

Giới thiệu Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!

Ôn Hường Dương bị cha ép gả cho một người mà đến mặt mũi của người đó cô chưa từng được nhìn thấy.

Trong cơn tức giận cô đã chạy đến quán bar kiếm một gã trai bao rồi trao sự trong trắng cho hắn.

Khi cô thức dậy, cô cảm theo những tấm ảnh đó cho cha cô và người đàn ông lạ mặt kia xem.

Cuối cùng, Ôn Dương cũng được như mong muốn, nhưng có điều không được tốt lắm chính là...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Đáng Người Thật Đẹp Quá !

Nam Đức thị quán bar nổi tiếng tại Đê Đô.

Trang trí một cách xa hoa, ánh đèn lập loè tràn ngập lấp ló, ánh sáng ảo diệu đan chéo, bên tai là tiếng nhạc nheo nhéo, đánh thẳng vào thần kinh của mỗi người.

Ôn Hường Dương uống lên không ít rượu, tầm mất đêm ngày đàn xen lướt quanh quán bar một vòng, lập tức đi đến quầy bar trước mặt, đặt mông ngồi xuống.

“Anh chàng, hỏi anh chuyện này nhì? Các anh có biết nơi này có hay không cái loại người nào đáng người hoàn hảo, trên giường công phu, dung mạo, nhân phẩm đều không tồi không, Tôi muốn tìm một tấm chồng”

Pha chế nước bị hỏi ngẩng đầu nhìn về phía Ôn Hường Dương, quán bar nữ nhân lui tới không thiếu, nhưng tìm Chồng quang minh chính đại như cô nàng này, thật ra không nhiều lắm.

“Uy, uy, tiểu ca, tỉnh tỉnh, tỉnh tỉnh, tôi đang hỏi anh sao anh không trả lời!” Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, vờn tay trước mặt quơ quơ.

Xuất phát từ tố chất chuyên nghiệp, anh chàng vẫn là mỉm cười nói, “Từ nơi này đi lên, lầu ba, khu khách VIP.”

Ôn Hường Dương ngẩng đầu nhìn cửa thang lầu, ngay sau đó đứng lên, dầm hơn mười centimet giày cao gót, đi lại gần thang, còn không quên quay đầu lại một cái hôn gió tặng cho anh chàng kia, “Cảm tạ, nếu bốn tiểu thư vừa lòng, xuống dưới thỉnh người uống rượu, bái ~!”

Cha muốn đem cô gả cho một cái gã béo ú bản thiu 60 tuổi, cũng không để ý cô có đồng ý hay không, liền đem hôn lễ định vào tháng sau, cô hôm nay tới nơi này chính là vì muốn làm vài bộ ảnh tặng người chồng chưa cưới.

Ôn Hường Dương đi theo hướng được chỉ đi thẳng vào phòng VIP, mới vừa đi lên liền nhìn đến không ít hoặc là anh tuấn hoặc là uy mãnh nam nhân bị các nữ nhân hưởng trong phòng tra tấn, cô không dám nghĩ đến tiếp theo...

Dương Dương mở to hai mắt nhìn, giống như phát hiện một cái thế giới khác, đôi mắt tỏa sáng ngó ngó xem, tầm mắt bỗng nhiên bị dán ở trên tường kia thu hút ánh nhìn Poster nam thần, thon dài tứ chi, cơ bụng 6 múi hoàn mỹ, hướng lên trên nhìn, hình dáng rõ ràng mặt, bản mặt như được điêu khắc trong tranh, tìm không ra một chút tí vết, đặc biệt là ánh mắt kia, sắc bén lãnh duệ, khí thế cường đại cho dù chỉ là một tấm poster, đều có thể cảm giác được wxCxizG kia bị hấn ánh mắt xuyên thấu rừng mình cảm, quả thực chính là cực phẩm trung cực phẩm.

Ôn Hường Dương tức khắc liền kích động lên, duỗi tay liền bắt lấy người phục vụ bên cạnh, này hấn kêu gì, ta chọn hấn! Liên chọn hấn!”

Bị Ôn Hường Dương bắt lấy người phục vụ giật mình, theo tầm mắt của Ôn Hường Dương, nhìn phía poster, hấn nhìn đến poster nam thần, hấn kinh ngạc, bên tai cũng đã truyền đến tiếng thét chói tai.

“Chính là hấn, chính là hấn!”

Ôn Hường Dương buông lỏng tay ra bỗng dưng, xuất hiện ở trong tầm nhìn, tây trang phẳng phiu, khuôn mặt lạnh lùng nam thần bước nhanh lại gần.

Mộ Lăng Khiêm mới từ trong phòng đi ra, đã bị thanh âm thét chói tai đập vào, ngược mắt nhìn lại, liền thấy một bộ đầu giả màu đỏ, quần áo bại lộ, đang hưng phấn không thôi nhào đến bên hấn.?????!

Như thế nào là cô?

Mộ Lăng Khiêm thấy rõ ràng khuôn mặt nhỏ kia, theo bản năng nhăn chặt mày.

Trong thời điểm hân nhủ mảy, Ôn Hường Dương đã như con bạch tuộc dính chặt lên người Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hường Dương cũng đã uống lên không ít rượu, lúc này hoàn toàn là say rượu gan to như tôm hùm, vươn tay nhỏ ở trước ngực Mộ Lăng Khiêm ấn lên, ấn hai cái, cực kỳ vừa lòng tấm tắc tán dương, “Cơ bắp a, đúng là xứng với bốn cô nương đây haha!soái ca, người một đêm bao nhiêu tiền? Người trên giường công phu được không? Tốt không cần nói thêm lời,đi đi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2

Ở đây người nào cũng đều bị hành động Ôn Hường Dương làm cho kinh sợ, cùng những người nhận ra người đang bị kéo đi mặt lạnh như thép, càng là phải khoá ngay mồm vào, một ngụm không dám mở mồm ra, không ít người có thể trốn thì trốn, không thể trốn thì mặt hướng về vách tường, hoặc là hai mắt nhìn trời.

Nhìn đến hành động phóng đảng của Ôn Dương, nghe được những lời nói tôm hùm, Mộ Lăng Khiêm sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, ánh mắt cũng bộc phát ra một luồng khí lạnh muốn giết người.

Ôn Hường Dương say hoàn toàn, như không hề phát hiện cô đang chiếm tiện nghi của hắn, còn ý đồ đem còi y phục phẳng phiu kia ta, thử nghiệm một phen chân thật xúc cảm

“Soái ca, anh làm gì không nói lời nào a? Nga, tôi đã biết, anh là cự phẩm, khẳng định đều có chút ngạo khí. Không có việc gì, t ooikhông nói chuyện tiền, tôi đều có thể cho người”

Ôn Hường Dương thu hồi, liêu đem ổ gà màu đỏ (tóc giả), thần chí không rõ cười hi hi nói, “Anh khẳng định chưa thấy qua người trẻ tuổi, xinh đẹp như hoa, còn không bồi tôi đi đi?”

Mộ Lăng Khiêm không rên một tiếng, môi mông măn khẩn nói chuyện thẳng tắp, “Bảo an, đem cô ta ném ra ngoài!”(mọc chưa ngủ đã bị ném.=))

“Hử?” Ôn Hường Dương khó hiểu chớp chớp mắt, lông mi quạt quạt ngây thơ, “Anh có phải hay không cảm thấy tôi không có tiền a? Chỉ cần anh đem tôi hầu hạ thoải mái, tôi tuyệt đối sẽ không bạc đãi anh đâu!”

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm sắc mặt càng ngày càng khó coi, vội vàng chuyển biến sách lược, từ bao bao móc ra một chồng tiền, nhét vào Mộ Lăng Khiêm trong tay, khẩn cầu nói, “Soái ca, nơi này của anh tôi không quen ai mà từ khi liếc qua anh một cái tôi liền đã thấy hợp rồi, tôi làm đêm đầu tiên”

“Phá thân?” Mộ Lăng Khiêm nghe thấy hai chữ, ánh mắt chợt lạnh xuống dưới, bốn phía độ ẩm ngày càng tiêu tan

Ôn Hường Dương rụt rụt, gật gật đầu, tội nghiệp nói, “đúng, tôi đêm nay cần tìm nam nhân, anh nếu không giúp tôi, tôi đây chỉ có thể tiếp tục tìm. Nói thật ra, tôi là thực xem trọng anh.”

“Phanh ——” một tiếng vang lớn, Ôn Hường Dương tưởng rằng đã được đáp ứng nào đâu bị ném ra ngoài cửa.

Ôn Hường Dương đột nhiên đụng vào trên tường, kịch liệt ho khan hai tiếng, còn chưa đứng lên, người cũng đã bị Mộ Lăng Khiêm đè ở ven tường.

“Soái ca?” Ôn Hường Dương cảm thấy sao soái ca này lại khô khan như thế, w6kkQMN khả năng có lãnh bạo lực khuynh hướng, có chút khẩn trương nhìn phía hắn, tiếp theo giây, đã bị hắn bóp lấy hàm dưới

Ôn Hường Dương bị ném đi ra ngoài, cô bị kích thích con tức, hai bước tiến lên, liền duỗi tay ngăn ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm, “Anh dựa vào cái gì không tiếp đơn của tôi? Anh tin hay không, tôi sẽ đi khiếu nại anh!?”

“Vị tiểu thư này.....” Có vị nào đó tiến lên nói cho Ôn Hường Dương chân tướng, ngai trước mắt vị này cũng không phải là Nguru Lang, mà là đại boss a!

Ôn Hường Dương thấy có người muốn làm người hoà giải, cô quay người lại, liền hung tợn trừng mắt hướng về phía kia kêu, “Đây là chuyện của tôi với anh ta liên quan gì đến ông hả ông già...hôm nay tôi phải làm được với anh ta ah!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Là Người Nói, Người Đứng Hối Hận!

“Là cô nói, cô đứng hối hận!” Thanh âm Mộ Lăng Khiêm trầm thấp lạnh nhạt hướng Ôn Hường Dương truyền tới.

Ôn Hường Dương quay đầu lại, trừng mắt nhìn to như cũ, gương mặt như muốn nói, “Là tôi nói, hôm nay lão nương sẽ ngủ với người!”

Ôn Hường Dương nói vừa ra, cổ áo đã bị xé rách lên, cả người giống như đứa nhỏ, bị Mộ Lăng Khiêm nhấc lên.

“Uy uy, tôi mới là khách, tôi mới là thượng đế của người! Anh đối đãi với thượng đế như vậy sao?”

Ôn Hường Dương bắt đầu kêu lớn lên, cô giãy giụa cuối xuống suy nghĩ, nhưng so với Mộ Lăng Khiêm cao một mét chín, cô chỉ cao có một mét sáu tới, chiều cao quả thật là cách xa quá mức.

Cứ như vậy, Ôn Hường Dương vừa giãy giụa vừa bị xé rách lên trên đầu gối, nhìn Mộ Lăng Khiêm từ trong lòng ngực móc ra một chìa khóa, đá văng cửa, đem cô xé rách vào phòng, ném ở trên giường, sau đó đóng cửa phòng lại.

Ôn Hường Dương bị ném ở trên giường, kêu rên một tiếng, ba chân bốn cẳng từ trên giường bò dậy, nàng vừa định chửi ầm lên, liền nhìn thấy trong bóng đêm, một cặp mắt lạnh khốc sắc bén, đáy mắt lạnh khốc, làm cô đem tất cả lời nói đều nghẹn trở về, tâm can là không chịu được không chế kinh hoàng.

“Uy, tôi nói, sao anh có thể cư xử thô lỗ như vậy a? Tôi chính là khách hàng của anh a! Anh trước kia đều là đối đãi với khách nhân của mình như thế này sao? Anh như vậy, lão bản của anh có biết không? Uy, tôi nói cho anh biết a, trong xã hội hiện nay, anh nếu chỉ có đáng người đẹp, nhưng không biết cách đối xử, thì đến cơm cũng không có ăn.”

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, bò xuống giường, đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngẩng chiếc đầu gà cháy màu hồng, nhìn hẩn hừ hừ nói.

Ôn Hường Dương là tới nói chuyện mua bán, nhưng nam nhân trước mắt chính là không có bất cứ một tiếng nào phát ra từ cổ họng, cô không nghĩ kiểm còi ba năm thiếu một giờ, đành phải thỏa hiệp, “Soái ca, tôi biết anh rất đẹp trai, đáng người tốt a, là nhất có ngao khí. Anh xem, như vậy được không? Anh hảo hảo bồi tôi một buổi tối, tôi cho anh hai vạn, hai vạn đó, không tính là thấp đâu.” “Đây là lần đầu tiên của cô, cô cứ như vậy muốn tìm nam nhân chạm vào cô?” Mộ Lăng Khiêm rút cuộc đã mở miệng, thanh âm trầm thấp âm ỉ từ tính, giống như tiếng đàn violon, làm động lòng người đồng thời cũng làm người ta phát run.

Ôn Hường Dương cười cười, không ngại nói, “Đúng vậy, so với đem vận mệnh của chính mình giao ở trong tay người khác, đổi lấy công cụ ích lợi của người khác, còn không bằng nắm giữ ở trong tay chính mình, cho tức chết mấy cái đồ tiện nhân đó!”

Lời nói của Ôn Hường Dương làm Mộ Lăng Khiêm nhíu mày, nhưng ánh mắt lại hơi chút hòa hoãn, hẩn duỗi tay ấn hạ khai quang, ánh đèn nhấp nháy chiếu sáng toàn bộ căn phòng.

Ánh đèn sáng chói, làm Ôn Hường Dương nhắm hai mắt lại, duỗi tay chặn ánh sáng, con mắt Mộ Lăng Khiêm nhìn về cô.

Một gương mặt trái xoan, đôi mắt rất lớn, chiếc mũi tinh xảo thoát nhìn thực đáng yêu, vòng eo nàng tinh tế, doanh doanh không kịp nắm chặt, thoát nhìn cô cũng không cao lắm, nhưng ngay cả như vậy, cô vẫn phát dục một cách hoàn mỹ, làm cho tâm mắt của người khác có thể dễ dàng đem ánh mắt dừng lại ở trên người của cô.

Chỉ là trên mặt trang điểm, đặc biệt là đôi môi đỏ như máu, hoàn toàn đem khuôn mặt của cô làm hỏng, váy ngắn trên người, chỉ có thể miễn cưỡng che khuất một vài bộ phận trọng điểm.

Đây không phải là lần đầu tiên hẩn thấy cô.

Mà lần này cô rõ ràng làm hẩn bất mãn.

Ôn Hường Dương thấy ánh mắt sắc bén của Mộ Lăng Khiêm đảo qua ở trên người mình, rung mình, cô lôi kéo trên người váy, ha ha cười nói, “Soái ca, tôi chính là muốn tìm một nam nhân, tôi xem thân thể của anh cùng dung mạo đều thực phù hợp với yêu cầu của tôi, liền có chút bạo lực! Ai, công phu trên giường của anh thế nào? Nghe nói lần đầu tiên đều rất đau, tôi làm người không sợ trời không sợ đất, chỉ sợ đau.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Soái Ca, Người Từ Từ, Biểu Cấp Sao

Vừa mới nói với Mộ Lăng Khiêm mấy lời kia, xuống tay như vậy tàn nhẫn, eo của nàng hiện tại vẫn còn đau, nói thật ra, cô thật là có chút sợ hãi.

“Như vậy đi, anh nếu là đáp ứng rồi, anh liền nói một tiếng; anh nếu là không đáp ứng, tôi liền lại đi tìm một người khác, tốt xấu gì cũng sẽ tìm được một người phù hợp với tôi.”

Ôn Hường Dương xoa xoa eo thon nhỏ của chính mình, thương lượng nói, cô chỉ là đang trả thù lão cha của mình, làm hắn không có biện pháp dùng cô như một loại thế, nhưng không nghĩ làm hại chính mình mất đi lần đầu tiên, thống khổ bất kham.

“Đi vào tắm rửa.”

“Àn?” Ôn Hường Dương cho rằng chính mình xuất hiện ảo giác, chớp chớp mắt, nhìn nam nhân trước mắt, “Anh đang cùng ta nói chuyện? Anh đáp ứng rồi?”

“Muốn cùng tôi làm, có thể, đem chính cô rửa sạch sẽ cho tôi!” Mộ Lăng Khiêm quét về phía mặt của Ôn Hường Dương, trong mắt hiện lên một tia chán ghét.

Hắn chán ghét nhất chính là vẻ mặt trang điểm của nữ nhân, nếu không phải trên người Ôn Hường Dương không có bất kì hương vị nước hoa nào, nếu không phải hắn trước kia gặp qua cô, thì thời điểm Ôn Hường Dương tới gần hắn kia trong nháy mắt, cô cũng đã bị ném đi ra ngoài.

“Cái kia, tôi đi tắm, anh xác định anh sẽ ôn nhu một chút?”

“Không làm phiền lần.”

Này thô bạo khẩu khí.

Nhưng ít ra đáp ứng rồi.

“Cám ơn, quá cảm tạ, soái ca, anh thật là người tốt!”

Ôn Hường Dương tháo bỏ mái tóc giả màu đỏ trên đầu, nhón mũi chân, lười để ý Mộ Lăng Khiêm xấu tính, liền đem tóc giả để ở trên đầu Mộ Lăng Khiêm. “Soái ca, anh mang cũng khá xinh đẹp.” Nói xong, cô cười liền cởi bỏ giày cao gót, chạy vào phòng tắm.

Trên mặt Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa đen xuống dưới, duỗi tay đem tóc giả màu đỏ trên đầu bỏ xuống dưới, nhìn hình bóng ở trong phòng tắm của cô, môi mỏng gắt gao nhấp thành một đường.

Ôn Hường Dương ở trong phòng tắm tắm rửa, lúc đầu trong lòng còn rất đắc ý, nhưng chờ đến khi cô tắm rửa sạch sẽ, rượu cũng tỉnh, thần trí cũng đã trở lại.

Cô mặc vào áo tắm dài, tránh ở trong phòng vệ sinh, ánh mắt trong phòng tắm nhìn ra người nam nhân ngồi ở sô pha, tâm liền danh khăn trương, ở trong phòng tắm cọt cọt lui nửa ngày, chính là không dám đi ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sô pha, lật xem trong tay tạp chí, dư quang của Ôn Hường Dương nhất cử nhất động tất cả đều đặt ở trong mắt, nhìn thấy thân ảnh Ôn Hường Dương ở trong phòng tắm đi tới đi lui, hắn bên môi hiện lên một mặt độ cung.

Thoạt nhìn không chỗ nào sợ hãi, kỳ thật vẫn là cái tiểu hài tử tâm tính.

Như là nhớ tới cái gì, hắn từ trên sô pha đứng lên, bước ra thon dài hai chân, triều phòng tắm đi qua, duỗi tay gõ gõ môn.

Ôn Hường Dương nghe được cửa tiếng đập cửa, trong lòng lộp bộp một chút, nàng rõ ràng chính là tới tiêu tiền mua nam nhân, nàng vì mao quan trọng trương, vì mao a!

“Soái ca, anh từ từ, biểu cấp sao, luân gia lập tức liền ra tới!” Ôn Hường Dương lớn tiếng nói một câu, nhưng cô kế tiếp không phải mở ra cửa phòng, mà là kéo chặt trên người áo tắm dài, ngồi xồm trên mặt đất, khuôn mặt nhỏ như khóc tang suy sụp.

Cô lại đem chính thân mình phá đi, lại đem chính bản thân mình cùng nam nhân khác ở bên nhau ảnh chụp cô sẽ giao cho lão cha cùng với gã đàn ông mà cha cô muốn gã, làm cho bọn họ tức chết.

Hiện tại, người đàn ông mà cô tìm các phương diện điều kiện đều không tồi, người đàn ông kia cũng đáp ứng sẽ đối với cô ôn nhu, chính là vì sao, vì sao vẫn là sợ hãi đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn ngồi xồm trên mặt đất, tựa hồ là muốn làm rõ tâm tư của mình, bước ra khỏi phòng khách, một tiếng liền mở ra của phòng tắm, đứng ở trước phòng tắm cửa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Tắm Rửa Không Đóng Cửa

Ôn Hường Dương nghe được âm thanh, liền ngẩng đầu lên, nhìn lên thấy Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở trước mặt, vẻ mặt tức khắc hoảng sợ nói: “Soái ca, chẳng lẽ tôi vừa rồi tắm rửa không đóng cửa sao!”

Trên mặt Ôn Hường Dương đã hoàn toàn tá xuống dưới, lúc này một bàn tay to sờ lên khuôn mặt nhỏ nhắn, trắng nõn sạch sẽ, cẩn thận nhìn, bởi vì nói chuyện còn nhìn đến 2 lần, đôi má lúm đồng tiền, cô gái nhìn thật là thanh thuần non nớt.

Ôn Hường Dương như vậy làm Mộ Lăng Khiêm thuận mắt không ít.

Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, đem cô từ trên mặt đất nâng dậy, thanh âm trước sau như 1 nói: “Cô muốn đổi ý, hiện tại còn kịp”

”Ai nói tôi muốn đổi ý, tôi mới không đổi ý đâu.” Ôn Hường Dương cái mồm vẹt chết vẫn còn cứng cỏi nói, đổi ý, chẳng lẽ trở về chờ gã cho 1 lão nam nhân khác? Cô mới không cần!

Mộ Lăng Khiêm nghe như thế, chậm rãi cời nút áo phục, ném ở 1 bên, tiếp theo là áo sơ mi đen trên người.

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm dần dần lộ ra xương quai xanh cùng làn da màu đồng rắn chắc, nuốt nuốt nước miếng, anh ta đáng người thật tốt, so với nhìn trên poster, còn đẹp mắt hơn.

Thực mau, cobungranchaccủa Mộ Lăng Khiêm đều hiện ra ở trước mặt Ôn Hường Dương, tầm mắt của hắn dừng ở trên người Ôn Hường Dương, liền cong người, cời bỏ quần tây.

Ôn Hường Dương cảm thấy mình muốn xị máu mũi, vội vàng cúi đầu, không dám đứng xem trước mặt anh ta.

Nhưng nam nhân trước mắt, lại duỗi tay nâng cằm của cô lên, cô chớp đôi mắt, liền 1 cái hôn nhẹ lên môi cô, thanh âm nồng đậm giống như rượu nguyên chất nói: “Nếu như khăn trang, từ đầu gối bên ngoài có rượu vang đỏ”.

Ôn Hường Dương tại thời điểm, cũng đã uống qua rượu, vừa rồi điên cuồng, chính là kết quả của việc say rượu, cô cứ như vậy uống qua rượu, chẳng những phóng khoáng, còn có thể HIGH, nghe nói như vậy, cô ngo ngắc gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm nhìn bộ dáng ngốc nghếch của cô, đáy mắt hiện lên 1 đóm lửa, chế trụ cằm cô, ở cánh môi của cô cắn 2 cái, chính mình liền cạy kiện quần áo cuối cùng, mở vòi hoa sen.

Ôn Hường Dương thấy thể sắc mặt ửng hồng, dường như muốn trốn, từ trong phòng tắm chạy ra, tâm liền cuồng loạn nhảy lên, nụ hôn đầu tiên của cô, nụ hôn đầu tiên của cô như vậy mất đi!

Hắn nhìn cái miệng thoát nhìn rất đẹp, rất đàn hồi, co dãn.

A a a, bắt quá môi của hắn cùng người của hắn giống nhau, 1 chút độ ẩm đều không có, xem bộ dáng của hắn đều tính tình lạnh nhạt, cô tiếp hắn, hắn là rất miễn cưỡng đi.

Ôn Hường Dương thờ dài, đi đến trước giường, mở ra tủ đầu giường, quả nhiên ở bên trong tìm được 1 chai rượu vang đỏ, đối với rượu vang đỏ cô không có gì để nghiên cứu, chỉ biết là rượu. Lấy ra 1 ly, rót rượu vào, giống như uống bia, nuốt xuống cổ họng, vị chẳng ra gì.

Chờ Mộ Lăng Khiêm tắm xong, Ôn Hường Dương đã say đến chệnh choáng, ngã lên trên giường, gương mặt đỏ rực, thấy Mộ Lăng Khiêm liền ngây ngô cười từ trên giường bò lên, 1 phen bổ nhào vào trong lòng ngực hắn, một tay không an phận chui vào trong áo choàng tắm của hắn, ngây ngô cười nói: “Soái ca, anh thật đẹp a”

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô gái trước mắt lơ đãng mộng lung, ánh mắt u ám, đem tay cô gái trên người chính mình kéo ra, miệng cô gái hồng hồng, đôi mắt ngập nước, gương mặt đỏ bừng, nhìn qua thật sự mê người.

Hạ bụng của hắn hơi căng thẳng nhưng vẫn kéo người lên trên giường: “Được, được ngủ 1 giấc”. Nói xong hắn xoay người định rời đi, tay lại bị 1 bàn tay nhỏ nắm bắt lại.

Hắn 1 bước đầu đi vào trong mộng, hắn dùng phong cách của chính hắn đi lên cùng mỹ nhân

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Ngọn Lửa Bùng Lên, Lại Khó Tắt

“Không cần, tôi không cần ngủ” Ôn Hường Dương từ trên giường bò dậy, bám ở trên người Mộ Lăng Khiêm, như chó gặm, gặm ở trên môi Mộ Lăng Khiêm.

”Tôi không cần ngủ, nếu anh đáp ứng tôi, tôi sẽ cho anh tiền, anh không thể đỡ”, Ôn Hường Dương túm trên áo choàng tắm của Mộ Lăng Khiêm, giống như con chó nhỏ bị vứt bỏ, mắt long lánh nhìn hấn.

”Cô say, nếu như vậy muốn cô, cô sẽ hối hận“

”Tôi không có say!” Ôn Hường Dương mở 2 mắt nhìn, trực tiếp đem áo choàng tắm trên người Mộ Lăng Khiêm cởi ra, đem chính mình cùng áo tắm đều cởi ra, ném xuống 1 bên, liền bỏ nhào vào người hấn.

Da thịt trần trụi dán lên nhau, thân thể chặt chẽ nóng bỏng của Ôn Hường Dương dán ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cô như 1 con trát tiểu miêu, đòi tay liều mạng sờ trên người Mộ Lăng Khiêm, miếng tiến lên trên, cắn mặt của hấn.

Thấy Mộ Lăng Khiêm không phản ứng, nàng tức giận liền bò lên người,, lấy cả vạt của hấn nhặt lên, tưởng có thể đem hấn cột vào trên giường, tốt xấu gì không thể để hấn trốn thoát.

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy trong tay Ôn Hường Dương cầm cả vạt, sắc mặt hoàn toàn triệt để đen lại, ánh mắt thoáng chớp nổi lên ngọn lửa.

Lúc Ôn Hường Dương tại thời điểm muốn trói hấn, 1 tay đem người nâng lên, ném ở trên giường lớn, cả người đều bị ép xuống.

”Cô muốn làm cái gì?” Tiếng nói lộ ra trí mạng ở bên tai vang lên.

Ôn Hường Dương ha hả cười 2 tiếng, ngón tay chọc ngực Mộ Lăng Khiêm liền nói, “Trói anh, đem anh trói lại, cường bạo anh, xem anh như thế nào còn chạy!”

Ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm lập tức tối sầm lại, nắm ngón tay của Ôn Hường Dương, đặt ở bên môi, hung hăng cắn 1 ngụm.

Ôn Hường Dương bị cắn, “A “ kêu 1 tiếng, xoay người định bò dậy, ngay sau đó cô liền nghe thấy 1 âm thanh mỉa mai hoặc bên tai mình, “Tiểu yêu tinh, đây là em tự tìm...”

Ngọn lửa bùng lên, lại khó tắt.

Ôn Hường Dương liền tại thời điểm đó, mới thức tỉnh, cả đêm ở dưới, cô chỗ nào cũng đau, vừa rồi ở trên giường còn tốt, cô hiện tại bò dậy, đi 1 bước đều cảm thấy đau, cô khó khăn đi về hướng phòng tắm, đem chính mình rửa sạch 1 lần, đi ra.

Ảnh chụp, hiện tại quan trọng nhất chính là ảnh chụp!

Cô bò đến lên giường, lấy di động ra, cùng với chính mình và Mộ Lăng Khiêm, chụp được mấy tấm thân mật, 1 cái thân của cô khoe môi Mộ Lăng Khiêm, còn lộ ra vai ngọc của cô bị khi dễ, 1 cái nữa cô vờn chỉ 2 tay, còn làm cái tư thế “V”...

Tốt xấu gì 2 người đều có quan hệ thân mật, Ôn Hường Dương thật thích dáng người và dung mạo của Mộ Lăng Khiêm, không cần trả tiền, giá cả như thế vẫn là Ngưu Lang sang quý, không cần trắng không cang.

Ôn Hường Dương nhìn không được tiến lên sờ cơ bụng của Mộ Lăng Khiêm lần nữa, thẳng đến cô cảm thấy sờ dần dần xuống dưới, người trên giường sợ là bị nàng sờ tỉnh, thật cẩn thận chuồn ra ngoài, đóng lại cửa phòng.

Bị lẫn lộn quá thảm, nàng rời khỏi quán bar, đi đường đều có chút khó khăn, may mắn quán bar còn ánh đèn mờ mờ, vẫn chưa có ai phát hiện cô đi thường.

Ngăn 1 chiếc taxi, một đến nỗi sức lực để đi mua thuốc tránh thai đều không có, trực tiếp chờ nàng về chung cư thuê bên ngoài, mở đèn, cởi giày ra, đi vào phòng ngủ,, thay đổi áo ngủ, liền bò lên trên giường.

1 giấc này có lẽ là cả ngày, có thể là nhiều giờ liền, thẳng đến ánh nắng ngoài cửa sổ chiếu ở trên mặt, cô liền bị 1 loạt tiếng gõ cửa đánh thức.

Hấn, bắt đầu đi vào cõi mộng, hấn dùng phong cách của hấn đi lên cùng mỹ nữ

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 7: Soái Ca, Chúng Ta Không Phải Đã Thanh Toán Sòng Phẳng Rồi Sao?

Cô cảm thấy khó chịu nên định nằm lên gối để nghỉ ngơi, người ở bên ngoài chắc là sẽ không nghe được, ngay sau đó, cô lại nghe được “Phanh ——” một tiếng vang lớn, làm cho cô sợ tới mức phải trực tiếp từ trên giường ngồi dậy.

Vì con sâu ngủ của cô đang tới mà lại bị người ta làm giật mình thức dậy nên cô cực kì bất mãn đi về phía cửa oán giận nói, “Là ai, ai ở ngoài đó?”

“Hương Dương, cậu làm mình sợ muốn chết, mình còn tưởng rằng cậu đã xảy ra chuyện gì đó! Tối hôm qua mình nghe được chuyện của cậu, lập tức đi tìm anh mình giúp đỡ, nhưng sau khi mình và anh tới quán bar kiểm cậu, thì đã không thấy tăm hơi của cậu đâu! Cậu rốt cuộc đã đi đâu vậy chứ!” Ôn Hương Dương lim dim, vừa mới mở cửa ra thì cả người đã bị ôm chặt lấy.

Cô xoa xoa đôi mắt, liền nhìn thấy người bạn tốt của mình là Nghiêm Hân đang ôm chặt lấy mình, còn anh trai của Nghiêm Hân —— Nghiêm Khắc thì khuôn mặt vốn tuấn tú nhưng bây giờ lại nhiễm một tầng sương lạnh, trong mắt hình như là có một tia giận dữ.

“Tớ vẫn luôn ở đây mà.” Ôn Hương Dương tránh đi tầm mắt của Nghiêm Khắc, nhìn Nghiêm Hân cười nói, “Cậu cũng biết đấy, nếu như tớ mà đã uống rượu thì sẽ say đến phát điên luôn mà.”

“A Hân, em hãy đi ra ngoài một chút đi.”

“Anh?” Nghiêm Hân nhìn Nghiêm Khắc đang kiềm chế lửa giận, tiếng nói trầm thấp, lo lắng nhìn về phía Ôn Hương Dương một cái, vỗ vỗ bả vai của Ôn Hương Dương, an ủi nói, “Hương Dương, chuyện của cậu, mình đã nói với anh của mình rồi, cậu yên tâm, anh mình chắc chắn sẽ giúp được cho cậu.”

Ôn Hương Dương mỉm cười, nhìn Nghiêm Hân phát phát tay, tầm mắt dừng lại ở trên người Nghiêm Khắc, cười tủm tỉm nói, “Khanh khách, sao khuôn mặt của anh lại đen đến như vậy?”

Cô với Nghiêm Khắc, Nghiêm Hân từ nhỏ đã cùng nhau lớn lên, mỗi lần cô gây ra họa, Nghiêm Khắc đều chinh đòn cô một phen rồi sau đó lại giúp cô dọn dẹp tàn cuộc. Nhưng mà sau này anh chắc chắn là sẽ có người để kết hôn nên cô không thể ỷ lại vào anh suốt cuộc đời được.

“Hương Dương, về sau đừng có tới những chỗ không tốt như vậy nữa. Chuyện của em, anh sẽ giúp em xử lý.” Nghiêm Khắc mặc dù vẫn còn nổi giận nhưng cũng chỉ có thể bắt đầu đi mở miệng nói.

“Khanh khách, chuyện của em, em sẽ tự mình xử lý. Em cũng đâu còn là một đứa trẻ, thậm chí em còn lớn hơn A Hân vài tháng đó.”

“Hương Dương, dạo gần đây em đều xa cách anh, có phải là đã xảy ra chuyện gì không?”

“A?” Ôn Hương Dương sau khi kinh ngạc một tiếng, vội vàng phủ nhận nói, “Khanh khách, không có, tuyệt đối không có, em thề đó!”

“Không có thì tốt, em nghỉ ngơi cho tốt đi, những chuyện còn lại cứ giao cho anh.” Nghiêm Khắc nói xong, liền xoay người đi ra ngoài, tây trang phẳng phiu, thân hình thon dài thẳng tắp dần dần biến mất ở trước mặt Ôn Hương Dương.

“Khanh khách.” Ôn Hương Dương muốn gọi Nghiêm Khắc lại, định nói là chỉ cần cô làm cho cha cô với lão già kia tách ra thì chuyện này sẽ có thể giải quyết, căn bản không cần làm phiền Nghiêm Khắc, chuyện này dù lớn dù nhỏ, cô vẫn không muốn Nghiêm Khắc phải chịu tổn thương hay đắc tội với người khác.

Nghiêm Khắc nghe được thanh âm, bước chân dừng lại, xoay người, đôi mắt phượng nhìn chằm chằm vào Ôn Hương Dương, làm Ôn Hương Dương phải đem tất cả lời nói nuốt xuống.

Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đều đi rồi.

Ôn Hương Dương đứng ở cửa, đứng trong chốc lát, bỗng nhiên nhớ tới, việc cấp bách bây giờ là phải đem hình ảnh phát ra, sau khi phát ra rồi thì chuyện này sẽ không cần phải làm phiền đến Nghiêm Khắc nữa.

Ôn Hương Dương nghĩ vậy, xoay người muốn đóng cửa để vào nhà lấy di động, nhưng cửa chỉ vừa mới đóng một nửa thì đã bị một bàn tay chặn lại.

Ôn Hương Dương cảm thấy kỳ lạ đưa tay lên sờ cảm, ngay sau đó, cửa đã bị một người thô bạo đập ra, thấy rõ người ở trước cửa, Ôn Hương Dương giật mình nói, “Soái ca, tại sao lại là anh? Sao anh lại tìm được nhà tôi? Chúng ta không phải đã thanh toán tiền một cách sòng phẳng rồi sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Dám Chụp Lén Cảnh Giường Chiều Của Anh!

“Tiền đã thanh toán xong?” ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm đông lạnh đến cực hạn, lấy một cái thẻ ngân hàng từ trong ngực ra, nhìn về phía Ôn Hường Dương, “Mật mã là sáu số tám?”

“Đúng vậy, là sáu số tám đó. Vì lúc trước đi quán bar nên tôi mới sửa lại, chắc chắn là không sai đâu. Bên trong còn có 2 vạn là toàn bộ tiền tiết kiệm của tôi, nếu như anh muốn vì chuyện này để quần lấy tôi muốn tôi đưa nhiều hơn thì không có đâu!”

Ôn Hường Dương nghĩ là mình bị đeo bám, phải biết rằng cô ra tay hào phóng như vậy cho khách là điều hiếm thấy, không chừng người đàn ông này nghĩ cô là người có tiền.

Mộ Lăng Khiêm nhìn về mặt vô tội của Ôn Hường Dương, đáy mắt còn viết mấy chữ tôi đừng anh đừng quần lấy tôi nữa, tôi không có tiền, khuôn mặt của anh ta liền trầm xuống, liền đuổi tay nắm lấy cổ tay của cô, đẩy cô về phía góc tường.

“Ảnh chụp!” Mộ Lăng Khiêm lạnh băng phun từng chữ trong miệng ra.

Ôn Hường Dương nghe được hai chữ ảnh chụp, trong lòng liền rơi lộp bộp, cô nhìn về phía anh, cười tủm tỉm nói, “Soái ca, anh nói cái gì a? Ảnh chụp gì? Anh muốn lấy ảnh của tôi sao? Khó mà làm được, chúng ta đã giao dịch rồi mà, tôi sẽ không.”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương vẫn còn vịn chết cái mỏ vẫn còn cứng, anh đem cô túm đến mép giường, trực tiếp đem người ném lên, tầm mắt lạnh băng nhìn lướt qua ở trong phòng, liền nhìn thấy cái di động của cô đặt ở trên bàn.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đi lấy di động của mình, cô liền kêu lên, cái kia là cô dùng 2 vạn để mua mà, là đồ để cô trả thù đó!

“Anh không thể như vậy, chúng ta đã thanh toán xong! Tại sao anh lại chẳng có đạo đức nghề nghiệp gì thế, tôi nhất định phải đi báo cáo lại chuyện này với chủ của anh mới được!”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, liếc mắt về phía Ôn Hường Dương một cái, vô cùng lạnh nhạt nói, “Mật mã.”

”Không có mật mã, anh mau đem điện thoại trả lại cho tôi.” Ôn Hường Dương liền xông lên trước muốn đoạt lấy, cô hiện tại cũng coi như là may mắn vì điện thoại có cài mật mã nhưng Mộ Lăng Khiêm lại quá cao nên căn bản cô không thể với tới di động của mình. Ôn Hường Dương cả người đều treo ở trên người của Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng quét mắt trên người cô, châm chọc nói, “Tình lực còn rất dư thừa, xem ra tối hôm qua còn chưa có thỏa mãn cô.”

“Anh nói cái gì? Anh chính là một con vẹt tôi dùng tiền mua được, anh dựa vào cái gì nói chuyện với tôi như vậy? Anh đem điện thoại trả lại cho tôi!”

“Không thể.” Mộ Lăng Khiêm lại không thèm để ý tới Ôn Hường Dương, anh dễ như trở bàn tay liền có thể đem Ôn Hường Dương từ trên người mình đẩy ra. Cầm di động trong tay đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương liền thấy, người đàn ông này nếu lấy di động của cô đi cũng không thể mở khóa được, cô cũng đừng nghĩ đến gửi ảnh đi.

“Anh đừng đi, anh đừng đi, tôi nói cho anh còn không được sao?”

Ôn Hường Dương liền nắm chặt cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, trưng ra vẻ mặt lấy lòng nói “Anh đem di động của tôi trả lại cho tôi đi, tôi sẽ không khiếu nại anh với ông chủ của anh nữa, nếu như còn muốn thêm tiền, ở trong ví của tôi còn có năm trăm, là tiền sinh hoạt phí tháng này của tôi, tôi đều cho anh, có được không?”

Cô dùng tiền để mua đàn ông, còn tự mình chụp ảnh quay phim lại, nếu như người đàn ông này thật sự so đo với cô đến cùng, người không có lợi là bản thân cô.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cái tay đang túm chặt cánh tay mình, rồi đến vẻ mặt cầu xin tha thứ của Ôn Hường Dương, sắc mặt lại không có nửa điểm hòa hoãn.

Sáng sớm khi mới tỉnh lại, anh liền phát hiện bên cạnh không có cô gái nào, điều tra video giám sát lại phát hiện cô gái này dám chụp lén ảnh giường chiều của anh!

Anh ta thật sự coi thường cô, lần đầu tiên nhìn thấy biểu tình mê hoặc “Soái ca, làm ơn, ngàn sai vạn sai đều là tôi sai, anh trả lại điện thoại cho tôi đi, bên trong thật sự là không có cái gì cả!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 9: Boss, Điện Thoại Đã Trả Lại

Editor: Rin đẹp trai~~

Quán bar Mộ Sắc là quán bar lớn nhất xa hoa nhất của tập đoàn tối cao Nam Đức, nghe đồn boss phía sau bức màn thể lực rất hùng mạnh, không phân biệt trắng đen, có thể tới Mộ Sắc giết người, không sợ trời đất, Ôn Hường Dương căn bản không tin, ở Mộ Sắc trong mỗi phòng đều trang bị Cameras, cô sẽ đến chụp lên ảnh làm bằng chứng.

“Mặt kháu, tôi sẽ không nói lại lần thứ ba!”

Giọng nói cực kỳ trầm, làm Ôn Hường Dương sợ đến run lên, cô biết là người đàn ông trước mặt nếu không lấy được tấm ảnh thể sẽ không bỏ qua.

”Tôi mở cho anh, tôi mở cho anh được không?” Trông mắt Ôn Hường Dương thay đổi, thỏa hiệp nói: “Anh trả lại điện thoại cho tôi, tôi sẽ tự mình mở khoá.”

Mộ Lăng Khiêm liếc Ôn Hường Dương một cái, lấy điện thoại di động ném cho cô. Ôn Hường Dương chụp lấy trong tay, nhanh chóng mở khoá, cô muốn gửi ảnh chụp được đến chỗ khác, nhưng vừa mới mở khoá, một lần nữa điện thoại lại bị lấy đi.

Mộ Lăng Khiêm mở album ra,

Anh liếc mắt nhìn thoáng qua liền thấy được mấy tấm ảnh hôm nay Ôn Hường Dương chụp, nhìn đến tấm ảnh Ôn Hường Dương cười tươi như hoa lộ ra má lún đồng tiền bộ dạng đặc ý, anh ngẩng đầu nhìn quét qua cô một cái, ngón tay thon dài ở trên màn hình linh hoạt, đánh dấu, xoá bỏ!

Một lần nữa điện thoại bị lấy đi, Ôn Hường Dương liền biết, kế hoạch của cô đã hoàn toàn thất bại, hai vạn đồng tiền mất trắng, lần đầu tiên trắng tay.

Mộ Lăng Khiêm xoá ảnh chụp, lại không có đem điện thoại trả lại cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương đang đắm chìm ở ảnh chụp bị xoá” bị thương”, căn bản là không thèm để ý đến Mộ Lăng Khiêm có trả lại điện thoại cho cô hay không, càng không để ý đến Mộ Lăng Khiêm đã đi từ khi nào.

Chờ đến thời điểm mà cô phát hiện, cô liền nguyên rủa mười tám đời tổ tông nhà Mộ Lăng Khiêm, nếu không phải cô đuối lý, cô nhất định sẽ đi tố cáo anh ta!

Lúc Ôn Hường Dương táo bạo muốn đi tố cáo Mộ Sắc, ngoài cửa lại vang lên tiếng chuông, cô nổi giận dưng dưng đi tới cửa, mở cửa, vừa muốn mắng chửi, liền nhìn thấy người đến là một người đàn ông xa lạ đeo mắt kính.

“Đây là điện thoại của cô.”

Trợ lý Trương đưa điện thoại trả lại cho Ôn Hường Dương xong liền xoay người rời đi.

Ôn Hường Dương không thể hiểu được, điện thoại của cô?

Dưới

Tầng dưới của khu nhà nhỏ, một chiếc Lamborghini dừng lại, làm không ít người tò mò đều lên nhìn, trợ lý Trương vòng qua phía bên phải, ngồi vào xe đối diện với ông chủ:“Boss, điện thoại đã trả lại.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương trong di động trên tay, đáy mắt đen không rõ, trên màn hình điện thoại kia rõ ràng là ảnh chụp Ôn Hường Dương vô cùng đặc ý “Đến công ty.”

“Dạ BOSS.”

Ôn Hường Dương mở gói bọc ra, vừa mở ra liền thấy, là một phần mềm chụp ảnh Thần Khí, cô không thích chụp ảnh, cũng không biết là ai tặng cô một phần mềm điện thoại như vậy.

Ôn Hường Dương cầm điện thoại di động ném sang một bên, mới bò lên giường chuẩn bị đi ngủ thật ngon, ngủ dậy sẽ tính tiếp mọi chuyện, đột nhiên điện thoại trong nhà vang lên.

Điện thoại này là Nghiêm Hân trang bị cho cô, bởi vì cô mới dọn đến nhà mới, không có điện thoại, Nghiêm Hân liền chuẩn bị cho cô cái điện thoại này.

Ôn Hường Dương bò đến đầu giường, mới vừa cầm lấy điện thoại, liền nghe được giọng nói tức giận của Nghiêm Hân từ trong điện thoại truyền ra:“Hường Dương, thật quá đáng! Thật sự là thật quá đáng! Lâm Hạo muốn cùng Trần Vân Hi kết hôn, Lâm Hạo còn không biết xấu hổ phát thiệp mời cho mình, muốn cậu và mình cùng đi.”

”Còn cố ý nói chúng ta mang theo bạn trai. Thật đáng tức giận, anh ta còn có mặt mũi mời chúng ta? Anh ta cho muốn chúng ta đưa tiền mừng, như vậy chẳng khác là đốt tiền vô bổ đâu? Mình thật tức chết.”

Lâm Hạo là bạn trai cũ của Ôn Hường Dương.

Trần Vân Hi là bạn đại học của Ôn Hường Dương.

Hai người này kết hợp có thể so với một bộ thiên lôi cầu huyết kịch, Nghiêm Hân vẫn luôn là một cô gái hiền lành, mặc dù tức giận cũng không tùy tiện mắng chửi người, có thể khiến cô tức giận như vậy, ngoài chuyện này không có chuyện khác

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Như Thế Nào,hôm Qua Còn Không Thỏa Mãn Người ?

“Khi nào?” Ôn Hường Dương nghe được Nghiêm Hân nói, buồn ngủ biến mất, rất thú vị dò hỏi.

“Thật là đáng giận...” Nghiêm Hân đang lo lắng nên dùng từ nào để hình dung chính sự phẫn nộ của bản thân, liền đầu kia điện thoại truyền đến một câu như vậy.

Nàng đầu tiên thật sùng sốt, theo sau mới dò tính hỏi “Hường Dương, cậu sẽ không thật muốn đưa hoa cho bọn họ đi?”

“Không, rốt cuộc thời gian một năm nói chuyện, vẫn là phải nên có lễ phép sao.”

Ôn Hường Dương càng bất động thanh sắc thì Nghiêm Hân càng run sợ trong lòng, nhưng nghĩ tới hành động của tên cận bã kia, buổi hôn lễ này các nàng không thể không đi!

“Liên cuối tuần làm”

“Được, tớ hiểu rồi, hôm qua uống nhiều rượu quá, tớ ngủ trước đã.” Ôn Hường Dương tỉnh ngủ, vừa thấy sắc trời tối sầm.

Cô vừa tính toán phải đi Mộ Sắc hỏi Mộ Lăng Khiêm về di động, đi tới cửa liền phát hiện thẻ ngân hàng Mộ Lăng Khiêm cấp cho mình vẫn nằm trên sàn nhà.

Tuy rằng hiện tại chính mình thực thiếu tiền, nhưng rốt cuộc ngủ cùng người khác, tiền họ cấp cho mình tuyệt đối phải trả lại.

Ôn Hường Dương nhặt thẻ ngân hàng lên, thu thập một phen, liền đi tới Mộ Sắc.

Quán bar Mộ Sắc.

Ôn Hường Dương đi đến quán bar, liền theo hướng lầu 3 đi lên, nhưng hôm nay không có thuận lợi như hôm qua, vừa đến cửa cầu thang liền có người chặn lại.

“

“Thực xin lỗi, vị khách nhân này trên lầu là khu khách VIP, xin khách nhân có thể trình thẻ khách VIP cho chúng tôi xem được không?”

Khu khách VIP?

Cô hôm qua uống xong liền say khướt đi lên lầu, không có ai ra ngăn đón, càng không có ai muốn hỏi thẻ khách VIP của cô.

“Tốt thôi, tôi không lên nữa. Phiền các anh có thể kêu người nam nhân có trên poster ở lầu 3 xuống dưới không? tôi có việc cùng hắn nói chuyện.” “Thực xin lỗi, không có thẻ khách VIP, chúng tôi không...” nhân viên bảo an ngăn đón Ôn Hường Dương chưa kịp nói xong, Ôn Hường Dương liền nhìn thấy được Lãnh Ban tối hôm qua.

Cô vẫy tay về phía Lãnh Ban chào hỏi nói “Uy, anh lại đây. Hôm qua tôi là người đã tới chỗ các anh phục vụ khách nhân, tôi có việc muốn tìm người nam nhân mà hôm qua tôi phục vụ kia”.

Lãnh Ban liếc mắt một cái liền nhận ra Ôn Hường Dương, trang phục khuôn mặt của Ôn Hường Dương giống hệt ngày hôm qua, chỉ có điều tóc giả trên đỉnh đầu đã thay đổi, nhìn không giống như cái trang ở Mộ Sắc tuyệt đối là hiếm thấy, hẳn chính là tưởng không quen biết đều khó.

Nghĩ tới sự tình tối hôm qua, Lãnh Ban bước nhanh đi tới trước mặt Ôn Hường Dương, phát tay cho hai bảo an lui xuống.

“Vị khách nhân này...”

“Tôi tìm người nam nhân tối hôm qua kia.”(**jen**)

.....

Ngày hôm qua boss tới nơi này là để xử lý sự tình, chà nhẽ hôm nay đến đây là để chờ nữ nhân này?

Lĩnh Ban nghĩ tới đủ mọi khả năng, cung kính nói “Khách nhân này thỉnh chờ, tôi sẽ mang cô đi.”

Ôn Hường Dương bị đưa tới lầu bốn, Lĩnh Ban hướng Ôn Hường Dương giới thiệu tên hắc, sau đó mới dời xuống lầu.

Ôn Hường Dương không hiểu hết quy tắc bên này, chỉ là xem Lĩnh Ban như vậy, hắc là người nam nhân mà cô chọn hôm qua là Vịt Vương Mộ Sắc.

Ôn Hường Dương liền gõ học cửa, lập tức từng cánh cửa mở ra, xuất hiện trước mắt cô nam nhân trên người chỉ khoác một cái áo tắm dài, tóc vẫn còn dính nước, bộ dáng như vừa tắm xong đi ra.

Ôn Hường Dương nhìn đến nửa thân trên trần trụi của Mộ Lăng Khiêm nghĩ đến sự tình đêm qua, liền không khỏi nuốt nuốt nước miếng.

Mộ Lăng Khiêm thấy trước cửa là Ôn Hường Dương nhú nhú mây, ngữ điệu âm lãnh đến cực điểm mang theo một mạt ý không rõ lạnh lùng trào phúng “thế nào đêm qua không đủ thỏa mãn cô? Hôm nay lại tự mình đưa tới cửa”.

“Anh nói hươu nói vượn cái gì đấy, tôi đến là để lấy lại đi động của tôi”. Nếu không phải trường chính mình phá thân, trả thù cho cha thì cô cũng không tới loại địa phương này.

“Còn có cái này, anh quên cầm đi”. Ôn Hường Dương cầm thẻ ngân hàng nhét vào tay Mộ Lăng Khiêm “Nhớ kỹ, mật mặc là sáu số tám”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 11: Hắc Cao Lãnh

Ôn Hường Dương nói xong, liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm híp mắt, cười như không cười đánh giá cô: “Cô lại tưởng mua tôi thêm một lần nữa rồi đem ảnh chụp lại sao?”

Ôn Hường Dương nghe hắc nói như thế, lùi lại một bước, trừng mắt nhìn người đàn ông trước mắt tức giận nói: “Tôi chính là tới để đưa tiền cho anh để chuộc lại đi động của mình”.

” Phải không? “. Mộ Lăng Khiêm nói xong liền quay trở về phòng.

Ôn Hường Dương thấy hắc không có ý đưa lại đi động cho mình, cô liền chạy nhanh lên phía trước hắc nói: “Tôi chụp ảnh là tôi không đúng, nhưng anh cũng không có lý do gì lấy đi động của tôi, anh đây là đang phạm pháp đấy!”

” Trước tiên, cô hãy đem khuôn mặt của cô rửa lại sạch sẽ sau đó mới đến tìm tôi nói chuyện.”

Mộ Lăng Khiêm quét qua khuôn mặt của cô, đáy mắt ít nhiều mang thêm một chút chán ghét.

Ôn Hường Dương nhăn chặt mày, cô trang điểm thành cái dạng gì thì liên quan gì tới hắc?

Nhưng vì muốn lấy lại được đi động của mình, cô rốt cuộc vẫn cắn chặt răng đi vào phòng tắm, đem mặt rửa sạch sẽ.

Sau khi rửa sạch sẽ xong, cô xòe tay ra nói “Hiện tại anh có đem đi động trả lại cho tôi sao?”. Lúc này nhìn Ôn Hường Dương thật giống như tên của cô điểm tỉnh ám áp. Cuối cùng sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm cũng tốt lên đôi chút.

” Bất quá, nó chỉ là đi động không đáng giá tiền “. Mộ Lăng Khiêm liếc về hướng Ôn Hường Dương một cái: “Cô như thế nào? Đi động này là bạn trai cô tặng sao?”

Ôn Hường Dương ha hả cười: “Tôi nói anh đẹp trai này, đi động của tôi ai đưa liên quan gì tới anh a? Anh không cảm thấy, anh chỉ là người bán mà quản nhiều chuyện vậy sao? Anh luôn thích can thiệp vào việc riêng của khách hàng nữ à.”

Ngữ điệu của Ôn Hường Dương làm sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm trầm xuống. Hắc bước nhanh đi đến chỗ tủ đầu giường, lấy đi động trong ngăn kéo ra ném về phía cô, lạnh lùng nói: “Cô có thể đi rồi đấy”.

Dựa, đàn ông như thế nào có thể vui giận thất thường như vậy? Loại đàn ông còn có thể chiều hôm đứng đầu bảng, chiều hôm không đóng cửa thật

đúng là ông chủ của bọn họ kiếp trước tích được rất nhiều đức.

Ôn Hường Dương tốt xấu gì cũng lấy lại được di động, cô cũng không nghĩ ở chỗ này mãi, liền xoay người rời đi Mộ Sắc. Đời này cô đều không muốn lại thấy hắn nữa.

Ôn Hường Dương nghĩ không muốn nhìn thấy Mộ Lăng Khiên nhưng có khi oan gia chính là ngộ hẹp.

Mất thấy tra nam cùng tiện nữ sắp kết hôn, mấy ngày nay, Nghiêm Hân cấp tốc giới thiệu đàn ông cho Ôn Hường Dương không có mười thì cũng có tám, chính là tính toán chờ đến ngày tra nam cùng tiện nữ kết hôn, đem ra đi gộp vui nhưng những người này không phải tất cả mọi người đều biết thì chính là tác phong có vấn đề, tóm lại là không có một ai thích hợp cả.

Chiều nay bọn họ còn đi gặp người cuối cùng xem có thích hợp hay không mặc dù tỉ lệ thích hợp cũng thật xa vời. Tìm bạn trai không thấy nhưng không thể phò trương cũng liền thua.

Hôm nay Ôn Hường Dương dậy thật sớm, chính là muốn mua bộ quần áo, Nghiêm Hân cho cô hai trăm vạn để cô tùy tiện mua.

Nghiêm Hân biết hiện tại Ôn Hường Dương đang sống tự lập căn bản không có nhiều tiền lại không chịu nhận giúp đỡ của người khác. Chính vì thế cô đã sớm cùng Ôn Hường Dương nói qua, chờ cho hôn lễ của đôi cầu nam nữ kia kết thúc thì có thể trả bộ lễ phục và tiền thừa cho cô, coi như cô cho Ôn Hường Dương mượn mặc thử.

Quần áo của Nghiêm Hân toàn từ một trăm vạn trở lên đỡ cho Ôn Hường Dương lo về sau.

Tại Mộ Mậu thương hạ, thương trường bách hóa lớn nhất Nam Đức thị

Ôn Hường Dương ở trong thượng hạ đã đi một vòng rồi, cô muốn chọn bộ quần áo vừa thể hiện khí chất cùng giá trị; vừa phải chọn sao cho cô cùng Nghiêm Hân mặc đều thích hợp. Cuối cùng tầm mắt của cô cũng dừng lại ở cửa hàng Q&T. Bên trong cửa kính trong suốt là bộ váy liền áo màu đỏ rượu.

”Đem cái váy liền áo này lấy xuống cho tôi xem“.

”Tiểu thư, cô cũng thật tinh mắt. Đây chính là kiểu dáng mới nhất năm nay của cửa hàng chúng tôi. Bộ váy liền áo này là do nhà thiết kế đứng đầu Q&T thiết kế có một không hai. Toàn thế giới chỉ có năm bộ, toàn Nam Đức thị chỉ có cửa hàng chúng tôi mới có một bộ như vậy“

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 12: Anh Ta Nói Như Vậy Cũng Không Sợ Đắc Tội Với Kim Chủ Sao?

Cái váy liền áo không có nghĩ ngờ gì tất nhiên là phù hợp với yêu cầu của Ôn Hường Dương, nàng cầm quần áo vào phòng thử đồ, thông thả ung dung mặc thật tốt, trong nháy mắt lúc nàng đi ra khỏi phòng thử đồ kia, không ít tầm mắt của mọi người đều tập trung tới trên người nàng.

Ôn Hường Dương mỉm cười đẹp đẽ là lướt, nàng thật ra không cao, nhưng có tỉ lệ cơ thể lại rất hoàn mỹ, còn có được một đôi chân dài, làn da trắng nõn, lại thêm màu rượu đỏ phụ trợ làm người ta kinh diễm, làm cho bộ váy liền nàng mặc trên người dường như là được đặc biệt chế tác riêng cho nàng vậy.

”Vị tiểu thư này, bộ váy liền áo này thật đúng là làm ra vì cô mà.“ Nhân viên cửa hàng tự đáy lòng khen, cô vẫn là lần đầu tiên thấy có cô gái dáng người nhỏ xinh như vậy đem bộ váy liền áo này mặc đẹp đến thế, thật là làm người khác cực kỳ hâm mộ.

Ôn Hường Dương nhìn chính mình trong gương, hơi hơi mỉm cười, bộ váy liền áo này mặc ở trên người, xác thực thật là xinh đẹp.

”Mua luôn đi.“

Giọng nói rơi xuống, nhân viên trong tiệm lại không một người nào đáp lại, nàng quay đầu lại nhìn lại, liền thấy trong tiệm nhân viên cửa hàng tất cả đều chỉnh tề xếp thành một hàng, ngoài cửa một người phụ nữ diện mạo quyến rũ kéo một người đàn ông tuấn mỹ như chậm rãi đi đến.

Nhìn Mộ Lăng Khiêm bị một người phụ nữ khác kéo tay, khéo miệng Ôn Hường Dương không dấu vết cong cong lên một chút, hiện tại kiếm sống đúng là đủ loại khó khăn, Ngu Lang ban ngày còn phải đi tiếp khách.

”Khiêm, bộ quần áo này thế nào?“ Người phụ nữ diện mạo quyến rũ cầm một bộ thân váy dài cổ chữ V ở trên người khoa tay múa chân, dò hỏi.

”Àn.“ Mộ Lăng Khiêm mặt vô cảm đáp lại một câu, tầm mắt tất cả đều dừng ở trên người Ôn Hường Dương.

Một mái tóc dài đến đầu vai, bộ váy dài màu rượu đỏ mang theo vẻ yêu đã lhasc thường, hắn từng gặp qua hình ảnh nàng thanh thuần như hoa sen trắng, gặp qua hình ảnh nàng trang điểm đậm đến kinh người, lại chưa từng gặp qua hình ảnh của nàng như hiện tại.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm nhìn chính mình, nàng quét mắt qua hắn một cái, lại lần nữa mở miệng, “Mua đơn.”

Người phụ nữ diện mạo quyền rũ thấy Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn nhìn một phương hướng khác, tầm mắt của cô ta cũng nhìn qua theo, nhìn đến bộ dạng đẹp đến như yêu tinh của Ôn Hường Dương, đáy mắt cô ta hiện lên một tia ghen ghét, chỉ vào Ôn Hường Dương liền nói, “Đem bộ váy trên người cô ta cũng tìm một bộ đến đây cho tôi.”

“Thật ngại quá, Tô tiểu thư, đây là bản số lượng có hạn, trong tiệm này của chúng tôi chỉ có một bộ này. Không bằng, cô xem xem những bộ mới về khác đi?”

“Bản số lượng có hạn?” Người phụ nữ có diện mạo quyền rũ đi lên trước, dùng ánh mắt bắt bẻ quét qua trên người Ôn Hường Dương một cái: “Cái người nghèo kiết xác hủ lậu này mà cũng xứng với bộ đồ số lượng có hạn? Tôi ra gấp đôi giá, bộ váy này tôi mua!”

“Tô tiểu thư, việc này.....”

“Như thế nào? Tôi nói không nghe, chẳng lẽ các ngươi muốn.....” Người phụ nữ vừa định mượn danh Mộ Lăng Khiêm, bắt lấy bộ váy này.

Nhưng cô ta còn chưa nói xong, người bên cạnh vẫn luôn trầm mặc, Mộ Lăng Khiêm lại thanh âm rõ ràng mở miệng, “Mọi việc đều nên chú ý thứ tự đến trước và sau.”

Mộ Lăng Khiêm lời này lại làm Ôn Hường Dương phải nhìn anh ta một cái, đây là anh ta giúp nàng nói chuyện, cái người phụ nữ lớn lên yêu điểm trước mặt anh ta này hẳn kim chủ của anh ta đi?

Anh ta nói như vậy, cũng không sợ đắc tội kim chủ sao?

“Vị tiểu thư này, mời theo tôi tới quầy thu ngân đi.” Nhân viên cửa hàng nghe xong Mộ Lăng Khiêm nói, liền đi đến trước mặt Ôn Hường Dương cung kính nói.

Ôn Hường Dương gật gật đầu, lấy ra thẻ ngân hàng, quét thẻ, nhưng chờ nàng ấn xong mật mã, nhân viên cửa hàng lại có chút xấu hổ cười làm lành nói, “Tiểu thư, số tiền còn lại trong tài khoản của cô không đủ, không biết cô có cách thanh toán khác không?”

Số dư không đủ?

Ôn Hường Dương nhú mày, bộ quần áo này quý như vậy sao? Số dư của cô chính là phải có tới hai trăm vạn đấy!

“Ha ha, số dư không đủ.” Bên tai truyền đến tiếng cười châm chọc của người phụ nữ vừa nãy, “Tôi nói mà, một con quỷ nghèo sao có thể mua nổi quần áo thiết kế riêng của nhà thiết kế hàng đầu đây? Loại người này chỉ nên đi mua quần áo ở các sạp vỉa hè bên đường thôi, còn kém không nhiều lắm. Khiêm, anh nói có phải không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 13: Boss Lên Tiếng

Editor: Thỏ điên

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới lời nói của cô gái bên cạnh, trực tiếp đi tới gần Ôn Hường Dương, lấy ra một bộ đồ “Cái này cho em”

” Là có ý gì? Tôi dựa vào đâu mà lấy đồ của anh”, Hường Dương liếc mắt nhìn Mộ Lăng Khiêm, nhìn về phía nhân viên bán hàng “Xin lỗi, bộ quần áo này tôi không mua”

Ôn Hường Dương xoay người vào phòng thử đồ, lập tức thay ra bộ đồ vừa mặc.

Cô tưởng là cô quá khoa trương nhưng khoa trương cũng cần xem điều kiện, hiện tại cô và cha coi như đoạn tuyệt quan hệ, cô chỉ vừa mới tốt nghiệp đại học, căn bản không có tiền. Bộ quần áo kia ít nhất là 200 vạn, còn không biết Nghiêm Hân có thích không, cô còn dùng khả năng xem đồ thời trang của mình mà chọn thì thật sự không cần thiết.

Hơn nữa, Mộ Lăng Khiêm còn là loại người kiếm tiền tùy tiện, cô cùng hắn không thân cũng chẳng quen nhiều, lại để cho hắn mua quần áo cho cô quả là không đúng lắm.

”Đệt cái số nghèo “ Bộ dạng cô gái quyền luyến quần áo nhưng sắc mặt lại không nhìn lấy Mạc Lăng Khiêm một cái, còn duỗi tay thẳng thắn trả lại đồ. Thấy vậy, Mạc Lăng Khiêm lên tiếng “Đem quần áo này đi đóng gói hết đi”

”Mộ Thiếu nói rồi đấy, mau nhanh gói lại!” Thuộc hạ Mộ Mậu đi cạnh lên tiếng, dùng danh nghĩa sản nghiệp của Mộ gia mà mua đồ dĩ nhiên không nhân viên nào dám dặt tội, lập tức đi gói lại đóng đồ vừa nãy.

Bộ dạng lúc nãy của ai kia còn quyền luyến mấy bộ đồ bấy giờ lập tức chạy đến ôm cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, miệng cười lộ đồng tiền đáng yêu “Khiêm, thật tốt quá “

Ngay sau đó tên kia quăng cánh tay đi:

”Khiêm không phải tên cô có thể kêu, từ hôm nay bổ sung cô vào danh sách đen”Cô gái bên cạnh sợ ngây người “Mộ... Mộ Thiếu”

Mộ Lăng Khiêm đi ra cửa hàng, không thèm nhìn tới Ôn Hường Dương, sau đó liền mở điện thoại “Trợ lý Trương, đem ảnh chụp này truyền tới tất cả các cửa hàng, làm sao phải để cho khi cô ấy mua đồ sẽ có chiết khấu thấp nhất..”

”Vâng” Điện thoại một cuộc đã làm trợ lý Trương như máy bay phóng đi.

Không đến một phút, Mộ Mậu liền báo cáo tất cả các cửa hàng đều đã nhận được thông tin”

Không mua được áo liền vậy, Ôn Hường Dương đành phải tiếp tục tìm kiếm mục tiêu, đi hơn một giờ cô mới nhìn trúng một chiếc áo đầm xinh xắn.

Mới vừa tiện thể nhìn trúng, nhân viên cửa hàng đã lập tức giới thiệu nhiệt tình, còn tận tâm phối luôn cho cô một bộ quần áo, vô cùng hợp nhãn lại tính giá thấp đến bất ngờ, khiến cô còn đang suy nghĩ.

Mới vừa mua quần áo xong, Nghiêm Hân liền điện thoại tới.

”Hường Dương, đang ở đâu vậy? Đừng quên chiều nay ăn ở Tây Đức đấy. Nếu không thích hợp thì đổi cũng được”

”Mới vừa mua quần áo xong, à đúng rồi Tiểu Hân, tôi vừa mua một chiếc váy bạc rất đẹp, khi nào có tiền tôi sẽ trả lại cho cô”

”Được được mà” Nghiêm Hân căn bản không để ý đến sự đáp lễ này.

”Hường Dương, tôi đang suy nghĩ, sao những lời tôi nói cô nhớ kĩ thế nhỉ?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14

“Tốt, tốt biết rồi, tốt đi qua ngay bây giờ đây, cậu cứ làm việc của cậu đi.” Cúp điện thoại, Ôn Hường Dương liền lái xe tới nhà hàng Tây Đức.

Nhà hàng Tây Đức...

Thời điểm khi Ôn Hường Dương tới nhà ăn, vừa qua khỏi một giờ bốn mươi phút.

Thời điểm hẹn là hai giờ chiều, như vậy cũng không tính là cô đến muộn, nhưng cô ngồi chờ ở nhà hàng đến tận ba giờ chiều, cũng không thấy người đàn ông hẹn gặp mặt cô xuất hiện.

Nếu đây không phải là người Nghiêm Hân trăm cay ngàn đắng giúp cô tìm, hơn nữa còn có điều kiện thích hợp, Ôn Hường Dương thật sự đã bỏ gánh giữa đường để chạy lấy người.

“Tiểu thư, cô có muốn một chút điểm tâm không?” Sau khi Ôn Hường Dương ngồi chờ một mình được hơn một giờ, nhân viên cửa hàng đi đến trước dò hỏi.

Ôn Hường Dương đành phải nói, “Cho tôi một phần bò bít tết.”

“Tốt, mong cô chờ một chút.”

Ôn Hường Dương lại ngồi chờ thêm một giờ nữa, bò bít tết cũng đã ăn xong, nhưng cái người đàn ông kia vẫn như cũ không tới.

Sự kiên nhẫn của Ôn Hường Dương đã tiêu hao hết, tính toán thời gian rồi đi, liền thấy một người mặc chiếc áo sơ mi màu hồng phấn, người đàn ông ung dung, nhàn nhã cầm một tay vào túi quần, từ từ đi tới xuất hiện ở trước mặt cô.

“Cô chính là bạn thân của Ada? Nghe nói cô cần một người giả làm bạn trai để tham gia đám cưới của bạn trai cũ? Lớn lên đúng thật là giống nhau, cô cũng coi là bạn thân của Ada, tôi sẽ súc súc miệng, miễn cưỡng mà gặm cô.”

Ôn Hường Dương thật sắp bị làm cho tức chết rồi, cô ngồi đây đợi người đàn ông này hơn hai tiếng đồng hồ, vậy mà hắn mở miệng chính là trào phúng ghét bỏ, thật sự so với những người đã gặp mấy ngày hôm trước đúng là cực phẩm!

Ôn Hường Dương lớn lên không phải mang trên mình ngoại hình khiến người khác phải kinh diễm, nhưng cô ngũ quan tinh xảo, thuộc tuýt người càng nhìn càng thích, càng xem càng thoải mái dễ nhìn.

Nghe người đàn ông này nói xong, cô giận đến bật cười, đang định mở miệng phản kích, tay cô đã bị người khác vội vàng kéo lại, ngay sau đó cả người cũng ngã vào một vòm ngực rộng lớn, ấm áp.

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, không nghĩ người tới lại là Mộ Lăng Thiên.

Một ngày thấy hai lần, mỗi lần so với lần trước càng xảo quyệt.

Nếu là ngày hôm qua, Ôn Hường Dương đã đẩy người đàn ông trước mặt ra, nhưng là nghe thấy những lời công đạo hắn đã nói buổi sáng, còn muốn giúp cô đòi lại công bằng, cô cũng không còn bài xích chán ghét hắn như trước kia.

“Anh muốn gặm người con gái của tôi? Lại còn miễn cưỡng súc miệng?” Mộ Lăng Khiêm lạnh đến mức tận cùng, lại mang theo một tia ý cười, thanh âm trầm thấp vang lên bên trong nhà hàng.

Thời điểm người đàn ông bánh trai kia nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm, hắn giật mình đến đứng bật dậy từ chỗ ngồi của mình.

Mộ Lăng Khiêm hắn đã nhìn thấy một lần ở khoảng cách rất xa.

Người đàn ông kia, là thần thoại trong giới thương nhân, là sự tồn tại không thể khinh nhờn của Nam Đức thị, mặc dù là trưởng bối của hắn đối với Mộ Lăng Khiêm cũng phải cung kính vài phần.

Người đàn ông bánh trai lúc này mới phát hiện, toàn bộ nhà ăn không biết đã trống trơn từ khi nào, bên trong nhà ăn to như vậy chỉ còn lại ba bọn họ.

“Tôi tôi...”

Đừng nói người đàn ông kia bị dọa, chính Ôn Hường Dương cũng bị chấn động với khí tràng cường đại của Mộ Lăng Khiêm rồi, cô kì quái nhìn phản ứng kì dị của người đàn ông bánh trai, chẳng lẽ người đàn ông đang đứng cạnh cô này khí tràng quá cường đại?

Nhưng là, không thể không thừa nhận, khí tràng của Mộ Lăng Khiêm tương đương với người đứng đầu bảng Mộ Sắc, thật đúng là nhân tài không được trọng dụng.

“Còn chưa cú?” Mộ Lăng Khiêm lại mở miệng lần nữa.

Người đàn ông kia nghe thế, ngã lộn nhào lăn ra ngoài.

Ôn Hường Dương nhìn phản ứng của người đàn ông kia, cô ngẩng đầu lên nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Anh...”

Mộ Lăng Khiêm chỉ quét một ánh mắt nhàn nhạt về phía cô.

“Đã không có chút tài năng nào, sao lại còn giống vịt vương vậy chứ?”

Vấn đề là, hắn nói những lời như thế này, sao còn có thể cao lãnh thanh quý.

Dù vậy, rất có đạo lý, Ôn Hường Dương không cách nào phản bác.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Tôi Thuê Anh , 18 Vạn ,trả Theo Kỳ ..

“Cám ơn, tôi hiện tại xem như được minh bạch, anh như vậy cũng hiểu được nguyên nhân. Con người a nếu như không buồn vui thất thường thì hẳn là được rất nhiều người nhìn trúng a.”

Mộ Lăng Khiêm liền trầm mặt trong nháy mắt.

Ôn Hường Dương thấy thế, chỉ vào Mộ Lăng Khiêm nói “ Anh xem anh xem,bề ngoài thì anh cười nhưng trong lòng lại không, khuôn mặt thì cứ trầm buồn,thật đúng là nói gió chính là mưa.”

Ôn Hường Dương nói xong, thấy sắc mặt Mộ Lăng Khiêm càng khó nhìn. Cô cũng không nói đùa, sau một lúc do dự,khuôn mặt nhỏ nhắn bỗng trở nên đứng đắn,cô nghiêm túc nói “ Soái ca à, tôi muốn cùng anh thương lượng một việc, được không?”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói thế, quét mắt liếc cô một cái “ Có chuyện gì?”

” Sau này anh có rảnh không? Tôi có thể thuê anh một ngày không? Một ngày anh biểu diễn chỉ phí là bao nhiêu? Anh cũng nghe được rồi đó,tôi muốn tìm một người đàn ông đi cùng tôi tới một nơi. Anh...”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương từ trên xuống dưới, liếc mắt một cái “ Hai mươi vạn “

Hai mươi vạn,cấp bậc của hân vậy sao, xác thật không tính quý.

Ôn Hường Dương chần chừ một lát, cuối cùng cắn chặt răng, mở miệng nói “ Hai mươi vạn thì hiện tại tôi không có.Có thể...”

Cha của Ôn Hường Dương có tiền, mỗi bữa cơm mà cô ăn đều là hơn mười vạn, nhưng đó là khi ở nhà.... Bây giờ,cô căn bản nghĩ là sẽ không lấy tiền của cha dù chỉ là một đồng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy bộ dạng khó xử của Ôn Hường Dương, lại lần nữa nhìn cô, liếc mắt một cái, giọng vẫn lạnh lùng mở miệng nói “ Mười tám vạn, có thể trả theo kì “

Được giảm bớt hai vạn, còn trả theo kì?

Tra nam tra nữ đều khi dễ mình, so với tìm đại một người không đáng tin cậy thì chi bằng bỏ tiền ra thuê.” Tốt, mười tám vạn, tôi thuê anh một ngày, sang mai tôi sẽ qua đón anh “

Mọi chuyện đã được giải quyết, Ôn Hường Dương nhẹ nhàng thở ra, tâm tình cô lúc này rất tốt liền nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm nói “ Đúng rồi, anh muốn ăn gì không? Hôm nay anh vì tôi mà đặc tội với ông chủ. Hiện tại lại giảm bớt tiền cho tôi, như vậy đi, tôi mời anh ăn cơm chiều,thuận tiện nói luôn chuyện của tôi, để tránh khỏi sơ suất lộ ra “

Khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm thanh lãnh không có biểu tình gì.

Ôn Hường Dương thử tính nói câu “ Nơi này giá cả hơi đắt, anh cũng biết tôi không có tiền. Tôi mời anh ăn ở quán ven đường, anh không ngại chứ?”

Ôn Hường Dương vừa nói vừa liếc mắt nhìn trái nhìn phải, miệng lầu bầu “ Kỳ quái, một giờ trước nơi này còn rất đông người, sao hiện tại chỉ còn lại hai chúng ta?”

Mộ Lăng Khiêm nghe được cô nói vậy, nhẹ nhàng nhìn cô liếc mắt một cái,đi sẵn như vậy một con sẽ cần người tiểu bạch thỏ, đúng là một việc rất thú vị.

Hai người rời khỏi nhà hàng Tây Đức, trợ lý Trương không biết ý tứ của Boss nhà mình như thế nào nhưng hân chỉ biết không nên xuất hiện vào lúc này.

Bên cạnh rõ ràng là có một chiếc Maybach dừng lại, nhưng Boss nhà mình cứ nhiên lại hạ mình ngồi vào taxi cùng Ôn Hường Dương rời đi.

Dù sao cũng tốn mười tám vạn để thuê người đàn ông này,đi ăn quán ven đường thì cũng không sợ anh ta chê cười, đơn giản là làm sáng tỏ được sự tình trước kia với Mộ Lăng Thiên một lần.

” Tôi cũng không muốn phá hỏng sự việc đâu,nói ra cũng thật dài dòng tôi liền nói đơn giản như vậy đi... Người đàn ông hứa hôn với tôi thật ra ngay từ đầu vẫn luôn theo đuổi tôi, đại khái khoản hai năm,tôi thấy hân theo đuổi khổ sở haha...tôi liền đáp ứng việc kết giao cùng hân. “

” Khi học đại học, có người bạn cùng phòng,cô ta thật thích chơi cùng với tôi và tiểu Hân. Tiểu Hân là bạn Khuê mật của tôi a. Qua một thời gian dài, chúng tôi đều xem cô ta là bạn tốt. Về sau thì sao, cô ta lại lén lút qua lại với hân ta.”

” Tiểu Hân có đi điều tra về chuyện này, nghe nói hân ta lúc đầu không đồng ý, nhưng sau đó cô ta nói mình là con gái của Trần gia...”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Hấp Tấp Lên Giường

“Trần gia, ngài biết không? Hấn chỉ dựa vào người nhà hấn có sản nghiệp thôi. Sau đó, khi biết được gia cảnh nhà tôi không tồi nhưng ta lại không chịu đi theo quyết định của cha nên hấn liền hấp tấp lên giường với cô gái kia “

Ôn Hường Dương vừa nói vừa khinh bỉ, Mộ Lăng Khiêm trông thấy vẻ tươi cười nhưng vô cùng chán ghét của Ôn Hường Dương thì hơi khó chịu một chút.

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, không khỏi nhú mày “Cô tới quán bar tìm tôi, chính là vì sự phản bội của bọn họ?”

“Tôi còn không đến nỗi để tâm chuyện đó trong lòng” Ôn Hường Dương lắc đầu đầu nói “Bọn họ căn bản không đáng để tôi làm như vậy...”

Ý chính là cha đẻ của cô tại tay dâng đưa con gái của mình cho một ông lão 60 tuổi. Cô cố gắng hủy hoại chính mình là muốn xem cha có thất vọng, có lo lắng hay không? Rốt cuộc trong lòng cha cô đứng ở vị trí nào?

Hiện tại nghĩ đến, cũng có chút buồn cười.

“Thôi bỏ qua, đây đều là chuyện quá khứ “ Ôn Hường Dương cười nói “soái ca, nhiệm vụ của ngài là gì? Chính là đóng giả làm bạn trai của tôi, đến lúc đó, tên cầu nam nữ kia sẽ kín miệng hết”

Thật ầu trĩ, cũng quá đơn thuần.

Mộ Lăng Khiêm cũng không có phản bác gì.

“Tài xế, quẹo trái” Ôn Hường Dương vừa dứt lời, di động của Mộ Lăng Khiêm liền vang lên.

Mộ Lăng Khiêm lấy di động ra nhìn thoáng qua, trực tiếp tắt điện thoại.

Không đến ba giây, di động lại reo lần nữa.

Đến tiếng chuông thứ ba, Ôn Hường Dương không nhận được nữa mà mở miệng nói “Ngài có chuyện hay là về trước đi, lần sau tôi mời ngài đi ăn”

Hấn là Soái ca đứng top, khẳng định không ít người ước, huống chi trời gần tối rồi, cô cũng không muốn ngăn cản việc làm của hấn. Mộ Lăng Khiêm nhú mày, di động lần thứ tư vang lên, nhìn số điện thoại di động, trong nháy mắt hấn nhận điện thoại “Tôi lập tức trở về”.

“Tài xế, dừng xe bên lề, ông đưa ngài ấy về, tôi đi xe taxi”

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm chắc là có việc gấp.

Cô nhìn về phía hấn, lấy ra điện thoại “Chúng ta lưu lại số đi, có gì liên lạc sau”

Mộ Lăng Khiêm liếc nhìn Ôn Hường Dương một cái, lập tức đọc số điện thoại.

Ôn Hường Dương nhập số điện thoại, lại nghe tiếng chuông điện thoại Mạc Lăng Thiên vang lên lần nữa, cô trực tiếp phát tay “Điện thoại này là của tôi, có việc cứ liên lạc”

Tài xế ngừng xe, Ôn Hường Dương đã xuống xe, vẫy tay chào Mạc Lăng Khiêm, rất nhanh liền bắt được một chiếc taxi gần đó.

Mộ Lăng Khiêm thu hồi ánh mắt trên người Ôn Hường Dương về, lạnh lùng nói “Đến Mộ Thiên”

Ôn Hường Dương ngồi trên xe không bao lâu liền nhận được điện thoại của Nghiêm hân.

“Hường Dương thế nào rồi? Cảm thấy có thích hợp không? Tôi với hấn là bằng hữu của bằng hữu đấy, tuy rằng quan hệ xa lắm nhưng gia đình rất có điều kiện, giới thượng lưu ai cũng biết hấn”

“Tiểu hân, tôi đã tìm được người thích hợp rồi” Ôn Hường Dương biết Nghiêm Hân cũng không tìm thấy người nên mới kéo đến một cực phẩm như vậy, cô cười nói “Giúp tôi chuẩn bị một chiếc xe tốt đi, đề phòng còn phiền toái ở phía sau nữa”

Mộ Lăng Khiêm chắc chắn không có xe tốt.

“Tìm được rồi! Máy quá, xe tôi mới thuê bên kia rất tốt, ngày mai thứ bảy tôi không có đi làm, vừa lúc cho cô mượn được”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Giá Cao Thì Mới Có Tố Chất Chuyên Nghiệp

Nghiêm Hân nói đến đây, dừng lại một chút “Đúng rồi, Hường Dương, Chúng ta tốt nghiệp được 3 tháng rồi, cậu không tính tới chuyện công việc sao? Nếu không chúng ta cùng nhau đến phỏng vấn ở công ty ba tôi đi, tôi giúp mình đi? Anh tôi mấy hôm nay cũng không biết vội cái gì, không thấy mặt mũi đâu cả”

“Tạm thời mình không nghĩ đến việc đi làm” Ôn Hường Dương khi bắt đầu học đại học đã viết tiểu thuyết, hiện tại mỗi tháng đều có nhuận bút.

Đã như vậy, cô cũng không muốn đi làm.

Hường chỉ cô còn có việc quan trọng phải làm, cũng không có thời gian đi làm.

“Vậy được rồi, chờ cậu suy nghĩ xong, trực tiếp nói với mình là được. Nếu cô không thích công ty ba tôi, chúng ta sẽ cùng đi làm ở nơi khác”

“Được, cảm ơn cậu”

Hai người cứ như vậy treo điện thoại.

Ngày hôm sau, thời tiết sáng sủa, trời không mây.

Nghiêm Hân sáng sớm đã đem chiếc Rools-Royce chạy đến nhà của Ôn Hường Dương.

Lần trước là Lamborghini, lần này là Rools-Royce, nếu người khác nhìn vô chắc sẽ nghĩ Hường Dương bị bao nuôi thật rồi =)))

Ôn Hường Dương nhận được điện thoại của Nghiêm Hân liền tốc hành chạy xuống dưới nhà.

Nhìn đến chiếc Roll-Royce, Ôn Hường Dương liền duỗi đôi tay ra ôm Nghiêm Hân một cái “Tiểu Hân, đời này phúc khí lớn nhất chính là bạn với cậu đó!!”

Ôn Hường Dương nói xong Nghiêm Hân lập tức phản chấn lên, thực ra cô thích nhất điểm này ở Hường Dương, có gì cũng nói thẳng, dám làm dám chịu!

Nghiêm hân cười nói “Hường Dương, cậu vẫn là nên cảm ơn anh mình đi. Đây là xe anh mình mua nửa tháng trước. Mình mới nói cho cậu mượn, anh mình lập tức đưa cả chìa khóa xe”

Nghiêm Hân đưa chìa khóa cho Ôn Hường Dương, cười hi hi nói “Hường Dương, đã lâu rồi không có ai cùng mình đi chơi cả, nay chúng ta đi chung đi”

“Ý kiến tuyệt vời!” Ôn Hường Dương nhận chìa khóa, bỏ nhào vào xe.

Nghiêm Hân ngồi vào ghế phụ kế bên.

Thấy Ôn Hường Dương khởi động xe, nghĩ đến trong điện thoại Ôn Hường Dương có nói, ngày mai đã tìm được người thích hợp để đi dự lễ cưới cùng, rốt cuộc là ai chứ? Không biết cô có biết không?”

Ôn Hường Dương không dấu diếm, nhướn mày nói “Lần trước gặp được một cực phẩm trong tiệc ở Mộ Sắc, giá cao, tố chất chuyên nghiệp dĩ nhiên phải có rồi”

“Hứa Dương, cậu....”

Nghe được thân phận đối phương, Nghiêm Hân kinh ngạc không thôi.

“Tiểu Hân, không có gì đâu. Mình cảm thấy nên để người không quen giả mạo sẽ tốt hơn. Mình đã nói chuyện qua rồi, có thể tin tưởng được mà”

“Mình vẫn không yên tâm ở một điểm” Nghiêm hân có chút lo lắng “Nếu khi đi tiệc gặp những người cùng đi Mộ sắc lúc đó chẳng phải bị bại lộ thân phận sao”

Vấn đề này Ôn Hường Dương cũng đã suy xét rất kỹ khi mượn Mộ Lăng Thiên rồi “Đi tham gia hôn lễ tầm thường đó thì không có khách quý cỡ đó đâu, khả năng nhận ra hẳn cũng rất ít”

Ôn Hường Dương cảm di động cả buổi tối, mắt chăm chăm nhìn vào ảnh poster Mộ Lăng Khiêm.

Đúng là nếu nhìn vào Mộ Lăng Thiên thì không có khả năng làm trai bao nhỉ?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Tiểu Hân ! Mình Bị Leo Cây Rồi

Nghiêm Hân trầm mặc một lúc, quay đầu nhìn về phía Ôn Hường Dương “Hường Dương, mình hôm nay sẽ giúp cậu tìm thử xem.Nếu thực sự không có ai thì sẽ mướn tới người đó đi”

”Được “

Nghiêm Hân đọc địa chỉ, Ôn Hường Dương liền thuận hướng chạy xe tới đó.

....

Trên đường đi, Ôn Hường Dương suy nghĩ một lát rồi gửi tin nhắn “Sáng mai bảy giờ, gặp ở Mộ Sắc”

Tin nhắn đại khái được đáp trả nhanh gọn “Được”

Hôm lễ cuối cùng cũng tới, thời tiết hôm nay sáng sủa, Ôn Hường Dương dậy thật sớm, đứng ở trước gương, nhìn chính mình trong gương lập tức xuất hiện một suy nghĩ.

Cô xoay người đi đến tủ quần áo, mở ra một bộ quần áo tây trang xây biếc.

Một phút sau, một mỹ nhân xuất hiện trước hương, thiết kế tôn dáng làm vẻ đẹp thêm hoàn mỹ, góc cạnh gương mặt vô cùng rõ ràng, nhìn vừa bắt mắt lại kết hợp thêm giày cao gót, sự ưu nhã cùng nữ tính không thể nào che bớt.

Ôn Hường Dương nhìn chính mình trong gương rồi lại cười cười, gương mặt lộ ra má lúm đồng tiền hiếm thấy, cầm lấy MissKiss rồi thoa lên đôi môi mỏng nhẹ.

Ngày thường Ôn Hường Dương cũng không thích trang điểm lắm, sau khi thay đổi diện mạo, bước xuống lầu thì mọi ánh nhìn đều tập trung vào cô.

Cô gọi taxi đi đến Mộ Sắc, nhìn đồng hồ đã là 6h50, Mộ Lăng Thiên không có, Mộ Sắc cũng không mở cửa.Hôn lễ 10 giờ sáng sẽ bắt đầu, bọn họ 9h tới là được.

Nhưng cô vẫn luôn chờ đợi tới 8h, Mộ Lăng Thiên cũng không tới.Ôn Hường Dương không nhịn được nữa liền gọi điện thoại nhưng không có ai nghe máy

Cuối cùng tự chửi thầm một câu “ Soái ca, tố chất chuyên nghiệp quá gì? Còn dám vênh cáo, tôi làm quỷ không tha cho anh”

Đôi cầu nam nữ bên kia còn đang ân ái, không hề ấy nấy, còn cô phải để họ châm chọc mỉa mai, bại hoại thanh danh, mang tiếng là tiểu tam. Ôn Hường Dương hít sâu, điện thoại liền vang lên.

Cô cầm lấy di động, lập tức bắt máy “Người đang ở đâu? Tố chất chuyên nghiệp là vậy đó hả, đang ở đâu rồi?”

”Hường Dương làm sao vậy? Là mình nè “

Ôn Hường Dương nghe được giọng nói liền hít sâu “Tiểu Hân, là cậu à?”

”Có phải mướn người kia xảy ra vấn đề không?”

”Tiểu Hân, mình bị leo cây rồi!”

”Hả? Có phải không vậy? Chẳng phải mình đã nói thể loại như vậy không đáng tin cậy sao!”

Nghiêm Hân hơi giận nhưng cũng nhanh chóng nói “Hường Dương, cậu lại đây trước đi. Nếu thực sự cùng đường thì mình cho cậu mướn người đi cũng mình, dù sao mình độc thân cũng không có việc gì”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Tôi Còn Tưởng Rằng Các Người Không Dám Tới ...

“Tiểu Hân, cảm ơn cậu”

“Cậu lại khách khí với mình sao? Nếu không phải anh mình....” “Nghiêm Hân nói đến đây thì đột nhiên im bặt, nói sang chuyện khác “Hương Dương, cậu lại đây trước đi. Tớ sẽ không để cho bọn họ chê cười chúng ta đâu.”

”Tiểu Hân, cậu thật tốt “

Nghiêm Hân bắt đầu đi thờ dài “Biết tớ tốt, vậy thì đừng lại làm tớ lo lắng. Cậu mau tới đây đi, tớ đứng ở cửa khách sạn chờ cậu.”

”Tớ lập tức tới liền “

Nếu là có một người đàn ông đẹp trai phong độ, giàu có cùng cô ngồi lên chiếc Rolls-Royce kia đi tham gia hôn lễ, thì tuyệt đối có thể cho cô chút mặt mũi.

Nhưng nếu chỉ có một mình cô đi cùng chiếc Rolls-Royce thì hiệu quả lại không giống nhau...

Lúc này ở trên đường, Ôn Hương Dương còn chưa từ bỏ ý định đã gọi cho Mộ Lăng Thiên vài tin nhắn và gọi vài cuộc điện thoại. Cuối cùng, cô hạ quyết tâm, chờ lúc cô đi về sẽ đến Mộ Sắc khiếu nại anh ta!

Một giờ sau, Ôn Hương Dương đi tới cửa lớn khách sạn Tác Phi Lợi Á, nhân viên nhận xe của cô mang vào bãi đậu xe.

Nghiêm Hân mặc một bộ trang phục trắng thuần khiết, theo bên cạnh là một người đàn ông cơ bắp.

”Hương Dương, hôm nay vị này chính là bạn trai mình “

Ôn Hương Dương nhìn cả người đàn ông đều là cơ bắp, bộ dạng to lớn cường dã, cô nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, cô căn bản là KO thích cái loại hình này.

Cô thích chính là mặc quần áo thì nhìn gầy, còi quần áo thì lại có thịt, muốn cô cùng người đàn ông này đóng vai tình lữ, đừng nói là đôi câu nam nữ kia không tin, đến chính cô cũng không tin a.

Cô như thế nào liền đã quên những gì mà Nghiêm Hân yêu thích đâu?

Nghe Hân sinh ra trong một gia đình khá giả, gia giáo tốt, là một cô gái ngoan ngoãn, cô gái như vậy rất thích hợp để cưới về làm vợ, nhưng chỉ có Ôn Hương Dương biết, cô ấy trong xương tủy là thích cái loại đàn ông cao lớn thô kệch. “Người tốt” Ôn Hương Dương xuất phát từ sự lễ phép nên vẫn chào hỏi.

Kẻ cơ bắp cũng nhìn cô gật đầu chào lại.

Ôn Hương Dương kéo Nghiêm Hân qua một bên, thấp giọng nói “Tiểu Hân, cậu mạng theo người này đóng vai bạn trai thấy giả quá. Trần Văn Hi nói như thế nào cũng chơi với chúng ta hai ba năm, cô ta biết chúng ta thích gì và không thích gì “

”Aiz.. làm sao bây giờ a? Bây giờ muốn tìm người giả mạo cũng không kịp rồi. Thật là chán ghét, tớ lại không để ý lắm, bây giờ để ý lại không biết tìm ai thích hợp “ “Nghe Hân ảo não nói.

”Không có việc gì, không có thì không có thôi. Và lại chỉ có mình tớ là đi một mình.” Ôn Hương Dương tự tin ngẩng đầu, ôm lấy vai Nghiêm Hân nói “huống chi tớ còn có cậu mà “

”Hương Dương...”

Trong mắt người ngoài, các cô là thiên kim nhà giàu có tiền có thế cao cao tại thượng, nhưng không ai biết các cô cả ngày phải mang cái giá này có bao nhiêu là mệt mỏi, thậm chí các cô còn không dám cùng người khác thổ lộ tình cảm vì sợ không biết khi nào bị người ta đâm lên sau lưng.

Ôn Hương Dương nắm tay Nghiêm Hân đi vào khách sạn, thân thiết đến nỗi Nghiêm Hân nhất thời quên mất người bạn trai kia.

Hôn lễ được cử hành ở sân cỏ lộ thiên bên trong khách sạn.

Lúc hai cô vừa đến thì bên trong đã có không ít khách mời, người thì mặc tây trang phẳng phiu người thì mặc lễ phục dạ hội tay cầm ly sâm-panh đang nói cười vui vẻ.

Chỉ là, nội dung mà họ nói chuyện đều là về trang phục của người khác, thật chẳng ra làm sao cả!

Lúc hai cô vừa vào, liền có người nhanh mắt thấy được....

Tại vì giữa một đám người ăn mặc lễ phục dạ hội xa hoa thì chính các cô lại như về ra một bức màn khác mang lại cảm giác quen thuộc, Ôn Hương Dương cùng Nghiêm Hân lại ăn mặc ưu nhã xinh đẹp đến nỗi bật... ở đây có người muốn bỏ qua cái phong cảnh này lại không thể làm được.

”A, các cô tới rồi...tôi còn tưởng các cô không dám tới đâu “. Vương Lệ nhìn đến hai người, đáy mắt lộ rõ vẻ chán ghét.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nghe Nói Cô Ở Trên Giường Thật Sự Phóng Đãng

Bất kể hai cô đi tới đâu, sự tồn tại của hai cô cũng thu hút sự chú ý của mọi người..gia thế tốt, bề ngoài thì xinh đẹp hấp dẫn động lòng người làm cho không ít người phải sinh lòng đổ kị.

Ôn Hường Dương cũng không thêm tính toán để ý gì tới Vương Lị “Tiểu Hân, chúng ta qua bên kia ngồi một lát đi “

” À... Được thôi”

Vương Lị thấy Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân cứ nhiên bỏ qua sự tồn tại của cô ta thì liền cất bước đi theo, đứng chắn trước mặt cản đường đi của hai người, trừng lớn đôi mắt nói “ Ôn Hường Dương, tôi là đang nói chuyện với cô! Cô điếc sao?”

Ôn Hường Dương chỉ là nhìn Vương Lị liếc mắt một cái “ Tiểu Hân, chúng ta đi “

Nhìn thấy Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân lại lần nữa làm lơ mình, xung quanh còn có những ánh mắt giọng nói vọng về phía này, mặt cô ta nhất thời tối sầm lại.

Cô ta không chịu từ bỏ, lại đuổi theo cất giọng châm chọc “ Sao vậy? Ôn Hường Dương, tôi và cô không biết mặt nhau sao? Thật đúng là, khi gặp nạn thì phượng hoàng cũng không bằng gà...mà cô lại không phải là phượng hoàng “

Nghiêm Hân nhú mày nhìn về phía Vương Lị,cũng đã tốt nghiệp đại học..mà con người này sao lại giống ruồi bọ vậy,thảo nào mọi người ghét.

Ôn Hường Dương chán ghét khi nhìn thấy Vương Lị, tiến đến bên tai Nghiêm Hân không nhanh không chậm nói “ Tiểu Hân à, hình như mình bị ảo giác hay sao ấy.. Sao lại thấy ở một khách sạn năm sao cao cấp thế này mà lại nghe được một cô hơi thờ ờ nồng đậm sự quê mùa “

Nghiêm Hân nghe thấy lời này liền bật cười một tiếng.

”Cô...cô nói cái gì? Cô lặp lại lần nữa “ Vương Lị tức đến nghiêng răng nghiêng lợi.

”A... Ôn Hường Dương a một tiếng, không thêm để ý đến cô ta.

Vương Lị cũng là bạn cùng phòng, cha cô có tiếng là nhà giàu mới nổi,ở thành phố Nam Đức nhà giàu mới nổi không ít, làm nhà giàu mới nổi cũng không phải là việc đáng xấu hổ. Đáng xấu hổ chính là lão thích khoe mẽ,ở trường học bậc nhất của các cô ghê tởm nhất chính là loại này.

Về sau Vương Lị kết thân với cô dâu hôm nay - tiểu thư của Trần gia Trần Văn Hi, hai người chơi với nhau làm không thiếu những hành động trộm cắp hạ cấp.

”Hừ “ Vương Lị cảm thấy mình không làm gì được Ôn Hường Dương, chỉ có thể chuyển đề tài hướng thẳng đến Ôn Hường Dương nhằm chiếm thế thượng phong “ Ôn Hường Dương, cô thật đúng là có mặt tới đây a? Sao không thấy bạn trai cô đâu? À.. Ngẫm lại liền biết là cô không có bạn trai.”

” Đúng là, cô giống như loại người bị người ta chơi xong liền vứt bỏ,có thể có đàn ông muốn cũng kì quái a.... Nghe nói cô trên giường thực sự phóng đảng.

” Sao co lại nói Huong Duong như vậy?”

Nghiêm Hân nghe thấy lời nói đó thì khuôn mặt trắng nõn bỗng trở nên phỉếm hồng... Lúc trước, Trần Văn Hi cùng với tra nam Lâm Hạo chính là giống như vậy làm bại hoại thanh danh của Ôn Hường Dương

” Tiểu Hân, không có việc gì..” Ôn Hường Dương an ủi Nghiêm Hân một câu..giọng nói khinh thường “ Vương Lị, thật đúng là làm cô thất vọng rồi, hôm nay vừa lúc bạn trai tôi có việc phải xuất ngoại để mở cuộc họp..một chữ ký của anh ấy là mấy trăm triệu,nếu bảo anh ấy cùng tham dự một cái hôn lễ nhỏ thì quả là không đáng để phí thời gian”

” Nhưng thật ra cô....” Ôn Hường Dương tỉ mỉ đánh giá Vương Lị một phen “ Cô lớn lên đã không xinh đẹp thì thôi, cô còn suốt ngày trang điểm giống như con gà tây,tìm người khác gây phiền toái. Tôi còn nghe nói,cô theo đuổi cái người đàn ông tầm thường nhưng người đàn ông vẫn không thêm nhìn đến cô một cái... Tôi mà là cô thì sẽ thấy xấu hổ lắm à.”

” Ôn Hường Dương, cô...” Vương Lị bị bóc mẽ,nghe đến mặt đỏ bừng bừng.

Cô ta thẹn quá hoá giận,liền nói “ Cô xem lại cô đi,ai mà không biết là cô bị ba cô đuổi khỏi nhà,ai mà không biết cô hiện tại chỉ là một kẻ đáng thương!

Còn nói là tìm thấy một người đàn ông kí một chữ là mấy trăm triệu, tôi thấy một tháng làm ra ba ngàn nghèo hèn đến chường mắt “

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Còn Có Ai Nghĩ Đến Thử Xem?

Ôn Hường Dương nghe vậy, ngó mắt liếc Vương Lị một cái “ Vương Lị, sao cô nói như vậy mà lòng lại đầy căm phẫn, hay là cô đã từng trải qua như vậy?”

Khi Ôn Hường Dương nói thì Vương Lị cơ bản là nói không lại,nên trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương hung tợn nói “ Ôn Hường Dương, cô chờ đó cho tôi!”

Nói xong Vương Lị liền xoay người đi.

Nghiêm Hân nhìn bóng dáng Vương Lị, có chút că giận nói “ Hường Dương, có muốn mình tìm bạn trai mình để đuổi cô ta đi không? Cô ta sao mà lại như ruồi bọ vậy, thật là chán muốn chết.”

Ôn Hường Dương thấy dù cho thế nào thì bên cạnh còn có người bạn tốt Nghiêm Hân luôn toàn tâm toàn ý đối với mình, tâm tình có chút vui vẻ nói “Tiểu Hân, người bạn trai mới không phải bị cậu ném ngoài cửa sao? Không sao đâu,trước khi quyết định tới đây,tớ đã chuẩn bị tốt để đối phó với cái loại trường hợp này rồi “

Nghiêm Hân hơi thờ dãi “ Hường Dương, tớ chẳng giúp được gì cho cậu,nếu có anh mình ở đây thì tốt rồi “

” Cậu vạn lần đừng nói cho Cách Cách “

Ôn Hường Dương không muốn cùng Vương Lị so đo nhưng Vương Lị lại không biết tốt xấu.

Cô ta rất biết sử dụng thủ đoạn, nhất là làm bại hoại thanh danh người khác,cô ta đi vào giữa đám khách, bắt đầu thêm mắm thêm muối buông lời nói xấu Ôn Hường Dương.

” Có nhìn thấy người mặc bộ trang phục màu xanh nhạt kia không,đừng thấy cái vẻ mặt thanh thuần kia đánh lừa...kì thật trong xương cốt chính là cái loại thấp kém...khi học đại học không biết đã bị bao nhiêu đàn ông chơi đùa,khi ở trường học còn câu dẫn Lâm đại thiếu gia của chúng ta.Hôm nay còn dám tới đây, thật không biết xấu hổ.

” Có phải như vậy không? Nếu thật sự như vậy thì quả là người phụ nữ không biết xấu hổ?” Nhóm người này nghe nói bóng gió như vậy liền nhìn Ôn Hường Dương với ánh mắt khó chịu....

Ở đây không ít người theo phe của Trần Văn Hi, nghe Vương Lị nói vậy, tất cả liền nghĩ đây chính là một cơ hội tốt để lấy lòng Trần Văn Hi.

Một đám người ở phía sau liền vọt lên trước mặt Ôn Hường Dương, chỉ vào cô mắng “ Cô có biết xấu hổ hay không vậy? Đường đường là tiểu tam chuyên câu dẫn đàn ông,còn muốn tới tham gia hôn lễ đề câu dẫn hay sao?” Cô còn không mau lăn khỏi đây? Nếu tôi là mẹ cô,sinh ra cái loại con gái không biết xấu hổ, tôi tuyệt đối sẽ đâm đầu chết “

Đám nhà giàu mới nổi thường sẽ có một đám nhà giàu mới nổi theo sau bợ đỡ nịnh hot..lời nói khó nghe sẽ liền theo đó mà nhiều thêm một chút.

” Đúng là không biết xấu hổ, Cút.”

”Cút... Cút khỏi nơi này “

Còn có kẻ thô bạo hơn là bê mâm đựng hoa quả mà ném về phía Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương và Nghiêm Hân tốt xấu gì cũng xuất thân từ gia đình quyền thế, chưa từng bị người ta khinh bỉ như vậy,hai người chưa kịp đề phòng nên Ôn Hường Dương bị ném phải một quả quýt.

Nghiêm Hân thấy Ôn Hường Dương bị ném trúng liền chạy lại trước mặt cô “ Hường Dương, cậu có sao không?”

Nghiêm Hân đứng chắn trước nên cũng liền bị ném trúng.

Sắc mặt Ôn Hường Dương âm lãnh, ném các cô ít nhất có mười mấy người phụ nữ trẻ có già cũng có..

Lại thấy một người đang cầm lấy một quả cam trên bàn ném về phía Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương liền kéo Nghiêm Hân ra nhanh tay bắt lấy quả cam, nhắm ngay người mới vừa ném cô... “phanh” một tiếng ném trả lại chuẩn xác..

Người đó bị ném trúng ngay mũi liền kết lên đau đớn.

Một đám người tức khắc đứng sững sờ tại chỗ, không ai dám bước lên.

Ôn Hường Dương quét mắt nhìn về phía người còn muốn động thủ, lạnh băng mở miệng “ Còn có ai thử nghĩ đến xem? Tôi ngày thường đánh bóng chày, bách phát bách trúng! Tôi muốn ném vào mắt các người thì tuyệt đối sẽ không bao giờ ném trúng vào mũi...ai muốn thử xem!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22

“Ngươi này tiểu...” Còn có người muốn mắng.

“Hường Dương, tiếp theo.” Khoanh tay chịu chết không phải là tác phong của các cô, Nghiêm Hân chạy đến nói dừng mâm trái cây, cầm lấy hai quả cam ngay sau đó ném về phía Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương duỗi tay tiếp được, nhắm thẳng vào cái người vẫn còn ý định tiếp tục mắng, nâng cao khoe miệng, một quả cam bay vụt qua.

Quả cam vừa vắn đáp thẳng xuống mặt người đó, mọi người đứng xung quanh thấy một màn này, đồng loạt lùi lại một bước.

Ôn Hường Dương liếc mắt nhìn Vương Lị đang cứng đờ đứng sau đám người kia, cô cười cười, tung hứng quả cam trong tay.

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đã từng tham gia đội bóng chày trong trường, hai người phối hợp ăn ý đến đàn ông cũng phải hổ thẹn vì không bằng, đã từng đại diện cho trường học đi tham gia dự thi, còn về vang mà mang giải nhất của Nam Đức thị mà trở về.

Nhưng mà, cho dù trong lòng Vương Lị vô cùng sợ hãi nhưng cô cũng không thể buông tha cho Ôn Hường Dương được.

Trần Văn Hi hôm nay kết hôn không có thời gian, nhưng lại giao nhiệm vụ cho cô là phải “Tiếp đãi” Ôn Hường Dương thật tốt, nếu như cô làm không tốt, sẽ không biết nói thế nào với Trần Văn Hi.

Cô đã vất nát óc, tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng hiện tại vẫn không thể nào nghĩ ra cách đối phó với Ôn Hường Dương, liền nhìn thấy mẹ của Trần Văn Hi khuôn mặt tươi cười dẫn theo một đám người xuất hiện ở trước mặt, Vương Lị vừa thấy Trần mẫu, cô liền bước nhanh đến trước mặt bà ta, đem chuyện Ôn Hường Dương tới quấy rối kể hết lại một lượt.

Trần mẫu ở Nam Đức thị nhiều năm như vậy, nhưng trước giờ chưa từng có liên hệ với người trong nhà. Lần này là do gả chồng cho Trần Văn Hi, lại gả đúng nhà có tiền.

Bà ta cảm thấy hãnh diện, mới mời những họ hàng thân thích ở quê lên đây.

Nhóm người này không biết rõ ràng sự tình, đều cảm thấy Trần mẫu thật có bản lĩnh, một thân một mình đến Nam Đức thị, chẳng những bản thân gả cho nhà giàu, bây giờ ngay cả con gái cũng là gả cho nhà có tiền, nhập vào hào môn, thật là làm rạng danh tổ tiên. Hiện tại vừa nghe, cư nhiên lại có đứa con gái không biết xấu hổ như vậy, đều nhìn chăm chăm về phía Ôn Hường Dương, chỉ chỉ trỏ trỏ.

Trần mẫu biết chuyện của Ôn Hường Dương, thậm chí Lâm Hạo cũng chính là do bà ta xúi dục Trần Văn Hi đoạt lấy, đương nhiên bà không thể để Ôn Hường Dương phá hỏng.

Bà ta gom lại lễ phục dạ hội trên người mình, cất bước liền đi về phía Ôn Hường Dương.

“Con chính là bạn học của tiểu Hi đi, chuyện của con đi đã nghe tiểu Hi nói qua. Nghe nói thời gian con học đại học vẫn luôn quần lấy tiểu Hạo. Nhưng mà, con phải biết rằng, tiểu Hạo căn bản không hề thích con. Ít nhất con cũng là một người sinh viên có học, con không nên làm loại chuyện lì lợm la liếm này. Con hôm nay tới, nếu như muốn uống rượu mừng, đi hoàn toàn vui vẻ nghênh đón con, nhưng nếu con là tới quấy rối...”

Rõ ràng chính là Trần Văn hi vì muốn làm cho Ôn Hường Dương phải nhục nhã, nên mới mời riêng Ôn Hường Dương đến, nhưng hiện tại từ trong miệng Trần mẫu nghe ra, rõ ràng là cô cố tình thôi.

Người khác không biết Trần Văn Hi chính là con ngoài giá thú, nhưng Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân lại rất rõ ràng. Trần mẫu trước mắt đây bất quá cũng chỉ là một tiểu tam mà Trần Hùng nuôi bên ngoài.

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân khinh thường nói chuyện cùng cái loại tiểu tam mặt dày không biết xấu hổ này.

Trần mẫu thấy mình bị làm lơ, tỏ vẻ ủy khuất lên tiếng “Con, đứa nhỏ này, tại sao lại không có gia giáo như thế chứ? Di đứng ở đây cũng vì muốn giảng đạo nói lý với con thôi, vậy mà con cư nhiên lại dùng thái độ này đối với di. Con phải biết rằng, di nói như vậy cũng vì xem con là bạn học của tiểu Hi. Con hãy nói một chút, con là một sinh viên tốt nghiệp đẳng hoàng, cái tốt không học tại sao lại đi học theo người khác để cướp chồng người ta?”

Những người không rõ chân tướng, thấy thái độ của Ôn Hường Dương đối với Trần mẫu, lại nhìn đến Trần mẫu vì Ôn Hường Dương mà suy nghĩ liền lên tiếng chỉ trích nói, “Tuổi còn nhỏ như vậy lại không học hành cho tốt, thật là làm mất mặt bố mẹ.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 23: Ai Là Tiểu Tam Trong Lòng Tự Rõ Ràng!

Editor: Mỹ Linh (ko biết nhiều nên ko dịch mượt cho lắm mong m.n thông cảm)

“May mắn chính là cô không phải con gái của tôi, nếu không, mặt mũi già này của tôi đều bị ném hết.”

Ôn Hường Dương thấy Mẹ Trần nói cô còn tranh thủ để người khác đồng tình, nhóm người này còn mắng cô làm tiểu tam, cô nhin không được cười ra tiếng.

“Tôi nói, cô đứa nhỏ này, cô như thế nào còn cười được nữa?” Mẹ Trần nói như vậy, nhưng Ôn Hường Dương lại cười làm lòng bà ngạc nhiên.

Ôn Hường Dương nhàn nhạt nhìn Trần mẫu liếc mắt một cái, “Tiểu tam? Ai là tiểu tam trong lòng tự rõ ràng!”

Mẹ Trần nghe Ôn Hường Dương nói như thế, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Nhưng sắc mặt bà ta nhanh chóng trở về như trước, bà tuyệt đối không thể để Ôn Hường Dương nói ra chuyện của bà ta, bà ta xoay người liền đối với cửa bảo an mở miệng nói, “Bảo an, đem vị tiểu thư này mời đi ra ngoài, con gái của tôi hôn lễ không chào đón người tới quấy rối!”

Ở cửa khách sạn, bảo an nghe xong mẹ Trần nói, vừa định tiến lên, đã bị một người đàn ông mang kính râm cấp ở ngoài cửa cấp tốc ngăn cản xuống dưới, “Quấy rầy, xin hỏi vị nào là Ôn Hường Dương tiểu thư?”

Ôn Hường Dương quay đầu lại, liếc mắt một cái liền thấy được người đàn ông đó tây trang phẳng phiu, đáng người gầy nhưng rắn chắc, mang một bộ kính râm màu đen.

” Chính là tôi.”

ML

“Ôn tiểu thư, ngài tốt, tôi là trợ lý riêng của Boss, mới vừa nhận được trợ lý Trương điện thoại, bởi vì nguyên nhân thời tiết, BOSS đi máy bay tư nhân nên sửa lại tuyến đường, BOSS sẽ tới trễ nửa giờ.”

“Còn có, Ôn tiểu thư, điện thoại của ngài có cần yêu cầu nạp điện không?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lấy ra di động vừa thấy, thật đúng là tắt máy, có thể là tối hôm qua đã quên nạp điện, sáng sớm lại gọi điện thoại liên tục cho Mộ Lăng Khiên.

Ôn Hường Dương đánh giá cẩn thận chàng soái ca đeo kính râm, chẳng lẽ là Mộ Lăng Khiêm gọi tới hỗ trợ? Cô mới vừa còn nghĩ như thế nào đối phó với mẹ Trần.

Người đàn ông trước mắt này trang phục giống như đi làm việc, xem ra Mộ Lăng Khiêm là thực sự có việc, không phải có ý không giúp cô.

“Àn, tôi đã biết.” Ôn Hường Dương gật gật đầu.

Mặc kệ như thế nào, xem ở Mộ Lăng Khiêm còn tìm trợ lý tới giúp cô, cô quyết định tạm thời không cùng hấn so đo.

Nhưng là, liên tính hấn đợi chút chạy tới, mười tám vạn, cô cũng thế nào cũng phải trả lại hấn một vạn khối cũng không thể!

“Đây là trợ lý Trương bảo tôi chuẩn bị di động có đầy pin.” Kính râm soái ca thấy Ôn Hường Dương di động xác thật là không còn pin, liền đem trước tiên chuẩn bị tốt di động đưa cho Ôn Hường Dương.

Hành động tri kỷ như thế này, làm Ôn Hường Dương cảm thấy trường hợp này Mộ Lăng Khiêm tìm được anh em như vậy thực sự tốt, chẳng những giả mạo bảo tiêu (người bảo vệ cho người hoặc hàng hóa), còn nói Mộ Lăng Khiêm có trợ lý, này *ngưu bức* thói chuẩn cmnr.

* NGUỒN BÚC/牛逼: rất lợi hại; mạnh mẽ (mang ý không nhả nhận)

Xem tại đây anh em ra sức biểu diễn, trả hấn năm ngàn khối.

“A..... thật đúng là có việc, còn trợ lý riêng đâu?” Mẹ Trần khinh thường, Vương Lị lại lần nữa đi ra, trong mắt tràn đầy ghen ghét châm chọc, “Quý mới biết là thật sự có người kia, vẫn là người nào đó muốn tìm không thấy bạn trai, cô ý muốn đàn ông tới giả mạo bạn trai bảo vệ.”

Vương Lị trong mắt ghen ghét cùng trong miệng trào phúng, ở soái ca kính râm đã đến lúc sau, không còn có lực sát thương.

Ôn Hường Dương khoe miệng mỉm cười nhìn Vương Lị.

Vương Lị bị nhìn, cô thấy rốt cuộc nói đến bất luận cái gì cũng không có thuận tiện, cô không thể không hừ lạnh một tiếng, xoay người đến phòng cô dâu trang điểm. Hôn lễ sắp bắt đầu,, Ôn Hường Dương còn cười không cười ra tới.

Nghiêm Hân thấy Vương Lị đi rồi, cô đánh giá soái ca kính râm, duỗi tay ôm lấy cánh tay Ôn Hường Dương, đến phía Ôn Hường Dương bên tai thấp giọng hỏi nói, “Hường Dương, hẳn chính là người cậu tiền thuê tới kia?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Nghịch Chuyển Kinh Người

Editor: Mỹ Linh

“Không phải hần.” Ôn Hường Dương nhìn soái ca đeo kính râm liếc mắt một cái, thấp giọng trả lời, “Có thể là toa thuê người kia thật sự có việc, đem anh em của hần tới giúp tớ. Tiểu Hân, thế nào? Rất giống như vậy đi? Tớ cảm thấy Mộ Sắc *Ngu Lang* tố chất chuyên nghiệp vẫn là không tồi.”

*Ngu Lang là cách gọi những người trong đội ngũ “trai đẹp” tiếp rượu tại các quán bar, sàn nhảy

”À.” Nghiêm Hân gật đầu tán đồng, có chút ngưng ngừng đánh giá soái ca kính râm một phen, thấp giọng dò hỏi, “Hường Dương, cậu lần trước ở Mộ Sắc, có nhìn đến kẻ cơ bắp sao? Bọn họ làm việc có tính bảo mật sao?”

* MI*

Soái ca kính râm nghe được hai người nói nhỏ, trong lòng thăm than, BOSS rốt cuộc giao cho hần cái nhiệm vụ gì đây.

Phòng trang điểm của cô dâu

Vương Lị thêm mắm thêm muối đem chuyện vừa rồi cùng Trần Văn Hi nói một lần, chỉ là những việc mất mặt, cô một việc cũng không dám nói, “Văn Hi, tôi nói cho cô, Ôn Hường Dương kia khẳng định là chẳng có tên đàn ông nào,, phải thuê người đến để giữ thể diện. Điều buồn cười nhất chính là, người cô ta thuê là *bảo tiêu *. Còn BOSS, còn trợ lý riêng nữa, cô ta nói mà chẳng có nửa điều đáng ti cậy, thật là buồn cười chết tôi rồi.”

*Từ bảo tiêu đầu tiên có nghĩa là người mang tiêu, vũ khí bảo vệ cho người hoặc hàng. Thời xưa hàng hóa lưu thông thường bị cướp, chủ hàng thương thuê các tiêu cục bảo vệ giúp. Những người có võ nghệ cao cường được các tiêu cục chiêu mộ, họ được gọi là bảo tiêu.

Ngày nay các bảo tiêu thường bảo vệ các nhân vật quan trọng. Do đó bảo tiêu có thể dịch là vệ sỹ *

Trần Văn Hi nghe nói như thế, buông xuống son môi trong tay, nhấp nhấp môi, khoe miệng gợi lên một nụ cười lạnh, “Có tiền thì như thế nào? Xuất thân danh môn thì như thế nào? Còn không phải bị tôi dẫm đạp dưới chân sao? Đàn ông đều bị tôi lấy đi hết.”

“Vương Lị, tôi hôm nay khiến cho cô nhìn xem, cái gì Ôn Hường Dương, cái gì Nghiêm Hân, đều chẳng bằng một ngón tay của Trần Văn Hi tôi mà thôi.”

Vương Lị nghe xong, vẻ mặt nịnh nọt liên tục nịnh hót, “Đó là điều đương nhiên. Văn Hi, bọn họ sao có thể sánh bằng với cô? Lâm đại công tử cùng cô mới làm một đôi môn đăng hộ đối.”

Trần Văn Hi thích nhất chính là những lời nói này của Vương Lị, cô đứng lên, nhìn chính mình trong gương, ngẩng cao đầu, kiêu ngạo nói, “Vương Lị, hôm nay là tôi hôn lễ, những công tử, thiếu gia nhà giàu tới không ít, ngay cả Triệu gia Thái tử cùng thư ký thị ủy Nam Đức ba tôi đều mời tới.”

”Triệu gia có rất nhiều tiền, nhiều người phụ nữ tìm đủ mọi cách để gặp Thái tử của Triệu gia, đều không gặp được hần. Cô mà cùng hần có mối quan hệ, nhà cô liền có thể có chỗ đứng trong xã hội này. Cô cũng đừng trách tôi không nhắc nhở, nắm vững cơ hội này đi.”

“Thật vậy chẳng?” Vương Lị tràn đầy cực kỳ hâm mộ, “Văn Hi, tôi nghe nói Triệu gia Thái tử gia cũng không phải là ai đều có thể mời được, cô thật đúng là quá có mặt mũi.”

Vương Lị mặt mày hớn hờ khen Trần Văn Hi, lên lên thành người của giới thượng lưu, chính là cô ta (Vương Lị) mộng tưởng, càng là cô(Trần Văn Hi)

nói cho cô ta cái gì đều có nguyên nhân.

“A, đó là đương nhiên.” Trần Văn H chỉnh lại áo cưới, ngẩng đầu lên kiêu ngạo, “Thời gian không sai biệt lắm, đi thôi. Cho Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân nhìn xem, rốt cuộc ai mới là người sống tốt nhất và là người chiến thắng.”

Buổi sáng 10 giờ, nghi thức hôn lễ chính thức bắt đầu trời xanh mây trắng tiếng đàn violon du dương vang lên, người chủ trì đứng ở bên cạnh chú rể chính thức tuyên bố, “Cho mời cô dâu vào.”

Giờ khắc này, Trần Văn Hi được bố là Trần Hùng dắt, đi trên thảm đỏ, sờ hữu hoa tươi, sờ hữu vỗ tay, tất cả đều là thuộc về cô.

Trần Văn Hi ngẩng đầu kiêu ngạo, cô phảng phất đã nhìn đến Ôn Hường Dương cùng

Nghiêm Hân ghen ghét cô ghen ghét đến phát cuồng lại không quản ngại.

Cô mỉm cười, cô hưởng thụ, cô cảm giác chính mình chính là nữ vương của hôn lễ, tất cả mọi người đều phải khuất phục dưới chân cô.

Chính là, nhanh chóng, tình huống xuất hiện sự nghịch chuyển kinh người!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Giống Như Vương Giả Nam Nhân

“Trời ạ, thật soái a a a!”

Không biết tiếng ai ở dưới thốt lên, ánh nhìn của khách khứa đều nhìn về phía Trần Văn Hi, mà vì tiếng thốt lên này, đem lực chú ý dời đi.

Không còn lực chú ý trên người Trần Văn Hi, ánh mắt của bọn họ liền dừng lại 1 chỗ, nơi đó chính là Khách sạn Đại Môn, ngay cả dàn violong trong khách sạn cũng kinh ngạc, liền lập tức im bật.

Bộ tây trang Armani được cắt may khéo léo, áo sơ mi Charvet được may cố định, mặc ở trên người nam nhân đang bước tới, 2 chân thon dài, dáng người hoàn mỹ, làm người khác nhìn không ra 1 điểm tí vết nào.

Gương mặt cùng hình dáng rõ ràng, giống như điêu khắc dường như được tô luyện sắc sảo, ánh mắt thâm thúy, con ngươi sắc bén, khí thế cường đại đến nỗi bất cứ ai đều có thể bị ánh mắt của hắn xuyên thấu. Hormone nam tính toát ra, chỉ liếc mắt 1 cái, liền có thể làm người ta run rẩy đến thét chói tai.

Một người, có thể so với thiên quân vạn mã!

”Đó là ai a! Lớn lên thật là vừa đẹp trai vừa có khí thế “. Mặc dù mọi người đều bình tĩnh, nhưng không ngăn nổi sự tò mò, liền dò hỏi.

”Đúng vậy. Trời ạ, hắn từ nơi nào tới vậy, Trần Văn Hi không thể nào soái, không thể có sắc sảo, khí tràng nam nhân của người kia lại hơn rất nhiều?”

Ở phía dưới tại thời điểm này đều bàn tán sôi nổi, các cô gái đều nhìn đến chàng trai anh tuấn bất phàm kia, khí thế kinh người của nam nhân trước mắt hướng phía hội trường hôn lễ bước tới.

Lúc này, Ôn Hường Dương cũng ngẩng đầu lên, nhìn qua cửa khách sạn. Liền nhìn thấy 1 đám đông, mà trong đám đông kia có 1 người bước tới, người kia trên người tỏa ra khí thế cường đại cùng hormone anh tuấn, mà người đó là- Mộ Lăng Khiêm.

Giờ phút này, tầm mắt mọi người, ánh mắt mọi người, không hề nghi ngờ, tất cả mọi người đột nhiên đều chú ý đến trên mặt cô, giống như một vị vương giả có lực hấp dẫn.

Không còn người để ý, lúc này Trần Văn Hi liền chotiến hành kết hôn.

Mộ Lăng Khiêm giống như vương giả, bước đến trước mặt Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương lập tức cầm di động cùng kính râm của soái ca liền hướng tới Mộ Lăng Khiêm gật đầu:“BOSS”

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt, xem vị Mộ Lăng Khiêm này cùng với kính râm hình dáng thật giống soái ca, thật đúng là hắn đến.

Lại xem phản ứng của mọi người ở đây, 18 vạn, giá trị quá đi!

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương về mặt tràn đầy kinh ngạc nhìn chính mình, theo sau đó trên mặt rõ ràng có ý cười, trên mặt hắn cao quý lạnh lẽo, hiện lên 1 mặt độ cung bần xin, thật đúng là mơ hồ đáng yêu.

Hôn lễ với Lâm Hạo cuối cùng cũng phải cử hành, nhưng cô 1 chút cao hứng cũng không có.

Ôn Hường Dương trên mặt đều làm trò, cùng Lâm Hạo trao đổi nhẫn, hôn môi, vốn là thời khắc làm cô muốn khoe khoang nhất.

Nhưng hiện tại, không ít người chú ý đến vị nam nhân vừa mới xuất hiện kia, đặc biệt là những cô gái trẻ tuổi, nhìn không được nhìn đi nhìn lại nhiều lần vị nam nhân thanh lãnh cao quý kia.

Mà Ôn Hường Dương lại đứng bên người Mộ Lăng Khiêm, khiến không ít người hâm mộ.

Tất cả mọi người đều suy nghĩ rốt cuộc nam nhân mang trên người sự cao quý cùng thanh lãnh kia thân phận rốt cuộc như thế nào, cùng Ôn Hường Dương có quan hệ gì.

Trần Vân Hi nhìn rồi lại nhìn, rốt cuộc nhìn không nổi nữa

”Không biết vị này là...?Tôi không nhớ rõ tôi có mời cậu?”

Trần Vân Hi kéo tay Lâm Hạo, đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương, mang theo 1 tia trào phúng mở miệng nói.

Đối với Trần Vân Hi khiêu khích, ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm cũng chưa nhìn đến cô ta

Trần Vân Hi bị người nam nhân này làm lo, thân thích chung quanh đều đang nhìn, cô ta liền lôi kéo ống tay áo Trần Hùng, 2 người cùng đi tới

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 26: Cùng Cười Nhạo

Con mắt Trần Hùng rất là tốt, thấy Mộ Lăng Khiêm 1 thân tây trang cảm thấy không tiện nghi. Hắn thử dò hỏi:“Không biết vị tiền sinh này đến đây làm gì? Ở đâu thắng chức vậy?.”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Trần Hùng sẽ hỏi chức vụ của Mộ Lăng Khiêm, đầu tiên trong lòng nàng có 1 trận hoảng loạn, sau đó đầu óc xoay chuyển nói:“Hắn là Tổng giám đốc của Tập đoàn Hạ Giang”.

Trần Hùng nghe nói như thế, liền ánh mắt trào phúng nhìn Mộ Lăng Khiêm,“Tập đoàn Hạ Giang? Tôi cùng lão tổng của Tập đoàn Hạ Giang có quen biết, như thế nào lại không biết dưới trướng hắn của thuộc hạ như cậu? Người trẻ tuổi, cái tốt nên học, chứ không phải học giả danh lừa bịp”

Trần Mẫn thấy Trần Hùng vạch trần thân phận của Mộ Lăng Khiêm như vậy, trên mặt bà cũng có ý cười, nhìn phía Ôn Hường Dương đều là tư thái của cao nhân.

”Ôn chất nữ, con nếu như không có bạn trai, con có thể nói cho a di a. Bên người A di không có ít nam nhân ưu tú, tỷ như cái này, cháu trai của a di, lương 1 năm 10 vạn, có xe có nhà, ít ra nó cũng tốt hơn kẻ lừa đảo mà con tìm đến”

Trần Mẫn từ trong miệng đối với cháu trai hắn là rất tự hào, đối với Ôn Hường Dương 1 trận ngạo mạn nói,“Hắn, hắn... Lương 1 năm,tận...10...10 vạn!”.

Người chung quanh thấy như vậy đều nở nụ cười.

Trần Vân Hi thêm mắm thêm muối cười nhạo nói,“Chính là a, tuy rằng biểu ca của tôi, đầu trọc, chiều cao còn chưa đến 1m65, nói chuyện, nhưng nếu nuôi cô vẫn là dư dả, như thế nào cô lại dẫn 1 kẻ lừa đảo đến đây vậy.”

Tiếng cười nhạo vang lên đến mức chói tai. Mộ Lăng Khiêm ánh mắt mang theo hàn ý, ngữ điệu cực lạnh nói:“Người cô nói chính là cô ta!”

Mộ Lăng Khiêm nói lời này chính là hỏi Ôn Hường Dương Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm này hồn nhiên trên người thành khí tràng làm cho cả người chấn động, chớ lấy lại tinh thần, mới chỉ phía dưới.

Trần Vân Hi thấy Ôn Hường Dương bị chê cười đến như vậy, thế như lại dùng ánh mắt con kiến giống nhau này nhìn cô ta, xoay người ánh mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương, thấy Ôn Hường Dương như chim nhỏ nép vào bên người Mộ Lăng Khiêm bên cạnh, thế nhưng lại giống như 1 đôi Kim đồng Ngọc nữ.

Trần Vân Hi thấy chung quanh mọi người đều đang nhìn 2 bọn cô, cô liền chuyển hướng vừa nãy dừng trên Ôn Hường Dương, tức khắc lộ ra bộ dáng hết sức ủy khuất,“Ôn Hường Dương, tôi còn đem cô coi là bằng hữu tốt, thật không nghĩ tới, cô cư nhiên, mang 1 kẻ lừa đảo đến quấy rối hôn lễ của tôi! Tôi biết cô mơ ước chồng của tôi, nhưng cô sao lại có thể làm ra việc xấu hổ như vậy chứ?”

” Ôn Hường Dương, tôi muốn mặt, dưới muốn da. Cô làm như vậy, sẽ không sợ thiên lôi đánh chết sao? Tôi hôm nay ra mặt, cùng cô nói rõ ràng. Năm đó cô lừa tôi, câu dẫn chồng của tôi, tôi có thể không cùng cô so đo, nhưng mà, cô về sau còn không biết xấu hổ như vậy, ta, ta liền...”

” Cô liền như thế nào?” Trần Văn Hi còn chưa nói xong, người chung quanh còn đang thấp giọng nghị luận, Mộ Lăng Khiêm trên mặt không có biểu tình, thanh âm cực lạnh mở miệng.

Mới vừa rồi Ôn Hường Dương đưa nguồn điện cùng kính râm soái ca -- Diệp Ảnh thấy BOSS nhà mình ngữ điệu hoàn toàn lạnh băng, hấn đi lên trước, tới trước mặt Trần Văn Hi, chuẩn bị định nói.

Trần Văn Hi bị khí thế của Mộ Lăng Khiêm dọa đến, thấy Diệp Ảnh tới gần mình, còn tưởng rằng Diệp Ảnh muốn động thủ đánh người, cô ta liền tiếp lùi lại vài bước, lão đảo 1 cái liền dẫm lên lần váy áo cưới, cả người liền bị quăng ngã.

Tức khắc chung quanh có tiếng cười.

” Mày dám động thủ với con gái của tao” Trần Hùng thấy Trần Văn Hi bị quăng ngã, người xung quanh còn đang cười, tức khắc đều quy hết sai lầm lên người Mộ Lăng Khiêm, hấn đuổi tay chỉ về mặt Mộ Lăng Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 27: Ôn Hường Dương Phản Kích

Chỉ BOSS mặt già, bầm tay!

Trần Hùng chỉ cần 1 cái chém tay liền làm cho Trần Hùng hôn mê bất tỉnh

” Trời ơi, ông xã, ông xã, ông làm sao vậy?” Trần Mầu bỏ nhào vào Trần Hùng ở bên cạnh, liền hoa lệ tuôn như mưa, khóc lớn lên, “Bảo an đâu? Có kẻ đánh người a, các người còn không mau đem bọn họ đuổi đi?”

Lâm Hạo trong lòng đối với Ôn Hường Dương vẫn còn chút áy náy, bởi vậy vẫn không tiến lên, lúc này thấy Trần Văn Hi ra mặt, Trần Hùng còn bị đánh bất tỉnh, hấn vội vàng chạy đến, đem Trần Văn Hi từ trên mặt đất đứng dậy.

” Ôn Hường Dương cô đừng có quá phận! Tôi và cô đã sớm kết thúc, cô còn như vậy lì lợm quẩn lấy tôi, còn dẫn người tới nháo hôn lễ, cô có ý sao?”

Vừa rồi Ôn Hường Dương không nói chuyện, là đang nghĩ.

Nhưng mà, giờ khắc này, Trần Văn Hi vừa mới nẩy hắt nước bắn lên trên người cô còn chưa đủ, ngay cả Lâm Hạo cũng đến bỏ đá xuống giếng, cô thật là muốn cười.

” Tôi lì lợm mặt dày quẩn lấy anh?” Ôn Hường Dương bị chọc cười, đuổi tay liền đem bộ tây trang màu xanh nhạt đang cầm, liền 1 phen ném ở trên đầu Lâm Hạo, “ Cái này, quần áo là cô ý đem tới tặng cho anh, tôi chúc anh mỗi ngày đều bị đội nón xanh, ngày ngày đều vui chết ah! Ôm này lục trà kỷ nữ, rửa đen vương bát lục đều chung 1 nhà!”

” Ôn Hường Dương--”

” Họ Lâm kia, tên của tôi, anh xứng đáng kêu sao?” Ôn Hường Dương chỉ tay vào mũi Lâm Hạo, cười lạnh nói, “ Tôi cảnh cáo anh, anh cùng nữ nhân kia đều làm bại hoại thanh danh...”

Nghiêm Hân phối hợp ăn ý cùng Diệp Ảnh, giúp đỡ nói: “ Muốn hại thanh danh của Hường Dương, tôi liền khiến vị soái ca này mỗi ngày đánh anh 20 cái tát! Hấn sẽ làm các người phải im miệng.”

” Người, các người--” Trước kia đều là Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo vây vào trước, đây là lần đầu tiên bọn họ bị mắng không cãi lại được, vẫn là bọn họ đang tiến hành hôn lễ, thân thích bạn bè đều ở dưới kia. Cô ta nghiêng rằng nghiêng lợi nói, “ Các người, 1 người tiểu tam, 1 người mang danh thay thế kẻ lừa đảo! Cô có biết đây là hôn lễ của ai không? Cô có biết hôm nay đặc tội với ai không? Cô có biết vì chuyện này sẽ phải trả giá rất lớn không?”

Trần Văn Hi mặt mũi đều bị vứt hết đi, ả đương nhiên sẽ không chịu thất bại, ả hiện tại chỉ nghĩ mượn danh thái tử Triệu Gia cùng quyền thế của nhà họ Triệu để chinh chết người nam nhân trước mắt, làm Ôn Hường Dương phải bẽ mặt!

Trần Mầu nghe thấy Trần Văn Hi nói thế, liền cảm thấy, không thể tự dung để bọn họ đi, bà ta liền xoay người nhìn sang phía bên cạnh bảo Vương Lị, “ Vương chất nữ, con đi giúp ta mời thái tử Triệu Gia cùng thư ký Thị ủy tới đây 1 chuyến, nói là có người đến nháo hôn lễ.”

Vương Lị thấy sự việc phát triển đến mức này, ả (Vương Lị) cảm thấy vui sướng khi người khác gặp họa, rồi liếc Ôn Hường Dương 1 cái, “ Vâng, thưa Trần a di, con đi liền đây.”

Ôn Hường Dương nghe nhóm người đó tính toán, liền đi đến bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, duỗi bàn tay nắm lấy tay Mộ Lăng Khiêm, lắc lắc đầu với hắn, toan kéo hắn đi.

Hành động của cô làm Mộ Lăng Khiêm cúi đầu nhìn 1 cái, trở tay nắm chặt tay Ôn Hường Dương, nhiệt độ cơ thể của hắn làm ấm bàn tay nhỏ của cô.

Thật ra, thoát nhìn hắn mạnh mẽ, nhưng lòng bàn tay cùng độ ấm làm người khác ấm lòng.

Ôn Hường Dương muốn vẫn hỏi sự việc, nhưng cô không muốn nghĩ để Mạc Lăng Khiêm vì cô đắc tội với người khác, có thể vì cô làm được 1 việc này, trong lòng cô rất cảm kích.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt 1 cái đến Trần Văn Hi đang kiêu căng.

Con người này, không đáng để hắn động thủ.

” Cô cứ chờ đó, tôi sẽ làm cô hối hận vì sinh ra trên đời này!” Trần Văn Hi còn thấy Mộ Lăng Khiêm dùng ánh mắt cao cao tại thượng nhìn qua ả, ả nghiêng răng nghiêng lợi uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Soái Cả, nhìn Thấy Không? ân Oán Hào Môn

Ôn Hường Dương lôi kéo Mộ Lăng Khiêm, ba cô hiện tại có mẹ kế cùng em kế cô là đủ rồi, căn bản không quản sống chết của cô, cô cũng không nghĩ phiến toái nghiêm gia, hiện tại việc cô có thể làm duy nhất chính là lôi kéo Mộ Lăng Khiêm chạy.

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương muốn chạy, liền hướng về phía bên ngoài hô to “Người đâu? Bảo an đâu? Đây là phục vụ cấp năm sao của mấy người ak? Các người không thấy có người đang làm nháo sự việc sao?”

Các nhân viên an ninh đương nhiên nghe được, chỉ là giám đốc khách sạn bọn họ chính là dựa vào trên cửa xem diễn, còn xem rất có tâm, căn bản không cho bọn họ tiến lên.

Vân Hạo và Trần Văn Hi thấy bảo an khách sạn thế nhưng hoàn toàn không để ý tới bọn họ, ở chung quanh bạn bè thân thích nghị luận sôi nổi càng là không ít, thấp giọng cười nhạo bọn họ.

Trần Văn Hi chỉ có thể đem hi vọng đều kia thác ở Thái tử gia Triệu gia cùng hầu uý thư kí trên người, cô ta cườ lạnh “Mấy người chờ cho tôi, Thái tử gia Triệu gia liền ở chỗ này, hắn chính là thượng khách quý ở hôn lễ chúng tôi. Đắc tội chúng tôi hắn tuyệt đối cho các người muốn sống không được muốn chết cũng không xong”.

Trần Văn Hi ba lần bốn lượt nâng cái Thái tử gia Triệu gia kia ra, Ôn Hường Dương đối với Triệu gia cũng có nghe qua, biết Triệu gia mới là tầng lớp thượng lưu chân chính Nam Đức thị.

Cô lại lôi kéo Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm chỉ là trở tay nắm lấy bàn tay nhỏ của cô, khó thể trầm ổn, bất động như núi.

Mạc danh, Ôn Hường Dương ăn tâm một chút.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm thật sự vì cô đắc tội Thái tử gia Triệu gia, bị Thái tử gia chặt đứt tay, chặt đứt chân, cô chính là táng gia bại sản cũng đều không bỏ mặc hắn.

Mộ Lăng Khiêm có thể rõ ràng nhận thấy được Ôn Hường Dương vừa rồi rõ ràng nắm tay hắn không có dùng sức như vậy. Hắn cúi đầu, liền thấy khoe miệng nữ nhân bên cạnh mỉm cười, tựa hồ nghĩ đến chuyện gì thú vị.

Nhìn Ôn Hường Dương đến như vậy, Mộ Lăng Khiêm đáy mắt thanh lãnh, thế nhưng khuôn mặt lại hiện lên vẻ chế nhạo.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm cư nhiên còn cười ra mặt, cô ta hận không thể đem Thái tử gia Triệu gia lập tức lại đây, hướng chính chết hai người kia!

Thời điểm Trần Văn Hi nghĩ Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm chờ lát nữa có thể bị ngược như thế nào, khách sạn truyền đến một trận tiếng hét phẫn nộ.

“Trần Hùng người đi ra cho ta! Người thật là phản! Người đem loại dã chủng về nhà, ta nhện! Nhưng, Người cư nhiên gạt ta, tiền hoa nhiều như vậy, cấp cho

loại dã chủng này tổ chức hôn lễ!Người còn cùng tiểu tiện tam kia cùng nhau mở tiệc chiêu đãi thân thích nhà nó?Người có đem ta để vào mắt sao? Người làm như vậy coi ta như bà lão đã chết sao?”

Trần phu nhân, vợ Trần Hùng trên pháp luật,tới.

Trần mẫu nghe được thanh âm chửi bậy của Trần phu nhân,nguyên bản còn ngất xỉu,trong lòng có chút sợ hãi.

Trần phu nhân trước kia chẳng những quá đáng với bà,còn kém tí giết chết bà,ngay cả Trần Vân Hi vẫn không thể nhận tổ quy tông,đều là Trần phu nhân ở bên kia ngăn cản.Hôn lễ hôm nay cũng là gạt Trần phu nhân.

Trần mẫu đối với những bằng hữu thân thích của bà,đều nói chính mình là vợ của Trần Hùng,Trần phu nhân đến lúc này,không thể nghi ngờ trước mặt bạn bè,thân thích đánh vào mặt Trần mẫu.

Quả nhiên bên người lại lần nữa nổi lên nghị luận.

Ôn Hường Dương đem Mộ Lăng Khiêm kéo đến một bên,rất có hứng thú mở miệng nói “Soái cả,nhìn thấy không?Ân oán hào môn!Kì thật ở cấp bậc Trần gia này,còn không tính là ân oán hào môn.Tóm lại là anh như vậy giúp tôi phán lượng,miễn phí làm người xem tràng cười hay.

“Còn có,chờ lát nữa chính là Thái tử gia Triệu gia kia tới giúp đỡ Trần Vân Hi,anh có thể bo bo giữ mình,anh liền bo bo giữ mình,Việc này vốn dĩ cùng anh không quan hệ.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Chính Thất Hành Hung Tiểu Tam

Anh giống như không tin tôi?”

Ôn Hường Dương không biết người này có bao nhiêu đại quan hệ,nhưng cô vẫn là giải thích nói “Không phải không tin anh,chỉ là Triệu gia quá cường đại.Đừng nói anh,ngay chính lão cha đồn mặt của tôi cũng không dám đắc tội Triệu gia.Nghe nói còn có người phía sau Triệu gia,chẳng những bốn gia lợi hại,phu nhân cưới vào cửa còn cường hãn hơn một bậc”.

Ôn Hường Dương nói đến nơi này,nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái “Liền tính anh ở Mộ Sắc,có thể nhận thức một chút quý phu nhân có thân phận có địa vị,nhưng anh là...”

“Soái ca,nếu không anh vẫn là hiện tại đi thôi. Thừa dịp thời điểm Trần thái thái và Trần Vân Hi bọn họ nháo lên,anh đi rồi sẽ không ai phát hiện “.

Mộ Lăng Khiêm cũng không tỏ thái độ mà là hỏi lại một câu “Tôi đi rồi,cô ở đâu?Cô không sợ Thái tử gia Triệu gia kia?”

“Một người chết so với hai người cùng chết thì vẫn là tốt hơn.Lão cha tôi tuy đồn mặt,nhưng hẳn là sẽ cứu tôi một cái mạng nhỏ.Nói đến đây Ôn Hường Dương cười cười “Nói nữa tôi còn có tiểu Hân,tiểu Hân và Cách Cách khẳng định sẽ không vứt bỏ tôi.Chú Nghiêm và di Nghiêm cũng sẽ không mặc kệ tôi “.

“Cách Cách?”

“Cách Cách là anh trai tiểu Hân.”

Ôn Hường Dương nói đến nơi này,liền nhìn thấy Trần phu nhân động tay đối với Trần thái thái,lực chú ý của cô bị hấp dẫn dời đi,thể cho nên căn bản thời điểm không nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang nghe đến cô nhắc tới Nghiêm Khắc,ánh mắt thâm Thụy đi vài phần.

...

Trần phu nhân một hơi đem sự tình Trần mẫu là tiểu tam,Trần Vân Hi là con gái riêng nói ra,Trần mẫu định phản kích,nhưng nhìn thấy ánh mắt của đám bạn bè thân thích mình mới tới đứng xem chuyện,bà ta hận chết Trần phu nhân.

Xong rồi,hiện tại hồng hết rồi.

Trần mẫu thấy mình rơi xuống thế hạ phong,bà ta vội vàng đem Trần Hùng vội lay tỉnh lại,Trần Hùng tỉnh lại,thấy lão bà của mình cư nhiên đến,mà Trần mẫu một bộ dáng ủy khuất,liền khẳng định là Trần phu nhân đến gây sự.Hắn không nói hai lời,đứng xông lên trước,liền giơ tay cho Trần phu nhân một cái tát.”Cô nháo đủ chưa?Chính mình không sinh được con,còn đến nháo lên hôn lễ của con gái tôi,Mặt mũi của tôi đã bị cô làm cho mất sạch.”

Trần phu nhân hoàn toàn bị đánh tỉnh,chi tay vào Trần mẫu cùng Trần Vân Hi nói “tốt,tốt.Các người thật sự rất tốt”.

“Trần Hùng, anh nghe cho tôi. Tôi muốn ly hôn! Anh đừng mơ tưởng lấy từ trên người tôi một mao tiền nào”.

“Ly hôn liền ly hôn, tôi đã sớm chịu đủ cô rồi, đồ gà mái không biết đẻ trứng! Lăn, cô rút ra cho tôi!”

“Tốt, tốt”. Trần phu nhân nói liền hai tiếng, hồng con mắt, liền rời khách sạn.

Trần Vân Hi chẳng những khiến Trần phu nhân bị đuổi đi, cô ta còn đạt được mục đích muốn Trần Hùng cùng Trần phu nhân ly hôn, trong lòng cô ta miễn bàn có vào nhiều đắc ý.

Trần phu nhân khẳng định không biết, ba đã sớm đem hết tiền đi(**jen**)

Ly hôn? Sau ly hôn, tiền sẽ thuộc quyền sở hữu của cô ta cùng mẹ, cô ta cũng không phải mang cái danh con gái riêng trên đầu.

Thời điểm Trần Vân Hi đang đắc ý, thế nhưng thanh âm chỉ chỉ trở trở từ những khách nhân cách đó không xa truyền đến bên tai.

“Tôi còn tưởng rằng cô ta gả cho kẻ có tiền đâu, hoá ra cũng là tiểu tam, sinh con gái cũng là con hoang”.

“Chính là a, còn trước mặt chúng ta thôi phồng, kết quả đâu? căn bản là không lên được mặt bàn. Vứt hết mặt mũi của tộc chúng ta.”

Người Trần mầu mòi đến nghị luận không ngừng, còn có bạn bè thân thích bên phía Lâm Hạo. Bọn họ không biết thân phận Trần Vân Hi là con gái riêng, bọn họ còn tưởng rằng Lâm Hạo cưới được một thiên kim tiểu thư nhà giàu, nhưng không nghĩ tới chính là cưới con gái riêng

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 30: Giã Giũa Cuối Cùng

Hào môn nhất là không làm con trai riêng con gái riêng.

Mà chính thất cùng chính thất sinh con, ghét nhất cũng chính là sinh con riêng, loại này làm bọn họ có miệng khó trả lời, như ngạnh ở cổ họng.

Ba mẹ Lâm Hạo nghe được Lâm Hạo muốn cưới con gái riêng của Trần gia, lập tức nghiêm mặt “Tiểu Hạo? Con nói cho rõ ràng, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? con cứ nhiên muốn cưới đứa con hoang về làm vợ?”

Gia thế Lâm Hạo cùng gia thế Trần Vân Hi coi như là môn đăng hộ đối.

Hắn năm đó theo đuổi Ôn Hường Dương, cũng là trèo cao.

Thẳng đến khi phát hiện, Ôn Hường Dương không được sủng ái, đối với hắn không nóng không lạnh, mà Trần Vân Hi là con gái Trần gia, đối với hắn phục tùng, ngoan ngoãn.

Lâm Hạo nói không ra lời.

Nhìn đến Ôn Hường Dương đứng chung một chỗ cùng nam nhân kia rõ ràng nghiền áp hắn, hắn càng nói không ra lời.

Bạn bè thân thích tới chỗ Lâm ba, Lâm mẹ không ngừng mặt khác còn có người thân Lâm gia. Hiện tại, khi biết sự việc này, chỉ kém không đem gia sản Lâm Hạo ra chê cười.

Lâm ba, Lâm mẹ nghe được những điều khó nghe đó, liền tức đến phùng người, trừng mắt hướng về phía Trần Vân Hi “Tiểu Hạo, đi, cuộc hôn nhân này chúng ta không làm! Các người ly hôn ngay lập tức cho tôi! Loại nữ nhân này căn bản không xứng với con! Con trai Lâm gia chúng ta, tuyệt đối không cưới con gái riêng của tiểu tam!”

“Mẹ, mẹ...”, Lâm Hạo chỉ tính kêu hai câu tượng trưng(**jen**)

....

Ba mẹ Lâm Hạo ở Lâm gia vốn không tính là đặc biệt có năng lực, hắn cưới Trần Vân Hi kì thật cũng là tránh thể diện sự tình.

Lâm Hạo nghĩ như vậy, không khỏi nhìn về phía Ôn Hường Dương.

Nếu không phải Ôn Hường Dương đối với hắn không nóng không lạnh, không phải Ôn Hường Dương ở Ôn gia không được sủng ái, còn bị đuổi ra khỏi Ôn gia, hiện tại người hắn cưới chính là Ôn Hường Dương!

Nếu hân cười chính là Ôn Hường Dương,hôm nay sự tình mất mặt như vậy,căn bản sẽ không phát sinh,người khác cũng đừng mơ tưởng chê cười,xem thường Lâm gia hân.

Có một loại cảm xúc kêu là giận chó đánh mèo.

Lâm Hạo giờ khắc này,đều đem oán khí quy kết trên người Ôn Hường Dương rồi.Lâm Hạo đều hận thấu Ôn Hường Dương.

Trần Vân Hi như thế nào lại không hận?

Cô ta nghĩ đến Trần phu nhân đến nháo sự tình,hai mắt đỏ đậm chỉ vào Ôn Hường Dương hét lớn “Có phải hay không là mày?Có phải hay không chính là mày con tiện nhân?Khăng định là mày,muốn tao bị chê cười,mày không muốn tao kết hôn,mày mới có ý đem nữ nhân kia tìm đến!”

“Ôn Hường Dương!Tao giết mày,tao muốn giết mày.”

Trần Vân Hi kết hôn, trên đầu cắm Trâm cài,cô ta đột nhiên làm khó dễ,rút Trâm cài trên đầu,tóc tai toát loạn tựa như phát điên,hướng Ôn Hường Dương nhào tới.

....

Hết thấy phát sinh quá nhanh,khoảng cách Ôn Hường Dương quá gần Trần Vân Hi,Nghiêm Hân chỉ kịp kêu to “Hường Dương,cẩn thận!”

Ôn Hường Dương liền bị ôm lấy eo,bảo hộ trong lòng ngực.

Chờ cô phản ứng lại,liền thấy Trần Vân Hi vừa rồi chỉ hướng Mộ Lăng Khiêm đang bị ấn trên mặt đất,mà vết máu từ tay áo âu phục của Mộ Lăng Khiêm chậm rãi chảy ra.

“Soái ca,anh bị thương!”Cô có chút thất thố nói.

Cũng may bên cạnh còn có rất nhiều người,rất nhanh liền có người lên thay Mộ Lăng Khiêm băng bó.Diệp Cảnh đang tính đi tìm bác sĩ,liền bị Mộ Lăng Khiêm lập tức ngăn trở.

Ôn Hường Dương thật không nghĩ Trần Vân Hi sẽ phát rồ đến mức muốn giết chết cô.

Ánh mắt cô nhìn về phía Trần Vân Hi,Không có nửa độ ấm.

“Tôi đến đây đi,tôi có học thêm ngành y,có học qua băng bó.”Ôn Hường Dương bình tĩnh bước xuống,làm người chuẩn bị vật dụng cần thiết, lập tức giúp Mộ Lăng Khiêm băng bó.

Trần Vân Hi thấy không có thương tổn đến Ôn Hường Dương,cô ta tức giận hét lên “Ôn Hường Dương,này chết không được từ tể!Mày chờ,chờ Thái tử gia Triệu gia tới,tao xem mày chết như thế nào! Hiện tại mày đối với tao như vậy,tao sẽ trả gấp mười gấp trăm lần cho mày!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 31: Thân Phận Thật Sự Của Anh Ta

Editor: Rin Na

“Cô câm miệng cho tôi!” Ôn Hường Dương cầm lấy bên cạnh một hộp thuốc nhỏ, hướng tới Trần Vân Hi ném qua.

Một cú ném, thuận lợi đem miệng Trần Vân Hi ngâm lại.

Trần Vân Hi nổi điên, những người khác đứng ở một bên cũng sợ đến ngây người.

Bảo vệ khách sạn sau khi hoàn hồn, tất cả hành động, bao vây xung quanh Trần Vân Hi, cùng lúc đem mọi người ở đây khống chế.

Nói đùa chứ, BOSS tự nhiên bị người ta đâm bị thương ở đây, nếu như đội trưởng biết được, chết chắc!

“Hường Dương, có cần hỗ trợ không?” Nghiêm Hân vừa rồi vẫn đang xem diễn, không phải ứng gì, lúc này vội vàng đi đến mặt Ôn Hường Dương, dò hỏi.

”Giúp mình đỡ lấy cánh tay anh ta, cố định lại, để mình băng bó.”

”Được.”

Dáng vẻ Ôn Hường Dương nghiêm túc, làm Mộ Lăng Khiêm có chút ngạc nhiên, ánh mắt cũng trở nên thâm thúy, thật là một cô gái thú vị, cùng lắm chỉ là một vết thương nhỏ mà thôi, vì làm quá nên thành ra như vậy.

Trần Vân Hi bị Ôn Hường Dương

làm cho ngậm miệng lại, nhưng mà, lại không thể khiến cho trong lòng cô ngừng mắng chửi Ôn Hường Dương.

Chờ, phải chờ Thái tử Triệu gia tới!

Trong lòng Trần Vân Hi ngàn vạn mong chờ, cuối cùng Thái Tử Triệu gia cũng từ từ chậm rãi bước tới hiện trường.

”Ai a? Là ai dám ở địa bàn của bổn thiếu gia gây sự? Chán sống rồi sao?” Triệu Bản ở Vương Lị dắt một đám thuộc hạ, ánh mắt cao hơn đầu, cực kì ngạo mạn xuyên qua đám đông, thấy bảo vệ khách sạn ở phía trước xếp hàng, còn tưởng là mở đường cho anh. Trần Vân Hi nhìn thấy Triệu Bản đến giống như là thấy được chiếc phao cứu mạng, cả đôi mắt đều sáng lên, a, Thái tử Triệu gia tới, cô muốn tận mắt nhìn thấy đám người này sẽ chết thê thảm như thế nào.

”Thái tử Triệu gia, chính là bọn họ. Bọn họ biết rõ hôm nay anh đến tham gia hôn lễ của tôi, còn cố ý đến chỗ tôi gây sự. Tôi nói anh ở đây, thế mà bọn họ cũng không thèm coi anh ra gì!”

”A, không thèm đem bổn thiếu gia bỏ vào mắt, Bổn thiếu gia ta muốn biết, rồi cuộc là ai? Thật là cmn chán sống!”

Nhưng mà, Triệu Bản vừa nói xong, bên tai liền vang lên một giọng nói cực kỳ lãnh khốc.

“Là tôi.” Cao quý lạnh lẽo âm thanh cực kỳ tàn khốc vang lên.

Triệu Bản nghe giọng nói tàn khốc lạnh lẽo có chút quen thuộc, cảm thấy có chút kỳ lạ, chờ anh tập trung nhìn kỹ, lúc thấy rõ ràng người cách đó không xa đang được băng bó là Mộ Lăng Khiêm, cả người anh ta liền quỳ xuống.

”Ây nha, má ơi, cậu a, làm sao lại là cậu a?” Anh liền muốn xoay người bỏ chạy, chưa kịp chạy, đã bị Mộ Lăng Khiêm phái người nhanh chóng bắt trở lại.

Lâm Hạo cùng Trần Vân Hi nhìn Triệu Bản như vậy, cả người đều sững sờ ở tại chỗ.

Ai không biết toàn bộ Nam Đức thị, Thái tử Triệu gia chính là luật, anh ta không vừa mắt ai, người đó ngày hôm sau không còn có thể thấy ánh mặt trời được nữa.

”Cậu, hahaha, cậu, tại sao cậu lại ở đây? Trời ơi, cậu, cậu bị thương sao? Ai? Là ai dám làm cậu bị thương? Nói đi, cháu nhất định sẽ cho hán biết chữ chết được viết như thế nào!”

Những lời này, ngay lập tức khiến cả người Lâm Hạo và Trần Vân Hi đều run lên.

Triệu Bản nói xong, thấy Mộ Lăng Khiêm căn bản không để ý tới anh, trong lòng anh bất an, liền đánh trống lảng nói: “Cậu, cậu xem, hôm nay thời tiết rất đẹp. Khụ, cháu còn có việc, cháu đi trước ha.”

Triệu Bản muốn đi, nhưng ánh mắt Mộ Lăng Khiêm khiến cả người hán nểm nhũn thành một bãi bùn, một bước cũng không dám động đậy.

Triệu Bản chạy không thoát, tức khắc liền đem thù hận đổ hết lên người Trần Vân Hi, nhìn bộ dạng liền biết, nhất định là hai người kia, không có việc gì làm, tự nhiên đi treu chọc Diêm La Vương này.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Gặp Phải Diêm La Vương

Nếu không, hán sao có thể gặp phải Diêm La Vương?

Nghĩ như vậy, hán đều xem ánh mắt của Lâm Hạo cùng Trần Vân Hi, ánh mắt lạnh băng nhưng lại chứa 1 cỗ hung tàn, hận ý.

Cuối cùng, thư ký thị ủy cũng đến, thấy người đến là Mộ Lăng Khiêm, hán đầu tiên là cả kinh, sau đó liền vội vàng mang đáng về nịnh nọt cùng cung kính đi lên trước, chào hỏi nói: “Mộ thiếu, đã lâu không gặp, ngài gần đây như thế nào ạ?”

Nhìn dáng vẻ của thư ký thị ủy, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đang ngây người cũng hoàn hồn trở lại, 1 trận sợ hãi.

Ôn Hường Dương làm sao có thể quen biết 1 nhân vật lớn như vậy? Sao có thể...

Ông Hường Dương cũng có chút ngốc, người này là cô dùng tiền để mua, không thể ngờ người này lại có quyền lực như vậy, vậy cô dùng tiền mua hân mà cũng đến được sao? Cô chưa từng thấy qua Thái tử của Triệu Gia và thư ký Thị ủy là chuyện bình thường, nhưng những người ở đây chưa từng thấy qua BOSS thì sao?

Vậy 2 người kia khẳng định là thật sự

Đó, là Mộ Lăng Khiêm...

Vừa nghĩ đến chính mình nói chuyện với Mộ Lăng Khiêm...

Ôn Hường Dương chậm rãi ngừng đầu, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, đồng thời cũng lùi lại, còn lùi lại 1 bước, giúp hân băng bó tay, cùng hân giãn cách 1 khoảng vừa đủ.

Nhìn phản ứng của Ôn Hường Dương, Mộ Lăng Khiêm nhú mày.

Thị ủy thư ký thấy Mộ Lăng Khiêm không để ý đến mình, ngược lại lại đặt tầm mắt sang bên cạnh 1 cô gái đang mặc áo khoác đen váy màu bạc, hân dường như cảm thấy, liền đột nhiên ân cần hỏi: “Vị này chính là...”

”Tôn bá bá, người cũng ở chỗ này a, vị này chính là bạn của con“. Nghiêm Hân cảm thấy không khí ở Hội trường không được đúng lắm, liền vội vàng cười đứng ra giải vây.

Tôn thư ký thấy Nghiêm Hân cũng ở chỗ này, cảm thấy có chút kì quái là làm sao trèo cao đến Mộ gia, nhưng ông ta vẫn cười nói: “Nghiêm chất nữ con cũng ở chỗ này, a”

Thời điểm hiện tại, Tôn thư ký cùng Nghiêm Hân vẫn còn hàn huyên, Mộ Lăng Khiêm tầm mắt trước sau như 1 đều ở trên người Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương bị hân nhìn cảm thấy không thoải mái lắm. Tầm mắt của nam nhân này có tính xâm lược cực kỳ mạnh.

Nàng thế nhưng không có phát hiện ra, còn đem hân nhầm thành Ngưu Lang, còn...

Chú nhỏ, vị này chính là mợ nhỏ sao. Con chào mợ nhỏ, con là Triệu Bản. Người về sau gọi con là Bản Bản được rồi.” Mắt sắc của Triệu Bản nhìn ra điểm mạnh mới.

Hân có thể hay không lạnh lặn mà trở ra. Còn tùy thuộc vào biểu hiện của hân nữa.

”Chú nhỏ, đôi câu nam nữ này không biết xấu hổ, còn phải để người phải động thủ, giao cho con thì tốt rồi. Người mang mợ nhỏ ra ngoài đi dạo đi, ở cái địa phương trên đảo này, không ít cảnh đẹp đâu a!”

Triệu Bản nói đến lời này, sức nhớ ra, cái đảo này không phải thuộc sản nghiệp của chú nhỏ hay sao? Hân đúng là hôm nay ra cửa không xem hoàng lịch, thật là quá bi ai a

Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo vừa rồi còn ôm 1 chút tia may mắn, nhưng lúc này, trông lòng bọn họ bây giờ chỉ còn sự tuyệt vọng.

Chú nhỏ của Thái tử Triệu gia

Chính là tên họ Mộ kia sao?

Mộ gia so với Triệu gia còn tôn quý, quyền lực cùng hào thế lớn hơn rất nhiều.

Lấy Thân phận của Ôn Hường Dương làm sao có thể quen biết với 1 nam nhân cao quý như thế chứ.

Lâm Hạo liền phục, đi lên muốn kéo Ôn Hường Dương, “Hường Dương, xem như chúng ta từng kết giao, em...”

Lâm Hạo không nói lời này còn tốt, vừa nói, ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm rét lạnh như trời đông giá rét của tháng 12, Lâm Hạo bị Mộ Lăng Khiêm quét mắt 1 cái, da đầu đều tê dại, chỉ kém đến mức không thể quỳ xuống cầu xin tha thứ.

”Ngài là, Triệu gia Thái tử, đúng không?“ Nghiêm Hân cảm thấy chính mình cần thiết nên nói 1 câu, nàng dù không giúp được gì, nhưng không thể để Hường Dương bị người khi dễ, “Vừa rồi 2 người kia, nói phải cho chú nhỏ đẹp mặt, các nàng còn nói...”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Cầu Nam Nữ Quỳ Xuống Đát Cầu Xin Tha Thứ

“Nghiêm Hân, cô--”

Trần Vân Hi nghe được Nghiêm Hân còn lời nói còn đồ thêm dầu vào lửa, ả tức giận đến mức tròng mắt sắp lồi ra

” Cô nói sẽ làm bạn trai tôi hồi hận khi sinh ra trên đời này!” Ôn Hường Dương lúc này đem lời nói của Nghiêm Hân tiếp nhận, còn duỗi tay ôm cánh tay của Mộ Lăng Khiêm

18 vạn, mặc kệ hẳn là Ngưu Lang hay nhân vật to lớn nào đó, tại thời điểm mấu chốt này, nàng tuyệt đối không thể làm mình lỗ vốn, không được?

Hành động của Ôn Hường Dương làm sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm hòa hoãn hơn một chút, “ Triệu Bân “

” Chú nhỏ, con ở...”

” Chiều đãi bọn họ cho tốt”

Triệu Bân nghe nói như thế, giống như được lệnh đặc xá, hướng tới Mộ Lăng Khiêm chào theo nghi thức quân đội, “ Tuân mệnh! Chú nhỏ, người cứ yên tâm, đắc tội với mọi nhỏ, con nhất định sẽ chiều đãi bọn họ tốt nhất!”

Triệu Bân ra tay, tàn nhẫn hẳn còn nhẹ.

Trần Vân Hi hận không thể giết chết Ôn Hường Dương, nhưng lại thấy thân phận của người mà Ôn Hường Dương leo cao được lại gấp nhiều lần Lâm Hạo, hiện tại Triệu gia Thái tử còn muốn chiều đãi bọn cô, ả chỉ có thể té ngã lộn nhào đi bắt Ôn Hường Dương, “Hường Dương, Hường Dương, chúng ta coi như đã học chung với nhau nhiều năm, cũng đã chung đụng thân thiết nhiều năm như vậy...”

Ôn Hường Dương, lắc mình liền trốn qua.

” Trần Vân Hi, cô ở trường học bịa đặt, hại thanh danh của tôi, như thế nào tôi không thấy chúng ta thân thiết như vậy!”

” Cô hôm nay cố ý mời tôi cùng Tiểu Hân tới, còn cố ý bảo chúng tôi dẫn bạn trai đến, cô xem chúng ta cùng học với nhau nhưng chúng ta thân thiết sao?”

” Tôi hôm nay tới, là để cùng các người nói chuyện rõ ràng. Lúc đầu các người thông đồng với nhau, không xin lỗi tôi! Tôi cũng không để ý đến các người, không phải tôi dễ bị khi dễ. Mà tôi lười cùng các người so đo. Hiện tại, các người nghe cho rõ đây, sau này các người còn dám được 1 tắc mà tiên 1 thước, tôi sẽ không nhân từ nhường các người như vậy đâu! Ôn Hường Dương dùng ánh mắt ghét bỏ nhìn Lâm Hạo 1 cái, khoác tay Mộ Lăng Khiêm, “ Anh yêu, chúng ta đi thôi. Loại người này, thật không đáng để anh đến đây 1 chuyến, căn bản là lãng phí thời gian của anh”.

Ôn Hường Dương nói lời này xong, làm Trần Vân Hi mặt 1 trận xanh, 1 trận trắng, lại chính là không dám phát tác.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương chủ động kéo hẳn, còn nói ra những lời mang lực sát thương cực lớn, độ cung khỏe miệng vừa lóc chọt lứt qua, đúng là tiểu bạch thỏ này chỉ biết cắn người.

” Tốt, vừa lúc muốn mang em đi dạo trên đảo này”

” Được a.” Ôn Hường Dương cười ngọt ngào.

Ôn Hường Dương nói xong, nhìn về phía Nghiêm Hân, muốn nói chuyện cùng nàng, phát phát tay với nàng “ Các cậu đi chơi đi, không cần phải chờ tớ. Tớ đến khách sạn là được rồi. Hơn nữa, hôm nay tớ cũng mang bạn trai đến.”

Nghiêm Hân biết Ôn Hường Dương ý tứ, diễn kịch thì phải diễn nguyên bộ, cô lúc này cùng Mộ Lăng Khiêm ân ái ngược cầu mới là vương đạo.

” Được, tiểu Hân. Tớ đây muộn sẽ trở về tìm cậu.”

” OK”

Ôn Hường Dương cứ như vậy trong mắt mọi người được cực kỳ hâm mộ, được đội bảo an hộ tống ra, cùng Mộ Lăng Khiêm rời khỏi khách sạn, 1 chiếc Lamborghini đang chờ sẵn ở trước cửa khách sạn.

Khởi động xe, mọi người dần biến mất khỏi tầm mắt, Ôn Hường Dương thấy không có người dõi theo bọn cô, cô theo bản năng buông lỏng cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, còn cách xa hẳn 1 chút.

Mộ Lăng Khiêm nhú mày.

Ôn Hường Dương ho khan 1 tiếng, hít sâu, nghiêm trang mở miệng, ” Hôm nay thật cảm ơn anh. Anh hôm nay xuất hiện thật phô trương, khẳng định là không muốn giá 18 vạn. Như vậy đi, tôi đặt giá gốc là 20 vạn.”

Chương 34: Cô Có Tâm Muốn Chết Cũng Được

“Nếu trước kia tôi có chỗ nào đắc tội anh, anh là quân tử không nên chấp một kẻ tiểu nhân. Qua chuyện này, anh coi như không quen biết tôi, được không?”

” Còn có, thân phận của anh, tôi thật sự xin lỗi.”

Mộ Lăng Khiêm nếu là một người bình thường, có lẽ cô cũng có thể cùng anh ta làm bạn tốt, nhưng mà thân phận anh ta cao quý, cô trừu chọc không nổi, cũng trào cao không được. Cô còn rất nhiều chuyện phải làm, cho dù là một chút cũng không muốn tự rước họa vào thân.

Đây là lần đầu tiên, sau khi một cô gái biết được thân phận thật sự của anh, liền xa cách anh, xua đuổi anh, muốn cùng anh ân đoạn nghĩa tuyệt.

Mộ Lăng Khiêm luôn luôn là một người đàn ông cực kỳ cao ngạo, anh đối với Ôn Hường Dương là có một chút hứng thú, nhưng không bao giờ biểu hiện ra ngoài, sau khi cô gái này phân rõ giới hạn với anh, anh quyết định sẽ bám theo Ôn Hường Dương không bỏ.

” Được.” Giọng nói Mộ Lăng Khiêm cực kỳ lạnh lẽo.

Ôn Hường Dương nghe thấy anh đồng ý, thở phào nhẹ nhõm, tuy là cô nhận ra giọng điệu của Mộ Lăng Khiêm rất lạnh lẽo, nhưng hiện tại Mộ Lăng Khiêm không tính toán, còn tốt hơn so với sau này cô làm gì đắc tội anh ta, bị anh ta trả thù.

” Vậy thì, Mộ Thiệu, tôi đi trước. Anh nhớ chú ý đến vết thương ở cánh tay. Sau khi trở về, nhà anh hẳn là có bác sĩ riêng anh nhớ phải khám lại, anh cũng phải chú ý đừng đụng vào nước.”

Ôn Hường Dương nói xong, liền kéo cửa xe ra đi xuống.

Nhưng tay cô vừa mới mở cửa xe, liền bị Mộ Lăng Khiêm bắt lại, phía sau truyền đến một giọng nói lạnh lẽo: “ Hai mươi vạn, chính là bao tôi một ngày. Một ngày chưa hết, cô liền tưởng có thể đi như vậy?”

Ôn Hường Dương nghe Mộ Lăng Khiêm nói như vậy có chút kinh ngạc, cô bỏ ra hai mươi vạn bao anh ta một ngày, cô đưa tiền, đi sớm một chút cũng không được?

Cô thật sự không nghĩ đến lại cùng có quan hệ với người đàn ông này.

Mộ Lăng Khiêm thấy vẻ mặt Ôn Hường Dương kinh ngạc nhìn mình, anh liền xoay người một cái, hai chân thon dài bắt chéo lên nhau, trong nháy mắt liền đem Ôn Hường Dương đè ở dưới ghế xe.

Trong phút chốc, chớp mũi Ôn Hường Dương đều bị bao phủ bởi hơi thở nam tính, mùi hương này cực kỳ mãnh mẽ, ép tới cô ngay cả không khí cũng không dám thở.

” Mặc dù qua chuyện này, chúng ta đều không quen biết, nhưng cô đừng quên, hiện tại chúng ta còn có việc phải làm!”

Mộ Lăng Khiêm nói xong, làm Ôn Hường Dương trở nên trầm mặc.

Không muốn chết, chính là nên thuận theo.” Mộ Thiệu, vậy anh nói, bây giờ chúng ta phải làm cái gì?” Người đàn ông trước mặt quá hoàn mỹ đến mức không tì vết, mà bây giờ anh ta lại quá gần cô, chỉ cần cử động liền có thể tiếp xúc thân mật, vì vậy khi nói chuyện, Ôn Hường Dương đều cúi đầu, thật cẩn thận.

Ôn Hường Dương hỏi vậy, nhưng Mộ Lăng Khiêm không trả lời.

Cô đợi trong một khoảng thời gian, thấy anh ta vẫn còn đè ở trên người cô, cô không thể quay đầu nhìn về phía anh.

Biểu hiện Ôn Hường Dương thật cẩn thận, vì ở gần trong gang tấc liền lộ ra khuôn mặt nhỏ trắng nõn, làm sắc mặt Mộ Lăng Khiêm trầm xuống, anh buông lỏng tay cô ra, trở lại chỗ ngồi

Trầm mặc, trầm mặc.....

Ôn Hường Dương thấy người đàn ông bên cạnh này giờ không nói gì, trong lòng cô trở nên bất an.

Cô liền mắt nhìn trộm anh một cái, thấy trên mặt anh ta lạnh lẽo không có đúng một biểu hiện gì.

Chẳng lẽ cô đắc tội anh ta? Nhưng mà, rõ ràng là cô dùng giọng điệu thương lượng để nói chuyện với anh ta a.

Cô không chịu nổi bầu không khí xấu hổ áp lực này, cô hít một hơi thật sâu, thăm dò nói một tiếng:“ Mộ Thiếu?”

” Đến shop quần áo gần nhất.”

Coi như Mộ Lăng Khiêm nói chuyện, chỉ là không phải nói với Ôn Hường Dương.

”Được, BOSS.”

Lamborghini lướt trên đường hướng đến shop quần áo gần nhất chạy tới, ngoài cửa sổ xe cảnh sắc cho dù đẹp đến mấy đều không thể thu hút sự chú ý của Ôn Hường Dương.

Lúc này ở chung với Mộ Lăng Khiêm, đối với Ôn Hường Dương mà nói, giống như một loại tra tấn, sớm biết người đàn ông này không phải trai bao, cô nhất định sẽ không mướn anh ta.

Khi này thương lượng với anh ta, còn được.

Nhưng bây giờ...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 35: Dù Sao Ngủ Thì Cũng Đã Ngủ Qua

Người cô đang muốn đối mặt là một người đàn ông làm mưa làm gió ở Nam Đức Thị.

Cô còn lên chup ảnh giương chiếu của anh ta, còn đối với anh ta hôn...

Thời điểm Ôn Hường Dương đang miên man suy nghĩ, xe dừng lại, bảo vệ mở cửa xe ra, chào Mộ Lăng Khiêm mời xuống dưới, Ôn Hường Dương cũng vội vã đi theo xuống xe.

Mộ Lăng Khiêm đang không muốn nói chuyện với cô, hiện tại cô nào dám nói chuyện, thấy Mộ Lăng Khiêm đi ở phía trước, cô chỉ có thể giống như một osin, chỉ có thể nhắm mắt nhắm mũi đi theo anh ta.

Hai người đi đến Deel một cửa hàng chuyên, Mộ Lăng Khiêm mới dừng lại, ngay sau đó lập tức nhìn về phía bộ trang phục học sinh màu trắng đi qua.

Nhân viên cửa hàng thấy trong tiệm xuất hiện một vị khách anh tuấn bất phàm như thế, liền trước sau đi điện, lại bị hai vị khách soái ca đeo kính râm ngăn cản xuống dưới, các cô nhìn thấy vị khách nam nhân kia tay thon dài, lấy bộ trang phục kia xuống, cất bước đi đến cửa nơi một cô gái xinh đẹp đứng ở đó, đem trang phục ném cho cô.

“Thay.”

Ôn Hường Dương mắt thì nhìn trang phục trong lòng ngực, mắt lại nhìn Mộ Lăng Khiêm, ngoan ngoãn đi thay quần áo.

Dù sao, qua hôm nay, hai người sẽ không còn quan hệ gì nữa, chỉ cần có thể làm anh ta vui, làm chuyện gì cũng được.

Ôn Hường Dương ở phòng thử đồ cời tới cời lui thay quần áo, nhìn bộ dạng thiếu nữ của mình trong gương, nhìn sao cũng cảm thấy bộ dạng này giống như bộ dạng khi cô mới học cao trung, bộ trang phục này mặc vào nhìn cô cứ như học sinh cao trung.

Khi học cao trung, vóc dáng Ôn Hường Dương không tệ, hiện tại mặc bộ trang phục đáng yêu này vào, càng là đem vẻ mỹ lệ thanh nhã của cô thể hiện ra không sót chỗ nào.

Ôn Hường Dương kéo cửa phòng thay đồ, đi ra.

Một số cô gái đang trang điểm, không ít người ghé mắt nhìn, không ngờ còn có người có thể mặc bộ trang phục này điềm đạm đáng yêu như vậy.

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, đi đến chỗ Ôn Hường Dương.

Không biết là có phải ảo giác hay không, Ôn Hường Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm không có lạnh lẽo như lúc trước.

” Tỉnh tiền.”

Được rồi, vẫn là trước sau lạnh như băng.

Mộ Lăng Khiêm quệt thề, căn bản không cho Ôn Hường Dương có thời gian thay lại quần áo, liền kéo cô lên xe rời khỏi cửa hàng.

Ôn Hường Dương cũng không biết Mộ Lăng Khiêm muốn đưa cô đi đâu, chỉ có thể đi một bước tính một bước.

Trong xe mở máy sưởi, Ôn Hường Dương hôm nay lại thức dậy rất sớm, mới vừa từ hôn lễ quay về tiêu hao rất nhiều sức lực, không biết ngồi ở trên xe bao lâu, mí mắt cô bắt đầu khép mở.

Nhưng, liền nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm đang ở bên cạnh.

Kiên cường không nhắm mắt, nhưng mà không nhịn được ngáp một cái.

Chỉ ngáp một cái, liền thu hút ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm.

Ánh nhìn nhật liếc mắt nhìn cô một cái, mở miệng nói: “Đến khách sạn gần nhất.”

Ôn Hường Dương nghe nói như vậy, trong lòng giật mình một cái, theo bản năng người ngồi thẳng lên, đề phòng lỡ miệng nói: “Đi khách sạn làm gì?”

” Cô cảm thấy cô sẽ làm gì với cô?”

Ôn Hường Dương phản ứng bản năng, nhưng không ngờ lại được Mộ Lăng Khiêm trả lời. Dù sao ngủ thì cũng đã ngủ quá, vẫn là tiền cô đã bao.

Cô giống như thật sự không lo lắng gì.

Đi đến một khách sạn năm sao gần nhất, giám đốc đã sớm biết được, mang theo nhân viên khách sạn đứng ở cửa, xếp hàng nghênh đón.

Ôn Hường Dương càng cảm thấy cô và Mộ Lăng Khiêm vốn là người không ở cùng một thế giới.

Giám đốc dẫn hai người đi đến phòng tổng thống.

Xuyên qua hành lang khách sạn, Ôn Hường Dương được dẫn đến phòng tổng thống nội thất trong phòng trắng lẹ, phòng thì lớn như vậy, làm trong lòng cô vô chút thấp thỏm, hoàn toàn không biết Mộ Lăng Khiêm đưa cô tới khách sạn làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 36: Anh Nhất Định Phải Nghe Tôi!

Cô quay đầu lại, liền thấy Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sofa, trên người tây trang đã cởi, tùy ý để ở một bên, khuôn mặt lạnh lùng, đôi tay thon dài, một thân áo sơ mi công chế tác, không có một tia nếp gấp trên quần tây, hần còi một nút thắt, nhưng chỉ với một động tác đơn giản như vậy, liền đủ để đem khí thế cao quý của hần bày ra nhìn không sót gì.

Tầm mắt của Ôn Hường Dương nhanh chóng đã bị cánh tay của Mộ Lăng Khiêm hấp dẫn.

Cô muốn chạy đến hỗ trợ, nhưng vừa mới bước một bước, vẫn là dừng bước, có chút chần chờ mở miệng nói, “Mộ thiếu, cánh tay của anh bị thương, tốt hơn hết vẫn là nên tìm một bác sĩ chuyên nghiệp tới xử lý đi?”

Thời điểm Trần Vân Hi đâm tới, Mộ Lăng Khiêm đã trốn thoát được, nhưng vì che chở Ôn Hường Dương, vẫn là bị đâm tạo thành vết thương trên cánh tay. Mới vừa rồi ở hiện trường hôn lễ đã tiến hành băng bó đơn giản, nhưng rốt cuộc không phải chuyên nghiệp, hiện tại vết thương vẫn tiếp tục chảy máu.

“Cô lại đây.” Mộ Lăng Khiêm ngẩng đầu nhìn lên hướng về phía Ôn Hường Dương nói.

Tự nhận thấy vết thương của hần là do mình gây ra, Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn là đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngồi xổm bên cạnh người hần, cô lại lần nữa nhìn đến cánh tay bị đâm của Mộ Lăng Khiêm, đáy mắt cô hiện lên kinh ngạc, cô nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, khuôn mặt nhàn nhã nói, “Không được, nhất thiết phải tìm bác sĩ để kiểm tra cho người.”

“Không cần thiết.” Mộ Lăng Khiêm thu hồi cánh tay, vừa nói Ôn Hường Dương đi tới ngăn tủ đem thuốc thoa ngoài da mang lại đây.

Ngay lập tức, hần liền thấy tiểu nữ nhân trước mắt đứng lên, vẻ mặt tức giận trừng mắt nhìn hần nói, “Tôi trả hai mươi vạn mua anh một ngày, nói cách khác hiện tại tôi vẫn còn là cổ chủ của anh, nếu tôi là cổ chủ của anh, anh nhất định phải nghe lời tôi!”

Khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm không biểu có một chút biểu hiện nào nhìn Ôn Hường Dương, xem ra trong lòng Ôn Hường Dương đều có chút lúng cuống.

Thời điểm cô đang muốn cấp cho chính mình một cái tát, Mộ Lăng Khiêm cuối cùng là đã mở miệng, “Di động ở túi trái ầu phục, người gọi điện thoại kêu Hoa Úc đến đây.”

“Nga, nga. Hào.” Ôn Hường Dương lấy lại tinh thần, cầm lấy ầu phục, lấy ra di động Mộ Lăng Khiêm, di động lại không có khóa, cô vừa mở ra điện thoại, liền phát hiện, bên trong cơ nhiên chỉ có số điện thoại liên hệ của ba người.

Một cái Hoa Úc, một cái tiểu Lâm, còn có một cái..... Cẩn người tiểu bạch thỏ? Ôn Hường Dương nhấn số của Hoa Úc gọi đi, di động đầu kia nhanh chóng liền truyền đến một thanh âm trêu chọc của một người đàn ông, “Nha, Mộ thiếu đại gia, sao người tự nhiên lại nhớ tới gọi điện thoại cho ta?”

“Ách.....” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, có chút xấu hổ nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, “Cái kia, anh hào. Mộ thiếu bị tiểu thương, xin hỏi anh có thể lại đây một chuyến sao?”

“Bị thương? Nữ nhân?” Bên kia dừng một chút, “Các người ở đâu nhỉ?”

“Ở Trường Ninh đảo Khải Tân tây khách sạn.”

“Chờ, ta lập tức tới.” Nói xong, bên kia liền treo điện thoại.

Ôn Hường Dương đem điện thoại bỏ lại vào trong túi tiền bộ ầu phục của Mộ Lăng Khiêm, thấy cánh tay Mộ Lăng Khiêm vẫn còn chảy máu, cô nhìn không được đi lên trước nói, “Mộ thiếu, nơi này có thuốc cầm máu sao? Tôi trước giúp anh cầm máu đã.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, “Ở trong ngăn tủ.”

Ôn Hường Dương xoay người liền đi đến phía trước ngăn tủ, mở ngăn tủ ra, đập vào mắt chính là từng hàng thuốc, cô tìm được thuốc cầm máu, xoay người trở lại bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ thiếu, tôi trước giúp anh một lần nữa sử dụng thuốc, khả năng có thể sẽ đau, anh cố gắng chịu đựng nhé.” Ôn Hường Dương đem thuốc đặt ở trên sô pha, lại lần nữa ngồi xổm xuống dưới, cẩn thận giúp Mộ Lăng Khiêm xử lý miệng vết thương.

Vẫn không có được nửa câu lời nói của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cũng quen.

Trong phòng, dần dần trừ bỏ tiếng hít thở của hai người, không còn có bất kỳ thanh âm nào khác, Ôn Hường Dương đem miệng vết thương một lần nữa thoa thuốc, băng bó, mới vừa nâng đầu lên muốn nói chuyện, đột nhiên liền bắt gặp ánh mắt thâm thúy của Mộ Lăng Khiêm, ánh mắt này sâu thẳm, làm tâm Ôn Hường Dương bối rối không thể nhận ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Cô Nếu Không Muốn Đi, Liền Đợi Cho Tôi!

“Mộ thiếu?”

Tìm Ôn Hường Dương đập nhanh chóng, kêu một tiếng, lại thấy Mộ Lăng Khiêm đứng lên, đi đến phía trước giường, đầu cũng không quay lại nói, “Cô có thể đi rồi.”

Thái độ này làm Ôn Hường Dương trong lúc nhất thời có chút không phục hồi tinh thần.

Cô vừa định đi, hần không cho cô đi. Hiện tại, cô chính vì thương thế của hần ấy nấy, tương ở tại chỗ này bởi hần chờ bác sĩ tư nhân của hần lại đây, hần lại nói để cô đi rồi?

“Vậy tôi đi trước đây?” Ôn Hường Dương thử tính hỏi, đồng thời nói, “Mộ thiếu, hai mươi vạn kia, tôi qua đoạn thời gian này sẽ trả lại cho anh. Còn có, anh lần này bị thương, chi phí trị thương tôi sẽ chịu, chỉ cần gửi qua bưu điện một phần giấy tờ cho tôi, tôi.....”

“Cầm miệng!”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm thành linh quát lớn, cô vô cùng hoảng sợ.

“Cô nếu không muốn đi, liền cho đợi cho tôi!”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, hướng phía giường nằm xuống, có chút mỏi mệt nhắm hai mắt lại.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, không biết là nên đi, hay là nên ở lại. cô bắt quá là tưởng cùng hấn đem sự tình nói rõ ràng, như thế nào lại trêu chọc đến hấn? Tính tình người đàn ông này sao lại có thể như vậy hi nộ vô thường a?

Mắt thấy Mộ Lăng Khiêm nằm ở trên giường, không để ý tới ai.

Ôn Hường Dương đứng tại chỗ đợi khái hai mươi phút, chân có chút nhức mỏi, lúc này mới rón ra rón rén đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm, thấy hấn như là thật sự ngủ rồi, cô trầm mặc một lát, kéo một bên chăn, đắp trên người hấn.

Vẫn là nên chờ, chờ bằng hữu của hấn tới, cô sẽ đi.

Ôn Hường Dương đi tới chỗ sô pha, ngồi xuống. Không bao lâu, con buồn ngủ lại lần nữa xuất hiện, cô ngã vào trên sô pha, liền như vậy ngủ thiếp đi.

Thời điểm Ôn Hường Dương lại lần nữa tỉnh lại, sắc trời bên ngoài đã hoàn toàn tối sầm xuống. Cô duỗi cái eo, liền phát hiện chính mình thế nhưng nằm ở trên giường, cô bên người sờ soạng một trận, sờ đến di động của chính mình, mở đèn pin ra, nhìn đến hoàn cảnh chung quanh, cô có chút kinh ngạc.

Cô bước nhanh đi tới cửa, bật đèn trong phòng lên.

Ngay lúc này, cô hiện đang ở gian tiểu chung cư mà cô đã thuê kia, cô vừa đi, liền đụng phải một cái mua sắm túi, cô mở ra vừa thấy, liền phát hiện bên trong có hai chiếc váy.

Một cái là cái váy dài màu đỏ, còn có một cái là cái cô hôm nay đi tham gia hôn lễ nhưng cái kia không phải màu đen đồng mà là màu bạc.

Nhìn đến này hai chiếc váy, Ôn Hường Dương có một tia trầm mặc.

Hấn này rốt cuộc, là có ý tứ gì?

Mặc kệ Mộ Lăng Khiêm là có ý tứ gì, chỉ là bắt đầu từ hôm nay, sinh hoạt của Ôn Hường Dương lại khôi phục như cũ, Mộ Lăng Khiêm liền phảng phất giống như chưa bao giờ từng xuất hiện trong cuộc đời của cô.

Ôn Hường Dương vì còn thiếu tiền của Mộ Lăng Khiêm, liền hỏi mượn Nghiêm Hân hai mươi vạn, Nghiêm Hân không nói hai lời liền đem tiền gửi qua cho cô, Ôn Hường Dương cùng ngày liền mang theo thẻ ngân hàng đi đến Mộ Sắc, đem thẻ ngân hàng giao cho người lần trước mang cô đi gặp Mộ Lăng Khiêm.

Đồng thời, Ôn Hường Dương bắt đầu nỗ lực kiếm tiền, hy vọng có thể nhanh chóng đem số tiền mượn Nghiêm Hân hai mươi ba vạn trả cho Nghiêm Hân.

Trừ bỏ sáng tác, Ôn Hường Dương bắt đầu đi ra ngoài tìm những công việc có tiền lương cao, trích phần trăm cao theo chức, một người một ngày kiếm 3 chức, mỗi ngày chạy đi chợ, vội đến mức ăn cơm đều không có thời gian.

Nhưng loại bận rộn này, chỉ duy trì không đến nửa tháng, đã bị người khác phá vỡ.

Hôm nay, Ôn Hường Dương làm ca buổi tối muộn một chút mới thu công, vội vã về đến nhà. Vừa đến dưới lầu, trước mắt liền thấy một chiếc bảo mã quen mắt dừng lại.

Cô còn không có tới kịp thấy rõ biển số xe nào, cửa xe liền mở ra.

Bước ra chính là một lão trung niên bụng bía, kia rõ ràng là lão cha của cô

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Người Vẫn Là Người Sao?

“Cô đã đi đâu? Cô cư nhiên để ta ở chỗ này đợi cô năm giờ! Cô vẫn là cái nữ hài tử sao? Nửa đêm không trở về nhà, ở bên ngoài lêu lổng, cô quả thực là đã ném mất mặt Ôn gia chúng ta, cô như thế nào không biết học tập như muội muội?”

Không có nửa câu nói quan tâm, tất cả đều là chỉ trích.

Ôn Hường Dương rất mệt, “Ba, người nếu là tưởng giáo huấn con, phiền toái ba về sau lại giáo huấn, con hiện tại thật sự rất mệt. Nếu, ba là tới tìm con, làm cho con trở về Ôn gia chuẩn bị gả cho cái lão nhân kia, như vậy thực xin lỗi, con lêu lổng như vậy, còn ở bên ngoài tìm nam nhân, nói vậy đối phương là chương mất.”

“Người đây là cái gì thái độ? Người nên biết Tiền thúc coi trọng người, đó là phúc khí của người.”

“A.” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngón tay cô đều khảm vào thịt, “Tôi còn là con do ông thân sinh sao? Một lão nhân ngoài 60 tuổi coi trọng nữ nhi của ông, ông còn nói là phúc khí của nữ nhi? Ba, người là thiếu tiền nên thiếu luôn đạo đức a? Ông thật là ba của tôi sao?”

“Ta nếu không phải ba của người, ta liền sẽ không quản người!” Ôn phụ còn có chuyện quan trọng, hần ngăn chặn tức giận, hừ lạnh một tiếng, “Người nếu không muốn gả cho Tiền thúc cũng đúng, người hiện tại liền cho ta trở về thu thập sạch sẽ, cùng ta trở về. Ta đã nghe người ta nói, người bản lĩnh không nhỏ, cư nhiên quen biết người Mộ gia, người nếu là lần này giúp ta giữ lấy trong tay hạng mục hợp tác với Mộ gia, ta có thể hủy bỏ lần này hôn sự.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, mặt xám như tro tàn nhìn Ôn phụ liếc mắt một cái, xoay người lên lầu.

Ôn phụ cho rằng Ôn Hường Dương đây là thỏa hiệp, liền ở dưới lầu chờ Ôn Hường Dương, nhưng không nghĩ tới đợi hơn một giờ, đều không có thấy người chờ xuống dưới, Ôn phụ hoàn toàn nổi giận, hần mang cái bụng to, liền xông lên lầu, “Phanh phanh phanh” gõ nổi lên cửa.

Ôn Hường Dương ngã vào trên giường, dùng chăn che lại mặt, chỉ một mực nghe nhưng làm như không thấy.

Cho đến khi Ôn phụ ở bên ngoài hô to, “Ôn Hường Dương, người nghe rõ cho ta, người nếu là không giúp ta lấy cái hạng mục này, ta liền chặt đứt liệu phí sử dụng của Ôn Thiệu Kiệt!”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lập tức từ trên giường ngồi dậy.

Cô vọt tới cửa, mở ra cửa phòng, con mắt đỏ đỏ, không thể nhịn được nữa nói, “Ba, ba vẫn là người sao? Thiệu Kiệt là con trai do ba thân sinh, ba vì uy hiếp con, vì muốn có được hợp tác hạng mục, ba thế nhưng muốn chặt đứt phí chữa bệnh của hần!”

“Tôi vẫn luôn đối với ông ôm một tia hy vọng, tôi thậm chí……”

“Một đứa con trai nửa chết nửa sống, ta muốn hần có ích lợi gì?” Ôn phụ đánh gãy Ôn Hường Dương nói, “Ta cho cô nửa tháng thời gian, cô nếu là không có biện pháp làm Mộ gia đem cái hạng mục này giao cho chúng ta, ta lập tức chặt đứt phí chữa bệnh của em trai người ở nước Mỹ.”

Ôn phụ nói xong, cũng không quay đầu lại cất bước đi.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa, nhìn bóng dáng Ôn phụ, nắm chặt đôi tay, cổ họng mới không làm nước mắt rơi xuống.

Ôn Hường Dương có một em trai sinh đôi, vào thời điểm mười ba tuổi, không rõ vì sao lại rơi xuống lầu, lại bị bệnh bạch cầu, phải chuyển qua nước Mỹ tiếp thu trị liệu, mỗi tháng phí trị liệu sử dụng đều phải hơn mười vạn.

Mấy năm nay, cô dùng hết thầy biện pháp tìm kiếm nguwoif em trai đã mất tích này, lại như cũ không có chút tin tức nào.

Ôn Hường Dương đứng yên ở cửa thật lâu thật lâu.

Trở về phòng, trầm mặc ngã xuống trên giường.

Cô thật sự không thể tưởng được Ôn phụ có thể làm ra loại sự tình này, nàng vẫn luôn đối Ôn phụ ôm kỳ vọng, thậm chí cho rằng chính mình ở bên ngoài cùng nam nhân làm xăng làm bậy, đem ảnh chụp kia giao cho Ôn phụ, là có thể khiến cho Ôn phụ chú ý cùng quan tâm.

Nhưng hôm nay nghĩ đến, là chính cô đã quá ngây thơ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Hần Đối Với Cô Như Không Thấy

Hiện tại trên người cô đang mắc nợ 20 vạn, căn bản không có đủ khả năng để chi trả tiền trị liệu cho ôn phụ, mà mỗi tháng cô phải gánh vác hơn 10 vạn tiền trị liệu.

Trong vòng ít ngày, ngoại trừ phải vứt đi mặt mũi cùng tôn nghiêm, nói không giữ lời đi tìm Mộ Lăng Khiêm, bởi vì cô không còn biện pháp.

Chính là, cô tìm, hần sẽ chịu giúp sao?

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương liền đứng dậy, mặc 1 bộ trang phục đơn giản, đeo vào phụ kiện mà Mộ Lăng Khiêm đã mua để cùng màu với trang phục, liền bắt xe buýt.

Liên tính là đi cầu hẩn giúp đỡ, quán lấy hẩn, cô cũng phải nỗ lực 1 lần, lại lợi dụng trong khoảng thời gian này, dùng hết thảy biện pháp để kiếm tiền, mà ba hết lần này đến lần khác lấy chuyện này để uy hiếp cô, tiền phí trị liệu của Thiệu Kiệt hết thảy cô đều gánh vác.

Tòa nhà Mộ Thiên, cửa.

Ôn Hường Dương bước xuống xe buýt, vừa đứng chờ Mạc Lăng Thiên ở cửa vừa gọi điện thoại báo với anh những công việc hôm nay mình đã làm.

Như vậy có 1 thiếu nữ đang độ tuổi thanh xuân với dáng vẻ mỹ miều đang đứng trước cửa công ty, nhiều nhân viên ra ra vào vào công ty đều không nghĩ được quay lại nhìn nàng, còn có 1 nam nhân viên có lòng hảo tâm đi đến trước mặt nàng, mỉm cười nói: “Vị tiểu thư này, cô đến đây là để phỏng vấn sao?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, “Không phải tôi tới đây để tìm người”

”Nga, không biết cô chờ ai a? Tôi thuộc bộ phận nhân sự, công ty có không ít người, tôi hầu như đều biết. Cô có thể nói cho tôi 1 cái tên, tôi sẽ giúp cô tìm giúp”

”Cảm ơn, kỳ thật, tôi cũng không biết tên của người đó.”

Nam nhân đó nghe nói như thế, mắt thấy đã tới thời gian đi làm, hẩn đành phải nói, “Được, nếu cô có việc gì muốn nhờ cứ đến bộ phận nhân sự tìm tôi.”

”Vâng, cảm ơn.”

Ôn Hường Dương nói tiếng cảm ơn, liền tiếp tục chờ ở cổng lớn.

Cô tra được những người làm công ở đây đều thuộc Tập đoàn Mộ thị, nam nhân kia cùng tài xế và bảo tiêu đều gọi là hẩn BOSS. Đây khẳng định là nơi làm việc của Tổng tài, ở chỗ này chờ hẩn, không sai.

Kỳ thật, cô có số di động của Mộ Lăng Khiêm, cô có thể gọi điện cho Mộ Lăng Khiêm, nhưng là cô không có cái lá gan đó, cô thậm chí còn không biết, gọi điện cho hẩn cô sẽ nói cái gì.

Tuy rằng, nàng cũng tự mình tới nơi này rồi, cũng không biết nên cùng hẩn nói cái gì.

Ôn Hường Dương chờ từ sáng đến giữa trưa, nhưng cũng không thấy qua Mộ Lăng Khiêm.

Giữa trưa, là thời gian nhân viên ăn trưa, Vị nam nhân kia thấy Ôn Hường Dương vẫn còn đứng ở nơi này, hẩn còn có lòng tốt mang 1 phần cơm trưa cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương vừa định cự tuyệt, liền thấy chung quanh nhân viên đều đứng thành hàng. Hết đợt này đến đợt khác” Chào, Tổng giám đốc“. Âm thanh liên vang lên ở bên tai nàng.

Ôn Hường Dương theo tiếng nói liền quay đầu lại nhìn, thấy phía sau có 2 gã vệ sĩ đeo kính râm, mà đi phía trước có 1 nam nhân có vẻ mặt lạnh lùng, không chút biểu tình, đứng là người nàng đợi cả buổi sáng Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương bước nhanh chân đi tới, còn chưa tới được gần Mộ Lăng Khiêm, đã bị 2 người phía sau ngăn cản rồi.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến cô, thậm chí còn đang xem cô ở phía sau, lòng mày nhíu chặt.

Nhưng mà, hẩn cũng không vì cô mà dừng bước chân lại, mà lại hướng tới thang máy chuyên dùng cho Tổng tài.

Cửa thang máy chậm rãi khép lại, Ôn Hường Dương vẫn nhìn nam nhân bên trong thang máy, thẳng đến khi không còn bóng dáng nữa.

Quả nhiên, do cô tưởng tượng mọi chuyện sẽ tốt đẹp.

Chính nàng muốn cùng hẩn ta phân rõ giới hạn, hiện tại nàng dựa vào cái gì để nhờ hẩn hỗ trợ chứ, hơn nữa nàng còn tra ra cha không tiếc thủ đoạn cùng dã tâm để kiếm tiền, lần này hợp tác làm ăn, sợ là tiền sẽ là 1 con số không nhỏ.

Ôn Hường Dương con người rừ xuống, nếu lại hỏi vay tiền Nghiêm Hân, trước chi có thể chống đỡ 1 tháng lệ phí, nàng có thể kiếm tiền, nhưng số tiền cô kiếm được đều đổ vào trị liệu sao?

10 vạn 1 tháng, sợ là cô kiếm không đủ...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Bị Hấn Ghét Bỏ?

Cô hiện tại trừ bỏ sáng tác, còn một ngày làm đôi ba công việc, làm thu ngân thì một tháng có thể kiếm được 3 vạn. Trong một phần là việc bán rượu, giám đốc mấy ngày hôm trước cùng cô nói, nếu như cô nguyện ý bồi rượu, một tháng có thể cho cô năm vạn.

Chính là ngày đó không đủ xa.

thời điểm Ôn Hường Dương miên man suy nghĩ, bên tai truyền đến một đạo âm thanh dễ nghe.

“Ôn tiểu thư.”

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, ngẩng đầu, lập tức nhận ra nam nhân ăn mặc Âu phục đen trước mắt, là khố nam nhân đeo kính đen lần trước đã đưa sạc điện thoại cho cô tại hôn lễ

“Xin đi theo tôi.”

Ôn Hường Dương đi theo Diệp Ảnh bước lên thang máy, trực tiếp lên tầng cao nhất của Mộ Thiên tầng 18, Diệp Ảnh đưa cô đem tới trước cửa văn phòng tổng tài, liền lui xuống.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa, tiến không được mà lùi cũng không xong.

Cô liền hít một hơi thật sâu, nghĩ ra những thuyết từ hay, tính toán gõ cửa đi vào, trước cùng Mộ Lăng Thiên tạo quan hệ tốt, thời điểm lại chậm rãi nói tốt cho những người hợp tác các danh mục làm việc, cửa theo âm thanh mở ra.

Này khai một đạo, đem Ôn Hường Dương tới hoảng sợ.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương một bộ dáng chần chừ, lại xem cách ăn mặc của cô hôm nay, tầm mắt hần rơi xuống, tạo nên một đạo u quang, đáy mắt lại không có một nửa điểm cảm xúc, băng lãnh như một vị đế vương “Cô tìm tôi?”

“Ách... tôi... tôi...” Ôn Hường Dương bị dọa sợ đem những lời định nói tốt đều đã quên, cô ảo não đôi chút, vừa lúc thấy được cánh tay của Mộ Lăng Khiêm, cô vội vàng nói “Á! Đúng rồi thương thế của anh đã khá hơn chút nào không? Tôi xem anh vẫn quên không mang giấy tiền thuốc men gửi qua bưu điện cho tôi, tôi liền tới, tới...”

Ôn Hường Dương thấy ánh mắt Mộ Lăng Khiêm ngày càng lạnh, câu “đến xem” kia là bị cô nuốt đi xuống.

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay phải liền đóng cửa, Ôn Hường Dương lập tức lách nửa người vào bên trong.

Mộ Lăng Khiêm nhìn tiểu nữ nhân chen vào tới.

Ôn Hường Dương cắn cắn môi, lại lần nữa mở miệng nói “Mộ thiếu, ah có rãnh không? Kì thật tôi tôi chính là tới tìm anh ăn một bữa cơm. Anh xem anh giúp tôi như thế, tôi tôi...” Mộ Lăng Khiêm nhưng tính đem tay đặt trên cửa buồng ra, Ôn Hường Dương cũng thuận thế để đi vào.

Thấy bộ dáng Mộ Lăng Khiêm không tức giận, cô cảm thấy hần là lời cô nói không có sai, nên cố gắng nói tiếp “lần trước đều là tôi sai, tôi không nên nói cái loại lời nói này. Mộ Thiếu, chúng ta có thể kết làm bằng hữu không?”

“Mộ Lăng Khiêm!”

“Á!” Ôn Hường Dương thất thần, Mộ Lăng Khiêm đã đi ra ngoài, liền nghe thanh âm lạnh lùng của Mộ Lăng Khiêm “Không phải tới mời tôi ăn cơm sao? Còn thất thần đứng ở chỗ đó làm cái gì?”

“Ách! Được”.

Sau khi biết thân phận Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương không dám đưa hần tới quán ăn ven đường nữa mà vào một nhà hàng, thật ra cô căn bản không đãi nổi hần, cô cũng nghèo mà.

Ngồi trong xe, Ôn Hường Dương bắt hết óc, cuối cùng ánh mắt sáng lên.

“Mộ thiếu, không phải chúng ta đều là bằng hữu sao, kia không bằng anh đến nhà tôi ăn cơm đi, tôi đi siêu thị mua đồ ăn, tự mình nấu cho anh, cảm ơn anh đại nhân đã không quên tiểu nhân, còn coi tôi như bằng hữu.”

Không còn có so về nhà làm, càng tinh táo nghĩ biện pháp.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương hai mắt sáng lên, khuôn mặt đều mang theo ý cười, bộ dáng như là cực kì cao hứng, hần thu hồi tầm mắt, nói với tài xế ngồi phía trước “Trở về biệt thự.”

“Nhưng, Boss.”

“Ách..”

Cô chỉ là nói cô ở nhà làm cho hấn ăn.

Chẳng lẽ hấn ghét bỏ phải về nhà cô ăn cơm sao?

Ôn Hường Dương buồn bực không thôi,tài nấu ăn của. Cô không rồi,Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đều thích ăn cá chung tương cô làm,vừa ngon lại vừa cay,thịt cá qua bàn tay khéo léo của cô trở nên thấm đẫm gia vị,đậm đà,vào trong miệng là tan.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Đam Mê Đặc Thù Của Hấn

Cô khi còn nhỏ vẫn là quán lấy mama,cùng ma ma học,hai người e trai cũng thích ăn đồ cô làm

Em trai.

Mộ Lăng Khiêm dư quang dừng ở trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương,liền thấy cô lắc lắc khuôn mặt nhỏ một chút,đấy mắt lại có một chút ý cười,lúc sau không biết tại sao lại hoàn toàn trầm xuống.

Đọc theo đường đi,ai cũng không nói chuyện,thẳng cho đến khi xe đến cổng biệt thự,Ôn Hường Dương bị thỉnh xuống xe.

Ngôi biệt thự này tọa lạc giữa sườn núi,phong cảnh tuyệt đẹp,không khí tươi mát,còn có hồ nước tự nhiên,như bức tranh thủy mặc,cảnh sắc dị thường mê người.

Ôn Hường Dương vừa mới xuống xe,liền có một vị 60 tuổi đi tới,là một lão phụ nhân đeo kính ra đón.

“Thiếu gia,như thế nào hôm nay ngài lại trở về sớm như vậy?”Trang mẹ đón nhận trước,mới nhìn đến Ôn Hường Dương đứng ở một bên này,bà đẩy đẩy mắt kính,tò mò dò hỏi “Vị này chính là...”

“Thăm thăm hảo,tôi là bằng hữu của Mộ thiếu”Ôn Hường Dương lễ phép chào hỏi.

“Tốt,tốt!Là bạn gái của thiếu gia a!”

“Tôi không phải.”Ôn Hường Dương vừa định giải thích mình không phải là bạn gái của Mộ Lăng Khiêm,Mộ Lăng Khiêm liền đã mở miệng trước “Trang mẹ,trước tiên bà hãy mang cô ấy xuống phòng bếp.”

“Đi phòng bếp a?Đi phòng bếp tốt a,tôi sẽ đi làm đồ ăn ngon cho 2 người.”

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, ý tứ Mộ Lăng Khiêm vừa rồi là,không phải hấn mang cô đến phòng bếp nhà hấn là để cô nấu cho hấn ăn sao? Thấy Mộ Lăng Khiêm không để ý tới mình,cô thu hồi tâm mắt đuổi kịp Trang mẹ.

Trên đường đi theo Trang mẹ tới phòng bếp,có lẽ là tuổi lớn,Trang mẹ một bên lái nhai cùng Ôn Hường Dương nói chuyện “Ôn tiểu thư, tiểu thiếu gia chúng ta tuy rằng tính tình không tốt nhưng là người tốt a.Tiểu thiếu gia chúng ta tính tình vốn dĩ thực tốt,nếu không phải đại thiếu gia xảy ra chuyện...”Trang mẹ lắc lắc đầu,không có đem đề tài tiếp tục nói nữa “Ôn tiểu thư, nếu tiểu thiếu gia chúng tôi có làm gì không đúng,cô hãy Thông cảm nhé”.Ôn Hường Dương gật gật đầu.

Hai người đi tới 10 phút mới tới phòng bếp của biệt thự,trong phòng bếp nguyên Liệu nấu ăn cái gì cần có đều có,còn có cá tri thiên nhiên,Ôn Hường Dương vào phòng bếp như cá gặp nước.

Chọn cá,mổ cá,rửa cá,Ôn Hường Dương làm vô cùng thuần thục.

“Trang thăm,thiếu gia nhà thăm có cái gì không ăn hoặc không thích ăn không?”Sấn bên cạnh có người,Ôn Hường Dương ôm muốn lấy sự tin nhiệm của Mộ Lăng Khiêm,tiếp cận Mộ Lăng Khiêm đương nhiên muốn tìm hiểu rõ ràng.

....(**jen**)

Trang mẹ một bên càng xem Ôn Hường Dương làm càng đặc biệt vừa lòng,nghe Ôn Hường Dương dò hỏi chính mình,bà cười nói “Tiểu thiếu gia chúng ta a,chỉ ăn chay thôi”.

Ôn Hường Dương đang rửa cá động tác dừng một chút “Chỉ ăn chay?”

“Đúng vậy, thiếu gia thích ăn nhất là nộm đậu hũ”. Nói đến nơi này, Trang mẹ đẩy đẩy gọng kính, mặt tươi cười nói “Còn có a, tiểu thiếu gia chúng ta cũng thích xem cả truyện cầu huyết tinh yêu. Chính là cái loại truyện tai nạn xe cộ, sinh non, tiểu tam, phá thai, bệnh nan y tình yêu.” Ôn Hường Dương “...”

Nửa giờ sau, Ôn Hường Dương làm xong một bàn 5 món có phong vị khác biệt, bưng đậu hũ đi vào phòng ăn, Mộ Lăng Khiêm cũng không có ở trong nhà ăn, cô nhìn ngó trái phải một vòng, phát hiện ngôi biệt thự này, trừ bỏ Trang mẹ không còn có một ai khác.

Ôn Hường Dương mắt nhìn lên lầu, cô đi lên cầu thang, vừa đi vừa thử tính kêu lên “Mộ thiếu, anh ở đâu? Tôi đã làm xong cơm, có thể ăn rồi.”

Cô kêu một hồi, cũng không được đáp lại.

Thẳng đến khi nhìn đến căn phòng cửa đang khép hờ, cô bức lên trên, xuyên thấu qua cửa liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang đeo tai nghe Bluetooth, đôi điện máy tính, biểu cảm lạnh lùng giống như cao lãnh chi hoa. (**jen**

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Người Đàn Ông Này Thật Là Âm Tình Bất Định

Editor: Hyna Nguyễn

Nghĩ đến lời Trang mẹ mới vừa nói, Ôn Hường Dương thật sự khó có thể đem người đàn ông cao quý lạnh nhạt trước mắt liên hệ với người đàn ông trong miệng Trang mẹ.

Tại thời điểm Ôn Hường Dương đứng ở cửa nhìn lên, trong phòng nam nhân tựa hồ là đã nhận ra động tĩnh ở cửa, ngược mắt quét lại, Ôn Hường Dương nháy mắt liền bắt gặp cặp con ngươi sâu không thấy đáy.

Cô tâm một loạn, đứng thẳng thân thể, “Mộ thiếu, cơm đã làm xong rồi.”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đang nói chuyện, hần gờ tai nghe Bluetooth xuống, Ôn Hường Dương lại lần nữa mở miệng, “Cái kia, có thể ăn cơm.”

Nhìn ra cửa thấy vẻ mặt mong đợi cùng lấy lòng nhìn mình của tiểu nữ nhân, Mộ Lăng Khiêm rút cuộc đứng lên, cất bước đi ra cửa phòng, chính là, lúc hần nhìn đến trên bàn bày năm món hấp, dầu chiên, hành lá quấy đậu hũ, mặt hần hoàn toàn trầm xuống dưới.

Ôn Hường Dương đứng ở phía sau Mộ Lăng Khiêm, cũng không có nhìn được sắc mặt của Mộ Lăng Khiêm, cô còn nghĩ chờ Mộ Lăng Khiêm ăn xong, có thể mời hần đi ra ngoài xem phim, kéo gần quan hệ.

Cô đi lên trước, Mộ Lăng Khiêm kéo ra ghế dựa, cười nói, “Trù nghệ của tôi vẫn là có thể.....”

Nhưng mà, cô lời còn chưa dứt, bên tai liền vang lên thanh âm lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm, “Ai cho cô làm mấy món đó? Đi ra ngoài!”

Đột nhiên Ôn Hường Dương bị lửa giận của Mộ Lăng Khiêm làm cho sững sốt, còn chưa kịp phản ứng lại, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mở miệng, “Diệp Ảnh!”

Diệp Ảnh ngay lập tức liền đi đến, đứng ở trước mặt Ôn Hường Dương, “Ôn tiểu thư, thỉnh cô rời đi.”

Đối với hỏa khí nổ ra bất thành linh của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương quả thực không thể hiểu được, cô làm món hần thích ăn, hần còn vô duyên vô cớ như vậy hướng về phía cô phát hỏa, thật là xui xẻo.

Cô bất quá là hy vọng cùng hần thương lượng lúc sau, có thể làm hần thiên vị gia đình cô đối với hạng mục hợp tác, có thể đem hạng mục đưa cho Ôn gia, giải quyết tạm thời khó khăn của cô, tự nhiên là tốt nhất.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, không thể phát hỏa, không thể đắc tội hần.

“Mộ thiếu, tôi đi trước đây.” Ôn Hường Dương xoay người đi ra ngoài.

Cô mới vừa đi đến biệt thự cửa, Diệp Ảnh liền đuổi tới, “Ôn tiểu thư, tôi đưa cô xuống núi.”

“Vây phiền toái làm phiền anh.” Không biết bao lâu cô mới có thể xuống núi, Ôn Hường Dương không nghĩ tự mình chuốc lấy cực khổ, tính tình Mộ Lăng Khiêm lại lập lại không chừng, nếu đem hy vọng đều ký thác ở trên người hần, không chừng sẽ thất bại thảm hại.

Cô cần thiết lập một đường lui hoàn hòa, thời gian còn kịp, cô hôm nay còn có thể chạy trốn về làm thêm công việc khác, có thể kiếm một trăm khối là một trăm khối.

Công việc của Ôn Hường Dương là một nhà giáo, dạy học cho một tiểu loli đáng yêu, một tuần ba tiết, một tiết giá năm trăm khối.

Lên lớp xong, đã là 6 giờ tối. Ôn Hường Dương ở thời điểm chạy trên để tiếp tục nhận công việc tiếp theo, cô đơn giản chỉ gặm hai khẩu bánh mì, cô liền chạy tới làm công việc ở quán bar.

Cô làm công ở gian quán bar này, cấp bậc so ra kém hơn so với chỗ của Mộ Thiên, nhưng ở Nam Đức thì cũng là tiếng tăm lừng lẫy.

Ôn Hường Dương tới quán bar Tước Sĩ, đi đến phòng thay đồ, thay đổi một bộ quần áo, một kiện màu đen đai đeo sam phối hợp một bộ váy ngắn cao bồi, nên bộ vị cần che lấp tất cả đều có thể che lấp, lại không mất gọi cảm, đem ưu điểm đáng người của cô hoàn toàn lộ ra. Ôn Hường Dương cười cười, cô vũ chính mình, đi đến quán bar giám đốc nơi đó lĩnh rượu, chuẩn bị bắt đầu công tác hôm nay.

Giám đốc là một mỹ nhân bốc lửa, thấy Ôn Hường Dương rõ ràng không muốn, lại còn tới tiếp tục công tác.

Cô liếc mắt đánh giá trên dưới Ôn Hường Dương một cái, phun ra một ngụm, “Tiểu Dương a, tôi nói bởi rượu sự tình, cô suy xét thế nào? Chỉ là bởi những đại thiếu gia đó uống chút rượu, một tháng trích phần trăm có thể so công việc hiện tại bán rượu đều muốn cao nhiều.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Cái Gì Mà Thanh Thuần!

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương nghĩ đến thái độ của Mộ Lăng Khiêm, nghĩ đến uy hiếp của ba cô, trầm mặc một lát, cuối cùng vẫn là lắc lắc đầu, “Giám đốc, hảo ý của cô, tôi xin nhận. Tôi tạm thời không có quyết định này.”

Một khi bắt đầu bởi rượu, cô liền lại không có khả năng thoát thân.

Hường chi, uống rượu hại thân, ngăn ngừa nửa tháng, dạ dày cô liền bắt đầu không tốt.

Nếu là một ngày kia, bị em trai cô biết việc này, hậu quả càng là không dám tưởng tượng.

Giám đốc thấy Ôn Hường Dương không đồng ý, cô cũng liền không lại miễn cưỡng, dời đi đề tài này, “Ngày hôm qua sau khi cô rời đi, Quách đại thiếu lên tiếng, chỉ cần cô đồng ý ở cùng hắn, hắn một tháng sẽ cấp cho cô năm mươi vạn. Cô cũng đang thiếu tiền, chỉ bằng theo hắn, cũng miễn cho lại đến nơi đây chường khí mù mịt này.”

Nửa tháng này, Ôn Hường Dương có phong cách riêng biệt, công việc là phát triển không ngừng, này không đến một tuần, đã bị một kẻ có tiền hoa hoa đại thiếu gia coi trọng, làm không ít người đều ghen ghét đến phát cuồng.

“Dù Quách đại thiếu tuy rằng ở trên giường có chút ham mê đặc thù, nhưng ra tay tuyệt đối là đủ hào phóng. Như lúc trước, hắn một hơi liền cho nhân gia một ngàn vạn chia tay phí.”

Việc này, ngày đó lúc Ôn Hường Dương vừa đến quán bar Tước Sĩ, liền nghe bên người người nghị luận, nghe nói hạ thân nữ nhân kia bị tắc hai cái bóng chày, cả người đều phế đi.

Nếu không phải thiếu tiền, Ôn Hường Dương căn bản không nghĩ tới loại địa phương này, càng không muốn cùng cái loại biến thái này có bất cái gì liên lụy. Nguyên bản cho rằng làm công việc này trong vòng hai tháng là có thể từ chức, lại đi tìm công việc ở nơi khác, lại không nghĩ đến ba cô sẽ dùng em trai của cô tới uy hiếp cô.

“Giám đốc, tuy rằng tôi hiện tại là thực thiếu tiền, nhưng loại chuyện này thật sự không ở trong phạm vi suy xét của tôi.”

“Hảo đi. Nhưng tôi phải nhắc nhở cô một câu, một khi Quách thiếu lên tiếng, nhiều nhất ba ngày, hắn liền sẽ đem cô mang tới tay. Cô nếu muốn không bị hắn quấy, thừa dịp hôm nay không có tới, cô làm xong hôm nay cũng đừng đến nữa.” Giám đốc nói đến nơi này, thấy Ôn Hường Dương gục xuống đầu, trầm mặc đứng ở chỗ đó. Cô hít sâu một ngụm yên, bởi thêm một câu, “Tôi xem cô cũng thật là thiếu tiền. Như vậy đi, quá hai ngày, tôi cho cô số điện thoại của tỷ muội Mộ Thiên, cô đi đến chỗ đó sẽ an toàn. Dù sao Mộ Thiên cũng là sản nghiệp Mộ gia, không ai dám nháo.”

Mộ Thiên ở Nam Đức thị có ba chi nhánh, Ôn Hường Dương cũng không ở lần trước gặp được Mộ Lăng Khiêm trong tiệm bán rượu, nghĩ đến cô là người giám đốc được nhận thức có thể chuyển đến cửa hàng khác, cô phát ra từ nội tâm cảm tạ, “Giám đốc, thật là quá cảm tạ người.”

“Đừng cảm tạ. Mau đi bán rượu hôm nay đi, sớm một chút trở về đi.”

“Ân, tôi đây đi trước.”

Ôn Hường Dương cầm rượu ở đại sảnh quán bar tìm kiếm mục tiêu, mới vừa đi vài bước, đã bị một giày cao gót hơn mười centimet chặn lại, ăn mặc hở hang nói, “Sunny, ta cảnh cáo cô, đừng có mà đòi ăn thịt thiên nga, Quách thiếu bất quá là tâm huyết đang trào nhất thời. Loại mặt hàng giống cô, hẳn nhiều lắm chơi hai ngày liền xong nha!”

Ôn Hường Dương cũng không tính toán để ý tới nữ nhân khiêu khích trước mắt, qua hôm nay cô liền đi rồi, cô chỉ nghĩ nhân cơ hội lại bán nhiều hơn mấy bình rượu, lấy điểm trích phần trăm.

“Bất quá là cái kỹ nữ, cái gì mà thanh thuần!” Linda tức giận đến mắng to, nhưng thấy Ôn Hường Dương chẳng những không bị cô ảnh hưởng, còn bán ra được thêm một chai rượu, cô nghiêng răng nghiêng lợi chỉ có thể đi bán rượu.

Ôn Hường Dương bán rượu, đặc sắc chính lớn nhất là cô khoát đi ra ngoài, uống rượu tới, không muốn sống.

Quán bar xa hoa trụy lạc, Ôn Hường Dương mang một diện mạo thanh thuần, trên người không có một chút son phấn vị xuất hiện ở chỗ này bán rượu, tự nhiên thấy được có nhiều sự chú ý.

Trong khoảng thời gian này, cô cảm thấy có người thường tới gần cô mua rượu, cũng có người không có việc gì cố ý tìm việc tìm cô nói chuyện, Ôn Hường Dương đều có thể ứng phó thuận buồm xuôi gió.

“Ai, tiểu thư, cô chắc còn chưa có tốt nghiệp đại học đi? Tới tới tới, cô đem bình rượu này tới, tôi liền mua cho cô.” Lúc này mới vừa bán ra một chai, liền lại gặp một cái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 44: Sủng Vật Bồn Thiếu Mới Vừa Coi Trọng

Editor: Hyna Nguyễn

“Hảo, tiên sinh ngài nói nha.” Khó xử không nghĩ tới nhìn người trước mắt, một tiểu nữ nhân xinh ngoan ngoan, cư nhiên mặt mang theo mỉm cười, bụng chén rượu lên, liền uống một hơi cạn sạch, đôi mắt đều không mang theo chớp một chút, “Tiên sinh, người phải giữ lời nha.”

“Nha, thật đúng là hăng hái, ta mua.”

“Ai, tiểu cô nương, hành a, đem bình này cũng uống, ta cũng mua hai bình.” Có nhìn thấy ở bên cạnh ồn ào nói.

“Tiên sinh theo ý ngài.” Lại là uống một hơi cạn sạch.

Cuối cùng, ở dưới tình huống cực độ thiếu tiền, Ôn Hường Dương là liều mạng uống.

Ngán ngán hai giờ, cô liền chạy WC phun ra, phun xong rồi lại tiếp tục trở về uống.

Cô uống đến ý thức không rõ, khó chịu đến thời điểm chống đỡ không được, sơ lược phỏng chừng đoán, đại khái bán được mười vạn khối rượu.

Cô đi ra khỏi WC, tính toán cảm phần trăm về nhà, ai ngờ, mới vừa đi ra WC, đã bị người ngăn cản lại.

“Nha, joas ra cô ở chỗ này a? Quách thiếu vẫn là đang đi tìm cô nha.” Người đang chặn trước mặt cô là Linda.

Ôn Hường Dương đẩy Linda ra muốn chạy, nhưng Linda chẳng những túm chặt nàng, còn hướng về phía phòng kêu to, “Quách thiếu, Sunny ở chỗ này nè.”

Linda đương nhiên không có hảo tâm tới tìm Ôn Hường Dương, cô ta mới vừa rồi vẫn luôn ở phòng bởi Quách thiếu, thấy Quách thiếu cùng đám băng hữu kia của hắn đều uống nhiều quá, Quách thiếu còn cùng đám nhà giàu công tử kia nói, muốn đem Ôn Hường Dương kéo tới cấp đại gia nhạc a nhạc a, cô ta mới xung phong nhận việc chạy ra đi tìm Ôn Hường Dương.

Cô ta muốn chính là xé bộ mặt của Ôn Hường Dương, xem cô còn như thế nào giả trang thanh thuần.

Nghe được tiếng Linda kêu, Quách thiếu ngay lập tức liền tự mình đi ra.

Ôn Hường Dương thấy chính mình là tránh không khỏi, cô chỉ có thể vào đi, nếu là giông trước kia, uống vài chén rượu, bị nam nhân này ôm vài cái eo, cô cơ bản vẫn là ứng phó được.

“Nhìn thấy không? Sunny, sủng vật bồn thiếu mới vừa coi trọng.” Quách thiếu một phen ôm bả vai Ôn Hường Dương, còn nâng lên hàm dưới của cô,

hướng về phía đám người ngồi ghé lô khoe ra nói, “Thế nào? Đủ cấp bốn đại thiếu người đi?”

“Đủ, đủ, người mẹ nó từ nơi nào tìm được cái mặt hàng này a?” Lại thêm một người đứng lên, tới kéo Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị lôi kéo như vậy, cũng thanh tỉnh chút, lại xem một phòng đầy người, uống một cái so với lúc này nhiều hơn, trong lòng cô nhiều ít liền có chút cảm giác không ổn.

Cô lộ ra một cái tươi cười, bất động thanh sắc tránh đi người đang ôm nàng cùng người kéo cô, cầm lấy ly rượu trên bàn nói, “Các vị các thiếu gia hảo, mấy ngày này nhận được chiếu cố của Quách thiếu, ly này, ta kính đại gia.”

“Ai, hảo, đủ hiểu chuyện a.”

Linda thấy Ôn Hường Dương chẳng những không có bị hại, còn có khả năng chiếm thế thượng phong, thậm chí lại thêm bộ dáng có thể bán ra thêm mấy bình rượu, cô ta vội vàng đi lên trước, bắt đầu rót rượu, “Sunny, này một ly nhưng không có suy nghĩ a, cô chính là đã tới chậm, như thế nào đều đến cho mỗi vị thiếu gia kính đủ năm ly mới đủ ý a.”

Linda đảo mắt cực liệt, nơi này ít nhất có sáu người, ba mươi ly phải uống, Ôn Hường Dương không sống dở, cũng là chết dở a.

Linda chẳng những rót rượu, còn đem ly rượu đưa cho Ôn Hường Dương.

Các thiếu gia ngồi ở trong phòng, cũng chưa cho Ôn Hường Dương cơ hội nói bất kì cái gì, kêu nói, “Nói rất đúng, uống! Người nếu là đem này ba mươi ly uống rượu đi xuống, chúng ta một người cho người một chai kéo phi 82 năm!”

“Đối, uống! Uống say, vừa lúc trên lầu có phòng.”

Quách thiếu đánh chính là cái này chủ ý, chọn ngày chi bằng nhằm ngày, hôm nay nếu có thể đem này tiểu vụ vật lên giường, tính ra chuyến đi này cũng không tệ.

Ôn Hường Dương nghe đến đây, đầu óc thanh tỉnh hơn phân nửa, này nhóm người căn bản là không tính toán thả cô đi.

Cô nhanh chóng bình tĩnh lại, lúm đồng tiền như hoa nói, “Quách thiếu, các người nói chuyện cần phải giữ lời nga, tôi muốn uống xong rồi, một người một lọ 82 năm kéo phi nga.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45: Gọi Điện Thoại Cầu Cứu

“Đó là đương nhiên”.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, liếc mắt quét Linda một cái, một hơi uống hết năm ly, xung quanh là tiếng kêu ôh, bọn họ liền chờ Ôn Hường Dương uống say, sau khi cô uống say, bọn họ muốn làm thế nào thì sẽ làm thế đó.

Thời điểm Ôn Hường Dương uống đến ly thứ mười, trong bụng lực phủ ngũ tạng đang kêu gào, thấy không sai biệt lắm, cô bày ra bộ dáng muốn phun, ngữ khí có vẻ thiếu kiên nhẫn “Quách thiếu, tôi có chút khó chịu, có thể hay không tôi muốn đi trước tranh WC?”

Đi WC, cô liền lập tức chạy.

“Sunny, ghé lô chúng ta cũng có WC, cô thấy khó chịu đến chỗ đó cũng được”. Linda ở một bên thêm mắm thêm muối “Hay cô tưởng Quách thiếu đang phóng chim bồ câu, nhân cơ hội mà trốn đi?”

Linda vừa nói như vậy, Quách thiếu xem ánh mắt Ôn Hường Dương, cũng có chút không giống nhau.

Ôn Hường Dương không có biện pháp, chỉ có thể hướng WC trong ghé lô đi.

Cô vào WC, tìm đi động, rồi tìm được số điện thoại Nghiêm Khắc, lập tức gọi đến.

Hiện tại, người có thể cứu cô chỉ có Nghiêm Khắc. (**jen**)

Tuy rằng gọi đến khẳng định là sẽ bị hấn thóa mạt một trận.

Điện thoại liền được kết nối nhanh chóng, Ôn Hường Dương đè thấp thanh âm, khẩn trương nói “Cách Cách, Cách Cách, anh mau tới cứu tôi. Tôi ở quán bar Tước Sĩ, đường Thanh Dương phòng 502. Tôi biết tôi không nên tới loại địa phương này, anh muốn đánh muốn chửi gì tôi cũng cam chịu. Cách

Cách anh mau tới cứu tôi đi...”

Đầu kia điện thoại không có bất kì âm thanh gì, Ôn Hường Dương cảm thấy kì quái vì cái gì Nghiêm Khắc không nói câu nào, cầm lấy di động vừa thấy, màn hình tối om, cứ nhiên là không gọi được. Cô khóc không ra nước mắt, cô đúng là cái hồ đen, mỗi lần đều đến thời điểm máu chốt liền không gọi được.

Điện thoại không liên lạc được, bên ngoài xa hoa, trụy lạc, một mảnh uể oải, ồn ào náo động, cô không biết bao lâu Nghiêm Khắc có thể đuổi tới, điều duy nhất cô làm được là kéo dài thời gian. Ôn Hường Dương đứng dậy, đi đến trước bồn rửa mặt, vặn vòi nước, vỗ hai vạt nước lên mặt.

Không đến mười phút, bên ngoài Vang lên tiếng Linda đập cửa “Sunny, cô có khỏe không? Chính là Quách thiếu vẫn còn đang đợi cô đấy.” Nói, còn có đề thấp thanh âm “Cô hôm nay số tốt, cứ tưởng đầu lại tôi đi, cô không có cửa đâu”.

Ôn Hường Dương không để ý tới, tiếp tục trong WC xối nước, cố giúp mình giữ vững tinh táo.

Đại khái qua hơn hai mươi phút, cánh cửa bên kia tiếng Quách thiếu lại vang lên “Sunny?”

“Quách thiếu, anh cứ từ từ. Tôi liền ra ngay.”

Ôn Hường Dương không thể không làm dịu thanh âm, hướng về người phía cửa làm nũng.

Quách thiếu, nghe được thanh âm làm nũng này của Ôn Hường Dương, Hưng phấn không thôi “tốt, cho em thêm mười phút. Dù sao, buổi tối hôm nay, em cũng đừng mong thoát khỏi tôi.”

Lại qua mười phút, bên ngoài lại truyền đến tiếng đập cửa, lần này lực độ so với hai lần trước lớn hơn rất nhiều, Ôn Hường Dương biết ở lại trong WC không thể kéo dài thêm, sửa sang lại dung nhan, mở cửa WC ra.

“Quách thiếu, tôi vừa mới có chút khó chịu”. Cô cười nói.

Quách thiếu duỗi tay muốn bắt cô, cô lắc mình xảo diệu thoát được, cười tình nghịch đi đến trước bàn rượu, cầm lấy chén rượu đặt trên bàn như cũ, “Các vị thiếu gia, tôi uống như vậy có điểm thất lễ. Không bằng chúng ta cùng chơi trò gì thú vị đi?”

“Nga, trò gì thú vị?”

Ôn Hường Dương hiện tại đều bình tĩnh lại, tuy rằng đầu óc có chút không rõ, nhưng kéo dài thời gian cô vẫn có biện pháp “Các vị thiếu gia, chúng ta chơi trò nói thật có được không?”

“Tốt, liền chơi đi.”

Thấy trong đám công tử có người đặc biệt dễ nói chuyện, cô liền đi đến bên cạnh người đó, ngồi xuống. (**jen**)

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 46: Ai Đánh ?

Tại đây xung quanh Quách thiếu là một vòng tròn người đứng, trong lòng hẳn có chút không cao hứng nhưng cũng chỉ có thể đi theo cùng chơi. Ôn Hường Dương chơi rất có độ, thời điểm thắng cần thắng, thời điểm thua cần thua, chơi hơn nửa giờ, cô một chút tiện nghi cũng chưa bị chiếm, ngược lại một trong số đó phải mua rượu của cô.

Các vị công tử cũng bị Ôn Hường Dương thu hút, ăn uống vui vẻ, Quách Hiếm thấy có vài người trong nhóm có hứng thú với Ôn Hường Dương, cũng tình rượu hơn phân nửa.

Ở thời điểm mấy người đang chơi vui vẻ, hán đột nhiên kéo Ôn Hường Dương.

“Tốt, hôm nay liền chơi đến đây thôi.”

“Quách thiếu...”

Ôn Hường Dương kinh hô một tiếng.

Quách thiếu căn bản không cho Ôn Hường Dương bất luận cơ hội nói chuyện gì, giờ tay liền cho Ôn Hường Dương một cái tát “Sunny, cô đúng là một loại người không biết xấu hổ a. Tôi nghĩ rằng cô biết phân biệt rõ trắng đen, cô là đang tính toán từ chỗ bọn họ leo lên sao? Tôi cũng nói cho cô hay, người mà tôi coi trọng, trên đời này không ai dám động! Đương nhiên, nếu cô là loại dê tiện như vậy muốn cho chúng tôi cùng nhau thượng cô, tôi cũng sẽ thỏa

mẫn cô!”

Ôn Hường Dương bị một cái tát này nháy mắt mặt đều sưng lên.

Âm nhạc còn tiếp Tục mở đỉnh tai nhức óc,mọi người đứng hoặc ngồi tại chỗ.

Đối mặt Quách thiếu bạo hành,có không đành lòng,không một ai dám tiến lên ngăn cản,rốt cuộc cũng nhận ra cô gái bán rượu,căn bản không đáng để họ cùng Quách thiếu gây chuyện.

Cách Cách,anh đang ở đâu?

Anh sao không tới,tôi đang muốn chết ở chỗ này đây.

Ôn Hường Dương một mình không thể đối phó với nhiều nam nhân như vậy,cô vừa đi vừa lùi,lại bị ghế lô bên người ngăn cản đường đi.

Quách thiếu vừa đi vừa kéo cà vạt xuống tới gần Ôn Hường Dương,cô nắm nắm đưng hoa quả pha Lê lên,hét to một tiếng,liền nghe được một tiếng kêu lớn hơn âm thanh của cô vang lên ở cửa.

Cô há mồm nhìn lại,cửa phòng bao bị ai đó đập tung ra.

...

Ánh đèn phòng bao lập loè,biến ảo,Ôn Hường Dương chỉ nhìn đến đám người vọt chạy vào,đem tất cả mọi người trong phòng bao khổng chế hết,mà cái khuôn mặt đứng trâm ở cửa kia khiến cô có chút cảm giác quen thuộc.

Thẳng đến khi người nọ đến gần,hormone quen thuộc cùng hơi thở cường đại làm cô nhận rõ người trước mặt trong ánh đèn lay động không ngừng.

“Mộ,Mộ...”

“Câm miệng”.trên đỉnh đầu thanh âm lạnh băng vang lên.

Hắn nâng mặt cô lên,liền thấy gương mặt cô sưng đỏ,ánh mắt hắn sâu như đáy biển nhìn không thấy đáy “Ai đánh?”Ôn Hường Dương bị khí thế của Mộ Lăng Khiêm làm cho hoảng sợ,cô run rẩy chỉ ngón tay về phía người bị khổng chế.

Trong phòng bao,Quách thiếu tưởng có thể đẩy đôi tay đang khổng chế mình của nam nhân đeo kính đen,nhưng giữa 2 cái cuối cùng vẫn không thoát được,hắn phần nộ quát “Mấy người là ai?Có biết đây là Lãnh địa của bọn thiếu gia không?Mấy người có biết hậu quả là gì không?”

“Còn có,buông ta ra...,”Quách thiếu còn không có đem 2 chữ nữ nhân kia nói ra,Mộ Lăng Khiêm đã tới gần,đem những lời hắn định nói nuốt xuống.

Ánh mắt nam nhân trước mặt quá khủng bố,khí thế quá cường đại,cho dù ba hắn tới,chỉ sợ 1% cũng không theo kịp nam nhân này.

“Diệp Ảnh”.

“Vâng”.

Diệp Ảnh lên tiếng,mặt không biểu cảm đi lên trước.

Quách thiếu bị Diệp Ảnh cùng ánh mắt lạnh nhạt làm sợ lùi người lại,người này dốt cuộc là ai?

Như thế nào chỉ là một bảo tiêu đều có bộ dáng khủng bố như vậy?

“Tôi,tôi nói cho anh.”Quách thiếu đang định dùng chính gia thế của mình áp người,nhưng đã bị Diệp Ảnh một phen chế trụ bả vai.

Quách thiếu ngây người trong nháy mắt,Diệp Ảnh mặt không biểu hiện nâng tay lên,tay nắm tay mười “Bạch,bạch,bạch”thanh âm bàn tay Vang lên trong phòng,đánh đến đây đám đồng bạn Quách thiếu trong lòng lộp bộp một chút.

Không một ai biết người tới là ai,càng không có người ở thời điểm này xuất đầu đi giúp Quách thiếu một phen,rốt cuộc đại gia chỉ là bạn nhậu.

“Người TMD dám đánh bọn thiếu gia?”Quách thiếu bị đánh đến hồi tỉnh,hắn tức giận đến nổi hai mắt đỏ lên,nhưng mới vừa mắng khỏi mồm, không có kịp phản kháng đã bị Diệp Ảnh một cước đá vào mệnh căn,hắn bị đau kêu ngao ngao ngã lăn trên mặt đất.

Diệp Ảnh thấy Mộ Lăng Khiêm không có ý tứ gọi thu tay lại,đi đến trước mặt Quách thiếu nhấc chân một chân dậm ở thượng căn của Quách thiếu,Quách thiếu đau đến hét lên một tiếng rồi trực tiếp ngất đi.

Thủ đoạn đơn giản,bạo khốc này,khiến đồng bạn của Quách thiếu hít ngược một hơi khí lạnh,tất cả đều bưng kín mệnh căn của chính mình.

“Điều tra rõ gia thế bọn họ,tôi không muốn nhìn thấy bọn họ ở lại Nam Đức thị”.Mộ Lăng Khiêm hai tròng mắt như chim ưng nhìn chăm chăm Quách thiếu ngã trên mặt đất,sắc bén lạnh khốc “60 năm tù có thời hạn,ta không nghĩ hắn có thể bình an vô sự ra khỏi nhà giam”.

“Là BOSS.”

Mộ Lăng Khiêm nói lời lãnh đạm, không một ai hoài nghi độ chân thật của anh ta “Hắn, hắn là...”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, trong đám người đó có người nương theo ánh đèn nhìn thấy rõ ràng khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm “Anh ta là tiểu cữu của Thái tử gia Triệu gia, người cầm quyền mới của Mộ gia...”

Cái... cái gì?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 47: Lại Bị Hấn Ghét Bỏ

Vừa nghe lời này, người ở đây đều xui xẻo xuống.

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới phản ứng người xung quanh, hắn trở về trước mắt Ôn Hường Dương, trên cao nhìn xuống cô.

Cảm xúc trong Ôn Hường Dương có chút khẩn trương, tuy là Mộ Lăng Khiêm ở đây giúp cô báo thù, Diệp Ảnh lại dùng một chút thủ đoạn đơn giản nhưng thô bạo làm cô cảm thấy thực hả giận đồng thời đáy lòng sinh ra càng nhiều sợ hãi đối với Mộ Lăng Khiêm.

Trong lòng cô bất ổn, cô không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ đối phó với cô như thế nào, cô cũng chột hấn quá.

Thời điểm trong đầu Ôn Hường Dương phát ra vô số ý niệm khủng bố, Mộ Lăng Khiêm lại chỉ là duỗi tay ôm cô lên.

Linda không nghĩ tới Ôn Hường Dương đương nhiên có chỗ dựa cường đại như vậy, sớm biết như thế, cô ta nào dám đi trêu chọc Ôn Hường Dương, cô ta vừa định trốn, bên tai liền truyền đến thanh âm băng lãnh của Mộ Lăng Khiêm “Tìm hiểu rõ ràng nữ nhân này, những việc liên quan đều không được bỏ qua.”

“BOSS.”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm ôm làm trò trước mặt mọi người bước ra khỏi Tước Sĩ.

Ôn Hường Dương rúc trong lòng Mộ Lăng Khiêm cổ họng một tiếng cũng không dám phát ra. Cô rõ ràng là gọi điện cho Nghiêm Khắc, như thế nào lại đổi thành Mộ Lăng Khiêm?

Buổi sáng còn gọi mình đi ra ngoài, buổi tối lại tới cứu mình, hắn rốt cuộc là có ta tứ gì?

Bên cạnh quán bar liền có khách sạn, Mộ Lăng Khiêm trực tiếp ôm cô vào trong phòng khách sạn, chỉ là vừa mới vào phòng, Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ đem cô ném tới trên giường rồi vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường, nghe tiếng nước trong phòng tắm, đầu có chút choáng váng, mới vừa uống nhiều rượu như vậy, uống rồi phun, phun xong lại uống, lại bị kinh sợ, rồi bị gió lạnh, giờ bị đau đầu.

....

Cô có chút khó chịu nằm ở trên giường.

Mộ Lăng Khiêm mặc áo tắm dài, bước ra khỏi phòng tắm, nhìn đến chính là Ôn Hường Dương ngã trên giường, lộ ra đôi chân dài trắng nõn cùng vòng eo thon nhỏ, nhìn bộ dạng này của cô, ánh mắt hắn lạnh hơn, tiến lên liền đem cô túm lên.

Ôn Hường Dương bị một túm, liền ngã trên người hắn.

Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ đẩy cô một phen, thấy cô muốn ngã xuống đất rồi lại đem cô túm lại trở về, bẻ cô lên liền đi phòng tắm.

Đầu Ôn Hường Dương rất đau, cô mơ mơ màng màng cảm thấy có người kéo quần áo mình, gõ gõ đầu mình, liền nhìn thấy trước mắt mình chính là một nam nhân.

Nam... nhân? Ôn Hường Dương lập tức thanh tỉnh hơn phân nửa, trợn mắt, nhắm mắt, cuối cùng nhìn thấy rõ mặt nam nhân trước mắt.

Cô mới thật sự không phải vừa nằm mơ, thật là Mộ Lăng Khiêm.

Cô có chút lấp bắp nói

“Mộ,Mộ... thiếu.”

“Cám miệng”.Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ không phải là một chút.

Đầu Ôn Hường Dương vẫn có chút choáng váng,cô nhìn quanh bốn phía,phát hiện nơi này bài trí như là khách sạn “Chúng ta như thế nào lại ở chỗ này? Anh dẫn tôi tới khách sạn để làm gì?”

Ôn Hường Dương lời nói còn chưa nói xong,đã bị Mộ Lăng Khiêm vội cởi quần áo xuống,cô chỉ che lại nội y xuyên ngực kêu lớn lên “Anh cởi quần áo tôi làm cái gì?”

“Trên dưới toàn thân cô,nơi nào mà tôi chưa thấy qua?”Mộ Lăng Khiêm lạnh mặt quét Ôn Hường Dương liếc mắt một cái “Cô,cái đồ vô nghĩa này,tôi liền tóm cô đem quăng ra ngoài!”

Ôn Hường Dương lập tức nhớ tới,lần trước Mộ Lăng Khiêm trên đường còn giống như cho cô tắm xong,thoáng chốc mặt cô có chút hồng “Anh...tôi..”

Mộ Lăng Khiêm chán ghét mùi rượu,đặc biệt là mùi rượu trên người Ôn Hường Dương,cũng may hôm nay Ôn Hường Dương không có trang điểm nếu không Mộ Lăng Khiêm lập tức ném cô vào bể cá hào hảo tẩy rửa mặt cô.

Ôn Hường Dương bị cưỡng bách tắm rồi còn bị ôm ra ngoài.

Mới vừa chạm tới giường,Ôn Hường Dương như Đà điều,thoảng vào trong chăn,chi lộ ra đôi mắt.

Mộ Lăng Khiêm liếc cô,đem cô tóm ra rồi quăng tới một chiếc khăn lông nói “Tự lau tóc đi”.

Đầu tóc Ôn Hường Dương ướt đầm dề dăn ở trên má,cô ngược nhìn Mộ Lăng Khiêm một cái,trong lòng có chút mặc danh run sợ,cô kéo chăn qua đem chính mình bọc kín mít,bắt đầu lau tóc.

Coi ngồi gần quan sát Mộ Lăng Khiêm,liền thấy anh ta đi đến gần cửa gọi điện thoại,rất nhanh liền có người mang tặng một lọ thuốc mỡ cùng một phần văn kiện đi lên.

Mộ Lăng Khiêm cầm lấy thuốc mỡ cùng văn kiện cất bước đi đến trước mặt Ôn Hường Dương,mở thuốc mỡ ra bôi lên một phần khuôn mặt bị đánh sưng của cô.

Ôn Hường Dương vốn định nói để tự mình bôi,chính là khi nhìn đến sườn mặt lạnh lùng của Mộ Lăng Khiêm,cô thật sự không dám.

Bôi nhẹ nhàng,Mộ Lăng Khiêm đứng thẳng thân mình,nhiều mày nhìn lướt qua nữ nhân không biết tự bảo vệ chính mình,đem một phần văn kiện đặt bên cạnh đưa cho cô,ngữ điệu cực lãnh mở miệng nói “Cầm!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 48: Lại Là Trang Phục Học Sinh

Ôn Hường Dương đang định tiếp tục lau tóc,dừng một chút,cô nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm,khoa hiểu tiếp nhận văn kiện,mở hai mắt nhìn,liền nhìn thấy hạng mục hợp tác lâu dài viết trên giấy.

“Này..”

“Cô hôm nay tìm tôi,còn không phải là vì cái này?”

“Nhưng hạng mục lần này,ngân sách lên tới hơn trăm triệu.Cô vì cái gì..”

Mộ Lăng Khiêm có vài lần dùng thủ đoạn đối phó với những kẻ khi dễ cô,cô đều xem ở trong mắt.

Càng là như vậy,cô càng không dám thiếu nợ hắn.

“Tôi cho cô,cô lại cho tôi cảm”.Mộ Lăng Khiêm xoay người tưởng rồi đi luôn,nhưng mới vừa đi tới cửa,tay hắn đã bị kéo lại.

Hắn quay đầu lại,lại nhìn thấy chính là khuôn mặt đỏ bừng của tiểu nữ nhân,thân mình bọc ga trải giường,lôi kéo tay hắn.

“Thứ này,tôi không thể lấy”.Ôn Hường Dương đem văn kiện trả lại cho Mộ Lăng Khiêm.

Thời điểm cô nhìn Mộ Lăng Khiêm sắc mặt âm trầm, cô cắn cắn môi, hạ xuống nhìn tâm hồi “Anh có thể bao nuôi tôi được bao lâu? Một tháng liền cho tôi 20 vạn”.

“Cô nói cái gì?”

Đi quán bar cùng với làm thêm đều gặp nguy hiểm, chỉ bằng tìm người bao dưỡng. Mộ Lăng Khiêm vui buồn thất thường đôi chút, nhưng so sánh những cái đó cùng với hoa hoa công tử bên ngoài, ít nhất không phải là kẻ biến thái. Dù sao cũng ngủ qua, cô cũng không cần quan tâm cái đó có hay không.

“20 vạn một tháng, anh có thể bao dưỡng tôi bao lâu? Tôi cam đoan không làm anh sinh khí, tôi còn sẽ giúp anh giặt quần áo, nấu cơm, giúp anh làm ấm giường”.

Thái độ Ôn Hường Dương đột nhiên thay đổi, làm cho Mộ Lăng Khiêm nhìn thẳng cô một chút “Là ai nói muốn cùng tôi phân chia giới hạn?”

“Là tôi, là tôi nói. Chính là khi đó tôi không hiểu chuyện sao. Mộ thiếu, anh đại nhân không nhớ tiểu nhân. Anh bao dưỡng tôi đi, tôi cái gì cũng có thể làm”.

Hiện tại cô quá là cần tiền, đâu còn có nơi nào tồn tại hai chữ thanh cao trong giới tư bản? Huống chi, hần bao dưỡng cô, cô lại không phải gả cho hần, cô không coi là trèo cao, nhiều nhất chỉ tính là giao dịch.

“Như vậy đi, bốn tháng, anh bao dưỡng tôi bốn tháng. Bốn tháng về sau, nếu anh nghĩ không muốn tôi, anh liền đem tôi một chân đá văng. Nếu anh không muốn người khác biết quan hệ giữa hai chúng ta, tôi cam đoan sẽ giữ kín như bưng, tuyệt đối không trèo cao anh, càng sẽ không đối với anh li lợm la liếm”.

Ôn Hường Dương nói tốt một trận, Mộ Lăng Khiêm chỉ là lạnh lùng nhìn chăm chăm cô, không nói một lời.

Ôn Hường Dương trong lòng có chút bồn chồn.

Bốn tháng, 80 vạn, cô có thể trái phải chống đỡ phí chữa bệnh. Năm tháng này, cô có thể nghĩ ra biện pháp kiếm tiền khác, không hề nghi ngờ đây là biện pháp tốt nhất.

“Là cô nói”.

Ôn Hường Dương chỉ nghe được bốn chữ này, sau đó cả người liền rơi vào hư không, khi cô lấy lại được tinh thần, cả người đã bị Mộ Lăng Khiêm đè ở dưới thân.

Đây là đáp ứng rồi sao?

Trọng lượng cả người nam nhân đè lên người cô chỗ cổ bị cắn đau đớn, hướng cô chứng minh, đây là sự thực.

Hôm sau, ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, Ôn Hường Dương cả người đau nhức từ trong mộng tỉnh lại, cô động thử hạ thân, cả người như muốn nứt ra rồi. Tối hôm qua Mộ Lăng Khiêm so với lần đầu tiên còn có điểm hung tàn hơn, lần cuối cùng cô ngất trước, tựa hồ nghe được âm thanh thanh lãnh của hần.

Nhưng hần nói cái gì, cô lại không nhớ rõ.

Mở mắt ra, Mộ Lăng Khiêm đã không ở bên người, trong phòng to, ngoại trừ cô không còn ai khác.

Ôn Hường Dương bò xuống giường, bước vào phòng tắm, nhìn thấy tủ quần áo chần chu trong phòng tắm có một bộ quần áo mới tinh, từ trong ta ngoài đều đầy đủ.

Lại là trang phục học sinh.

Ôn Hường Dương nhìn về phía bộ trang phục kia, khoe miệng hơi hơi kéo lên. Mộ Lăng Khiêm mua quần áo cho cô không quá hai lần, cả hai lần đều là đồng phục học sinh, Mộ Lăng Khiêm có đam mê đặc thù nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 49: Nam Nhân Này Rốt Cuộc Nghĩ Cái Gì?

Editor: Thủy Tiên

Thế nhưng, nhớ lại Mộ Lăng Khiêm vui buồn thất thường, cô cho hắn ăn đậu hũ, đó là việc hắn thích, hắn lại đem cô đuổi ra khỏi biệt thự, cô cảm thấy cô thật sự không dễ dàng để đi suy đoán suy nghĩ của người đàn ông này.

Đứng trước gương trong phòng tắm, Ôn Hường Dương vạch trần ga trải giường đang khóa trên người mình, đập vào mắt chính là dấu hôn xanh xanh tím tím ái muội đang hiện lên trong gương.

Nhìn thấy chính mình như vậy, sắc mặt Ôn Hường Dương nhất thời đỏ rực, nhìn không được mắng một tiếng, quái thú.

Sau khi tắm rửa xong, cô thay quần áo sạch sẽ, đi ra khỏi phòng tắm, tìm di động, vừa tính mở điện thoại xem thời gian, mở di động ra, liền thấy điện thoại đã mất cách.

Ngón tay trắng nõ đang hoạt động trên điện thoại dừng lại.

Này...

Trên màn hình hiển thị, cô tối hôm qua gọi cuộc điện thoại xin giúp đỡ kia, trên màn hình hiện tên. ...

Không phải Nghiêm Khắc!

Mà là Mộ Lăng Khiêm!

Cô thế nhưng gọi điện thoại nhầm người!

Ôn Hường Dương lục xem thư từ qua lại, thế nhưng số điện thoại của mọi người trong danh bạ của cô bị xóa không còn một mảnh, từ đầu tới đuôi, chỉ để lại một người – Mộ Lăng Khiêm!

Người đàn ông này...

Hắn làm sao lại mở được khóa điện thoại của cô?

Cô kinh ngạc, kinh ngạc hết sức, ánh mắt khẽ quét qua đồ vật đặt trên tủ đầu giường, cô hoạt động thân thể, đi lên trước.

Trên bàn có một hiệp ước. Hiệp ước ngắn gọn sáng tỏ, hai người quan hệ trong vòng bốn tháng, Mộ Lăng Khiêm mỗi tháng trả cho cô 20 ngàn phí bao dưỡng.

Trên đời này chỉ sợ không có công việc nào kiếm tiền tốt hơn cái này, nhưng xuất phát từ sự cẩn thận, Ôn Hường Dương vẫn đọc kỹ từng câu từng chữ trong hiệp ước, xác định không có sai khác, mới kí tên mình lên.

Phía dưới hiệp ước còn có một trương vô hạn ngạch hắc tạp cùng một trương viết mật mã tờ giấy (Ed: mình không hiểu đoạn này lắm mn thông cảm), nét bút lãnh ngạnh mạnh mẽ, chính là từ trong mấy con số mật mã được viết này toát ra một cỗ khí phách lãnh khốc.

Không hạn ngạch hắc tạp, nhưng là cái này tạp có thể tùy tâm sở dục loạn hoa sao?

Đáp án là không thể.

Ôn Hường Dương còn chưa có nghĩ nghĩ đi tìm cái chết, càng không nghĩ bởi vì tiền mà thiếu Mộ Lăng Khiêm cái gì, bị Mộ Lăng Khiêm đuổi giết.

Việc cấp bách, là đem 20 vạn, trước khi ba cô phát hiện, đem em trai đang điều trị tại Mỹ, đổi bệnh viện tiếp tục điều trị.

Ôn Hường Dương đem đồ vật thu xếp tốt, rời khỏi khách sạn, bắt một chiếc taxi.

“Sự phụ, phiền toái người đi đến ngân hàng gần nhất.” Lên xe, Ôn Hường Dương nói địa điểm cho tài xế, liền nhanh chóng gọi một cuộc điện thoại cho Nghiêm Hân, “Uy, tiểu Hân, cậu có biết bệnh viện nào ở nước Mỹ đứng đầu về chữa bệnh bạch cầu không?”

Nghiêm Hân lúc này đang nghỉ trưa, cô com nước xong đang chuẩn bị trở về, đang đi trên đường nghe được lời này của Ôn Hường Dương, cô không khỏi có chút giật mình, “Hường Dương, cậu đang rất tốt tại sao lại hỏi đến cái này? Có phải Thiệu Kiệt có chuyện gì hay không?”

“Không.” Ôn Hường Dương không muốn làm Nghiêm Hân lo lắng, “Chính là muốn đổi bệnh viện tốt hơn cho Thiệu Kiệt.”

“Hường Dương câu đừng lo lắng quá. Đợi tìm được Thiệu Tuấn, bệnh của Thiệu Kiệt khẳng định sẽ khỏi. Bọn họ là anh em sinh đôi, tỉ lệ ghép tủy thành công là rất lớn.”

“Ừ, tớ hiểu rồi.”

“Ôn Hường Dương đi tới bệnh viện kiểm tra qua, tủy của cô căn bản không hề phù hợp với em trai, nếu không cô đã sớm đi làm phẫu thuật.

Cô đối với cha mình không ôm bất kỳ hi vọng nào, thân nhân hiện tại của cô chỉ có duy nhất hai người em trai, cô cho dù có phải sức cùng lực kiệt cũng phải bảo vệ họ thật tốt.

“Hương Dương, tôi đối với chuyện này không có hiểu biết nhiều.” Tham âm Nghiêm Hân có chút buồn rầu, bắt quá rất nhanh lại nhẹ nhàng lên tiếng, “Anh trai tớ hẳn là biết đến. Hương Dương, nếu không như thế này, tớ gọi điện thoại hỏi anh tớ một chút, xem anh ấy có biết chuyện cậu hỏi không?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Các Người Làm Thế Nào Có Chìa Khóa Nhà Ta?

“Được, vậy làm phiền cậu.”

“Hương Dương, không cần khách khí.”

Nói xong lời này, đầu bên kia có chút trầm mặc, Nghiêm Hân lại mở miệng, ngữ điệu có một tia lo lắng, “Hương Dương, cậu nửa tháng nay đi đâu vậy? Sau hôn lễ của Lâm Hạo, cậu liệu hỏi tớ mượn hai mươi vạn, sau đó giống như biến mất khỏi nhân gian.”

“Tớ gọi điện thoại cho cậu, không phải tắt máy thì chính là không ai nghe máy, tớ đi tới nhà cậu tìm, chờ đến nửa đêm cũng không thấy người đâu. Nếu như cậu không gọi điện thoại cho tớ, tớ liền đi tìm anh trai, bảo anh ấy tìm cho cậu roi xuống.”

“Tớ vẫn luôn ở nhà mà, chỉ là gần đây phải tìm công việc mới. Có khả năng khi cậu tìm tới là lúc tớ ra ngoài đi làm.” Ôn Hương Dương có chút xiu xin lỗi cười cười, “Tiểu Hân, thật ngại quá, lại làm cho cậu lo lắng rồi. Cậu biết đi động của tớ, lão ái không điện.”

Nghiêm Hân đối với điện thoại đi động không có động tĩnh gì của Ôn Hương Dương cũng rất là bất đắc dĩ. “Nếu không phải đi động nhà cậu do Thiệu Kiệt đưa cho cậu tớ thật muốn cho cậu một cái mới, Bây giờ không điện cũng không được, nếu không, cậu mang theo hai cái điện thoại đi?”

“Một cái là đủ rồi.” Ôn Hương Dương nói đến đây, liền nhớ tới cái ảnh chụp được trong đi động, cô không khỏi hỏi, “Tiểu Hân, cậu có đưa đi động cho tớ không?”

“Không có a, làm sao vậy?”

Không phải tiểu Hân đưa sao?

Ôn Hương Dương day mắt hiện lên một tia nghi hoặc, “Nga, không có gì, có thể người đưa đi động đưa nhầm chỗ.”

“Như vậy a.” Nghiêm Hân vẫn chưa để ý chuyện này, rất nhanh liền đổi đề tài, thanh âm còn có chút hưng phấn, “Hương Dương, cậu khẳng định còn chưa biết, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi kia bị Triệu gia thái tử chinh tới thăm đi. Còn có cái bà Vương Lệ kia, bị đã bị ném trong nhà giam của Nam Đức thị.”

“Tớ nghe người ta nói, nhà Lâm Hạo đã xảy ra chuyện, mấy ngày nay đi khắp nơi tìm vay vốn quay vòng. Nhưng vấn đề chính là, không biết ai thả tin ra ngoài, nói hẳn đặc tội với người của Mộ gia. Kết quả a, Nam Đức thị to như vậy, không ai dám cho nhà hắn vay tiền. Gia tộc nhà bọn họ đã cùng bọn họ đoạn tuyệt quan hệ.”

“Ài, Hương Dương, soái ca đi cùng để giúp cậu trong hôn lễ kia thế nào? Các cậu ngày đó có chơi vui vẻ ở trên đảo không?”

Ôn Hương Dương thấy ấn tượng của Nghiêm Hân đối với Mộ Lăng Khiêm tốt như thế, cô thật sự không cách nào nói ra với Nghiêm Hân rằng mình bán thân lấy tiền.

“Tiền hóa thanh toán xong, liền như vậy đi.” Ôn Hương Dương sợ nói nhiều Nghiêm Hân sẽ lo lắng, cô vội vàng nói sang chuyện khác, “Tiểu Hân, cậu đi nghỉ ngơi đi, trưa nay tớ còn muốn đi làm việc, tớ cúp trước.”

“Tốt. Cậu trên đường yên tâm, tiền của tớ không cần gấp.”

“Được, tớ cúp trước đây.”

“Bái bai.”

Ôn Hương Dương cúp điện thoại, cũng tới ngân hàng rồi, đem hắc tiền trong card hướng chính mình tap xoay hai mươi vạn, nhìn thấy mới 10 giờ sáng, liền tính toán đi về trước một chuyến, buổi chiều lại đi làm.

Mới vừa tới dưới lầu nhà mình, liền nhìn thấy nói ở lầu nay của cô, có người chuyển nhà. Cô tránh đi những người đang chuyển nhà đó, chỵ lên lầu. Đi được vài bước liền nhìn thấy mấy cái giấy dán trên dụng cụ trong nhà có chút quen mắt. Khi cô thấy rõ ràng mấy tính trên bàn, cô vội vàng hướng trên lầu chạy lên.

“Các người là ai? Các người sao lại có chìa khóa nhà tôi?” Ôn Hường Dương chạy đến cửa nhà mình, liền nhìn thấy những người chuyển nhà đó đúng là đi ra từ nhà cô, mà cửa nhà cô trắng trợn mở ra như vậy.

Ôn Hường Dương vừa nói lời này ra, trong phòng liền có một người đi ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 51: Dọn Đi Ở Chung Cùng Hấn

Ôn Hường Dương vừa thấy, hai trông mắt hơi hơi có rút lại một chút “Anh là nam nhân lần trước tôi đưa nhầm đi động?”

“Ôn tiểu thư, cô hảo, Tôi là trợ lý đặc biệt của tổng tài, tôi họ Trương, cô có thể gọi tôi là Trương trợ lý. Tôi chịu sự phân phó của tổng tài đến đây giúp cô chuyển nhà”.

“Mộ, Mộ...” Ôn Hường Dương căn bản không nhớ rõ tên đầy đủ của Mộ Lăng Khiêm.

“Đúng vậy”. Trương trợ lý không biết BOSS nhà mình suy xét như thế nào, nhưng nếu BOSS có lệnh, muốn đem Ôn tiểu thư cùng đồ đạc trong phòng dọn đến biệt thự, tự nhiên hắn sẽ nghe theo phân phó.

“Đi động lần trước...”

“Là tôi giúp BOSS lựa chọn, Ôn tiểu thư hay là không thích?”

Ôn Hường Dương thấy đối phương nhã nhặn, lễ độ như vậy, cô ngượng ngùng đều nói cái đi động kia bị cô vứt xuống đáy hòm, cô chưa có lấy dùng qua đi “Trương trợ lý, phiền anh trở về cùng Mộ thiếu nói một tiếng, tôi ở chỗ này rất tốt, không cần chuyển nhà”.

Dọn đi đến ở cùng Mộ Lăng Khiêm, cô còn kiểm khoản thu nhập thêm như thế nào?

Tám mươi vạn này của Mộ Lăng Khiêm hiện tại chỉ là khẩn cấp, đối với ba cô áp bách cô, cô còn tìm Thiệu Kiệt, còn cho Thiệu Tuấn phẫu thuật, này đều yêu cầu đến tiền.

...

“Thực xin lỗi Ôn tiểu thư, đây là mệnh lệnh của BOSS”.

Ôn Hường Dương thấy bộ dáng Trương trợ lý mềm cứng không ăn, cô nhìn hắn “Nếu mà tôi không đi?”

“Ôn tiểu thư, tôi khuyên cô tốt nhất không cần ngỗ nghịch ý tứ BOSS. Nếu không lần sau người tới đây sẽ không phải là tôi.” Trương trợ lý hơi hơi mỉm cười “những người khác nói chuyện đều không tốt như tôi đâu”.

Chính mình đưa tới cửa, cầu người ta bao đường.

Ôn Hường Dương gật đầu “Vậy liền dọn đi”.

Căn chung cư cùng vật dụng mà Ôn Hường Dương thuê này, ngay cả báo chí, giấy tờ, một đôi giày cũng bị Trương trợ lý gọi người dọn sạch sẽ, lưu loát, chính cô cũng bị mời lên xe.

Xe một đường chạy thẳng hướng Nam, đi tới Đức thị thành nam, đến một toà biệt thự mang phong cách Gothic, rồi mới dừng lại.

“Ôn tiểu thư, đây là danh thiếp của tôi, nếu cô có yêu cầu gì có thể gọi điện thoại trực tiếp cho tôi”. Trương trợ lý đưa Ôn Hường Dương vào trong biệt thự độc lập.

Ôn Hường Dương vờn quanh mất khu biệt thự, so với phong cách toà biệt thự tọa giữa sườn núi cao kia thì loại này có một sự khác biệt, được trời ưu ái, mặt có lộ thiên, bể bơi tư nhân, có phong cách được thiết kế riêng, một khu biệt thự độc lập như vậy nếu không có tới năm ngàn vạn đừng có mơ tới.

Trương trợ lý thấy khuôn mặt nhỏ Ôn Hường Dương tràn đầy điềm tĩnh, không bị chấn động một chút nào bởi không gian trước mắt, ánh mắt nhàn nhạt như cũ, hắn lại nhớ tới lời BOSS nói, lại xem biệt thự trước mặt không khỏi có chút đồng tình.

Đồng tình thì đồng tình, lời muốn nói vẫn là nên nói “Ôn tiểu thư, ý tứ BOSS là, đêm nay trước khi ngài về, cô hãy đem toàn bộ biệt thự quét dọn sạch sẽ. Đúng rồi, BOSS không thích người lạ tiến vào thư phòng của ngài, nơi đó cô tốt nhất đừng nên vào”.

Trương trợ lý cho rằng Ôn Hường Dương sẽ nháo, sẽ phát hỏa.

Nhưng không nghĩ tới Ôn Hường Dương chỉ mỉm cười nhìn hắn, “Được không thành vấn đề”. Một tháng người ta đem nhiều tiền như vậy, không có khả năng mỗi ngày bồi ngủ cùng, làm một số việc nhà chắc hẳn là được.

Ôn Hường Dương tại phương diện này nói chuyện tốt như vậy, nhưng lại làm Trương trợ lý đối với cô có ấn tượng tốt hơn “Ôn tiểu thư, đã như vậy tôi đây liền về trước phục mệnh”.

“Tốt, rảnh tôi sẽ liên lạc”.

Ôn Hường Dương tiễn Trương trợ lý đi, rồi cô đi vòng quanh biệt thự một vòng, đem hoàn cảnh xung quanh nhớ kỹ một hồi, sau đó lấy đi động ra, xem xét giao Thông phụ cận, về sau tìm được tuyến đường đi lại tốt nhất, rồi mới vào biệt thự.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 52: Trừ Bỏ Đâu Hũ

Mở cửa biệt thự ra, ngheh đón là một cỗ hơi thở lạnh băng, biệt thự rất lớn nhưng vắng lặng như một toà cô Trạch, một chút hơi người cũng không có.

Ôn Hường Dương nhìn biệt thự đến như vậy, cả người lạnh run.

Xem điện thoại, đem nhiệm vụ được giao mà buổi chiều cần làm xét lại.

Bắt đầu, làm việc!

Ngoài trời bất tri bất giác trở nên tối sầm, Ôn Hường Dương nghe được âm thanh oto bên ngoài, mới ý thức được trời đã tối rồi, chính là cô mới vừa dọn dẹp xong, chưa kịp nấu cơm.

Nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm vui buồn thất thường, cô trái phải nhìn một cái, cầm dép Lê lên, bước nhanh đi tới cửa, làm ra bộ dáng đủ tư cách bị bao đường cười lộ ra tám cái răng, ngheh đón Mộ Lăng Khiêm trở về.

Bị hã bao đường ngày đầu tiên Hi vọng mọi thứ sẽ ổn.

Mộ Lăng Khiêm vừa khoá cửa xe lại, đi hướng biệt thự, mới ngẩng đầu liền nhìn thấy Ôn Hường Dương đang đứng ở cửa, đắm chìm trong sắc vàng của ánh đèn, người mặc tạo dễ, trong tay cầm dép Lê, khuôn mặt nhỏ nhắn tràn đầy tươi cười.

Ánh mắt hắn sâu thẳm, cất bước đi qua.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đến, cô bước nhanh đi lên trước “Mộ thiếu, anh đã trở về. Tôi đã theo yêu cầu của anh, trong ngoài biệt thự đều quét dọn qua. Đúng rồi anh đã ăn chưa? Có cần tôi làm thêm đồ gì cho anh ăn không?”

Mộ Lăng Khiêm tới gần Ôn Hường Dương nháy mắt kia liền dừng bước chân.

Ánh mắt hắn thâm trầm nhìn tiểu nữ nhân trước mắt.

Thế nên trên người Ôn Hường Dương bị cảm giác áp bách cùng đáy mắt thâm Thuý của hắn làm cho không dám thở.

Ôn Hường Dương tròn tròn mắt, cố giữ bộ dáng trấn định đối diện với Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm duỗi tay ôm lấy cổ cô, đưa cô đến trước mặt chính mình.

Ôn Hường Dương bị hành động này khiến cho như là đã phải cái đuôi mèo.

Thời điểm chính cô đang lo lắng Mộ Lăng Khiêm vô duyên vô cớ phát hỏa lần nữa, thì hắn chỉ ngẩn ngạt liếc cô, có chút ghét bỏ nhìn mắt cô, tựa hồ ghét thử dơ bẩn trên người cô, trầm giọng nói “Đừng ngốc, đứng thất thần trước cửa làm gì? trước tiên đem chính mình tắm rửa sạch sẽ rồi đến cho tôi nhìn”.

Ôn Hường Dương cúi đầu mắt nhìn tình huống chính mình, cả ngày quét dọn biệt thự, không có bụi bẩn thì cũng có mồ hôi, cô vội vàng lùi lại hai bước nói “Mộ thiếu, tôi đây vào trước”.

Ôn Hường Dương nói xong liền chạy vào biệt thự, thậm chí đôi dép Lê cô mang vội cho Mộ Lăng Khiêm thay cũng một lần nữa cầm trở về.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương mơ hồ như thể nhũn mảy.

.....

Ôn Hường Dương trở về phòng, đem chính mình từ trong ra ngoài tắm rửa sạch sẽ một lần, thay quần áo rồi xuống lầu.

Cô đi xuống lầu liền nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm đang ngồi trên sofa xem văn kiện.

Mộ Lăng Khiêm cũng không có ngẩng đầu nhìn cô, cả người lạnh lùng, làm người khác không dám tới gần.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, không thể không tiến lên trước mặt hắn, thử tính hỏi “Mộ thiếu, anh có muốn ăn chút gì đó không? Tôi sẽ đi làm cho anh ngay”.

Mộ Lăng Khiêm lúc này mới ngẩng đầu nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái.

“Trừ bỏ đậu hũ”.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngây ra một lúc, không phải Trang mẹ nói hắn thích nhất ăn đậu hũ sao? Chẳng lẽ hắn ghét nhất là đậu hũ? Không trách lần trước hắn đuổi cô ra ngoài.

“Cá chưng tương được không? Tôi am hiểu nhất cá chưng tương. Tôi thấy ngoài biệt thự có bể cá, bên trong nuôi không ít cá”. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm nhìn chính mình, cô giơ tay lên cam đoan nói “Anh yên tâm, tôi tuyệt đối sẽ không cho đậu hũ vào trong đó”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 53: Cho Vào Miệng Là Tan

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt dừng trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương, cực kì lãnh đạm mở miệng nói “Nếu thật sự khó ăn, tôi sẽ cho cô ra ngoài học hỏi rồi lại trở về”.

Khuôn mặt Ôn Hường Dương bị lời nói này nhấn lại, theo sau chút khiêu khích dường như nhũ mây “Được, nếu như không ngon anh có thể đuổi tôi ra ngoài”.

Ôn Hường Dương nói xong liền xoay người đi ra ngoài, bắt một con cá trở về, trong phòng bếp phút chốc trở nên bận rộn.

Nửa giờ sau, mùi hương từ trong phòng bếp bay ra theo.

Ôn Hường Dương bụng nổi đi đến phòng ăn, hướng phòng khách Mộ Lăng Khiêm ngồi hô to “Mộ thiếu, đồ ăn xong rồi, anh tới đây ăn thôi”.

Cách thức Ôn Hường Dương gọi người, nhưng thật ra làm Mộ Lăng Khiêm tạm thời tính chuyển tầm mắt từ văn kiện lên trên người cô.

Từ khi biết thân phận Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương nói một câu thì ở trong lòng phải chất lọc đến 10 lần, mới dám nói ra.

Ôn Hường Dương vẫn chưa phát hiện, chính cô luôn tự hào về tay nghề của mình. Cá chưng tương không có đậu hũ không phải là cá chưng tương. Chính vì Mộ Lăng Khiêm không thích đậu hũ, cô đã dùng rau dưa cùng miến thay thế đậu hũ, tràn đầy một nồi, mùi thơm bốn phía.

“Mộ thiếu tôi không biết anh có thích ăn ớt cay hay không, nên trong này tôi có làm cay. Lần sau nếu anh thích ăn cay, tôi sẽ thêm cay, còn nếu anh không thích ăn cay tôi sẽ bỏ bớt đi”. Ôn Hường Dương đem bát đĩa đặt lên bàn, vừa nói vừa dọn.

Nhưng mới vừa nói xong, liền nhận thấy một cổ áp bách từ phía sau, cô vừa quay đầu lại đã bị thân ảnh Mộ Lăng Khiêm tiến lại gần trong gang tấc, liền tiếp lùi lại hai bước.

Nam nhân này đi đường đều không có âm thanh sao?

....

Mất thấy Ôn Hường Dương muốn đụng vào cái bàn phía sau, Mộ Lăng Khiêm nhũ mây, duỗi tay tóm lấy đem cô kéo trở về, Ôn Hường Dương thuận lợi ngay vào trong ngực Mộ Lăng Khiêm.

“Cô sợ tôi như vậy sao?” Mộ Lăng Khiêm thanh âm không vui vang lên ở đỉnh đầu Ôn Hường Dương.

Hắn không cao hứng đem cô ném đi, cô thật muốn tìm người cầu cứu cũng không có ai. Ôn Hường Dương cơ thể cứng đờ cùng trầm mặc, làm cho sắc mặt Mộ Lăng Khiêm hoàn toàn lạnh xuống “cô có thể ...”

Ôn Hường Dương nghe nói như vậy, vội vàng ôm lấy eo Mộ Lăng Khiêm “Mộ thiếu, tôi không có sợ anh? Anh là kim chủ của tôi, tôi lấy lòng anh còn

không kịp,sao tôi lại sợ anh chứ?”

So với chọc hấn tức giận,bị hấn ném vào ngực giam thì hiện tại cô càng sợ hãi Mộ Lăng Khiêm một lần nữa nói với cô cô có thể đi rồi.

Mộ Lăng Khiêm gỡ tay Ôn Hường Dương ôm eo hấn ra,giọng nói không có độ ấm “Đừng có để tôi nghe thấy cô gọi tôi là Mộ thiếu lần nữa?”

Không gọi là Mộ thiếu thì gọi là gì?

BOSS

Hay vẫn là soái ca?

Ôn Hường Dương thiết tình đoán không ra ý tứ Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ..,Mộ...” Ôn Hường Dương mở miệng định dò hỏi Mộ Lăng Khiêm,nên gọi hấn là gì,nhưng vừa kêu một chữ Mộ đã bị Mộ Lăng Khiêm mắt lạnh quét qua,nghẹn nuốt trở lại,chỉ còn mỗi từ “Mộ ...Mộ...”

Mộ Lăng Khiêm nghe xưng hô như thế,nhiều mày,trong lòng Ôn Hường Dương cảm thấy tiền này kiếm không dễ như trong tưởng tượng,hấn trở lại bên cô.

“A”

“Còn thất thần làm gì?”

Ôn Hường Dương bị tiếng nói lạnh nhạt gọi hoàn hồn.

Cô nở nụ cười,vui vẻ tràn ngập kéo ghế dựa cho Mộ Lăng Khiêm,cô còn giúp Mộ Lăng Khiêm gấp hai miếng cá vào trong bát hấn “mời anh ngồi,đây là cá tôi mới nấu xong,đảm bảo với anh thịt cá tươi ngon,nhiều nước,cho vào miệng là tan”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Không Thể Ăn Sao?

Ôn Hường Dương lấy ra sờ trường sống,mong chờ ít nhiều cũng sẽ nhận được một lời khen ngợi,nhưng không ngờ tới Mộ Lăng Khiêm chỉ cầm lấy đôi đũa lên,ăn một miếng rồi buông xuống luôn.

Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

“Không thể ăn sao?”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có trả lời mà chỉ lãnh đạm nhìn cô.Thời điểm Ôn Hường Dương khẩn trương chờ đợi đáp án của hấn,hấn lại đứng dậy,bước chân đi đến sofa cầm lấy một phần hồ sơ cao quý lãnh điềm lên lầu.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ,sau khi Mộ Lăng Khiêm lên lầu,cô liền cầm đũa gấp một miếng cá,cho vào miệng,đủ tươi ngon,đủ cay nồng,trước sau như một mỹ vị a,Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc có ý tứ gì a?

Vốn tưởng rằng bị bao dưỡng một tháng bồi ngủ vài lần,lại không nghĩ rằng Mộ Lăng Khiêm cho người đem cô tới nhà hấn quét dọn biệt thự,hiện tại cô ngoài bồi ngủ còn đảm đương chức bảo mẫu cho hấn.

Vấn đề là,căn bản cô không biết hấn rốt cuộc muốn cái gì,từ sau khi cô cùng hấn đưa ra phân chia giới hạn,hấn trở nên lạnh lùng hơn,đối với cô còn thường thường lộ ra chán ghét cùng ghét bỏ.

Một khi đã như vậy,vì sao cứu cô?Vì sao còn đáp ứng bao dưỡng cô?

Ôn Hường Dương bực bội gãi gãi đầu tóc.

Tiền này như thế nào khó kiếm như vậy?

...

Kim chủ cũng chưa ăn,còn cô chỉ là một tiểu tình nhân bị bao dưỡng thì sao dám ăn một mình?Ôn Hường Dương đứng lên,đi vào phòng bếp,nhìn một vòng xung quanh phòng bếp xem hiện có gì có thể làm nguyên liệu nấu ăn,cô nấu riêng cho Mộ lăng Khiêm món cháo ngao trứng muối thịt nạc.

Ở phòng bếp chờ cháo ngao chín,cô hít sâu một hơi,bưng cháo lên lầu.

Biệt thự trên lầu có mười mấy phòng,cô có chìa khoá,trước tiên đi vào xem,quét dọn qua,thực ra cô đã đoán được cái nào là phòng ngủ của Mộ Lăng Khiêm,cô đến trước cửa phòng ngủ hắn,gõ gõ cửa.

“Có việc?”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có ra mở cửa,mà là cách cửa phòng hỏi một câu.“Tôi đã nấu cháo ngao trứng muối thịt nạc.Ôn Hường Dương không biết xưng hô với Mộ Lăng Khiêm như thế nào,chỉ có thể trực tiếp mở miệng vào thẳng vấn đề.

“Rời khỏi cửa”.

Ôn Hường Dương nghe được 3 từ đó,cô nhú nhú mày,nhưng Mộ Lăng Khiêm đây là không nghĩ. Sẽ có ý mở cửa cho cô,cô không nhất thiết phải mặt dày như vậy,việc nên làm cô đã làm rồi.

“Tôi đem cháo để trên bếp nhiệt trong phòng bếp,Nếu anh đói bụng,liền xuống ăn một chút”.Ôn Hường Dương tận lực nói.

Cô đợi một hồi,Mộ Lăng Khiêm cũng không có trả lời.

Cô không khỏi nhún vai,thật là tên quái thai a.

Đi xuống lầu,đem cháo giữ ấm,lại đem cá chung tương nấu lại một lần nữa.Ôn Hường Dương trước đem chính mình ăn no đã.

Dựa theo tính hướng này,cô cảm thấy mình vẫn là cần thiết tìm thêm mấy công việc khác,ai biết khi nào Mộ Lăng Khiêm sẽ đá cô đi chứ.

Ôn Hường Dương ăn no,thu thập tốt,trở về phòng.

Mới vừa vào phòng,lấy di động ra,thấy trên màn hình điện thoại hiển thị mấy cuộc gọi nhờ,sáu cuộc gọi là của Nghiêm Khắc,mười cuộc là của Nghiêm Hân.

Ôn Hường Dương thấy thế,trước tiên gọi gấp cho Nghiêm Hân.

“Uy,tiểu Hân”.

Nghiêm Hân “Uy,Hường Dương.Sao cô không nghe máy?Tôi gọi cho cô hơn mười cuộc,cô không sao chứ?”

“Không có việc gì,tôi mới vừa nấu cơm nên không nghe máy được”.

Nghiêm Hân “Như vậy đi.Hường Dương,nếu cô không muốn đổi điện thoại,tôi liền mua cho cô cái tốt hơn,gần đây tôi cũng không liên lạc với cô,cô cũng không biết tôi và anh trai đã lo lắng biết bao

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Lại Gọi Sai Người, Cái Này Xong Rồi

Không cần, tôi sẽ tự mua.” Ôn Hường Dương ra cửa đều không thích mang túi, mang cái di động cùng nguồn điện, cô căn bản không muốn mang nhiều.

“Đúng rồi, tiểu Hân, cậu gọi điện thoại tới tìm mình, là có tin tức sao?”

Nghiêm Hân: “Đúng vậy đó!. Hường Dương, anh trai tớ hôm nay cũng ở nhà, làm anh ấy tới cùng cậu nói đi.”

Ôn Hường Dương nghe được tiếng điện thoại vang lên kia, Nghiêm Hân đối với bên ngoài kêu một tiếng, cô bắt đầu đi, chỉ có thể chờ Nghiêm Khắc gọi điện thoại tới.

Khoảng hai phút qua đi, điện thoại bên kia truyền đến thanh âm của Nghiêm Khắc, “Hường Dương, em có phải hay không xảy ra chuyện gì? Lại vì cái gì mà muốn tìm hiểu về bệnh viện Thiệu Kiệt?”

Ôn Hường Dương xấu hổ cười hai tiếng, “Ca ca, kỳ thật không có gì việc gì cả. Em chính là tưởng cho Thiệu Kiệt chuyển đến bệnh viện khác, để có thể trị liệu tốt hơn,có thể làm ba chóng đỡ được và tìm được tùy thích hợp cho ba.”

Nghiêm Khắc, trầm mặc một lát sau rồi nói, “Hường Dương, em đừng nói dối.”

“Nào có?” Ôn Hường Dương lập tức phản bác nói.

Nghiêm Khắc thanh âm trở nên có chút lạnh nói: “Có phải hay không ba của em lại làm chuyện gì? Anh đã cùng ba em nói chuyện rồi, chú đáp ứng tạm thời không bàn đến việc hôn sự.”

”Ca...Ca...”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, thanh âm trở nên có chút trầm thấp, ba cô chính là vì cái lợi trước mắt là đồ gia hỏa, nếu muốn làm ba cô đáp ứng, không lấy ra điều kiện trao đổi, là căn bản làm không được.

Cô thật sự không nghĩ mình lại thiếu ca ca nhiều như vậy, từ nhỏ đến lớn, thật sự là đủ lắm rồi.

Nghiêm Khắc hiểu được tính tình của Ôn Hường Dương, hẳn thấy cô mấy ngày nay, vẫn luôn trốn tránh hắn, có chuyện cũng không chịu cùng hắn nói, hẳn nói thẳng, “Em ngày mai tới, anh và em gặp mặt nói.”

“Ca Ca, em thật không có việc gì mà.”

“Ngày mai buổi sáng 10 giờ, đường phố Nam, quán cà phê Ma Táp.”

“Ca Ca..... Alo? Alo? Ca Ca, em.....” Ôn Hường Dương chưa nói chuyện xong còn, Nghiêm Khắc bên kia đã cúp điện thoại, căn bản là không cho Ôn Hường Dương có cơ hội cự tuyệt.

Có làm hay không? Ôn Hường Dương bất đắc dĩ gõ lấy đầu.

Mộ Lăng Khiêm một buổi tối đều không có tới tìm cô, trừ bỏ Nghiêm Khắc có việc, Ôn Hường Dương nhưng thật ra ngủ có cái cảm giác này, ngày hôm sau, Ôn Hường Dương là bị âm thanh ô tô dưới biệt thự đánh thức.

Cô đi đến phía trước cửa sổ, liền thấy Mộ Lăng Khiêm mở cửa xe đi ra ngoài.

Hắn sớm như vậy rồi đi, nhưng thật ra Ôn Hường Dương đã tỉnh, rồi rầm có nên làm cho hắn 1 bữa sáng.

Ôn Hường Dương rời khỏi giường, rửa mặt chải đầu, lại đem biệt thự trong ngoài quét tước một 1, còn trộm mở phòng Mộ Lăng Khiêm, giúp hắn quét dọn lại một phen.

Kỳ thật, phòng của Mộ Lăng Khiêm, đầu vào đấy, không nhiễm một hạt bụi nào đến mức Ôn Hường Dương đều cảm thấy, căn bản không cần cô quét dọn lại.

Theo lý thuyết, như vậy tính tự hạn chế của nam nhân biến thái nhiều bay ít đều có điểm có thói quen sạch sẽ, nhưng cô mới vừa nhận thức hắn, còn không biết thân phận của hắn là gì, cô thỉnh thoảng cùng hắn ngồi xe taxi, đi ăn quán ven đường, hắn cũng không có cự tuyệt.

Không nghĩ ra, dứt khoát không nghĩ.

Ôn Hường Dương đóng lại cửa phòng, mắt thấy mau đến thời gian cần gấp mặt, liền thay đổi một thân trang phục đơn giản, chuẩn bị đi ra cửa gặp Nghiêm Khắc.

Từ nhỏ đến lớn, Nghiêm Khắc chính là đại nhân trong mắt hài tử nhỏ tuổi, hắn đối với ai đều thực ôn nhu, thực kiên nhẫn, nhưng giống như đối với duy nhất 1 mình cô, không phải Nghiêm Khắc phê bình, chính là giọng khí lạnh giáo huấn.

Ôn Hường Dương ngồi trên xe buýt, vắt hết óc trầm tư suy nghĩ, chờ lát nữa nên như thế nào nói chuyện cùng Nghiêm Khắc.

Cô đang nghĩ ngợi, túi tiền di động liền vang.

Cô còn tưởng rằng là Nghiêm Khắc gọi tới, cũng không thấy điện báo biểu hiện, mở điện thoại, liền mở miệng:“

“Ca Ca, em đã biết, em lập tức liền đến.”

Nhưng cô nói xong, di động bên kia lại không có ai liên tiếng.

Cô cảm thấy kỳ quái, Nghiêm Khắc như thế nào không nói chuyện, liền nghe được bên kia truyền đến một đạo âm thanh giống như mùa đông khắc nghiệt lạnh giọng nói, “Mười phút nữa, đến Mộ Thiên Đại hạ gặp tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Đây Là Hồng Hạnh Xuất Tường

“Mộ.....”

“Alo, Alo, alo.....” Ôn Hường Dương còn chưa nói xong, điện thoại đã bị cắt đứt, Mộ Lăng Khiêm căn bản là chưa

từng cho cô 1 cơ hội nhiều lời.

Ôn Hường Dương cảm đi động, ước chừng sững sốt khoảng một phút đồng hồ, khóc không ra nước mắt tưởng đi động bị sao, Mộ Lăng Khiêm tuyệt đối là câu tử.

Mười phút, cô căn bản không có khả năng có thể đến Mộ Thiên đại hạ.

Mười phút đuổi không đến, cô đối với Mộ Lăng Khiêm đều dựa theo tính tình mà suy đoán, hẳn khẳng định sẽ không lãng phí khuôn mặt tuần lăng kia của hắn, mặt đen của hắn như dùng một loại lạnh nhạt giống như mùa đông khắc nghiệt, cô cảm giác bị áp bức.

Đi, hẳn vẫn là sẽ sinh khí.

Chi bằng đi gặp Ca Ca, rốt cuộc Thiệu Kiệt lại có việc, sớm một ngày giải quyết, cô sớm một ngày an tâm.

Hơn nữa, không đi gặp Ca Ca, Ca Ca khẳng định sẽ sinh lòng nghi ngờ, bị bao đường cũng không phải là chuyện tốt.

Ôn Hường Dương cuối cùng quyết định, dừng cảm một lần, không nghe Mộ Lăng Khiêm nói, không đi Mộ Thiên đại hạ, nằng đến quán cà phê liền thấy Nghiêm Khắc, nói với Thiệu Kiệt sự việc của bệnh viện.

Buổi sáng 9 giờ năm mươi, Ôn Hường Dương liền đến quán cà phê Ma Táp, mới vừa bước vào trong quán,

liền không cần tìm, liền nhìn thấy bóng người ngồi dựa ở cửa sổ, một thân tây trang màu trắng, cử chỉ ưu nhã uống cà phê đó là Nghiêm Khắc.

“Ca Ca.” Ôn Hường Dương lập tức đi đến trước mặt Nghiêm Khắc, cười nói, “Cười một cái sao. Anh xem những cô gái đó đều nhìn chăm chăm vào anh.” Nghiêm Khắc thấy Ôn Hường Dương còn đang nói cười, hẳn buông xuống tách cà phê trên tay, Nghiêm Khắc với khuôn mặt anh tuấn, “Đừng nói sang chuyện khác em là thật sự tương giúp Thiệu Kiệt chuyển viện, vẫn là không thể giải quyết được chuyện gì? Không thể không chuyển viện.”

“Ca Ca, anh suy nghĩ nhiều quá rồi. Em thề, em thật sự chính là giúp Thiệu Kiệt chuyển địa điểm bệnh viện mà thôi. Anh xem Thiệu Kiệt ở bệnh viện kia nhiều năm như vậy, vẫn là không có chuyển biến tốt đẹp.”

“Phải không?”

“Em lừa anh làm gì.” Ôn Hường Dương ngồi xuống đối diện Nghiêm Khắc, “Thiệu Tuấn vẫn luôn không có tin tức, em cũng không biết trừ bỏ Thiệu Tuấn, còn có ai có tùy tương xứng với Thiệu Kiệt. Việc duy nhất em có thể làm chính là trước mắt tìm được tùy thích hợp, cho Thiệu Kiệt việc trị liệu tốt nhất “

Ôn Hường Dương mắt trông mong nhìn Nghiêm Khắc, “Ca Ca, anh nếu là có hiểu biết về bệnh viện, bác sĩ thích hợp hơn, anh có thể giúp em liên hệ được không?”

“Thiếu trang đáng thương.” Nghiêm Khắc gọi cho Ôn Hường Dương một ly nước uống, nhìn Ôn Hường Dương cười tủm tỉm nói “Tiểu Hân nói em trong khoảng thời gian này, thường xuyên biến mất. Em nói thật đi, rốt cuộc em làm cái gì đi?”

Ôn Hường Dương không hề nghĩ ngợi, trông mắt vừa chuyển nói, “Làm công kiểm tiền a. Em tốt nghiệp đại học được vài tháng, em thật sự không thể để các người tiếp tục giúp đỡ a, em chính là có nhân cách làm người, không phải ăn xin.”

“Anh nhớ rõ em học chính là ngành quảng bá và báo chí, em nếu là muốn tìm công việc, anh an bài người em vào đài truyền hình làm”

“NO!” Ôn Hường Dương lời lẽ chính đáng cự tuyệt nói, “Không cần giúp em đi cửa sau, em có thể dùng năng lực chính mình đi vào. Quan trọng nhất chính là, em cảm thấy anh không thích hợp đến cái loại này địa phương đi. Chỉ số thông minh của em không đủ để chống đỡ làm phá bản tin.”

“Em ngu xuẩn còn cần có lý do!”

“Em nơi nào ngu xuẩn? Em chỉ là không am hiểu suy đoán tâm tư của người khác, không biết như thế nào cũng không quen thuộc có người ở chung, không biết người khác trong lòng suy nghĩ cái gì, không hơn!”

Ôn Hường Dương đang cùng Nghiêm Khắc cãi nhau tại thời điểm, trong quán cà phê, một nam nhân cái ăn mặc 1 cái áo blouse trắng cầm cái đi động gọi cho nam nhân nào đó đánh cái điện thoại, vui sướng khi người gặp họa nói, “Ai, Mộ đại thiếu gia, buổi trưa vui về a. Tôi như thế nào lại nhìn thấy tiểu tình nhân của cậu ở quán cà phê cùng một người nam nhân nói chuyện vui về a? Đây là hồng hạnh xuất tường, thế là thế nào đâu?”

Bạn đang đọc truyện Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!! được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 57: Không Quen Biết

“Địa chỉ!”

Nam nhân mặc Áo blouse trắng nghe được đầu bên kia, cơ hồ là áp chế cảm xúc, từng câu từng chữ nói ra mấy chữ này, hần tâm tình rất tốt nhìn Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc liếc mắt một cái, “Nam phó lộ, quán cà phê Ma Tạp. Muốn bắt gian, nhân lúc còn sớm a. Tội nhưng không phụ trách cán người.”

Muốn nói Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc nói chuyện phiếm, kỳ thật cũng không có cái gì không đáng tin, chủ yếu là Nghiêm Khắc có vấn đề, Ôn Hường Dương nếu không bịa đặt lời nói dối thì, nếu không liền nói sang chuyện khác.

Nếu có thể, Ôn Hường Dương là không nghĩ tìm phiền toái cho Nghiêm Khắc, rốt cuộc vị hôn thê của Nghiêm Khắc đã tới cửa đi tìm cô, nhưng bắt đắc dĩ, cô chỉ có Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc này là bằng hữu.

Hai người hàn huyên nửa giờ, Nghiêm Khắc điện thoại ít nhất vang lên mười lần.

Ôn Hường Dương thấy Nghiêm Khắc bận rộn như thế, cô cười đối với hần phát phát tay, “Ca ca, anh nếu có việc, thì đi trước đi. Chờ liên hệ đến bác sĩ cùng bệnh viện, em lại nói cho anh một tiếng.”

Nghiêm Khắc không lâu trước đây tiếp nhận chức vụ tổng giám đốc, là thật sự rất vội, hần thấy Ôn Hường Dương thật sự không có việc gì làm, hần lại lần nữa dặn dò vài tiếng, gọi tới thư ký, gọi cho Ôn Hường Dương một phần điểm tâm nổi tiếng ở quán cà phê này 1 sữa bò phô mai bánh kem, mời rời khỏi quán cà phê.

Quán cà phê Ma Tạp giá rất cao, một ly cà phê, giá tận 300 trăm, đặc biệt là nơi này đặc chế điểm tâm, một phần thấp nhất cũng phải năm trăm, mà sữa bò phô mai bánh kem càng là càng không phải nói, một ngày chỉ cung

ứng năm mươi phần, Nghiêm Khắc đã gọi, Ôn Hường Dương đối với hần cũng không tiếp tục khách khí, ngồi ở nơi này chờ bánh kem mang lên.

Việc cấp bách, nàng cũng suy nghĩ lại, hần là như thế nào đối với Mộ Lăng Khiêm kia không quan tâm

Ôn Hường Dương chính là trầm tư suy nghĩ, như thế nào khi ở mà không đắc tội, không chọc giận Mộ Lăng Khiêm dưới mọi tình huống, tại thời điểm lúc trở ra, một đạo trầm ổn bước

bước chân lạnh ghê đến bên cạnh cô, đột nhiên im bất.

Cô còn tưởng rằng là Nghiêm Khắc chưa có việc cùng cô nói xong, lại quay trở lại, mới vừa cười vừa quay đầu, liền nhìn thấy đứng ở bên cạnh cô là 1 người, ánh mắt âm trầm, khuôn mặt tuấn tú, trầm ổn phảng phất đông lạnh một tầng băng, môi căng chặt thành tuyến, khí thế hoảng sợ làm người khác không dám nhìn thẳng đó là Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương kinh ngạc lập tức liền từ trên chỗ ngồi đứng lên.

“Mộ, Mộ.....” Ôn Hường Dương nói chuyện đều có chút lắp, thật sự là Mộ Lăng Khiêm ánh mắt quá lạnh, lạnh, cả người thật sự quá mức dọa người.

Thật sự Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ như thế nào mà ở chỗ này nhìn thấy cô, bên tai lập tức vang lên một đạo kiều diễm giọng nữ, “Ài, đây không phải là Mộ thiếu sao? Khách ít đến a, ngài như thế nào sẽ có thể xuất hiện ở đây?”

Ôn Hường Dương nghe tiếng nhìn lại, liền thấy một dáng người nóng bỏng, ăn mặc sắc sỡ vẫy vẫy quá mỏng 1 chút, phong tình vạn chủng, liền hướng chỗ bọn họ bên này đi tới.

“A, vị tiểu muội muội này là.....” Tuổi thanh xuân nữ lang ngón tay để ở bên môi, móng tay màu đỏ rực mang theo kinh tâm động phách điểm lệ.

“Không quen biết.” Mộ Lăng Khiêm lạnh băng từng câu từng chữ nói ra từ trong miệng.

“Không quen biết a.....” Tuổi thanh xuân nữ lang nhìn Ôn Hường Dương ý vị thâm trường cười cười nói, “Nếu không quen biết, vậy qua kia ngồi đi, Hoa Tiểu Úc vừa ở trong tiệm đầu. Tên kia, hôm nay chính là ăn của em năm cái bánh kem.”

Tuổi thanh xuân nữ lang nói, liền đối với Mộ Lăng Khiêm khoác tay, còn đối với Ôn Hường Dương thương cái hôn gió, “Tiểu muội muội, muội rất hợp duyên mặt của tỷ, muội hôm nay ăn, tỷ mời. Nhớ kỹ, tỷ tên Tàn Toa, muội có thể kêu ta là Toa Toa tỷ.”

Tàn Toa nói xong, kéo Mộ Lăng Khiêm liền đi ra 1 chỗ khác.

Nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm rời đi, Ôn Hường Dương không khỏi nhẹ nhàng thở ra, đối Tàn Toa nhưng thật ra có vài phần cảm kích, mặc kệ Tàn Toa cùng Mộ Lăng Khiêm là cái dạng quan hệ gì, ít nhất Tàn Toa tạm thời đã cứu cô một mạng.

Nhưng là.....

Mộ Lăng Khiêm nói không quen biết cô?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 58: Toa Toa Tỷ, Người Không Cảm Thấy Rất Có Ý Tú Sao?

Có lẽ, hẳn là không hy vọng người khác biết bọn họ có quan hệ.

Đại khái nửa giờ sau, Nghiêm Khắc gọi cho cô 1 phần sữa bò phô mai bánh kem đều mắt, nhân viên đem bánh kem đưa đến trước mặt cô, đang muốn buông, một nữ nhân liền đi tới trước mặt nhân viên, duỗi tay chặn động tác của nhân viên, kiều căng ngạo mạn nói, “Cái này bánh kem tôi muốn, mang sang bên kia cho tôi đi.”

“Ngượng ngùng, vị khách nhân này, quán bánh kem chúng tôi đều là gọi bánh trước thì nhận trước.”

“Cái gì trước tiên? Còn không phải là cái bánh kem sao?” nữ nhân kia nói, từ trong bao đảo một trận, một cái tát vỗ vào trên bàn chỗ Ôn Hường Dương ngồi.

Nữ nhân chụp ở trên bàn chính là một chồng sắc thái tươi đẹp mao gia gia.

“Đây là một ngàn tiền, tôi muốn cái bánh kem này của cô.”

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, nhân nhạ nhìn về phía trước mặt người này, trên lỗ tai đeo hai cái bông tai to,

mím cười, “Xin lỗi, bánh kem này không bán.”

“Một ngàn năm!” Lại một chồng tiền vỗ vào trên bàn.

Ôn Hường Dương cũng không vừa, chỉ là nhìn phía nhân viên, “Phiền toái cô đem bánh kem đặt tại chỗ này.”

“Cô có ý tứ gì? Cô đây là ở khiêu khích tôi sao?”

Lúc này, Mộ Lăng Khiêm cùng Hoa Úc, Tần Toa an vị ở không xa chỗ đó.

Hoa Úc cố ý chọn cái chỗ có thể nhìn đến Ôn Hường Dương ở chỗ kia, quán cà phê Ma Tạp có phòng đơn nhìn xem chuyện bên ngoài, người bên ngoài nhìn không tới người bên trong, nhưng bên trong người lại có thể nhìn ra bên ngoài hết thấy đều thu vào tầm mắt.

Có người tới tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, bọn họ tự nhiên thấy được.

Hoa Úc một thân áo blouse trắng nhìn màn kịch, liền đối với Mộ Lăng Khiêm chu chu môi, “Nha, Mộ đại thiếu gia, có người tìm tiểu tình nhân của cậu gây phiền toái a. Bất quá cũng là, vị tiểu tình nhân này đích xác thật quá keo kiệt. Nếu không phải chúng ta Toa Toa tỷ của chúng ta nói nhân viên nơi này đều cực chuyên nghiệp, không chừa a, cô ấy vừa đến cửa, đã bị người liền đuổi đi.”

“Người này há mồm a, liền không thể ngừng nghỉ nói, không thấy được Mộ thiếu gân xanh đã nổi lên sao?” Tần Toa nói như vậy, nhưng ngữ điệu lại lộ ra một chút ý cười. “Toa Toa tỷ, tôi đây không phải cảm thấy có ý tứ sao?” Hoa Úc nói đến chỗ này, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Mộ

đại thiếu gia, cậu thật không đi ra giúp? Liền như vậy nhìn tiểu tình nhân bị của cậu bị khi dễ?”

Mộ Lăng Khiêm không nói một lời, nhưng chỉ là sắc mặt đã âm trầm tới cực điểm.

Bên ngoài, đại hoa tai nữ nhân vẫn còn nói, chính cô còn đang giận, thế nhưng đoạt lấy bánh kem trong tay nhân viên liền ném vào mặt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương lúc này đang ngồi, cô căn bản chưa kịp trốn, đã bị bánh kem vừa văng ném trúng.

Đại hoa tai nữ nhân đánh người, còn khoanh tay trước ngực hừ lạnh một tiếng, cầm lấy xấp tiền trên bàn kia, hướng tới Ôn Hường Dương liền ném, “Cầm, đây là trả tiền bánh kem cho cô!”

Một màn này, làm nam nhân ở phòng nào đó sắc mặt, đã lạnh như mùa đông.

Đại hoa tai nữ nhân nói xong, xoay người muốn đi.

Chính là, còn chưa kịp đi, cổ tay đã bị người khác kéo lại.

Bên này xảy ra chuyện, các chỗ khác mọi người đều hướng bên này nhìn lại, nhân viên vội vàng phối hợp,

nhưng lại không làm được chuyện gì.

Đại hoa tai nữ nhân quay đầu lại, thấy Ôn Hường Dương cứ nhiên còn dám kéo ả, ả tức khắc liền ghét bỏ hất tay Ôn Hường Dương ra, ả xem Ôn Hường Dương trên người quần áo đều là không đáng giá tiền, mới dám lại đây đoạt cái bánh kem này.

Hiện giờ, bị Ôn Hường Dương cái này chính là hàng via hè hóa nữ nhân giữ chặt tay, còn bị nhiều người như vậy vây xem, đại hoa tai nữ nhân xem ra, chính là hôm nay thật sự mất mặt.

Chính là, Ôn Hường Dương khí lực tay rất lớn, ả căn bản là hất không ra.

“Cô làm cái gì vậy? Cô mau buông tay ngay cho tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 59: Cái Tiểu Muội Muội Kia, Thật Đúng Là Đáng Thương A

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương không có buông tay, mà là lạnh lùng nhìn chăm chăm cô ta nói, “Xin lỗi!”

“Xin lỗi? Cô đang nói chuyện đùa gì vậy?” Đại nữ nhân khoa trương nở nụ cười, “Cô cứ nhiên kêu tôi hướng loại người như cô xin lỗi? Tôi nói, cô không phải là dư một tháng tiền lương, mới dám đến nơi đây tới tiêu phí đi? Tôi mới vừa cho cô chính là một ngàn năm, cũng đủ cô làm một tháng!”

“waiter.” Ôn Hường Dương đột nhiên đứng ở một bên kêu waiter một tiếng.

Waiter, “Khách nhân, có cái gì yêu cầu?”

“Lấy cho tôi một ly đồ uống ướp lạnh tới.”

“Tốt, thỉnh chờ.”

Ôn Hường Dương chẳng những không phản kích, còn muốn waiter đi lấy đồ uống ướp lạnh, cái này làm cho đại minh tinh nữ nhân có chút không rõ nguyên do, nhưng theo tưởng tượng của cô ta, liền cảm thấy Ôn Hường Dương là không dám đắc tội cô ta, cô ta tức khắc lại ngạo mạn lên, “Cô là tưởng lấy đồ uống hướng tôi xin lỗi? Tôi nói cho cô, không có cửa đâu! Cô chạy nhanh đi rồi buông ra dơ bản tay kia của cô ra, tôi thật ra có thể suy xét buông tha cô một lần.”

Ôn Hường Dương, cười.

Waiter nhanh chóng đem đồ uống bung lên, đại minh tinh nữ nhân vừa định lấy đi, lại không nghĩ rằng, Ôn Hường Dương so với cô ta còn sớm một bước, cô ta mới vừa ngẩng người, trên mặt đã bị một ly đồ uống ướp lạnh đổ xuống một cái lạnh thấu tim.

“Đây là thỉnh cô, không cần khách khí!” Ôn Hường Dương nói xong, một chân dẫm lên trên chân đại minh tinh nữ nhân, kiểu căng giống như nữ vương, ngẩng đầu ưỡn ngực đi ra ngoài.

“Ai, Mộ đại thiếu gia, thật không nghĩ tới a, khẩu vị của anh lại nặng như thế, cứ nhiên thích dạng này.” Hoa Úc nhìn cách Ôn Hường Dương phản kích, lại nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, dĩ thường hưng phấn nói, “Tôi nói nha, tôi còn tưởng rằng lần trước cánh tay kia bị thương là tôi từ đâu, xem ra, thật đúng là bị trào thương của chi tiểu dã miêu này làm a.”

Nhìn đến phản kích của Ôn Hường Dương, sắc mặt Mộ Lăng Khiêm hòa hoãn chút, nhưng lại thực mau âm trầm, còn lạnh lùng quét Hoa Úc liếc mắt một cái, “Nữ nhân của tôi, nên làm cái gì là chuyện của tôi. Người chỉ cần quản tốt chính mình là được rồi!”

“Tần Toa.”

Tần Toa nghe được Mộ Lăng Khiêm kêu cô, cô như rụng mảy, “Àn hử.”

“Ngăn lại nữ nhân kia, kêu người của cô đi mua hai mươi cái bánh kem 24 tắc, để cho cô ấy ăn.”

Hoa Úc: “Đứng ở góc độ bác sĩ mà nói, ăn hai mươi cái bánh kem 24 tắc tuyệt đối sẽ chết người.”

Hoa Úc chen vào nói cũng không có khiến cho Mộ Lăng Khiêm nửa điểm chú ý, hắn đứng lên, đang muốn đi ra ngoài, đột nhiên dừng bước chân nói, “Anh tự mình đi phòng bếp làm hai cái bánh kem, đưa tới biệt thự của tôi đi.”

Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài.

Tần Toa cùng Hoa Úc hai mặt nhìn nhau.

Hoa Úc do dự một lát nói, “Toa Toa tỷ, tỷ cảm thấy hắn bình thường sao?”

Tần Toa khảy ngón tay, cười phong tư yếu điệu, “Hắn khi nào bình thường? Cậu thật sự không quên, năm hắn hai mươi ba tuổi đã làm những việc gì đi? So với khi đó, hiện tại hắn, tính bình thường. Bất quá..... Cái tiểu muội muội kia, thật đúng là đáng thương a, cứ nhiên đụng phải hắn.”

Đường phố Nam Đức thị, trước sau như một chen chúc náo nhiệt.

Ôn Hường Dương đem bánh kem trên mặt mình cùng trên tóc rửa sạch sẽ, lang thang không có mục tiêu ở bên ngoài du đãng, cô mới vừa phản kích nhưng thật ra phong cảnh một phen, nhưng là đối với Mộ Lăng Khiêm, vẫn là làm cô đau đầu.

Đang lúc đau đầu, tiếng chuông di động vang lên.

Ôn Hường Dương lấy di động ra, phát hiện là thông báo từ một số điện thoại xa lạ.

“Uy? Người hào.”

“Là Sunny sao? Tôi làm ở quán bar Mộ Thiên, cô có thể kêu tôi là Triệu tỷ, tôi nghe tỷ muội tôi nói, cô muốn đến bán rượu ở chỗ chúng tôi, cô chừng nào thì có thể tới?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 60: Đem Chính Cô Tắm Rửa Sạch Sẽ, Rồi Đến Trong Phòng Tôi!

Editor: Hyna Nguyễn

Lần làm loạn quán bar lần trước rất là nghiêm trọng, nhưng không có ít người biết chuyện này để ngăn ngừa tiền căn hậu quả, phàm là người biết chuyện, đều bị Diệp Ảnh xử lý, người ngoài chỉ biết là có vài vị thiếu gia nhà giàu đắc tội với Nam Đức thị - nơi không thể đắc tội, vì thế ngồi tù liền ngồi tù, bị đuổi ra gia môn liền bị đuổi ra gia môn, còn có chút gia tộc xí nghiệp đều đã chịu ảnh hưởng lan đến.

Ôn Hường Dương không nghĩ tới, cô đã trải qua quán bar sự kiện, giám đốc còn sẽ đem cô giới thiệu đến Mộ Thiên đi bán rượu. Cô cùng Mộ Lăng Khiêm quan hệ, yêu cầu tiền cùng dục vọng, làm Ôn Hường Dương có chút tâm động.

“Đêm nay liền tới.”

Dù sao, cô là không nghĩ trở về thấy Mộ Lăng Khiêm

“Hào a, tôi đây liền an bài cho cô. Cô yên tâm đi, chúng tôi ở Mộ Thiên mặc dù là bán rượu cũng là chuyên nghiệp.”

“Àn, cảm ơn Triệu tỷ.”

Đêm đó, Ôn Hường Dương liền đi Mộ Thiên, như cô kỳ vọng, quán bar này không phải nơi cô gặp được Mộ Lăng Khiêm, cái quán bar kia là nơi tiêu phí tiền của nữ nhân, mà cô tới này lại là một chi nhánh khác, rõ ràng là nơi nam nhân tới tiêu tiền.

Có lần kinh nghiệm trước, Ôn Hường Dương tới chỗ này đi làm, cô phải trang điểm, còn đeo tóc giả, cả người nhìn qua thành thực vũ mị, quần áo cũng lựa chọn hoàn toàn không giống nhau phong cách trước kia.

Nếu là Nghiêm Hân đứng ở trước mặt cô, đều không nhất định có thể nhận ra được cô.

Quản lý cùng quán bar Mộ Thiên đều rất là chuyên nghiệp, Ôn Hường Dương bán rượu, không có chịu bất kì cái quấy rầy nào, cô còn dựa vào kỹ thuật uống rượu xuất sắc của chính mình, bán bình thường rượu giá ba vạn.

Một khi làm việc nghiêm túc, cô liền hoàn toàn đã quên thời gian.

Chờ cô ý thức được thời gian thời điểm, phát hiện đã là nửa đêm 12 giờ, cô vội vàng chạy đến WC, đem chính mình tẩy trang sạch sẽ, thay trang phục học sinh thanh thuần, đón một chiếc xe taxi, hướng biệt thự chạy trở về.

Cô xuống xe taxi, thấy đèn ở biệt thự là không sáng, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi. Cô mở cửa, mới vừa tính toán bật đèn, trong bóng đêm đột nhiên truyền đến một đạo thanh âm lạnh băng, “Cô còn biết đường trở về?”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Mộ Lăng Khiêm cư nhiên còn chưa ngủ, còn lại tắt đèn ngồi ở phòng khách chờ nàng.

Cô đứng ở tại chỗ, tiến cũng không được, lùi cũng không xong.

Cô cuối cùng vẫn là yên lặng nhìn Mộ Lăng Khiêm đi qua, đèn cũng không có bật.

Cô mới vừa sờ soạng đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, tay cùi đã bị bắt được, cả người liền mất đi trọng tâm ngã xuống trên người hắn, quanh hơi thở, trên người tràn đầy hương vị nam nhân độc đáo của hắn.

Hắn xoay người một cái, đem cô đè ở trên sofa, Ôn Hường Dương nháy mắt tim đập nhanh hơn, trong bóng đêm, cô cảm giác được khoe môi lạnh băng của hắn cắn trên môi cô, chỗ môi đó truyền đến một trận đau nhức, cô nghe được thanh âm cực kỳ chán ghét của hắn, “Cô uống rượu?”

Ôn Hường Dương ở phòng tắm của quán bar đã đem chính mình trong ngoài tắm rửa sạch sẽ, còn đem xịt rất nhiều nước hoa lên chính mình, mới trở về.

Nhưng đối với Mộ Lăng Khiêm cực kỳ mẫn cảm với rượu, vẫn là biết rồi.

Đèn nháy mắt sáng lên, phòng khách một mảnh sáng sủa.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên sofa, nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, “Đem chính cô tắm rửa sạch sẽ, rồi đi đến trong phòng tôi!”

Ôn Hường Dương bắt đắc dĩ thở dài, nhìn dáng vẻ này, hôm nay vẫn là tránh không khỏi đi.

Ôn Hường Dương trở lại phòng, cọ tới cọ lui hơn một giờ sau mới miễn cưỡng tắm sạch, ăn mặc lại, tiến đến gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm mở cửa, hắn đứng ở cửa nhìn cô, ăn mặc một bộ quần áo học sinh màu trắng, dường như giống tiểu bạch thỏ, Ôn Hường Dương lộ ra một đôi chân dài xinh đẹp, ánh mắt hắn có một chút thâm trầm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Kết Cục Làm Tức Giận

Editor: Hyna Nguyễn

“Tiến vào.”

Ôn Hường Dương ngoan ngoãn đi vào.

Mới vừa đi đến trước giường, hắn duỗi tay liền chế trụ cái ót cô, đem cả người cô áp đảo ở trên giường, thăm dò môi cô, ở trong miệng cô đảo qua một lần, xác định trong miệng cùng trên người cô, không có hương vị hắn chán ghét, mới buông người cô đang có chút hô hấp không xong ra.

Mộ Lăng Khiêm chưa từng có hôn qua cô như vậy.

Mặc dù hai người từng có hai lần da thịt chi thân.

Ôn Hường Dương bị hôn đến nỗi gương mặt nóng lên, hô hấp dồn dập, ngực phập phồng.

Đặc biệt là, Mộ Lăng Khiêm hôn cô xong, giống như người không có việc gì, mang theo cảm xúc không lộ ra cái gì ra ngoài nhìn chăm chăm đôi mắt cô, cái loại ánh mắt thâm trầm này, làm tâm cô hoàn toàn không thể không chế được.

“Cô có phải hay không quên những lời tôi đã nói với cô?”

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên mở miệng, Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn hắn.

Qua đại khái một phút đồng hồ, cô như cũ không nghĩ ra, Mộ Lăng Khiêm đã cùng cô nói qua là nói cái gì, là cô quên chuyện gì.

Về mặt cùng ánh mắt Ôn Hường Dương ngây thơ, làm Mộ Lăng Khiêm nhũn mảy, đáy mắt hiện lên một mặt u quang, duỗi tay liền chế trụ đôi tay cô, chân thon dài hữu lực cũng ngăn chặn đôi chân cô, khuôn mặt tuần tú gần trong gang tấc.

“Từ từ, tôi nhớ ra rồi, tôi nhớ ra rồi.” Ôn Hường Dương vội vàng xô Mộ Lăng Khiêm ra khỏi ngực nói.

Mộ Lăng Khiêm cũng không có buông cô ra, mà là khước miệng khẽ nở, thanh âm mát lạnh nói, “Nói.”

Nói cái gì a?

Ôn Hường Dương khóc không ra nước mắt, hắn căn bản là không cùng cô nói qua nói mấy câu, cùng hắn tương quan, càng là một câu đều không có.

“Anh cùng tôi nói..... Đừng hối hận?” Cô liền nhớ rõ cái này.

Mộ Lăng Khiêm nhũn mảy, hơi thở phun ở trên mặt Ôn Hường Dương, “Còn có cái gì nữa?”

Ôn Hường Dương nói không nên lời, Mộ Lăng Khiêm thể trọng đè ở trên người cô, cô hoàn toàn thở không nổi.

Nếu không phải người nam nhân này tùy thời có thể giết chết nàng, cô thật muốn một cái tát tát chết hắn.

Không, không thể tát, cô còn muốn kiếm tiền của hắn.

Thật là chính mình đào cái hố, đem chính mình chôn.

Ôn Hường Dương càng nghĩ càng sinh khí, cô đẩy Mộ Lăng Khiêm một phen, đứng lên, tức giận trừng Mộ Lăng Khiêm.

“Mộ thiếu, anh có cùng tôi nói cái gì sao? Anh trước nay không nói với tôi bất kì cái gì. Từ lúc bắt đầu, tôi ngộ nhận anh là Nguru Lang, anh liền thật sự bồi tôi như Nguru Lang trong nửa tháng. Tôi nào có biết đâu anh thích cái gì, không thích cái gì? Tôi nào có biết rằng anh có cái ham mê biến thái nào?”

“Cô nói cái gì thế?” Thanh độ nhảy mắt giáng đến cực điểm, khuôn mặt tuần tú căng chặt.

“Tôi nói.....”

Ôn Hường Dương còn tưởng tiếp tục mạnh miệng, chính là lời nói còn chưa nói xong, đã bị Mộ Lăng Khiêm một phen khiêng lên, lại lần nữa áp đảo ở trên giường, “Nhớ kỹ tên của tôi, nhớ kỹ lời tôi nói rồi nói!”

Ôn Hường Dương bị ánh mắt lạnh băng cùng thân thể của Mộ Lăng Khiêm áp lên cả người đều không còn khí lực.

Khí thể của hắn làm nàng kinh hãi.

Bị kinh hách, thể cho nên cô mở một đôi mắt to hắc bạch phân minh hoảng sợ nhìn hắn, bộ dáng đáng thương, làm Mộ Lăng Khiêm bực bội nhũn mảy.

Hắn đứng lên, ném cô xuống, xoay người liền vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương ngã vào trên giường nỗ lực hồi tưởng, cuối cùng nhớ lại, lời Mộ Lăng Khiêm từng nói qua với cô.

Chẳng lẽ là lần trước, cô bị hắn áp đảo ở trên giường, bị qua lại lẫn lộn đến cả người vô khí lực, mơ mơ màng màng không nghe rõ câu nói kia.

Hình như là: Trong thời gian thực hiện khế ước, ngoại trừ hắn không được cùng bất kì nam nhân bên ngoài nào lui tới.

Tiếng nước trong phòng tắm đột nhiên im bật.

Mộ Lăng Khiêm mặc áo tắm dài đi ra, ánh đèn nhu hòa chiếu vào mớ hỗn độn trên giường lớn, bóng đêm yên tĩnh, nhiễm một tầng nhan sắc ái muội cực độ.

Hắn thấy Ôn Hường Dương còn duy trì tư thế ngã vừa rồi vào nơi đó.

Hắn mảy rậm trôi chảy, xoay người đi đến trước tủ lạnh, lấy ra hai cái hộp đóng gói tinh xảo ném tới trước mặt cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Ở Cùng Mộ Thiếu, Bị Không Ít Tội Đi

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương như cũ nằm trên giường không có động, không phải cô không nghĩ muốn động, mà là lúc Mộ Lăng Khiêm tới gần, làm cô không dám cử động.

“Về sau muốn ăn bánh kem, trực tiếp nói với tôi.” Âm thanh Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng nói “Cô nhớ kỹ một chút cho tôi, cô nếu đã cùng tôi ký kết khế ước, cô nhất định phải tuân thủ theo quy định của tôi.”

Nói đến chỗ này, Mộ Lăng Khiêm ánh mắt ghét bỏ xem xét Ôn Hường Dương, “Trên người của cô đều là những bộ quần áo cũ, đều ném đi cho tôi!”

Quy định của Mộ Lăng Khiêm? Hẳn cái gì cũng chưa nói cùng cô. Cô nào biết rằng hắn có cái quy định gì, có cái gì kiêng kỵ? Cô thậm chí ngay cả món hắn thích ăn cũng không biết, hai lần làm cơm cho hắn, đều là không hợp tâm ý hắn. Ôn Hường Dương không nghĩ đến sau tái ngộ gặp loại tình huống này, không nghĩ lại bởi vì không biết hắn yêu thích gì mà bị hắn đối đãi bằng bạo lực.

Cô chống đỡ ngồi dậy, không hề mạnh miệng, mắt trông mong nhìn hắn, còn cẩn thận dè dặt kéo lại hắn tay, “Có thể đem quy định của anh đều nói hết cho tôi được không?”

Ôn Hường Dương thấy sắc mặt Mộ Lăng Khiêm vẫn âm trầm như cũ, còn có ý vị ghét bỏ cô, cô vội vàng nói, “Tôi là người đầu óc có chút không tốt, tôi không nhớ được nhiều thứ như vậy. Tôi nếu là quên mất cái gì, lại chọc anh không cao hứng, kia không phải tội lỗi của tôi sao?” Ôn Hường Dương nói xong, thấy Mộ Lăng Khiêm căn bản không phản ứng lại, tầm mắt còn từ trên mặt chuyển qua ngực cô.

Cô cúi đầu nhìn thoáng qua, liền phát hiện cô mới vừa vội vã ngồi dậy, đai an toàn chảy xuống, lộ ra một đoạn bả vai trắng nõn.

Ôn Hường Dương bị xem có chút mất tự nhiên, đột nhiên linh quang chợt lóe, cô vươn tay liền hướng bên trong áo tắm dài toàn thân của Mộ Lăng Khiêm, nũng nịu hô, “Mộ thiếu.”

Ôn Hường Dương nguyên bản tính toán dùng mỹ nhân kế để từ trong miệng Mộ Lăng Khiêm nói ra những thứ cần lưu ý.

Nhưng mới vừa đụng tới Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm liền lạnh mặt nắm khuôn mặt nhỏ của cô, phẫn nộ nói, “Cô liền như vậy thích câu dẫn nam nhân? Cô chính là như vậy câu dẫn nam nhân khác? Đây là cách cô câu dẫn Cách Cách?”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Đi ra ngoài!”

Ôn Hường Dương lại lần nữa bị đuổi ra khỏi cửa. Họ Mộ, người cái vương bát đản!

Ngày hôm sau, thời tiết có chút âm, không có mặt trời báo giờ, Ôn Hường Dương cũng không biết cô ngủ tới giờ nào rồi, tới hôm qua cô trêu chọc Mộ Lăng Khiêm, thậm chí vì tìm hiểu thứ Mộ Lăng Khiêm yêu thích, dùng hết thủ đoạn, kết cục chính là, hắn đương nhiên coi cô là loi ong bướm! Cái kia vương bát đản! Nếu không phải vì tiền, nếu không phải vì có thể toàn thân trở ra.

Tính, cô không muốn cùng hắn so đo! Cô nhớ rõ chiều nay còn muốn đi dạy học bổ túc cho tiểu loli đáng yêu. Còn có, cô còn kiêm chức ở quán cà phê, bỏ bê công việc nhiều như vậy, cô còn chưa muốn nghỉ việc đâu. Ôn Hường Dương ngồi dậy, mặc xong quần áo, mới vừa đi ra khỏi phòng, liền thấy nghe được dưới lầu có thanh âm người đi lại. Cô thấy kỳ quái liền đi tới cầu thang, quả nhiên nhìn thấy phía dưới có bóng dáng nữ nhân. Một nữ nhân trẻ tuổi.

Ôn Hường Dương nhìn, nữ nhân kia liền ngẩng đầu lên, nhìn hướng Ôn Hường Dương đi lên, cô ấy cười chào hỏi nói, “Tiểu muội muội, tối hôm qua bị Mộ thiếu lẫn lộn thăm đi. Không có việc gì, tỷ tỷ hôm nay muốn làm cho muội tốt hơn, đến làm đồ ăn, làm muội hảo hảo bồi bổ.”

Người đứng ở dưới lầu là Tần Toa. Tuy rằng tối hôm qua là bị Mộ Lăng Khiêm đuổi đi ra, nhưng Ôn Hường Dương vẫn là bị Tần Toa nói cho đó mặt lên. Ngày hôm qua Mộ Lăng Khiêm còn làm trò trước mặt Tần Toa nói không quen biết cô, hôm nay đã bị Tần Toa biết cô cùng Mộ Lăng Khiêm ở cùng một chỗ, cũng không biết vứt mặt cho ai.

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương một khuôn mặt nhỏ trắng nõn tràn đầy ửng đỏ, cô nhìn không được cười ha ha lên, “Người đưa nhóc này cũng thật có ý tứ. Mau xuống dưới đi, tỷ đã đem bánh kem cùng cơm trưa đến rồi.”

Ôn Hường Dương đi xuống lầu.

Tần Toa liền đem một bàn đồ ăn ngon đều bung lên, còn có cà phê độc chế sữa bò bánh kem phô mai ở Ma Tạp quán.

“Cùng Mộ thiếu ở cùng nhau, bị không ít tội đi.” Tần Toa ngồi đối diện Ôn Hường Dương, nhướn mày, “Liền nói nấu cơm đi, lần đầu tiên tỷ nấu cơm cho hắn, hắn đem một bàn đồ ăn bỏ đi toàn bộ, còn đuổi tỷ đi. Muội chắc cũng không biết, tỷ lúc ấy nghĩ muốn cởi giày cao gót ra, ném trên mặt hắn.”

Chương 63: Hấn Là Bạn Trai Cũ Của Cô?

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nở nụ cười, cô cũng rất mong chờ.

“Toa Toa tỷ, vậy tỷ cùng Mộ thiếu là.....”

“Hấn là bạn trai cũ của tỷ a.”

Ôn Hường Dương “.....”

Tần Toa vừa thấy, tiến đến trước mặt Ôn Hường Dương liền hỏi, “Tiểu muội muội, ánh mắt của muội như thế này là biểu hiện điều gì a?”

“Không..... Không có gì.” Cô chỉ là tương đối kinh ngạc mà thôi.

“Không có việc gì. Dù sao biết người chúng ta quan hệ, đều rất ít.” Tần Toa nói, đem bánh kem đẩy đến trước mặt Ôn Hường Dương, “Mau nếm thử tay nghề của ta xem có bị lui bước không? Đây là do tỷ mới vừa nướng ra mang tới. Tỷ xem ra bánh tỷ làm ngày hôm qua làm, muội cũng chưa ăn, có phải hay không ngon đến mức không thể ăn?”

“Không phải.” Là cô ngày hôm qua căn bản không có thời gian ăn.

Ôn Hường Dương cầm lấy bánh kem, liền ăn một miếng, mới vừa cắn xuống, liền đôi mắt lấp lánh, gật gật đầu, “Toa Toa tỷ, hảo hảo ăn. Hương vị phi thường ngon, hương lại thuần, hương vị so với quán cà phê gần nhà muội ăn còn muốn ngon hơn a.”

“Muội đùa nhỏ này, có thể nói thật. Tỷ liền thích muội như vậy.” Tần Toa cười nói, “Xem muội đáng yêu như vậy. Tỷ tỷ đưa cho muội một phần lễ vật.” Tần Toa nói xong, liền đem một quyển sổ tay đưa cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương mở ra nhìn thoáng qua, liền thấy chữ trên cuốn sổ viết đều là thứ yêu thích của Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn về phía Tần Toa.

Tần Toa nhắc tay giải thích nói, “Tiểu muội muội, tỷ thề a, tỷ tuyệt đối không có ý tứ khác, tỷ chỉ là không nghĩ muốn muội cùng giống như tỷ trước kia vất vả như vậy. Trong cuốn sổ này đều ghi lại toàn bộ những thứ mà hấn yêu thích cũng như ghét bỏ, muội xem đi, có khả năng sẽ có lợi đối với muội nha.”

“Toa Toa tỷ, cảm ơn tỷ, muội xác thật phi thường yêu thích cái này.”

Cuốn sổ ghi chép phân loại dựa theo ăn, mặc, ở, đi lại, có thể nghĩ, Tần Toa lúc trước là cực kì nghiêm túc. Ôn Hường Dương không muốn trước mặt Tần Toa nghiền cứu cuốn sổ, chỉ là đơn giản liếc hai mắt qua, sau đó liền cùng Tần Toa thảo luận cùng nhau ăn cái gì, cô tự nhận là trù nghệ của mình là không tồi, nhưng so cùng Tần Toa, cô căn bản là không tỉ xi nhê nào. Mộ Lăng Khiêm luôn ăn những món ăn do Tần Toa làm, đó toàn là sơn hào hải vị, còn những món nâng làm hấn cũng lười thảo luận muốn ăn gì cùng cô, giống như đã thực cho cô mặt mũi.

“Còn có, cái này là sôđi động của tỷ, muội nhớ kỹ nha.” Tần Toa lấy ra di động, đem số di động của mình cho Ôn Hường Dương, lại đưa thêm điện thoại khác nói, “Số này là của Hoa Úc, muội cũng ghi nhớ, nếu là muội có bệnh thương hàn ốm đau, hoặc là chỗ nào không thoải mái, có thể gọi cho hấn.”

Tên Hoa Úc này, Ôn Hường Dương còn có điểm ấn tượng, lần trước Mộ Lăng Khiêm bị thương, chính là cô dùng Mộ Lăng Khiêm di động gọi cho Hoa Úc.

“Ân, tốt.”

“Tỷ đây nhiệm vụ liền hoàn thành.” Tần Toa đứng lên, cười nói, “Muội nếu là nhớ tỷ tỷ, nhớ rõ tới Ma Tạp quán cà phê tìm tỷ tỷ, gọi điện thoại rủ tỷ tỷ đi ra ngoài chơi cũng có thể.”

“Ân, Toa Toa tỷ, tỷ có rảnh có thể thường tới thăm muội nha.” Ôn Hường Dương đem Tần Toa đưa đến cửa, cô rất thích Tần Toa, tuy nói Tần Toa là bạn gái cũ của Mộ Lăng Khiêm, nhưng

chính cô cũng chỉ là được Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng, cô hoàn toàn không cần phải để ý đến quan hệ của hai người.

“Hảo, bá ~” Tần Toa đi lên chiếc Ferrari phóng đi, đảo mắt liền biến mất khỏi tầm mắt Ôn Hường Dương.

Sau khi Ôn Hường Dương tiễn Tần Toa, cô xoay người vào phòng, vừa ăn bữa cơm do Tần Toa làm, vừa mở cuốn sổ Tần Toa đưa. Trang đầu tiên, chỉ thấy trên mặt giấy viết một hàng chữ to, như là sợ quên, còn dùng riêng bút hồng tô lên!

Nhớ kỹ: Mộ Lăng Khiêm ghét nhất ăn đậu hủ cùng bột ngọt!

Ps: Trang mẹ có chứng si ngốc của người già.

Ôn Hường Dương đang ở ăn canh, nhìn đến nơi này, một ngụm nước phun ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Hấn 1 Chút Cổ Quái

Editor: Hyna Nguyễn

Kể tiếp còn có một ít ghi chú, tỷ như: Mộ Lăng Khiêm ăn sùi cảo chỉ ăn sùi cảo da; thích ăn bơ lạc, nhưng hấn một chạm vào đậu phộng liền dị ứng; chỉ uống nước sôi để nguội, không chạm vào bất kì cái đồ uống gì khác. Đây cũng là lần đầu tiên biết Ôn Hường Dương sở thích của Mộ Lăng Khiêm, cô đem những thứ Mộ Lăng Khiêm kiêng kị đều ghi xuống, mở trang tiếp theo, chính là: Y.

Y: Không chọn. Trước hai mươi ba tuổi, quân trang; sau hai mươi ba tuổi, âu phục thủ công định chế.

Trụ: Ở nhà, thư phòng là cấm kỵ, thư phòng có một cái rương chế tạo bằng gỗ, tuyệt đối không thể đụng vào!

Hành: Ngồi xe không chọn.

Sủng ái nhất người: Tiểu Lam.

Tiểu Lam?

Ôn Hường Dương nhớ tới lần trước cô dùng di động Mộ Lăng Khiêm gọi cho Hoa Úc, di động Mộ Lăng Khiêm xuất hiện tên họ người liên hệ, trong đó một cái viết chính là tiểu Lam.

Ghét nhất loại hình: Trang điểm đậm mặt cùng nữ nhân uống rượu.

Cái này xác thật. Cô đã từng trải nghiệm qua, mỗi lần cô uống xong rượu hoặc là hóa trang, hấn cũng muốn cô lần đi tắm rửa sạch sẽ, sau đó mới được gặp hấn. Đơn giản xem xong sổ tay, Ôn Hường Dương nhìn thời gian, thấy đã đến giờ đi dạy cho tiểu loli, cô vội vàng thu thập đồ vật rồi đi. Cô mỗi lần qua, biệt thự đều chỉ có một mình tiểu loli này, cái này làm cho cô nhớ tới chính mình khi còn nhỏ, cho nên phần công việc này, nếu không phải vì kiểm gia giáo phí, cô đều nhất định sẽ làm. Sau khi dạy học xong, cô thay trang phục, lại lần nữa đi tới Mộ Sắc, lại là bận rộn một buổi tối. Hôm nay buổi tối, Ôn Hường Dương chính là học sinh ngoan, cô có thể không uống liền không uống, vừa đến 9 giờ lập tức đi, trước tiên đem chính mình trong ngoài tắm rửa đến mức tuyệt đối không có mùi rượu. Ôn Hường Dương về đến nhà, vừa vặn 10 giờ. Biệt thự đèn vẫn là tối om. Cô lấy ra chìa khóa mở cửa, dò xét cái đầu đi vào, “Mộ thiếu, ngài có ở nhà sao?”

Không có đáp lại. Ôn Hường Dương mở đèn lên, thấy trong biệt thự vẫn giống như là thời điểm buổi chiều khi cô rời đi. Xem ra, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về. Ôn Hường Dương vào biệt thự, bắt đầu làm cơm chiều, không làm đậu hủ, nấu ăn không dùng bột ngọt. Chờ cô làm xong cơm chiều, đã là buổi tối 10 giờ, nhưng mà, Mộ Lăng Khiêm như cũ không có trở về. Ôn Hường Dương lại chờ, chờ tới 12 giờ tối, ghé vào trên bàn cơm liền ngủ mất. Chờ cô tỉnh lại ngày hôm sau, biệt thự như cũ chỉ có một mình cô. Mộ Lăng Khiêm không có trở về.

“Leng keng —— leng keng ——”

Ôn Hường Dương mới vừa lên đuổi cái eo, rửa mặt một phen, chuông cửa biệt thự liền vang lên. Ôn Hường Dương thu thập ít đồ, đi tới cửa, mở cửa ra. Nhìn đến nam nhân đứng ở cửa cùng hai vị người ngoại quốc tóc vàng mắt xanh, đáy mắt cô hiện lên một tia nghi hoặc, “Trương trợ lý, sao anh lại tới đây? Bọn họ là.....”

“Là thế này, Ôn tiểu thư. BOSS nói tôi mang hai thiết kế Italy tới sư, giúp cô làm mấy bộ quần áo.” Trương trợ lý giới thiệu nói, “Hai vị này là nhà thiết kế trang phục Italy trứ danh Livia cùng Alberto.”

Ôn Hường Dương nhìn hai người gật gật đầu, tiếng Anh của cô còn không có trở ngại, tiếng Ý thật là dốt đặc cán mai. Hai vị thiết kế sư đi vào biệt thự, đối với Ôn Hường Dương tiến hành một loạt công tác đo lường. Ôn Hường Dương không rõ nguyên do.

Thật vất vả đến khi kết thúc, Ôn Hường Dương nhìn phía Trương trợ lý nói, “Trương trợ lý, Mộ thiếu hấn.....”

Trương trợ lý thấy Ôn Hường Dương hỏi tin tức Mộ Lăng Khiêm, hần cười nói, “Ôn tiểu thư, BOSS ngày hôm qua đi E quốc công tác, Ôn tiểu thư nếu là nhớ BOSS, có thể trực tiếp gọi điện thoại cho BOSS.”

Nhớ hần? Cô hiện tại là ước gì hần đi lâu một chút nha.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Gặp Lại Lâm Hạo

Editor: Hyna Nguyễn

Hần đi rồi về sau, cô càng nhiều tự do.

Cô có thể làm việc chính mình muốn làm, còn có thể cùng Nghiêm Khắc liên lạc, xử lý việc Thiệu Kiệt bệnh viện, cô có thể làm rất nhiều rất nhiều việc cô muốn làm, còn không cần lo lắng bị hần trào, bị hần hung, bị hần dọa.

“Ân, không có việc gì. Trương trợ lý, phiền toái anh, anh nếu có việc, anh đi trước đi.”

“Tốt, Ôn tiểu thư.” Trương trợ lý khom lưng, “Cô nếu có chuyện khác, cũng có thể gọi điện thoại cho tôi.”

“Hào, chào anh.”

Ôn Hường Dương phát tay tiễn Trương trợ lý, nhìn bầu trời xanh lam, hít sâu một hơi, không cần ứng phó Mộ Lăng Khiêm, cảm giác không khí đều là tươi mát.

“Uy, tiểu Hân, ta nhớ rõ hôm nay là thứ Bảy, mau tìm một chỗ, chúng ta gặp nhau.”

Nghiêm Hân còn đang ngủ liền nhận được điện thoại của Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương đã lâu không có chủ động như vậy muốn gặp cô, Nghiêm Hân rất là cao hứng.

“Hào a, hảo a. Hường Dương, tớ đang định lên cùng cậu nói đến sự tình bệnh viện của Thiệu Kiệt đâu, anh trai của tớ đã ở liên hệ được bệnh viện nước Mỹ bên kia, cụ thể, chúng ta gặp mặt nói đi.”

“Ân, hảo.”

Hai người các cô hẹn gặp nhau ở cửa hàng trà sữa đối diện trường đại học. Ôn Hường Dương tới trước cửa hàng trà sữa, a di cửa hàng trà sữa còn nhận ra Ôn Hường Dương, thấy Ôn Hường Dương tới, cô cười nói, “Tiểu cô nương, cháu đã lâu không có tới đâu. Cháu tốt nghiệp, như thế nào giờ có rảnh trở về vậy? Hôm nay muốn uống cái gì?”

“Đúng vậy, a di, cháu hẹn bằng hữu. Cho cháu một ly trà sữa trân châu đi.”

“Ân, hảo, vậy cháu trước ngồi một lát, di lập tức làm cho cháu.”

“Tốt.” Ôn Hường Dương đi đến cửa hàng trà sữa, tìm vị trí ngồi xuống, cửa hàng trà sữa nhà này quy mô không lớn, nhưng là hoàn cảnh thực hảo, a di bán trà sữa người cũng nhiệt tâm, bởi vậy sinh ý thực hảo, vào thời điểm học đại học cô thích nhất đến nơi này tới uống trà sữa. Cô mới vừa ngồi xuống, đột nhiên nghe được có người kêu tên cô.

“Hường Dương? Hường Dương, thật là người!”

Ôn Hường Dương còn tưởng rằng là lão đồng học, chính là lúc cô quay đầu lại nhìn đến nàng người yêu cô, sắc mặt cô liền âm trầm xuống.

Lâm Hạo!

Hần như thế nào lại ở chỗ này?

Lâm Hạo bước nhanh đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, duỗi tay kéo tay Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương ghé tòm vạt vàng thu hồi tay mình, lạnh lùng quét Lâm Hạo liếc mắt một cái, xoay người liền nghĩ rồi đi.

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương phải đi. Hần tiến lên liền ngăn cản Ôn Hường Dương.

“Hường Dương, Hường Dương, em đừng đi, anh có lời muốn nói cùng em.”

“Chúng ta không có gì để nói cả.”

“Hương Dương, xem như em nghĩ đến lúc chúng ta đã từng kết giao, em cứu anh đi. Anh cầu em, em cứu anh đi.” Lâm Hạo thấy Ôn Hương Dương không để ý tới hắn, hắn mặt dày mày dạn liền đi kéo Ôn Hương Dương.

Ôn Hương Dương lắc mình trốn đi. Cô ghê tởm chết đứng chạm của người nam nhân này. Lâm Hạo rõ ràng thấy được ánh mắt chán ghét của Ôn Hương Dương, nhưng là so với sự chán ghét của Ôn Hương Dương với hắn, hắn càng để ý hắn về sau còn có thể hay không là thiếu gia Lâm gia cao cao tại thượng.

“Hương Dương, Hương Dương, Triệu gia Thái tử gia tiểu cữu không phải người bạn trai sao?

Người giúp ta đi cầu xin hắn đi, cầu xin hắn, làm Triệu gia Thái tử gia buông tha nhà của chúng ta đi. Ta biết sai rồi, ta không nên công người cùng Trần Văn Hi kết giao. Chính là, kia đều là nằng, đều là Trần Văn Hi nằng nương dẫn ta, người biết đến.”

Ôn Hương Dương nghe nói như thế ghê tởm muốn mệnh, “Lâm Hạo, một cây làm chẳng nên non. Người không cần phải đem sở hữu sai lầm đều đẩy đến người khác trên người. Tựa như chúng ta đi đến này một bước, cũng có ta nguyên nhân. Ta thừa nhận, ta không thích người. Người lúc trước truy ta, ta xác thật bị người nghị lực cảm động quá, ta mới đáp ứng cùng người kết giao, mặc dù ta biết rõ người là coi trọng nhà của ta thế.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 66: Sắc Đến Không Lời Nào Để Nói

Editor: Hyna Nguyễn

“Các người phản bội tôi trước, thậm chí nơi nơi làm bại hoại thanh danh tôi, tôi đều lười đến cùng các người so đo, càng không nghĩ tới các người muốn thế nào, tôi cũng không nghĩ tới muốn đi tham gia hôn lễ của các người, là các người chính mình muốn mời tôi đi. Là các người chính mình cố ý ở thiệp mời viết muốn tôi mang theo bạn trai. Các người nếu là không ở hôn lễ đối với Mộ thiếu như vậy, hẳn căn bản sẽ không cùng các người so đo. Chuyện của anh, tôi thương mà không giúp gì được!”

Chính bản thân cô cũng tự thân khó bảo toàn, dựa vào cái gì phải vì như vậy một cái tra nam như vậy, đi chọc Mộ Lăng Khiêm.

“Ôn Hương Dương, người thật liền tuyệt tình như vậy sao? Người đã quên ta trước kia là đối với người như thế nào sao? Người đã quên người sinh bệnh là ai đưa người đi bệnh viện sao? Người đã quên người mỗi năm sinh nhật là ai ti mi chuẩn bị kinh hi cho người sao? Người đều đã quên sao?”

Lâm Hạo nói, làm nguyên bản muốn làm Ôn Hương Dương dừng bước chân.

“Tôi không quên.” Cô quay đầu lại, ánh mắt cực ảm đạm nhìn phía hắn, “Lâm Hạo, tôi cũng chưa quên. Tôi càng không quên, ở thời điểm chúng ta chia tay, người đem đòi lại những thứ đã cho tôi, muốn tôi đem toàn bộ tiền trả cho người, còn bức ta ở trong vòng 3 ngày trả hết. Tôi mãi mãi sẽ không quên, người cùng Trần Văn Hi còn ở bên trong viết thêm vài nét bút có lẽ có trường mục, muốn kiếm thêm tiền của ta!”

Nếu không phải như vậy, cô như thế nào sẽ ghê tởm Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi như vậy? Ôn Hương Dương nói, làm Lâm Hạo không lời gì để nói. Trong cửa hàng trà sữa còn có những người khác, nghe được hai người nói, đều bắt đầu đối với Lâm Hạo chỉ chỉ trỏ trỏ. Lâm cảm tự giác mặt mặt, hắn hung tợn trừng mắt nhìn Ôn Hương Dương liếc mắt một cái, xoay người đi ra ngoài. Hắn nếu là sống không nổi nữa, đó chính là do Ôn Hương Dương làm hại, hắn là tuyệt đối sẽ không làm Ôn Hương Dương sống quá thoải mái đâu. Lâm Hạo đi ra ngoài, liền bấm một dãy số điện thoại.

“Uy, là Ôn bá phụ sao? Con là tiểu Hạo a, bác không phải hỏi con gần nhất mấy ngày nay có hay không nhìn thấy Hương Dương sao? Con thấy cô ấy hiện tại đang ở trong tiệm trà sữa bên cạnh trường đại học.” Ôn phụ —— Ôn Lợi Thịnh vẫn luôn không có tìm được tin tức của Ôn Hương Dương, ông mấy ngày nay đang ở nơi nơi tìm Ôn Hương Dương, ông đi đến nhà Ôn Hương Dương chặn đường bắt quả Ôn Hương Dương, nhưng chỉ tìm được tin tức Ôn Hương Dương đã dọn đi, đang lúc ông muốn nổi trận lôi đình, liền nhận được điện thoại của Lâm Hạo.

“Hạo. Lần này nếu hạng mục thế mậu cao ốc là thuận lợi lấy được, bác sẽ giúp Lâm gia vượt qua nguy cơ lần này.”

“Cám ơn bá phụ.”

Ôn Lợi Thịnh chính là từ Lâm Hạo biết được Ôn Hương Dương cùng người Mộ gia có quan hệ, chỉ là ông không biết đối phương là Mộ Lăng Khiêm, chỉ tưởng người bên dòng Mộ gia, nhưng chỉ cần là người Mộ gia, có thể leo lên một cái, đối với ông chính là cực kì có chỗ lợi.

Tắt điện thoại, Lâm Hạo nắm chặt di động. Ôn Hương Dương, cô bắt nhân đừng trách tôi bất nghĩa!

Có Ôn Lợi Thịnh một phụ thân như vậy, là bi kịch lớn nhất của cô! Ôn Hương Dương cũng không biết Lâm Hạo đã sớm cùng Ôn Lợi Thịnh cấu kết cùng nhau, còn đem chuyện của cô đều nói cho Ôn Lợi Thịnh, cô hiện tại đang ở trong tiệm trà sữa chờ Nghiêm Hân. Qua đại khái hai mươi phút, một chiếc xe thể thao màu lam ngừng ở trước cửa hàng trà sữa cách đó không xa bãi đỗ xe, một thân váy dài màu lam, mang theo kính râm Nghiêm Hân từ

trên xe đi xuống, tìm được Ôn Hường Dương trong quán trà sữa.

“Hường Dương, cậu nói, cậu gần nhất đều vội làm cái gì vậy? Cậu cũng chưa cho tớ thời gian phản ứng, điện thoại đều không cho tớ gọi. Tớ mỗi lần gọi điện thoại cho cậu, cậu mỗi lần đều là tắt máy, tắt máy.” Nghiêm Hân mở kính râm ra, thờ phỉ phỉ nói.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 67: Hường Dương, Ta Là Ba Của Con Đây!

Editor: Địa Ngục

Ôn Hường Dương cười cười xin lỗi, cầm tay của Nghiêm Hân, “Tiểu Hân, đừng có giận mà. Cậu cũng biết là bây giờ mình đang nợ ngập đầu, mình là đang cố gắng kiếm tiền trả lại cho cậu đó.”

“Cậu.....” Nghiêm Hân rất muốn nói là không cần phải vội, thậm chí không cần phải trả cũng được.

Nhưng cô biết, Ôn Hường Dương chắc chắn sẽ không đồng ý.

Cô đành phải nói, “Thôi được rồi, cậu bận lắm, bận đến mức không thèm nghe máy của mình.”

“Ây da, thật ngại quá. Lần sau mình sẽ nhớ mang theo đồ sạc điện thoại.”

“Được rồi, lần này tớ tạm tha cho cậu một lần.” Nghiêm Hân cũng không phải là người thích ra vẻ, cô liền chuyển đề tài, cười nói, “Hường Dương, tớ nói cho cậu biết, anh tớ đã tìm được một bệnh viện rất tốt, là một bệnh viện tư nhân ở Mỹ rất nổi tiếng chuyên trị bệnh bạch cầu. Tớ hôm qua anh ấy đã sang nước ngoài gặp mặt mấy người đó, đợi hai ngày sau đưa Thiệu Kiệt chuyển đến đó thì có thể làm ngay.”

“Nhưng mà, Hường Dương, cậu hãy nói thật cho tớ biết, tại sao cậu phải vội vàng chuyển viện cho Thiệu Kiệt, thật sự không có chuyện gì xảy ra sao?”

Đây không phải là lần đầu tiên Hân Nghiêm hỏi như vậy.

Ôn Hường Dương có chút chần chờ, không biết có nên nói cho Nghiêm Hân biết hay không.

Cô không hy vọng Nghiêm Hân sẽ lo lắng, nếu Nghiêm Hân đã biết, Nghiêm Khắc khẳng định cũng sẽ biết.

“Tiểu Hân, thật ra là.....” Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, đang lo lắng là phải nói như thế nào, cô ngẩng đầu, liền nhìn thấy có một người từ cửa bước vào.

Ôn Hường Dương vừa thấy người đến là ai.

Cô lập tức liền đứng lên, đáy mắt cũng lộ ra vẻ chán ghét.

Nghiêm Hân thấy phản ứng của Ôn Hường Dương, cô kỳ quái nhìn về phía Ôn Hường Dương, “Hường Dương, làm sao vậy?”

Cô đứng lên, vừa mới xoay người lại, liền thấy Ôn Lợi Thịnh hướng về phía hai người bọn họ đi tới.

Nghiêm Hân cũng không thích Ôn Lợi Thịnh, nhưng xuất phát từ lễ phép, cô vẫn nên thăm hỏi một tiếng, “Ôn bác trai, chào ngài.”

“Tiểu Hân cũng ở đây à.” Ôn Lợi Thịnh đối với Nghiêm Hân cũng có chút khách khí, mẹ của Ôn Hường Dương cùng với mẹ của Nghiêm Hân là khuê mật, sau khi mẹ của Ôn Hường Dương qua đời, Ôn gia cùng Nghiêm gia còn thể quan hệ hợp tác với nhau là vì dựa vào Ôn Hường Dương để duy trì.

“Tiểu Hân, bác có chuyện muốn nói với Hường Dương, con đi về trước đi.” Ôn Lợi Thịnh đối với Nghiêm Hân lộ ra tươi cười, ông ta đương nhiên nghĩ Nghiêm Hân chắc chắn không biết chuyện ông ta uy hiếp Ôn Hường Dương, vì một khi Nghiêm Hân biết, người của nghiêm gia khẳng định cũng sẽ biết, đến lúc đó bọn họ ở sinh ý thượng lui tới khẳng định sẽ đã chịu ảnh hưởng.

Nghiêm Hân nghi ngờ nhìn Ôn Lợi Thịnh liếc mắt một cái, cảm thấy có vấn đề, “Ôn bác trai, có chuyện gì có chuyện gì mà con không thể biết sao? Con cùng Hường Dương từ nhỏ lớn lên bên nhau, chuyện của Hường Dương, con đều biết.”

Ôn Lợi Thịnh thấy Nghiêm Hân không muốn đi, ông ta liền mở miệng nói, “Là chuyện nhà đó mà.”

“Hường Dương, con cùng ba trở về.” Ôn Lợi Thịnh cực kỳ chắc chắn mở miệng, ông ta khẳng định trăm phần trăm, Ôn Hường Dương sẽ đi với ông ta, bây giờ Ôn Hường Dương đã không một xu dính túi, mà trong tay của ông ta còn nắm lá bài tẩy là Ôn Thiệu Kiệt.

Dù cho không bị Ôn Lợi Thịnh lợi dụng thì Ôn Hường Dương cũng phải đem chính mình bán đi.

Cô lại không dám trêu chọc Mộ Lăng Khiêm, thế thì hiện tại cô còn dám ngỗ nghịch với Ôn Lợi Thịnh sao?

Ôn Hường Dương nhún vai, khoe miệng mỉm cười, mắt tràn đầy vẻ châm chọc nói, “Tôi tại sao lại phải trở về với ông chứ? Từ khi tôi lên mười, trong mắt của ông đã không có người con gái như tôi rồi, tôi phải dựa vào cái gì để cùng ông trở về chứ?”

“Mày ——!” Ôn Lợi Thịnh không nghĩ tới Ôn Hường Dương cư nhiên sẽ phản kháng.

Hắn nhìn thấy Nghiêm Hân đứng ở trước mặt của Ôn Hường Dương, lúc đầu ông ta định là sẽ dùng Ôn Thiệu Kiệt để uy hiếp Hường Dương nhưng lại không thể mở miệng nói được, ông ta chỉ có thể trừng mắt Ôn Hường Dương, âm thanh lạnh lùng nói, “Hường Dương, ta là ba của con con đấy!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 68: Ôn Hường Dương, Mày Đứng Lại Đó Cho Tao!

Editor: Địa Ngục

“Ba, tạm biệt. Hẹn gặp lại.” Ôn Hường Dương lúi kéo Nghiêm Hân đi ra ngoài.

Chuyến bệnh viện của Thiệu Kiệt, Nghiêm Khắc đã đi xử lý, cô hiện tại một chút cũng không cần sợ Ôn Lợi Thịnh nữa.

“Ôn Hường Dương, mày đứng lại đó cho tao!” Ôn Lợi Thịnh thấy Ôn Hường Dương dám dám nói chuyện như vậy với ông ta liền tức giận đến không thờ được, nhìn về phía Ôn Hường Dương la lên.

Ôn Hường Dương vẫn mặc kệ ông ta.

Từ lúc đầu, mọi chuyện liên quan đến Nghiêm gia đều là cô giúp ông ta, chỉ những lúc Ôn Lợi Thịnh lợi dụng cô thì mới nghĩ đến cô, tới coi cô, mua đồ ăn cho cô, đối với cô mới thể hiện chút tình thương của cha, còn lúc bình thường, cô căn bản chỉ là đồ dư thừa.

Cô thật sự rất ngốc, cư nhiên còn vì chuyện ông ta đã đối tốt với cô trước đây mà cho rằng trong lòng ông ta vẫn coi cô là con gái, còn ngốc đến mức đi tìm Ngưu Lang, chụp ảnh, muốn nhờ vào chuyện đó để khiến ông ta đau lòng, mong ông ta sẽ không xem mình như món đồ để đổi lấy lợi ích cho mình.

Ôn Hường Dương lúi kéo Nghiêm Hân ra thẳng xe của cô ấy.

“Tiểu Hân, đưa chìa khóa cho tớ.”

“Được.” Nghiêm Hân đem chìa khóa đưa cho Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhận lấy chìa khóa, liền bắt đầu khởi động xe.

Chỉ nghe “Oanh—” một tiếng, âm thanh động cơ vang lên, chiếc xe thể thao màu xanh giống như một mũi tên lao ra khỏi cung, bay ra ngoài.

Ôn Hường Dương càng lái càng nhanh, càng lái càng nhanh, làm cho Nghiêm Hân sợ đến nỗi nắm chặt đai an toàn, hứng gió nhìn về phía Ôn Hường Dương hô lên, “Hường Dương, nhanh quá, cậu lái chậm một chút a.”

Ôn Hường Dương nghe được tiếng kêu của Nghiêm Hân, cuối cùng cũng từ từ bình tĩnh, tốc độ cũng chậm lại.

Chờ đến khi Ôn Hường Dương dừng lại, hai người đã tới một cái cánh đồng màu xanh.

Ánh mắt Nghiêm Hân đại ra nhìn thẳng phía trước, Ôn Hường Dương không nói một lời.

Cô duỗi tay nắm lấy tay của Ôn Hường Dương, “Hường Dương.”

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, nhìn phía Nghiêm Hân, xin lỗi cười cười, “thật ngại quá, tiểu Hân, làm cậu phải lo lắng rồi.”

“Tớ không có việc gì, nhưng mà cậu.”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, “Mình chỉ là trong lòng có chút ghen nên mới phát cuồng chút thôi!”

“Tiểu Hân, cậu nói tớ có phải điên rồi hay không? Biết rõ ông ta là người như vậy, nhưng tớ lại còn đối ông ta ôm hy vọng. Tiểu Hân, tại sao? Tại sao ông ta lại là ba của tớ? Ông ta đối với con riêng của người phụ nữ bên ngoài tốt như vậy. Nhưng đối với tớ, đối với Thiệu Kiệt lại tàn nhẫn như vậy?”

“Hương Dương, nếu cậu thấy khó chịu thì dựa vào người tớ đi.” Nghiêm Hân tháo dây an toàn ra, ôm lấy Ôn Hương Dương.

Cô chỉ biết là, lúc Hương Dương 8 tuổi là mẹ của cô ấy đã qua đời. Khi đó, Thiệu Tuấn cùng Thiệu Kiệt mới chỉ có năm tuổi. Thế mà không tới 2 năm sau, Ôn Lợi Thịnh lại cười một lần nữa, người phụ này còn có đứa con riêng 6 tuổi.

“Tiểu Hân, cậu biết không? Ông ta vậy mà còn dám lấy Thiệu Kiệt ra uy hiếp tớ, Thiệu Tuấn mất tích nhiều năm như vậy, ông ta trước giờ vẫn chưa từng đi tìm nó. Tiểu Hân, tớ rất hận ông ta, thật sự rất hận ông ta.” Ôn Hương Dương tự mình lẩm bẩm, “Cho nên, tớ tuyệt đối sẽ không để cho ông ta lấy được hạng mục kia, tuyệt đối sẽ không!”

“Hương Dương, cậu nói, cậu vội vã tìm bệnh viện cho Thiệu Kiệt như vậy là do ông ta à?”

Lúc này Nghiêm Hân thật sự đã sáng tỏ, chuyện này làm cho cô thật khó tiếp nhận được.

Tại sao lại có một người ba như vậy chứ?

Ba mẹ của cô thì hận không thể đem tất cả những gì tốt nhất cho cô và anh nên trước giờ cô không bận tâm tới mấy vấn đề này.

Ôn Hương Dương mệt mỏi gật gật đầu, “Tiểu Hân, về chuyện lo bệnh viện cho tiểu Kiệt thì phải làm phiền cậu và Cách Cách rồi.”

Bây giờ Nghiêm Hân đã biết được tất cả mọi chuyện, đương nhiên là không thể ngồi xem mặc kệ, cô quả quyết gật đầu, “Hương Dương, cậu yên tâm, có mình và anh mình ở đây, chúng mình sẽ không để tên hỗn đản kia có cơ hội khi dễ cậu đâu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 69: Lạnh Lẽo Làm Người Ta Không Dám Tới Gần

“Tiểu Hân, việc này cậu đừng nói cho Cách Cách biết, tớ không muốn làm cho anh ấy với chị dâu tương lai của cậu xảy ra mâu thuẫn.” Ôn Lợi Thịnh hùng hổ dọa người, làm Ôn Hương Dương mệt mỏi nên mới nói mọi chuyện cho Nghiêm Hân biết, nhưng Nghiêm Khắc cùng Nghiêm Hân vẫn khác nhau, cô không yên tâm dặn dò lại.

Nghiêm Hân nghe xong Ôn Hương Dương nói xong, khuôn mặt cô trầm xuống, một lát sau, gật đầu nói, “Hương Dương, mình biết rồi. Cậu yên tâm, việc này mình sẽ không nói cho anh mình biết đâu. Mình sẽ gạt anh ấy, không cho anh ấy biết.”

“Cám ơn.”

“Hương Dương, không cần suy nghĩ đến những chuyện không vui đó nữa. Có anh mình ở đây, Thiệu Kiệt chắc chắn sẽ được chuyển đến bệnh viện tốt.” Nghiêm Hân hưng phấn liếc mắt một cái, ôm cánh tay của Ôn Hương Dương, nói sang chuyện khác nói, “Nơi này phong cảnh không tồi, chúng ta đi xuống tham quan một chút đi.”

“Àn.”

Hai người xuống xe, dọc theo con đường nhỏ vừa đi vừa giỡn, Nghiêm Hân nói công việc của công ty với Ôn Hương Dương, còn nói gần đây có coi trọng một người đàn ông, lại hỏi Ôn Hương Dương sắp tới định làm gì.

Hai người hi hi ha ha cho tới chạng vạng, ăn xong cơm chiều, Nghiêm Hân lái xe đem Ôn Hương Dương đuổi về khu cư trú của cô, kêu người xuống đón, rồi lái xe trở về nhà.

Ôn Hương Dương đứng ở trước cửa tiểu khu một chút, xoay người đi đến trạm xe buýt.

Tới quán bar, hoá trang, thay quần áo, bán rượu.....

Ôn Hương Dương lặp đi lặp lại chuyện này hằng ngày, thời gian vừa đến 9 giờ, dù có đi bán rượu hay không thì cô đều không hề tiếp tục, liền về nhà rửa sạch sẽ, chạy về biệt thự.

Trở lại biệt thự, mở đèn lên, ở bên trong biệt thự, không có một bóng người.

Biệt thự to như vậy, im ắng, vào ban đêm thì hiu quạnh làm người ta lạnh cả sống lưng, Mộ Lăng Khiêm ở một mình trong cái biệt thự như vậy, liệu anh ta có cảm thấy lạnh hay không? Ôn Hương Dương lắc lắc đầu, ôm chặt cánh tay, trở về phòng.

Cô đi lên lầu, mới vừa mở ra cửa phòng, đã phải ngênh đón một trận gió lạnh thổi đến run người, cô nhớ lúc buổi sáng đi thì cô đã đóng cửa rồi mà.

Cô cảm thấy hơi kỳ quái, ngẩng đầu liền thấy phía trước cửa sổ có một bóng người đứng đệt đứng đó, nửa đêm ở phòng của mình lại có một thân dài đứng sừng sững như vậy thật sự đã dọa cho cô giật mình.

Nam nhân ở trong phòng lại không có bất kỳ động tác nào, chỉ đứng ở trước cửa sổ, để cho gió lạnh từ bên ngoài cửa sổ thổi lên mặt, Ôn Hường Dương đứng từ xa mà còn cảm thấy lạnh, người nọ lại hình như không cảm thấy vậy.

Ôn Hường Dương cẩn thận đi đến đó, cũng không có bật đèn, chỉ đi theo ánh trăng đậm nhạt từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, thử kêu lên tên của người kia, “Mộ..... Mộ thiếu?”

Ôn Hường Dương đã lên tiếng dò hỏi, nhưng người đang đứng lại không có bất kỳ phản ứng gì, đừng nói quay đầu lại, chỉ động một cái thôi mà, người nọ đều chưa từng động một chút.

Nơi này là khu biệt thự cao cấp, vào buổi tối như vậy, ngoại trừ Mộ Lăng Khiêm, cô thật sự không thể nghĩ ra còn người nào có thể đứng ở đây, đứng trong phòng của cô như vậy.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, cất bước đi tiếp về phía của người kia.

Khi cô đi đến trước mặt anh ta, ngẩng đầu lên, nhìn về phía anh.

Ở ngoài cửa sổ, ánh đèn mỏng manh cùng cái khí chất độc đáo đó, cô có thể nhận ra được người đàn ông này, sườn ở khuôn mặt của anh mang vẻ lạnh lùng đến tối không rõ, quanh quệ, lưng bạc, thậm chí hơi thở còn mang theo một vẻ vắng lặng cao ngạo.

Như để nói người sống chớ đến gần anh ta, không hề nghi ngờ, làm người ta cũng không dám đi quấy rầy.

Ôn Hường Dương rũ hạ đôi mắt, cô còn không đủ tư cách để được người ta bao dưỡng, quấy rầy tâm tình của kim chủ thì là một chuyện không thể tha thứ được, cho nên, Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, cô chỉ có thể đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm.

Gió đêm nay thật sự rất lạnh, lạnh đến mức làm người ta sờn tóc gáy, cô không biết đã đứng bao lâu, lại một trận gió lạnh thổi tới, cô liền nhịn không được, ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm hắt xì một cái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 70: Hấn Bắt Đầu Chán Ghét

Editor: Thùy Tiên.

Cái hắt xì này thế nhưng lại khiến lực chú ý của Mộ Lăng Khiêm lại đây.

Thời điểm Ôn Hường Dương che miệng lại, xuyên qua ánh đèn đường ngoài cửa sổ, rõ ràng thấy Mộ Lăng Khiêm nháy mắt nhú chặt mày.

“Không, ngại quá.” Ôn Hường Dương xoay người muốn rời đi.

Còn chưa kịp bước chân, ngay lập tức đã bị Mộ Lăng Khiêm bắt được.

Ôn Hường Dương nhìn hấn.

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay đóng cửa sổ, lôi kéo cô đi đến trước giường, ấn xuống công tắc.

Phòng, nháy mắt sáng như ban ngày, điều hòa bắt đầu hoạt động, trong phòng dần dần ấm lên.

Mộ Lăng Khiêm kéo chiếc chăn trên giường qua, duỗi tay liền đem Ôn Hường Dương bọc lại, bọc đến Ôn Hường Dương chỉ còn lộ ra mỗi cái đầu.

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt.

Mộ Lăng Khiêm lại chỉ nhàn nhạt nhìn cô một cái, liền xoay người bước chân rời đi, ra khỏi phòng cô, cũng không hỏi cô đi đâu, vì sao giờ này mới trở về.

Tựa hồ, Mộ Lăng Khiêm không hỏi mới là bình thường.

Nhưng Ôn Hường Dương vẫn cảm thấy hôm nay Mộ Lăng Khiêm có chỗ nào đó thật kì quái.

Cô ở trong phòng nửa giờ, càng nghĩ càng thấy Mộ Lăng Khiêm không thích hợp.

Hắn vừa đi chính là vài thiên, cô không có liên lạc gì với hắn, hắn cũng không có gọi cho cô một cuộc điện thoại nào, hắn rời đi trước, rõ ràng là cảm thấy cô là loi ong bướm.

Quan trọng nhất à, sau khi bị hắn bao dưỡng, hắn chưa hề chạm qua cô một lần nào.

Chẳng lẽ hắn đã bắt đầu chán ghét cô, tính toán muốn bỏ đi quan hệ bao dưỡng cô?

“Mộ Thiếu, anh ở đâu?” Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn là đi đến trước phòng Mộ Lăng Khiêm, gõ vang cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Trong phòng, không có bất luận phản ứng nào đáp lại.

Ôn Hường Dương cắn chặt răng, lại gõ cửa lần hai.

Như cũ không có người trả lời.

Ôn Hường Dương giơ tay, vừa định gõ cửa lần thứ ba, cửa phòng ở trước mặt cô đột nhiên mở ra.

Mộ Lăng Khiêm trên người chỉ mặc một bộ áo tắm dài, mái tóc ngắn đen nhánh vẫn còn vài giọt nước vẫn đang nhỏ xuống, rõ ràng là vừa từ phòng tắm đi ra.

Ôn Hường Dương nhìn dáng người Mộ Lăng Khiêm tốt như vậy, nuốt nuốt nước miếng, trên đỉnh đầu liền truyền đến thanh âm trầm thấp lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm, “Chuyện gì?”

“Ta.....” Ôn Hường Dương đầu óc vừa chuyển, lộ ra một nụ cười mỉm, “Mộ Thiếu, anh có đói không? Tôi đi làm điểm tâm cho anh ăn khuya nha?”

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương nói xưng hô với hắn, nhũ mào quet mắt liếc Ôn Hường Dương một cái, “Phanh” một tiếng, cửa phòng đóng lại.

Ôn Hường Dương bị tiếng đóng cửa phòng này làm cho trong tâm đều kinh hoàng một chút.

Cái này xong rồi, xem bộ dạng này, hắn hiển nhiên là đã chán ghét cô.

Cô nói qua, hắn có thể tùy thời ngưng hắn bao dưỡng cô....

Nửa giờ sau, Ôn Hường Dương bụng một nồi cháo nóng hằm hằm, lại lần nữa đi tới ngoài cửa phòng Mộ Lăng Khiêm, đôi tay đã dùng để bưng nồi cháo, cô chỉ có thể dùng chân nhẹ nhàng đá vào cửa.

“Mộ thiếu, tôi nấu cháo cho anh.” Nói xong còn bổ sung một câu, “Anh yên tâm, tôi tuyệt đối không bỏ thứ anh không thích ăn vào.”

Không có người để ý tới.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, cố ý dùng một loại ngữ khí tội nghiệp, mở miệng cầu xin tha thứ, “Mộ thiếu, tôi biết trở về muộn như vậy, là tôi không đúng. Tôi hẳn là ở nhà chờ anh trở về, anh đại nhân không chấp kê tiểu nhân, hãy tha thứ cho tôi lần này được không?”

Không phản ứng, như cũ không phản ứng, Ôn Hường Dương biết, Mộ Lăng Khiêm không ngủ sớm như vậy.

“Mộ thiếu, anh nếu là.....” Ôn Hường Dương vừa định mở miệng nói lần nữa, cửa phòng liền mở, cô liền lộ ra tươi cười, còn tưởng cô đã cố tình nói đến nồi cháo làm riêng cho hắn, hắn còn không chịu mở miệng, Mộ Lăng Khiêm thanh âm lạnh băng cũng vang lên, “Cô không định rút ra khỏi phòng tôi. An tĩnh trở lại phòng cô đi”

Ôn Hường Dương buông nồi cháo trong tay xuống, kéo Mộ Lăng Khiêm, muốn hỏi ý tứ hắn, xem có phải hắn thật sự không còn muốn bao dưỡng cô nữa không, cô sẽ sớm nghĩ đường lui.

Nhưng cô vừa mới đụng vào Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm liền đuổi tay bắt lấy tay cô quăng cô ra ngoài.

Ôn Hường Dương bị ném, dưới chân uốn éo, cả người trong tâm không vững, hướng tới chỗ nồi cháo ngã xuống.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Người Nữ Nhân Đây Còn Có Thể Lại Ngu Xuân Thế Sao?

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương chỉ cảm thấy tay phải bị một trận đau, bên tai liền truyền đến thanh âm phẫn nộ của Mộ Lăng Khiêm, “Ôn Hường Dương, cô nữ nhân này còn có thể lại ngu xuẩn thế sao?”

Ôn Hường Dương bị ôm lên, chờ cô lấy lại tinh thần, đã bị ôm ngồi ở trên giường, mà Mộ Lăng Khiêm đang hướng chỗ cô bị phồng trên tay bôi một lớp thuốc mỡ.

Lúc thuốc mỡ mới vừa chạm đến da cô, làm cô nhin không được đau hít ngược một hơi khí lạnh.

“Kiên nhẫn một chút!” Mộ Lăng Khiêm động tác nhanh nhẹn mà nhanh chóng đem chỗ bông của Ôn Hường Dương xử lý một lần.

Ôn Hường Dương an vị ở trên giường, nhìn nam nhân trước mặt nửa ngồi xồm trước mặt cô.

“Mộ thiếu, anh nếu là không nghĩ muốn bao dưỡng tôi.....”

“Cô nói cái gì?” Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong, Mộ Lăng Khiêm liền mạnh mẽ đánh gãy lời nói của cô, lúc giúp cô thoa thuốc tay cũng tăng thêm lực độ, làm Ôn Hường Dương đau nhủu mày.

Nhìn Mộ Lăng Khiêm biểu tình lạnh nhạt nhủu mày, Ôn Hường Dương không dám lại tiếp tục nói.

“Hiện tại biết đau?” Mộ Lăng Khiêm sắc mặt lạnh băng như cũ, nhưng lúc nhìn Ôn Hường Dương đau đến mức nhăn lại mày, liền thu hồi lực độ.

Đem chỗ bị phồng trên tay Ôn Hường Dương đều xử lý một lần, Mộ Lăng Khiêm đứng lên, gọi điện thoại, Ôn Hường Dương chỉ nghe được Mộ Lăng Khiêm kêu người nọ lập tức lại đây. Cô không biết chính mình lại chọc Mộ Lăng Khiêm cái gì, cô hiện tại thậm chí không dám cùng anh nói chuyện, cô chỉ dám cúi đầu, xem ngón tay chính mình, bên tai liền vang lên tiếng bước chân. Cô ngẩng đầu, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang định đi rửa sạch chỗ cháo bị đổ. Ôn Hường Dương thấy như vậy một màn, vội vàng đứng lên, chạy qua đi, “Mộ thiếu, để cho tôi làm cho.”

Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng quét liếc mắt Ôn Hường Dương một cái, tầm mắt dừng ở trên tay cô, hiếm thấy nói một câu, “Tôi không có thói quen ‘ăn’ như thế này.”

Cô cũng không có, chỉ là trừ bỏ cái này, cô tìm không thấy lý do khác tới tìm hắn.

“Đi vào!” Mộ Lăng Khiêm ra lệnh, “Một câu, tôi không nghĩ nói lần thứ hai!”

Ôn Hường Dương bắt đắc dĩ ở trong lòng thở dài, cô cho rằng thời điểm anh là Nguru Lang, tính tình của anh tựa hồ liền rất không ổn định, nhưng giống như không có không xong đến loại trình độ này. Anh quả thật là chán ghét cô. Chỉ là, nếu chán ghét cô, giọng luôn như vậy lạnh nhạt đối với cô, cần gì phải đáp ứng bao dưỡng cô chứ? Ôn Hường Dương yên lặng trở về phòng.

Nhưng mới vừa đi ra khỏi phòng Mộ Lăng Khiêm, bên tai liền truyền đến thanh âm lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm, “Cô muốn đi đâu?”

“Về phòng a?” Ôn Hường Dương theo bản năng trả lời nói.

Trả lời xong, liền phát hiện Mộ Lăng Khiêm sắc mặt càng khó nhìn, đầu óc cô đột nhiên tự động truyền phát tin Mộ Lăng Khiêm vừa rồi nói qua nói, cô vội vàng xoay người, trở về phòng Mộ Lăng Khiêm. Anh là tính toán muốn cô sao? Anh không có ghét bỏ cô sao? Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường Mộ Lăng Khiêm, nhưng là, so khác với lúc cùng anh cùng nhau ngủ mang đến an tâm, thì lúc này cô đang có rất nhiều thấp thỏm bất an. Nam nhân này nhìn như lạnh lẽo, nhưng ở trên giường anh lại có một cô dã tính, anh quá mức cuồng dã, trải qua hai lần cuồng dã, cô cũng đã có chút sợ hãi bị anh đè ở dưới thân, cảm giác bị anh chiếm cứ.

Thân thể này của cô, không thỏa mãn được nhu cầu của hắn..... Chính là, đây là chính cô điểm cô lo sợ. Anh muốn thật sự sử dụng nhiều tiền bao dưỡng cô, lại không chạm vào cô, cô mới nên lo lắng. Ôn Hường Dương không biết chính mình ở trên giường ngồi bao lâu, chỉ là Mộ Lăng Khiêm vẫn luôn không có trở về, chờ anh lại lần nữa về phòng. Ôn Hường Dương lập tức đứng lên. Vừa định nói chuyện, liền phát hiện phía sau Mộ Lăng Khiêm còn có một người khác. Một thân áo blouse trắng Hoa Úc nhìn qua rất có khí chất, chỉ là biểu tình anh ta cợt nhả, làm như thế nào đều mang theo vài phần không đứng đắn.

Hoa Úc vươn tay, hướng tới Ôn Hường Dương liền nói, “Tiểu tình nhân của Mộ thiếu gia, cô hảo a, chúng ta lại gặp mặt.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 72: Lão Đại Có Nữ Nhân!

Editor: Hyna Nguyễn

Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng liếc mắt Hoa Úc một cái. Hoa Úc bị đông lạnh thu hồi tay, trên mặt tươi cười cũng biến mất.

“Khụ khụ.” Hoa Úc ho khan một tiếng, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Mộ đại thiếu gia, tôi vẫn là nên đi vào giúp cô ấy xem vết thương trên tay, hay là để cô ấy ra đây?”

“Cậu nói đi?” Mộ Lăng Khiêm một chân liền đem Hoa Úc đạp đi vào.

Hoa Úc bị đá liên tiếp về phía trước vài bước mới ngừng lại được. Hắn quay đầu lại, bộ mặt dữ tợn nói, “Cậu cho rằng tôi là thủ hạ của cậu sao? Không động liền đá tôi, cậu tin hay không tôi.”

“Cậu nói gì?” Mộ Lăng Khiêm tầm mắt giống như chim ưng rơi xuống.

Hoa Úc không dám lơ đãng, = đứng thẳng thân thể, nghiêm trang nói, “Tôi tự nhiên là lập tức liền giúp tiểu tình nhân của cậu xem vết thương trên tay.”

Hoa Úc đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, vừa định cầm lấy tay Ôn Hường Dương, còn không có đụng tới, đã bị Mộ Lăng Khiêm đánh bật lại.

Tay Hoa Úc bị ném lại tức đến mức bất đắc dĩ nói, “Hành hành hành, tôi không chạm vào tiểu tình nhân nhà ngươi còn không được sao? Tới tới tới, Mộ đại thiếu gia, chính ngươi tới, tôi nói, cậu tới giúp cô ấy tiếp tục xử lý vết thương.”

Ôn Hường Dương nhìn hai người này nói chuyện, cô không khỏi nhớ tới trên sổ tay của Tần Toa viết một câu: “Nhớ kỹ, ngàn vạn đừng chạm vào đồ vật của Mộ thiếu, Mộ thiếu không thích nhất chính là người khác chạm vào đồ vật của hắn.”

Mộ Lăng Khiêm hiện tại không cho Hoa Úc chạm vào cô, đây có phải là chứng minh, trong lòng Mộ Lăng Khiêm, cô là đồ vật thuộc về anh? Vết thương của Ôn Hường Dương kỳ thật không nghiêm trọng lắm, Mộ Lăng Khiêm kéo cô ra đúng lúc, cô bị phỏng chi là một bộ phận rất nhỏ, hơn nữa so với nhỏ là rất nhỏ.

Hoa Úc nhìn một lần, kỳ thật Mộ Lăng Khiêm chính mình đều xử lý tốt, anh ta thật sự làm không hiểu rõ Mộ Lăng Khiêm còn gọi anh ta chạy tới nơi này một chuyến, là muốn làm cái gì. Nhưng là, không thể nghi ngờ, đây là sự tình rất thú vị.

Hoa Úc mới vừa nói xong, “Hảo, không còn gì trở ngại nữa.” Anh ta đã bị Mộ Lăng Khiêm qua cầu rút ván đuổi đi ra ngoài.

Hơn nửa đêm, bị đuổi ra khỏi cửa. Hoa Úc nổi giận đùng đùng ở ngoài cửa hô to hai tiếng, hừ lạnh một tiếng lên xe, chỉ là trên đường trở về, hắn bắt đầu trả thù tính phát tin tức cho mấy huynh đệ bọn họ.

Hoa Tiểu Bát: “Lão đại có nữ nhân! Lão đại có nữ nhân! Lão đại có nữ nhân! Chuyện quan trọng nói ba lần!”

Trong diễn đàn hồi phục là trăm miệng một lời: “Thiết ~”

Hoa Tiểu Bát: “Tôi nói thật, tôi nói chính là thật sự, tôi thề với trời! Tôi đều gặp qua cô ấy ba lần! Lão đại đã cùng cô ấy ở chung!”

Lão Tam: “Nhảm chán.”

Lão Tứ: “Tắm rửa ngủ đi, đừng có nằm mộng.”

Lão Lục: “Tiểu tám, đi ngủ sớm một chút.”

Lão Ngũ (Tần Toa): “Hoa Tiểu Úc, đừng giỡn giỡn, tôi đã sớm nói cho bọn họ, bọn họ không một người tin tưởng. Lão Thất còn nói, nếu là thật sự, hắn lập tức đi ra ngoài lừa bọn.”

Lão Nhị (cuối cùng lên tiếng): “Hoa Tiểu Bát, ngươi đừng quên mấy ngày nay là ngày mấy, ngươi nếu không muốn chết, tốt nhất chó chọc lão đại.”

“.....” Hoa Tiểu Bát (cảm động đến rơi nước mắt): “Nhị ca ngươi đã cứu ta một mạng a. Trời ạ, ta tuyệt đối là an nhàn thoải mái đã quen, cư nhiên đã quên chuyện này.”

Bên trong biệt thự, sau khi xử lý, tay Ôn Hường Dương chỉ cần chú ý thêm mấy điểm liền hảo. Cô dưới bức bách của Mộ Lăng Khiêm, rửa mặt chải đầu một lần, quần áo trên người cũng thay đổi, mặc vào áo ngủ mới tinh Mộ Lăng Khiêm lấy cho cô. Thời điểm cô chính là không biết nên quay về phòng mình, hay vẫn là tiếp tục lưu tại phòng Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm tắt đèn trong phòng. Anh đi đến trước mặt cô, vuốt tay liền ôm eo cô, từ sau lưng ôm lấy cô, đem cả người cô mang theo anh tới trên giường. . .

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(chấm\)Net](http://EbookFull(chấm)Net).

Chương 73: Điện Thoại Sáng Sớm

Thân thể Ôn Hường Dương có một chút căng cứng, tựa hồ là đã nhận ra phản ứng của người trong lòng ngực, cánh tay Mộ Lăng Khiêm ôm phần eo Ôn Hường Dương, theo sau tăng thêm lực độ. Ôn Hường Dương đang đưa lưng về phía Mộ Lăng Khiêm, hai người cứ như vậy nằm ở trên giường, cổ của cô có thể cảm giác được rõ ràng hơi thở ấm áp của Mộ Lăng Khiêm. Hô hấp tràn ngập hơi thở nam tính, làm cô có chút bất an giật mình. Mới vừa vừa động dậy, đã bị Mộ Lăng Khiêm đè ép xuống.

“Đừng nhúc nhích.” Thanh âm hân trong bóng đêm có vẻ có chút trầm thấp, không phải lạnh băng trầm thấp, mà là nồng đậm đến không hòa tan được bóng đêm hắc ám trầm thấp.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm thế, lại không có động dậy. Cô chỉ là cảm thụ được độ ấm của nam nhân phía sau kia, cảm thụ được hơi thở hân, mặc dù thân thể của cô vẫn là có chút cứng đờ, nhưng cũng bắt đầu chính mình điều tiết bắt đầu thả lỏng. Ôn Hường Dương khẩn trương chờ bước hành động tiếp theo của Mộ Lăng Khiêm, chính là Mộ Lăng Khiêm cũng không có tiếp tục bất kì hành động nào đối với cô. Hân chỉ là đơn thuần ôm nàng. Thật ra, Ôn Hường Dương có một chút thất vọng, trong lúc này nếu hân chạm vào cô, chứng minh hân sẽ không giải trừ quan hệ bao dưỡng cùng cô, nhưng lại sợ hãi cảm giác hân quá hung tàn thật là không thể chịu được. Không biết qua bao lâu, Ôn Hường Dương cảm giác hô hấp của Mộ Lăng Khiêm bằng phẳng yên tĩnh, như là bộ dáng đi ngủ, cô hơi chút xoay người, chính diện đối với mặt với Mộ Lăng Khiêm.

Hiện tại đã là cuối thu mùa, thời tiết có chút lạnh. Trong phòng Mộ Lăng Khiêm cũng không có mở điều hòa, liền nằm như vậy, đều có chút khí lạnh. Ôn Hường Dương là người rất sợ lạnh, cô thấy Mộ Lăng Khiêm ngủ rồi, chớp chớp mắt, duỗi tay ôm lấy eo Mộ Lăng Khiêm, đem chính mình cả người đều chôn vào lồng ngực ấm áp của hân. Điều cô không phát hiện ra chính là, ngay khi cô làm xong hành động này, đôi mắt đang nhắm của Mộ Lăng Khiêm, đột nhiên mở to ra. Nhìn người đang nằm trong lồng ngực hân, Ôn Hường Dương hiển nhiên đã đem hân trở thành lò sưởi, hân cau mày, lại không có đẩy cô ra, mà là duỗi tay ôm lấy cô. Ôn Hường Dương là người có thể cực dễ dàng đi vào giấc ngủ, cô vừa ngủ liền ngủ một mạch tới hừng đông mới tỉnh lại. Thời điểm cô tỉnh lại, liền phát hiện Mộ Lăng Khiêm còn ở trên giường, mà cả người cô lại đều đặt trên người Mộ Lăng Khiêm, một cái đùi còn tùy tiện đè nặng bụng hân. Sát, cô tối hôm qua đã làm cái gì vậy? Hiện tại cũng không phải là cô tiêu tiền mua hân, nên không thể vọng tưởng có thể làm bất cứ cái gì đối với hân. Ôn Hường Dương rón ra rón rén đem chân mình từ trên bụng Mộ Lăng Khiêm đặt xuống dưới, tay cũng cầm xuống dưới, lại trộm bò xuống giường. Ngay khi Ôn Hường Dương cho rằng cô có thể thần không biết quỷ không hay đi ra ngoài, không để cho Mộ Lăng Khiêm biết, tư thế ngủ của cô bất nhả như vậy đè nặng hân, di động cô đặt ở trong quần áo cư nhiên vang lên. Vừa nghe đến tiếng chuông di động của mình, Ôn Hường Dương vội vàng chạy qua, cũng chưa xem là ai gọi tới, liền tắt luôn điện thoại. Cô mới vừa thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau lưng lại truyền đến thanh âm Mộ Lăng Khiêm.

“Ai gọi tới?” Ôn Hường Dương nghe được một thanh âm nhập nhèm trung thể mang theo một tia quý khí cùng lười biếng từ tính, thật đúng là bị mê một chút, chờ cô có lại phản ứng, cô vội vàng nói, “Không có gì, có thể là gọi lộn số.”

“Gọi lộn số?” Mộ Lăng Khiêm ngồi dậy, nguyên bản hình dáng nhu hòa khi ngủ dần dần lạnh lên.

“Đưa di động của cô đưa cho tôi xem.”

Ôn Hường Dương lần này chính là học sinh thông minh, nặc kệ là ai gọi tới, chạy nhanh đem lịch sử trò chuyện xóa đi. Sau khi cô làm xong việc này, mới đem điện thoại giao cho Mộ Lăng Khiêm. Mộ Lăng Khiêm mở di động của cô ra coi nhật ký cuộc gọi, tầm mắt hân dừng ở trên mặt có chút chột dạ của cô, đưa điện thoại di động trả lại cho cô, xuống giường, nhìn như không chút để ý liếc mắt nhìn cô một cái. Ôn Hường Dương cũng là xong việc mới phát hiện, cô rốt cuộc có bao nhiêu ngu, vừa rồi di động rõ ràng kêu lên, cô còn đem nhật ký cuộc gọi xóa đi, này không phải lạy ông tôi ở bụi này sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 74: Cho Cô 5 Phút, Thay Quần Áo Xuống Lầu

Thời điểm Ôn Hường Dương đang thấp thòm bất an, di động lại lần nữa vang lên, sợ tới mức cô giống như là làm đi ăn trộm, tiếp cũng không dám tiếp, vội vàng cắt đứt, cũng may Mộ Lăng Khiêm lúc này đang đi vào buồng vệ sinh. Ôn Hường Dương mắt nhìn về hướng buồng vệ sinh, cúi đầu nhanh chóng quét mắt đến dây số điện thoại, phía trên hiện ra là số của Nghiêm Khắc. Nghiêm Khắc tìm cô, khẳng định là tình hình ở bệnh viện của Thiệu Kiệt. Chính là, Mộ Lăng Khiêm còn ở chỗ này, cô muốn là cùng Nghiêm Khắc gọi điện thoại sẽ bị hân biết, không hề nghi ngờ, hân tuyệt đối sẽ không cho cô sắc mặt tốt. Ôn Hường Dương cúi đầu nhanh chóng nhấn đi một cái tin nhắn, sau đó tắt điện thoại di động đi.

Mộ Lăng Khiêm từ buồng vệ sinh đi ra, liếc mắt một cái liền nhìn thấy cô ngồi ở sô pha, cảm giác dường như Ôn Hường Dương như là làm chuyện xấu. Ôn Hường Dương nhìn lên thấy Mộ Lăng Khiêm, cô vội vàng đứng lên, còn đem di động giấu phía sau.

Mộ Lăng Khiêm không có vạch trần những cái tiểu xảo đó của Ôn Hường Dương, tâm tình hân hôm nay vô cùng tốt nên không muốn so đo cùng cô, “Cho cô năm phút đồng hồ, thay quần áo xuống lầu.” Mộ Lăng Khiêm nói xong, liền cất bước rời khỏi phòng.

Ôn Hường Dương lấy lại tinh thần, vội vàng chạy về phòng, thay đổi quần áo, đánh răng rửa mặt, bằng tốc độ nhanh nhất chạy xuống lầu, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đã ở trong xe chờ cô. cô đi đến, mở cửa xe, ngồi xuống vị trí ghế điều khiển phụ. Từ khi cô lên xe, Mộ Lăng Khiêm cũng không có cùng cô nói chuyện, mà là khởi động xe. Mộ Lăng Khiêm luôn có tài xế, đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương thấy hẳn chính mình lái xe. Ôn Hường Dương ngấm trộm Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, thấy khuôn mặt hẳn lạnh lùng hơn so với ngày xưa còn điềm âm trầm, cô liền yên lặng ngồi ở bên cạnh người hẳn, không tính toán mở miệng miễn cấp tìm phiền toái cho chính mình. Mộ Lăng Khiêm lái xe mang cô tới địa điểm lần trước cô tới tham gia hôn lễ đảo Trường Ninh, xe một đường chạy đến bến tàu đảo Trường Ninh, Mộ Lăng Khiêm xuống xe, Ôn Hường Dương cũng đi theo xuống xe. Cô một đường đi theo, liền cùng hẳn đi lên một chiếc thuyền xa hoa du thuyền. Ôn Hường Dương lên du thuyền, nhìn trái nhìn phải một vòng, phát hiện toàn bộ du thuyền giống như cũng chỉ có hai người cô cùng Mộ Lăng Khiêm. Thời điểm cô nhìn trái nhìn phải, du thuyền rời bến tàu ra biển. Ôn Hường Dương thu hồi tầm mắt, đi tìm Mộ Lăng Khiêm. Thời điểm tìm được Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở trên boong thuyền, cả người giống như khắc bằng điêu khắc ưu nhã cao quý mà lại lạnh nhạt đứng thẳng ở chỗ đó. Gió biển thổi qua, mang theo chút lạnh lẽo nhẹ nhàng. Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, đi tới bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, cùng tới hôm qua giống nhau, chỉ là hẳn đứng ở chỗ đó. Không biết vì sao, lúc nhìn đến hẳn một người như vậy đứng ở nơi đó, toàn bộ bối cảnh là hải dương mênh mông vô bờ, cô lại có loại xúc động tưởng bồi hẳn.

Hai người liền như vậy đứng hơn một giờ, Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, ánh mắt dừng ở người tiểu nữ nhân đứng ở bên cạnh hẳn. Thân hình nhỏ xinh đến còn chưa cao tới bờ vai của hẳn, nhưng cố tính chính là như vậy quật cường, “Cô liền như vậy thích cùng tôi đứng như vậy?”

“Thời điểm tâm tình tôi không tốt, tôi liền hy vọng có người có thể bồi tôi, mặc dù nói cái gì đều không nói, chuyện gì đều không làm.” Ôn Hường Dương nhìn biển rộng xanh biếc, hít sâu một hơi, “Huống chi, anh là của kim chủ của tôi, tôi có trách nhiệm tới làm anh cao hứng.” Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, sắc mặt hơi trầm xuống.

Hắn nhìn về phía Ôn Hường Dương nói, “Trên người của cô có bao nhiêu tiền?”

Ôn Hường Dương bị hẳn hỏi có chút ngốc, nhưng bị ánh mắt Mộ Lăng Khiêm xem, vẫn là kinh hồn táng đảm thành thật trả lời nói, “Ba trăm nhiều khối.”

“Lấy ra đi.”

Ôn Hường Dương do dự, đem tiền lấy ra. Nhưng cô mới vừa lấy ra, đã bị Mộ Lăng Khiêm đoạt qua đi, còn sắc mặt vô cùng bình thường đem tất cả ba trăm đồng cất vào trong túi quần tây trang của hẳn.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 75: Ba Trăm Khối, Tôi Bán Ba Ngày Cho Cô

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương khó hiểu mà kinh ngạc nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, liền nghe Mộ Lăng Khiêm mở miệng nói, “Ba trăm khối, tôi bán ba ngày cho cô. Từ giờ trở đi, tôi không phải Mộ Lăng Khiêm, tôi chỉ là Nguru Lang của cô.”

Đây là muốn chơi cái gì? Ôn Hường Dương rõ ràng có chút phản ứng không kịp. Nhưng là nhìn đến sắc mặt Mộ Lăng Khiêm không chút cự tuyệt miệng lưỡi cùng lạnh như băng sương, cô tựa hồ chỉ có thể lựa chọn tiếp thu. Ôn Hường Dương cắn cắn môi, ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Hành, nhưng anh cam đoan, xong việc abg tuyệt đối sẽ không tìm tôi tính sổ, cũng sẽ không tìm người nhà tôi tính sổ, càng sẽ không trả thù tôi nha.”

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt quét Ôn Hường Dương một cái, “Tôi cam đoan.”

Có Mộ Lăng Khiêm này ba chữ, Ôn Hường Dương liền duỗi tay kéo lại hẳn.

“Nếu tôi là kim chủ của anh, như vậy hiện tại anh liền cùng tôi vào trong khoang thuyền đi, bên ngoài này lạnh lẽo muốn chết.”

Buổi sáng tỉnh lại cô phỏng trừ bị hắt hơi, nhưng thật ra không có việc gì, cô nhưng lại không nghĩ kế tiếp lại bị cảm mạo. Ôn Hường Dương đem Mộ Lăng Khiêm kéo đi vào, đem cửa sổ cùng cửa lớn đều đóng lại kín mít, mở ra điều hòa, trên mặt mới có vừa lòng tươi cười. Cô quay đầu lại, thấy Mộ Lăng Khiêm còn đáng người đỉnh bật, di thể độc lập đứng ở chỗ đó, cô đi lên trước, liền đem hẳn kéo đến sofa trước, nhón mũi chân, đem hẳn ấn ngồi xuống.

“Không có Nguru Lang nào sẽ giống anh mang gương mặt như vậy bồi kim chủ?”

Ôn Hường Dương đối với Mộ Lăng Khiêm liền lộ ra một cái tươi cười, “Giống tôi như vậy, cười cười nhiều, anh nhìn soái như vậy, cười rộ lên khẳng định rất đẹp.”

Chính là, Ôn Hường Dương tươi cười cũng không có khiến cho Mộ Lăng Khiêm thay đổi, trên mặt hẳn như cũ không có bất luận biểu tình gì, tâm tình tựa hồ cũng không có bất kì cái chuyển biến tốt đẹp nào. Nói tới trình độ nào đó, Ôn Hường Dương đã đem Mộ Lăng Khiêm trở thành bằng hữu, bỏ qua một tầng quan hệ bao dưỡng cùng bị bao dưỡng, bỏ qua một bên sai biệt về thân phận của bọn họ, cô cũng không cảm thấy ghét hẳn. Đối đãi với bằng hữu, cô từ trước đến nay đều là đào tìm đào phối. Vì thế, suốt một ngày, Ôn Hường Dương đều suy nghĩ biện pháp khiến Mộ Lăng Khiêm vui vẻ,

trong chốc lát giả vai hề, trong chốc lát nói giỡn, còn chạy đi làm hán đồ vật thích ăn khiến hán vui vẻ.

Nhưng một mỗi suốt một ngày, Mộ Lăng Khiêm chính là chưa từng lộ ra bất luận ý cười nào. Ôn Hường Dương một mỗi ngồi xuống bên người Mộ Lăng Khiêm, bắt đầu bởi Mộ Lăng Khiêm, con buồn ngủ không biết khi nào dần dần tiến đến, cô cố gắng chống lại, nhưng không được, kết quả vẫn là ngủ thiếp đi. Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương muốn ngủ lại còn ỏmếu tiếp tục làm hán vui, ánh mắt hán hán ý tan đi, lúc cô ngủ, một khắc kia ngã vào trên vai hán, hán liền duỗi tay tiếp được cô. Hán nhìn cô bình yên đi vào giấc ngủ không có bất kì phòng bị nào, an tĩnh ngoan ngoãn còn giống như hài tử. Cô liền như vậy tin tưởng hán sao? Như thế nào có thể không có đề phòng như thế? Hán duỗi tay sờ lên khuôn mặt trắng nõn kiều tiểu của cô, từ đôi mắt cô một đường đi xuống, đầu ngón tay dừng ở trên đôi môi phàn nộn, ánh mắt cũng tùy thời trở nên u ám.

Ôn Hường Dương là bị hôn tình. Cô cảm giác có cái gì đè nặng cô, ép cô hô hấp khó khăn, sắp thở không nổi, thời điểm chờ cô khó chịu mở hai mắt, nhìn đến chính là khuôn mặt tuấn tú của hán gần trong gang tấc. Lông mi thon dài thậm chí đảo qua gương mặt cô, hán hôn chuyển chế mà ôn nhu, thế cho nên Ôn Hường Dương sau khi tỉnh lại, đều không đành lòng đẩy hán ra. Cô sắc mặt đỏ bừng cảm thụ được độ ấm cùng lực độ trên môi của hán. Hán biết cô đã tỉnh, lại không có định chỉ động tác. Thẳng đến khi người trong lòng ngực hoàn toàn vô pháp hô hấp, hán mới buông môi cô ra, ánh mắt thâm trầm mà mang theo tính xâm lược mãnh liệt nhìn chằm chằm cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 76: Bồi Hán Ở Tại Tiểu Đảo Không Người

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương bị hán ôm trong lòng, tim đập mạnh mẽ, một gương mặt đẹp ứng đỏ nóng lên. Cô hít thở thật sâu, có chút khản trương cúi đầu. Mộ Lăng Khiêm lại vào lúc này, đứng lên, đi ra ngoài. Ôn Hường Dương nghe được tiếng bước chân rời đi, ngẩng đầu, cũng chỉ nhìn được bóng dáng rời đi của Mộ Lăng Khiêm. Vì cái gì đều đã như vậy, vẫn là không chạm vào cô? Ôn Hường Dương một mình ở khoang thuyền đợi cho trời tối, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về. Cô có chút lo lắng đi ra ngoài, liền thấy Mộ Lăng Khiêm vẫn là một mình đứng ở boong tàu, nhìn biển rộng phương xa.

“Vào đi thôi.” Ôn Hường Dương đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ngẩng đầu nhìn hán nói, “Tôi mới vừa nhìn thấy bên trong tủ lạnh có nguyên liệu nấu ăn, tôi làm vẫn thân cho anh ăn, tôi ăn nhân, anh ăn vỏ a.”

Mộ Lăng Khiêm nghe vậy, nhìn về phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương hướng tới hán gật gật đầu. Ôn Hường Dương làm sủi cáo cá hiển nhiên không có ngon lắm, chính là Mộ Lăng Khiêm hiếm thấy lại ăn một chén lớn. Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm cứ như vậy ngồi ở bên cạnh người cô, thông thả ung dung ăn sủi cáo cô làm, mặc danh liền trào ra một cỗ cảm giác thành tựu. Mộ Lăng Khiêm cũng không giống như tính toán trở về địa điểm xuất phát. Ôn Hường Dương liền đem đồ vật trong khoang thuyền đều sửa sang lại một lần. Chỉ có một cái giường, hai người đương nhiên là cùng nhau ngủ.

Đêm đó, Ôn Hường Dương chủ động đi ôm Mộ Lăng Khiêm. Cô ôm hán, chuyện xấu gì làm thì cứ làm đi, nhưng chờ đến khi cô chịu đựng không nổi đi vào giấc ngủ, cũng chưa chờ được tới thời điểm hán mất đi không chế. Khi trong lòng ngực truyền đến tiếng hít thở nhẹ nhàng của Ôn Hường Dương, Mộ Lăng Khiêm mới duỗi tay xoa tóc cô, tầm mắt dừng ở vết bóng trên tay cô, ánh mắt hơi trầm xuống. Hôm sau, ánh mặt trời từ ngoài du thuyền chiếu vào, một luồng ánh sáng mê người, Ôn Hường Dương tỉnh lại, xoa xoa đôi mắt nhập nhèm buồn ngủ, tầm mắt dừng ở ngoài thuyền, bên ngoài biển xanh trời xanh liền thành một đường, du thuyền đã cập bờ. Mộ Lăng Khiêm đang thay quần áo, thấy cô tỉnh, còn vẻ mặt cùng bộ dáng mơ hồ chưa tỉnh ngủ.

Hán trầm mặc một lát, lần đầu tiên cùng cô nói chuyện, “Có thể hay không bồi tôi đi tham quan nơi này?”

Nơi Ôn Hường Dương đi cùng Mộ Lăng Khiêm đến chính một đảo nhỏ đối diện Trường Ninh đảo. Tòa tiểu đảo này không có người sinh sống, cỏ dại mọc thành cụm, nhìn qua như là chưa từng có người đi lên, chính là hướng bên trong đi, vừa nhìn liền thấy đường đi eo hẹp quanh co như không có bất kì người nào muốn sửa sang, xây dựng gì cả. Cô đi theo Mộ Lăng Khiêm một đường hướng trên đảo đi. Không biết đi bao lâu, lúc Mộ Lăng Khiêm ngừng lại, là ở trước một bia mộ. Ôn Hường Dương dừng bước chân lại, tầm mắt dừng ở trên khối mộ bia kia. Một bia mộ vô tự. Một khối không có ảnh chụp cũng không có tên mộ bia. Thời điểm cô khó hiểu nhìn khối bia vô tự này, thanh âm Mộ Lăng Khiêm trầm thấp mang theo áp lực vang lên ở bên tai cô.

Hán nói: “Hôm nay là ngày giỗ của đại ca tôi.”

Ôn Hường Dương có chút giật mình. Nguyên lai Mộ Lăng Khiêm đã nhiều ngày khí thế âm trầm làm cho người ta sợ hãi là bởi vì cái duyên cớ này. Nghĩ đến chính mình cũng là có em trai, nghĩ đến sự quan tâm của chính mình đối với đệ đệ, nghĩ đến tâm tình giờ phút này của Mộ Lăng Khiêm, cô duỗi tay kéo lại tay hán. Tay hán bị một bàn tay nhỏ mang theo độ ấm giữ chặt, Mộ Lăng Khiêm quay đầu, nhìn về phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương không nói gì, cô đối với mộ bia cúi mình vái chào.

“Đại ca, người hảo, em kêu Ôn Hường Dương, em bồi Mộ Lăng Khiêm tới thăm anh. Lần đầu gặp mặt, thỉnh nhiều chiếu cố.”

“Đại ca yên tâm, em sẽ giúp anh hảo chiếu cố hán. Anh ở bên kia cũng tự chiếu cố tốt mình nha.” Ôn Hường Dương không biết chính mình có thể làm cái gì, có thể an ủi Mộ Lăng Khiêm như thế nào, cô chỉ có thể làm hết mọi việc trong khả năng cho phép của mình. Cô hỗ trợ tảo mộ, quét dọn mộ, cô nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm nói: “Anh chờ tôi nha.”

Mộ Lăng Khiêm liền nhìn một đầu đầy mồ hôi của Ôn Hường Dương, xoay người chạy tới bờ biển. Hắn thu hồi tầm mắt nhìn về phía bia mộ đại ca hắn, đây là lần đầu tiên hắn dẫn người đi vào nơi này, vì sao mang cô tới, chính hắn đều nói không rõ. Ôn Hường Dương chạy về du thuyền, dùng nhanh nhất tốc độ làm một ít té bái sự vật, cầm lại đây. Lúc sau, cô đem đồ vật đặt ở trước bia mộ, liền nghe thanh âm Mộ Lăng Khiêm có chút trầm thấp nói, “Đại ca thích nhất ăn đậu hũ.”

Động tác Ôn Hường Dương đặt đồ vật dừng một chút. Hắn nói cho cô đến làm đậu hũ, là bởi vì cái này duyên cớ sao?

“Tôi đây liền trở về làm.” Ôn Hường Dương xoay người liền muốn trở về chuẩn bị, nhưng mới bước chân vừa mới nhấc lên, đã bị Mộ Lăng Khiêm kéo cánh tay lại. Cô quay đầu lại nhìn hắn.

“Không cần.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, thu hồi bước chân, cô không biết vì với cái thân phận giống như Mộ Lăng Khiêm, đại ca hắn sẽ chôn ở loại địa phương này, còn liền là một cái bia mộ tử tế đều không có. Nhưng là, có thể làm tâm tình Mộ Lăng Khiêm ức trầm như thế, liền chứng minh việc này là Mộ Lăng Khiêm không muốn đề cập đến. Hắn nếu nói không cần, cô cũng sẽ không có việc gì tự tìm việc ngõ nghich ý tứ hắn. Chính cái gọi là tò mò hại chết miêu, có một số việc nếu cô hỏi thì đối với cô cũng không có chỗ tốt nào. Ôn Hường Dương không hỏi, chỉ là bởi vì hắn, nếu là cá nhân Mộ Lăng Khiêm muốn nói hết, hắn tự nhiên sẽ nói.

Ôn Hường Dương bởi Mộ Lăng Khiêm ở trên đảo ở hai ngày, liền ở trong lều trại trên đảo. Hai ngày này, hai người cùng ăn cùng ở, Mộ Lăng Khiêm thậm chí mang theo cô đi trên đảo một vòng, ngày thứ ba, Mộ Lăng Khiêm mang theo Ôn Hường Dương rời khỏi tiểu đảo, lên du thuyền. Mà thời gian cô bao dưỡng Mộ Lăng Khiêm, sẽ kết thúc trong buổi sáng hôm nay.

Trở lại trên du thuyền.

Ôn Hường Dương mới nghĩ đến cô ba ngày không thấy được di động của mình. Cô tìm một lúc, tìm được di động, di động đã sớm hết pin tự động tắt máy, cô phải đi tìm đồ sạc điện thoại, đồng thời mở lại nguồn điện thoại. Lúc khởi động máy, liền phát hiện bên trong có mấy chục cuộc điện thoại gọi đến, trong đó 80%, đều là Nghiêm Khắc gọi tới. Nghiêm Khắc trước nay không có gọi điện thoại cho cô quá nhiều như vậy. Chẳng lẽ là xảy ra chuyện gì? Ôn Hường Dương lo lắng, di động lại lần nữa vang lên. Điện báo hiện lên tên người gọi, là —— Nghiêm Khắc. Ôn Hường Dương đang định tiếp điện thoại, Mộ Lăng Khiêm liền từ bên ngoài đi đến. Ôn Hường Dương bị dọa theo bản năng liền ngắt điện thoại. Chính là, mới vừa tắt, di động lại lần nữa vang lên.

Mộ Lăng Khiêm bị tiếng chuông hấp dẫn lại, tầm mắt dừng ở trên di động của Ôn Hường Dương, nhàn nhạt mở miệng nói, “Ai gọi tới?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 77: Ba Cô Vì Bức Cô, Cư Nhiên...

Mộ Lăng Khiêm đã phát hiện miêu nị.

Ôn Hường Dương nếu lại cắt đứt, hình như có vẻ quá cố tình.

Cô cười nói, “Là Tiểu Hân. Tôi mới vừa vốn dĩ tưởng tượng, kết quả anh biết tôi có đôi rất mơ hồ, tôi thật không cẩn thận đem cắt đứt kiện án thành trò chuyện.”

Ôn Hường Dương cảm lấy di động, không nghĩ tới lần này mở điện thoại ra kỳ thật là Nghiêm Hân.

Cứ Như thế cứu cô một mạng.

“Hả.” Cô vừa nhận được điện thoại mới nói một tiếng, điện thoại bên kia liền truyền đến tiếng kêu cất cao của Nghiêm Hân, “Hường Dương, cậu rốt cuộc cũng nghe điện thoại! Cậu có biết hay không, đã ba ngày, cậu thế nhưng mất tích ba ngày, chúng tớ suốt nửa đi báo án!”

Thanh âm lớn đến nỗi làm Mộ Lăng Khiêm ngồi ở một bên xem tạp chí cũng phải nhìn Ôn Hường Dương nhìn thoáng qua.

Ôn Hường Dương vội vàng nói, “Tiểu Hân, tớ thật sự không có việc gì, tớ chỉ là đi ra ngoài mấy ngày, quên đem điện thoại, tớ vừa mới mới trở về thôi.

“Tớ mặc kệ, Hường Dương, cậu mau nhanh đem cái di động vô dụng đó đổi đi! Đổi không được, tớ liền mang cái di động khác cho cậu! Cậu có biết hay không, tớ cùng anh trai có bao nhiêu lo lắng, chúng tớ đều muốn phát điên tìm cậu! Cậu hôm nay lại không nghe điện thoại, chúng tớ liền phải đi báo nguy!”

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm nghe được anh trai của Nghiêm Hân, hắn ánh mắt rõ ràng nhú một chút, Ôn Hường Dương cũng đã nhận ra, chính là Mộ Lăng Khiêm ở bên cạnh cô, cô cũng không biết như thế nào cùng Nghiêm Hân nói chuyện.

Cũng may Nghiêm Hân cũng không có đem cái đề tài này tiếp tục nói tiếp

cô cũng thực mau liền nói tới rồi hỏi tìm Ôn Hướng Dương có mục đích chân chính.

“Hướng Dương, ba cậu đoạt ở phía trước anh trai tớ, đem Thiệu Kiệt ở bệnh viện mang đi, chúng tớ hiện tại căn bản là tìm không thấy Thiệu Kiệt.

Không hề nghi ngờ, ba cậu chính là muốn dùng loại biện pháp này bức cậu thỏa hiệp.”

Nghiêm Hân còn đang tức giận nói, cô nói lên lời này âm điệu cũng không nhỏ.

Ôn Hướng Dương mặc dù đã che lại ống nghe, thanh âm vẫn như cũ truyền ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm nghe đến lời này, liền nhìn Ôn Hướng Dương liếc mắt một cái.

Ôn Hướng Dương hiện tại toàn bộ tâm tư đều đặt ở 2 câu này của Nghiêm Hân, căn bản là không chú ý đến phản ứng của Mộ Lăng Khiêm.

Ba cô cư nhiên đoạt ở phía trước bọn họ, đem Thiệu Kiệt mang đi rồi?

Thiệu Kiệt thân thể đã kém thành cái dạng gì rồi, ba cô cư nhiên vẫn còn bức cô.....

Việc này xác thật Ôn Lợi Thịnh làm được!

Ôn Hướng Dương nắm chặt điện thoại trong tay, “Tiểu Hân, tớ đã biết. Đừng lo lắng, tớ sẽ xử lý thật tốt, tớ sẽ không làm bất luận cái gì làm thương em trai tớ!”

“Hướng Dương, tớ.....”

“Chờ tớ trở về lại nói. Chúng ta buổi chiều, ở chỗ cũ.” Ôn Hướng Dương nói xong liền tắt điện thoại.

Cô đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, ánh mắt có chút lạnh dò hỏi, “Mộ thiếu, chúng ta khi nào có thể trở về? Tôi có chút việc riêng cần sự giúp đỡ của anh”.

“Yêu cầu hỗ trợ sao?” Mộ Lăng Khiêm buông xuống tạp chí trong tay, nhìn về phía Ôn Hướng Dương.

“Tạm thời không cần, nếu là thật sự có yêu cầu, tôi sẽ tìm anh.” Đây dù sao cũng là việc của cô, Mộ Lăng Khiêm cùng cô có quan hệ, còn không đến mức kia.

Có lẽ là bởi vì Ôn Hướng Dương bồi hấn ba ngày, Mộ Lăng Khiêm thật ra không có khó xử với Ôn Hướng Dương.

hắn đứng lên, nhìn Ôn Hướng Dương, tầm mắt dừng ở trên khuôn mặt lạnh băng của cô, mở miệng nói, “Cô ở đây 3 ngày tôi với cô thiếu một ân tình, cô khi nào về cũng được.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong, liền cất bước đi ra ngoài.

Du thuyền rất nhanh liền từ trên Trường Ninh đảo sử trở về.

Xuống du thuyền, Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hướng Dương đưa đến cái địa phương muốn đi, Ôn Hướng Dương xuống xe trước, Mộ Lăng Khiêm lãnh đạm mang theo không 1 chút ngõ nghich thanh âm vang lên ở phía sau cò, “cô có thể không cho tôi giúp cô, cũng có thể đi tìm bạn tốt của cô. Nhưng là ngàn vạn đừng làm cho tôi phát hiện, cô đi gặp nam nhân khác, đi tìm nam nhân khác hỗ trợ.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Liên Hợp Nói Đối

Ôn Hướng Dương nghe nói như thế, bước chân dừng lại một chút.

Cô quay đầu lại nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, mặt mày nghiêm túc nói, “Anh yên tâm, tôi biết quy củ.”

Cho nên, tôi tuyệt đối sẽ không làm cho anh phát hiện.

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hướng Dương nói như vậy, bộ mặt lạnh lùng biểu tình không có chút nào hòa hoãn,

tầm mắt dừng ở trên người cô như cũ đều có chút thanh lãnh.

Ôn Hường Dương hiện tại trong lòng tất cả đều là chuyện của em trai cô, bất chấp sắc mặt Mộ Lăng Khiêm, cô xoay người xuống xe, liền cùng Nghiêm Hân đến cái địa phương kia.

“Hường Dương, ở chỗ này.”

Ôn Hường Dương vừa đến địa điểm hai người xác định, rất xa liền nhìn thấy Nghiêm Hân đối với cô phát phát tay, cô bước nhanh chạy đến trước mặt Nghiêm Hân, kéo lại tay, “Tiểu Hân, Ca Ca đại khái là khi nào phát hiện Thiệu Kiệt bị mang đi?”

“Ba ngày trước.” Nghiêm Hân cụ thể nói ra, “Chính là lúc chúng ta tách ra ở buổi chiều ngày hôm sau, anh tớ gọi điện thoại trở về nói là bệnh viện gọi đến bác sĩ lại nói ba cậu đã mang Thiệu Kiệt chuyển viện. Tớ biết việc này về sau, liền luôn gọi điện thoại cho cậu, chính là vẫn luôn không ai nghe.”

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, nhìn Nghiêm Hân nói, “Như vậy, tiểu Hân, cậu trước gọi điện thoại gấp cho Ca Ca, Thiệu Kiệt chuyển viện sự tình là liên quan đến tớ, hai ngày này, tớ vẫn luôn lo chuyện này. Cậu hỏi lại Ca Ca đem Ca Ca liên hệ tốt chủ trị y sư để lấy phương thức tốt. Sau đó, cậu đưa tớ đi công ty ba tớ 1 chuyến”

“Hường Dương, rõ ràng chính là ba cậu bức cậu! Nếu không, chúng ta nói cho Ca Ca tình hình thực tế đi? Ba cậu như vậy đối với cậu, về sau chúng ta làm cho công ty của ông ta làm ăn không thuận lợi.” Nghiêm Hân có chút bức bối nói.

Ôn Hường Dương nghe được lời này của Nghiêm Hân, trong lòng một trận ám áp, nhưng vẫn là lắc đầu, khuyên giải nói, “Tiểu Hân, không thể nói, chúng ta đều biết tính tình của Ca Ca. Chính là, Nghiêm gia cùng Ôn gia đều là đưa công ty ra thị trường, không còn hai nhà hợp tác, trước không nói nhóm cổ đông sẽ không đáp ứng, chính là Ca Ca, nếu hấn thật sự bởi vì tớ không còn cùng Ôn gia hợp tác, như vậy, tổn thất không ngừng là Ôn gia, đối với Nghiêm Gia, đối với anh cậu càng là một loại thương tổn. Còn có cậu tương lai có thể là chị dâu bên kia, cũng vô pháp công đạo....”

“Hường Dương...” “Tốt, sẽ không có việc gì.” Ôn Hường Dương mắt nhìn Nghiêm Hân về mặt đưa đám, cô nói cười an ủi Nghiêm Hân

“Tớ biết ba tớ muốn cái gì, tớ sẽ nghĩ biện pháp. Tin tưởng tớ, một khi đem Thiệu Kiệt tìm trở về, ông ta liền mơ tưởng lại uy hiếp đến tớ!”

“Tốt, tớ đây liền gọi điện thoại cho Ca Ca, bảo hấn đừng lo lắng.”

“Tại thời điểm, đừng nói cho anh ấy, tớ ở bên cạnh cậu.”

Ôn Hường Dương một chút đều không muốn cùng Nghiêm Khắc nói chuyện, Nghiêm Khắc quá mức khôn khéo, cô sợ mình nhiều lời một câu liền sẽ bị nghi ngờ.

“Tốt.”

Nghiêm Hân đánh dây số của Nghiêm Khắc, di động bên kia mau nhanh liền

truyền đến âm thanh ôn nhuận điềm tĩnh của Nghiêm Khắc, “Liên hệ được với Hường Dương?”

“Được, được, vâng.” Nghiêm Hân nhìn Ôn Hường Dương ngồi yên nói, “Ca, việc Thiệu Kiệt chuyển viện, là Hường Dương làm a. Cậu ấy hai ngày này vẫn luôn lo lắng chuyện này, anh biết di động của cậu ấy quên không nạp điện.”

Di động bên kia không có hồi âm, Nghiêm Hân nhìn Ôn Hường Dương ngồi, tiếp tục nói, “A, đúng rồi, ca, anh đem cậu ấy hỗ trợ tìm được bác sĩ phương thức liên hệ cho em đi, em chờ lát nữa nói cho Hường Dương đi, làm Hường Dương nhìn xem là cậu ấy tìm cái kia tốt, vẫn là anh cái này tốt.”

Nghiêm Hân nói xong, liền cùng Ôn Hường Dương cùng nhau chờ bên kia hồi âm, hai người đều có chút sợ hãi

Nghiêm Khắc sẽ hoài nghi, Nghiêm Khắc từ nhỏ đã che chở cho bọn cô, việc này tuyệt đối không thể để cho Nghiêm Khắc biết.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 79: Cô Kiều Ngạo Làm Nhân Khí Phẫn

“Được.” Không biết qua bao lâu, Nghiêm Khắc cuối cùng cũng mở miệng.

Nghiêm Hân nghe nói như thế, thở dài nhẹ nhõm một hơi, vội vàng nói, “Ca, anh hiện tại liền nhấn lại đây đi, em lập tức liên hệ với Hường Dương. Em đây gọi trước, anh gửi tin nhắn cho em a.”

Nghiêm Hân nói xong, lập tức ngắt điện thoại, vỗ vỗ ngực, lòng còn sợ hãi nói, “Hương Dương, mỗi lần cùng cậu gạt anh tớ, tớ đều cảm thấy tớ bị dọa ra đến phát bệnh tim a.”

Ôn Hương Dương nhìn bộ dáng này của Nghiêm Hân, nhin không được nở nụ cười, vỗ vai Nghiêm Hân nói, “Vất

vả rồi, chờ tớ giải quyết xong việc của Thiệu Kiệt, tớ sẽ đãi cậu 1 bữa tiệc lớn.”

“Được, cậu nói a, không được đổi ý đâu đấy.”

“Không đổi ý.”

“Tớ hiện tại đây đưa cậu đi tìm ba cậu. Bất quá, Hương Dương, một

minh cậu đi qua, thật sự có thể chứ? Ông ta sẽ không lại muốn bức cậu làm chuyện gì đi?”

“Sẽ không. Tớ ứng phó được ông ta.”

“Nếu không, tớ với cậu cùng nhau đi lên.”

”Không cần, cậu đưa tớ đến cửa công ty là được rồi.”

“Chính là.....”

“Không cần chính là đâu.” Ôn Hương Dương nheo nheo khuôn mặt cẩu Nghiêm Hân, “Tớ biết cậu lo lắng cho tớ, nhưng là, tớ cam đoan, tớ sẽ không xằng bậy.”

Nghiêm Hân bị Ôn Hương Dương kéo lên xe, xe chạy đến nửa đường, Nghiêm Khắc tìm phương thức liên hệ với bác sĩ liền nhắn tới, Ôn Hương Dương nhìn xuống dưới, liền đến trước cửa công ty. Ôn Hương Dương xuống xe, cùng Nghiêm Hân phát phát tay, đi nhanh đến trong công ty.

Nghiêm Hân vẫn là có chút lo lắng, nghĩ nghĩ, liền trộm đi lên.

”Vị tiểu thư này, xin hỏi cô tìm ai? Có hẹn trước không ạ?” Ôn Hương Dương mới vừa đi đến công ty, đã bị nhân viên ngăn cản.

”Tôi tìm tìm Ôn chủ tịch, cậu đi lên nói với ông ấy, Ôn Hương Dương tới.” Ôn Hương Dương chống 1 tay, an vị tới chỗ ngồi phía trước, hoàn toàn một bộ dáng cô gái nhỏ tìm việc.

Trước bàn làm việc không biết Ôn Hương Dương là cái lai lịch gì, nhưng thấy Ôn Hương Dương bộ dáng như vậy kiêu ngạo ngạo mạn, đoán hẳn là không thể đặc tội.

Vị nhân viên sau bàn làm việc cười lạnh nói, “Tiểu thư, xin chờ”.

Ôn Hương Dương an vị ở phía trước bàn làm việc đại khái năm phút đồng hồ, cô liền nhìn đến thư kí của ba cô bước nhanh đi đến trước mặt cô, cung kính nói, “Ôn tiểu thư, chủ tịch mời ngài đi lên.”

Ôn Hương Dương đi theo thư ký bước vào trong thang máy, một đường tới văn phòng chủ tịch thư ký đem Ôn Hương Dương bước vào trong phòng, liền lui xuống.

Ôn Hương Dương đi đến chỗ sofa, đặt mông ngồi xuống, 2 chân bắt chéo, đánh đòn phủ đầu nói, “Ông nếu là còn muốn hợp tác với cao ốc lớn, liền lập tức đem Thiệu Kiệt quay trở lại bệnh viện!”

Ôn Lợi Thịnh không nghĩ tới Ôn Hương Dương nhanh như vậy liền phát hiện chuyện này, còn tìm tới cửa. Ông ta vốn dĩ chính là muốn lợi dụng chuyện này, bức Ôn Hương Dương tới.

Nhưng là, Ôn Hương Dương tới, lại không có như ông ta tưởng như vậy, nên hướng ông ta nhận sai, cầu xin tha thứ, ngược lại như thế nào lại ngạo mạn uy hiếp ông ta.

Như thế nào Ôn Lợi Thịnh có chút nhìn không chuẩn Ôn Hương Dương.

Những lời muốn mắng Ôn Hương Dương ông ta đều nghẹn trở về, lộ ra hòa ái tươi cười nói, “Hương Dương, ba ba bất quá là muốn cho con trở về nhìn xem mà thôi, mẹ con cùng em gái con đều rất nhớ con a.”

Ôn Hương Dương nghe được Ôn Lợi Thịnh này nói lời quen thuộc nhưng hư tình giả ý, cô cười lạnh 1 tiếng nói, “

Nha, thật không dám nhận. Ba, người nếu là không mất trí nhớ rồi a, hẳn là nhớ rõ, mẹ tộ đã sớm qua đời, tôi chỉ có 2 đứa em trai, không có đứa em gái nào.”

“Ôn Hương Dương ——!” Ôn Lợi Thịnh bị Ôn Hương Dương làm cho tức, ngực bị một trận tích tụ, cả khuôn mặt đều run rẩy lên.

Chương 80: Muốn Tôi Mang Bạn Trai Trở Về Ôn Gia!

Ôn hƯớng Dương không chút để ý ngó Ôn Lợi Thịnh liếc mắt một cái,khoanh tay trước ngực một cái,một bộ dáng “ông muốn lấy lòng tôi như thế nào?”

Ôn Lợi Thịnh nếu mà còn muốn lợi dụng cô,ông ta cũng sẽ không cùng cô xé rách da mặt.

Ôn Lợi Thịnh hít sâu một hơi,cười trừ nói “Hướng Dương a,baba cũng không muốn bức con.Nhưng mà con xem đều lớn như vậy con cũng nên vì baba phân ưu.Baba biết bạn trai con là người Mộ gia,con cùng hắn nói cái hạng mục này không phải là của Ôn gia chúng ta sao?”

“Muốn tôi nói,có thể a.Trước tiên ông nói cho tôi chuyện Thiệu Kiệt roi xuống”.Ôn Hướng Dương nói đến chỗ này,đầu óc vừa chuyển nói “Không tôi muốn chính mắt nhìn thấy Thiệu Kiệt,xác định hắn không có việc gì.Chờ tôi xác định Thiệu Kiệt tốt,tôi tự nhiên liền giúp ông chuyện này”.

Ôn Lợi Thịnh cũng là lão cáo già,đương nhiên cũng không dễ dàng cho Ôn Hướng Dương thấy được như vậy,lão cười nói “Hướng Dương chỉ cần con giúp baba bắt được hạng mục lần này,đừng nói muốn nhìn thấy Thiệu Kiệt chính là đem Thiệu Kiệt mang về nước,mời bác sĩ nước ngoài trở về giúp Thiệu Kiệt điều trị ta đều đáp ứng”.

“Không!Tôi làm sao có thể đảm bảo ông sẽ không bắt tôi giúp ông kiếm hạng mục sau,ông sẽ không đổi ý đâu”.Ôn Hướng Dương đứng lên,trên dưới quét Ôn Lợi Thịnh liếc mắt một cái,ha ha cười nói “ hôm nay,tôi liền đem lời nói hù bỏ tại đây,nếu ông không cho tôi thấy Thiệu Kiệt,cũng đừng trách tôi đem chuyện này nói cho bạn trai tôi.

Tôi nghĩ,nếu anh ý biết việc này,đừng nói đang cùng hợp tác rồi,chính là công ty của ông. .

Mộ gia,nếu là con cháu dòng chính của Mộ Gia,xác thật có thể phá hủy một công ty gia đình đưa ra thị trường dễ như trở bàn tay.”

Ôn Lợi Thịnh không thể không suy xét tính chân thật trong lời nói Ôn Hướng Dương.

Nếu là Ôn Hướng Dương thật sự đi tìm vận may,tìm được người bạn trai là con cháu Mộ gia,ông ta chính là nhạc phụ tương lai của người Mộ gia.

“Hướng Dương,con muốn gặp Thiệu Kiệt cũng không phải là không thể”.Ôn Lợi Thịnh thanh âm ôn nhu “Như vậy đi,con đưa bạn trai về nhà ăn bữa cơm.Baba gặp qua bạn trai con về sau sẽ cho con thấy Thiệu Kiệt”.

Người Mộ gia đều rất cao cao tại thượng,chẳng những chưa bao giờ lộ mặt quá trước giới truyền thông,ngay cả nhân viên công ty đều rất ít khi nhìn thấy mặt đương gia Mộ gia,mặc dù là có gặp được,cũng không cho phép bắt luận kẻ nào chụp ảnh.

Năm năm trước Ôn Lợi Thịnh may mắn gặp qua chủ nhân Mộ gia từ xa một lần,đến bây giờ ông ta còn nhớ rõ,đó là một nam nhân cực kì cao quý,nhớ nhã.

Chính là hắn,truyền kì người sáng lập ra Mộ gia.

Khiến Mộ Lăng Khiêm cùng cô trở về ăn cơm?

Ôn Hướng Dương không dám cam đoan Mộ Lăng Khiêm sẽ đáp ứng.

Cô nhìn về phía Ôn Lợi Thịnh không có bất luận một thương lượng gì cho đối phương đường sống “Thực xin lỗi,bạn trai tôi rất bận.Ông cho tôi nhìn thấy Thiệu Kiệt về sau tôi có thể suy xét,cầu hắn rút ngắn thời gian tới gặp mặt ông một lần”.

Ôn Lợi Thịnh biết người Mộ gia rất khó mời,nhưng muốn hắn cứ như vậy làm Ôn Hướng Dương biết Thiệu Kiệt roi xuống,đó là không có khả năng.

Ông ta ngồi trở lại ghế,nhìn Ôn Hướng Dương,dùng một loại giọng điệu quan tâm mờ mờ nói “Hướng Dương a,baba biết con trèo cao.Người Mộ gia khẳng định rất vất vả,baba chỉ là giúp con trấn cửa Ai,muốn nhìn một chút nhân phẩm của con rể tương lai được không?”

“Nếu mà con không đưa hắn trở về ăn cơm cùng được,chỉ có thể chứng minh con không có năng lực.Như vậy,baba cảm thấy con cũng không cần phải xen vào chuyện của Thiệu Kiệt”.

Muốn chiếm tiện nghi từ trong tay Ôn Lợi Kiệt,xác thật không đơn giản.

Ôn Hướng Dương cân nhắc lợi hại lúc sau,nâng cằm nhìn phía Ôn Lợi Thịnh “Muốn tôi đưa bạn trai trở về Ôn gia,được!Nhưng là tôi có điều kiện”.

Chương 81: Bò Bít Tết Thêm Rượu Vang Đỏ Như Thế Nào?

Chỉ cần nhìn thấy người Mộ gia, xác định là người Mộ gia. Bên ngoài, trừ bỏ muốn gặp Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Lợi Thịnh liền không có điều kiện gì là không thể đáp ứng.

“Ngươi nói”.

“Thời điểm tôi dẫn hắn trở về, nữ nhân kia cùng con gái cô ta tuyệt đối không thể ở nhà. Còn có, tôi không nghĩ ở chỗ đó nhìn đến bất luận đồ đạc gì thuộc về hai người họ”.

Ôn Lợi Thịnh “...”

Ôn Lợi Thịnh bị Ôn Hường Dương nói, tức giận đến có chút động nóng tính, nhưng so với cái này, có thể nhưng thấy người Mộ gia, cùng người Mộ Gia tạo mối quan hệ, với ông ta mà nói càng quan trọng hơn.

“Được”. Rất cuộc Ôn Lợi Thịnh đáp ứng rồi.

“Vậy thì tôi sẽ trở về cùng hắn hẹn trước thời gian. chờ hắn có rảnh, tôi liền dẫn qua. Nhưng là ba nhớ kỹ, tôi không biết khi nào chúng tôi sẽ qua, thế nhưng thời điểm tôi phát hiện hai mẹ con kia ở nhà, tôi sẽ lập tức mang hắn rời đi”.

Ôn Lợi Thịnh nghe Ôn Hường Dương nói được một tắc lại càng muốn tiến thêm một thước, lão ta tưởng không thể áp chế được lửa giận lập tức bùng nổ, trong lúc nhất thời gân xanh tạo khởi.

Căn bản không cho ông ta chuần bị cơ hội, càng là muốn ông ta đem hai mẹ con Ôn Nhã đuổi ra khỏi nhà.

Ôn Hường Dương nhìn Ôn Lợi Thịnh khí xanh cả mặt, bộ dáng lại không dám phát tác cô, cô tươi cười, cố ý chọc tức Ôn Lợi Thịnh mở miệng “Ba nhớ kỹ a, tôi Thuý thời điểm sẽ dẫn anh ý tới. Nếu thời điểm tôi tới, bọn họ ở nhà, hoặc ba không ở nhà, va cũng đừng trách tôi không dẫn anh ý qua ăn cơm”.

Ôn Hường Dương nói xong, xoay người giống như nữ vương đi ra ngoài. Ôn Lợi Thịnh nắm chặt đôi tay, trông mắt trắng dã, bắt đầu từ khi nào con gái lão đến cái trình độ khó đối phó như này?

Ôn Hường Dương mới vừa đi tới cửa, liền thấy Nghiêm Hân đứng ở cửa ngoài. Nghiêm Hân thấy Ôn Hường Dương bình yên vô sự đi ra, xem như nhẹ nhõm thở dài một hơi.

Ôn Hường Dương cũng không vì đấu thắng Ôn Lợi Thịnh mà tâm tình chuyển biến tốt đẹp, nhưng thời điểm nhìn thấy Nghiêm Hân, mọi lo lắng trong lòng cô đều biến mất không thấy, với luận như thế nào, cô còn có người bạn là Nghiêm Hân, cô đuổi tay đặt lên vai Nghiêm Hân, tâm tình rất tốt nói “Tiểu Hân đi, chúng ta về nhà”.

Nghiêm Hân liền như vậy không thể hiểu được bị Ôn Hường Dương mang tới công ty, nằng đưa Ôn Hường Dương tới cửa tiểu khu, Ôn Hường Dương cũng không có mời nàng lên chơi, khiến cho nàng đi về.

Ôn Hường Dương từ trước đến nay, không làm việc theo lẽ thường, Nghiêm Hân cũng không hoài nghi.

Nghiêm Hân vừa đi, Ôn Hường Dương lập tức gọi điện thoại, giải thích sự tình mấy ngày trước, thuận tiện xin nghỉ hai ngày, một hồi sau lái xe tới biệt thự Mộ Lăng Khiêm.

Đêm đó, trăng sáng sao thưa, ánh đèn vàng chiếu rọi con đường, một chiếc Rolls-Royce tiến vào biệt thự, Ôn Hường Dương nhanh chân đi ra, Ôn Hường Dương chẳng những tự mình tiến lên nghênh đón, trên khuôn mặt nhỏ còn tràn đầy Ôn nhu tươi cười.

Mộ Lăng Khiêm ngồi bên trong xe, Nhìn Ôn Hường Dương như vậy, mày nhăn lại.

“Mộ thiếu”. Ôn Hường Dương tiến lên mở cửa xe, cười một cái sáng lạn “Tôi chuẩn bị bữa tối, bò bít tết thêm rượu vang đỏ, như thế nào?”

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt dừng trên khuôn mặt tươi cười của Ôn Hường Dương, đối với cách xưng hô sửa không xong của cô, hắn cũng không nghĩ sửa lại cho đúng, cũng không có trả lời vấn đề của Ôn Hường Dương, mà nhắc hai chân thon dài, cất bước vào biệt thự.

Đèn trong biệt thự cũng không có mở, ánh vào mí mắt gần chính là ngọn nến điểm trên bàn ăn, cùng hai phần bò bít tết cùng hai ly rượu vang đỏ.

Ôn Hường Dương đi lên trước, chủ động giúp Mộ Lăng Khiêm cầm giày, lôi kéo hắn đi đến trước bàn ăn, thuận thế kéo ghế giúp hắn.

Nhưng mà Mộ Lăng Khiêm không có như trong tưởng tượng của Ôn Hường Dương ngồi xuống như vậy, thân mình đỉnh đặc của hắn hạ xuống ánh nến chiếu rọi, giống như từng bách mạnh mẽ, cao quý mà độc lập.

Ôn Hường Dương nhìn đến khuôn mặt Tuấn đặt nổi bật dưới ánh nền, giống như thần của Mộ Lăng Khiêm, mặc đang tìm có chút tăng nhịp đập, không biết là khăn trường hay là vì cái khác.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 82: Chà Lưng Giúp Hẩn

Hôm nay, hẩn thật ra không nói một lời xoay người rồi đi luôn mà là quay đầu nhìn về phía cô “Tôi cũng không uống rượu vang”.

Ôn Hường Dương “...”

“Ngại quá, tôi lập tức dọn”.

Ôn Hường Dương luống cuống tay chân, đem ly cùng rượu vang đỏ tất cả đều dọn đi, thời gian Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng cô dài. Như vậy, trừ bỏ đáp ứng bao dưỡng cô một đêm kia, đem cô lẫn lộn một hồi chết đi sống lại, hẩn còn không có chạm qua cô.

Ngày thường nhìn cô không là nhũ mảy thì chính là ghét bỏ.

Cô thật sự không đoán ra tâm tư của hẩn.

Nguyên bản cô còn tính toán uống rượu nhiều một chút cùng Mộ Lăng Khiêm say rượu làm loạn, nhân cơ hội làm hẩn đáp ứng cùng cô đến Ôn gia, lại quên mất người nam nhân này không uống rượu, giống với sở tay viết hẩn chỉ uống nước sôi để nguội.

Ôn Hường Dương tỉ mỉ chuẩn bị bữa tối dưới ánh nền, cuối cùng chỉ còn lại có hai người ở bên kia ăn bữa tối.

Ôn Hường Dương không dám trừng Mộ Lăng Khiêm, càng không dám biểu lộ ra bất mãn, cô chỉ có thể trút giận lên miếng thịt, oán niệm nhìn chăm chăm Mộ Lăng Khiêm đang cắt thịt.

Mười ngón tay thon dài cầm dao đĩa, vô luận là cắt hay ăn đều rất quy củ mà ưu nhã, cắt miếng bò thịt, của nhiên là ngoài dự đoán của mọi người là cảnh đẹp ý vui.

Ôn Hường Dương chỉ biết là Mộ Lăng Khiêm lớn lên soái, tính tình kém, lại chưa từng cẩn thận quan sát qua nhất cử nhất động của hẩn, hiện giờ nhìn thấy thế nhưng đã mê mẩn, quên động tác, thẳng đến khi Mộ Lăng Khiêm buông dao đĩa trong tay, đứng lên.

Ôn Hường Dương sững sờ một chút, ngẩng đầu thấy Mộ Lăng Khiêm ý muốn lên lầu, cô vội vàng đứng dậy “Mộ thiếu, anh ăn no rồi sao? Anh muốn tắm rửa sao? Tôi đi giúp anh mở nước tắm”

Ôn Hường Dương nói liền đứng lên hướng trên lầu chạy.

Mộ Lăng Khiêm đẩy mắt hiện lên một mặt u quang, không có việc cầu không làm việc tốt. Ôn Hường Dương giúp Mộ Lăng Khiêm mở nước, thử qua nhiệt độ nước, mới từ phòng tắm đi ra, đối với Mộ Lăng Khiêm ngồi ở soi pha đối diện xem văn kiện nói “Mộ thiếu, nước chuẩn bị xong rồi”.

Mộ Lăng Khiêm ngược mắt nhìn nhạ nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, đứng lên.

Hẩn đi vào phòng tắm, lại thấy Ôn Hường Dương không có ý muốn đi ra ngoài. Tầm mắt hẩn dừng trên người 3 giây, nóng rất nhìn thẳng, đối với Ôn Hường Dương nói, quả thực chính là một loại tra tấn, cô bị hẩn nhìn một trận nóng lên, mắt tự nhiên cúi đầu.

Chỉ là thời điểm cúi đầu, cô tựa hồ nhìn thấy khoe miệng hẩn giương lên một nụ cười như không cười, cô có chút kinh ngạc mà không xác định ngẩng đầu lên, lại lần nữa nhìn qua Mộ Lăng Khiêm.

Không nhìn còn tốt, vừa nhìn thấy chính là lúc Mộ Lăng Khiêm ung dung Thông thả cởi quần áo, theo động tác ngón tay hẩn từng nút từng nút áo sơ mi được cởi ra, Làn da màu đồng chậm rãi hiện ra trong không khí, độ ẩm phòng tắm, Làn hồ hấp của 2 người trở nên khó khăn.

Hẩn đang đem quần áo trên người bỏ xuống, thân hình hoàn mỹ lộ ra trước mắt cô, hẩn còn chưa thể nào, cô đã hồng như con tôm luộc.

Nghe được âm thanh nước tràn, Ôn Hường Dương lấy đủ dũng khí, ngẩng đầu lên, hướng Mộ Lăng Khiêm đi qua, ngồi xổm trước mặt Mộ Lăng Khiêm, nói “Mộ thiếu, tôi giúp anh chà lưng nhé!”

Nguyên bản, Mộ Lăng Khiêm nhắm nghiền hai mắt, thấy tiểu nữ nhân trước mặt rõ ràng thẹn thùng, mặt đều hồng như con tôm luộc, lại còn ngang ngạnh, hẩn muốn biết cô còn có thể nhẫn được bao lâu.

“Ân”.Mộ Lăng Khiêm nói xong từ này,lại nhắm mắt lại lần nữa.

Ôn Hường Dương nhận được đáp án,cô cảm khẩn lộng sớm đã được chuẩn Bị tốt,giúp Mộ Lăng Khiêm chà lưng,chà lưng khó tránh khỏi sẽ đụng chạm,đụng tới làn da trên lưng hần,lại là phi thường rắn chắc,có đàn.

Di?

Đây là cái gì?

Ôn Hường Dương một đường đi xuống sát,cách mặt nước,giống như sờ đến

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Yêu Cầu Được Một Tắc Lại Muốn Tiến Thêm Một Thước .

Cô chính vuốt,liền thấy Mộ Lăng Khiêm đột nhiên mở mắt,duỗi tay liền bắt được đôi tay đang sờ loạn của cô,ánh mắt có chút lạnh lùng nói “đi ra ngoài”.

Ôn Hường Dương “...”

Từ sau khi bị hần bao dưỡng,cũng không biết đây là lần thứ mấy hần đuổi cô đi.

Trong lòng Ôn Hường Dương có chút bức bối,nếu không phải vì 20 vạn phí bao dưỡng mỗi tháng,nếu không phải cô Kiêng kị lão cha đồn mạt,cô thật không nghĩ sẽ phục vụ nam nhân này.

Nhấn!

Cô cần phải nhấn!

Ôn Hường Dương đứng lên,nhưng không có đi ra ngoài,mà tội nghiệp đứng ở một bên cúi đầu,một bộ dáng bị vứt bỏ.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương nhú mảy.

Hần đứng lên,quần khăn tắm,đi đến trước mắt cô,nâng Hàm dưới của cô,khuôn mặt tuấn tú lạnh lùng gần trong gang tấc “có việc liền nói thẳng cho tôi,không cần làm mấy trò vớ vẩn như thế này”.

Cô vắt hết óc tìm niềm vui cho hần,câu dẫn hần,như thế nào liền bị nói là vớ vẩn làm rối loạn mọi sự?

Hần thật sự chán ghét cô sao?

Hiện tại cô còn cần người đàn ông này,cho nên thời điểm này tuyệt đối không thể làm hần chán ghét cô.

Ôn Hường Dương đột nhiên vươn tay,liền ôm cổ Mộ Lăng Khiêm,há mồm cắn lên môi hần.

Cắn rồi thậm chí liếm hai cánh môi,chính là cô ôm nam nhân nhưng bất luận lại không có gì đáp lại.

Ôn Hường Dương có chút nản lòng thoái chí thu hồi tay.

Mối quan hệ này tràn ngập Nguy cơ bao dưỡng,cô rốt cuộc có thể làm cái gì,mới có thể Làm Mộ Lăng Khiêm chú ý cô một chút,đối với cô có điểm phản ứng?Không nói cái khác,ít nhất bao dưỡng cô đến 4 tháng sau a?

Ôn Hường Dương buồn rầu,thân thể lại đột nhiên nhẹ tăng.

“A..”

Cô sợ tới mức kinh hô lên một tiếng,theo bản năng ôm lấy vật gần mình nhất,Cô ngẩng đầu,kinh ngạc phát hiện chính là Mộ Lăng Khiêm ôm cô.

Mộ Lăng Khiêm ôm tiểu nữ nhân về mặt chần kinh trong lồng ngực đem tới bên giường,trên cao nhìn xuống người ngồi ở trên giường,thoạt nhìn cũng không phát dục hoàn toàn như trên mặt tiểu nữ nhân.

“Tôi nói rồi,tôi còn thiếu cô một ân tình.Cô có chuyện liền nói thẳng cho tôi,đừng chơi trò mèo vờn chuột nữa”.

Ôn Hường Dương đương nhiên nhớ rõ ân tình này.

Nhưng ân tình này, cô tưởng là sẽ giữ về sau khi mà thực sự có đắc tội hần, dùng vào thời điểm chọc hần giận lòi đĩnh, cũng không thể dùng tại thời điểm hiện tại, nếu không cô Hà tất phải dùng nhiều chiêu trò như vậy.

“Mộ thiếu, tôi có thể không cần ân tình này, tôi cầu anh một việc thôi?” Ôn Hường Dương nghẹn một trận, thử tính hỏi.

Mộ Lăng Khiêm lãnh mắt dừng trên đôi mắt to tròn ngập tràn Hi vọng nhìn hần.

Hần duỗi tay che đầu cô, hung hăng xoa nhẹ một phen “Nói”.

Hảo hảo đầu còn bị đánh một chút, còn dùng khẩu khí như vậy nói chuyện với cô, Ôn Hường Dương càng thêm xác định, Mộ Lăng Khiêm chính là không thích cô.

Chính là không bị đãi thấy, cô vẫn nói đều “Cái kia, là thế này, ba tôi nghĩ mời tôi cùng anh

Trở về nhà ăn một bữa cơm, anh khi nào rảnh, có thể cho tôi thời gian hai giờ không?”

Ôn Hường Dương nói xong, thấy Mộ Lăng Khiêm không nói một lời chỉ nhú mày nhìn cô, cô vội vàng xua tay nói “Việc này không vội, nếu thời gian gần nhất anh không có, vậy thì tháng sau..”

“Ngày mai”.

“A?” Ôn Hường Dương không nghĩ Mộ Lăng Khiêm liền dễ dàng đáp ứng như vậy, thấy Mộ Lăng Khiêm không có xu hướng mặt than, cô được một tác lại muốn tiến thêm một bước thử hỏi “ cái kia có thể đợi sau hai ngày không?”

Cô tốt xấu muốn cho lão cha cô phải run sợ, đứng ngồi không yên trong mấy ngày.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 84: Trên Giường Đấu Trí Đấu Dũng

Ôn Hường Dương bị xem nuốt nuốt nước miếng, “Nếu là.....”

“Ngày hôm sau nữa, bốn giờ chiều.”

“Hảo, hảo.”

Lần đầu tiên, Ôn Hường Dương đối với Mộ Lăng Khiêm lộ ra thiết tình vui sướng tươi cười.

Kia vui vẻ bộ dáng làm Mộ Lăng Khiêm ánh mắt trầm xuống, hần duỗi tay liền tắt đèn, chân dài đi trên giường, đem Ôn Hường Dương toàn bộ kéo vào trong lòng ngực.

Ôn Hường Dương bị ôm cả người sùng sốt một chút, vừa định động, liền nghe được tiếng nói trầm thấp khàn khàn của Mộ Lăng Khiêm ở sau lưng cô vang lên, “Ngủ.”

Mộ Lăng Khiêm nói ngủ giấc, thật sự chính là đơn thuần đắp chăn ngủ.

Cô đều cố ý mặc một cái đai đeo sam ở trước mặt hần lắc lư, còn lưu tại trong phòng tắm giúp hần chà lưng, còn chủ động đi thân hần, nhưng hần chính là không có ý tứ muốn chạm vào cô.

Liền như vậy bị ghét bỏ?

Ôn Hường Dương thở dài, ngủ liền ngủ đi, dù sao thân thể nhỏ của cô cũng sợ không dậy nổi hần cuồng dã lẫn lộn.

Sau khi Ôn Hường Dương ở trong ngực Mộ Lăng Khiêm ngủ, Mộ Lăng Khiêm mở mắt, hần đứng dậy xuống giường, đi ra ngoài, qua nửa giờ, mới trở về.

Trở về lúc sau, đứng ở trước giường, nhìn Ôn Hường Dương nằm ở trên giường súc thành một đoàn, hần lại lần nữa lên giường, đem nàng kéo vào trong

lòng ngực

Hắn mới vừa vừa lên tới, Ôn Hường Dương giống như là tìm được gối ôm rồi, cả người liền triền tới trên người hắn, một cái đùi càng là tùy tiện treo ở trên người hắn, còn tạp đi tạp lại cái miệng, cả người rúc vào trong lòng ngực hắn.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến cái đùi kia treo ở trên người hắn, nhúu nhúu mảy, đem chân cô di đi xuống, nhưng không đến một giây đồng hồ, cái chân kia lại triền đi lên.

Hắn lại di, cô lại triền.

Hắn lại di, cô lại triền.....

Hắn lại di, cô tức giận đến cả người đều leo lên trên người hắn, đè nặng hắn, đem hắn trở thành cái đệm thịt người, cả người giống như là bạch tuộc, quấn lấy hắn.

Mộ Lăng Khiêm, “.....”

Làm sao lại có một cô gái ngủ như thế?!

Mấy ngày hôm trước, Mộ Lăng Khiêm tâm tình không tốt, lực chú ý đều không đặt ở những việc này, căn bản không chú ý tới chuyện này, hiện giờ, quả thực là.....

Hắn bẻ tay chân của Ôn Hường Dương ra, xuống giường, tìm ra mấy cái cà vạt, đem Ôn Hường Dương hai chân trói lại lên, đem cái tay lộn xộn của cô cột vào cùng nhau, thấy cô lại không thể triền người, lúc này mới lên giường, đem người cấp kéo vào trong lòng ngực.

Chính là.....

Ngày hôm sau, ngủ mơ mơ màng màng Ôn Hường Dương ở trên giường phiền một cái thân, “Phanh thông” liền lăn đến trên mặt đất, đau quá cô “Ngao” kêu lên một tiếng.

Cô muốn duỗi tay xoa cái đầu bị đụng, liền phát hiện hai cái tay cô đã bị trói, lại động cước, hai cái đùi cư nhiên cũng bị cột lấy.

Hô!

Cô hoảng sợ, còn tưởng rằng chính mình nửa đêm gặp phải cướp bóc rồi, bị người cấp đoạt.

Nhưng một hồi ổn định tinh thần, Cô không phải cùng Mộ Lăng Khiêm cùng nhau ngủ sao?

Sao có thể bị người đoạt kiếp?

Còn có, cô nhìn quanh bốn phía, cái này không phải chính là phòng của cô sao?

Tình huống như thế nào?

Ôn Hường Dương chính là khiếp sợ, nghi hoặc, kinh ngạc, khó hiểu các loại cảm xúc đan chéo thời điểm, cửa truyền đến âm thanh mở cửa, cô ngẩng đầu nhìn qua trước cửa, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang đứng ở cửa, về mặt ghét bỏ nhìn cô.

Ôn Hường Dương, “.....”

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, giúp cô cởi bỏ cà vạt đang trói tay chân, một cái cà vạt trên một vạt, thuận tay đã bị hắn ném vào thùng rác.

Hắn đứng ở trước mặt cô, nhìn Ôn Hường Dương vẫn còn ngồi dưới đất xoa xoa tay chân, vững vàng con người, sắc mặt rất khó xem nói, “Về sau, về phòng ngủ của cô.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Không Cho Cô Vào Phòng

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, kinh ngạc ngẩng đầu, nhìn phía Mộ Lăng Khiêm

Này không xem còn tốt, vừa nhìn liền thấy mắt trái của Mộ Lăng Khiêm một mảnh ứ thanh, bộ dạng giống như là bị người đánh một quyền, khuôn mặt

lạnh lùng kia bên cạnh đôi mắt đen nhánh, thế nhưng tương phản làm người buồn cười.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến bộ dáng Ôn Hường Dương ghen cười, sắc mặt của hắn càng khó nhìn.

“Về sau không mệnh lệnh của tôi, đừng lại tự tiện bò lên trên giường tôi!”

Mộ Lăng Khiêm nói xong câu đó, xoay người liền đi ra ngoài.

Ôn Hường Dương còn ngồi dưới đất.

Chờ cô hoàn toàn hiểu được ý tứ trong lời nói của Mộ Lăng Khiêm, cái loại cảm giác bất an này càng thêm mãnh liệt lên.

Lúc này mới bao lâu, hắn cũng đã ghét bỏ, chán ghét đến, chỉ là cùng nàng đắp chăn thuần túy ngủ đều không vui.

Kia nàng còn có cái gì nắm chắc có thể làm hắn bao dưỡng nàng đến bốn tháng?

Ôn Hường Dương phát điên.

Chờ nàng đi xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm đã rời đi.

Nàng một người nhìn biệt thự trống rỗng, chỉ cảm thấy thật bức bối, thật bức bối.

Ôn Hường Dương ngoan ngoãn ở biệt thự một ngày, quét tước vệ sinh, giặt quần áo, nấu cơm, còn nghiên cứu quyển sổ tay mà Tần Toa cho cô kia, muốn tìm tìm xem, cô rốt cuộc là nơi nào chọc đến Mộ Lăng Khiêm chán ghét?

Chính là, cô đem quyển sổ tay lật từng góc ngách, cũng không tìm được đáp án mà cô muốn.

Ai~

Vào lúc ban đêm, Mộ Lăng Khiêm trở về, cô liền vẫn luôn mãi mắt trông mong nhìn Mộ Lăng Khiêm. Chính là, Mộ Lăng Khiêm đến một cái con mắt cũng không thèm liếc qua cô, thời điểm nhìn đến cô, đều là dùng dư quang nhìn quét, đáy mắt trừ bỏ ghét bỏ vẫn là ghét bỏ.

Ôn Hường Dương muốn giúp Mộ Lăng Khiêm mở nước tắm, Mộ Lăng Khiêm muốn cô đi. Phải nói, phòng của Mộ Lăng Khiêm, đều không có đi vào nửa bước.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương tỉnh lại xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm sớm đã ra cửa.

Mộ Lăng Khiêm vốn là đáp ứng hôm nay cùng cô đi Ôn gia, nhưng hiện tại nhìn thái độ của Mộ Lăng Khiêm đối với cô, cô rất là lo lắng, hắn có còn hay không còn sẽ nguyện ý thực hiện hứa hẹn.

Cũng không biết là cái người nào đáng chém ngàn đao, lại đem chuyện cô quen biết Mộ Lăng Khiêm nói cho lão tra cha của cô, lão tra cha nếu là không biết việc này, thì hiện tại cũng sẽ không có nhiều chuyện như vậy.

Mộ Lăng Khiêm đáp ứng cô rồi, buổi chiều bốn giờ trở về cùng cô đi Ôn gia, chính là Ôn Hường Dương chờ đến hơn bốn giờ chiều, bên ngoài đều vẫn là không có động tĩnh.

Mộ Lăng Khiêm khẳng định là sẽ không đã trở lại.

Cô thở dài, đứng lên, đang chuẩn bị lên lầu, ngoài cửa liền truyền đến xe thanh âm, nghe được thanh âm, cô xoay người liền chạy đi ra ngoài, vừa nhìn liền thấy Diệp Ảnh xuống xe đứng ở xa xa phía trước, Diệp Ảnh rất xa đối với cô cúi mình chào, “Ôn tiểu thư, để cho ta tới tiếp người.”

Này âm tình bất định nam nhân, thật là dọa đến cô.....

Ôn Hường Dương lên xe.

Diệp Ảnh chờ Ôn Hường Dương đi vào thẩm mỹ viện nổi danh nhất Nam Đức thị.

“Ai ô ô, vị này chính là cậu gọi riêng điện thoại tới, muốn ta trang điểm cho vị tiểu mỹ nhân này sao?” Còn chưa xuống xe, Ôn Hường Dương liền nhìn thấy một vị mặc áo somi hồng nhạt, trang điểm thời thượng, kiểu tay hoa lan nam nhân lắc mồm, đã đi tới phía cô.

“Ai u, nhìn cái khuôn mặt nhỏ này, bầu bĩnh giống như có thể véo ra nước vậy.” Ôn Hường Dương xuống xe, mới vừa đối diện với người đàn ông lớn lên da thịt non mịn mặc áo somi hồng nhạt kia, anh ta liền niết khuôn mặt nhoe của cô.

Ôn Hường Dương nhú mày, cho dù là ai đi nữa bị một người đàn ông xa lạ niết khuôn mặt, trong lòng đều sẽ không thoải mái.

Cũng may, không đến một giây, Diệp Ảnh liền đem người đàn ông mặc áo somi hồng nhạt tay cấp chém đi xuống, quát lớn nói, “Hoa Phi, người tìm chết sao?”

Chương 86: Hấn Ngự Dụng Bảo Tiêu Kiêm Chức Chuyên Viên Trang Điểm

“Không tốt sao, nhân gia bắt quá là tò mò.” Hoa Phi xoa xoa cánh tay bị đánh, nhìn Ôn Hường Dương, cười mắt ngọc mảy ngài nói, “Ôn tiểu thư, ngài hảo, ta là Hoa Phi, ngự dụng bảo tiêu kiêm chức chuyên viên trang điểm. Lần đầu gặp mặt, thỉnh nhiều chiếu cố.”

Ôn Hường Dương đảo không phải một cái khai không dậy nổi vui đùa người.

Chỉ là..... Bảo tiêu?

Cái tiểu gia hóa trang điểm giống như là con gái này, cư nhiên là bảo tiêu của Mộ Lăng Khiêm?

“Ôn tiểu thư, bên trong mời.” Diệp Ảnh đối với Ôn Hường Dương làm một tư thế mời.

Ôn Hường Dương nhìn thời gian không còn sớm, cô gật gật đầu, đi vào thẩm mỹ viện.

Hoa Phi nhìn như cà lơ phất phơ, nhưng xác thật là đông đảo danh viện khuê tú, thiên kim tiểu thư khó cầu, là chuyên viên trang điểm quốc tế đỉnh cấp thời thượng.

Ôn Hường Dương trải qua tay hấn, bảo dưỡng, phối hợp, mỹ dung một phen, ngay lập tức đã thay đổi như là thoát thai hoán cốt thay đổi thành một người khác.

Nguyên bản là mắt to xinh đẹp, bị hóa cơ sở ngầm, chớp mắt giống như là ngôi sao đang tỏa sáng, ngũ quan tinh xảo, khuôn mặt trái xoan thêm phần lót có vẻ càng thêm điểm mỹ, vậy ngăn màu hồng nhạt trải qua cắt may điệp biên, nghịch ngợm trẻ trung mang theo một chút gợi cảm vũ mị.

Cả người giống như là thiếu nữ xinh đẹp từ mạn họa trung đi ra.

Hoa Phi nhìn thấy Ôn Hường Dương từ phòng thay đồ đi ra, kinh diễm ra tiếng, vừa lòng vỗ tay nói, “Nga, quả thực quá hoàn mỹ, ta thật là yêu đến chết, đã tìm tới một vị người mẫu hoàn mỹ như thế cho ta.”

Hoa Phi chỉ lo thưởng thức, chỉ là hấn người này miệng đặc biệt tiện.

“Diệp Ảnh, ngươi cảm thấy sao? Ai, ngươi nói là từ đâu tìm được một tiểu mỹ nhân như vậy, xem đến ta đều.....”

“Diệp Ảnh!”

Hấn chính miệng tiện, phía sau đột nhiên truyền đến một đạo âm thanh lãnh duệ giống như trời đông giá rét, nghe thể quen thuộc thanh âm, Hoa Phi cả người một run run, nom nớp lo sợ quay đầu lại, liền thấy Mộ Lăng Khiêm lạnh mặt, đứng ở hấn phía sau, “B.....”

“Có!” Diệp Ảnh khom lưng đáp lại, dùng một loại ánh mắt như muốn nói tự làm tự chịu để nhìn Hoa Phi. “Đưa hấn khu không người của Châu Phi, chưa tới ba năm, ai cũng không cho đi đón hấn trở về.”

“Vâng!”

“Không cần a,. Tôi biết sai rồi, BOSS tha thứ tôi đi. Ba năm, tôi sẽ chết a. Làn da của tôi sẽ bị thái dương phơi thương, khuôn mặt tôi sẽ khô nứt, thân thể tôi không thể không có nước.....”

“Ha.....” Đứng ở một bên, Ôn Hường Dương nhìn không được cười ra tiếng, thật sự là một đại nam nhân quỳ rạp xuống bên chân Mộ Lăng Khiêm cầu xin tha thứ, còn có động tác tự kỷ vuốt khuôn mặt, quá khôi hài.

Ôn Hường Dương này cười, thuận lợi đem Mộ Lăng Khiêm tầm mắt hấp dẫn qua đi.

Nhìn đến Ôn Hường Dương kiều tiểu mê người giống như tinh linh buông xuống, Mộ Lăng Khiêm đáy mắt hiện lên một mạt u quang, hấn thu hồi chân bị Hoa Phi ôm, cất bước đi tới trước mặt Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương sợ tới mức vội vàng bưng kín miệng mình, khăn trương chớp chớp mắt.

Cô như thế nào có thể ở thời điểm này cười? Vốn dĩ hấn đã ghét, cái này xong rồi.

Ôn Hường Dương vĩnh viễn sẽ không biết, hành động bưng kín miệng của cô, một bàn tay che trên khuôn mặt nhỏ, chỉ còn lại có một đôi mắt to ngập nước nhìn người thời điểm, có bao nhiêu mê người.

Mộ Lăng Khiêm sắc mặt lạnh như hàn băng, “Châu Phi, 5 năm!”

“Nga,!”

Phía sau truyền đến một trận thanh âm u oán vô cùng rên rỉ, còn Ôn Hường Dương đang kinh hồn táng đảm đã bị Mộ Lăng Khiêm lấy âu phục che lại cái kín mít, còn bị Mộ Lăng Khiêm cấp ôm đi ra ngoài, nhét vào trong xe.

“Lái xe.”

“Vâng.”

Ôn Hường Dương ngồi ở bên trong xe, trên người vẫn còn mặc âu phục của Mộ Lăng Khiêm, cô một câu cũng không dám nói, đợi đại khái hai mươi tới phút, thấy Mộ Lăng Khiêm cũng không có ý đề ý tới cô, trái tim nhỏ trong lồng ngực của cô mới khôi phục bình thường.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 87: Dẫn Hấn Về Nhà Gặp Ba Cô

Cô trộm nhẹ thở một hơi ra, nhưng khẩu khí còn chưa dùng xong, bên tai liền vang lên thanh âm trầm thấp của Mộ Lăng Khiêm “Lần sau ra cửa đừng trang điểm, chiều dài váy không vượt quá đầu gối cho tôi”.

Ôn Hường Dương “...”

Trừ bỏ đi quán bar, cô như mọi khi không trang điểm.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương không có trả lời hần. Hần ngược mắt quét về phía cô. Ôn Hường Dương bị nhìn liên tục gật đầu “Tôi biết rồi”.

Trong miệng mau đáp ứng, nhưng Ôn Hường Dương vẫn là không nhìn được trong lòng mắng, Mộ Lăng Khiêm hần tên quái vương bát đần, không phải anh kêu Diệp Ảnh mang tôi tới đây sao? Lúc này thật ra ghét bỏ tôi!

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương nghe lời như vậy, hần thu hồi tầm mắt, tiếp tục xem tạp chí trong tay.

Xe chạy đại khái nửa giờ, tới biệt thự Ôn gia.

Mộ Lăng Khiêm biết địa chỉ Ôn gia, Ôn hướng Dương cũng không kì quái, nếu hần muốn tra có cái gì là không thể tra ra.

Xuống xe, Ôn Hường Dương trên người còn khoác Tây trang của Mộ Lăng Khiêm, trên người Mộ Lăng Khiêm chỉ còn mặc quần Tây may thủ công và áo sơ mi, nhưng dù vậy, vẫn không che dấu được khí phách sinh ra đã có giống như vương giả của hần.

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay ôm vai Ôn Hường Dương, đi đến trước biệt thự, nhấn chuông cửa.

“Tới, tới”. Hầu gái Ôn gia chạy ra mở cửa, nhìn đến đứng ở cửa là Ôn Hường Dương cùng một nam nhân cao lớn, anh tuấn, lãnh khốc, cô ta có chút kinh ngạc nói “Như thế nào là cô? Cô như thế nào đã trở lại?”

“Tôi không thể trở về sao?” Một tiếng đại tiểu thư cũng không gọi, ngay cả hầu gái tại nhà cũng không đem đại tiểu thư Ôn gia cô vào mắt, Ôn Hường Dương không muốn khách khí với bọn họ. “Ba tôi ở đâu nhỉ? Cô đi vào nói cho ba tôi, tôi đã mang bạn trai trở lại. Ông ý không muốn thấy tôi, cũng đừng trách tôi trở về”.

Hầu Gái tuy biết rằng Ôn Hường Dương không được sủng ái, nhưng vẫn là tiểu thư Ôn gia, huống chi cô còn đang đứng cùng một nam nhân khiến cho cô ta không dám nhìn “Đại tiểu thư, cô chờ tôi đây liền đi vào nói với tiên sinh một tiếng”.

Hầu gái xoay người đi bấm báo, khí thế Ôn Hường Dương nháy mắt tiêu tán, cô có chút xấu hổ nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm “Mộ thiếu, tôi biết trong bụng anh không đề ý lời nói của tôi. Coi như hôm nay tôi thiếu anh một ân tình, phiền anh đợi chút đứng cạnh tôi căng cái bẫy. Anh cũng không cần quản tôi nói cái gì”.

Hần còn nhớ rõ bộ dáng khi cô không biết rõ thân phận hần, từ lúc biết thân phận hần thì tiểu nữ nhân này vẫn luôn ở trước mặt hần bày ra vẻ ngoan ngoãn.

Tầm mắt Mộ Lăng Khiêm dừng trên mặt Ôn Hường Dương một lát “Ân”.

“Cám ơn”. Ôn Hường Dương tự đáy lòng cảm tạ hẳn.

Mới cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện thoả đáng, Ôn Hường Dương liền nhìn thấy cái bụng bia của Ôn Lợi Thịnh bước nhanh đuổi tới.

Ôn Lợi Thịnh đợi ở nhà hai ngày đứng ngồi không yên, ông ta còn cố ý đem hai mẹ con Bạch Ngọc Lan và Ôn Nhã đi ra ngoài, chính vì chờ Ôn Hường Dương đưa Mộ Lăng Khiêm về.

Khi ông ta đương nhìn thân ảnh cao lớn, hơi thở cường đại đứng dưới hoàng hôn, đưa lưng về phía mặt trời, liêu mạng bước qua, ông ta mâu quang lướt qua sườn mặt Mộ Lăng Khiêm liền cảm thấy đương gia trước kia mình gặp ở Mộ gia có sáu bảy phần tương tự với hẳn, nhưng khí chất hai người rõ ràng có điểm bất đồng.

Có thể tương tự như thế nghĩ đến là người của Mộ gia thì cũng không có gì là quá.

Ông ta cần phải nắm lấy cơ hội, tìm hiểu rõ ràng người nam nhân này ở Mộ gia tốt cuộc có có vị trí gì.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Ngại Quá Mộ Thiếu Khiến Anh Chê Cười Rồi

Ôn Lợi Thịnh lập tức lộ ra tươi cười sáng lạn, một bộ dáng cha hiền đi lên trước “Hường Dương, con đã trở về. Sao không thấy con nói sớm với ba một tiếng?”

Ôn Hường Dương thấy bộ dáng này của Ôn Lợi Thịnh, chỉ cảm thấy ghê tởm, cô ôm lấy cánh tay Mộ Lăng Khiêm lúm đồng tiền như hoa “Ba, ba cũng thấy rồi, vị này chính là bạn trai con, không phải ba muốn gặp anh ý sao? Hiện tại gặp được rồi chúng con cũng nên đi”.

“Ài, từ từ, nếu đã trở lại, thì như thế nào cũng phải cùng nhau ăn một bữa cơm chứ.” Ôn Lợi Thịnh thật vất vả mới có cơ hội tiếp cận người Mộ gia, sao có thể bỏ lỡ cơ hội này.

“Không được, bạn trai con còn có việc, chúng con liền đi về trước. Khiêm, chúng ta trở về đi?” Ôn Hường Dương kéo Mộ Lăng Khiêm tính rồi đi, ngay từ lúc bắt đầu cô không tính cho Ôn Lợi Thịnh có cơ hội tiếp cận Mộ Lăng Khiêm.

Cô đưa Mộ Lăng Khiêm đến, Ôn Lợi Thịnh cũng gặp qua Mộ Lăng Khiêm, vô luận là uy hiếp vẫn là kinh sợ đều đạt được mục đích.

Ôn Lợi Thịnh làm sao có thể để Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm liền rời đi như vậy?

Ông ta đi lên trước, ngăn cản đường Ôn Hường Dương “Hường Dương, con không muốn vào xem phòng mẹ con sao? Mấy năm nay, vật dụng của mẹ con, ba đều giữ lại con không muốn nhìn một chút sao?”

Ôn Lợi Thịnh nói xác thực làm Ôn Hường Dương dừng bước. Đối với cô gật gật đầu “Đồ của mẹ con”.

Mấy năm nay, không phải là cô không nghĩ đến trở về nhà, mà mỗi lần trở về lại làm cô ghê tởm, đồ của mẹ, vẫn không biết Ôn Lợi Thịnh xuất phát từ mục đích gì, nhưng tất cả đồ của mẹ đều lưu lại trong phòng, giống nhau đều không có động tới, chỉ là cô không có cách nào mang đi.

Ôn Hường Dương nắm chặt hai đám, cuối cùng vẫn là nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm “Khiêm, có thể cùng em vào xem không?”

Ôn Hường Dương xưng hô đối với Mộ Lăng Khiêm, làm Mộ Lăng Khiêm nhìn cô một cái, hẳn có thể nhìn thấy một chút cảm xúc của cô không ổn định.

Hắn duỗi tay ôm bà vai cô, dùng giọng điệu cực kì thân mật, ôn nhu tiến đến bên tai cô mở miệng nói “Em muốn đi, tự nhiên là được”. Mộ Lăng Khiêm đột nhiên biến hoá, Ôn Hường Dương liên tục nổi da gà, nhưng cô biết đây là hắn giúp cô, cô có chút cảm kích liếc hắn một cái.

Ôn Lợi Thịnh thấy bộ dáng Mộ Lăng Khiêm để ý Ôn Hường Dương như thế, trong lòng ông ta cũng đánh lên bàn tính, vội vàng đem hai người mời vào.

“Hường Dương con đi phòng mẹ con trước đi, ba cùng con rề tương lai tâm sự”.

Ôn Lợi Thịnh cũng là loại không biết xấu hổ, xưng hô như thế Mộ Lăng Khiêm đã là con rề tương lai, còn cố ý tách hai người Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương ra.

Ôn Hường Dương tự nhiên cũng không làm cho ông ta được như ý, cô kéo cánh tay Mộ Lăng Khiêm nói “Ba, con muốn đưa bạn trai đi gặp mẹ”. Nói Ôn Hường Dương liền lòi kéo Mộ Lăng Khiêm lên lầu, lưu lại Ôn Lợi Thịnh với sắc mặt khó coi đến cực điểm.

Mộ Lăng Khiêm đứng cạnh Ôn Hường Dương bất động thanh sắc nhìn Ôn Hường Dương so chiều cùng Ôn Lợi Thịnh, không hề nghi ngờ, hẳn nuôi

đường tiểu bạch thỏ này,cũng không dễ bắt nạt như vậy.

Ôn Hường Dương vào phòng,liền buông lỏng cánh tay đang kéo Mộ Lăng Khiêm ra.

Đã lâu chưa có người tiến vào phòng,mang theo một cỗ hương vị ẩm ướt,đầy đất và tro bụi.Ôn Hường Dương đi đến trước cửa sổ,kéo rèm ra,làm hoàng hôn đã xuống lọt vào phòng.Lại tìm cái chổi,đem phòng cùng đồ vật tí mĩ quét dọn,lau chùi một lần.

Làm xong hết thấy,Ôn Hường Dương ôm đầu gối ngồi xỏm xuống dưới,đồ vật lưu lại đều là của mẹ cô,nhưng cô lại không mang đi,Ôn Lợi Thịnh cũng không để cô mang đi.

Không biết khi nào,Mộ Lăng Khiêm đi tới trước mặt cô.Ôn Hường Dương ngẩng đầu nhìn hắn.Cô nỗ lực cười một tiếng “Ngại quá,Mộ thiếu,làm anh chê cười rồi.”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có nói lời nào,mà trầm mắt,đuổi tay đem cô từ trên mặt đất đỡ lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Ôn Nhã

“Đi thôi,chúng ta trở về đi”Ôn Hường Dương thu thập tâm tình,vỗ vỗ trở bụi trên người,chủ động giữ khoảng cách xa Mộ Lăng Khiêm một chút,

Cô còn nhớ rõ,mỗi lần trước khi hắn chạm vào cô,đều làm cô phải về nhà rửa sạch sẽ,rồi mới gặp hắn.

Ôn Hường Dương xa cách,Mộ Lăng Khiêm nhú mày.

Theo sau,Ôn Hường Dương liền nhìn Mộ Lăng Khiêm,hắn ném cho cô một ánh mắt rồi một mình đi xuống lầu,còn không vui “phanh”một tiếng đóng cửa phòng lại.

Ôn Hường Dương hoàn toàn không rõ,rốt cuộc cô đã làm sai chỗ nào chọc giận hắn.

Mộ Lăng Khiêm. Còn chưa đi xuống lầu,Ôn Lợi Thịnh đã nhìn chuẩn cơ hội lên đón,ân cần nói “Mộ thiếu”.

Mộ Lăng khiên liếc mắt trên dưới đánh giá Ôn Lợi Thịnh,nhàn nhạt mở miệng nói “Dem toàn bộ vật dụng của mẹ Hường Dương sửa sang lại,mai tôi phải người tới lấy”.

Ôn Lợi Thịnh nghe nói như thế,sửng sốt một chút,cũng chỉ có thể lấy lòng nói “Hảo,..Mộ thiếu muốn tôi nhất định sẽ toàn lực làm.Không biết Mộ thiếu...”

Ôn Lợi Thịnh vừa định tìm hiểu thân phận,địa vị Mộ Lăng Khiêm,đã bị một đạo thanh âm nũng nịu,oán giận đánh gãy “Daddy,chân con đi đều bị đau.Cái kia là địa phương quái quỷ gì,một chút tốt cũng không có,con về sau không bao giờ đi nữa”.

Ôn Nhã vừa mới vứt bỏ giày cao gót,oán trách đi vào biệt thự,liền phát hiện bên trong còn có những người khác.

Một người nam nhân.

Một nam nhân cao lớn,anh Tuấn.

Vô luận là dáng người hay khuôn mặt đều hoàn mĩ không thể bắt bẻ.Trong 20 năm nhân sinh của Ôn Nhã,kiến thức về nam nhân của cô ta không tới một ngàn thì cũng là mấy trăm.

Nhưng là,người nam nhân trước mắt bất luận là bên ngoài thì dáng người cùng trang phục vẫn là thượng phẩm,cô ta vẫn là lần đầu.Chỉ là trên người nam nhân này ngoài áo sơ mi,đồng hồ trên cổ tay,cô ta vẫn có thể đoán ra,đây là một cực phẩm nam nhân,có tiền tài,địa vị.

Cô ta tức khắc ném bộ dáng làm nũng vừa mới làm với Ôn Lợi Thịnh,sửa sang lại váy áo cùng đầu tóc,lộ ra một nụ cười tự nhận là ưu nhã,hướng tới Mộ Lăng Khiêm đi đến.

“Daddy,vị này chính là...”

Ôn Lợi Thịnh không nghĩ đến Ôn Nhã tự nhiên trở về,nhưng nhìn thấy Ôn Nhã đối với Mộ Lăng Khiêm có hứng thú,ông ta tự nhiên là cao hứng,so với Ôn Hường Dương ông ta càng hy vọng leo lên Mộ Lăng Khiêm là con gái Ôn Nhã của mình.

Ôn Lợi Thịnh vừa định hướng Mộ Lăng Khiêm giới thiệu Ôn Nhã.Mộ Lăng Khiêm không cho ông ta cơ hội ngăn cản.

Hắn xoay người lên lầu,nhìn xem nữ nhân kia rốt cuộc ở lại làm gì.

Thái độ Mộ Lăng Khiêm làm sắc mặt Ôn Nhã trở nên có chút khó coi,còn chưa có một nam nhân nào từng dám làm như thế đối với cô ta,trong vòng từ trước đến nay,cô ta mọi việc đều thuận lợi,ít nhiều nam nhân đều quỳ dưới váy cô ta.

Lúc Mộ Lăng Khiêm cất bước lên lầu,vừa lúc Ôn Hường Dương đi tới cửa cầu thang.Đứng ở dưới Ôn Nhã Cùng Ôn Lợi Thịnh tự nhiên cũng nhìn thấy Ôn Hường Dương chuẩn bị xuống lầu.

Ôn Nhã nhìn đến Ôn Hường Dương giống như bị ai dẫn vào đuôi,cất cao thanh âm kêu lớn “Daddy,nữ nhân này như thế nào lạ ở nhà cúng ta?”

Về sau cô ta kêu xong,mới ý thức được mình quá mức kích động,cư nhiên lộ tẩy.

Cô ta vội vàng thay đổi sắc mặt cười nói “Chị ý của em là chị như thế nào đã trở lại?Chị về mà không nói cho e một câu?”

Khi Ôn Nhã nói lời này,đôi mắt nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương,thời điểm cô ta nhìn thấy bộ váy Ôn Hường Dương đang mặc trên người kia là bộ mà cô ta vẫn luôn muốn mua,trông mắt cô ta mở to,trùng lên.

Nữ nhân chết tiệt này như thế nào lại xứng với bộ váy tốt như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Lại Lần Nữa Câu Dẫn

Ôn Hường Dương nhìn tròn mắt Ôn Nhã sắp rơi ra,cô tầm mắt không lạnh không đậm dừng trên người Ôn Lợi Thịnh “Ba,con nhớ rõ con nói rồi.Thời điểm con trở về,con Hi vọng sẽ không nhìn thấy người ngoài.Nếu ba không biết cái gì gọi là tuân thủ ước định thì tất nhiên con sẽ không lưu lại”.

Ôn Hường Dương đi xuống thang lầu,đi tới trước mặt Mộ Lăng Khiêm.

Cô nhìn hắn,Hi vọng hắn có thể tiếp tục giúp cô diễn xong vở kịch này.

Cô không nghĩ Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã ném hết thể diện trước mặt.Chính là,Mộ Lăng Khiêm chỉ nhìn cô,không có chút ý tứ nào gọi là muốn giúp cô.

Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã đều đang nhìn,thậm chí đáy mắt Ôn Nhã hiện lên châm chọc.

Ôn Hường Dương không biết cô đứng ở đó bao lâu.Một phút đồng hồ Mười phút...Rồi hai mươi phút.

Thời điểm lâu đến nỗi Ôn Hường Dương cảm thấy tuyệt vọng,Mộ Lăng Khiêm cuối cùng vẫn là dắt tay cô,ôm bả vai cô mang xuống lầu.

Khoé miệng Ôn Nhã còn đang châm chọc xem đến Mộ Lăng Khiêm cư nhiên thật sự ôm Ôn Hường Dương,còn đem Ôn Hường Dương mang xuống lầu,biến mất trong tầm mắt.Trên khuôn mặt chỉ còn lại sự ghen ghét cùng hận ý.

Người đàn ông này đều không liếc xem cô ta một cái,nhưng hắn ta cư nhiên ôm tiện nhân Ôn Hường Dương kia.

Trong mắt Ôn Nhã hiện lên tia ghen ghét tất cả đều rơi vào trong mắt Mộ Lăng Khiêm,ánh mắt hắn thâm trầm,thời điểm đi ngang qua bên cạnh người Ôn Nhã,Lạnh lùng quét nhìn Ôn Nhã một cái.

Nam nhân như vậy,căn bản là không xứng với Ôn Hường Dương!Chỉ có cô ta,chi có Ôn Nhã cô mới có tư cách đứng ở bên người hắn!

Ôn Lợi Thịnh mắt thấy Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm đi rồi,ông ta xoay người liền muốn đuổi theo đi ra ngoài,ông ta còn chưa có tìm hiểu Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc có thân phận gì,có thể giúp lão bắt lấy hạng mục toà cao ốc đâu.

Nghĩ như vậy,lão khó tránh khỏi sinh khí.

Đều xem Ôn Nhã không có chút không vừa mắt.

Mộ Lăng Khiêm mang Ôn Hường Dương rời khỏi biệt thự,liền buông lỏng tay ôm cô ra,tự lên xe.Ôn Hường Dương đứng ở xa,cắn cắn môi.

Vừa rồi,với thật sự cho rằng,thời điểm Mộ Lăng Khiêm muốn vứt bỏ cô ở loại địa phương này,làm cô thành trò cười mất mặt trước hai cha con Ôn Nhã.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn đứng ngốc ở trước xa,hắn nói tài xế hạ cửa sổ xe,ngước mắt nhìn Ôn Hường Dương “Còn thất thần làm cái gì?Còn muốn tôi mời cô lên xe sao?”

Ôn Hường Dương lên xe, an tĩnh ngồi, xe một đường trở lại biệt thự. Mộ Lăng Khiêm xuống xe, Ôn Hường Dương liền đi theo phía sau hắn, hai người một trước một sau vào biệt thự, Mộ Lăng Khiêm lập tức lên lầu, Ôn Hường Dương đứng ở dưới lầu.

Đứng đại khái mười phút, Ôn Hường Dương đi phòng bếp.

Làm xong cơm chiều, lên lầu kêu Mộ Lăng Khiêm xuống ăn cơm, Mộ Lăng Khiêm xuống dưới chỉ vào thời điểm ăn cơm, căn bản bất hoà không nói một lời với cô.

Ôn Hường Dương thỉnh thoảng trộm ngắm Mộ Lăng Khiêm, muốn hỏi rốt cuộc vì sao Mộ Lăng Khiêm sinh khí, mà khi cô nhìn đến khuôn mặt lạnh lùng của hắn, không biết làm thế nào để mở miệng.

Đêm đó, Ôn Hường Dương đem chính mình từ trong ra ngoài tắm sạch sẽ, cố ý thay áo ngủ gợi cảm tự chính mình dùng kéo cắt ra, gõ lên cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm mở cửa.

Đương nhiên hắn nhìn đến bộ đồ Ôn Hường Dương khắp nơi có vết cắt, phía dưới còn lộ ra một đoạn eo thon nhỏ, chỗ áo ngực còn lộ ra một mảng lớn da thịt, sắc mặt của hắn đen như mực, xoay người cầm lấy áo sơ mi trực tiếp ném vào ngực cô “Còn không thay ra cho tôi, trở về ngủ! Cô khắp nơi làm loạn, cô liền cắt ra ngoài cho tôi”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 91: Ngẫu Nhiên Gặp Được Nghiêm Khắc Ở Sân Bay

Cửa bị đóng lại, Ôn Hường Dương đứng ở cửa, trong tay cô còn cầm áo somi Mộ Lăng Khiêm ném cho.

Hắn ghét bỏ cô, đã ghét bỏ đến mức cô còn không có bắt đầu câu dẫn, đã bị lâm vào tình trạng bị đuổi ra khỏi cửa.....

Cô thật sự nên nghĩ cách khác.

Đêm đó, Ôn Hường Dương nằm ở trên giường lăn qua lộn lại ngủ không được, cô suy nghĩ suốt một buổi tối, thẳng đến hừng đông mới ngủ.

Ngày hôm sau, cô vẫn là bị chuông điện thoại thanh đánh thức.

“Uy.” Ôn Hường Dương cầm di động lên, mơ mơ màng màng lên tiếng.

“Hường Dương a, là ta a, ta là ba ba a.”

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, lập tức từ trên giường ngồi dậy, liền nghe được giọng nói lấy lòng của Ôn Lợi Thịnh từ bên kia truyền tới, “Hường Dương a, con không phải muốn gặp em trai con sao? Như vậy đi, Hường Dương, con giúp ba ba hỏi hạ Mộ thiếu, cậu ấy lần sau khi nào có rảnh đi? Vấn an, ba ba lập tức cho người an bài, cho người đi thấy Thiệu Kiệt.”

Ôn Lợi Thịnh cư nhiên chủ động gọi điện thoại tới cầu hòa giải, xem ra Mộ Lăng Khiêm thật đúng là rất hữu dụng.

“Trước để cho tôi thấy Thiệu Kiệt, thấy Thiệu Kiệt, tôi lập tức giúp ông hỏi.” Ôn Hường Dương cò kè mặc cả nói, Mộ Lăng Khiêm hiện tại ghét bỏ cô như vậy, nếu cô làm không tốt quan hệ bao dưỡng có thể bị phá bất cứ lúc nào, tự nhiên là có thể lợi dụng một lần lại nhiều lợi dụng một lần.

Di động kia đầu trầm mặc đại khái hai ba phút, Ôn Lợi Thịnh mới nói, “Hảo, ba ba hôm nay liền an bài con đi ra ngoài gặp Thiệu Kiệt. Chờ con gặp qua Thiệu Kiệt, lại an bài con trở về.”

Cùng ngày, Ôn Hường Dương ở biệt thự để lại một trương tờ giấy, nói cho Mộ Lăng Khiêm cô có việc cần đi ra ngoài hai ngày, để Mộ Lăng Khiêm chính mình nấu ăn.

Ôn Lợi Thịnh để sớm tiếp cận Mộ Lăng Khiêm, bắt được hạng mục hợp tác kia, làm việc tốc độ cũng mau, cùng ngày liền an bài Ôn Hường Dương bay đi nước Mỹ.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương liền đến nước Mỹ, được dẫn tới bệnh viện Thiệu Kiệt đang nằm.

Ôn Hường Dương nhớ kỹ địa chỉ bệnh viện.

Ở trong bệnh viện, cô gặp được em trai Ôn Thiệu Kiệt của mình, Thiệu Kiệt đang định ở phòng bệnh đọc sách, so với lần trước gặp mặt, Thiệu Kiệt lại

gầy ốm rất nhiều, một người thiếu niên tuấn mỹ như vậy ngành sinh sinh biến thành một người gồ thối là có thể bay.

Ôn Hường Dương nhìn, trong lòng một trận phát đau.

Thiệu Kiệt biết tính nết Ôn Lợi Thịnh, cho nên, cậu vì giúp cô tiết kiệm tiền vé máy bay qua lại nước Mỹ, một năm chỉ cho cô tới thăm cậu bốn lần, cô mà dám tới nhiều hơn, cậu liền không thèm gặp cô.

Ôn Hường Dương gặp được Ôn Thiệu Kiệt, lại không có đi vào.

Cô không biết sau khi nhìn thấy Thiệu Kiệt rồi có thể nói gì với cậu.

Ôn Lợi Thịnh muốn đem cô gả cho một lão già 60 tuổi, cô không thể cho cậu biết; cô vì muốn kiếm tiền viện phí của em trai, đem chính mình bán cho Mộ Lăng Khiêm, càng không thể cho cậu biết.

Gặp qua Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Hường Dương lại ngồi chuyến bay gần nhất trở về Nam Đức thị.

Xuống máy bay, Ôn Hường Dương đang chuẩn bị nhờ xe Mộ Lăng Khiêm về biệt thự, còn chưa đi ra sân bay, liền nghe được phía sau truyền đến một đạo tham âm quen thuộc, “Hường Dương?”

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, quay đầu lại, liền thấy người gọi cô cư nhiên là Nghiêm Khắc.

“Cách Cách?”

“Hường Dương, em như thế nào ở chỗ này?” Nghiêm Khắc đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, khoảng cách lần trước gặp mặt cũng không có bao lâu, nhưng người trước mặt lại gầy đi một vòng lớn, hấn lo lắng trung mang theo một tia trách cứ nói, “Em gần đây rốt cuộc đang làm cái gì? Như thế nào đem chính mình làm thành bộ dáng này?”

Ôn Hường Dương nghe được Nghiêm Khắc này quan tâm nói, trong lòng ừm khuất có chút muốn khóc.

Mỗi ngày lo lắng đề phòng suy đoán Mộ Lăng Khiêm tâm lý, nỗ lực lấy lòng Mộ Lăng Khiêm, còn là bị ghét bỏ, cô cũng không nghĩ đem chính mình làm thành bộ dáng này a.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92: Trầm Lặng Trước Khi Bùng Nổ

“Cách Cách, đây là địa chỉ của bệnh viện Thiệu Kiệt, anh có thể giúp em liên hệ bác sĩ mà anh đã tìm, giúp Thiệu Kiệt chuyển viện sao?” Thu hồi ừm khuất trong lòng, Ôn Hường Dương nhìn Nghiêm Khắc đã mở miệng.

Thái độ của Mộ Lăng Khiêm làm cô không dám ôm quá lớn hy vọng, cô nghĩ đến tình trạng thân thể của Ôn Thiệu Kiệt hiện tại, năng rốt cuộc vẫn là hướng Nghiêm Khắc xin giúp đỡ.

Nghiêm Khắc thấy Ôn Hường Dương một bộ mau khóc, hấn tiếp nhận địa chỉ mà Ôn Hường Dương đưa cho, kéo lại Ôn Hường Dương, “Hường Dương, em đừng vội, chúng ta trước tiên tìm một quán cà phê ngồi xuống, xảy ra chuyện gì, em nói cho anh.”

Hấn lôi kéo Ôn Hường Dương một đường đi về phía trước.

Nhưng mà, hai người đều không có phát hiện, ở một nơi cách bọn họ không xa, có một người đàn ông đang đứng, khí thế tỏa ra làm người ta sợ hãi, tầm mắt hấn giống như chim ưng lãnh khốc sắc bén dừng ở hai người đang dắt tay nhau.

“Yêu cầu.....” Diệp Ảnh không khỏi vì Ôn Hường Dương lo lắng.

Vốn là vội, tối hôm qua vì tìm Ôn tiểu thư càng là một đêm không ngủ, hạ lệnh làm cho bọn họ toàn cầu các nơi tra tìm Ôn tiểu thư rơi xuống, thật vất vả tìm được rồi, lại nhìn đến Ôn tiểu thư cùng người đàn ông khác thân mật đi cùng một chỗ như thế.

Làm trái lại ý của hấn, đi ra ngoài tìm người đàn ông khác, hai tội đồng phát, hậu quả không dám tưởng tượng.

Chính là Diệp Ảnh không nghĩ tới, Mộ Lăng Khiêm thế nhưng giờ tay ngăn lại hấn nói.

“Không cần.”

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt lãnh lệ dừng ở Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Khắc đang nắm tay, thanh âm lãnh khốc không có một tia độ ấm vang lên.

Ôn Hường Dương căn bản không biết Mộ Lăng Khiêm sẽ xuất hiện ở sân bay, càng không biết chính mình sẽ như vậy vừa trở về đã gặp được Nghiêm Khắc, nhất không nghĩ tới chính là, Mộ Lăng Khiêm cư nhiên sẽ nhìn thấy hình ảnh cô cùng Nghiêm Khắc ở bên nhau.

Ôn Hường Dương hiện tại một lòng chính là muốn đem chuyện bệnh viện của Thiệu Kiệt xử lý tốt.

Hiện tại cô vẫn còn 5 vạn, còn có 20 vạn tiền phí bao dưỡng tháng thứ nhất của Mộ Lăng Khiêm cấp cho, chống đỡ viện phí một tháng của Thiệu Kiệt hẳn là đủ rồi.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm thật sự chán ghét cô, không muốn lại tiếp tục bao dưỡng cô, cô chỉ có thể lại đi bán rượu.

Những việc này, Ôn Hường Dương đều không có nói cho Nghiêm Khắc, chỉ là làm ơn Nghiêm Khắc giúp Thiệu Kiệt chuyển viện.

Nghiêm Khắc biết Ôn Hường Dương chắc chắn có sự tình gât hấn, chỉ là Ôn Hường Dương không nói, hấn ép hỏi cũng vô dụng, chỉ bằng đợi một thời gian, chính mình đi tra.

“Cách Cách, chuyện này liền làm ơn anh.”

“Yên tâm đi.”

“Sắc trời cũng không còn sớm, em đây đi về trước.”

“Anh đưa em về.”

“Không cần, em tự bắt xe về là được rồi.” Ôn Hường Dương đứng lên, hướng tới Nghiêm Khắc phát phát tay, liền mau chân rời khỏi sân bay.

Nghiêm Khắc nhìn bóng dáng Ôn Hường Dương, lâm vào trầm tư.

Ôn Hường Dương vẫn là tính toán trở về trước 8 giờ tối, tâm lý hiện tại của cô chính là một ngày còn được bao dưỡng thì sẽ sống dưới tâm lý của một người được bao dưỡng.

Cô trở lại biệt thự, dựa vào đèn đường bên ngoài, nhìn xuống đồng hồ trên cổ tay, thời gian vừa lúc 8 giờ.

Bên trong biệt thự vẫn là một mảnh đen nhánh.

Mộ Lăng Khiêm không có trở về.

Cô có chút mệt thở dài.

Cởi giày, mở đèn, qua lại bốn ba hai ngày, cô trước tiên là muốn trở về phòng tắm rửa một cái, lại xuống dưới giúp Mộ Lăng Khiêm làm cơm chiều, Mộ Lăng Khiêm hiện tại dù chạm vào đều không chạm vào cô, thậm chí không cùng cô ngủ chung một giường, điều duy nhất cô có thể làm chính là nấu ăn cho hấn.

Ôn Hường Dương mở cửa phòng ra, ngáp một cái, chính là, còn chưa bật đèn, một cánh tay cường lực như có như không mang theo mưa rền gió dữ tàn sát bữa bãi, một phen liền chế trụ cổ tay cô, cùng lúc đó, một cảm giác áp bách thân thể ập xuống đầu, phanh một tiếng liền đem cô đè ở trên cửa.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 93: Bị Lấn Lộn Trong Nhiều Giờ

Ôn Hường Dương bị áp không thể động,cô nương theo ánh trăng ngoài cửa sổ thật vật vật mới nhìn rõ được khuôn mặt nam nhân trước mắt.

“Mộ,Mộ ...thiếu”.

Mộ Lăng Khiêm âm trầm lãnh lệ như vậy khiến Ôn Hường Dương có chút khản trương,cô bất an động hạ thân,còn chưa có giấy giữa cả người bị kiêng lên,ném trên giường.

Ôn Hường Dương bị ném đến trên giường,cô trở mình,vừa định bò dậy,Mộ Lăng Khiêm cả người đè ép đi lên,dem cô đè ở dưới thân,hoàn toàn không thể nhúc nhích.

Ôn Hường Dương giãy dụa một chút.Mộ Lăng Khiêm thấy thế,kéo cả vật trên cổ,chặn hai chân cô,dùng cả vật đem đôi tay cô trói lại,trói lên trên đầu giường.

Hồ hấp hần phun trên mặt cô, tầm mắt hần như con báo trong đêm tối giống như muốn đem cô ăn tươi nuốt sống.

“Mộ Lăng Khiêm, anh muốn làm gì?” Đôi tay bị trói cao, cả người giống như con cá nằm trên thớt, hoàn toàn không thể nhúc nhích, Ôn Hường Dương có chút kinh hãi, kêu cả họ lẫn tên.

“Làm cái gì?” Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm hung ác, nham hiểm, dừng trên người cô, bàn tay vung lên, lại là làm loạn trên áo cô.

Hần nâng cằm cô, cắn lên môi cô, thanh âm cực lạnh nói “Tôi hiện tại liền nói cho cô, tôi muốn làm cái gì! Ôn Hường Dương, tôi đã cảnh cáo cô đừng khiêu chiến điểm mấu chốt của tôi.”

Ánh mắt cùng hành động của Mộ Lăng Khiêm khiến cho cô giãy dụa kịch liệt, cô có dự cảm sẽ có chuyện không tốt phát sinh, đặc biệt là ánh mắt Mộ Lăng Khiêm làm cô kinh sợ, cô tức giận trừng mắt với hần, hô to lên “Anh buông tôi ra, anh không có quyền trói tôi!”

“Quyền? Hiện tại tôi sẽ cho cô thấy rõ, như thế nào gọi là quyền lợi?” Mộ Lăng Khiêm khuôn mặt Tuấn tú kết thành băng, thanh âm hần lạnh nhạt càng làm Ôn Hường Dương kinh hãi.

Dứt lời, hần thoát áo sơ mi trên người xuống, bắt được hai chân Ôn Hường Dương, đem cả người cô như hình chữ đại(大) trói lên trên đầu giường. Ôn Hường Dương liều mạng giãy dụa, nhưng như thế nào cũng vô pháp bẻ tránh.

Mất thấy Mộ Lăng Khiêm đi ra ngoài, lần nữa khi trở về, trên tay còn cầm theo một cây roi da đen nhánh, Ôn Hường Dương sợ tới mức kêu lớn lên “Mộ Lăng Khiêm, rốt cuộc anh muốn làm cái gì? Tôi không hợp với anh, tôi không cần tiền của anh. Tôi cũng không cần anh bao dưỡng nữa, anh thả tôi ra, làm ơn buông tha cho tôi”.

Mộ Lăng Khiêm là tức giận, thế cho nên hần tự mình động thủ cho Ôn Hường Dương một trận giáo huấn, để cho cô hảo hảo nhớ kỹ lời hần nói, nhớ kỹ hậu quả khi ngỗ nghịch hần.

Nhưng chính câu nói “Tôi không cần anh bao dưỡng” kia của Ôn Hường Dương như một cây gậy đâm vào vết hầu hần, cư nhiên khiến hần nắm chặt roi da trong tay.

Hần thâm trầm chạy tới trước mặt cô, từ trên cao nhìn chằm chằm xuống nữ nhân đang bị trói ở trên giường.

“Cô nói cái gì?”

Bốn chữ này lạnh băng vô luận không có bất kỳ cảm xúc gì, làm tâm Ôn Hường Dương co chặt lại.

“Tôi nói tôi không cần...” Ôn Hường Dương một câu chưa nói xong, liền bị Mộ Lăng Khiêm thô bạo cởi áo ra, hần chặn môi cô, không cho cô nói, đồng thời đôi tay hần cũng không rảnh để cởi bỏ quần áo trên người cô.

Nháy mắt da thịt trắng nõn non nớt bại lộ trong không khí, độ ẩm ban đêm làm người ta phát lạnh, da thịt bị đối đãi như vậy, càng nhiễm một cỗ ửng đỏ không bình thường.

“Ngô, ngô”. Ôn Hường Dương mở to hai mắt nhìn.

Làm cô khó có thể tin chính là người nam nhân đè trên người cô cư nhiên đang cởi quần áo ra, cường ngạnh bẻ chân cô ra, tiến quân thần tốc vọt vào trong cơ thể của cô, căn bản không cho cô cơ hội nói lần thứ hai.

Mộ Lăng Khiêm tên hỗn đản này!

Ôn Hường Dương thật sự không nghĩ tới Mộ Lăng Khiêm sẽ đối xử như vậy với cô, cô vẫn luôn cho rằng hần chính là tâm tình bất định, khó nắm lấy, nhưng cô không ngờ hần lại làm chuyện đó với cô.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 94: Mộ Lăng Khiêm, người Cái Tên Bát Đản!

Ủy khuất, phần nộ trong lúc nhất thời mọi cảm xúc Đan chéo nhau. Ôn Hường Dương đau nhắm mắt mặc cho nước mắt chảy xuống.

Mộ Lăng Khiêm rong ruổi trên người cô, mang theo cuồng dã sẵn có trong bản năng, cô căn bản không thừa nhận được điên cuồng.

Hần sinh khí khi cô công hần đi tìm Nghiêm Khắc! Khi cô biết quy củ của hần, biết rõ còn có phạm! Khi cô không đem lời hần nói để ở trong lòng.

Trong bóng đêm,hai mắt cô đắm lệ mơ hồ không nhìn thấy biểu tình Mộ Lăng Khiêm,nguyên bản thân thể run rẩy một chút rồi trở nên cứng đờ.

Cô đơn giản từ bỏ giấy dựa,không tiếng động thừa nhận hấn điên cuồng.

Mộ Lăng Khiêm,ngươi cái vương bát đần!Chờ tôi có tiền,tôi liền đem anh phân thân vạn đoạn.

Tựa hồ nhận ra biến hoá thân thể của nữ nhân,Mộ Lăng Khiêm đột nhiên rút thân ra,bực bội âm trầm trừng mắt về hướng tiểu nữ nhân phía dưới thân khóc đến đầm lệ,mông lung,không một chút giấy dựa.

Ôn Hường Dương từ lúc bắt đầu khẩn trương ủy khuất,cho tới lúc từ bỏ giấy dựa,cô cứ nghĩ Mộ Lăng Khiêm sẽ không bỏ qua cho mình,thời điểm trong lòng cô đau chửi mắng Mộ Lăng Khiêm,nam nhân đè trên người cô lại khom lưng tháo áo sơ mi cùng cả vạt cột trên người cô,lạnh lùng liếc cô một cái nói “Tắm rửa nhanh rồi sau đó đến phòng tôi”.

Mộ Lăng Khiêm nói xong câu này,tầm mắt lạnh băng dừng trên mặt Ôn Hường Dương một giây xoay người đi ra ngoài.

Cái ánh mắt trước khi rời đi của Mộ Lăng Khiêm khiến Ôn Hường Dương phát lạnh.

Sau khi Mộ Lăng Khiêm rời đi,cô vẫn nằm trên giường vài phút,cơ thể dần dần lạnh,cô có chút đờ đẫn đứng dậy,nhặt quần áo bị Mộ Lăng Khiêm xé rách,đi vào phòng tắm.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì,càng không biết Mộ Lăng Khiêm Hào Hào phát hỏa cái gì,Chỉ là giờ phút này cô đối với người nam nhân đó phần nộ cùng sợ hãi lên đến cực điểm rồi.

Nói không phải là sợ hãi chính là Ôn Hường Dương cuối cùng vẫn phải đi tới phòng Mộ Lăng Khiêm.

Người đàn ông này một bàn tay có thể bóp chết cô,cô không có lựa chọn nào khác.

Gõ cửa đi vào phòng Mộ Lăng Khiêm,đèn chân không chiếu sáng mỗi góc phòng,tường như ban ngày.

Ôn Hường Dương muốn chạy trốn cũng không có nơi để trốn.

Mộ Lăng Khiêm một thân áo lụa màu đen,chính dựa trên đầu giường xem tạp chí,cơ ngực xinh đẹp trong áo ngủ hiện lên,gợi cảm,lãnh mị mà nguy hiểm.

Nhận thấy được Ôn Hường Dương đã tới,hắn ngẩng đầu hướng về phía cô,ngữ điệu trung trầm thấp khàn khàn “Lại đây”.

Nghĩ đến sự việc vừa mới phát sinh,nghĩ đến lửa giận không thể hiểu của Mộ Lăng Khiêm,Ôn Hường Dương khẩn trương đến cả người đều run rẩy lên,cô chần chờ một giây đồng hồ,nhìn thấy trên mặt Mộ Lăng Khiêm có điểm không kiên nhẫn,cô vừa lo lắng cùng đề phòng cất bước đi qua.

Mới vừa đến trước mặt hắn,cầm nhỏ đã bị niết đau,rồi sau đó cả người cô bị hắn kéo xuống,hôn lên môi.

Không có người được hưởng vị chán ghét,hắn buông tay ra,lạnh nhạt nói “Đi lên”.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế,ngẩng đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm,thấy tầm mắt lạnh băng của hắn dừng trên mặt mình,cô đốt cuộc vẫn là nghe lời.

Vào ban đêm,cái gì đã xảy ra?Ôn Hường Dương không dám nhớ lại hồi ức.

Cùng Mộ Lăng Khiêm phát sinh quan hệ quá hai lần,vừa rồi còn bị trói trên giường lăn lộn một phen,làm cô biết rất rõ ràng người nam nhân này trên giường sức chiến đấu vô cùng cường hãn.

Chính là suốt bốn giờ đồng hồ.

Hắn không có bất luận điểm gì mỗi một xu hướng biến hoá các loại Tư thế mắc cỡ chiếm hữu cô,không cho cô ngắt,không cho cô ngủ.

Cái này đối với người có ít nhiều kinh nghiệm như cô mà nói,căn bản là một loại khổ hình.

Mặc dù động tác sau của hắn không giống như lúc ban đầu,thô lỗ chiếm hữu cô như vậy,nhưng cũng không làm nên việc gì.

Lăn lộn đến mặt sau,đương nhiên chính mình bị chó cắn,trong lòng Ôn Hường Dương đau đớn chửi rủa,oán thăm Mộ Lăng Khiêm,rốt cuộc chịu không được.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm còn có bao nhiêu tinh lực,cô chỉ có thể dùng sức lực cuối cùng ôm lấy hắn,hai mắt đầm lệ,đứt quãng cầu xin tha thứ “Mộ,Mộ..thiếu,tôi,ách,tôi thật sự không được!Cầu anh tha cho tôi đi,tôi thật sự chịu không nổi...O...Tôi không dám như vậy nữa!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 95: Sinh Bệnh

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương thật sự không chịu đựng nổi cũng cầu xin tha thứ không dám nữa.

Hắn nhìn xuống dục vọng, dừng động tác.

Nhìn tiểu nữ nhân ở trên giường mềm oặt, khóc mất đầy nước mắt, hắn đi đến bên cạnh tai cô, cắn nhẹ vành tai tinh xảo trắng nõn của cô, thấp giọng cảnh báo nói “Nhớ kĩ mỗi câu tôi nói, lần. Sau nếu biết rõ lại cố phạm, tôi sẽ khiến cô nửa tháng không xuống giường được”.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế cả người một trận run run.

Mộ Lăng Khiêm nhìn tới dấu hôn trên người Ôn Hường Dương bị chính mình lấn lộn ra, liếc mắt nhìn một cái, xoay người xuống giường, liền đi vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương không còn có bất kì tâm tư gì thường thức đáng người Mộ Lăng Khiêm, cả người cô đều đau, người nam nhân này ở trên giường quá hung tàn cuồng dã, người bình thường. Căn bản bị hắn lấn lộn kinh sợ không dậy nổi.

Ôn Hường Dương trở lại phòng mình, chịu đựng khó chịu trên người, tắm rửa sạch một lần, bò lên giường, đem chính mình cuộn tròn thành một tư thế an toàn nhất.

Hai mươi vạn này quả nhiên không dễ kiếm như vậy.

Cô cũng không biết, hôm nay cô bị Mộ Lăng Khiêm trừng phạt không biết là bởi vì chuyện gì?

Ôn Hường Dương sinh bệnh. Đêm đó liền phát sốt.

Cô rất khó chịu, cả người như con cá bị nướng.

Cô thực khát, nhưng trong phòng không có nước, cô giãy dụa bò lên, cả người đầu óc mơ mơ màng màng, cổ chống đỡ mở to mắt đi ra ngoài.

Mới vừa đi ra khỏi phòng, vượt cái giá cùng bình hoa bên người lần theo hướng cầu thang đi xuống lầu.

Ai ngờ thân thể không có chút sức lực, chân mềm nhũn, kéo vội cả cái giá cùng bình hoa xuống đất.

Trọng tâm cô không vững bị ngã xuống đất, bình hoa vì thế cũng bị nghiêng đổ ập phát ra một đạo âm thanh thuy.

Lúc này khoảng cách Ôn Hường Dương cách phòng Mộ Lăng Khiêm chỉ có mười lăm mét. Mộ Lăng Khiêm nghe được động tĩnh bên ngoài, còn tưởng rằng Ôn Hường Dương lại cái kính, hắn lạnh mặt mở cửa phòng ra, một màn trước mắt khiến cho đồng tử hắn co lại một nửa, hướng Ôn Hường Dương đi tới.

Cái đồ ngủ ngắn này, rốt cuộc đang làm cái gì? Ôn Hường Dương đầu tóc hỗn độn, đáng thương ngay vào giá sách bên cạnh, đôi mắt khép hờ, cái miệng bẹp bẹp, giá sách dày nặng không nghiêng không lệch tất cả đều đè lên thân thể nhỏ xinh của cô.

Mộ Lăng Khiêm đẩy cái giá ra, đem Ôn Hường Dương ôm lên, vừa đụng tới người trong lồng ngực, hắn lập tức nhủu mày.

Hắn duỗi tay sờ thử trán cô, tại sao lại nóng như thế?

“Nước...” Ôn Hường Dương rất khát.

Đôi mắt cô không mở ra được chỉ có thể dùng đôi tay mềm như bông bắt vội đồ vật xung quanh mình, tưởng như được uống nước.

Mộ Lăng Khiêm bị Ôn Hường Dương vuốt mặt, hắn hít mắt nhìn nữ nhân này, duỗi tay bắt lấy đôi tay đang làm loạn của cô, ghét bỏ nói “Tôi như thế nào lại đường ra được loại nữ nhân ngu xuẩn như cô?”

Hắn ôm Ôn Hường Dương đem trở về phòng, rót nước, uy cô uống, nhưng người đang sốt cao, uống được một nửa, nửa còn lại theo khoé miệng chảy xuống.

Mộ Lăng Khiêm xem nhủu mày, đem nước tự mình uống rồi dán vào môi cô uy xuống.

Hô hấp giao triền, không còn có ái muội hay phần nộ như vừa mới rồi, trong mắt hắn chỉ còn có lo lắng, trong phòng thập phần yên tĩnh, chỉ có thể nghe từng tiếng âm thanh nuốt xuống, tiểu nữ nhân trong ngực cũng dần an ổn, chỉ là cơ thể vẫn nóng như cũ.

Mộ Lăng Khiêm phóng nhẹ động tác buông tiểu nữ nhân trong lồng ngực xuống, cầm điện thoại gọi gấp cho Hoa Úc.

Hạn cho hắn trong vòng hai mươi phút phải tới!

Khuôn mặt Ôn Hường Dương đỏ bừng như thiêu, lỗ lỗ trên da thịt còn có dấu hôn rõ ràng, cả người yếu ớt như hải tử mới sinh.

Mộ Lăng Khiêm trầm trầm con ngoi, trước đem ít đá trườm giúp Ôn Hường Dương hạ nhiệt độ.

Trườm đá tầm 5 phút nhưng nhiệt độ vẫn như cũ không có giảm xuống

Mộ Lăng khiêm lại lần nữa cầm lấy đi động, gọi cấp cho Hoa Úc, uy hiếp nói “Tôi cho cậu mười phút, nếu cậu không đến kịp, thì đời này cậu đừng xuất hiện trước mặt tôi nữa.”

Cắt điện thoại, Mộ Lăng Khiêm ngồi xuống bên cạnh người Ôn Hường Dương, lại xem xét nhiệt độ trên trán cô, tầm mắt cũng dừng trên khuôn mặt đỏ rục của Ôn Hường Dương, so với lần đầu tiên gặp cô, cô gầy đi không ít, hay là hần chưa cho cô ăn chưa cho cô uống, sao lại đem bộ dáng mình biến thành như thế này?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Hần Thủ Nàng 1 Đêm

Khi Hoa Úc đến vẫn còn vừa đúng còn cách 30 giây là đến thời điểm 10 phút, mang theo thuốc hạ sốt cùng châm hạ sốt, té ngã lộn nhào đuổi lại đây.

Từ khi được điện thoại đến đuổi tới nơi này, hần chỉ dùng mười lăm phút, trên đường đến đây không biết đã vượt bao nhiêu các đèn đỏ nhiều, không biết đã bị bao nhiêu chủ xe mắng vào mặt, hần dễ dàng sao?

Còn không phải chỉ là phát sốt thôi sao? Đến nổi sao?

Hoa Úc nguyên bản cho rằng Ôn Hường Dương chính là chỉ một chút cảm mạo nho nhỏ, khả năng đã phát sốt nhẹ. Chính là, khi hần nhìn đến người nằm trên giường của Mộ Lăng Khiêm, khuôn mặt nhỏ bị thiêu đến đỏ bừng, người Ôn Hường Dương đã mất đi ý thức, hần kinh ngạc nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, “Lão đại, anh đã làm gì với cô ấy?”

Tuy rằng Mộ Lăng Khiêm đem Ôn Hường Dương bao vây đến cổ cũng chưa lộ ra ngoài, nhưng Ôn Hường Dương kia bị hôn đến đôi môi sưng đỏ cực độ, vô hình chung đã nói rõ vấn đề.

Ánh mắt của Mộ Lăng Khiêm lạnh lẽo quét Hoa Úc một cái, “Câm miệng!”

Hoa Úc bị Mộ Lăng Khiêm quét đích xác thật không dám nói thêm nữa, trong lòng lại vì Ôn Hường Dương bi ai.

“Còn thất thần làm cái gì? Còn chờ tôi thành anh không thành?”

Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mở miệng, Hoa Úc vội vàng đi lên trước, chỉ là đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nhìn Ôn Hường Dương bị vây lại giống như một cái xác ướp, hần thật không hiểu nên xem bệnh cho cô như thế nào.

“Lão đại, tôi trước nói rõ ràng. Tôi là cái bác sĩ, ta chạm vào ta người bệnh là vì giúp cô ấy xem bệnh, tôi là có tố chất của một người chuyên nghiệp, anh không thể sau đó lại tìm tôi tính sổ.”

Mộ Lăng Khiêm không trả lời, mà là lạnh mắt quét qua.

Hoa Úc không dám chậm trễ nữa, vội vàng đem Ôn Hường Dương xem bệnh, không thể đụng vào không thể xem, hần là kiên quyết không chạm vào không xem, cuối cùng cuối cùng là mồ hôi đầy đầu giúp Ôn Hường Dương xem xong bệnh rồi.

Hần không dám nhiều lời, chỉ là cô gái này sốt có chút lợi hại, uống thuốc không nhất định có thể làm tình hình tốt lên nhanh chóng, hần chỉ có thể giúp Ôn Hường Dương đang mê man châm cứu hạ sốt.

Không phải hần không nghĩ đánh, thật sự là này chích bộ vị, không phải hần có thể chạm vào, có thể xem. Thật vất vả xem xong bệnh, Hoa Úc thấy Mộ Lăng Khiêm sắc mặt chuyển biến tốt đẹp chút, hần cười làm lạnh nói, “Lão đại, cái kia không có việc gì đi? Không có việc gì, tôi đi về trước a.”

“Được.”

Ôn Hường Dương đã hạ sốt, Mộ Lăng Khiêm nói với Hoa Úc thêm một câu cũng lười.

Hoa buồn bực buồn đi ra ngoài, hần lúc trước đáng ra không nên đi học y!

Hoa Úc rời đi, lại bắt đầu ở trong nhóm chat phát tin tức, đem Mộ Lăng Khiêm nói thành một người tội ác tày trời, hỗn đản ác ôn đại cảm thú, kết quả

một đám đều kêu hấn đi ngủ, dù một người cũng không một ai tin tưởng hấn nói!

Trong biệt thự đèn sáng cả một đêm, Mộ Lăng Khiêm ngồi ở bên cạnh người Ôn Hường Dương, trông chừng cô thẳng đến hùng đông, thẳng đến xác định cô đã hạ sốt thật sự, không có trở ngại.

Ngày hôm sau, thời điểm Ôn Hường Dương tỉnh lại, đầu óc còn có đau, hiện tại càng là hôn hôn trầm trầm, mơ mơ màng màng, cô mơ hồ nhớ rõ tối hôm qua Mộ Lăng Khiêm thực sinh khí, đầu tiên là trời lại cô, lại qua lại lẫn lộn nàng nửa đêm, lại sau đó, cô liền không nhớ rõ.

Cô đây là ở đâu nhỉ?

Ôn Hường Dương nhìn quét một vòng hoàn cảnh chung quanh, phát hiện chính mình cư nhiên là ở trong phòng của Mộ Lăng Khiêm, chẳng lẽ tối hôm qua cô lại quên sau đó bỏ lại đây?

Nếu để Mộ Lăng Khiêm biết cô ở đây, còn không phải là hành hạ cô nữa sao?

Ôn Hường Dương chống đỡ thân thể, bò xuống giường, muốn thừa dịp trước khi Mộ Lăng Khiêm còn không có phát hiện ra, chạy nhanh rời đi khỏi phòng hấn, trở lại phòng của chính mình đi.

Nhưng mới vừa đi tới cửa, mở ra cửa phòng, liền vừa lúc đụng vào một bên trong một cái lồng ngực rắn chắc.

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, liền nhìn thấy cô đâm người đứng là Mộ Lăng Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 97: Trù Nghệ Của Hấn

Mộ, mộ.....” Ôn Hường Dương có chút nói lắp.

“Đừng đứng ngốc ở đây nữa, xuống lầu ăn cơm.” Nói xong lời này, tầm mắt của Mộ Lăng Khiêm ở trên khuôn mặt nhỏ của cô có chút khẩn trương, tạm dừng lại một giây, xoay người liền đi xuống lầu.

Ôn Hường Dương sững sốt một lát, cũng liền đi theo xuống lầu.

Trên bàn ăn ở phòng khách có bày một nồi cháo, cùng hai khẩu phần khai vị khác biệt dùng cho bữa sáng.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn đứng ngốc ở nơi đó còn chưa đi xuống lầu, hấn bèn lấy một chén cháo đặt ở trên trước chỗ ngồi của cô, trước mặt cô, có chút lãnh đạm

mà ngo cô liếc mắt một cái với cô liền nói, “Đừng cả ngày đứng ngốc hề hề ở nơi đó. Đi qua đánh răng rửa mặt rồi lại đây ăn cơm. Đừng chờ tôi phải đợi cô.”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm nói như vậy, có chút ít chịu đả kích, cái gì mà kêu đứng ngốc hề hề ở nơi đó? Cô nơi nào choáng váng vậy?

Trộm ngắm Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, Ôn Hường Dương vẫn là ngoan ngoãn đi vệ sinh cá nhân một phen, lúc này mới ngồi vào chỗ đối diện Mộ Lăng Khiêm đã đặt sẵn chén cháo trước mặt.

Cô bưng chén lên, ăn một ngụm cháo.

Hương vị ngoài dự đoán của mọi người rất là có mùi vị.

Một chén cháo, thực mau đã bị cô ăn sạch sẽ.

1 lúc sau khi ăn xong, dạ dày đều ấm áp thoải mái hơn nhiều.

Thấy Ôn Hường Dương ăn xong rồi, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa đặt mình vì cô mà đứng dậy mức thêm 1 chén cháo nữa cho cô, đặt tới trước mặt cô.

Ôn Hường Dương nhìn lại lên cái chén, mày đẹp hơi nhũ, khuôn mặt nhỏ nhắn cũng cúi đầu suy sụp.

Cô nâng mí mắt, trộm ngắm Mộ Lăng Khiêm mà liếc mắt một cái.

“Nhìn cái gì?” Giọng nói không hề có chút độ ấm vang lên, Mộ Lăng Khiêm ngồi ở đối diện cô ngẩng đầu lên, tầm

mắt giống như radar quét trên người cô 1 vòng làm thâm tâm của cô tràn đầy hoang mang rối loạn, nhũn mày liền nói, “Nhìn xem bộ dáng của cô này, còn không ăn nhiều 1 chút? Ôm cô cùng ôm tám ván gỗ chẳng có cái gì khác nhau cả?”

Ôn Hường Dương nghe Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ nói, cô có chút tức giận mà bĩu môi, cô chưa từng thấy qua người nam nhân nào lại ghét bỏ cô như vậy!

Liên tiếp ăn tiếp 3 chén nữa, Ôn Hường Dương cảm thấy thật sự không thể ăn nổi nữa, nhưng Mộ Lăng Khiêm còn cho định cho cô ăn chén thứ 4, nhìn lại cái chén, Ôn Hường Dương thật sự là đầu muốn đập vào tường.

“Mộ thiếu, thật sự tôi ăn không nổi nữa.” Ôn Hường Dương cầu xin tha thứ mà nói. Mộ Lăng Khiêm nguyên bản còn tính toán định đem chén mức đầy, tay liền dừng lại một chút, hân ngời xuống, cầm lấy chén, cho chính mình một chén, thông thả ung dung mà ăn.

Ôn Hường Dương ngồi an vị ở đối diện hân, thường thường xem hân bằng hai con mắt.

Thời điểm mà nam nhân này không nói lời nào, thật sự là rất tuần tú.

Nhưng một khi đã mở miệng, liền dùng đôi mắt của mình quét người khác, liền như vậy không hề đáng yêu chút nào. “Hai ngày này tôi cho cô ở nhà mình, cũng đừng có đi.” Mộ Lăng Khiêm nhận thấy được tầm mắt của Ôn Hường Dương nhìn lên mình, đầu cũng không thèm nâng mà mở miệng.

Ôn Hường Dương không rõ.

Nhưng vì không hề bị bắt buộc ở trên giường lăn lộn đến chết đi sống lại,

cô vẫn là gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm ăn tận hai chén cháo, liền đứng lên.

Ôn Hường Dương còn tưởng rằng hân là muốn đi làm, cô cũng đứng lên định tiễn hân ra cửa.

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến hành động của Ôn Hường Dương, hân liền quay đầu lại nhìn cô một cái, “Trở về phòng mà nghỉ ngơi cho tốt, đừng ở chỗ này mà làm loạn đi.” Nói xong, cất bước lên lầu hai.

Ôn Hường Dương kỳ quái nhìn bóng dáng của Mộ Lăng Khiêm.

Nghĩ Mộ Lăng Khiêm khả năng chỉ là đi lên lấy 1 ít đồ.

Chính là, cô ở dưới lầu ngồi nửa giờ, cũng không thấy Mộ Lăng Khiêm xuống lầu, muốn đi đến công ty.

Ôn Hường Dương thân thể vẫn là có chút không thoải mái, cô liền không để ý tới việc này nữa, cô xoay người

trở lại trên lầu, trở về phòng, liền nằm lên giường.

Ôn Hường Dương tỉnh lại quá một lần, thời điểm tỉnh lại, đại khái đã là buổi chiều, cô kéo bức màn, liền nhìn thấy xe của Mộ Lăng Khiêm còn để ở phía dưới.

Ôn Hường Dương cảm thấy có chút kỳ quái, nhưng lại không thắng nổi cơn buồn ngủ.

1 lần nữa tỉnh lại, bên ngoài sắc trời đã 1 mảng đen kịt, chỉ có đèn đường tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Cô là bị đói mà tỉnh, vừa mới mở to mắt muốn đi xuống lầu làm cái gì đó ăn, đột nhiên có cảm giác 1 đạo sâu thẳm dẫm vào cổ người.

Cô trong lòng nhảy dựng.

Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, “Đi xuống ăn cơm.”

Ôn Hường Dương ngồi ở trước bàn ăn, dùng dư quang của mắt trộm ngắm Mộ Lăng Khiêm không dưới hai mươi lần, trước kia đều là cô kêu hân xuống lầu ăn cơm, còn bị hân ghét bỏ, hôm nay hân là bị làm sao vậy?

Chẳng lẽ là cảm thấy đêm qua đối với thật là quá đáng, cho nên mới đền bù cho cô?

Ôn Hường Dương nghĩ như vậy, liền ở trong lòng chính mình mà đánh 1 cái, sao có thể chứ?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương vẫn luôn trộm ngắm hân, hân liền buông bát đĩa trong tay xuống, nhìn về phía Ôn Hường Dương. “Có chuyện gì nói thẳng”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 98: Như Thế Nào Lại Có 1 Nữ Nhân Ngu Xuẩn Như Vậy ?

Ôn Hường Dương thấy chính mình bị phát hiện, cô liền liên tục lắc đầu, cầm lấy chiếc đũa và ăn com, còn chưa có ăn đi, liền nghe thấy thanh âm lạnh nhạt của Mộ Lăng Khiêm lạnh ở bên tai vang lên, “Đôi đũa ấy bẩn.”

Ôn Hường Dương sùng sốt một chút, vội vàng đem đôi đũa kia thay đổi, hận không thể đem toàn bộ đầu vùi vào bát com.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn cô một cái, như thế nào lại có 1 nữ nhân ngu xuẩn như vậy?

Ôn Hường Dương không dám ngẩng đầu lên, cũng không dám có 1 hành động khác nào, thế cho nên cô chỉ có thể ăn com trắng, cũng không dám gấp đồ ăn, Mộ Lăng Khiêm là càng xem sắc mặt càng khó coi hơn.

Nếu không phải là vì Ôn Hường Dương bị bệnh mà chiều cô, hẳn thật sự là muốn đem nữ nhân này quăng ra ngoài.

Ôn Hường Dương đã nhận ra ánh mắt lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm.

Cô bắt đầu dĩ thờ dài, lại lần nữa bắt đầu đi ra ngoài làm công kiếm tiền,

sớm một chút giải trừ quan hệ và ý niệm bao dưỡng cùng Mộ Lăng Khiêm.

Khẩu khí này của cô vừa mới than xong, tay của cô đã bị một bàn tay to lớn kéo ra, cô ngẩng đầu lên, liền thấy

Mộ Lăng Khiêm cư nhiên hướng trong bát của cô gấp một 1 miếng đồ ăn. Cô nhìn hắn, hắn cũng nhìn cô.

Bốn mắt nhìn nhau, Mộ Lăng Khiêm thanh âm lại lần nữa lạnh băng nói, “Còn không mau ăn!”

Ôn Hường Dương cúi đầu tiếp tục ăn com.

Theo sau chính là, Mộ Lăng Khiêm không ngừng gấp đồ ăn cho cô, còn múc cho cô một chén canh.

Ôn Hường Dương nhìn càng ngày càng cao bát com, còn có trong chén có một ít đồ ăn mà cô không thích ăn, cô thật sự rất muốn kháng nghị, nghiêm trọng kháng nghị!

Nhưng mà, người có thể chấp nhận kháng nghị của cô, đều ở trên tầm mắt Mộ Lăng Khiêm ở phía đối diện, cô liền sụp đổ.

Thôi, lại nhẫn nhịn thêm mấy tháng, ai kêu cô cảm của hắn phí bao dưỡng chứ?

Ăn com xong, Ôn Hường Dương liền đứng lên, muốn đi rửa chén, nhưng vừa mới đụng tới bát đũa, đã bị Mộ Lăng Khiêm lạnh giọng quát lớn 1 tiếng: “Cô vào phòng đi!”

Ôn Hường Dương “.....”

Cô thật sự không hiểu rõ, hắn vì sao lại đối với cô như vậy, chẳng lẽ là trả thù

vụ lúc trước cô nhằm hắn thành Ngưu Lang sao? Nhưng muốn mà nếu muốn trả thù, cũng không cần phải chờ đến lúc này a.

Ôn Hường Dương bước lên lầu, phía trước vừa lên lầu, liền quay đầu lại nhìn thoáng qua, thấy cả người đều tản rã rời thở người sống chơ lại gần của Mộ Lăng Khiêm giờ phút này cư nhiên đang thu dọn chén đũa, còn đem chén đũa lấy mang vào phòng bếp.

Hắn, đây là đang chuẩn bị, đi rửa chén sao?

Ôn Hường Dương không dám nhìn nhiều, cô cũng xoay người lên lầu.

Ôn Hường Dương ở trong phòng của mình đợi, cô lấy ra di động ra, gọi tới số di động của Nghiêm Khắc, định hỏi Nghiêm Khắc việc chuyển viện như thế nào rồi, nhưng lại sợ Mộ Lăng bất thành linh gõ cửa.

Ôn Hường Dương lại lần nữa thờ dài, ăn com xong, cơn buồn ngủ lại lần nữa xuất hiện, đầu óc còn có chút hôn hôn trầm trầm, cuộc sống này quả thật đúng là không dễ dàng.

Ôn Hường Dương đi đến trước giường, ngã lên trên giường, lười biếng không nghĩ động đậy, không biết

là mình đã ngủ nhiều, cũng là vừa mới ăn quá nhiều, tóm lại chính là không nghĩ đến động, muốn ngủ.

Không biết ở trên giường lăn đi lăn lại bao lâu, cô mơ mơ màng màng liền ngủ.

Mộ Lăng Khiêm rửa xong chén đĩa, liền đi đến phòng của Ôn Hường Dương, hắn thấy cô gái nào đó ngu ngốc chính cuộn tròn chính mình ngủ trên giường.

Nhìn đến Ôn Hường Dương ngủ mà không thay quần áo, ngay cả chân đều không đắp, không khỏi nghĩ tới Ôn Hường Dương kia không nỡ nhìn tư thế ngủ thảm hại của mình.

Hắn nhú mày đi lên trước, đem quần áo trên người cởi xuống dưới đem trên người quần áo cấp cởi xuống dưới, lại đắp chăn cho cô.

Người trên giường người ngủ say sướt, bị lẫn lộn như vậy đều không có bất luận cái gì dấu hiệu muốn tỉnh lại

, Mộ Lăng Khiêm xem xét cái trán của cô, thấy cô ngủ đã hoàn toàn lui xuống dưới, hắn mới thu hồi tay, tầm mắt dừng lại ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn ngủ say sướt của cô.

Hắn nhìn cô, người trên giường tựa hồ là không thoải mái, phát ra một tiếng ưm, xoay người, giống như cái bánh bao thịt, một lần nữa cuộn tròn thành một hàng, khuôn mặt nhỏ cũng vùi vào trong chăn

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Hắn Cư Nhiên 2 Ngày Không Đi Làm

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy này tư thế ngủ của Ôn Hường Dương, ánh mắt nhú lại.

Loại này tư thế ngủ nếu là ở trước kia, hắn là tuyệt đối nhìn không được.

Thời điểm Ôn Hường Dương ngủ đến nửa mộng nửa tỉnh, nhận thấy được bên cạnh mình có một cái gối ôm ấm áp đang gần cô, cô duỗi tay liền ôm đi lên, hai chân cũng đi lên.

Cô mới vừa quán lên đi, liền phát hiện kia ôm gối cứng đờ một chút, tựa hồ là có chút ghét bỏ đem chân cô bắt xuống dưới, cô có chút không cao hứng, lại lần nữa đi lên.

Không biết gác lên mấy lần, bị cô quán lấy như ôm gối nhưng xem như không phản kháng, cô vừa lòng lộ ra một cái tươi cười, cọ cọ, lại lần nữa ngủ say.

Hôm sau, ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ rọi vào phòng, Ôn Hường Dương dưới ánh nắng chiếu vào, gật gật mí mắt, mở mắt.

Ngày hôm qua nghỉ ngơi suốt một ngày, còn ngủ lâu thoải mái như vậy, hiện tại cô, chỉ cảm thấy tinh thần thoải mái, nguyên lai cơn đau đầu đều không cảm thấy nữa.

Ôn Hường Dương duỗi cái eo, từ trên giường bò lên.

Đi đến phòng tắm, rửa mặt một phen, cô cửa phòng đi ra ngoài, đi ngang qua trước cửa phòng Mộ Lăng Khiêm, cô dùng chân bước, nhìn xuống đồng hồ, hiện tại là buổi sáng 10 giờ, không biết Mộ Lăng Khiêm còn ở nhà hay không, cô mới vừa quên xem xe hắn còn dừng ở phía dưới hay không.

Nếu là Mộ Lăng Khiêm không ở nhà, cô là tính toán trước gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc, hỏi thăm tình huống chuyển viện của Thiệu Kiệt, lại đi tranh thủ đi làm thêm.

Thật sự là việc làm thêm của cô, cô xin nghỉ lâu lắm, lại không đi, cô lại muốn một lần nữa đi tìm.

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, cô dứt khoát xoay người, trở về phòng mình, đi đến phía trước cửa sổ nhìn xuống, thấy gara còn chiếc số lượng hạn chế Rolls-Royce của Mộ Lăng Khiêm, cô không khỏi có chút thất vọng.

Nam nhân này không cần công tác sao? Cư nhiên hai ngày không đi làm.

Ôn Hường Dương thu hồi tầm mắt, còn có chút buồn bực kéo bức màn lên. Mộ Lăng Khiêm ở nhà, cô còn có thể đi ra ngoài sao?

Ôn Hường Dương lấy đi động ra, lại lần nữa tìm ra số đi động Nghiêm Khắc, cô biết quy định của Mộ Lăng Khiêm, nhưng là, cô không thể bởi vì sợ hãi Mộ Lăng Khiêm, liền cả đời không liên hệ với Nghiêm Khắc.

Huống chi, cô hiện tại cùng Nghiêm Khắc liên hệ là vì sự tình của Thiệu Kiệt. Ôn Hường Dương rốt cuộc vẫn là gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc. Di động thực mau liền chuyển được.

“Uy, Nghiêm Khắc sao? Việc chuyển viện của Thiệu Kiệt

“Cô là Ôn Hường Dương?”

Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong, đầu bên kia di động liền truyền đến một thanh âm nữ nhân.

Ôn Hường Dương sững sốt một chút, liền nghe khẩu khí nữ nhân đầu kia di động bất thiện nói, “Ôn Hường Dương, tôi đã cảnh cáo cô, đừng lại đến quấy rầy vị hôn phu của tôi, xem ra cô là không nghe hiểu tôi nói.”

“Trương tiểu thư.....”

“Người muốn mặt, thụ muốn da. Ôn Hường Dương, cô như vậy còn muốn quần lấy vị hôn phu của tôi, tôi không dám cam đoan cô về sau ra cửa sẽ không xảy ra cái tai nạn xe cộ bất ngờ gì đó, còn có em trai cô.....”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhũn mảy, “Trương tiểu thư, tôi cùng Nghiêm Khắc còn có tiểu Hân từ nhỏ cùng nhau lớn lên, ở trong lòng tôi, Nghiêm Khắc chính là anh trai, tôi không biết cô là như thế nào hiểu lầm, nhưng là, thỉnh cô đừng liên lụy đến em trai tôi.”

“Như vậy là tốt nhất.” Bên kia nói xong lời này, “Bang” liền cắt đứt điện thoại, để lại cho Ôn Hường Dương một chuỗi manh âm.

Ôn Hường Dương nhìn bị cắt đứt di động, lo lắng, bức bối các loại cảm xúc đều đi lên, cô tin tưởng Nghiêm Khắc sẽ giúp cô, nhưng là không xác nhận được tình hình của Thiệu Kiệt, cô vẫn là vô pháp an tâm.

Ôn Hường Dương ở trong phòng ngồi một lúc, di động lại lần nữa vang lên, cô cầm lấy di động liền thấy, mặt trên điện thoại báo, người gọi chính là Nghiêm Khắc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 100: Di Vật Của Mẹ

Ôn Hường Dương do dự một chút, vẫn là nhận điện thoại.

“Uy?”

“Hường Dương, em mới vừa gọi điện thoại cho anh có phải hay không?” Di động kia đầu truyền đến âm thanh dò hỏi của Nghiêm Khắc, trong giọng nói mang theo một cổ tử như là ở áp lực cảm xúc.

Ôn Hường Dương chần chờ một lát, cô dùng một loại nói giỡn miệng lưỡi mở miệng nói, “Cách Cách, em không có việc gì, anh bên kia là buổi tối đi, anh trước nghỉ ngơi đi, em cúp máy trước đây.”

“Ừừừ!” Thanh âm Nghiêm Khắc ngăn cản truyền tới.

Ôn Hường Dương vừa muốn rút tắt tay liền ngừng ở nơi đó, liền nghe Nghiêm Khắc nói, “Vừa rồi Tử Nguyệt nói, em đừng để ở trong lòng. Còn có, việc chuyển viện Thiệu Kiệt gặp điểm phiền toái, nơi này bác sĩ yêu cầu ba em tự tay viết ký tên, mới đồng ý chuyển viện.”

“Hường Dương, em nói thật cho anh, em có phải hay không cùng ba em náo loạn?”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Ôn Lợi Thịnh đề phòng cô tới một bước này, muốn giúp Thiệu Kiệt chuyển viện cư nhiên còn cần ông tự tay viết ký tên.

Nghe được Nghiêm Khắc hỏi chuyện, Ôn Hường Dương trầm mặc, “Cách Cách, em hiểu rồi. Em sẽ đi cùng ba em nói chuyện này, anh đi nghỉ ngơi trước đi.”

Nói xong, Ôn Hường Dương không chờ Nghiêm Khắc tiếp tục hỏi tiếp, trực tiếp ngắt điện thoại.

Ngắt điện thoại xong, Ôn Hường Dương một mình ngồi ở trong phòng, ngồi thật lâu. Cô không nghĩ muốn giúp Ôn Lợi Thịnh có thể nhận lấy hạng mục thể mạo cao ốc, cô càng không nghĩ lại đem vận mệnh Thiệu Kiệt nắm giữ ở trong tay Ôn Lợi Thịnh, cô đối với Ôn Lợi Thịnh đem tình cha con cùng lời nói muốn dùng Thiệu Kiệt uy hiếp cô trong thời khắc đó, tình cảm của cô đã tan thành mây khói.

Nhưng là, cô cần thiết cùng hắn chu toàn.

Ôn Hường Dương đánh cuộc gọi điện thoại cho Ôn Lợi Thịnh, di động mới vừa chuyển được, liền truyền đến Ôn Lợi Thịnh mang theo tiếng cười nhìn như quan tâm nhưng thật sự ghê tởm, “Hường Dương a, con cuối cùng cũng gọi điện thoại cho ba? Có phải hay không Mộ thiếu bên kia có tin tức?

Nga, đứng rồi, Thiệu Kiệt gần đây thực tốt, ba thay đổi bác sĩ cho hần.”

Chẳng những thay đổi bác sĩ, ông còn động tay động chân!

Ôn Hường Dương cố gắng kiềm chế tức giận trong lòng, thanh âm của cô có chút lãnh mở miệng nói, “Ông tốt nhất là thật sự để Thiệu Kiệt tốt một chút, nếu không ông đừng nghĩ từ tôi nơi này bất luận lấy được điều gì tốt lành! Ông nếu là lại cùng tôi chơi tâm cơ, tôi cam đoan là ông vĩnh viễn lấy không được hạng mục hợp tác thể mạo cao ốc!”

Nói xong, Ôn Hường Dương bang một tiếng đóng di động lại.

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm đẩy cửa đi vào, nhìn thấy chính là Ôn Hường Dương đang ngồi ở trên giường phát ngốc, cô hai mắt vô thần, làm ánh mắt hần hơi hơi trầm một chút. Hần đi đến hần trước mặt, kéo tay cô, đem cô kéo đi ra ngoài. Ôn Hường Dương bị kéo nghiêng ngã lao đảo theo đi ra ngoài. Cô bị Mộ Lăng Khiêm kéo đến một gian phòng cửa chưa bao giờ mở, Mộ Lăng Khiêm lấy chìa khóa mở cửa phòng ra, đẩy cửa đi vào.

Theo bức màn bị kéo ra, Ôn Hường Dương nhìn đến chính là một gian cùng phòng của mẹ cô bố cục hoàn toàn giống nhau phòng, quan trọng nhất chính là, đồ vật trong phòng cư nhiên cùng đồ mà mẹ cô từng dùng từng cái giống nhau như đúc.

Ôn Hường Dương đi lên trước, sờ lên vài thứ kia, là đồ của mẹ cô, tất cả đều là những thứ cô không lấy được từ nhà cô, những đồ vật thuộc về mẹ cô.

Cô kích động mà kinh ngạc quay đầu lại, nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Này, này đó là.....”

Mộ Lăng Khiêm thấy cô kích động một đôi mắt to tỏa sáng, hần cất bước đi đến trước mặt cô, chế trụ cái ót cô, liền hôn lên cánh môi cô. Hô hấp ở lẫn nhau đan chéo, lâu dài.

Một hôn, hôn đến khi Ôn Hường Dương cả người thờ không nổi xui lờ ở trong lòng ngực hần, Mộ Lăng Khiêm mới buông lỏng cô ra, còn đuổi tay qua cọ cọ chỗ cánh môi cô bị hôn đỏ bừng, thanh âm lạnh nhạt từ tính ở ái muội nhiễm một cổ mê hoặc người nói, “Đưa cho em.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 101: Trong Hai Ngày Này Ở Nhà Đừng Đi Loạn

Lần này Ôn Hường Dương không có sợ hãi, trong mắt cô chỉ có vui sướng, mặc dù mới vừa bị Mộ Lăng Khiêm hung tàn hôn một lần, trong mắt cô vui sướng không có lui tụt.

Cô có chút kích động cầm tay Mộ Lăng Khiêm, tràn đầy cảm kích tự đáy lòng cảm tạ nói, “Cám ơn anh, cám ơn anh giúp tôi đem mấy thứ này cầm tới đây.”

“Àn.” Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương một bộ dáng vui vẻ như thế, sắc mặt của hần hơi hơi nhu hòa nửa phần, dưới ánh mặt trời có một tia ấm áp.

Chỉ là nhìn cô thân thể nhỏ gầy, hần lại lần nữa phá hư không khí mở miệng nói, “Về sau mỗi bữa ăn phải ăn 3 chén cơm.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Đề tài này có phải hay không đòi đi quá nhanh? Hơn nữa, vì cái gì luôn muốn cô ăn cơm? Cô thật sự có gầy như vậy sao?

Ôn Hường Dương cúi đầu nhìn thân thể của mình liếc mắt một cái, chỗ nên lớn cũng lớn, chỗ cần nhỏ cũng nhỏ, hần còn ôm cô lần nhiều lần như khăn trải giường, không cần phải như vậy ghét bỏ cô đi?

Mộ Lăng Khiêm nhìn bộ dáng Ôn Hường Dương nghi hoặc đánh giá đáng người đáng yêu, khuôn mặt lạnh lùng hiện lên một tia u quang, thật đúng là một tiểu nữ nhân. Bởi vì Mộ Lăng Khiêm hỗ trợ đem đồ vật của mẹ Ôn Hường Dương muốn lại đây, Ôn Hường Dương lại lần nữa ngây ngốc đã quên tính xấu của Mộ Lăng Khiêm.

Cô rời khỏi phòng, chủ yếu do yêu cầu phải nấu ăn cho Mộ Lăng Khiêm. Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương ân cần chủ động, cũng liền tùy ý cô.

Buổi chiều ngày đó, ăn qua cơm trưa, Mộ Lăng Khiêm xem xét cái trán Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương bị sờ trán, cả người cô ngồi ở trên sofa thân thể cứng đờ, sau đó Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt rút về tay.

“Hai ngày này ở nhà đừng đi loạn.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, liền đứng lên, cất bước đi ra ngoài. Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng hần, thẳng đến nhìn hần lên xe, nhìn xe rời đi, mới biết được nguyên lai Mộ Lăng Khiêm muốn đi làm.

Chỉ là, không đi loạn?

Cô lại không phải tiểu sủng vật hần nuôi dưỡng, cô còn có sinh hoạt cá nhân, còn cần kiếm tiền, sao có thể lưu tại phòng lớn tòa nhà này không đi ra? Mộ Lăng Khiêm rời đi nửa giờ, Ôn Hường Dương cũng ra cửa. Ôn Hường Dương đầu tiên là đi đến quán cà phê. Ôn Hường Dương làm thêm ở quán cà phê là tư doanh, đối tượng phục vụ đều là sinh viên cùng người đi làm. Ông chủ của quán cà phê họ Chân, hai mươi bốn tuổi, đang trong tuổi anh tuấn thanh niên, người làm trong tiệm đều thích kêu hần Chân soái. Chân soái thấy Ôn Hường Dương tới, hần nhìn qua nhận thấy cô so với không lâu trước đây gầy ốm không ít. Nghĩ đến Ôn Hường Dương mấy ngày gần đây đều xin nghỉ, hần đi lên trước, dò hỏi, “Tiểu Ôn, cô gần nhất có phải hay không xảy ra chuyện gì? Có cần yêu cầu hỗ trợ gì không?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, có chút ngượng ngùng nói, “Lão bản, gần đây vẫn luôn xin nghỉ, thật sự là ngượng ngùng. Nhà tôi có chút việc, khả năng còn cần lại nghỉ hai ngày. Nếu là ông chủ.....”

“Không có việc gì. Trong nhà có việc, liền đi về trước xử lý đi. Tôi ở nơi này, chỉ cần cô nghĩ đến, tùy thời đều hoan nghênh cô trở về.”

Ôn Hường Dương cảm kích, cam đoan nói, “Nửa tháng, nhất định nửa tháng sau, tôi nhất định có thể đem mọi việc xử lý tốt, một lần nữa trở về đi làm.”

“Àn, hảo. Cô đi về trước xử lý việc nhà cô đi, đừng quá mệt mỏi.”

“Tốt. Kia ông chủ, tôi đi trước.”

Ôn Hường Dương rời khỏi quán cà phê, thở dài nhẹ nhõm một hơi, gặp được một ông chủ tốt thật là sự kiện cực hảo.

Sau đó, Ôn Hường Dương gọi điện thoại cho ba ba của tiểu loli, nói qua tình huống hiện tại của mình. Đối phương thế nhưng cũng không có ý tứ muốn dỗi lảo sư, chỉ là nói cô có rảnh liên qua, còn đem gửi cô tiền một khóa học hai trăm khối.

Cuối cùng, quán bar Mộ Sắc. Điện thoại gọi tới cho Triệu tỷ, cũng nhận được quan tâm của Triệu tỷ để cô trước xử lý sự tình trong nhà.

Xử lý xong công việc làm thêm, Ôn Hường Dương nhìn thời gian.

Cô do dự một lát, bắt xe trở về biệt thự. Tuy rằng buổi sáng hôm nay Mộ Lăng Khiêm đối với cô thực tốt, nhưng là ai biết buổi tối hần có thể hay không đột nhiên lại xem cô không vừa mắt?

Cho nên, tốt nhất vẫn là trở về sớm một chút. Huống chi, còn có việc bên bệnh viện của Thiệu Kiệt

Ôn Hường Dương mới vừa trở lại biệt thự, còn chưa có mở cửa xe, bên ngoài biệt thự liền truyền đến thanh âm động cơ của xe. Ôn Hường Dương nghe được thanh âm quay đầu lại, liền thấy được một hình bóng quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Tỷ Cùng Mộ Thiếu, Vì Cái Gì Chia Tay?

“Toa Toa tỷ?” Ôn Hường Dương nhìn chiếc xe đang dừng lại, từ trên xe đi xuống là một nữ nhân môi đỏ lửa cháy váy đỏ gợi cảm, có chút kinh ngạc nói, “Sao tỷ lại tới đây?”

“Bởi vì tỷ nghe nói nào đó tiểu đáng thương lại bị người nào đó ngược đãi a.” Tần Toa dầm giày cao gót đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nhìn trái nhìn phải khuôn mặt nhỏ Ôn Hường Dương, đầu lòng nói, “Nhìn một cái, nhìn một cái, khuôn mặt nhỏ đều bị tra tấn tới mức gầy như vậy.”

“Toa Toa tỷ.....” Ôn Hường Dương lẩm bẩm kêu một tiếng, chính là bị Tần Toa nói không biết nên phản ứng như thế nào, bạn gái cũ của Mộ Lăng Khiêm tới đầu lòng cô – tiểu tình nhân đang bị Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng, hình ảnh này thật sự là quá quý dị.

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương một bộ dáng bị chính mình dọa sợ, Tần Toa nhìn không được nở nụ cười, cười trước ngực một trận phập phồng, cái này làm cho cô người gần đây gầy ốm đến trước ngực không còn mấy lạng thịt Ôn Hường Dương theo bản năng nhìn nhiều hơn, Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ cô gầy, chẳng lẽ là ghét bỏ cô..... Ngực nhỏ?

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương nhìn chằm chằm trước ngực mình, lại xem Ôn Hường Dương vẻ mặt nghi hoặc bộ dáng buồn bực, cô cười càng thêm lớn tiếng lên. Cô duỗi tay liền ôm bả vai Ôn Hường Dương, “Đi thôi, tiểu đáng thương, Toa Toa tỷ làm cho muội chút có đồ ăn dinh dưỡng.”

Ôn Hường Dương bị Tần Toa kéo vào trong phòng, Tần Toa tiến lên đeo tạp dề, tay chân nhanh nhẹn bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn, rõ ràng là làm cơm, nhưng chỉ cần giữ tay nhắc chân, đều sinh ra một khí thế của nữ vương.

Ôn Hường Dương ở bên ngoài ngồi trong chốc lát, đi đến phòng bếp cửa, liền như vậy đứng ở cửa nhìn Tần Toa, bóng dáng cao gầy mạn diệu, động tác

cao quý ưu nhã. Không hề nghi ngờ, Tần Toa là ưu tú, ngay cả chiều cao cũng đủ xứng đôi với Mộ Lăng Khiêm, so với Tần Toa, Ôn Hường Dương cảm thấy chính mình chính là người không đáng để nhìn tới.

Tần Toa ưu tú như vậy lại có mị lực nữ nhân, cũng chỉ là bạn gái cũ của Mộ Lăng Khiêm, như vậy Mộ Lăng Khiêm ghét bỏ cô chỉ biết làm cá hàm cái chua, còn lại là người lùn.

Tần Toa đang trong lúc nấu thức ăn ra, liền phát hiện đứng ở cửa Ôn Hường Dương, Tần Toa quay đầu lại, hướng tới Ôn Hường Dương vẫy vẫy tay, cười nói, “Muốn học sao? Tiến vào, tỳ chỉ cho muội.”

Hai người ở trong phòng bếp bận rộn một hồi, làm một vài món ăn. Tần Toa cuối cùng đem món canh cà chua mật dưa được nấu tỉ mỉ tới trước mặt Ôn Hường Dương, cười tủm tỉm nói, “Tiểu đáng thương, nếm thử xem.”

Ôn Hường Dương cầm lấy cái muỗng, múc một thìa, mùi hương bốn phía, uống một ngụm, hương vị theo yết hầu mà xuống, xưa nay cô chưa từng được thưởng qua hương thơm nồng đậm như vậy.

“Toa Toa tỳ, đây là món gì? Thật ngon nha.”

Tần Toa nghe nói như thế, ánh mắt gian đều nhiễm ý cười, “Đây là món mà tỳ mới thử nghiên cứu chế tạo ra, muối chính là người thứ nhất nếm qua nha.”

Tần Toa nói đến nơi này, lại nheo nheo mắt Ôn Hường Dương, cười nói, “Không biết vì cái gì, tỳ tỳ lần đầu tiên nhìn thấy muối, liền đặc biệt thích muối.”

Ôn Hường Dương nghe được những lời này của Tần Toa, trên mặt lộ ra nụ cười chân thành tha thiết, hai cái má lúm đồng tiền không còn nhọt nhọt, giờ phút này tâm tình cô thật tốt.

“Toa Toa tỳ, muối có thể hỏi tỳ chuyện này không?” Ôn Hường Dương chỉ là tò mò mà thôi, lần trước ngượng ngùng hỏi, nhưng là lần này cô có chút kiểm chế không được nội tâm xúc động.

Tần Toa nghe nói như thế, nhướng mày, “Àn hử.”

Ôn Hường Dương thấy Tần Toa ở dung túng chính mình, cô cắn cắn môi, chú ý biểu tình trên mặt Tần Toa, tò mò mà cẩn thận dò hỏi, “Tỳ..... Tỳ cùng Mộ thiếu, vì cái gì chia tay?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 103: Thuộc Điều Dung Qua Sao?

Tần Toa nghe được những lời nói của Ôn Hường Dương, đầu tiên là sùng sốt, ngay sau đó cười lớn ngay trước mặt Ôn Hường Dương, ở trên mặt cô hôn một cái thật kêu, “Bối vì chị thích nữ nhân a.”

Ôn Hường Dương “.....”

Tần Toa thấy Ôn Hường Dương bị chính mình dọa sợ, Tần Toa khôi phục đứng đắn, còn “Àn” một tiếng, sờ sờ cằm nói, “Mộ đại thiếu gia người này thế nào? Tính tình kém cỏi, âm tình bất định, EQ càng là thấp đáng sợ. Nhưng chỉ cần không tuân theo quy định của hắn, chạm đến giới hạn của hắn, hắn sẽ không đối tốt với ngươi.”

“Kỳ thật, hôm nay là hắn kêu chị tới. Hắn sợ em nhảm chán, sợ em chạy loạn, lại sợ em bị đối. Nhưng hắn là người nhân duyên không tốt, trừ bỏ chị ra, liền tìm không đến bất kỳ nữ nhân nào khác. Đây không? Liền tìm tới chị. Em nói xem, người này có phải là không phải EQ thấp không? Chị thế nào cũng là bạn gái cũ của hắn a, hắn cư nhiên kêu chị tới bồi em – người yêu hiện tại của hắn.....” Tần Toa nói đến chỗ này, một bộ bùn nhão trét không lên tường biểu tình ghét bỏ nói, “Chắc chắc chắc.”

Nói đến chỗ này, Tần Toa lại lần nữa nhìn phía Ôn Hường Dương, nheo khuôn mặt Ôn Hường Dương, cười nói, “Cũng may chúng ta là tiểu đáng thương tâm địa tốt, sẽ không hiểu lầm.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trên mặt có chút xấu hổ, không phải cô sẽ không hiểu lầm, mà là quan hệ giữa cô và Mộ Lăng Khiêm, căn bản là không tới lượt cô hiểu lầm. Tần Toa nhìn thấy biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương, đáy mắt không khỏi hiện lên một mặt nghiền ngẫm, xem ra có một số việc, so với suy đoán của mình còn phải có ý tứ khác. Tần Toa nói chuyện với Ôn Hường Dương đến khi Mộ Lăng Khiêm trở về, Ôn Hường Dương nhìn cô, bộ dáng lưu luyến, cô vốn đang tưởng sẽ ở lại trong chốc lát, nhưng Mộ Lăng Khiêm quét về phía cô cái loại ánh mắt lãnh lệ thực sự làm cô không dám ở lâu.

Mộ Lăng Khiêm trở về không đến mười phút, Tần Toa liền cùng hai người phát tay từ biệt, rời khỏi biệt thự. Tần Toa vừa đi, biệt thự chỉ còn lại hai người Ôn Hường Dương cùng Mộ Lăng Khiêm. Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương an tĩnh ngồi ở trên sofa, hắn đi lên trước, duỗi tay xem xét cái trán của cô.

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm mang theo bàn tay lạnh lẽo ôn nhu thăm hỏi vết thương thân thể hơi hơi cứng đờ, Mộ Lăng Khiêm đã thu hồi tay, không lạnh không đậm hỏi câu, “Thuốc đều đã uống rồi sao?”

Ôn Hường Dương căn bản không uống thuốc, nhưng đối với ánh mắt Mộ Lăng Khiêm sâu không thấy đáy, cô theo bản năng gật gật đầu, nói dối nói, “Đã dùng qua.”

“Ân.” Mộ Lăng Khiêm đứng lên, hướng phòng bếp đi đến.

Ôn Hường Dương thấy thế, cô vội vàng đứng lên, chạy tới phía trước Mộ Lăng Khiêm, ngăn cản Mộ Lăng Khiêm nói, “Mộ thiếu, anh muốn ăn cái gì? Tôi làm cho, tôi buổi chiều đã học một chút tay nghề nấu ăn của Toa Toa tỷ.”

Lúc cô bệnh đầu óc không rõ ràng lắm, đều là ăn vài món mà Mộ Lăng Khiêm làm, hiện giờ bệnh của cô đã tốt hơn, anh lại làm tiếp tục nấu, cô thật đúng là ngượng ngùng. Ôn Hường Dương chạy đến phòng bếp lẩn lộn hơn nửa giờ, đem toàn bộ những thứ học được trong buổi chiều từ Tần Toa, làm ra vài món ăn mang lên cho Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm ăn, nhưng cũng không tỏ vẻ gì. Giống như lúc trước, anh chỉ ăn một chút, liền buông xuống chén đĩa. Chỉ là lần này không có trên quay người lên lầu, mà là nhìn phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương nguyên bản vẫn luôn ở nhìn lên biểu tình của Mộ Lăng Khiêm, chờ Mộ Lăng Khiêm phản ứng, kết quả chính là, liền cùng tầm mắt Mộ Lăng Khiêm vừa vận dụng phải. Ánh mắt kia đen nhánh giống như bầu trời đêm lộng lẫy, làm Ôn Hường Dương tâm như con nai chạy loạn một trận, cô vội vàng cúi đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương né tránh như vậy, dường như là sợ hãi anh, khóe miệng anh nhấp thành một cái thẳng tắp.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 104: Hấn Cố Ý Đùa Cô?

Anh đứng lên đi đến phòng bếp, cánh tay thon dài dừng ở trên tủ bát, từ bên trong lấy ra một cái chén, cho cô đầy một chén com, đặt tới trước mặt cô, “Mỗi bữa 3 chén com.”

Ôn Hường Dương ngạc nhiên ngẩng đầu, “.....”

Tần Toa buổi chiều bốn giờ đã làm cho cô một chút đồ ăn, cô không cần thận ăn nhiều một chút, hiện giờ bắt quả mới chỉ là 8 giờ hơn, cô căn bản ăn không vô! Mộ Lăng Khiêm thấy ánh mắt Ôn Hường Dương ngạc nhiên, ánh mắt anh bộc lộ không ý không thể từ chối hay thương lượng điều gì, kéo ra ghế ngồi bên cạnh người Ôn Hường Dương, duỗi tay từ một bên kệ sách cầm xuống một phần tạp chí, ngồi xuống bên cạnh người Ôn Hường Dương, như là muốn xem cô ăn xong, anh mới rời đi.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, cô không muốn cũng hấn so đo! Nói so đo cùng anh, kỳ thật là thân phận địa vị hai người quá mức cách xa, cô không dám cùng hấn so đo. Nhận mệnh cầm lấy chén đĩa. Ôn Hường Dương thấy tầm mắt Mộ Lăng Khiêm đều ở trên tạp chí, cô nghiêng rằng nghiêng lợi trừng mắt nhìn anh liếc mắt một cái, như là ăn không phải com mà là thịt Mộ Lăng Khiêm, liền mạng nhắm nuốt, nuốt xuống. Cô cũng không tin Mộ Lăng Khiêm không biết cô bốn giờ buổi chiều mới vừa ăn qua đồ ăn. Một cho cô hôm nay còn bị anh làm cho cảm động, còn tính toán tha thứ việc anh không thể hiểu được đem cô trời lại, quả thực chính là lãng phí cảm tình.

Thời điểm Ôn Hường Dương vừa cắn vừa trừng Mộ Lăng Khiêm, nguyên bản căn bản không có biết Mộ Lăng Khiêm đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn cô, Ôn Hường Dương sợ tới mức trên mặt biểu tình trừng người cũng chưa tới kịp thu hồi. Một đôi mắt to trừng lớn không biết là thật sự trừng người, vẫn là bộ dáng bị dọa, như là tiểu động vật ngu xuẩn mạnh động nào đó.

Mộ Lăng Khiêm trong đáy mắt hiện lên một tia u quang, đứng lên, trên cao nhìn xuống nhìn tiểu nữ nhân còn chưa có phục hồi tinh thần lại nói, “Rửa sạch sẽ, rồi đến trong phòng tôi.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, tùy tay đem tạp chí thả trở về, cất bước lên lầu. Ôn Hường Dương ngồi ở tại chỗ, nhìn bóng dáng anh biến mất. Anh là không có nhìn thấy cô trừng hấn sao? Cô có chút tri độn sùng sốt, chờ phản ứng lại câu nói Mộ Lăng Khiêm mới vừa nói kia, cô tức khắc như là một con mèo bị đâm cái đuôi, từ trên chỗ ngồi nhảy dựng lên, lại kêu cô rửa sạch sẽ đến trong phòng anh, chẳng lẽ anh lại tưởng ở trên giường cùng cô tính sổ? Tưởng tượng ném cho anh hai mươi vạn, sau đó nói, bốn tiểu thư không làm. Ôn Hường Dương rút cuộc vẫn là thu thập chén đĩa thật tốt, về phòng đem chính mình từ đầu đến chân tắm rửa sạch sẽ, thay đổi một bộ áo ngủ sạch sẽ, gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm đi tới cửa mở cửa phòng, tầm mắt ở trên người Ôn Hường Dương quét một vòng, không lạnh không nhạt nói, “Tiến vào.”

Ôn Hường Dương yên lặng đi theo Mộ Lăng Khiêm đi vào, trong lòng khó tránh khỏi thấp thỏm, lúc cô chính là đang suy đoán Mộ Lăng Khiêm muốn làm cái gì, Mộ Lăng Khiêm đem một phần hồ sơ trên bàn đưa tới trước mặt cô. Ôn Hường Dương chớp chớp mắt, nghi hoặc nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, chỉ chỉ chính mình. Mộ Lăng Khiêm quét qua Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, ngôn ngữ không nghe ra hi vọng nói, “Cầm”

Ôn Hường Dương duỗi tay nhận lấy, mở ra kia phần hồ sơ, bên trong viết chính là tư liệu một vài vị chuyên gia có chuyên môn về bệnh bạch cầu. Cô xem tư liệu đó, đầy mắt kính ngạc bật lộ không bỏ sót. Thiệu Kiệt bị bệnh bạch cầu, Ôn Hường Dương vẫn luôn tìm mọi cách tìm kiếm chuyên gia, nơi này còn có hai vị là cô năm đó thành Nghiêm Khắc hỗ trợ toàn lực tìm kiếm, nhưng đều không có tìm được chuyên gia. Mà những chuyên gia trong tập hồ sơ này, không phải chỉ có hai người cô muốn nhờ trước đó mà còn có hai vị đã nghỉ hưu.

Lúc Ôn Hường Dương nhìn thấy tư liệu trong tập hồ sơ này, trái tim kịch liệt nhảy lên, thanh âm Mộ Lăng Khiêm giống như đàn violon dễ nghe, ở bên tai cô vang lên.

Anh nói: “Trong đó đều là chuyên gia trong ngoài nước nhất có chuyên môn nhất, muốn người nào?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Đây Là Việc Nhà Của Cô, Tôi Không Tiện Tham Dự

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, kính ngạc ngẩng đầu lên, khó có thể tin nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, “Mộ thiếu. ngài là nói, tài liệu nơi này, tùy tôi chọn sao?”

“Àn.”

Đối với Ôn Hường Dương mà nói, có thể tìm được mấy chuyên gia này, đã là sự tình giống như miếng bánh có nhân trên trời rớt xuống, cô có thể tưởng tượng muốn tìm được những người này yêu cầu bọn họ tới phải vận dụng bao nhiêu mạch quan hệ, cô càng không có thể tưởng tượng thành bọn họ tới cần bao nhiêu tiền. Không hề nghi ngờ, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa cho cô một cái thật lớn kinh hỉ. Ôn Hường Dương so sánh giữa việc thiếu Mộ Lăng Khiêm nhân tình với trị liệu bệnh cho Thiệu Kiệt, tự nhiên là lựa chọn muốn không chế bệnh tình của Thiệu Kiệt trước. Chỉ là, lúc này có chuyên gia cũng vô dụng, Thiệu Kiệt hiện tại còn bị Ôn Lợi Thịnh khống chế ở trong tay, mà Ôn Lợi Thịnh mục đích lại rất rõ ràng, ông chính là muốn hạng mục hợp tác Thế Mậu cao ốc

“Mộ thiếu, tôi có thể cầu anh một chuyện không? Dừng lời anh nói lần trước khẩn cầu anh giúp đỡ.” Vẫn luôn kéo dài, có lẽ có thể thành công, nhưng là Ôn Hường Dương không nghĩ lại kéo dài đi.

Mộ Lăng Khiêm không nghĩ tới Ôn Hường Dương sẽ mở miệng cầu anh, vẫn là tình người kia. Anh nhìn phía người tiểu nữ nhân bên cạnh, nhìn thấy chính là ánh mắt cô gian mang theo ưu sầu cùng quyết tuyệt. Tâm lý Ôn Hường Dương, anh biết rõ. Cô cầu hắn bao dưỡng, không phải tưởng leo lên anh, mà là tưởng cùng anh thanh toán tiền liền xong, thế cho nên ở trong lúc bao dưỡng, anh đem cô lẫn lộn đến phát sốt, tiểu nữ nhân này đều vẫn là ở trước mặt anh ngoan ngoãn. Mà hiện giờ.....

“Cô nói đi.”

“Việc chuyển viện của em trai tôi gặp vấn đề, yêu cầu ba tôi ký tên. Nhưng là, ba tôi muốn chính là hạng mục hợp tác Thế Mậu cao ốc. Mộ thiếu, tôi hy vọng anh có thể giúp tôi đem em trai tôi từ bệnh viện kia chuyển ra, còn không cần đem hạng mục cho ba tôi.”

Cô hiện tại mục tiêu chính là thoát khỏi uy hiếp của Ôn Lợi Thịnh, nỗ lực tiết kiệm mấy chục vạn dự phòng, tranh thủ sớm rời khỏi Mộ Lăng Khiêm. Cô không nghĩ muốn thiếu anh quá nhiều, cô còn không muốn bị dây dưa. Người nam nhân này, cùng anh ở chung thời gian càng lâu, cô càng không đoán chuẩn tâm tư của anh, cô không biết anh khi nào đối xử tốt với cô, không biết anh khi nào sẽ tức giận. Điều duy nhất cô có thể không chế chính là: Đối xử thật tốt với em trai của mình.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương thật lâu, Ôn Hường Dương chờ mong nhìn anh, rốt cuộc này đối với việc nói chuyện với Mộ Lăng Khiêm, chỉ là chuyện nhỏ không tốn sức gì. Thời điểm Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm sẽ đáp ứng cái thỉnh cầu cũng không khó khăn này với anh mà nói, anh lại nhàn nhạt nhìn cô liếc mắt một cái, đi đến trước sofa, ngồi xuống, cánh tay tùy ý đáp ở đầu gối nói: “Đây là việc nhà của cô, tôi không tiện tham dự.”

Ôn Hường Dương có chút khó hiểu, cô đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, lại lần nữa mở miệng nói, “Tôi dùng nhân tình cùng ngài trao đổi. Ngài đã nói, tôi có thể yêu cầu ngài một việc. Tôi yêu cầu ngài giúp tôi đem em trai tôi chuyển ra, không cho ba tôi chiếm được tiện nghi.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn thật sâu Ôn Hường Dương, ánh mắt sâu không lường được, nhìn đến khi Ôn Hường Dương thấy da đầu một trận tê dại, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt mở miệng nói, “Không đổi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, tạch một chút liền đứng lên. Cô rất muốn hỏi Mộ Lăng Khiêm có phải hay không có tật xấu, cô hảo hảo cầu anh, anh chính là không đáp ứng, cô không cầu anh, anh nhưng thật ra biết cô muốn gì, còn coi như kinh hỉ đưa cho cô.

Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, nhìn Mộ Lăng Khiêm trước mặt lạnh nhạt đạm nhiên, cô cắn chặt răng, cố ý khiêu khích nói, “Một khi đã như vậy, Mộ thiếu, ngài cũng đừng ngăn trở tôi đi tìm người khác hỗ trợ.”

Hưu ——

Lãnh duệ, sắc bén, hung ác nham hiểm!

Ánh mắt Mộ Lăng Khiêm khi nghe Ôn Hường Dương nói những lời này trong một thoáng hiện lên vẻ áp bức, còn tướng tiểu nữ nhân mạnh miệng này không biết làm gì.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Nữ Nhân, Cô Cũng Thật Vừa Mắt Tôi

“Cô mới vừa nói cái gì?” Mộ Lăng Khiêm đứng lên, thân hình cao lớn thẳng bức Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương bị buộc liên tục lùi lại, dưới tình huống tránh cũng không thể tránh, cô nhắm mắt lại hét lớn, “Mộ Lăng Khiêm, anh ngang ngược vô lý! Anh đều nói qua nếu tôi yêu cầu, tôi có thể tìm anh giúp đỡ. Chính là, tôi tìm anh hỗ trợ, anh lại không giúp tôi. Anh không giúp tôi, còn không muốn tôi đi tìm người khác hỗ trợ, anh. Anh chính là cái hỗn đản!”

“Hỗn đản?” Một thanh âm mang theo chế nhạo ở bên tai vang lên.

Ôn Hường Dương cho rằng chính mình nghe lầm, cô mở mắt, liền thấy khuôn mặt tuấn tú của Mộ Lăng Khiêm gần trong gang tấc. Thấy cô tròn mắt, anh duỗi tay ôm thon nhỏ eo của cô, đem cô áp chặt trên vách tường, mang theo hơi thở độc đáo hô hấp phun ở bên tai cô, làm cô cả người theo bản năng nóng lên. Chỉ là anh mang áp suất thấp cùng lãnh ngạo nói, làm Ôn Hường Dương cả người đều không chịu nổi run run lên.

Anh nói: “Nhân tình tôi nợ cô, cô cũng chỉ lấy tôi đổi việc nhỏ này? Nữ nhân, cô cũng thật vừa mắt tôi.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong, buông Ôn Hường Dương ra, xoay người liền đi đến sô pha, cầm lấy di động.

Ôn Hường Dương chỉ nghe được anh không mang theo một tia cảm xúc nói: “Trương trợ lý, ngày mai buổi sáng, gọi Ôn Lợi Thịnh đến văn phòng tôi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, chớp chớp mắt, còn đảo đảo lỗ tai, xác định chính mình không nghe lầm. Hắn không phải nói không đổi ý sao? Hắn như thế nào lại kêu Trương trợ lý đem ba cô đến đi gặp anh?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương còn đứng ngốc tại chỗ ăn mặc một kiện đơn bạc buồn ngủ đứng ở nơi đó, thân hình đơn bạc cảm thấy một trận gió là có thể thổi bay.

Anh tắt điện thoại, cầm lấy áo phục trên sô pha ném tới trên người cô, trước sau như một lạnh nhạt mở miệng nói, “Về sau ở nhà, mặc nhiều một chút!”

Ôn Hường Dương nhận lấy áo phục Mộ Lăng Khiêm ném lại đây, lần này không những không bị dọa bởi Mộ Lăng Khiêm lạnh giọng, còn đối với Mộ Lăng Khiêm lộ ra một cái tươi cười. Mộ Lăng Khiêm nhìn như là ném lại đây, nhưng là anh căn bản là không dùng lực, độ chuẩn cùng lực độ càng là chuẩn xác tới rồi trình độ khủng bố. Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương cư nhiên còn cười, anh mày thâm khóa, đi lên trước, lấy áo phục trong tay Ôn Hường Dương, liền đem Ôn Hường Dương bọc lên. Nữ nhân này là mấy ngày hôm trước phát sốt, trở thành ngọc tử không băng? Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm chỉ là dọa cô, nói đến cùng vẫn là giúp, cô có thể không cao hứng sao? Sự tình em trai cô được giải quyết, cô nhân sinh đều có hi vọng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương bị áo phục bọc đến chỉ còn lại có một cái đầu lộ ở bên ngoài, càng xem càng cảm thấy cái này tiểu nữ nhân rất giống tiểu bạch thỏ lông xù xù. Vật nhỏ cười rộ lên, chẳng những có má lúm đồng tiền, còn có một đôi răng nanh đáng yêu, nhìn như thế thật đáng yêu.

Ôn Hường Dương cũng không có nhận thấy được ánh mắt Mộ Lăng Khiêm biến hóa, cô còn đắm chìm ở trong thế giới chính mình không thể tự kiềm chế, cô nhìn nam nhân gần trong gang tấc, nháy đôi mắt dò hỏi, “Mộ thiếu, tôi ngày mai có thể cùng anh cùng đi sao? Tôi liền trốn trong văn phòng cách gian bên trong, tôi chính là muốn nghe, trước tiên biết kết quả.”

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay miết trên khuôn mặt nhỏ trắng nõn bóng loáng của Ôn Hường Dương, thanh âm có chút trầm thấp khàn khàn mở miệng nói, “Cô không tin tôi?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, đáy mắt hiện lên một tia hoảng loạn, “Không.”

Chính là cô còn chưa có nói xong, đã bị Mộ Lăng Khiêm chế trụ cái ót, lời nói cũng bị nuốt hết hô hấp hỗn loạn. Ôn Hường Dương bị hôn đến cả người xụi lơ ở trong lòng ngực Mộ Lăng Khiêm, từng ngậm từng ngậm hô hấp, mỗi lần bị anh tàn sát bừa bãi hôn môi như vậy, cô đều cảm thấy chính mình sắp hít thở không thông.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 107: Hắc Hóa Thành Khẩu Vị Người Bệnh Nặng

Người nam nhân trên phương diện công thành đoạt đất này, thật sự cùng tính tình anh quạnh quẽ cao ngạo, khác nhau như trời với đất.

Mộ Lăng Khiêm buông Ôn Hường Dương ra, đem Ôn Hường Dương phân hồ sơ kia một lần nữa phóng tới tay cô, “Sáng mai 8 giờ, tôi đi công ty. Cô có thể trở về.”

Nửa câu đầu làm Ôn Hường Dương trên mặt lộ ra vui sướng biểu tình, nhưng mà đến nửa câu sau lại làm Ôn Hường Dương đáy mắt nhiễm nghi hoặc, cô quả nhiên là đoán không ra tâm tư của Mộ Lăng Khiêm. Hay là sau một thời gian anh bao dưỡng cô, liền hóa thành một khẩu vị người bệnh nặng, chỉ thích đem cô cột vào trên giường làm? Ôn Hường Dương nghĩ vậy đến loại khả năng đó, trước đem chính mình nổi da gà ghê tởm, cô cả người run run nói, “Ách” một tiếng, vội vàng chạy thoát đi ra ngoài. Chạy trốn tới cửa, lại cảm thấy chính mình làm như vậy có điểm quá đáng.

Cô lại trở lại, cái đầu dò xét tiến vào, nhìn Mộ Lăng Khiêm, phát phát tay, “Mộ thiếu, ngủ ngon.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương hấp tấp bộp chớp, ánh mắt hiện lên một đạo u quang, xoay người vào phòng tắm. Ôn Hường Dương trở lại phòng chính mình, cô cũng không có ngủ, mà là đem hồ sơ chuyên gia lại lấy ra tới, đặt ở trên bàn, nhìn kỹ một lần, muốn chọn được người hợp ý. Chọn tới chọn đi, cô cảm thấy mấy chuyên gia này đều thực quá siêu sao, cô tất cả đều muốn.

Thờ dài.

“Mộ Lăng Khiêm, anh vì cái gì phải đối với tôi tốt như vậy?”

Ngày hôm sau, khi mặt trời lên cao sáng sủa, 6 giờ sáng, Ôn Hường Dương liền từ trên giường bò dậy, xoa xoa cặp mắt nhem nhèm buồn ngủ, rửa mặt, xuống lầu, làm bữa sáng. Thời điểm Mộ Lăng Khiêm xuống lầu, Ôn Hường Dương vừa vặn đem tất cả bữa sáng đều chuẩn bị tốt mang lên, trên người cô tạp dề cũng chưa tới kịp cởi xuống, liền đi đến vị trí anh ngồi, giúp anh kéo ghế, cười chào hỏi nói, “Mộ thiếu, buổi sáng tốt lành.” Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, đặc biệt là xem đến hành động liên tiếp Ôn Hường Dương, sắc mặt của anh không thể nói khó coi, nhưng cũng tuyệt đối không được tốt lắm. Ăn qua bữa sáng, Ôn Hường Dương xoay người lên lầu thay đổi một bộ quần áo, đi xuống lầu. Cô xuống lầu liền thấy Mộ Lăng Khiêm đã ra cửa, cô vội vàng xuống khóa cửa, đi theo lên xe.

Dọc theo đường đi, Ôn Hường Dương nghĩ đến hôm nay là có thể đem Thiệu Kiệt chuyển ra, lại không cần chịu Ôn Lợi Thịnh uy hiếp, cô liền cao hứng trên mặt tươi cười sáng lạn giống như ánh mặt trời, từ khi lên xe liền bắt đầu vẫn không rời xuống. Nguyên bản Mộ Lăng Khiêm đang xem báo tài chính và kinh tế sớm đều bị tâm tình tốt của Ôn Hường Dương hấp dẫn nhìn qua, ngẩng đầu nhân nhật nhìn người tiểu nữ nhân bên cạnh liếc mắt một cái, ánh nắng ngoài xe rọi vào, dừng ở trên sườn mặt cô, trong lúc nhất thời lại là ám áp.

“Mộ thiếu.” Ôn Hường Dương đột nhiên kêu một tiếng, còn quay đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Cái này làm cho Mộ Lăng Khiêm đang nhìn lên Ôn Hường Dương, trên mặt hiếm thấy hiện lên một mặt khả nghi màu đỏ, chỉ là này màu đỏ tới cũng nhanh, đi cũng mau, mau đến nỗi Ôn Hường Dương trì độn căn bản không phát hiện ra.

“Mộ thiếu, không biết những chuyên gia tới hôm qua anh cho tôi đều ở nơi nào đâu? Tôi nên như thế nào đem em trai tôi chuyển tới bệnh viện của bọn họ?”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương kêu anh, lại là vì bệnh tình của em trai cô, sắc mặt anh lãnh đạm nói, “Đến lúc đó, tôi đều có an bài.”

Ôn Hường Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm sắc mặt khó coi, thanh âm cũng mang theo một cỗ tử lạnh băng, cô thông minh mới không cần ở thời điểm này đi trêu chọc anh. Vì thế, cô cũng liền đi theo trầm mặc xuống. Nhưng là, dù trầm mặc, vẫn là che không được nội tâm vui sướng.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 108: Mộ Lăng Khiêm, Tôi Không Cần

Rolls-Royce màu xám bạc của Mộ Thiên dừng lại, Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương một trước một sau từ trên xe đi xuống dưới. Vào lúc này, khi Mộ Thiên xuống xe, đi làm, tới tới lui lui đều là nhân viên tiến đến. Ôn Hường Dương lần trước tới tìm Mộ Lăng Khiêm, đã gặp qua nhân viên tập đoàn Mộ thị, hôm nay đứng ở bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, càng là có thể nghiệm khắc sâu.

Một đường đi qua, chỉ cần Mộ Lăng Khiêm xuất hiện, vô luận xa gần, nhân viên đều sẽ khom lưng thăm hỏi, từng tiếng “Tổng tài hảo” cứ như vậy truyền tới, làm lỗ tai Ôn Hường Dương đều đi theo chấn động lên.

Ôn Hường Dương nguyên bản còn lo lắng cùng Mộ Lăng Khiêm cùng nhau xuất hiện, sẽ có phiền toái không cần thiết, rốt cuộc công ty nhất không thiếu chính là bát quái, nhưng mà, Mộ thị tập đoàn lại không có một người đi tham dự chế tạo truyền bá bát quái, càng không có bất luận cái gì nghị luận. Như vậy bầu không khí cùng tác phong nghiêm cẩn trong công ty, làm Ôn Hường Dương liên tưởng đến phong cách xử sự của người nam nhân đứng ở bên người cô.

Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm đến thang máy dành riêng cho tổng tài, cửa thang máy đóng lại, toàn bộ trong thang máy, nháy mắt cũng chỉ dư lại hai người bọn họ.

Ôn Hường Dương còn cúi đầu, suy nghĩ chuyện vừa rồi, bên tai đột nhiên xuất hiện một mặt cảm giác áp bách, cô ngẩng đầu lên, liền thấy khuôn mặt tuần tú của Mộ Lăng Khiêm gần ngay trước mắt, “Cô nếu ở nhà nhàn chán, có thể tới công ty tham gia phỏng vấn.”

Ôn Hường Dương nghe được, cơ hồ là theo bản năng cự tuyệt nói, “Tôi không cần.” Nói xong, chính cô đều cảm thấy cô cự tuyệt có điểm quá mức kích, coo vội vàng giải thích tính bỏ thêm một câu, “Tôi không đi cửa sau.”

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, đáy mắt hiện lên một đạo lãnh quang, “Tôi khi nào nói qua phải cho cô thương lượng đi cửa sau? Cô nếu không có cái kia bản lĩnh, bộ phận nhân sự sẽ không tuyển cô.”

Nói xong lời này, thang máy vừa vận tới tầng trệt văn phòng tổng tài, Mộ Lăng Khiêm quét Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, xoay người liền đi ra ngoài. Ôn Hường Dương về mặt mê mang nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm. Hẳn sinh khí? Cô ở nhà đối với anh cũng đã không biết nên như thế nào cùng anh ở chung, huống chi cô căn bản là không nghĩ đi làm, làm thêm tiền muốn kiếm so với đi làm bình thường nhiều hơn, thời gian cũng tương đối tự do. Ôn Hường Dương yên lặng đi theo Mộ Lăng Khiêm đi vào văn phòng tổng tài.

Nhưng mà lúc cô đi vào, Mộ Lăng Khiêm như là muốn cùng cô cẩu kinh, thế nhưng nhìn đều không liếc nhìn cô một cái, cái này làm cho Ôn Hường Dương có chút bất đắc dĩ thờ dài.

Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, Ôn Hường Dương nhìn trái nhìn phải, chính mình vào phòng nghỉ bên cạnh văn phòng tổng tài, cô ở bên trong nhàn chán đại khái nửa giờ, liền nghe được bên ngoài truyền đến thanh âm của Ôn Lợi Thịnh. Vừa nghe đến thanh âm của Ôn Lợi Thịnh, Ôn Hường Dương lập tức lên tinh thần, cô tiến đến cửa, tính toán nghe.

Kết quả, cô mới vừa đem lỗ tai dán lên đi, nghe được chính là, “Mộ thiếu, vị này chính là tiểu nữ Ôn Nhã, lần trước ngài cũng gặp qua. Nhã Nhã từ lần trước thấy ngài, liền vẫn luôn thực ngưỡng mộ ngài.....”

Ôn Hường Dương cả người đều cứng đờ ở tại chỗ, đang nghe đến Ôn Lợi Thịnh nói, đại não của cô xuất hiện tự mình đa tình rồi, cô đều không biết nên như thế nào xử lý.

Ha ha, đây là ba cô, thân sinh của cô!

Ôn Lợi Thịnh thấy Mộ Lăng Khiêm trên mặt không có biểu tình. Hắn đẩy đẩy Ôn Nhã, muốn cho Ôn Nhã đi lên cùng Mộ Lăng Khiêm thân cận hơn, đối với việc đem Ôn Nhã trở thành nữ nhân của Mộ Lăng Khiêm cùng ông mà nói, ông cũng là thực tán đồng. Nhưng mà, thời điểm Ôn Nhã về mặt thẹn thùng chuẩn bị tới gần Mộ Lăng Khiêm, nguyên bản cửa phòng nghỉ tổng tài đang đóng chặt, đem bọn họ gạt mình, bị một cổ lạnh lẽo đẩy mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 109: Ôn Hường Dương Phản Kích

Ôn Hường Dương đẩy cửa đi ra, cô không biết, nếu tới hôm qua không cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện, cô tưởng hôm nay cùng nhau đến như vậy không biết sẽ phát sinh chuyện gì.

Ôn Lợi Thịnh cùng Ôn Nhã không ngờ đến Ôn Hường Dương cư nhiên lại ở phòng nghỉ của tổng tài bên trong. Khi Ôn Lợi Thịnh nhận được điện thoại của Trương trợ lý, nói cụ thể thời điểm, ông ta liền tính toán muốn thừa dịp cơ hội này tiếp cận Mộ Lăng Khiêm, đem Ôn Nhã đưa cho Mộ Lăng Khiêm, từ đó, sẽ đoạt được không biết bao nhiêu là lợi ích.

Thật ra, Ôn Lợi Thịnh lúc đầu không nghĩ dùng Ôn Nhã để lấy ích lợi, ông ta chính là thật sự yêu thích đứa con gái Ôn Nhã này. Nhưng mà, Ôn Nhã lại hạ quyết tâm, cô ta cầu xin Ôn Lợi Thịnh, cầu ông ta mang tới gặp Mộ Lăng Khiêm, còn nói trên đời này người đàn ông xứng đôi cùng Ôn Nhã chỉ có Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương nhìn hai người, trên mặt gọi lên ý cười lạnh, cô đi đến trước mặt Mộ Lăng Khiêm, không kiêng nể gì ngồi xuống đùi Mộ Lăng Khiêm, còn duỗi tay ôm cổ hắn, dùng một loại động tác cực kỳ ái muội dán lấy Mộ Lăng Khiêm, quét mắt về phía Ôn Lợi Thịnh nói, “Ba ba, biết người này là bạn trai của con, lại đem nữ nhân này mang đến, còn nói ra những câu như vậy, là có ý tứ gì đây?”

Ôn Nhã thấy Ôn Hường Dương dám lấy ở trước mặt Mộ Lăng Khiêm làm càn như thế, đáy mắt cô ta gọi lên tia châm chọc, cô ta đã có thể tưởng

tượng Mộ Lăng Khiêm gây tiếp theo sẽ đem Ôn Hường Dương quăng ra ngoài cửa.

Từ sau khi thấy Mộ Lăng Khiêm, cô ta dùng không biết bao nhiêu thủ đoạn sai người đi điều tra Mộ Lăng Khiêm hết thảy, tuy rằng chỉ tra được tin tức ít ỏi không có mấy hữu dụng, nhưng là có một điều cô ta có thể khẳng định, đó chính là Mộ Lăng Khiêm thích nữ nhân thanh thuần, không ưa nhất chính là loại nữ nhân trang điểm khắp mặt, càng chán ghét cái loại này ở nơi làm việc của hắn, nhào vào trong lòng hắn.

Cho nên, cô ta hôm nay trước khi tới, cố ý trang điểm nhẹ nhàng một phen, thấy nghe nói là Mộ Lăng Khiêm thích nhất là nữ nhân mặc váy liền màu trắng, dáng đi cũng là thanh thuần bạch liên hoa lộ tuyến.

Nhưng mà, Ôn Nhã chờ mãi chờ mãi, trong mắt châm chọc đã sắp không duy trì được nữa vẫn chưa thấy được cái thời điểm kia, Mộ Lăng Khiêm như cũ không có đem nữ nhân to gan lớn mật ngồi ở trong lòng ngực hắn quăng ra ngoài.

Chẳng những không có đem Ôn Hường Dương quăng ra ngoài, còn dùng một loại ánh mắt sùng nịnh mà nhìn Ôn Hường Dương, tựa hồ hai người sớm đã có thói quen như vậy. Một màn này đập vào mắt Ôn Nhã, cô ta đáy lòng uất ức, tràn ngập hận ý. Cô ta từ nhỏ đã chán ghét Ôn Hường Dương, dựa vào cái gì Ôn Hường Dương là Ôn gia đại tiểu thư, mà cô ta cũng chỉ có thể là con của vợ bé, Ôn Hường Dương từ nhỏ ăn sung mặc sướng, còn cô ta cũng chỉ có thể bị người ta khi dễ?

cô ta hận, hận đến mức đem đồ vật sở hữu của Ôn Hường Dương đoạt lấy thành của mình.

Từ đoạt ba ba, đến đoạt cái nhà kia, đến đoạt trường học, đoạt người Ôn Hường Dương thích, trừ bỏ Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc, còn có hai đứa em trai đáng giận kia của Ôn Hường Dương, mặt khác chỉ cần là vật của Ôn Hường Dương, tất cả đều bị cô ta đoạt đi rồi.

Hiện giờ Mộ Lăng Khiêm, cô ta cũng nhất định phải được!

Nam nhân ưu tú như vậy, chỉ có Ôn Nhã cô mới có tư cách đứng bên cạnh hắn!

Ôn Nhã tuy hận, nhưng sẽ không biểu hiện ra ngoài, cô ta thậm chí còn có thời điểm, đối với Ôn Hường Dương lộ ra thân thiết thiện lương mỉm cười, giống như ở trong lòng, cô ta thật sự thích người chị gái Ôn Hường Dương này, nếu như Ôn Hường Dương không để ý tới cô ta, thì người sai chính là Ôn Hường Dương.

Lúc này, cô ta chính là dùng một loại ánh mắt xấu hổ mà oán nhìn Ôn Hường Dương.

Ánh nhìn kia dừng ở trong mắt, hoàn toàn chính là bị Ôn Hường Dương khi dễ, còn không dám nói, điệu bộ ủy khuất vô cùng

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 110: Ôn Nhã Ăn Đủ

Đây không phải là lần đầu tiên Ôn Nhã lộ ra biểu tình như vậy, trước kia, mỗi lần Ôn Nhã lộ ra như vậy, đánh người hay mắng ai cô khẳng định chắc chắn là do Ôn Hường Dương làm mà là không phải do cô

Khuyết điểm lớn nhất của Ôn Hường Dương chính là không bao giờ cùng cô tranh đấu.

Nhìn biểu tình này của Ôn Nhã rõ ràng là đang nhắm vào Ôn Hường Dương, trong mắt liền tỏ ra ủy khuất, nhìn thấy Ôn Hường Dương phát ra câu nói kia hận không thể xông vào xé rách cái bản mặt hồ ly tinh của cô ta.

Trong lòng thầm nghĩ Mộ Lăng Khiêm, cho rằng anh ấy cũng như bao người đàn ông khác, nhìn thấy cô bị ủy khuất, nhẫn nhịn sẽ lên tiếng bảo vệ, chứng tỏ bản lĩnh của một người đàn ông luôn thương hoa tiếc ngọc đối với một cô gái yếu đuối và khi đó cũng sẽ nảy sinh tình cảm với cô, anh nghĩ rằng Ôn Hường Dương cũng chỉ là một người con gái quá kiêu ngạo, không bằng cô, nên trong lòng không khỏi một phen vui mừng.

Chính là, Ôn Nhã đã quá xem nhẹ Mộ Lăng Khiêm.

Tầm mắt Mộ Lăng Khiêm chỉ dừng trên người Ôn Nhã không quá một giây, liền ôm eo Ôn Hường Dương, giúp cô đứng lên, và chính mình cũng đứng lên.

Với thân hình cao một mét chín mươi, phong thái đỉnh đạt, dáng người hoàn hảo đến từng chi tiết, khi ánh nắng xen lẫn bức màn chiếu thẳng xuống, làm Ôn Nhã một phen ngơ ngác, bất ngờ chấn động, đồng thời cô nghe rõ tim mình đập run rẩy, kịch liệt liên hồi, trên mặt xuất hiện một lớp phẫn hồng, liền ế thẹn cúi đầu xấu hổ.

Thời điểm khi nhìn Mộ Lăng Khiêm, tim đập khẩn trương liên hồi, cô hy vọng anh có thể để ý tới cô, nói chuyện cùng cô, nhưng không ngờ tới người mà Mộ Lăng Khiêm nói chuyện chính là Ôn Lợi Thịnh, Anh lạnh lùng cất giọng “Tôi không nhớ rõ là đã cho mời người ngoài đến khi nào, bất kể kẻ đó là ai đều sẽ không tiếp. Nếu hạng mục lần này Ôn Tổng nói chuyện không có thành ý như vậy, tôi nghĩ chúng ta cũng không còn gì bàn nữa.

Ôn Lợi Thịnh nghe nói như thế, sắc mặt thoáng chốc đều thay đổi.

Ông không nghĩ Mộ Lăng Khiêm tỏ ra phản cảm đối với Ôn Nhã như thế, càng không nghĩ tới Ôn Hường Dương ở trong lòng Mộ Lăng Khiêm lại chiếm được một vị trí nhất định.

Ôn Lợi Thịnh vội vàng mở miệng nói, “Mộ Tổng, cậu đừng nóng giận. Là Nhã Nhã không hiểu chuyện, tôi liền đem nó trở về, liền đem nó trở về.

Ôn Nhã thấy Mộ Lăng Khiêm cư nhiên đối với cô xem như dư thừa, cha cũng muốn đem cô rời đi, biểu tình trên khuôn mặt tỏ ra cứng đờ trống rỗng, cảm thấy xấu hổ, kỹ thuật diễn tuy hoàn hảo, nhưng khả năng không thể đánh vào lòng của Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Lợi Thịnh thấy Ôn Nhã còn đứng ngây ra đó, liền hướng cửa đẩy Ôn Nhã ra ngoài rồi hạ thấp giọng thì thầm nói “Nhã Nhã, đến thanh sơn ở không lo không có củi đốt, chờ Cha lấy được hạng mục này, trong quá trình hợp tác, có rất nhiều cơ hội để con tiếp cận Mộ thiếu.

Ôn Nhã có thể cướp đi mọi thứ của Ôn Hường Dương, có thể làm Ôn Lợi Thịnh thương yêu cô hơn so với Hường Dương, đương nhiên là phải có chút bản lĩnh.

Thấy Ôn Lợi Thịnh nói như vậy, đành liếc mắt giả vờ ủy khuất ai oán nhìn Ôn Lợi Thịnh một cái, vẫn là nên ngoan ngoãn rời đi, cô biết chỉ cần cái liếc mắt đơn giản, Ôn Lợi Thịnh khẳng định sẽ dùng mặt khác để bồi thường tinh thần cho cô.

Một lúc sau khi Ôn Nhã rời khỏi văn phòng, bên trong phòng tổng tài chỉ còn lại ba người Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương và Ôn Lợi Thịnh, Ôn Hường Dương liền đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, Nét mặt hiện lên một tia tò mò nhìn cha cô, nghĩ ngợi xem ông đã dễ dàng, hứa hẹn chăm sóc cho Ôn Nhã như thế nào mới có thể làm cô ta rời đi.

Ôn Lợi Thịnh điều chỉnh tâm trạng thật tốt, đóng cửa lại, thay một bộ mặt tươi cười, quay người lại, nhìn phía Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương, cất giọng nịnh nọt, “Hường Dương, em gái con còn nhỏ, con làm chị gái thì ít nhiều cũng không nên chấp trách em con. Còn chuyện hạng mục, Mộ thiếu, Nhã Nhã đã rời đi, không biết chúng ta.....”

“Tôi nghe nói sức khỏe của em trai của Hường Dương không được tốt cho lắm.” Mộ Lăng Khiêm cũng không nhắc tới chuyện thảo luận hạng mục cùng với Ôn Lợi Thịnh, mà nhẹ nhàng mở miệng nói về đề tài thân thể em trai Ôn Hường Dương

Ôn Lợi Thịnh nghe nói như thế, tầm mắt bỗng nhiên phóng điện lao thẳng về phía Ôn Hường Dương.

Bất luận Ôn Hường Dương không có cái gì để phải trốn tránh mà không cùng ông đối diện cả, biết được hiện tại Mộ Lăng Khiêm không có chán ghét mình, cô chính là đang ý vào Mộ Lăng Khiêm, lúc còn được Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng thì cô lại càng phải lợi dụng Mộ Lăng Khiêm đối phó với ông ta, để xem về Thiệu Kiệt, ông ta trả lời như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Sự Hung Mãnh Của Mộ Lăng Thiên

“Mộ tổng, điều này.....”

“Đúng lúc, ở nơi đây tôi có quen một bác sĩ, chuyên gia về lĩnh vực này vừa vặn trúng ngay bệnh tình mà em trai Hường Dương đang mắc phải, hôm nay ông cùng với trợ lý Trương cấp tốc làm thủ tục để Hường Dương chuyển viện cho cậu ta”.

Lời nói khẳng định ra lệnh vang lên trước mặt Ôn Lợi Thịnh bắt buộc ông ta không được phép từ chối

Mọi lời cự tuyệt đều không thể bật thành lời khiến Ôn Lợi Thịnh đứng ngây tại chỗ...

“Mộ tổng, điều này.....”

“Nếu như ông còn muốn cùng tôi nói về hạng mục lần này, liền ngay lập tức ở tại đây 5 giờ chiều hôm nay, đều phải đem sự việc xử lý xong. Còn nữa, nếu không, cho dù ông có là cha của Hường Dương, thì cũng đừng mong tôi sẽ để loại người làm việc không năng cao hiệu suất không có kết quả trở thành đối tác.”

Mộ Lăng Khiêm ném ra một lời nói như vậy, Ôn Lợi Thịnh liền cảm thấy bao nhiêu con đường sống trong tay phút chốc đều bị phá hủy.

Ôn Hường Dương đứng bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, ở tại nơi này chứng kiến Mộ Lăng Khiêm chỉ cần vài ba câu nói liền có thể phá hỏng thủ đoạn của Ôn Lợi Thịnh, trong lòng không khỏi nảy sinh cảm giác yên tâm, Một tia sùng bái hiện lên trong ánh mắt của cô.

Cũng chính là vì đem Ôn Thiệu Kiệt ra để ép buộc Ôn Hường Dương giúp ông từ trong tay Mộ Lăng Khiêm bắt lấy hạng mục hợp tác lần này nên giờ

Ôn Lợi Thịnh không hình dung nổi mình phải làm gì tiếp theo.

Giờ Mộ Lăng Khiêm đã tự mình mở miệng, đưa ra yêu cầu, ông phải làm tốt thủ tục chuyển viện của Ôn Thiệu Kiệt, mới tính đến chuyện có tiếp tục hợp tác với ông hay không?

“Trợ lý Trương, vào đây.”

Căn bản Mộ Lăng Khiêm sẽ không cho Ôn Lợi Thịnh có thời gian, liền cầm lấy điện thoại đem Trợ lý Trương gọi vào, Trợ lý Trương nhanh chóng gõ cửa đi vào, “, Mộ Tổng, cậu tìm tôi.”

“Cậu hiện tại đi cùng Ôn tổng xử lý thủ tục chuyển viện.” Mộ Lăng Khiêm nói đến đây, nhìn phía Ôn Hường Dương, hỏi thăm, “Quyết định nên dùng bác sĩ nào tốt nhất chưa?”

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm cùng chính mình nói chuyện, Cô hồi hộp lắp bắp trả lời Mộ Lăng Khiêm “Việc này, em cảm thấy đều thật tốt, liền...liền...” đang suy nghĩ sẽ nói mọi việc tùy anh lo liệu, nhưng lời chưa kịp thốt ra đã nghe âm thanh khàn khàn mang hương vị quyến rũ lên tiếng.

“Vậy tiến hành thủ tục chuyển đến bệnh viện Hoa Úc đi. Trợ lý Trương, cậu cho người đi tìm những chuyên gia bậc nhất có bao nhiêu đều đem tới hết bệnh viện. Mặc khác, cậu nói Diệp Ảnh hiện tại liền đi cả nước tìm tin tức số người có tùy phù hợp. Có tin tức, lập tức báo cho tôi.”

“Vâng.” Trợ lý Trương hô to âm thanh, nhìn phía Ôn Lợi Thịnh nói, “Ôn tổng, mời.”

Sau khi nghe Mộ Lăng Khiêm phân phó trợ lý Trương, cho dù đã suy nghĩ nhiều ngày có sẵn ý nghĩ trong đầu nhưng vào lúc này đây Ôn Lợi Thịnh cũng phải cố gắng mà nuốt nghẹn bụng tức này xuống

Tầm mắt ông dừng lại trên người Mộ Lăng Khiêm, dưới tình huống này Mộ Lăng Khiêm rõ ràng đang cưỡng ép ông, ông đều chỉ có thể cười làm lành. Nhìn thấy Ôn Hường Dương bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, Ôn Lợi Thịnh trong lòng bực bội, nhưng chỉ có thể rời đi theo trợ lý Trương.

Mộ Lăng Khiêm nói chuyện với tốc độ quá nhanh, truyền đạt mệnh lệnh quá nhiều, thế cho nên sau khi Ôn Lợi Thịnh rời khỏi văn phòng, mãi đến một lúc sau, Ôn Hường Dương vẫn chưa hết ngạc nhiên.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương lúc này đang ngây ngốc đứng ở một bên, nghĩ chút nào cũng không giống như người vừa rồi cùng Ôn Nhã và Ôn Lợi Thịnh đấu khí là cùng một người, Mộ Lăng Khiêm đảo quanh con người trên mắt, đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nâng cằm nàng nói, “Lần thứ hai, Ôn Hường Dương, em nhớ kỹ cho tôi, tôi không thích bị người khác lợi dụng, nếu có lần sau, tôi sẽ không giúp em.”

Hình ảnh phản chiếu bóng dáng Mộ Lăng Khiêm trong con mắt đen nhánh của Ôn Hường Dương là một Mộ Lăng Khiêm có vẻ bề ngoài mặt tuấn tú, nghĩ đến chuyện vừa rồi vừa rồi, cô gật đầu ngoan ngoãn, ánh mắt mang chút cảm kích nhìn Mộ Lăng Khiêm nói, “Mộ tổng, vừa rồi thật sự cảm ơn anh.”

Lời nói của Ôn Hường Dương làm Mộ Lăng Khiêm nhú mày.

Nhưng nhanh chóng qua đi, tay hần liền bỏ ra khỏi cằm của Ôn Hường Dương, ngồi trở lại trên ghế. Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, có chút không hiểu ý tứ của Mộ Lăng Khiêm.

Chỉ là, Mộ Lăng Khiêm không để ý tới cô, cô cũng chỉ có thể chính mình tìm việc để làm. Ở văn phòng nhàm chán đại khái nửa giờ, cô cũng không dám đi tìm một chỗ để ngồi xuống, không biết phải làm thế nào, đúng lúc này, tiếng chuông di động của cô tiếng chuông vang lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 112: Hần Không Có Trở Về

Lúc này trong văn phòng thực sự yên tĩnh chỉ có âm thanh ngoài cửa sổ gió thổi lá cây sà sạt, tiếng chuông di động của Ôn Hường Dương đột ngột vang lên, chẳng những làm Mộ Lăng Khiêm ngẩng đầu nhìn phía cô mà ngay cả chính Ôn Hường Dương cũng bị tiếng chuông di động kêu lên thành linh này làm kinh ngạc một phen. Ôn Hường Dương nhanh chóng nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, phản xạ có điều kiện ấn nút cắt đứt cuộc gọi.

Mộ Lăng Khiêm, “.....”

Ôn Hường Dương, “.....”

Hai người bốn mắt nhìn nhau, Ôn Hường Dương cười mỉm nói, “Mộ thiếu, chắc ngài đang có việc, tôi liền không quấy rầy ngài nữa. Nếu không,.....” Tầm mắt cô hướng cửa nhìn liếc mắt một cái, “Tôi đi về trước?”

Mộ Lăng Khiêm nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương, liếc mắt một cái không có chút động thái nào. Xem Ôn Hường Dương trong lòng căng thẳng, nếu

không phải Mộ Lăng Khiêm tính tình quá quái, lại quá xấu, cô căn bản là không cần lo lắng đề phòng giống như mình đang đi làm chuyện xấu nào đó.

“Điện thoại tới ! Điện thoại tới! Mau tiếp điện thoại !” Ôn Hường Dương đang định hoặc là không làm còn nếu đã làm phải làm đến cùng đem điện thoại tắt đi, đột nhiên tiếng chuông di động lại lần nữa không hợp thời điểm vang lên.

Nghe tiếng chuông di động như đòi mạng vang lên liên tục, Ôn Hường Dương lại không dám lạy ông tôi ở bụi này cắt đứt, cô nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm cười cười, lấy ra di động, nhìn một cái, cũng may người gọi là Nghiêm Hân.

“Là tiểu Hân gọi tới.” Ôn Hường Dương nói như là giải thích cho Mộ Lăng Khiêm, sau đó liền tiếp nhận cuộc gọi từ di động.

Bên kia thực mau liền truyền đến thanh âm của Nghiêm Hân, “Hường Dương, tớ mới nhận được tin tức từ anh của tớ bên kia truyền đến nói là ba cậu đồng ý làm thủ tục chuyển viện. Cậu đã làm gì sao? Cậu thật là lợi hại.” Thanh âm Nghiêm Hân nghe có chút kích động, thế cho nên Ôn Hường Dương muốn che lại microphone thế nhưng do trong phòng an tĩnh nên thanh âm vẫn vang lên.

Ôn Hường Dương nhìn trộm Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, thấp giọng nói, “Tớ tìm được người có thể hỗ trợ. Tiểu Hân, tớ hiện tại có việc không có tiện tiếp điện thoại, chúng ta thứ Bảy này gặp nhau nha.”

“Ân ân, tốt. Hường Dương, cậu có việc thì cứ làm trước đi, bữa sau gặp.”

Ôn Hường Dương treo di động, đứng ở tại chỗ. Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt dừng lại ở trên người cô, tiếp tục xử lý công vụ trong tay. Thân là một tiểu tình nhân cô chỉ có thể đứng ở chỗ này chờ anh mở miệng. Ở dưới mái hiên người ta, không thể không cúi đầu a.

“Cô có thể trở về phòng mình.” Không biết đợi bao lâu, Ôn Hường Dương giống như là đang chờ tới câu này, cô liên tục gật đầu, chạy so con thỏ còn nhanh hơn.

Mộ Lăng Khiêm nhìn cô chạy trốn với tốc độ đáng kinh ngạc, chợt nhú mày, trong con ngươi lạnh băng hiện lên một mặt u quang. Ôn Hường Dương rời khỏi chỗ Mộ Thiên, trực tiếp trở về biệt thự, vì muốn tỏ vẻ cảm ơn của mình, cô liền đem biệt thự trong ngoài đều quét dọn sạch sẽ, còn đem phòng Mộ Lăng Khiêm quét tước đến không nhiễm một hạt bụi nào, còn chuẩn bị bữa tối phong phú, chờ Mộ Lăng Khiêm trở về ăn cơm.

Sắc trời dần dần tối sầm xuống, khu biệt thự sáng lên ánh đèn mê người, Ôn Hường Dương biết Mộ Lăng Khiêm không uống rượu, cô cố ý làm món ăn bồi bổ thân thể canh xương sườn bí đao, lại tỉ mỉ nghiên cứu chế tạo vài món ăn mà anh ngày thường thích ăn. Chuẩn bị tốt xong hết tất cả mọi thứ, cô liền nhìn thời gian chờ Mộ Lăng Khiêm trở về.

Kỳ quái chính là, cô vẫn luôn ngồi chờ ở phòng khách, chờ đến thời điểm mà ngày thường Mộ Lăng Khiêm vẫn hay trở về, nhưng bên ngoài vẫn yên tĩnh, không hề có thanh âm tiếng xe trở về.

Ôn Hường Dương nghĩ Mộ Lăng Khiêm gần đây có nhiều việc nên ở lại tăng ca, cô liền nài hạ tính tình tiếp tục chờ, lại đem đồ ăn hâm lại một lần, nhưng mà, chờ đến hơn 10 giờ tối, bên ngoài như cũ không có bất kỳ động tĩnh nào. Cô không khỏi đứng lên, đi tới cửa, hướng ra phía ngoài nhìn xung quanh, toàn bộ đều trống trải, trừ bỏ đèn đường, không còn có đồ vật khác.

Đêm đó, Mộ Lăng Khiêm cũng không có trở về.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 113

Ngày hôm sau, khi Ôn Hường Dương tỉnh lại, Mộ Lăng Khiêm vẫn chưa trở về.

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm đi đâu, nhưng người đàn ông này vốn bận đến không có thời gian.

Mấy ngày trước, hẳn vì cô sinh bệnh, đã ở nhà vài hôm, chuyện này đối với Ôn Hường Dương mà nói, đó là một sự kiện vô cùng hiếm có.

Hôm nay là thứ Bảy, hôm qua Ôn Hường Dương thuận miệng mong hôm nay được thấy Nghiêm Hân vào hôm nay, Nghiêm Hân liền sáng sớm đã gọi điện cho Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương cũng vì vậy mà thức giấc.

“Uy.”

“Hường Dương, 9 giờ sáng rồi đó, còn chưa dậy? Mau dậy, mau dậy đi, anh tớ đã thấy Thiệu Kiệt ở bệnh viện khoẻ lại nhiều nên hiện tại đã đem người đưa đi rồi. Cậu đi nước Mỹ xem thế nào đi.”

Ôn Hường o cái đó đag buồn ngủ lập tức bị sợ tới trở nên vô cùng tỉnh táo, cô nhảy dựng lên, nắm di động nói, “Tiểu Hân, cậu mới vừa nói cái gì? Cậu lặp lại lần nữa!”

“Hương Dương, cậu làm sao vậy?” Bên kia truyền đến Nghiêm Hàn giọng nói lo lắng của Nghiêm Hàn “Tớ mới vừa nói anh trai tớ đem Thiệu Kiệt chuyển viện rồi, Thiệu Kiệt hiện tại đã ở một bệnh viện khác.”

“Tớ.....”

Ôn Hương Dương tức khắc không biết nên nói như thế nào.

Ôn Hương Dương suy sụp cúi đầu xuống, “Tiểu Hàn, chúng ta gặp nhau rồi nói đi.”

”Được.”

Hai người gặp nhau ở một quán cà phê, trong quán cà phê phát ra tiếng violin vô cùng ưu nhã, nhưng đặt mình trong đó, Ôn Hương Dương lại một chút đều nghe không vào, trong lòng không cách nào an tĩnh lại.

Nghiêm Hàn tới muộn năm phút đồng hồ, thấy Ôn Hương Dương sắc mặt không tốt, cô đi lên trước, cầm tay Ôn Hương Dương, lo lắng dò hỏi, “Hương Dương, làm sao vậy? Anh đem Thiệu Kiệt chuyển viện làm rất tốt, không phải chuyện tốt sao?”

Nếu là Mộ Lăng Khiêm không có ra tay, Nghiêm Khắc tất nhiên sẽ làm, tự nhiên là chuyện tốt.

Nhưng hôm nay.....

Ôn Hương Dương khổ mà không nói nên lời, “Tiểu Hàn, tớ có khả năng lại muốn hỏi cậu cho vay tiền.”

Sợ là lần này tiền mà Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng cô đều sẽ thu lại, tưởng sẽ cùng Mộ Lăng Khiêm cắt đứt quan hệ, nhưng mà lại ko dễ dàng như vậy.

“Hương Dương, cậu có phải hay không còn có chuyện gạt tớ a? Cậu đừng có gấp, tiền ư, chỗ tớ còn có mấy trăm vạn. Nếu không đủ, tớ sẽ kiểm thêm.”

“Tiểu Hàn.....” Ôn Hương Dương nói, cô thật sự khó mở miệng nói cho Nghiêm Hàn chuyện đó, rằng cô tự đưa chính mình đến chỗ Mộ Lăng Khiêm cầu Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng.

“Không nói nữa, Tiểu Hàn, chúng ta đi ra ngoài chơi đi.” Ôn Hương Dương suy nghĩ, dù sao mọi thứ đều đã xảy ra, dù cô muốn cứu vãn, cũng không còn kịp rồi.

“Hương Dương, cậu thật sự không có việc gì sao?” Nghiêm Hàn để ý thấy cô ồm ồm đi, tâm tình cũng không tốt, trong mắt lo lắng càng nhiều hơn.

Ôn Hương Dương sáng lạn tươi cười, “Không có việc gì, tớ có thể có chuyện gì a? Thiệu Kiệt đều tốt rồi, tớ vui còn không kịp đâu.” Ôn Hương Dương đứng lên, liền đổi đề tài nói, “Đi thôi, chúng ta đi ra ngoài chơi.”

Hai người rời quán cà phê, mới vừa đi không bao xa, liền thấy được một sạp báo, Nghiêm Hàn là người vô cùng mê tạp chí thời trang, vừa lúc liếc mắt qua sạp báo liền thấy một cuốn tạp chí thời trang, cô lôi kéo Ôn Hương Dương nói, “Hương Dương, cậu chờ tớ chút, tớ đi mua tạp chí.”

“Được, tớ đi cùng cậu.”

“Chủ quán, cho tôi cuốn mới nhất kia.” Ôn Hương Dương cùng Nghiêm Hàn đi đến sạp báo, sau khi Nghiêm Hàn nói cuốn tạp chí muốn mua với chủ quán, tâm mắt cô bỗng dừng ở những tạp chí giải trí.

Lúc cô nhìn tới một minh tinh in máy trên trang bìa liền lôi kéo Ôn Hương Dương nói, “Ai, Hương Dương, cậu xem, đây không phải là minh tinh đang hot nhất hiện nay, Lý Lam Hi sao? Công ty chúng ta gần đây đều thảo luận về bộ phim truyền hình gần đây của cô gái này, anh hai còn tính để cô ta làm đại diện cho sản phẩm mới của chúng ta đó. Thật không nghĩ tới thoát nhìn thanh thuần như vậy, cư nhiên cùng người ta vào khách sạn, còn bị chụp trộm rồi. Tớ phải chạy nhanh đi nói cho anh hai, để anh ấy tuyển người đại diện khác.”

Đầu đề viết: Nữ minh tinh nổi tiếng nhất cùng một người đàn ông lạ vào khách sạn.

Ôn Hương Dương đối với giới giải trí cũng không cảm thấy hứng thú, nhưng vẫn là bị cái ảnh phóng đại trên tạp chí làm hấp dẫn.

Trên ảnh chụp là một người đàn ông bị khuất người rất là thân mật ôm Lý Lam Hi, không có rõ mặt, chỉ thấy cái cổ tay kia ôm Lý Lam Hi. Đội paparazzi riêng cũng có chút thủ đoạn làm rõ cái đồng hồ.

Mà hấp dẫn Ôn Hương Dương nhất là cái đồng hồ trên cổ tay người đó.

Đồng hồ kia.....

Cùng đồng hồ của Mộ Lăng Khiêm, giống nhau như đúc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Một Người Nhận Ra Được

“Hương Dương, cậu làm sao vậy?” Nghiêm Hân còn đang nói, liền thấy Ôn Hương Dương ánh mắt có chút không thích hợp, tầm mắt vẫn luôn dừng ở bức ảnh chụp phóng đại, không khỏi hỏi, “Chẳng lẽ cậu nhận ra người ảnh chụp?”

Ôn Hương Dương không hề nghĩ ngợi vội vàng lắc đầu, ngây ngô cười nói, “Tiểu Hân, tớ sao có thể biết loại người này đâu? Chúng ta từ bé đã cùng nhau lớn lên, sinh hoạt của tớ, cậu còn không hiểu sao à?”

Nghiêm Hân vừa nghe, cảm thấy có vẻ đúng.

Hương Dương không thích ra ngoài, cũng không thích giao tiếp, cũng không biết nhiều người, thật khả năng biết được đó là ai.

“Ài, cô gái, tạp chí của cô đây.” Chủ quán đem tạp chí đưa cho Nghiêm Hân, Nghiêm Hân thanh toán tiền, liền cùng Ôn Hương Dương rời đi, đi tìm chỗ có thể chơi.

Ôn Hương Dương vì tránh cho Nghiêm Hân nhìn thấy mình không tốt, cố tỏ ra vui vẻ. Hai người cùng nhau đi tới chạng vạng, ăn cơm xong Nghiêm Hân vẫn muốn đưa Ôn Hương Dương về tới cửa tiểu khu của cô, tạm biệt Ôn Hương Dương rồi mới rời đi.

Đêm đó, Ôn Hương Dương trở về biệt thự.

Lần này cô không nghĩ tới, Mộ Lăng Khiêm đã trở lại, lúc này đang lười biếng dựa vào sofa xem tạp chí.

Hoàng hôn xuyên qua cửa sổ, chiếu vào trong phòng khách lớn làm nhiễm một tầng màu da cam.

Hoàng hôn xuống, trong phòng khách, Mộ Lăng Khiêm chỉ mặc một áo sơ mi màu đen, một cái quần tây, áo sơ mi cài hai nút trên cổ, trong phòng khách ánh sáng chằng những chiều vào xương quai xanh gợi cảm cùng đôi chân thon dài, vô cùng đẹp mắt, ngay cả khuôn mặt lạnh lùng đều bị nhiễm một chút ấm áp.

Ôn Hương Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trong phòng khách, tâm tình thoát cũng không tệ lắm, cô đoán muốn vào cửa, động tác bỗng dừng một chút, qua một lát, mới tiếp tục đi vào, thay đổi giày.

“Mộ thiếu.” Ôn Hương Dương chào Mộ Lăng Khiêm một tiếng.

Mộ Lăng Khiêm nghe được giọng cô, lật cuốn tạp chí, đầu cũng không ngẩng nói: “Hôm nay đi đâu vậy?”

Ôn Hương Dương cảm thấy Mộ Lăng Khiêm biết rõ rồi mà vẫn hỏi.

Ngày hôm qua Nghiêm Hân gọi điện thoại tới, cô cùng Nghiêm Hân làm trò trước mặt hắn, hắn không có khả năng không biết cô đi gặp ai. Thấy Tiểu Hân, còn có thể đi chỗ nào?

“Cùng tiểu Hân đi ra ngoài chơi.” Ôn Hương Dương chỉ có thể trả lời, đồng thời tầm mắt cũng dừng lại ở cổ tay Mộ Lăng Khiêm, chính là cái đồng hồ, trên đường cô trở về, dừng đi động tìm kiếm, đó là đồng hồ mà thế giới chỉ có hai cái.

Tối hôm qua cô đợi hắn cả đêm, đồ ăn cũng nguội lạnh, cô còn tưởng rằng hắn ở công ty tăng ca. Kết quả là gì? Hắn ở cùng nữ minh tinh vào khách sạn, thật đúng là có tính lực.

Ôn Hương Dương dấy mắt trào phúng tuy rằng là chột lóc qua, nhưng vẫn bị Mộ Lăng Khiêm bắt gặp, hắn theo tầm mắt cô, dừng ở cổ tay chính mình, “Báo hôm nay, xem rồi sao?”

Ôn Hương Dương nghe như thế, trong lòng lộp bộp một chút.

Liền nghe Mộ Lăng Khiêm không chút để ý đã mở miệng, “Chụp thành như vậy, nhận ra cô cũng nhận ra được.”

Ôn Hương Dương trầm mặc, Mộ Lăng Khiêm đã đứng lên, đi đến trước mặt Ôn Hương Dương, trên cao nhìn xuống cô nói, “Đừng đứng ngây ngốc chỗ này nữa, tôi đói bụng.”

Ôn Hương Dương, “.....”

Được rồi, được rồi, cô chính là tiểu tình nhân bị bao dưỡng, cô là quản không được hắn cùng nữ nhân khác ở bên ngoài qua đêm, nhiệm vụ của cô chính là lấy lòng hắn, lấy tiền của hắn, giúp hắn nấu cơm rồi làm ấm giường.

Ôn Hương Dương xoay người vào phòng bếp, cũng không biết vì sao, càng nghĩ càng cảm thấy trong lòng bỗng ghen lại.

CÔ cầm lấy dao phay, ánh mắt bỗng sắc bén, nghĩ củ cải trên thớt là Mộ Lăng Khiêm, giờ dao phay lên bầm, bầm, bầm bầm bầm!

Đêm đó, hai người ngồi cùng nhau ăn cơm, ai cũng không mở miệng nói chuyện.

Ôn Hường Dương vốn tưởng rằng Nghiêm Khắc đem em trai cô chuyển đi, Mộ Lăng Khiêm biết sẽ tức giận, chính là, suốt một buổi tối, Mộ Lăng Khiêm đều không có bất kì phản ứng gì, giống như là, hần căn bản không biết chuyện này.

Chỉ là, cũng có khả năng hần không biết sao?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 115: Anh Muốn Mang Cô Đi Chỗ Nào?

Ôn Hường Dương đoán không ra tâm tư của Mộ Lăng Khiêm, anh sinh khí, cô lo lắng hãi hùng; anh không tức giận, cô càng lo lắng đề phòng. Dựa theo tin tức cô biết, anh bên ngoài là có nữ nhân đi? Có lẽ là anh đã bắt đầu chán ghét cô, vừa lúc, sự tình của em trai cũng đã được giải quyết, cô nên đi kiểm đầu tiên, cùng anh phân chia giới hạn.

Sau khi hai người ăn xong, Ôn Hường Dương thu thập chén đĩa, chuẩn bị trở về phòng nghỉ ngơi, liền nghe được thanh âm Mộ Lăng Khiêm ở phía sau cô vang lên, “Ngày mai theo tôi đi ra ngoài một chuyến.”

Ôn Hường Dương kinh ngạc quay đầu lại, nhìn Mộ Lăng Khiêm đang ở cuối hành lang. Hai người cách nhau một khoảng hành lang, Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, không còn có cho cô nửa câu nói dư thừa, xoay người liền vào phòng, đóng cửa phòng lại. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đóng cửa phòng lại, cô bĩu bĩu môi, ánh mắt hung ác hướng cửa phòng Mộ Lăng Khiêm làm cái mặt quỷ, bên ngoài đều có nữ nhân, còn muốn tiếp tục bao dưỡng cô, kêu cô bồi anh ra cửa, thật là cái hỗn đản!

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm muốn mang cô đi chỗ nào, chỉ là sáng sớm hôm sau, cô đã bị Mộ Lăng Khiêm từ trên giường túm ra tới, cô nhớ rõ cô rõ ràng đã khóa cửa, nhưng anh chính là có thể không kiêng nể gì xông tới. Ôn Hường Dương hoàn toàn không cao hứng, nhưng lại chỉ có thể ngoan ngoãn rời giường, rửa mặt. Cơm sáng cũng chưa ăn, đã bị Mộ Lăng Khiêm kéo lên xe, cô ngồi ở bên trong xe, mơ màng sắp ngủ, thẳng đến khi xe dừng lại, Mộ Lăng Khiêm xuống xe, cô mới vội vàng đi theo xuống xe. Vừa xuống xe, nhìn đến kiến trúc trước mắt, cô không khỏi nhìn phía Mộ Lăng Khiêm.

Sân bay? Anh mang cô tới sân bay làm cái gì? Thời điểm Ôn Hường Dương bị mang lên phi cơ, còn có chút mơ hồ, cô cảm thấy rất kỳ quái, hộ chiếu của cô cũng không mang theo, nhân viên phòng vé như thế nào có thể đăng ký làm thủ tục cho cô? Không đúng, này không phải trọng điểm, trọng điểm là, Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc muốn mang cô đi chỗ nào?

Phi cơ bay liên tiếp vài tiếng đồng hồ, Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên phi cơ xử lý công sự, cô ngồi ở một bên nhàm chán xem ngón tay. Mộ Lăng Khiêm thấy cô thật sự nhàm chán, kêu Diệp Ảnh một tiếng.

Diệp Ảnh đi tới, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói, “Lấy máy tính tới cho cô ấy.”

“Dạ..”

Không đến năm phút đồng hồ, Diệp Ảnh đem máy tính đưa đến cho Ôn Hường Dương, tiến đến bên cạnh cô nói, “Ôn tiểu thư.”

Ôn Hường Dương tiếp nhận máy tính, nói cảm ơn, lại nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, hảo đi, dù sao không biết muốn bay bao lâu, chỉ bằng lấy máy tính viết bản thảo, khoảng cách cô kết thúc chuyện cũ đã có một đoạn thời gian, chờ kết thúc việc cùng Mộ Lăng Khiêm, cô nên suy xét lại tiếp tục viết tiểu thuyết. Có máy tính, Ôn Hường Dương không còn có đem lực chú ý phóng tới trên người Mộ Lăng Khiêm nữa. Cô bắt đầu viết đại cương, đem toàn bộ nội dung đại khái đều liệt kê ra. Cô một khi bắt đầu sáng tác thì dù có động đất đều không thể làm cô ngưng lại. Bởi vậy, Mộ Lăng Khiêm ngẫu nhiên ngẩng đầu, nhìn được cảnh Ôn Hường Dương đối với máy tính hai mắt sáng lên, khi thì nhíu mày, khi thì ngây ngô cười. Anh nhìn cô liếc mắt một cái, sau đó cũng thu hồi tầm mắt. Phi cơ liên tiếp bay mười mấy giờ, mới đáp xuống ở sân bay. Ôn Hường Dương chẳng những đem ý tưởng sở hữu đều viết rõ ràng, còn viết một vạn nhiều tự khúc đạo đầu, đuổi cái eo lười, tâm tình thoải mái. Vừa chuẩn bị ngáp, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đứng ở trước mặt cô, cô bị Mộ Lăng Khiêm đột nhiên xuất hiện hoảng sợ, phản xạ có điều kiện đóng máy tính lại, không cho Mộ Lăng Khiêm nhìn đến.

Mộ Lăng Khiêm nhíu mày.

Ôn Hường Dương ngây ngô cười, “Mộ thiếu, tới rồi sao?”

Mộ Lăng Khiêm lười đi để ý cô, xoay người đi xuống phi cơ, Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, đứng lên, theo đi ra ngoài. Thật tốt khi không bị anh nhìn đến, cô chính là lấy nguyên hình của anh cấu tứ viết tiểu thuyết, nếu là hình ảnh tàn bạo như vậy bị anh nhìn đến, nói vậy cô sẽ chết không có tung tích. Phi cơ hạ cánh, Ôn Hường Dương mới biết được, đích đến của hai người là nước Mỹ. Mộ Lăng Khiêm mang cô tới nước Mỹ, làm cái gì?

Tự nhiên trong lòng Ôn Hường Dương nảy lên một cỗ bất an.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 116: Đi Nước Mỹ, Chỉ Vì Muốn Ở Cùng Phòng?

Nước Mỹ.

Rolls-Royce đang chạy trên đường cái, lúc này đã là 9 giờ tối, ngoài cửa sổ xe đèn nê ông lập loè, loang lổ bên trong xe bóng người. Ôn Hường Dương ngồi ở bên cạnh người Mộ Lăng Khiêm, không còn có tâm tư, tư tưởng nào khác, Mộ Lăng Khiêm mới vừa bức cho ba cô ký xuống đơn làm cho Thiệu Kiệt có thể chuyển viện, Cách Cách liền đem Thiệu Kiệt chuyển đi. Không còn có cái gì so với điều này làm cô lo lắng hơn cả.

Ôn Hường Dương bắt đầu đi thả dãi.

Xe cuối cùng ngừng ở trước một khách sạn năm sao cao cấp, Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm xuống xe, đi vào khách sạn. Lúc tiến vào khách sạn, Mộ Lăng Khiêm lập tức lên lầu, Ôn Hường Dương nhìn tình hình trước mắt, chỉ có thể theo sau. Diệp Ảnh không ở đây, Trương trợ lý cũng không có mặt, cô chính là muốn tìm người để dò hỏi tình huống đều không có khả năng. Mộ Lăng Khiêm mở cửa phòng, đi vào. Ôn Hường Dương còn đứng ở cửa.

Mộ Lăng Khiêm dùng dư quang liếc mắt nhìn cô một cái, thanh âm mang theo khuynh hướng cảm xúc mở miệng nói, “Lại đây, đừng ở chỗ đó thất thần nữa.”

Ôn Hường Dương không dám trì hoãn, trong lòng dù có nhiều nghi hoặc cùng lo lắng, đều chỉ có thể lựa chọn ngoan ngoãn đi vào phòng. Nhưng là, anh ngồi phi cơ mười mấy giờ, ngàn dặm xa xôi mang cô tới nước Mỹ, cũng chỉ là vì muốn cùng cô ở nước Mỹ trong một phòng? Ôn Hường Dương thật sự hông thể có biện pháp suy đoán ý tưởng của Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương đi vào phòng, Mộ Lăng Khiêm liền không để ý tới cô, anh xoay người vào phòng tắm. Ôn Hường Dương ở trong phòng, nhìn căn phòng xa hoa, an tĩnh, có thể rõ ràng nghe được tiếng nước trong phòng tắm truyền đến.

Duỗi đầu một đóa, quay đầu cũng là một đóa. Ôn Hường Dương dứt khoát tìm một chỗ ngồi xuống, an vị ở chỗ này, nhìn xem Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc là có ý tứ gì, cùng lắm thì lại bị anh trời lại lần lộn một lần, tính ra như vậy làm trong lòng cô run sợ hơn. Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, làm tốt mọi chuẩn bị thấy chết không sờn. Không biết qua bao lâu, Mộ Lăng Khiêm từ trong phòng tắm đi ra, thấy cô giống như éch xanh phồng lên quai hàm, một bộ muốn tìm người liều mạng, anh nhàn nhạt quét cô liếc mắt một cái, đem khăn lông ném cho Ôn Hường Dương, “Lại đây giúp tôi sấy tóc.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Ôn Hường Dương tiếp nhận khăn lông Mộ Lăng Khiêm ném lại, hướng phía Mộ Lăng Khiêm đi qua. Mới vừa tắm gội xong nên Mộ Lăng Khiêm chỉ mặc một cái áo tắm dài, ngực rắn chắc ẩn hiện ở trong áo tắm dài màu trắng, mới vừa gội đầu cong nên đầu tóc cũng không lãnh ngạnh, nhưng lại mang theo một tia mềm mại hiếm thấy, giọt nước trên tóc theo gương mặt một đường nhỏ giọt, chảy vào ngực anh, biến mất ở chỗ cô không thể nhìn thấy.

Mộ Lăng Khiêm an vị ở trên sofa, Ôn Hường Dương đứng ở trước mặt anh, giúp anh sấy tóc, chỉ cần tầm mắt hạ xuống, là có thể có thể rõ ràng nhìn đến ngực anh, còn mang theo thanh hương độc đáo tán ra hơi thở nam tính của anh. Người nam nhân này, không hút thuốc lá, không uống rượu. Nếu không phải tính tình quá kém, không biết sẽ làm biết bao nhiêu nữ nhân ngã xuống, người sau tiến lên. Không, mặc dù tính tình của anh không được tốt, cũng như cũ sẽ có vô số nữ nhân vì anh như thiêu thân lao đầu vào lửa. Ôn Hường Dương tư tưởng không tập trung, một chút không giúp Mộ Lăng Khiêm sấy tóc, Mộ Lăng Khiêm tự nhiên đã nhận ra cô thất thần, anh ngược mắt liền bắt được cổ tay cô, nhìn đến chính là cô như đi vào cõi thần tiên thiên ngoại, khuôn mặt nhỏ dần dần khôi phục lại.

“Cô đang suy nghĩ cái gì?” Anh hỏi. Ôn Hường Dương đẩy mắt hiện lên một tia né tránh.

Liền nghe Mộ Lăng Khiêm tiếp tục nói, “Cô nghĩ thử xem tôi vì sao mang cô tới nơi này? Tôi vì sao không trừng phạt cô?”

Anh đứng dậy, nâng cằm cô lên, đem cô để ở giữa ngực cùng vách tường, thanh âm trầm thấp hôn hậu ở bên tai cô vang lên, “Cảm thấy tính tình của tôi kém? Hi vọng vô thường? Còn có gì nữa?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngạc nhiên ngẩng đầu.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Anh Ôn Nhu Cùng Tà Mị

“Đừng cả ngày miên man suy nghĩ.” Anh di động môi từ vành tai kiểu xoắn của cô tới rồi khoe miệng, khẽ cắn một ngụm nói, “Đi tắm rửa sạch sẽ rồi quay lại đây.”

Đêm nay Mộ Lăng Khiêm không có lạnh không nóng đối với cô, tương phản, thế nhưng đều không có mang theo một tia dĩ vãng ôn nhu cùng tà mị, cái này làm cho Ôn Hường Dương trong lòng nhảy lên, gương mặt đồng thời nóng lên, một lòng càng là căng thẳng. Cô tắm xong, anh tự mình động thủ lấy máy sấy giúp cô làm khô tóc, rồi mới đưa cô ôm tới rồi trên giường.

Hai người bốn mắt nhìn nhau, cô có chút khẩn trương, so với anh lúc thô bạo đối đãi cô, còn muốn tới khẩn trương hơn.

“Cô sợ cái gì?” Anh thế nhưng cong cong khoe môi, “Yên tâm, chỉ cần cô không chọc tôi, tôi sẽ không xằng bậy.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng liền càng khẩn trương. Chính là, cô khẩn trương chỉ dừng lại không đến một giây, đã bị Mộ Lăng Khiêm làm cho xui xẻo ở trên giường. Chưa bao giờ từng có ôn nhu như thế, làm Ôn Hường Dương quân lính tan rã, không có thô bạo đối đãi, không có ngôn ngữ lạnh nhạt, anh trung cầu hết thấy ý kiến của cô, ngay cả áp dụng cái gì tư thế, anh cứ nhiên đều mở miệng hỏi cô, làm Ôn Hường Dương xấu hổ một khuôn mặt đều đỏ như máu, tựa như cô là bảo bối anh sủng ở lòng bàn tay. Đêm nay Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm làm đến ngất đi, sau đó được Mộ Lăng Khiêm chiều cổ hạ, nặng nề ngủ. Khi Ôn Hường Dương ngủ rồi, Mộ Lăng Khiêm dùng tâm mắt ở trên mặt cô, dần dần lạnh xuống dưới. Anh vươn tay sờ lên khuôn mặt nhỏ của cô, ngón tay thon dài xẹt qua, một đường từ gương mặt di động tới cổ của cô, bàn tay to ôm vòng lấy cổ cô, chỉ cần dùng một chút lực, liền có thể muốn mệnh của cô.

Ngày hôm sau Ôn Hường Dương dưới ánh nắng chiếu xuống, mở mắt, cô quay đầu liền thấy được Mộ Lăng Khiêm ngủ ở bên cạnh người mình, lông mi thon dài, giống như điêu khắc trên gương mặt, hoàn mỹ đến nỗi làm cho Ôn Hường Dương có loại xúc động muốn vuốt tay vuốt ve.

Chỉ là mới vừa thử gọt tay, vận cổ, Ôn Hường Dương liền phát hiện, chỗ cổ tay cô, cổ chân cùng cổ đều rất đau như là bị thứ gì trói lại cả đêm. Trước kia đau đều là toàn thân từ trên xuống dưới, nghiêm trọng nhất chính là eo. Sao lần này như thế nào biến thành thủ đoạn, cổ chân cùng..... Cỗ?

Ở thời điểm Ôn Hường Dương nghi hoặc khó hiểu, Mộ Lăng Khiêm chợt mở mắt. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm tỉnh, mặt cô hơi hơi đỏ lên, Mộ Lăng Khiêm tựa hồ nhìn ra cô e lệ, đảo mắt cũng không có muốn cùng cô nói chuyện, chỉ là đứng lên, lấy áo dài tắm mặc vào đi đến phòng tắm. Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đi, cô cũng vội vàng đi theo đứng lên, mặc quần áo vào. Cô trừ bỏ tay đau, chân đau, cổ đau, trên người còn tàn lưu một ít dấu hôn chưa tiêu tan thì thân thể hoàn toàn không có chút dính nhớp nào, nghĩ đến tối hôm qua Mộ Lăng Khiêm còn giúp cô tắm rửa sạch thân thể. Mộ Lăng Khiêm từ phòng tắm ra lại biến trở về cái vẻ mặt trầm mặc như ban ngày ít nói, tây trang phẳng phiu, làm người khác không dám tới gần.

Anh thấy Ôn Hường Dương vẫn luôn ở trạng thái không tốt như đang suy nghĩ nên làm thêm một số thủ đoạn khác không, ánh mắt anh trầm trầm, đi đến trước mặt cô nói, “Đổi hảo rồi sao? Đổi hảo hiện tại theo tôi đi ra ngoài.”

Ôn Hường Dương đứng lên, gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm đi ở phía trước, cô đi theo phía sau bóng dáng Mộ Lăng Khiêm cao lớn đỉnh bật, hồi tưởng tới việc tối hôm qua, cảm thấy chính mình tối hôm qua chính là đang nằm mơ, Mộ Lăng Khiêm sao có thể có thời điểm ôn nhu tà mị như vậy, anh rõ ràng chính là người đi đến đâu nơi đó đều phát ra đồng hàn khí lạnh là một khúc nam nhân.

Tối rồi khách sạn lâu một, Mộ Lăng Khiêm nói là muốn đi ra ngoài, nhưng anh tựa hồ một chút đều không nóng nảy, còn mang theo Ôn Hường Dương đến nơi này tới ăn bữa sáng. Ôn Hường Dương ăn bữa sáng, nhìn lên Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, quyết đoán quyết định không hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 118: Tỷ Tỷ, Không Tính Toán Cho Ta Giới Thiệu Giới Thiệu Sao?

Hôm nay ra cửa, Mộ Lăng Khiêm không có mang theo tài xế, anh tự mình lái xe, Ôn Hường Dương an vị ở ghế điều khiển phụ. Ôn Hường Dương còn nhớ rõ, lần trước Mộ Lăng Khiêm tự mình lái xe, vẫn là tại thời điểm tâm tình anh thật không tốt, khi đó là ngày giỗ đại ca của Mộ Lăng Khiêm, hai ngày đó Mộ Lăng Khiêm rõ ràng không bình thường, hay là lại là.....

Ôn Hường Dương đột nhiên trong đầu có rất nhiều ý tưởng lung tung rối loạn, nhưng khi cô còn đang suy nghĩ thì xe đã dừng lại, một khắc kia khi cô nhìn đến Hoa Úc, tất cả ý nghĩ đều lập tức trống rỗng.

Đây là một bệnh viện, quy mô toàn bộ bệnh viện cực lớn, trước mắt cô là tòa kiến trúc bệnh viện màu trắng, nếu là Ôn Hường Dương không đoán sai, nơi này chính là nơi lần trước Mộ Lăng Khiêm ở trong điện thoại nhắc tới, bệnh viện Hoa Úc gia thành lập ở nước Mỹ.

“Mộ đại thiếu gia, ngài sao lại tới đây.” Hoa Úc về mặt đưa đám chạy tới, nhìn thấy Ôn Hường Dương cũng không kịp chào hỏi, “Lão nhân gia nếu lại không tới, tiểu tử kia muốn đem tôi lẫn lộn đến chết.”

Ôn Hường Dương khó hiểu nhìn hai người, Hoa Úc đối với Mộ Lăng Khiêm xưng hô có điểm đặc biệt, thời điểm hắn nói giỡn hoặc là thật sự sốt ruột, mới có thể kêu Mộ Lăng Khiêm là Mộ đại thiếu gia, ngày thường kêu đều là lão đại.

“Vào đi thôi.” Mộ Lăng Khiêm lời này là đối Ôn Hường Dương nói.

Ôn Hường Dương trong lòng có điểm suy đoán, chỉ là ở không có xác định trước, cô không dám có kết luận, cô đi theo Mộ Lăng Khiêm cùng Hoa Úc vào bệnh viện, chỉ là còn chưa đi vào, Hoa Úc đột nhiên vỗ đầu một cái, ảo não nói, “Lão đại, tiểu tử tử, các người chờ tôi chút, tôi đi ra ngoài, lập tức quay lại.”

Hoa Úc chạy nhanh như bay, như là lái xe chạy, Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm liếc mắt một cái, thấy Mộ Lăng Khiêm không có bất kì biểu tình gì, cô cũng thu hồi tầm mắt, ngoan ngoãn đứng ở một bên. Hoa Úc rời đi đại khái nửa giờ, mới vô cùng lo lắng gấp rút trở về, trong tay cầm mấy hộp com hộp.

Hắn nhìn Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương, thờ hồn hèn nói, “Hảo, chúng ta có thể lên rồi.”

Ba người một đường đi vào bên trong bệnh viện, lên lầu, đi thang máy lên lầu tám. Hoa Úc dẫn theo người trong tay còn cầm com hộp, tốc độ muốn nhanh hơn, cố tình Mộ Lăng Khiêm lại không nhanh không chậm. Nếu Hoa Úc có lá gan thúc giục Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cảm thấy, hắn khẳng định sẽ mở miệng thúc giục. Ba người đi vào một phòng bệnh ngoại, Hoa Úc dừng bước chân, duỗi tay gõ gõ cửa.

Bên trong cánh cửa truyền đến một đạo thanh âm ôn nhuận như mặt nước thanh triệt, hắn nói: “Vào đi.”

Nghe thanh âm đó, Ôn Hường Dương tâm lộ bộp một chút, cô quay đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, tuy rằng trong lòng có suy đoán, thậm chí là đã chuẩn bị tốt, nhưng khi đối mặt với sự thật trước mắt, cô vẫn là có chút giật mình. Mộ Lăng Khiêm tầm mắt cũng chuyển dời đến trên người Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương còn hơi mang theo khiếp sợ nhìn chăm chú, anh đi đến trước mặt cô, duỗi tay ôm bả vai cô, không có cho Ôn Hường Dương cơ hội cự tuyệt cùng thời gian điều chỉnh tâm lý, ôm Ôn Hường Dương, liền đi theo Hoa Úc vào phòng.

Trong phòng, Hoa Úc đem com hộp vừa mua đặt trên trên bàn, chuẩn bị nói chuyện. Lúc Mộ Lăng Khiêm cùng Ôn Hường Dương đến, nguyên bản đang ở trong phòng bệnh, thanh nhã gãy ốm, lại một chút không ảnh hưởng đến vẻ đẹp của hắn thật giống như một bức họa nam nhân, nâng lên con ngươi, đem tầm mắt từ trên người Hoa Úc chuyển dời đến trên người Mộ Lăng Khiêm tôn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhìn người nằm ở trên giường, tầm mắt hắn dừng ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cô há miệng thở dốc, liền nghe người nằm ở trên giường, mỉm cười nói, “Chị, không tính toán giới thiệu cho em đây là ai sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 119: Em Trai Thiệu Kiệt

Người nằm ở trên giường, đúng là em trai Ôn Hường Dương - Là người được Nghiêm Khắc đón đi Ôn Thiệu Kiệt. Ôn Hường Dương còn không có từ nào có thể hình dung tình huống quý dị này, lúc cô đang muốn tập trung lấy lại tinh thần đã bị Mộ Lăng Khiêm ôm đi tới trước mặt Ôn Thiệu Kiệt, “Mộ Lăng Khiêm, bạn trai chị cậu.”

Ôn Thiệu Kiệt có chút phát ngốc nhìn Ôn Hường Dương, lại nhìn Mộ Lăng Khiêm, hồi tưởng lúc cậu đi vào nơi này, cậu cười cười nói, “Chị của em thoát nhìn cũng không có thích anh a.”

Đứng ở một bên Hoa Úc nghe được lời Ôn Thiệu Kiệt nói, cậu nhóc này không muốn sống sao, lại nhìn qua biểu tình của Mộ Lăng Khiêm, hắn vội vàng tiến lên hoà giải, nói tránh đi, “Cậu không phải muốn ăn cái gì sao? Tôi đem đồ cậu muốn ăn mua rồi nè.”

Ôn Thiệu Kiệt cũng không có để ý tới Hoa Úc, tầm mắt cậu từ đầu đến cuối đều dừng lại ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cậu chỉ chỉ đầu mình, như là uy hiếp mở miệng nói, “Thân thể tôi là không tốt, nhưng là đầu óc thực sự tốt. Cho nên, đừng khi dễ chị của tôi, càng đừng lấy tôi tới uy hiếp chị của tôi.”

Ôn Hường Dương thấy tính tình Ôn Thiệu Kiệt, cô ôm cánh tay Mộ Lăng Khiêm, liền nhìn Ôn Thiệu Kiệt cười nói, “Thiệu Kiệt, em nói bậy cái gì đấy? Đây chính là anh rể tương lai của em.”

Hai đứa em trai này của cô, từ nhỏ liền che chở cô, một đứa dù thân thể không tốt nhưng chỉ số thông minh cao dọa người, một đứa đầu óc không tốt lắm nhưng lại là từ tiểu đi học các loại võ thuật phòng thân. Nếu là Thiệu Kiệt không có bị tra ra bệnh này, Thiệu Tuấn không có mất tích, cô căn bản là sẽ không bị kẻ nào khi dễ.

“Hy vọng như thế.” Ôn Thiệu Kiệt chỉ là nhàn nhạt mỉm cười nói.

Hai ngày trước, cậu nửa đường bị người của Nghiêm Khắc an bài đến bệnh viện, bắt cóc tới nơi đây. Thời điểm cậu tỉnh lại, liền lợi dụng mọi loại thủ đoạn tìm hiểu rõ ràng tình huống của mình, trong cùng một ngày, bắt được Hoa Úc uy hiếp, đem Hoa Úc trở thành tiểu nô lệ như sai sử. Nếu không phải thân thể cậu không cho phép cậu tiếp xúc với máy tính cùng đồ vật linh tinh, thì cậu tùy tiện tiện tiện là có thể phá được cơ sở dữ liệu của công ty khác, càng có thể lợi dụng đầu óc mình kiếm được mấy vạn tiền.

“Thiệu Kiệt, thân thể em tốt lên chút không? Gần đây có chỗ nào không thoải mái không?” So với Thiệu Tuấn, Ôn Hường Dương càng sợ Thiệu Kiệt người trước mắt thoát nhìn yếu đuối mong manh, nhưng chỉ số thông minh cao tới trình độ biến thái.

Cô không nghĩ cho Ôn Thiệu Kiệt biết cô bị bao dưỡng. Đặc biệt là, cô là bởi vì kiếm không đủ phí chữa bệnh cho cậu, mới bị bao dưỡng. Cô là người chị thật vô dụng, cô lại không thể làm em trai cô người vẫn luôn bệnh nặng trong người vì chuyện của cô mà nhọc lòng.

Ôn Hường Dương ánh mắt lo lắng quan tâm dừng ở trong mắt Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Thiệu Kiệt lộ ra mỉm cười, an ủi Ôn Hường Dương nói, “Khá hơn nhiều. Chỉ là, chị à, em không phải thích cái bệnh viện này, em có thể chuyển viện không?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, còn chưa trả lời. Tầm mắt Mộ Lăng Khiêm nhìn về phía Ôn Thiệu Kiệt đã có sự biến hóa, Ôn Thiệu Kiệt chỉ là mang theo mỉm cười nhìn Mộ Lăng Khiêm, không chút nào sợ hãi ánh mắt lạnh băng của Mộ Lăng Khiêm.

Đứng ở một bên Hoa Úc nghe được Ôn Thiệu Kiệt nói không thích nơi này, hẳn có chút kích động nói, “Trong ngày mai, những chuyên gia trị liệu bệnh bạch cầu liên sẽ tụ tập ở đây. Cậu là điên rồi sao? Tôi giúp cậu chạy chữa miễn phí, lão đại nhà tôi còn thỉnh người tới trị liệu bệnh cho cậu, cậu cứ nhiên còn nói cậu không thích bệnh viện nhà tôi?!”

Ôn Hường Dương tuy rằng cũng hy vọng cùng Mộ Lăng Khiêm phân chia giới hạn, chỉ là bên Mộ Lăng Khiêm tài nguyên thật sự so với Nghiêm Khắc bên kia tốt hơn, đối với Thiệu Kiệt bệnh tình cũng có lợi. Cô chỉ là muốn cho Thiệu Kiệt tiếp thu nơi trị liệu tốt nhất mà thôi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Đối Xử Với Chị Của Tôi Tốt Một Chút

Editor: Hyna Nguyễn

“Thiệu Kiệt, bệnh viện này khá tốt, em trước lưu tại nơi này tiếp thu trị liệu, được không?” Ôn Hường Dương dùng ngữ khí thương lượng cùng Ôn Thiệu Kiệt nói.

Ôn Thiệu Kiệt nhìn ánh mắt Ôn Hường Dương khẩn cầu chờ mong, con ngươi cậu hiện lên một đạo ám quang, ngẩng đầu nhìn về phía Mộ Lăng Khiêm, “Đối xử với chị của tôi tốt một chút. Không phải mỗi người đều có thể dùng sức mạnh cùng thủ đoạn đoạt lấy.”

Người chị này của cậu từ nhỏ nào từ liền không tốt, ngày thường thoát nhìn hung thần ác sát rất lợi hại, nhưng trên thực tế chính là trong đầu là một người ngốc không có suy nghĩ.

“Đoạt lấy tới?”

Ôn Hường Dương nghe câu nói đó, nhìn phía Mộ Lăng Khiêm. Hay là, Thiệu Kiệt cho là Mộ Lăng Khiêm đoạt lấy từ bên phía Nghiêm Khắc? Nếu là như vậy, Nghiêm Khắc tìm không thấy Thiệu Kiệt muốn lo lắng gần chết chứ? Ôn Hường Dương theo bản năng muốn đi tìm di động, Nghiêm Khắc hiện tại còn không có gọi điện thoại cho cô, một khả năng chính là di động của cô không điện được, một loại khả năng khác chính là Nghiêm Khắc sợ cô lo lắng, cố ý không nói cho cô biết. Cô mới vừa tìm được một nửa, hậu tri hậu giác phát hiện, Mộ Lăng Khiêm liền ở bên người cô, cô hiện tại muốn gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc, không phải là muốn tìm chết sao? Cô vội vàng thu hồi di động trên tay, làm bộ cái gì cũng chưa phát sinh tiếp tục đứng đó. Chỉ là động tác mờ ám đó của cô sớm đã rơi vào trong mắt Mộ Lăng Khiêm, làm ánh mắt Mộ Lăng Khiêm ám trầm một chút.

“Chị, em nơi này không có việc gì, chị đi về trước đi. Lại nói cho dù có việc.....” Ôn Thiệu Kiệt tầm mắt rơi xuống trên người Hoa Úc, mỉm cười nói, “Cũng có Hoa bác sĩ ở đây mà.”

Hoa Úc bị Ôn Thiệu Kiệt tươi cười làm toàn thân trên dưới đều nảy lên một trận nổi da gà. Hẳn kỳ thật đặc biệt muốn cho Ôn Thiệu Kiệt cắt đi, nhưng là lại luôn là tự ngược, theo bản năng thỏa mãn yêu cầu Ôn Thiệu Kiệt đưa ra. Đặc biệt là hai ngày này, Hoa Úc cảm thấy hẳn đều muốn thành bệnh tâm thần. Mộ Lăng Khiêm mang cô đến nước Mỹ, chính là vì mang cô tới gặp Thiệu Kiệt. Cái hành động này của anh tức khắc làm cô nguyên bản tưởng rằng toàn bộ thành ảo ảnh. Thiệu Kiệt nếu là ở trong tay Mộ Lăng Khiêm, cô vì muốn Thiệu Kiệt được trị liệu tốt nhất, cô nhất định phải nịnh bợ anh, mà không phải cùng anh phân rõ giới hạn. Nhận thức được điều này, làm trong lòng Ôn Hường Dương có chút ghen muốn chết, nguyên nhân ghen muốn chết chính là cứ nhiên cô nghĩ đến Mộ Lăng Khiêm cùng Lý Lam Hi cùng nhau xuất hiện tại khách sạn Dạ hội. Không có cách nào, vì để Thiệu Kiệt có thể được trị liệu tốt nhất, Mộ Lăng Khiêm như bệnh AIDS, cô đều sẽ đem anh coi như Thái thượng hoàng phùng nơi tay lòng bàn tay, toàn tâm toàn ý hầu hạ. Ôn Thiệu Kiệt thân thể không tốt, thời gian người nhà tới thăm đều là hữu hạn, mỗi ngày cũng không thể cùng người nói quá nhiều. Ôn Hường

Dương thấy cậu một lúc, liền cùng cậu cáo biệt, nói là ngày mai lại đến thăm cậu.

Rời khỏi phòng bệnh của bệnh viện, Ôn Hường Dương xác định Ôn Thiệu Kiệt sẽ không nghe được thanh âm cô, cô dừng bước chân, nhìn người nam nhân đi ở bên cạnh cô nói, “Mộ thiếu, tôi thực xin lỗi. Đồng thời, cũng cảm ơn anh.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn người tiểu nữ nhân đứng ở trước chính, cúi đầu, còn đối với anh khom lưng. Anh duỗi tay nâng cằm cô lên, tầm mắt sâu thẳm nhìn thẳng vào đồng tử của cô, “Hy vọng cô nhớ kỹ lời cô hôm nay nói qua. Tôi không hy vọng lại nhìn đến cô cùng nam nhân khác dây dưa không rõ.”

Ôn Hường Dương cũng không có giải thích điều gì, chỉ là trở về một chữ, “Vâng.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương như vậy, cau mày, thu hồi tay mình, lãnh đạm mở miệng nói, “Em trai cô có nhóm máu là hiếm thấy gấu trúc, có thể cùng máu hân tương đối ít, tôi sẽ tiếp tục phái người tra tìm.”

Nhóm máu hiếm của em trai mình Ôn Hường Dương đã sớm biết. Mặc kệ Mộ Lăng Khiêm là xuất phát từ cái mục đích gì, anh có thể làm được một bước này, cô đã thực cảm kích.

Liền ở thời điểm Ôn Hường Dương cảm kích tâm tình, Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa mở miệng nói, “Tôi có việc về nước trước. Cô nếu muốn lưu tại nơi này mấy ngày này có thể lưu lại.” Nói đến chỗ này, con người anh nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương mang ý cảnh cáo gần từng chữ, “Nhưng là, đừng làm cho tôi phát hiện, cô đi gặp người không nên thấy.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 121: Tiểu Tử Thúi, Em Nói Lời Đây Là Có Ý Tứ Gì?

Editor: Hyna Nguyễn

Người không nên thấy? Chính là chỉ Nghiêm Khắc sao? Nếu không phải liên quan đến việc của Thiệu Kiệt, coo cũng không nghĩ đi gặp Nghiêm Khắc, vị hôn thê kia của Nghiêm Khắc, cô không thể trêu vào.

“Mộ thiếu, ngài yên tâm. Tôi khẳng định sẽ ngoan ngoãn nghe lời, anh nếu là có việc, anh liền đi về trước đi.” Ôn Hường Dương nói, còn vờn hai tay đối với Mộ Lăng Khiêm gãi gãi, ý vì tái kiến.

Mộ Lăng Khiêm quét mắt liếc cô một cái, liền ở lúc Ôn Hường Dương mỉm cười, tính toán nói thời điểm tái kiến, Mộ Lăng Khiêm đột nhiên tiến lên, một phen liền chế trụ cái ót cô, đem cô đề ở trên tường, hung hăng hôn đi xuống. Chờ Ôn Hường Dương hoàn hồn, Mộ Lăng Khiêm đã rời đi, chỉ có khoe miệng lưu độ ẩm bị anh cắn được phá da môi, chứng thực phát sinh vừa rồi hết thảy là chân thật. Mộ Lăng Khiêm trong ngày liền trở về nước.

Ôn Hường Dương lưu tại nơi này, cô ở lại đến khi những bác sĩ do Mộ Lăng Khiêm mời tới cho Ôn Thiệu Kiệt cùng những bác sĩ đó hào hào giao lưu. Cô tuy rằng không phải đặc biệt hiểu, nhưng tốt xấu cũng là hai học vị lấy được giấy chứng nhận. Cùng ngày, Mộ Lăng Khiêm đi rồi, Ôn Hường Dương tìm đi động, quả nhiên thấy được rất nhiều cuộc gọi điện bị nhờ, cô vội vàng gọi điện thoại lại cho Nghiêm Hân, nói cho Nghiêm Hân, cô đã giúp Thiệu Kiệt ra viện, còn để Nghiêm Hân nói cho Nghiêm Khắc, không có việc gì, không cần lo lắng.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương một mình tới bệnh viện thăm Ôn Thiệu Kiệt, Ôn Thiệu Kiệt cũng không có dò hỏi Ôn Hường Dương về Mộ Lăng Khiêm, làm cho Ôn Hường Dương nhẹ nhàng thở ra, cô đem mới vừa đem canh cá ra, nhìn Ôn Thiệu Kiệt cười nói, “Thiệu Kiệt, chị hôm nay buổi sáng làm chút canh cá, em nếm thử xem?”

Ôn Thiệu Kiệt nhìn Ôn Hường Dương, không nói gì.

Qua một lúc, cậu mở miệng nói, “Chị, người nọ là Nam Đức thị người Mộ gia sao?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhìn Ôn Thiệu Kiệt, trầm mặc trong chốc lát, mới trả lời nói, “Đúng vậy.”

“Chị, chị nếu là thích hân, hân đối với chị cũng là nghiêm túc, em sẽ đồng ý chị qua lại với hân. Nhưng nếu là nguyên nhân khác, em hy vọng chị có thể cách hân xa một chút, chỉ số thông minh của chị không đủ để chống đỡ để đứng ở bên người hân đâu.”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Tiểu tử thúi, em nói lời này là có ý tứ gì? Em lại thiếu đòn sao? Em nói chị chỉ số thông minh thấp, là có ý tứ gì a? Em đồ tiểu tử hỗn đản này!” Ôn Hường Dương duỗi tay cho Ôn Thiệu Kiệt một cái đánh.

Ôn Thiệu Kiệt ôm lấy đầu bị đánh, có chút bất đắc dĩ trốn tránh nói, “Chị, xem như em nói sai rồi. Chị thật muốn cùng hân ở bên nhau, chị nhớ rõ có việc

gì thì gọi điện thoại cho em, em bên này cũng giúp chị tìm hiểu chút tin tức.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lại nhấc chân đạp Ôn Thiệu Kiệt một chân. Cái hài tử đáng chết này, nói giống như là cô sẽ bị người bán, còn giúp cô định ra số tiền. Chỉ số thông minh của cô có thấp như vậy sao? Cô rõ ràng dựa vào đầu óc thông minh của chính mình thi đậu đại học tốt nhất Nam Đức thị, còn cầm giấy chứng nhận song học vị, còn đại biểu trường học dự thi, lấy thứ tự, cô nơi nào không thông minh a?

“Chị, đừng đánh, đừng đánh. Bất qua chị là nói giỡn thôi, chị nhớ rõ chiều cổ hạo chính mình. Sự tình của anh trai, em bên này cũng ở phái người tìm, chị đừng quá lo lắng.”

“Em.....”

“Hảo, chị trở về đi. Em có việc gì sẽ báo bác sĩ Hoa thông báo cho chị.”

“Em tiểu tử thái này, em lại đuổi chị đi.” Ôn Hường Dương nói là nói như vậy, nhưng mắt thấy Ôn Thiệu Kiệt một bộ dáng muốn nghỉ ngơi, cô vẫn là dặn dò vài câu, rồi đi phòng bệnh.

Năm sáu vị chuyên gia thực nhanh liền đến, Ôn Hường Dương theo thứ tự bái phòng qua, hy vọng bọn họ có thể tận tâm tận lực trị liệu cho Ôn Thiệu Kiệt, còn đem tình huống của Ôn Thiệu Kiệt cụ thể nói một lần.

Ôn Hường Dương ở nước Mỹ ba ngày. Ngày thứ tư, đã bị Ôn Thiệu Kiệt đuổi trở về. Ôn Hường Dương không có biện pháp, chỉ có thể mua vé máy bay hồi Nam Đức thị đi. Cô đơn độc ở nước Mỹ bốn ngày thời gian, Mộ Lăng Khiêm không có cho cô gọi điện thoại qua. Nếu không phải hai người còn duy trì quan hệ bao dưỡng, nếu không phải Mộ Lăng Khiêm rời đi trước còn đã cảnh cáo cô, Ôn Hường Dương thật muốn cảm thấy, kỳ thật bọn họ chính là hai cái người xa lạ không quen biết lẫn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 122: Tiểu Loli Học Sinh

Editor: Hyna Nguyễn

Ôn Hường Dương trở lại Nam Đức thị, trở lại biệt thự, mở cửa biệt thự ra, nhìn đến chính là biệt thự lạnh như băng, cô ở biệt thự đi quanh một vòng, liền phát hiện nơi này như là vài ngày không có người ở qua. Mộ Lăng Khiêm rõ ràng so cô về sớm hơn tới bốn ngày. Hay là sau khi anh trở về Nam Đức thị, căn bản là không có về biệt thự? Kia anh sẽ đi nơi nào đâu?

Ôn Hường Dương cảm thấy chính mình không thể lại suy nghĩ, cũng không thể đi quản việc của Mộ Lăng Khiêm, nếu không cô chính là không có việc gì tự tìm việc, tự mình chuốc lấy cực khổ, dù sao điều cô muốn chỉ là một tháng hai mươi vạn khối phí bao dưỡng của anh. Trở lại biệt thự, Ôn Hường Dương cũng không nghĩ quét tước phòng, cô nấu cho chính mình một chén mì gói, tắm rửa sạch sẽ một lần, liền trở về phòng, nằm ở trên giường. Cô ngủ một giấc đến giữa trưa ngày hôm sau, cô nằm ở trên giường vẫn là không nghĩ đến, đúng lúc này di động vang lên, cô sờ đến di động, ấn tiếp nghe, “Uy, người hảo.”

“Dương Dương lão sư, cô có phải hay không cần em? Cô đều đã lâu không có tới nhà của em. Daddy nói, cô rất bận, chính là, em thật sự rất nhớ cô.....”

Gọi điện thoại tới cư nhiên là tiểu Loli học sinh của Ôn Hường Dương, nghe nói như thế, Ôn Hường Dương từ trên giường ngồi dậy, “Là cô không tốt, cô buổi chiều liền tới bồi Viên Viên, được không?”

“Hảo, Dương Dương lão sư tốt nhất.” Di động kia đầu truyền đến thanh âm vui vẻ của tiểu Loli.

Ôn Hường Dương treo điện thoại, liền đứng lên, thay đổi một bộ quần áo, liền ra cửa. Cô ngồi ở trên xe buýt, liền nghe được bên người có hai học sinh nữ trang điểm đang nói bát quái.

“Ngươi xem, lại là tin tức của Lý Lam Hi, cô ấy đều có vài đầu đề trên trang nhất, cũng không biết cùng cùng cô ấy hẹn hò rốt cuộc là ai. Cậu nói xem cô ấy có thể hay không gả vào hào môn?”

“Quản cô ấy có thể hay không làm gì, bất quá này nam nhân chỉ là một cái bóng đáng liền cảm thấy hảo soái a.”

“Cậu đồ hoa si này!”

“Cậu mới là hoa si đó, nhân gia này chỉ là lòng yêu cái đẹp bình thường thôi.”

Ôn Hường Dương nhìn hai nữ hài đùa giỡn phía trước, tầm mắt cô dừng ở trên tờ báo các nàng cầm kia, lần trước chỉ là gặp gỡ tình cờ, lần này đã là cùng nhau ăn bữa tối dưới ánh nến, còn bị chụp tới bóng dáng. Mộ Lăng Khiêm vội vã trở về như vậy, biệt thự đều không quay về ở, chính là vì cùng Lý Lam Hi hẹn hò sao? Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, nhìn ảnh chụp trên tờ báo, cô thở phào nhẹ nhõm thật dài, mặc kệ như thế nào, cô đều phải suy xét đường lui cho thật tốt. Ôn Hường Dương đến trạm, xuống xe, còn chưa đi đến biệt thự của tiểu Loli, rất xa liền thấy tiểu Loli hướng phía cô chạy qua, chạy đến trước mặt cô, một phen liền ôm lấy cô.

“Dương Dương lão sư, em còn tưởng rằng cô cũng không cần em nữa.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng nảy lên một cỗ thương tiếc, tiểu Loli từ nhỏ liền không có mẹ, ba của cô bé lại suốt ngày vội vàng công tác, căn bản mặc kệ cô bé, so với cô có điểm đáng thương hơn.

“Lão sư như thế nào sẽ không cần em chứ?” Ôn Hường Dương bế tiểu Loli lên, cười nói, “Gần đây có ngoan hay không? Lão sư không ở đây, bài tập đều làm tốt sao?”

“Đều làm tốt.” Tiểu Loli cầu bao đường, ánh mắt trông mong nhìn Ôn Hường Dương.

Ôn Hường Dương nhìn tiểu Loli như vậy, cười liền hôn cô bé một ngụm. Trưa hôm đó, Ôn Hường Dương chính là ở nhà của tiểu Loli, miễn phí bồi tiểu Loli học tập suốt một buổi chiều. Vào lúc ban đêm, ba tiểu Loli trở về nhà, thấy Ôn Hường Dương ở đây, hần lễ phép gật gật đầu.

Ba của Tiểu Loli là La Phong, ba mươi ba, ba bốn tuổi, đúng là tuổi tác mà một nam nhân thành thực nhất phong hoa chính mậu, người nam nhân này có thành công có nội liêm khí chất, đối nhân xử thế cũng rất là săn sóc. Tiểu Loli cực độ luyến tiếc Ôn Hường Dương, dưới tình huống còn muốn lưu Ôn Hường Dương ăn cơm, La Phong nhìn phía Ôn Hường Dương dò hỏi, “Không biết Ôn lão sư, có thể cho tôi ít mặt mũi không?”

“Dương Dương lão sư, cô liền bồi em đi ăn một bữa cơm đi, cầu xin cô đó.” Tiểu Loli ôm Ôn Hường Dương thật đáng thương thỉnh cầu nói, giống như chỉ cần Ôn Hường Dương không đáp ứng, cô bé là có thể lập tức khóc ra tới bộ dáng đáng thương.

Ôn Hường Dương nhất thời chịu không nổi thỉnh cầu của tiểu hài tử, cô chỉ có thể ngượng ngừng đáp ứng, ôm tiểu Loli, lên xe của La Phong, đến nhà ăn mà La Phong mới vừa dự định đi ăn cơm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123

Editor: Thùy Tiên.

La Phong dự định sẽ ăn tại nhà hàng ở thành Nam của Nam Đức, nhà hàng đó nằm ở giữa sườn núi giữa sườn núi, toàn bộ nhà hàng lấy com Tây là là món chủ đạo, hoàn cảnh ở lộ thiên có com Tây, bóng đêm, ánh đèn, âm nhạc, tự nhiên làm cho nó mang hơi thở của sự lãng mạn, là nơi mà những người thành công ở Nam Đức thị dân người yêu tới tiêu tiền, cũng là nơi có phí cao nhất.

Vừa đến nơi, La Phong liền thân sĩ giúp Ôn Hường Dương mở cửa xe, đem Ôn Hường Dương mời xuống xe. Ôn Hường Dương có chút không quen, nhưng vẫn là đối La Phong gật gật đầu, lấy kỳ cảm tạ, ôm tiểu Loli xuống xe, vào nhà ăn.

Đi vào nhà ăn, được đưa tới lộ thiên, trên bàn com ngồi xuống, trên bàn cắm một vài ngọn nến, bên cạnh người là những người trên tay đang kéo đàn violon, tuy nói là ở lộ thiên hoàn cảnh có ích com, nhưng giữa mỗi vị khách đều cách nhau một tấm bình phong, tránh cho sẽ không quấy rầy đến đối phương, Trung Quốc và Phương Tây kết hợp nhà hàng này đúng là một nhà hàng đặc sắc.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên chỗ ngồi, nhìn thấy bầu không khí như vậy, cô chẳng những cảm thấy trong lòng đặc biệt không thoải mái không thoải mái, mà trên mặt cũng có chút xấu hổ, cô thấy đúng ra, La Phong thật không thích hợp để mời cô đến nhà hàng có bầu không khí như thế này để ăn cơm.

“Cô giáo Ôn, cô nhìn xem có cái gì muốn ăn?” La Phong vẫn là thực thân sĩ, Ôn Hường Dương bất đắc dĩ, chỉ có thể tiếp nhận thực đơn La Phong đưa qua, tùy tiện chọn một vài món ăn, lại hỏi tiểu Loli thích ăn cái gì.

Tiểu Loli cả đêm đều thật cao hứng, bé thấy Ôn Hường Dương hỏi mình thích ăn cái gì, bé chỉ vào món ốc sên ở trên thực đơn, vui vẻ nói, “Cô Dương Dương, con muốn ăn ốc sên.”

“Ách.....”

Ôn Hường Dương bị ba của tiểu Loli này yêu thích đã làm cho có chút cũng chưa về thần, đợi cô lấy lại tinh thần, cô nhìn tiểu Loli, dùng miệng lưỡi thương lượng nói, “Viên Viên, những bạn nhỏ nên ăn nhiều rau dưa, chúng ta gọi thêm một phần salad rau dưa, được không?”

Tiểu Loli nghiêng đầu nghĩ nghĩ, lộ ra một nụ cười thật tươi, giòn sinh trả lời nói, “Hào.”

La Phong đang xem đến Ôn Hường Dương cùng con gái chính mình hồ động thời điểm, ngược mắt nhìn phía Ôn Hường Dương, nhìn đến chính là khuôn mặt ôn nhu điềm tĩnh, tại đây dưới ánh trăng, năm tháng tĩnh hảo.

Ôn Hường Dương không phải ngốc tử, cô là phản ứng trì độn chút, nhưng đối mặt với ánh mắt của một người đàn ông xa lạ, lại là từ người đàn ông không thể hiểu được vì sao lại mang cô tới một nhà hàng như vậy ăn cơm, cô liền có chút không thoải mái.

Sau khi đồ ăn đều đã được mang lên, Ôn Hường Dương nhận ra được tầm mắt của La Phong vẫn là thường thường dừng lại ở trên người cô, cô liền lấy có muốn đi toilet, đem tiểu Loli ôm đến để tiểu Loli ngồi lên trên ghế, hỏi thăm toilet nằm ở chỗ nào, đứng dậy hướng về phía toilet đi.

Nếu không phải thật sự thực thích tiểu Loli, nếu không phải cô vốn không biết là tới loại địa phương này ăn cơm, cô là quả quyết sẽ không đáp ứng tới ăn này bữa cơm.

Ôn Hường Dương vào toilet, đang đứng ở trước gương, cau mày nhìn chính mình trong gương, nghĩ đợi chút nên nói như thế nào với La Phong chuyện cô muốn về, bên cạnh cô bỗng xuất hiện thêm một cô gái xinh đẹp.

Cô gái này mặc một bộ váy dài màu lam, đem dáng người cao gầy phụ trợ vô cùng nhuần nhuyễn.

Nhưng mà, hấp dẫn lực chú ý của Ôn Hường Dương không phải dáng người của cô gái này, cũng không phải khuôn mặt mê người nhìn giống người ngoại quốc của cô ấy, mà là cô này là —— Lý Lam Hi!

Là đối tượng xuất quỷ của Mộ Lăng Khiêm!

Không, phải nói là người phụ nữ Mộ Lăng Khiêm chính thức bồi đã nhiều ngày.

Lý Lam Hi đã nhận ra tầm mắt của Ôn Hường Dương, cô dặm lại lớp trang điểm hòa nhã, nhướng mày đối với Ôn Hường Dương câu môi cười, dùng một loại thái độ cực kỳ cao ngạo mở miệng nói, “Lấy ra đây đi.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 124: Nhìn Thấy Bọn Họ Ở Cùng Nhau

Ôn Hường Dương có chút không rõ lời nói của Lý Lam Hi.

Lấy cái gì ra? Chẳng lẽ cô ta còn biết cô, biết Mộ Lăng Khiêm đang bao dưỡng cô?

Liên ở thời điểm Ôn Hường Dương cái biết cái không nhìn Lý Lam Hi, Lý Lam Hi trên mặt đã xuất hiện tia không vui, “Loại người giống như cô, tôi đã thấy nhiều. Cô canh giữ trong WC chờ tôi, còn không phải là muốn tôi ký tên sao? Nếu muốn ký tên, thì hãy mau chóng lấy bút vở ra, đừng ở chỗ này làm chậm trễ thời gian của tôi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhưng thật ra nhìn không được nở nụ cười.

Vị đại minh tinh này không khỏi quá tự kỷ đi?

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương cư nhiên đang cười, còn tưởng rằng Ôn Hường Dương là đang cười nhạo cô ta.

Khuôn mặt cô ta cũng hoàn toàn trầm xuống dưới, nếu không phải người quản lý của cô ngăn chặn dò vạ dận dò, tuyệt đối không thể lại ra mặt trái tin tức, cô hiện tại thật muốn cho Ôn Hường Dương một cái tát, làm cái đã nha đầu không biết trời cao đất dày này quỷ xuống đất cầu xin tha thứ.

Lý Lam Hi cuối cùng chỉ là hung tợn trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, dầm đôi giày cao gót hơn mười centimet, rời khỏi WC.

Ôn Hường Dương nhìn bóng dáng rời đi của Lý Lam Hi, tươi cười trên mặt cô dần dần tan đi. Cô không biết chính mình muốn làm cái gì, chỉ là cô thể nhưng lén lút đuổi kịp Lý Lam Hi, một đường phía trước đuổi theo cô ta.

Thẳng đến nhìn đến Lý Lam Hi vòng qua bình phong, ngồi vào trên vị trí kia, nhìn đến người đàn ông ngồi ở đối diện Lý Lam Hi kia.

Hai lần trước đều chỉ là ở trên báo chí nhìn thấy chứng cứ hai người ở bên nhau, tuy rằng Mộ Lăng Khiêm thừa nhận, nhưng là Ôn Hường Dương cũng không có nhiều ít cảm giác, nhưng lần này là ở trong hiện thực nhìn đến hai người ở bên nhau, Ôn Hường Dương trong lòng lại là tự vị nói không nên lời.

Mộ Lăng Khiêm an vị ở đối diện Lý Lam Hi, hắn nói hắn không uống rượu, chính là trên bàn bày hai cái cốc có chân dài, bên trong chính là một nửa ly rượu vang đỏ vẫn còn sót lại. Mộ Lăng Khiêm đang vì Lý Lam Hi lột tôm, ánh mắt gian như vậy chuyên chú một biểu tình ôn nhu, là ánh mắt cô chưa bao giờ gặp qua.

A.....

Nhìn đến biểu tình chuyên chú như vậy của Mộ Lăng Khiêm trong người cô giống như bị trúng độc được làm cho người ta hít thở không thông, nghĩ đến thái độ lạnh nhạt thô bạo kia của Mộ Lăng Khiêm khi cùng cô ở bên nhau, Ôn Hường Dương tự giễu cong cong khóe miệng, thu hồi tầm mắt.

Cô cùng hắn vốn dĩ chính là quan hệ bao dưỡng và bị bao dưỡng, hắn là kim chủ của cô, hắn muốn ăn cơm cùng người phụ nữ nào, cùng cô một chút quan hệ đều không có, một chút đều không có.

Ôn Hường Dương trở về trước bàn ăn của chính mình, La Phong nhìn rõ ràng không phải đặc biệt cao hứng, Ôn Hường Dương còn chưa có ăn uống gì, hắn buông xuống dao nĩa trong tay, nhìn Ôn Hường Dương dò hỏi, “Chính là đồ ăn không hợp khẩu vị ăn uống của cô sao?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, cũng buông xuống dao nĩa trong tay.

“La tiên sinh, thời gian không còn sớm, tôi cần phải trở về, cảm ơn anh đêm nay khoản đãi.” Ôn Hường Dương nói, nhìn phía tiểu Loli, mỉm cười nói, “Viên Viên, cô giáo đi về trước, con trở về phải thật ngoan ngoãn nghe daddy của con nói, biết không?”

Tiểu Loli liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, lại nhìn phía La Phong, ngoan ngoãn gật gật đầu, “Cô Dương Dương, lần sau học bỏ túc, cô sẽ đến đúng giờ sao?”

Ôn Hường Dương trầm mặc một lát, không đành lòng cự tuyệt, đành gật gật đầu nói, “Đương nhiên.”

“Cô giáo Ôn, tôi đưa cô đi.” La Phong nhìn ra Ôn Hường Dương không vui, hắn cũng có chút bất đắc dĩ, thật sự hắn cũng không biết là phải ăn cơm ở chỗ này, thật sự là hắn không hiểu cùng các cô gái ăn cơm bên trong này sẽ thành ý tứ méo mó vậy, nơi này là do trợ lý hắn chọn, hắn nếu là sớm biết rằng nơi này là như vậy, hắn quả quyết sẽ không mang Ôn Hường Dương tới.

Hắn đối Ôn Hường Dương là có chút hảo cảm, rốt cuộc người có thể đem tiểu ác ma nhà hắn dạy dỗ thành tiểu thiên sứ, trên đời này chỉ có Ôn Hường Dương mà thôi, hiện giờ xảy ra chuyện như thế, hắn cũng không biết phải làm thế nào để cùng Ôn Hường Dương hòa thuận một chỗ

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Anh Không Cần Ở Cùng Lý Lam Hi Sao?

Ôn Hường Dương nhìn phía La Phong, thấy hắn trong mắt tràn đầy thành khẩn cùng chân thành tha thiết, lại nghĩ vậy nhưng là đang ở giữa sườn núi, liền đáp ứng rồi xuống dưới, “La tiên sinh, vậy phiền toái anh đưa tôi đến trạm xe buýt dưới chân núi.”

“Hảo.” La Phong thấy Ôn Hường Dương không muốn hắn biết chỗ ở của mình, hắn cũng không có cưỡng cầu.

Ôn Hường Dương trở về biệt thự, biệt thự vẫn là trống rỗng, lạnh như băng, cô mở đèn, ánh đèn sáng lên, nhưng tại đây ban đêm, vẫn là có chút lạnh, lạnh đến nỗi cô cảm thấy cái này biệt thự quá lớn, đến nỗi cô muốn dọn về tiểu chung cư của cô ngày xưa.

Cô cũng không biết chính mình muốn làm cái gì.

Chỉ là ngồi vào trên sofa, cô đột nhiên liền không muốn động đậy.

Cô cũng không nghĩ về phòng.

Cô cứ như vậy, một người ngồi ngáy người trên sofa, mở ra đèn, nhìn trần nhà phát ngốc.

Ôn Hường Dương không biết chính mình là khi nào ngủ, chỉ là ngày hôm sau tỉnh lại, cô mở to mắt, phát hiện chính mình thế nhưng là ở trong phòng.

Cô có chút buồn bực, Cô là khi nào trở lại phòng?

Cô ngồi dậy, liền thấy trên sofa bên cạnh có một bộ âu phục, đó là quần áo của Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương xuống giường, đi đến trước sofa, cầm lấy bộ âu phục trên sofa, mở cửa, đi rồi đi xuống.

Mới vừa đi đến cửa thang lầu, liền nhìn thấy bên trong nhà ăn, một người mặc chiếc áo sơ mi đen ngồi đó, mặt mày rõ ràng, khuôn mặt của Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng đang ngồi ở trên bàn cơm uống nước sôi để nguội, xem báo chí.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa thang lầu, không có đi xuống.

Cô không biết người đàn ông này trở về khi nào, cô cũng không biết hẳn là khi nào đem cô ôm về trong phòng.

Mộ Lăng Khiêm nghe được cửa thang lầu có tiếng vang, hẳn ngẩng đầu nhìn phía Ôn Hường Dương. Thấy cô một thân áo ngủ màu trắng đơn bạc che không được thân thể đứng ở chỗ đó nhìn hẳn, hẳn trầm mắt đứng lên, cất bước đi đến trước mặt cô, lấy bộ tay trang mà cô đang cầm trong tay, cánh tay dài duỗi ra, liền đem cả người cô bọc vào bộ tây trang to như vậy.

Hắn trầm thấp lên tiếng nói ở bên tai cô, “Trở về khi nào? Đã trở lại, như thế nào không gọi điện thoại cho tôi?”

Ôn Hường Dương bị bọc đến cũng chỉ dư lại một cái đầu, cô không có trả lời Mộ Lăng Khiêm hỏi chuyện, mà là ma xui quỷ khiến hỏi câu, “Anh không cần ở cùng Lý Lam Hi sao?”

Lời này của Ôn Hường Dương, làm cho Mộ Lăng Khiêm vốn đang cài nút thắt cho Ôn Hường Dương tay run lên một cái.

Ôn Hường Dương nhận thấy được biến hóa của Mộ Lăng Khiêm, cô nhấp nhấp khóe miệng, theo sau ngẩng đầu, lộ ra một cái sáng lạn tươi cười nói, “Mộ thiếu, ngài nếu là vợ, hoặc là không có phương tiện để trở về, có thể không cần trở về.”

“Cô nói cái gì?” Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế, trầm hạ con ngươi.

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm thỉnh linh trở nên lạnh lẽo dọa cả người run run hạ, cô vội vàng cười làm lành nói, “Tôi là lo lắng anh qua lại bên ba, thân mình ăn không tiêu.”

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương một bộ chán kinh bộ đáng, hẳn lạnh lùng quét mắt trước cô gái nhỏ, tiến đến bên tai cô thấp giọng nói, “Đừng cả ngày miên man suy nghĩ, thân thể của tôi thật sự rất tốt, cô nếu là muốn thử xem, tôi không ngại hiện tại liền tới thử xem.”

Ôn Hường Dương bị Mộ Lăng Khiêm ánh mắt cùng lời nói cấp kinh tới rồi.

Cô vội vàng lùi lại một bước, bưng kín thân thể của mình, lạnh sang chuyện khác nói, “Mộ thiếu, thời gian không còn sớm. Anh hôm nay không muốn đi làm? Anh muốn ăn không? Nếu không, tôi đi làm bữa sáng cho anh?”

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương nói những lời này, nhìn cô một cái, ánh mắt như thể đang nhìn một đũa ngọc.

“Ta hôm nay không ra đi.”

Nói xong, mỗ đại tổng tài liền cao lãnh trở về phòng, còn không vui đóng lại cửa phòng.

Ôn Hường Dương nhìn cửa phòng đóng chặt, bĩu môi, hẳn đối với cái người tên Lý Lam Hi kia khẳng định không phải loại thái độ này, đều là do cô đáng thương, đều là do cô xui xẻo, chính mình tìm đường chết, tự đem chính mình đưa tới cho hắn để hắn coi mình như một tiểu nô lệ, còn muốn phụ trách ẩm giường, phát tiết cảm xúc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 126: Cô Muốn Tạo Phản

Ôn Hường Dương thờ dài, cô không hiểu ánh mắt vị kia nhìn cô là có ý tứ gì, thẳng cho đến khi cô nhìn tới thời gian, mới hiểu vì lý do gì nam nhân kia lại nhìn cô với ánh mắt như nhìn một kẻ ngốc.

Hiện tại đã là buổi chiều, cư nhiên cô ngủ lâu như vậy, đáng giận còn phải làm cơm sáng cho nam nhân kia!

Cô bước vào phòng bếp, liền nhìn thấy trong bếp có một nồi thức ăn vừa mới nấu xong, vẫn còn nghi ngút khói.

Đây cư nhiên chính là kiệt tác của Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm trở về phòng, nhìn đáng vẻ vẫn là bộ đáng không dễ chọc, Ôn Hường Dương cũng đói bụng, cô vệ sinh cá nhân một phen, rồi một mình ngồi ăn cơm.

Cô đang ăn, điện thoại trong túi đột nhiên vang lên.

Từng tiếng Chuông điện thoại dồn dập vang lên, Ôn Hường Dương không kịp xem là ai gọi tới lập tức bấm nút nghe.

“Alo”.

“Hương Dương là tôi”.(**jen**)

Ôn Hương Dương nghe được thanh âm từ đầu kia cả người đều tỏa ra hàn khí, thanh âm này khiến cô ghê tởm, cô đưa di động ra một chút, nhìn dãy số điện thoại hiển thị trên màn hình di động, ánh mắt cô hoàn toàn lạnh xuống.

“Có việc gì?”

“Ôn Hương Dương, tôi có việc muốn gặp cô, 8h tối nay, gặp mặt nhau tại quán bar ở bên cạnh trường học của chúng ta. Chuyện này cùng em trai mất tích của cô có quan hệ. Đến hay không là Tùy cô.”

Nói xong lời này, cuộc gọi bị cắt đứt. (**jen**)

Ôn Hương Dương cầm di động ném sang một bên, người mới vừa gọi tới thế nhưng lại là Trần Văn Hi. Trần Văn Hi sẽ biết về sự việc của Thiệu Tuấn? Cô không tin. Nhưng là nhiều năm như vậy cô vẫn luôn tìm kiếm Thiệu Tuấn, một chút cơ hội cô đều không muốn buông tha.

Quán bar, Trần Văn Hi.

Ôn Hương Dương buống đũa, lên lầu gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm nghe được tiếng đập cửa, hơi hơi nhíu mày, đứng lên cất bước đi tới cửa, nhìn thấy Ôn Hương Dương đứng trước cửa, ánh mắt mang theo một tia không kiên nhẫn nói “Chuyện gì?”

“Tôi tới để nói trước với anh một tiếng, 8h tối nay, tôi muốn tới quán Bar gần trường tôi học. Có người muốn nói cho tôi biết tin tức về em trai tôi. Mộ thiếu, anh hẳn sẽ không ngăn cản tôi đi?”

Ôn Hương Dương dứt lời, còn đối với Mộ Lăng Khiêm cười cười.

Mộ Lăng Khiêm nhíu mày. Ôn Hương Dương nói xong, xuống lầu, tiếp tục ăn cơm.

Không phải Mộ Lăng Khiêm từng nói không thích người khác phá hỏng quy củ của hắn rồi sao? Cô muốn nói rõ cho hắn biết, cô muốn đi ra ngoài, vẫn là đi quán bar, đi tìm hiểu tin tức của Thiệu Tuấn.

Cô chính là có lý do chính đáng, nếu hắn ngăn trở cô, hắn chính là máu lạnh với tình, phát rồ, không có thuốc cứu chữa được con rùa đen vương bát đần!

Mộ Lăng Khiêm không có ngăn cản Ôn Hương Dương.

6h tối, Ôn Hương Dương thay đổi một thân quần áo ra ngoài, ra cửa trước, Ôn Hương Dương lại gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm lần nữa, nói cho hắn cơm chiều đã làm xong, lại tiếp nói cho hắn hiện tại cô muốn ra ngoài tới quán bar.

Ôn Hương Dương cố ý nói cho Mộ Lăng Khiêm, để cho mình một sự đảm bảo, rốt cuộc nữ nhân Trần Văn Hi kia cũng không là thứ tốt đẹp gì.

Thứ hai...

Thứ hai quý biết cô vì cái gì muốn nói cho Mộ Lăng Khiêm

Thời điểm Ôn Hương Dương tới quán Bar đại khái khoảng 7h30.

Ôn Hương Dương vừa xuống xe bus, Trần Văn Hi mặc trên người không quá nhiều vải tiến lên đón, một bộ dáng chị em tốt tóm lấy cánh tay Ôn Hương Dương.

Ôn Hương Dương không dấu vết tránh đi, nhìn Trần Văn Hi lạnh giọng cảnh cáo “Trần Văn Hi, cô tốt nhất nói ra tin tức của Thiệu Tuấn. Nếu không đêm nay...”

Trần Văn Hi thấy Ôn Hương Dương dám đơn phương độc mã đi gặp, lại nói lời chắc chắn như vậy, cô ta nhìn Ôn Hương Dương ha hả cười nói “Hương Dương, thế nào thì chúng ta cũng có khoảng thời gian 4 năm bên nhau, nhìn cách cậu nói kìa”.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 127: Hấn Thật Sự Hảo Soái

Ôn Hường Dương cười lạnh không nói gì.

Trần Vân Hi nhìn tới biểu tình của Ôn Hường Dương, lòng tràn đầy hận ý đáy mắt xoẹt một đạo khói mù nhưng trên mặt vẫn cười nói “Hường Dương chúng ta đừng đứng bên ngoài vào trong thôi”.

Trần Vân Hi lại kéo cánh tay Ôn Hường Dương lại không nghĩ rằng Ôn Hường Dương lại lần nữa né qua đi, lại còn lạnh mặt nhìn chăm chăm cô ta nói “Có chuyện gì, nói luôn tại đây”.

Tươi cười trên mặt Trần Vân Hi khó có thể bảo trì được, cô ta gắng gượng mỉm cười nói “Hường Dương, Vị kia người biết tin tức của em trai cậu, hiện đang ở bên trong Cậu...”

“Được, tốt thôi” Ôn Hường Dương giọng cao khoẻ miệng “Vậy cô đi vào trước hỏi qua vị kia một chút, hấn ta gặp em trai tôi ở đâu? Trên mặt em trai tôi có đặc điểm gì?”

“Này...” (**jen**)

Trần Vân Hi Vẫn cho rằng Ôn Hường Dương là đứa con gái yếu đuối ngu ngốc, cô ta không những cướp đi Lâm Hạo từ trong tay Ôn Hường Dương lại còn làm bại hoại thanh danh Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương vẫn không có đối kháng với cô ta.

Hôm nay cô ta dùng một lí do sứt sọ để hẹn gặp Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương thật đúng là tới.

Nhưng chính là biểu hiện hiện tại của Ôn Hường Dương khiến cho Trần Vân Hi không dám xem thường Ôn Hường Dương.

“Hường Dương vậy cậu trước cứ từ từ, tớ đi vào trong hỏi một chút”. Trần Vân Hi cười cười, xoay người, bước vào đáy mắt vô vàn hận ý, Ôn Hường Dương là tự mày tìm tới, mềm không ăn được, đừng trách tao dùng ngân hàng.

Ôn Hường Dương nhìn đến biểu hiện của Trần Vân Hi liền hiểu ra Trần Vân Hi biết được tin tức của Thiệu Tuấn chỉ là nguy trang.

Nói không thất vọng thì cũng không hấn trong lòng vẫn có một chút.

Cô lấy di động ra, liền tìm đến số của Mộ Lăng Khiêm, bấm nút gọi.

“Uy”. Rất nhanh từ đầu điện thoại kia truyền đến tiếng nói trầm thấp từ tính của Mộ Lăng Khiêm. Ôn Hường Dương trầm mặc, cô không biết nên nói cái gì. Cô cố ý ứng ước, nói cho Mộ Lăng Khiêm biết cô tới nơi này, gần nhất để xem Trần Vân Hi làm cái quỷ gì, có thật hay không biết tin tức của Thiệu Tuấn.

Thứ hai, cô muốn biết có nữ nhân khác Mộ Lăng Khiêm còn có hay không ngăn cản cô tới loại địa phương này, còn có thể hay không tới “Cứu nường”.

“Liền chưa thấy nữ nhân nào ngu xuẩn như cô”. Ôn Hường Dương trầm mặc đối lấy thanh âm ghét bỏ của Mộ Lăng Khiêm. Chỉ là thanh âm này không giống như là truyền từ di động ra?

Ôn Hường Dương ngạc nhiên, khó hiểu ngẩng đầu lên, liếc mắt nhìn xuyên thấu qua đám người, thấy nam nhân kia như hạc giữa bầy gà, đứng cạnh chiếc Maybach cả người tràn ra khí tràng lạnh nhạt.

Mộ...

Mộ Lăng Khiêm!

Hấn là đến đây lúc nào?

Mộ Lăng Khiêm cầm điện thoại, từng bước vững vàng hướng phía Ôn Hường Dương cất bước đi tới.

Ôn Hường Dương ngo ngắc nhìn người nam nhân từng bước đi về phía mình, tại đây náo nhiệt cùng tạp âm bên ngoài quán bar một khắc phảng phát như tất cả đều biến mất không thấy, trong thế giới chỉ còn cô và người nam nhân kia.

Mộ Lăng Khiêm cố ý không ngăn cản Ôn Hường Dương kì thật là muốn cho cô mệt, muốn cho cô một chút giáo huấn nho nhỏ nhưng rốt cuộc vẫn là không yên tâm.

Hấn còn thấy tiểu nữ nhân nào đó vẫn đứng ngốc ở kia, trên người cô mặc một cái váy liền thân, dáng người mạn diệu kiều xảo dẫn tới không ít ánh mắt nam nhân xung quanh đảo quanh trên người cô không những thế cô còn không tự biết.

Quả thực xuân đến hết thuốc chữa!

Hắn trầm thấp hạ con người,cởi Áo phục trên người đem khoác lên người cô

“Anh.”Chớp mắt tràn đầy hương vị Mộ Lăng Khiêm,dựa gần nam nhân trước mắt như vậy,Ôn Hường Dương một lòng kinh hoàng,bóng đêm mê li,nam sắc mê người,cô có chút xúc động.

Ôn Hường Dương chính vì ý niệm xấu xa này của mình có chút thẹn,cô đỏ mặt,ngạo kiều đứng,cô chính là người có tiết tháo.

Chính là giờ phút này cô cảm thấy hắn thật Tuấn tú...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 128: Chỉ Một Lần Này Không Có Lần Sau

Mộ Lăng Khiêm thấy khuôn mặt Ôn Hường Dương đỏ bừng,còn cố ý đứng quá mặt,không nhìn cô,không biết cái tiểu nữ nhân này lại Làm sao vậy,hắn nâng thủ đoạn,nhìn thời gian mở miệng nói “Không phải muốn đi vào trong tìm hiểu tun tức của em trai cô sao?”

Ôn Hường dương nghĩ đến lời Trần Văn Hi nói vừa rồi,trồng mắt cô xoay chuyển,ôm trụ cánh tay Mộ Lăng Khiêm,tinh quái nói “Mộ thiếu,tôi cùng anh thương lượng cái.Anh hiện tại về xe trước,đợi một chút nếu tôi gặp phiền toái,tôi liền gọi cho anh,anh lập tức tiến vào”.

Mộ Lăng Khiêm nghe nói như thế,lãnh mắt quét Ôn Hường Dương một cái.

Ôn Hường Dương chớp chớp mắt,trông mong nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay trên đầu Ôn Hường Dương “Chỉ một lần này,không có lần sau”.

Mộ Lăng Khiêm nói xong,liền xoay người đi.

Ôn Hường Dương thấy thế,tươi cười đầy mặt,nhưng thật nhanh cô phát hiện trên người mình vẫn còn khoác áo của Mộ Lăng Khiêm,cô trước vội vàng đuổi theo,đem áo khoác trả cho Mộ Lăng Khiêm.

Nhìn nam nhân trước mắt,cô nhất thời không nhận được xuống,nhón mũi chân,ôm lấy cổ hắn,ở trên mặt hắn hôn một cái.

Thân thể Mộ LĂNG Khiêm có chút cứng đờ,đáy mắt hiện lên một đạo u quang.

Ôn Hường Dương mặt đã đỏ cọ chạy về phía quán bar,còn đối với Mộ Lăng Khiêm phất phất tay,dùng tay ra hiệu Mộ Lăng Khiêm lên xe trước,trón đi chờ thời cơ tới rồi lại xuất hiện.

Mộ Lăng Khiêm mới vừa vào bên trong xe,Trần Văn Hi liền đi ra,còn mang theo một người đàn ông vóc dáng nhỏ con.Trần Văn Hi đi lên trước,chỉ chỉ người đàn ông nhỏ con bên cạnh,nhìn về mặt Ôn Hường Dương tươi cười nói “Hường Dương,với này chính là biết em trai bị mất tích của cậu Cầu ca”.Người đàn ông kêu Cầu ca kia vừa nhìn đến Ôn Hường Dương đôi mắt hiện lên một ánh sáng dâm tà,tầm mắt hắn dừng trên người Ôn Hường Dương đảo qua,híp mắt cười nói “Cô chính là Ôn tiểu thư đi,tôi là ở một cái nhà kho bỏ hoang nhìn thấy em trai cô.Cô nếu như muốn biết em trai bị mất tích không bằng chúng ta vào trong uống một chén?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế,nhịn không được nở nụ cười.

Cầu ca thấy đáy mắt Ôn Hường Dương cười lộng lẫy như pháo hoa,hắn nhịn không được nuốt nước miếng,nữ nhân này thanh thuần giống như yêu tinh,đêm nay chính là người của hắn.

Cầu ca tính kế trong nháy mắt,tất cả đều dừng trong mắt Ôn Hường Dương,cô cũng không vạch trần,ngược lại Nhướn mày,cổ ý hỏi “Nga,phải không? Như vậy,xin trên hỏi khuôn mặt em trai tôi có nốt ruồi nữ nhân,vậy lớn lên ở chỗ cái mũi?Hay là trên miệng?”

“Miệng...”Cầu ca nhìn biểu tình Ôn Hường Dương hắn vội vàng sửa lời nói “Cái mũi chỗ đó”.

“Xem ra,anh xác thật biết được chỗ em trai tôi rơi xuống”.Thiệu Tuấn xác thực trên khuôn mặt là một nốt ruồi Mĩ nhân,bất quá lớn lên vị trí chính là nơi khoe mắt,đây cũng chính là tiêu chí chủ yếu giữa hai người em trai của Ôn Hường Dương.

Trần Văn Hi không nghĩ tới Cầu ca một bước Thông qua còn lấy được sự tín nhiệm của Ôn Hường Dương,cô ta cười liền tính hỏi “Hường Dương,một khi đã như vậy,chúng ta đi vào tâm sự”.

“Hào”.Ôn Hường Dương nhìn Trần Văn Hi liếc mắt một cái,cười như không cười.

Dù sao Mộ Lăng Khiêm cũng Đang ở bên ngoài,cô cũng muốn biết lí do chân chính Trần Văn Hi gọi với tới.

Trần Văn Hi cũng không có nhìn tới biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương.

Cô ta thấy Ôn Hường Dương,bị cô ta lừa như vậy,khoé miệng cô ta giương lên một mặt cười lạnh,Ôn Hường Dương qua đêm tao xem mày còn kiêu ngạo như thế nào?Qua đêm nay,tao muốn nhìn một chút,mày còn dùng người Mộ gia uy hiếp tao như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Quỷ Kế Của Trần Văn Hi

Quán bar đứng đầu bên cạnh trường đại học Mộ Đức,90% là học sinh đến đây để tiêu tiền.Trần Văn Hi kêu Ôn Hường Dương tới quán bar này cũng là vì muốn giảm trừ cảnh giác của Ôn Hường Dương.

Trần Văn Hi cho rằng chính mình làm việc vô cùng chu toàn nhưng không biết cô ta đã sớm sai lầm chồng chất.

Ôn Hường Dương nhìn Trần Văn Hi nhảy nhót,chờ nhìn thấy rõ mục đích của cô ta,cô sẽ không cho cô ta có cơ hội để nhảy nhót nữa.

Trần Văn Hi đem Ôn Hường Dương vào một gian ghế lỏ,mỉm cười cầm chén rót rượu cho Ôn Hường Dương còn không quên ném cho Cầu ca một ánh mắt.

Cầu ca hiểu ý,đứng lên trước mặt Ôn Hường Dương,nụ cười tự nhận là vô cùng sẵn sàng nói “Ôn tiểu thư,muốn biết nơi em trai cô rơi xuống,thì cô cũng phải đưa ra chút thành ý,cùng Cầu ca uống ba ly rượu,rồi chúng ta ngồi bàn bạc lại”.

“Hảo”.Ôn Hường Dương làm ở quán Bar được vài tháng,đã sớm quen,cô cầm chén rượu lên,nương theo góc độ cùng ánh sáng trong căn phòng,đem chén rượu uống một hơi cạn sạch.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương vẫn ngu xuẩn như vậy,trên mặt cô ta không thể che hết được ý cười nồng đậm,lại rót một chén rượu nữa đưa cho Ôn Hường Dương “Tới tới,ly thứ hai.Uống xong ba ly chúng ta liền nói về sự việc của em trai cậu”.

Ôn Hường Dương nhìn Trần Văn Hi một lần nữa lại dùng biện pháp như vừa rồi,đem tất cả rượu đều uống xuống,không thể không nói Trần Văn Hi đã đi tìm phòng,ánh sáng ở căn phòng này là sự bảo hộ tốt nhất cho cô.

Uống liên tiếp ba ly,Ôn Hường Dương cố ý ray ray hai bên thái dương,ra về uống không quá hai ly hai mắt đã mê loạn ngã xuống sô pha.Tay lại đặt trên di động,nhấn số gọi cho Mộ Lăng Khiêm.

Trần Văn Hi thấy được đã nổi lên tác dụng,cô ta đi tới bên cạnh Ôn Hường Dương hua tay trước mặt cô gọi thử “Ôn Hường Dương?”

Ôn Hường Dương ngã trên sô pha cũng không có phản ứng.Điều này làm cho Trần Văn Hi có điểm kì quái,cái loại mà cô ta hạ rồi cuộc là được vật,Ôn Hường Dương không nên hôn mê bất tỉnh mới đúng.

Nhưng mục đích đã đạt được,cô ta liền không quản mấy chi tiết đó.

“Cởi quần áo cô ta ra,hảo hảo thượng,tôi tới chụp ảnh”.Khoé miệng Trần Văn Hi giờ lên một mặt cười lạnh,nhìn Cầu ca mở miệng nói.

Cầu ca nghe tới tiểu nữ nhân say khướt này đã thuộc về hắn,hắn ta cười hắc hắc hai tiếng thật đáng khinh ứng lại “Hảo hảo,cô yên tâm tôi sẽ dùng mọi tư thế thượng cô ta,gúp cô chụp được những bức ảnh đẹp nhất.Mà chụp xong cô nhớ lưu lại một phần cho tôi a”.

“Ít nói lời vô nghĩa đi.Còn không mau đi làm?”Trần Văn Hi nhìn Ôn Hường Dương nằm ở nơi đó không nhúc nhích,có chút tiếc nuối vì không nhìn thấy được bộ dáng Ôn Hường Dương cầu xin khóc lóc nhưng hắn là không có biện pháp a,nếu được vật đã bắt đầu phát tác,hiệu quả mang lại càng tốt là điều rõ ràng.

Có mang theo cả máy ảnh cùng máy ghi hình,cô ta còn không tin Ôn Hường Dương còn có thể thoát khỏi tay cô ta.Nếu như Ôn Hường Dương dám không nghe lời cô ta nói,gúp cô ta giải quyết Trần gia,nguy nan của Lâm gia,thì cô ta sẽ gửi những thứ này cho người Mộ gia,làm cho Ôn Hường Dương quần gói đồ rời khỏi.Cô ta muốn nhìn Ôn Hường Dương có dám hay không.

Cầu ca tiến lên muốn cởi quần áo Ôn Hường Dương,hắn ta hắc hắc cười,hiện tại hắn không thể đem cô áp đảo dưới thân,hảo hảo yêu thương cô một phen.

Hắn vươn tay liền sờ đến mặt Ôn Hường Dương,nhưng thời điểm hắn sờ khắp mặt cô,chợt có điểm quái dị.

Nguyên Bản Ôn Hường Dương đang hôn mê say rượu đột nhiên mở to mắt liền cho hấn một cái tát “Bang.” Một thanh âm giòn dã Vang lên trong căn phòng yên tĩnh, chẳng những đánh vào mặt Cầu ca còn đánh gấp vào mặt Trần Văn Hi.

“Ôn Hường Dương, mày...” Trần Văn Hi không khiếp sợ nhìn Ôn Hường Dương (**jen**)

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Tôi Không Ngại Thành Toàn Các Người

Ôn Hường Dương xoa xoa cánh tay của chính mình, quét mắt trừng lớn đôi mắt, khó có thể tin nhìn Trần Văn Hi, cười không lộ răng nói, “Tôi còn tưởng rằng cô có thủ đoạn nào đó, cô lại có ý định quay phim chụp ảnh tôi sao? Cô thực sự thích người đàn ông này à? Tôi không ngại thành toàn của các người.”

Trần Văn Hi nhìn thấy Ôn Hường Dương như vậy mà lại là một bộ không có sợ hãi, trong lòng cô lộp bộp rơi xuống, hay là Ôn Hường Dương còn có con át chủ bài nào đó, thế cho nên mới dám dùng điệu bộ như thế nói chuyện cùng cô?

Nhưng Trần Văn Hi nghĩ lại tưởng tượng, Mộ gia người chính là thiên chi kiêu tử, ngày thường liên tính là làm như thế nào để đưa công ty ra thị trường, các tổng tài khác cho dù có hẹn trước đều không nhất định sẽ thấy được người, tất nhiên là không có nhân rồi như vậy.

Nghĩ như vậy, làm cho trong lòng cô lại có chút tự tin, cô nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương cười lạnh nói, “Ôn Hường Dương, nếu cô đã tỉnh, vậy đừng trách tôi đối với cô dùng biện pháp mạnh!”

“Cầu ca, hôm nay nếu là không thể thu phục được cô ta, một khi để cho cô ta bước chân đi ra ngoài, nói cho người Mộ gia, chúng ta đây liền đều xong rồi. Anh hẳn là biết phải làm như thế nào!”

Cầu ca mới vừa bị Ôn Hường Dương đánh một cái tát, hiện giờ trong lòng chính bức bối, hấn âm u nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương, nghiêng răng nghiêng lợi nói, “Tiểu tiện nhân, rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt, cũng đừng có trách Cầu ca ta không hiểu thế nào là thương hoa tiếc ngọc!”

Nơi này hiện tại chỉ có hai người là Cầu ca cùng Trần Văn Hi, Ôn Hường Dương thật đúng là không sợ.

Cô cầm lấy chai bia để trên mặt bàn, đối với hai người, ngoắc ngón tay, “Tốt thôi, tôi đấu một trận xem.”

Chỉ là hai người không có sức chiến đấu, Ôn Hường Dương vẫn là đối phó được, cô không đối phó được chính là một đám đàn ông khỏe mạnh có sức chiến đấu, huống chi nàng hôm nay cô là chuẩn bị thật tốt mới tới.

Cầu ca thấy Ôn Hường Dương còn dám khiêu khích hấn, hấn cũng là bị khó thở, xông lên trước liền muốn động thủ với Ôn Hường Dương, nhưng mà đang tới gần Ôn Hường Dương kia trong nháy mắt, đã bị chai bia trong tay Ôn Hường Dương đập một cái trúng đầu.

Máu tươi nháy mắt theo cái trán chảy xuống dưới, Cầu ca trừng mắt nhìn Ôn Hường Dương, còn không kịp thi triển động tác tiếp theo, Ôn Hường Dương lại lần nữa cầm lấy chai bia, không chút khách khí đập cho hấn thêm một phát nữa.

Ôn Hường Dương trước kia là đánh bóng chày, sức lực này tuyệt đối là đủ, hứng hai cái chai đập xuống, Cầu ca trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, vẫn là cả người run rẩy.

Trần Văn Hi nhìn thấy Ôn Hường Dương như vậy, trong mắt cô hiện lên một tia hoảng loạn. Bốn năm đại học, Ôn Hường Dương ở trong mắt cô chính là cái đũa ngu xuẩn, một tiểu bạch thỏ không có bất luận tác dụng gì, cho nên, cô vẫn luôn ở xem nhẹ cô ta, vẫn luôn ở khiêu khích cô ta, từ trên người Ôn Hường Dương - vị này thiên kim tiểu thư hào môn tìm kiếm cảm giác tồn tại, cảm giác về sự ưu việt.

Lại không nghĩ rằng, tốt nghiệp mới nửa năm, Ôn Hường Dương thế nhưng biến thành người khó đối phó đến như vậy.

Mất thấy Cầu ca bị đá đảo, Trần Văn Hi bắt đầu hỏi hận cô vì tiếc tiền, cũng chỉ tìm một người là Cầu ca tới đối phó Ôn Hường Dương, cô nào biết đâu rằng Cầu ca sẽ vô dụng như vậy? Ôn Hường Dương sẽ bư hấn như vậy.

“Hường Dương,” Trần văn hy vọng Ôn Hường Dương thả bình rượu trong tay xuống, bắt đầu cười làm lành.

Cô như thế nào sẽ vì tiếc tiền, cũng chỉ tìm một người tới đối phó Ôn Hường Dương đâu?

Gọi điện thoại!

Đúng, cô có thể gọi điện thoại tìm những người này tới, lại ổn định Ôn Hường Dương, không cho Ôn Hường Dương rời đi.

Trần Văn Hi nghĩ vậy nhì, liền bắt đầu lộ ra nụ cười ngây thơ kia của cô ta, cười nói, “Tớ cùng Cầu ca vừa mới chỉ là cùng cậu nói giỡn thôi mà, hà tất

phải nghiêm túc như vậy đâu? Chúng ta tốt xấu là bạn cùng phòng bốn năm đại học a, tớ sao có thể như vậy đối với cậu được?”

Ôn Hường Dương trả về cho Trần Văn Hi hai chữ, “Ha ha.”

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương là sẽ không tiếp tục tin tưởng cô, đầu óc cô vừa chuyển, nghĩ Ôn Hường Dương khẳng định là để ý cái tin tức về người em trai mất tích kia nằng cái kia, cô tiếp tục ném ra mỗi câu nói, “Hường Dương, Cậu ca làm như vậy, là hần không đúng. Nhưng là, cậu không muốn biết tin tức của em trai cậu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 131: Làm Hẩn Sợ Hãi, Liền Không Tốt

Liền ngay thời điểm Trần Văn Hi thỏa mãn cho rằng Ôn Hường Dương sẽ mắc mưu, Ôn Hường Dương cười lộ ra tám cái răng, dùng ánh mắt giống như đang xem một con ngốc diễn hài nhìn Trần Văn Hi, ý vị thâm trường nói, “Trần Văn Hi, cô cho là tôi ngốc như cô sao?”

Biểu tình trên mặt Trần Văn Hi cứng đờ một chút.

Ngay khi ý nghĩ bị vạch trần xuất hiện trong lòng Trần Văn Hi, còn không kịp khôi phục biểu tình tươi cười giả dối trên mặt, Ôn Hường Dương lạnh lùng cười, cầm lấy bình rượu trên bàn vừa mới Trần Văn Hi định cho cô uống.

Đi lên trước, một phen liền bóp chặt gương mặt Trần Văn Hi, cạy miệng Trần Văn Hi ra, đối với Trần Văn Hi đổ mạnh xuống cho cô ta uống.

Không phải muốn tính kế cô sao?

Co gò trả lại hết một lượt!

Đừng tưởng rằng cô không so đo, không phát uy, chính là dễ khi dễ!

Bại lộ ra bản tính cùng bạo lực ước số Ôn Hường Dương, làm Trần Văn Hi vốn xem thường cô ăn cái lỗ nặng.

Trần Văn Hi bị rót một ngụm rượu, sặc đến thẳng ho khan.

Sau khi cô ta hồi phục tinh thần, hai mắt đỏ bừng đi đến nắm lấy đầu tóc Ôn Hường Dương, ý đồ tránh đi Ôn Hường Dương lại muốn rót rượu.

Xuân được cô ta bỏ ở trong rượu kia, uống xong cho dù là một phụ nữ bảo thủ cũng biến thành người dâm đảng.

Ôn Hường Dương ngăn chặn Trần Văn Hi, tránh đi Trần Văn Hi công kích, ở giữa nhưng giãy giụa lôi kéo, vẫn là bị Trần Văn Hi bắt được một phen tóc.

Phản đầu truyền đến cảm giác đau đớn, làm cô nhăn lại mày đẹp, đúng lúc này, cánh cửa bị thô bạo đập mở ra.

Người đàn ông đứng ở cửa chính là đứng ngược sáng.

Trần Văn Hi thấy không rõ mặt của người đàn ông đang đứng ở trước cửa, lại có một tia vui sướng, nhưng nghĩ lại tưởng tượng, cô chỉ là muốn đánh điện thoại gọi người tới hỗ trợ, giết chết Ôn Hường Dương, nhưng cũng không có kêu, người này là nơi nào tới?

Trong lúc cô vẫn đang cảm thấy kỳ quái, người đàn ông kia đã thân thủ nhanh nhẹn đi vào trước mặt hai người. Chỉ là hần cũng không phải tới giúp cô!

“Anh.....” Trần Văn Hi cả người bị chế phục quỳ xuống trước trên mặt đất, dựa vào ánh đèn, lúc này cô mới thấy rõ ràng người đàn ông trước mặt.

“Diệp Ảnh?” Ôn Hường Dương nhìn đến người xuất hiện cũng có chút kinh ngạc, “Sao anh lại tới đây? Mẹ thiếu đâu?”

“Có việc rồi đi trước, anh ấy nói tôi ở chỗ này chờ cô, đưa cô trở về.” Diệp Ảnh kiềm chế Trần Văn Hi, nhìn về phía Ôn Hường Dương dò hỏi, “Ôn tiểu thư, người này người tính toán xử trí như thế nào?”

Rời đi?

Ôn Hường Dương nghe nói như thế nhiều ít có chút thất vọng, bất quá anh xác thật là vội, hôm nay bởi vì sự tùy hứng của cô, còn dành ra thời gian tới bồi cô hồ nháo, cô đã thực cảm kích.

Hơn nữa, nằng cũng không quá muốn cho Mộ Lăng Khiêm nhìn đến cô bu hần như vậy, nếu là đem anh sợ hãi, liền không tốt, không phải sao?

Lúc này, Trần Văn Hi bị ngăn chặn quỳ rạp xuống trên mặt đất, nghe được cuộc đối thoại giữa Ôn Hường Dương cùng Diệp Ảnh, trong lòng cô nhấc lên sóng to gió lớn.

Sao có thể?

Người của Mộ gia sao có thể thật sự coi trọng Ôn Hường Dương, còn phải bảo tiêu bảo hộ Ôn Hường Dương? Cô vẫn luôn cho rằng Ôn Hường Dương nhiều lắm chính là cái ngoạn vật, có khả năng là hiện tại làm cho Mộ thiếu có cảm giác mới mẻ, qua một đoạn thời gian nữa khi mất đi cảm giác đó cô ta sẽ bị vứt bỏ.

Ôn Hường Dương nhìn về phía hai mắt đang trừng to của Trần Văn Hi, lại nhìn thoáng qua Cầu ca đã ngã trên mặt đất hôn mê bất tỉnh.

“Phiền toái người đi lắp vài cái cameras, trang bị ở chỗ này. Lại đem cái người đàn ông vẫn đang hôn mê bất tỉnh kia đánh thức, đem tất cả rượu trong bình này cho bọn họ uống hết.”

“Ôn Hường Dương, cô dám? Tôi sẽ không bỏ qua cô!” Trần Văn Hi nghe được Ôn Hường Dương nói, có chút sợ.

Đàn ông của Trần Văn Hi cô xác thực là không ít, nhưng là cô trước nay không cùng loại đàn ông đáng khinh như Cầu ca thượng quá, cô tưởng tượng đến đây liền ghê tởm hết lên lên.

Ôn Hường Dương mắt lạnh quét mắt liếc nhìn Trần Văn Hi một cái, “Đến cô cũng còn dám, tôi vì cái gì lại không dám? Trần Văn Hi, tôi đã cảnh cáo cô không cần chọc đến tôi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Bữa Ăn Khuya Tình Yêu

Ôn Hường Dương cũng lười phải để ý đến Trần Văn Hi, cô thu hồi tầm mắt, nhìn phía Diệp Ảnh nói, “Diệp ca, phiền toái anh.”

Diệp Ảnh nghe được Ôn Hường Dương xưng hô như thế với mình, da mặt giống như bị xé rách, nếu như BOSS biết Ôn tiểu thư xưng hô với anh như vậy, khẳng định ngày mai anh sẽ bị sung quân Phi Châu, bồi Hoa Phi phơi nắng, uy sư tử.

“Ôn tiểu thư, cô có thể trực tiếp gọi tên của tôi.”

Thời điểm hai người đang nói chuyện, được liệu trên người Trần Văn Hi đã bắt đầu phát tác, ánh mắt của cô ta mê ly, vô cùng âm háng vặn vẹo thân thể, còn ý đồ dùng mặt đi dán vào Diệp Ảnh.

Diệp Ảnh nhíu hạ mày, khuôn mặt lãnh ngạnh rút ra dây lưng, đem cái người đang không an phận vặn vẹo thân thể Trần Văn Hi cấp trói, ném tới rồi một bên.

Ôn Hường Dương thấy một màn như vậy, trong đầu theo bản năng hiện lên chuyện mà Mộ Lăng Khiêm đã làm với cô.

Hay là dùng dây lưng trói người là sự dẫn dắt đặc sắc của Mộ Lăng Khiêm?

“Ôn tiểu thư, trước tiên tôi đưa cô trở lại trên xe. Lại trở về xử trí hai người này.”

Thủ đoạn xử sự của Diệp Ảnh chỉ biết là so với Ôn Hường Dương loại này tiểu đánh tiểu nháo là tàn bạo hơn rất nhiều, huống chi đi lên, đã giao đãi quá hần.

Ôn Hường Dương gật gật đầu.

Trước khi rời đi, cô nhìn về phía người đang ngã trên mặt đất, vẫn đang không ngừng ngắm cô - Trần Văn Hi, cười như không cười nói, “Đừng đem mọi người đều xem thành người ngu ngốc.”

Diệp Ảnh đem Ôn Hường Dương đưa đến trên xe, liền quay trở về quán bar, qua đại khái một giờ mới ra tới.

“Ôn tiểu thư, tôi đưa cô về nhà.”

Diệp Ảnh lái xe đưa Ôn Hường Dương về tới biệt thự, rồi đi trước, hần nhìn Ôn Hường Dương nói, “Đêm nay khả năng không trở lại, người sớm chút nghỉ ngơi. Nếu có việc, có thể gọi điện thoại cho tôi, hoặc là trợ lý Trương.”

“Được rồi, như vậy liền tốt.”

Sau khi Diệp Ảnh rời đi, Ôn Hường Dương vào biệt thự.

Mộ Lăng Khiêm không ở đó, cô một mình ở biệt thự đợi, lại có chút nhàm chán. Cô nhìn thời gian, phát hiện đã hơn 10 giờ.

Cô nhớ rõ Mộ Lăng Khiêm giữa trưa nói qua, hôm nay đi làm có khả năng đêm nay anh không trở lại, hẳn là công ty đang có việc.

Nhìn thấy hôm nay anh dung túng cô hơn một chút, cô có cần làm điểm bữa ăn khuya, đưa tới công ty anh đi xem anh thế nào?

Ôn Hường Dương nghĩ vậy, đột nhiên tinh thần tỉnh táo, cô từ trên sofa nhảy dựng lên, chạy đến phòng bếp, liền bắt đầu đảo lộn.

Ôn Hường Dương bận rộn hơn nửa giờ, làm tốt đồ ăn, đóng gói thật tốt, phá lệ tiêu tiền gọi một chiếc xe taxi, đi đến công ty của Mộ Lăng Khiêm.

Ngồi trên xe, tài xế nhìn thấy cô gái, trong tay còn ôm một cái bình giữ ấm, cười liên lời nói việc nhà nói, “Cô gái, cô đi thăm là chồng cô hay bạn trai? Muộn như vậy, anh ấy còn tặng ca sao?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, lần đầu tiên không có theo bản năng phủ nhận, trên mặt còn có một tia ý cười, “Ừm, bạn trai.”

“Ha ha.” Tài xế nhìn Ôn Hường Dương trên mặt tươi cười, cũng đi theo nở nụ cười, “Nhìn đến người trẻ tuổi các cô, tôi đều cảm thấy tôi đã già.”

“Thúc thúc, người thoát nhìn cũng liền hơn bốn mươi, bắt lão a.” Ôn Hường Dương tâm tình hào, miệng đều đi theo ngọt lên.

Tài xế nghe nói như thế cũng là nhặc a, “Người này tiểu cô nương thật có thể nói.”

Trong lúc hai người vẫn đang trò chuyện, Ôn Hường Dương đột nhiên thấy được phía trước có một chiếc xe đang chạy băng băng, cô nhìn kỹ một chút nữa, xác định chính mình không có nhận sai.

Đó chính là xe của Mộ Lăng Khiêm.

“Thúc thúc, người có thể đuổi theo chiếc xe đang chạy băng băng phía trước có được không?” Ôn Hường Dương chỉ vào chiếc xe phía trước nói.

“Ân?” Tài xế mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng xem ở là Ôn Hường Dương thỉnh cầu, vẫn là cười ứng thanh, “Được rồi.”

Ban đêm xe cũng không nhiều, cảnh vật bên ngoài xe bay nhanh lui về phía sau. Xe taxi thực mau liền đuổi theo phía trước chạy băng băng.

Thời điểm Ôn Hường Dương chính nhấp miệng cười trộm, nghĩ muốn cho người phía trước một kinh hi, cô xuyên thấu qua cửa sổ xe cư nhiên nhìn đến ngồi trên ghế lái phụ, lại là một nữ nhân...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 133: A Tây Ba, Đi Mẹ Anh Đi Mộ Lăng Khiêm

Trên ghế lái phụ, ngồi một người phụ nữa.....

Hình ảnh trước mắt, làm cho Ôn Hường Dương như bị sét đánh sững sờ ở tại chỗ.

Xuyên thấu qua cửa sổ xe, cô có thể nhìn thấy người phụ nữ kia dựa vào trên lưng ghế phía sau, tóc dài chặn trên mặt của người phụ nữ đó làm cho cô không thấy rõ dung mạo của cô ấy, lại có thể thấy được một bàn tay của Mộ Lăng Khiêm đặt ở trên người cô gái kia.

Ôn Hường Dương trong mắt vui sướng dần dần làm lạnh, một đôi tay nhỏ nắm chặt trong lòng ngực còn mang theo độ ấm của hộp giữ ấm, sắc mặt có chút trở nên trắng.

Tài xế thấy chính mình đuổi theo, Ôn Hường Dương lại nửa ngày không nói gì, ông không khỏi nhìn phía Ôn Hường Dương, liền thấy được sắc mặt của Ôn Hường Dương không xong, “Ai ui, cô gái, cô làm sao vậy? Là đột nhiên thân thể không thoải mái hay là có vấn đề gì khác? Có muốn tôi đưa cô đi bệnh viện?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, bài trừ một sợi sợi tươi cười nói, “Thúc thúc, phiền toái người đi theo này chiếc xe, chờ nó dừng lại, người thả con xuống dưới thì tốt rồi.”

Tài xế dương mắt nhìn Ôn Hường Dương, lại liếc mắt qua chiếc xe đã vượt lên trước, ông nhớ không lầm chiếc xe vừa vượt lên kia, bên trong xe có ngồi một nam một nữ, hay là.....

Tài xế không có hỏi lại, chỉ là đáp ứng nói một tiếng, “Được.”

Chiếc xe taxi màu đỏ đi theo chiếc xe màu đen đang hướng một đường thẳng phía trước chạy băng băng, thẳng đến khi chiếc xe màu đen đang chạy băng băng kia ghé vào một khách sạn năm sao xa hoa.

Ôn Hường Dương ngồi ở bên trong xe taxi, nhìn đến tiểu đệ làm bãi đậu chạy đến mở ra cửa của chiếc chạy băng băng lúc này, thân ảnh cao lớn của Mộ Lăng Khiêm xuất hiện ở trong tầm mắt cô, cô nhìn thấy anh tự mình đi đến trước cửa ghế lái phụ, mở cửa xe, chặn ngang đem người phụ nữ trong xe ôm ra, ôm vào cửa lớn khách sạn.

Chung quanh một mảnh yên tĩnh, tài xế dừng dư quang xuyên thấu qua kính chiếu hậu nhìn đến biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương, ông cũng không dám nói chuyện.

Ôn Hường Dương không biết ở bên trong xe ngồi bao lâu, lâu đến nỗi Mộ Lăng Khiêm sớm đã rời khỏi tầm mắt cô.

Tài xế cũng chưa có lên tiếng đuổi cô xuống xe, rốt cuộc người sáng suốt liếc mắt một cái là có thể nhìn ra đã xảy ra chuyện gì.

“Cô gái, nếu không thì thử gọi một cuộc điện thoại hỏi đi? Nói không chừng có cái gì hiểu lầm đấy?” Tài xế thấy Ôn Hường Dương sắc mặt khó coi như vậy, nghĩ đến bộ dạng vui vẻ của cô không lâu trước đây, nhin không được mở miệng đưa ra gợi ý.

Ôn Hường Dương trầm mặc hồi lâu, rốt cuộc lấy ra di động, tìm đến số điện thoại di động của Mộ Lăng Khiêm.

Tay cô đại khái chỉ dừng ở số điện thoại kia tầm ba giây, liền nhanh chóng bấm xuống nút gọi.

“Uy?” Di động đại khái vang lên một phút đồng hồ, đầu bên kia di động truyền đến thanh âm mang theo chút trầm thấp khàn khàn của Mộ Lăng Khiêm.

Nguyên bản Ôn Hường Dương vẫn luôn chờ đợi Mộ Lăng Khiêm tiếp điện thoại, đợi đến sau khi nghe được thanh âm của Mộ Lăng Khiêm rồi, đột nhiên không biết chính mình phải nói cái gì.

Liền tính cho dù anh có cùng người phụ nữ khác ở bên nhau thì sao chứ?

Thân phận hiện tại của cô là gì? Cô có tư cách gì quản?

Ôn Hường Dương tự giấu cười cười, miệng nở nụ cười nhưng trong mắt ngưng đọng lại đều toàn là nước.

Mộ Lăng Khiêm tựa hồ là đã nhận ra Ôn Hường Dương có chút không thích hợp, thanh âm của anh trở nên có chút ôn hậu ám trầm mở miệng nói, “Chuyện xảy ra ở quán bar nếu đã giải quyết tốt thì hãy trở về nghỉ ngơi sớm một chút. Tôi hiện tại ở công ty, đem mọi chuyện xử lý tốt sẽ trở về. Cô nếu là chờ không được, thì đi ngủ sớm một chút, đừng miên man suy nghĩ.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong lời này, liền cắt đứt điện thoại, để lại cho Ôn Hường Dương chính là màn hình đem ngòm của điện thoại di động.

Ở công ty.....

A.....

Cô bắt quả cũng chỉ là tiểu tình nhân trong lúc anh nhất thời tâm huyết dâng trào bao dưỡng, anh còn hao tổn tâm cơ như vậy để lừa cô, cần thiết sao?

“Thúc thúc, phiền toái người đưa con trở về chỗ lúc này.” Ôn Hường Dương ánh mắt hoàn toàn lạnh xuống dưới, thanh âm nặng nề mở miệng nói.

Tài xế liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, thờ dài, chờ Ôn Hường Dương trở về, sau khi đã đem người chờ về biệt thự, còn an ủi Ôn Hường Dương hai câu.

Ôn Hường Dương nói cảm ơn, trên đường trở về biệt thự đi qua một chỗ có thùng rác. Nhìn thùng rác trước mắt, cô dừng bước chân, mở ra hộp giữ ấm đang cầm trong tay, cầm lên hộp đồ ăn cô đã làm thật tốt đem tất cả đều trút vào.

A Tây ba, đi mẹ anh đi Mộ Lăng Khiêm

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 134: Tù Hứng 1 Ngày

Ôn Hường Dương trở về biệt thự, tắm rửa sạch sẽ một lượt, ngã đầu liền ngủ. Mặc dù cô hiện tại căn bản là ngủ không được, cô cũng không nghĩ lại mở mắt ngồi trông mong chờ đợi Mộ Lăng Khiêm trở về.

Vào lúc ban đêm, Mộ Lăng Khiêm có trở về hay không, Ôn Hường Dương không biết.

Chỉ là ngày hôm sau, thời điểm cô dậy đã hơn 6 giờ, nhìn lướt qua gara, nhìn thấy xe của Mộ Lăng Khiêm đậu ở gara trong biệt thự.

Ôn Hường Dương không có làm bữa sáng, cũng không có quét tước biệt thự, càng không có đái ở nhà, cô đi ra ngoài làm kiêm chức.

Cô muốn kiếm tiền!

Mộ Lăng Khiêm hơn 7 giờ, đi đến trước cửa phòng Ôn Hường Dương, gõ cửa, cũng không có được ai đến đáp lại.

Anh lấy ra chìa khóa mở cửa, liền nhìn thấy căn phòng trống không người nguyên bản nên nằm trên giường lại không thấy, chân cũng xếp chỉnh chỉnh tề tề, giống như người trong phòng, sáng sớm liền đi ra ngoài.

Mộ Lăng Khiêm tầm mắt quét một vòng ở trong căn phòng không có một bóng người, nhả lại mây vũ.

Anh cất bước đi xuống lầu, ở trong biệt thự tìm một vòng, cũng không thấy được Ôn Hường Dương.

Anh đi đến phòng bếp, nhìn đến tình trạng trong phòng bếp, vừa thấy liền biết buổi sáng không ai dùng quá.

Vật nhỏ này, chạy đi đâu?

Ôn Hường Dương đi làm kiêm chức.

Cô bắt xe buýt, thời điểm tới làm kiêm chức quán cà phê, quán cà phê còn chưa có mở cửa. Cô biết không yêu cầu tới sớm như vậy, cô chỉ là không nghỉ ở lại biệt thự mà thôi.

Quán cà phê mỗi ngày đều là tự thân ông chủ quán đến mở cửa, Chân Khâm hôm nay gần nhất, rất xa liền nhìn thấy trước cửa có một người người đang đứng, hiện tại đã tiến vào mùa thu, hôm nay thời tiết lại có chút lạnh, anh liền nhìn thấy cái người kia ăn mặc đơn bạc, chiếc váy liền thân mặc trên thân ảnh nhỏ bé đó giống như một con thỏ con vẫn đang ở trước cửa quán cà phê tới tới lui lui nhảy dật.

Thấy một màn như vậy, Chân Khâm đều nhìn không được nở nụ cười. Anh đến gần xem, con thỏ nhỏ mới vừa rồi thấy rõ ràng đứng ở chỗ đó nhảy dật chính là Ôn Hường Dương xin nghỉ đã lâu.

Ôn Hường Dương thấy Chân Khâm tới, cô đứng thẳng thân thể, chào hỏi nói, “Chân soái, buổi sáng tốt lành.”

“Tiểu Ôn, sớm.” Chân khâm cũng không có dò hỏi Ôn Hường Dương bất luận chuyện gì, mà là mở miệng nói, “Bên ngoài lạnh lẽo, đi vào trước đi.”

“Được.”

Vào quán cà phê, Ôn Hường Dương liền thay r bộ quần áo đang mặc bằng đồng phục nhân viên của quán, thân thể cũng ấm áp chút.

Mới vừa đi ra tới, chân khâm liền đổ một ly cà phê đưa cho cô, “Uống trước ly cà phê ấm áp dạ dày đi.” Nói, còn nói giỡn nói, “Em hôm nay như thế nào tới sớm như vậy đâu? Chẳng lẽ là sợ anh sa thải em?”

Ôn Hường Dương tiếp nhận cà phê nói cảm ơn, cười nói, “Chân soái sao lại nói như vậy nha, chúng em tất cả đều biết anh chính là ông chủ tốt nhất trên đời này rồi.”

Tuy nói là kiêm chức, nhưng cô lại luôn bất động bỏ bê công việc như vậy, xin nghỉ. Anh ấy cũng chưa từng nói ra là muốn sa thải cô, như thế còn không phải là một ông chủ tốt khó gặp sao?

“Sự tình trong nhà đều giải quyết sao?”

“Vâng, hiện tại phải làm việc thật tốt để kiếm tiền.”

Trong lúc đang nói chuyện, những nhân viên phục vụ khác rong tiệm cũng lục tục kéo tới, nhìn thấy Ôn Hường Dương trở về, tất cả mọi người đều rất vui vẻ, vô cùng náo nhiệt liền đánh thành một mảnh, so với Ôn Hường Dương một người oa ở biệt thự, phải có nhân khí, có sức sống hơn nhiều.

Kiểm chức ở quán cà phê chỉ là một buổi sáng, buổi chiều Ôn Hường Dương không có việc gì làm, cô liền chạy đến một cái hiệu sách bên cạnh, đọc sách cả một buổi chiều, dù sao cô cũng không có ý nghĩ muốn trở về cái biệt thự kia quanh quẩn một mình.

Lúc chạng vạng, cô thu dọn hết tất cả đồ dùng của mình một lượt, ăn cơm xong, lại lần nữa đi vào quán bar, tính toán làm lại nghề cũ, phải đẩy mạnh tốc độ, chạy thật nhanh đi kiếm thật nhiều tiền để dự trữ.

Mà nguyên cả một ngày nay, di động của Ôn Hường Dương đều ở trạng thái tắt máy, lần này không phải bởi vì di động không điện, mà là cô không muốn mở.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 135: Quy Tác Ngâm Trong Truyền Thuyết

Màn đêm buồn xuống, cả tòa Nam Đức thị bị ngọn đèn huy hoàng sở bao phủ.

Ôn Hường Dương đi vào cửa một chi nhánh của quán bar Mộ Sắc, nhìn hình ảnh trước mắt náo nhiệt phi thường, ánh đèn sáng lạn, lộ ra các loại hormone hơi thở quán bar, cất bước đi vào.

Cô giống như thời gian trước, đầu tiên là đi tìm Triệu tỷ. Cô đi đến căn phòng nghỉ của Triệu tỷ trước kia, thấy cửa phòng không đóng, cô gõ gõ cửa, bên trong cũng không có hồi âm.

Chẳng lẽ là quên đóng cửa?

Ôn Hường Dương đẩy cửa đi vào, biên hướng bên trong đi, la lớn, “Triệu tỷ? Triệu tỷ, chị ở đâu?”

Vừa kêu đến một nửa, bên tai cô truyền đến một trận thanh âm không bình thường, đó là âm thanh nghẹn ngào của nam nữ dây dưa đến mức tận cùng phát ra, thanh âm này làm Ôn Hường Dương bước chân đồn ở tại chỗ.

Liền ở thời điểm cô đồn tại chỗ, thanh âm đứt quãng ảm đạm của người đàn bà truyền ra tới, “Có..... Có người.....”

“Đừng động, trước làm lão tử sáng đủ rồi lại nói!”

Tiếp theo lại là một trận thanh âm làm người ta mặt đỏ tim đập.

Ôn Hường Dương hồi hồn, xem ra là có người ở bên trong tiến hành quy tắc ngâm nào đó, thanh âm của nữ, cô không quen thuộc, nhưng cái thanh âm của người đàn ông kia chính là giám đốc quán bar này.

Chỉ là Triệu tỷ đâu?

Ôn Hường Dương không nghĩ quấy rầy người khác người tình ta nguyện chuyện tốt, cô đi ra ngoài, ở quán bar lại tìm một vòng, vẫn là không có tìm được Triệu tỷ.

Cô chân chính tới làm việc ở tại quán bar này cũng không được mấy ngày, cũng không quen biết các cô gái bán rượu khác.

Cô đang đứng ở đằng kia, thời điểm vẫn chưa biết đi tìm ai hỏi tình huống một cô gái có dáng người cao gầy đã đi tới.

Cô nhìn đến Ôn Hường Dương, trong mắt có một tia vui sướng, “Tiểu Dương, thật là cậu a, cậu nhưng tính đã trở lại, tớ đợi cậu ở đây đã một thời gian thật dài.”

“Cậu là.....” Ôn Hường Dương có chút ngượng ngùng hỏi, bởi vì cô cũng không nhận ra được cô gái đang đứng trước mắt này.

“Ta cũng là nhân viên của Triệu tỷ.” Cô gái nói, thờ dài, theo sau từng hướng về phía nguyên lai là văn phòng của Triệu tỷ nói, “Không lâu trước đây, quán bar tới một cái tiểu đề tử, Triệu tỷ chính là bị cái kia tiểu đề tử cấp bức đi rồi.”

“Thời điểm Triệu tỷ rời đi, chị ấy muốn tớ ở chỗ này chờ cậu, nói cho cậu một tiếng, để cho cậu biết.” Nữ hài nói đến đây lại thờ dài một hơi nói tiếp, “Tớ cũng không muốn lại ở chỗ này làm tiếp. Nếu là cậu vẫn còn muốn ở chỗ này tiếp tục làm, liền đề phòng một chút.”

Nữ hài nói xong này đó, liền cầm rượu trong tay rời đi.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, không nghĩ tới mới qua một đoạn thời gian như vậy, Triệu tỷ đã bị người cấp bức đi rồi.

Nhưng là nghĩ đến mới vừa không cẩn thận nghe được một màn kia, sự tình chân tướng dùng ngón chân cui đầu, đều có thể đoán được.

Thật không nghĩ tới, quán bar trên danh nghĩa của Mộ Lăng Khiêm cũng sẽ xuất hiện loại này ác tha sự tình, lấy quyền lợi của mình để giao dịch ngầm.

“Uy, uy. Cô, chính là cô, giám đốc kêu cô đi qua một chuyến.” Ôn Hường Dương đang đứng, lại có một thanh âm giống như đang xem kịch của một cô gái truyền tới.

Ôn Hường Dương quay đầu lại, liền nhìn thấy một cô gái khoanh tay trước ngực, nâng cằm dùng dư quang quét qua người cô.

Người này, cô cũng không quen biết.

Nhưng là, vừa thấy cô gái này thể hiện bộ dáng kiêu căng ngạo mạn, cô liền biết đây là chuyện của cái người ngực bự ngốc nghếch kia. Mấy cô gái như

vậy, ở quán bar cô gặp qua không ít

Huống chi, giám đốc kêu cô?

Theo cô biết, cái chi nhánh này chỉ có một giám đốc, đó chính là người mới vừa ở phòng nghỉ cùng người đàn bà làm cái chuyện kia.

Chẳng lẽ bị phát hiện?

Ôn Hường Dương cũng không ngờ, cô xoay người liền vòng qua trước mắt cô gái kia, tính toán rồi đi nơi này.

Công việc làm thêm này, cô từ bỏ.

“Muốn chạy?” Cô gái thấy Ôn Hường Dương muốn vòng qua cô ta đi ra cửa, cô ta bước nhanh liền chắn trước mặt Ôn Hường Dương, cười lạnh nói, “Hôm nay Triệu tỷ không ở, tôi xem cô là muốn làm sao bước chân ra khỏi đây!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 136: Là Anh Trai Của Cháu Trai Của Vợ Của Em Cậu Của Anh Họ

Không thể đi ra?

Ôn Hường Dương lẳng lặng nhìn chăm chú vào cô gái đáng đứng ngăn trước mắt cô.

Cô ta thấy Ôn Hường Dương tới lúc này rồi còn có thể như thế vẫn đậm phong khinh, đáy mắt cô ta đều là nồng đậm tức giận muốn kiềm nén lại đều kiềm nén không được.

Cô ta chính là dùng bộ dạng vũ mị gọi cảm để đi quyến rũ bán rượu, nhưng là từ khi Ôn Hường Dương tới về sau, những người có ý với cô ta đều bị Ôn Hường Dương cướp đoạt đi hơn phân nửa.

Là!

Trong khoảng thời gian này, Ôn Hường Dương đều không có tới.

Nhưng càng là như vậy, cô càng hận.

Cô là đã cực khổ lăn lộn đến hơn một năm để tích lũy khách hàng, cứ nhiên bị cái người mới chỉ tới mấy ngày Ôn Hường Dương cướp câu đi rồi.

Gần nhất Ôn Hường Dương không có tới, những cái đó khách hàng của cô cứ nhiên còn thường thường hướng cô dò hỏi tình hình của Ôn Hường Dương, biết được Ôn Hường Dương không ở, còn lộ ra biểu tình tiếc nuối không thôi.

Tất cả những chuyện đó đều là làm cô không thể chịu đựng được!

Cô tự nhiên biết giám đốc không phải cái thứ tốt, thậm chí vì leo lên vị trí bên trên, cô cũng cùng giám đốc ngủ quá.

Hôm nay nhìn đến Ôn Hường Dương tới, thời điểm cô còn đang nghĩ như thế nào báo thù, vừa lúc gặp được giám đốc ra tới hỏi mới vừa ai đi qua phòng nghỉ, như vậy cái cơ hội tốt, cô đương nhiên sẽ không bỏ qua.

Ôn Hường Dương nhìn thấy đáy mắt tràn đầy tức giận cùng hận ý của cô ta, cô không có gì muốn giải thích. Đại gia ở một cái quán bar bán rượu, khách hàng số lượng liền nhiều như vậy, khẳng định sẽ có xung đột trên những ích lợi. Cô không thể ngăn cản được người khác đi hận cô, trừ phi cô không cần kiếm tiền.

“Nếu Triệu tỷ không ở nơi này làm, tôi về sau cũng sẽ không lại đến, cô không cần thiết ngăn đón tôi.”

Ôn Hường Dương phải đi?

Này xác thật thực rất tốt.

Nhưng là.....

“Cô cho rằng cô nói cô phải đi, tôi liền sẽ thả cô đi?” Nữ nhân mắt mang âm độc nói, “Cô đối với tôi tạo thành tổn thất, không phải cô nói cô phải đi,

liền có thể đền bù!”

“Thế giờ cô muốn như thế nào?”

“Tôi muốn như thế nào?” Cô ta cười lạnh một tiếng, “Tự nhiên là mang cô đi gặp giám đốc.”

Ôn Hường Dương liếc mắt nhìn cô gái trước mặt, chỉ nói một câu, “Cô nên biết cái quán bar này là sản nghiệp trên danh nghĩa của Mộ gia. Các người làm như vậy, nghĩ tới Mộ thiếu biết về sau hậu quả sao?”

“Mộ thiếu?” Cô ta nghe nói như thế, nhin không được cười to nói, “Mộ thiếu căn bản không có khả năng biết!”

“Cô có biết giám đốc của chúng ta có thân phận như thế nào sao? Giám đốc chính là anh trai của cháu trai của vợ của em cậu của anh họ của cận vệ thân nhất của Mộ thiếu! Bằng không cô cho rằng anh ấy sao lại được làm giám đốc? Cô đừng choáng váng, Mộ thiếu sao có thể có thời gian quản chuyện của nơi này?”

(Ed: Ôi cái quan hệ họ hàng, làm mình mệt gần chết. Cơ mà mình chỉ dịch na ná thôi chứ không biết có chính xác không đâu nhé!)

“Bảo tiêu kia tên gọi là gì?” Ôn Hường Dương biết cận vệ bên cạnh Mộ Lăng Khiêm cũng chỉ có hai người, một người là Diệp Ảnh, một người là Hoa Phi.

Cô gái kia cũng là bị loại cảm giác ưu việt khi có thể áp chế được Ôn Hường Dương làm cho cô ta không còn biết trời nam đất bắc, cô ta ngẩng đầu, vô cùng tự hào nói, “Tự nhiên là Diệp.....”

“Diệp Ảnh?”

“Đúng.” Cô ta dùng dư quang quét Ôn Hường Dương liếc mắt một cái, cười nhạo nói, “Như thế nào? Hiện tại biết sợ?”

“Đúng vậy, rất sợ.”

Ôn Hường Dương đem tay lục tới túi tiền, đưa điện thoại di động đem ra, tìm được số di động Diệp Ảnh, gọi cho Diệp Ảnh một cuộc điện thoại.

Liền trong khoảng thời gian này vài lần ở chung, Ôn Hường Dương không cảm thấy Diệp Ảnh là người không phân biệt thị phi, là người tiếp tay cho giặc.

Nếu như anh ta thật là lợi dụng quyền lợi nắm trong tay để cho bằng hữu thân thích của chính mình giành lợi ích, Mộ Lăng Khiêm sẽ không đem anh ta giữ lại bên người.

“Uy, là Diệp Ảnh sao?” Điện thoại thực mau liền chuyển được, Ôn Hường Dương mở miệng dò hỏi, “Anh hiện tại có thời gian sao? Có thể đến chi nhánh của quán bar Mộ Sắc ở thành Nam một chuyến sao? Càng nhanh càng tốt.”

Di động kia đầu truyền đến thanh âm của Diệp Ảnh, Ôn Hường Dương nghe xong Diệp Ảnh nói, trầm mặc một lát, bổ sung nói, “Anh nếu là tin được tôi, việc này, đừng nói cho Mộ thiếu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 137: 1 Nồi Lão Thử Phán

Cho dù sự thật là người nhà của Diệp Ảnh mượn thế làm càn, Diệp Ảnh khẳng định cũng không hy vọng Mộ Lăng Khiêm biết, cho nên, cô mới dám gọi cuộc điện thoại này.

Cô gái đứng bên cạnh nhìn thấy Ôn Hường Dương còn gọi điện thoại, giống như là đang gọi thật sự, cô nhin không được cười nhạo một tiếng, vô cùng trào phúng nói, “Cô hãy lo chuyện của cô đi, cô hôm nay cho dù là đi cũng đến đi, không đi cũng đến đi!”

Ở bên trong phòng nghỉ riêng của quán bar, nói đó k cho người ngoài đi vào, đối Ôn Hường Dương không có lợi, Ôn Hường Dương tự nhiên không đi.

Cô ta thấy Ôn Hường Dương như thế lãnh ngạnh, nàng lãnh hạ mặt, mắng câu, “Rượu mời không uống lại thích uống rượu phạt!” Theo sau nâng lên tay, đuổi tay nhất chiêu, “Đem cô ta đến phòng giám đốc đi!”

Cô ta vừa mới nói xong lời này, hai cái bảo an ngay lập tức đi tới trước mặt Ôn Hường Dương.

Các cô đứng tại chỗ này có không ít khách nhân, nhưng đây là chuyện riêng của quán bar, các khách nhân đều sẽ không nhúng tay, còn nữa nơi này là sản nghiệp của Mộ gia trên danh nghĩa, khách nhân liền tính muốn nhúng tay, cũng không dám dễ dàng nhúng tay.

Ôn Hường Dương đang ở vào một điều kiện vô cùng bất lợi, việc duy nhất cô có thể làm chính là tận lực kéo dài thời gian, chờ Diệp Ảnh lại đây.

Hai cái bảo an muốn chạm vào Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương lắc mình lánh qua đi, nhìn mắt chung quanh hoàn cảnh, “Tôi sẽ tự mình đi.”

Ôn Hường Dương bước theo hai bước, mắt thấy sắp tới thời điểm họ đem cô lên lầu, cô nhìn chuẩn cơ hội, cầm lấy bình hoa bên cạnh cầu thang, hướng tới một trong hai bảo an đó dùng hết sức đập xuống.

Bảo an bị Ôn Hường Dương đập một cái trở tay không kịp, trong đó một cái ngã xuống, một cái khác lấy lại tinh thần kêu to liền đi bắt Ôn Hường Dương.

“Đứng lại! Bắt lấy cô ta!”

Ôn Hường Dương nháy mắt trốn vào đám người, bảo an muốn bắt, lại căn bản không có biện pháp ở trong đám người tìm được Ôn Hường Dương.

Cô gái kia đứng xem Ôn Hường Dương khó, thấy Ôn Hường Dương cư nhiên dám động thủ, còn núp vào, cô ta vội vàng hướng về phía phòng giám đốc chạy tới.

Giám đốc vừa nghe Ôn Hường Dương chạy, hấn ôm trong phụ nữ lòng ngực, hung tợn nói, “Lục soát, nhất định phải đem cô ta bắt trở về!”

“Vâng.”

Ôn Hường Dương trốn rồi nửa giờ, theo lý thuyết Diệp Ảnh cũng nên chạy tới, nhưng bên ngoài chính là một chút động tĩnh của Diệp Ảnh đều không có, nhưng thật ra lại thường thường nghe được thanh âm của bảo an trong quán bar đang tìm kiếm cô ở bên ngoài cánh cửa mà cô đang trốn.

Ôn Hường Dương lấy ra di động, vừa định lại gọi cho Diệp Ảnh một cuộc điện thoại, cửa đột nhiên bị người mở ra.

Người bên ngoài nhìn đến Ôn Hường Dương, hét lớn, “Người ở chỗ này!”

Ôn Hường Dương cả kinh, đứng dậy liền muốn lại lần nữa chạy trốn, lại bị một người bảo an cao to khỏe mạnh đối diện cho một bạt tai té xuống đất, khóe miệng cũng chảy ra vết máu.

“Chạy? Tôi cho cô lại chạy?” Cái kia bảo an một phen túm đầu tóc của Ôn Hường Dương nhấc lên, còn đem đi động của Ôn Hường Dương nhanh chóng đoạt đi, vẻ mặt hung thần ác sát nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương, hướng về phía mấy người ở cửa hô, “Đem cô ta đến phòng giám đốc cho tôi! Một đứa con gái thôi cũng đều không đối phó được, các người làm cái gì ăn không biết?”

Ôn Hường Dương phi đầu tán phát, khuôn mặt nhỏ sưng đỏ bị bảo an bắt đi ra ngoài, trên đường đi đến phòng giám đốc có không ít người đều xem, nhưng chính là không ai ra mặt.

Người làm công trong quán bar, nhìn Ôn Hường Dương bị bắt, tâm tư gì cũng có.

Triệu tỷ đã ở chỗ này làm nhiều năm như vậy đều có thể bị buộc đi, Ôn Hường Dương lại tính là cái đồ vật gì?

Ôn Hường Dương đêm nay là xong đời.

Lúc này Ôn Hường Dương đang là nhân vật chính, lại là trầm mặc cúi đầu, không nói một lời.

Không ai biết, đại não của cô chính là đang cực nhanh vận chuyển nghĩ biện pháp tiếp tục kéo dài, đồng thời đem này đó đánh cô, mấy người bảo an bắt cô và đám người nắm đầu tóc cô.

“Uy, các người chuyện gì xảy ra đâu?”

Ngay thời điểm Ôn Hường Dương cúi đầu muốn nghĩ kế thoát thân, cư nhiên có người đi lên trước, ngăn cản ở phía trước đám bảo an đang áp giải Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 138: Là Oan Gia Ngõ Hẹp Sao?

Lúc này đột nhiên một người xuất hiện, trong lúc nhất thời, không ít người đều nhìn người từ phòng đi ra, bảo vệ ngăn ở trước mặt là một cô gái không biết trời cao đất dày.

Ôn Hường Dương nghe được lời nói của cô gái, cô ngẩng đầu, đập thẳng vào mắt cô cư nhiên lại là một gương mặt quen thuộc.

Nhìn đến vẻ mặt cô gái kia đang đứng ở đó, đồng tử cô co rụt lại.

Đây là oan gia ngõ hẹp sao?

Cô cứ nhiên lại gặp Lý Lam Hi.

Chỉ là Lý Lam Hi ở đây là Giúp cô sao?

“Ai u, bảo bối của tôi. bệnh cũ của em như thế nào lại tái phát? Mau vào đi, mau cùng tôi vào đi.” Một người đàn ông kiêu tay hoa lan, bước nhanh chân, từ phòng chạy ra tới, đuôi tay kéo Lý Lam Hi kéo qua.

Chính là, Lý Lam Hi không làm.

Cô đuôi tay liền ném cánh tay người đàn ông định nắm tay mình, trừng mắt đôi mắt nói, “Cái gì bệnh cũ lại tái phát? Nhiều người đàn ông như vậy lại đi khi dễ một cô gái trời gả không chặt, các người một đám lại khoanh tay đứng nhìn, còn không cho tôi quản?”

“Cô không được a, cô chính là đại minh tinh a! Cô muốn xen vào, ngày mai cô lại nên lên đầu đề a. Tôi thật vất vả mới đem những mặt trái tin tức của cô cấp áp xuống đi a.”

“Tránh ra, tôi hôm nay không thể không quản!” Lý Lam Hi đẩy người đàn ông bên cạnh ra, nhìn phía những bảo an đó, một tay chống nạnh, chỉ vào Ôn Hường Dương nói, “Các anh, buông cô ấy ra cho tôi!”

“cô là ai mà xen vào việc người khác tiểu tiện nhân? Biết đây là ai bãi sao?” người bảo an Mới vừa đánh Ôn Hường Dương đi ra, đầy mặt dữ tợn uy hiếp nói, “Không muốn chết, liền lăn ra xa lão tử một chút!”

“Ta khinh. Anh nói không quen biết tôi, còn mắng tôi? Anh còn không phải là chó sai của Mộ Lăng Khiêm sao? dám nói chuyện với tôi như vậy? Anh biết tôi là ai sao?” Lý Lam Hi còi giày cao gót hướng tới tên bảo an sắc mặt dữ tợn, đánh mạnh xuống. Bảo an thật đúng là bị giày cao gót của Lý Lam Hi đánh trúng mặt, hấn mặt kệ Lý Lam Hi cùng Mộ Lăng Khiêm có quan hệ gì, tiến lên muốn giáo huấn người.

Nhưng hấn không nghĩ tới, hấn mới vừa nâng bước, đầu gối đã bị người từ phía sau đánh lên tàn nhẫn đập một phát, chính là này một chân, lực độ lớn khiến hấn là đàn ông đều bị đá phanh quỵ xuống trước trên mặt đất.

“Ha ha, tốt lắm, làm đẹp lắm! Nên như vậy!”

Ôn Hường Dương thấy Lý Lam Hi còn có thời gian đứng ở chỗ này vỗ tay vỗ tay khen ngợi cô, cô cũng là phục vị này đại minh tinh.

Tĩnh!

Cô chần chờ không đến một giây thời gian, kéo tay Lý Lam Hi, liền chạy ra bên ngoài.

Không ai biết Diệp Ảnh khi nào sẽ đến, nếu là Lý Lam Hi bởi vì chuyện của cô, xảy ra chuyện ngoài ý muốn, ai biết Mộ Lăng Khiêm sẽ thế nào với cô.

Sau khi lấy lại tinh thần, bọn người kia vội vàng đuổi theo.

“Ai u, bảo bối của tôi ơi, cô đây là lại được lên đầu đề a!” người đại diện của Lý Lam Hi tức muốn học máu hô một tiếng, thấy những người đó đuổi theo Lý Lam Hi, hấn vội vàng xông lên trước, vươn hai tay, ngăn đón bọn họ, kiêu tay hoa lan nói, “Các người, ai đều không cho phép đụng chạm bảo bối nhà tôi.”

Kết quả, chẳng những không ai để ý đến hấn, bảo an chạy ở hai bên còn đem hấn đẩy qua một bên, trông rất thâm trầm.

Ôn Hường Dương kéo Lý Lam Hi chạy ra khỏi quán bar, chạy đi trên đường, Lý Lam Hi đem một chiếc giày cao gót khác đều thường cho đám kia truy đuổi cô ở phía sau.

Hai người thật vất vả chạy đi ra ngoài, gọi một chiếc xe taxi, Ôn Hường Dương liền thấy Lý Lam Hi ngã ngồi đang ngồi vị trên, vỗ về ngực cười ha ha nói, “Vui quá, vui quá, tôi đã lâu không có vui như vậy

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Người Muốn Ta Ký Tên Chiêu Sao?

Lý Lam Hi cười, nhìn phía Ôn Hường Dương nói, “Ai, cô rất lợi hại nha, mới vừa một chân liền đem người kia gạt ngã.”

Ôn Hường Dương vừa gạt chân kia là bật phát ra, cô bị đánh, Mộ Lăng Khiêm khả năng không thèm để ý, nhưng Lý Lam Hi nếu là ở nơi đó bị đánh, sự tình liền giấu không được.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương không nói lời nào, cô chủ động vươn tay, cười nói, “Cô sao vậy, cô khẳng định nhận ra tôi. Nhưng tôi còn muốn tự giới thiệu, tôi là Lý Lam Hi. Cô thì sao?”

Ôn Hường Dương nhìn phía Lý Lam Hi mang theo tươi cười mặt, người mới vừa nguyên ý đứng ra giúp cô, cô ấy cũng không phải cái người xấu.

“Ôn Hường Dương.”

Xe taxi nội tầm mắt có chút tối tăm, so với quán bar hào không bao nhiêu, Lý Lam Hi căn bản không nhận ra mấy ngày hôm trước mới vừa gặp qua Ôn Hường Dương.

“Cô lời nói hào thiếu a, là bởi vì gặp tôi là đại minh tinh, khẩn trương sao?” Lý Lam Hi nói đến nơi này, ánh mắt thượng chọn nói, “Cô không cần khẩn trương.”

“Đúng rồi, mới vừa những người đó vì cái gì bắt cô? Cần tôi gọi điện thoại gọi người giúp cô giáo huấn bọn họ không?”

Ôn Hường Dương không nghĩ tới Lý Lam Hi lại là người nhiệt tình như thế, nếu không phải cô ấy cùng Mộ Lăng Khiêm có quan hệ, cô có lẽ sẽ thực thích cô ấy.

“Không cần, chỉ là một ít việc tư, hôm nay cảm ơn cô đã ra tay cứu giúp.” Ôn Hường Dương tự đáy lòng nói.

Lý Lam Hi bị chọc cười, “Ai nha, đừng khách khí, tôi nhất không thể gặp một đám đàn ông khi dễ một cô gái.”

“Ai, đúng rồi, cô muốn tôi ký tên cho cô không?” Lý Lam Hi đột nhiên dòi đi đề tài, nhưng thật ra làm Ôn Hường Dương sững sốt một chút.

“Ai, mới vừa vội vã chạy ra, bao bao gì đó cũng chưa mang. Tôi không thể kí cho cô được, như vậy đi, cô lưu cái điện thoại của tôi, tôi lần sau thêm hảo cho cô.”

Ôn Hường Dương, “.....”

“Được.” Ôn Hường Dương nhin không được nở nụ cười, vị đại minh tinh này như thế nào lại thích như vậy ký tên cho người khác?

Hai người lẫn nhau để lại số di động, Ôn Hường Dương làm tài xế chạy đến một nhà tiệm giày, cấp Lý Lam Hi mua một đôi giày. Lý Lam Hi giày mới vừa bị cô cầm đi đánh đám bảo an kia.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương mua giày cho cô, cô tựa hồ thật cao hứng, mang vào giày, kéo cánh tay Ôn Hường Dương, cười rất là sáng lạn cùng tự hào nói, “Tôi kí tên cho cô, cô có thể cầm đi bán.”

“Ân, cô đi về trước đi, sắc trời không còn sớm.” Lý Lam Hi đêm nay làm những việc này hay không sẽ bị bạo, Ôn Hường Dương là không lo lắng.

Có Mộ Lăng Khiêm, Lý Lam Hi sẽ không có việc gì.

Nhưng thật ra quán bar bên kia.....

Ôn Hường Dương đưa Lý Lam Hi lên một chiếc xe taxi, liền cùng Lý Lam Hi cáo biệt, chính cô lại lên xe trở về quán bar.

Thời điểm cô trở lại quán bar, quán bar nội tràn ngập một cỗ không khí làm nhân tâm giật mình, bên ngoài thoát nhìn vẫn là trước sau như một náo nhiệt, nhưng là người sáng suốt liếc mắt một cái là có thể nhìn đến trong đó giương cung bạt kiếm.

Diệp Ảnh hân là tới rồi.

“Tiểu Dương, người trở về thật tốt quá, có một người rất lợi hại đến quán bar chúng ta, hình như là tới tìm cô, người mới vừa khi dễ cô, đều bị nhốt lại, tất cả mọi người đều bị phạt.”

Chạy tới chính là người ngay từ đầu cùng cô nói chuyện.

Ôn Hường Dương gạt gạt đầu, dò hỏi, “Bọn họ hiện tại ở đâu nhỉ?”

“Ở phòng giám đốc.”

Ôn Hường Dương hướng phòng giám đốc đi qua, rất xa liền nghe được âm thanh roi trùu bên trong.

Cô đi tới cửa, gõ gõ cửa, kêu một tiếng, “Diệp Ảnh.”

Cửa rất nhanh đã bị mở ra, Diệp Ảnh từ bên trong đi ra, nhìn đến Ôn Hường Dương trên mặt bàn tay ấn, hân đầy mắt trầm xuống, cúi đầu, “Ôn tiểu thư,

là tôi quản giáo không tốt, xin cô xử phạt!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 140: Diệp Ảnh, Có Thể Cùng Anh Thương Lượng Chuyện Này Không?

“Việc này cùng cô không có quan hệ.” Diệp Ảnh một ngày hai mươi tiếng đồng hồ đều đi theo Mộ Lăng Khiêm, căn bản không có khả năng và thời gian để biết có người dùng danh nghĩa của anh ta làm xằng làm bậy.

Huống chi, Diệp Ảnh là người của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hường Dương cũng không cho rằng bản thân mình có tư cách trừng phạt Diệp Ảnh.

“Diệp Ảnh, có thể cùng anh thương lượng việc này không?”

“Ôn tiểu thư, mời nói.”

“Sự tình hôm nay, chúng ta ai cũng không lộ ra với Mộ thiếu lộ ra nửa chữ, coi như đêm nay hết thảy mọi việc cũng chưa từng xảy ra.”

Diệp Ảnh nghe nói như thế, nhúu mày ngẩng đầu, nhìn về phía Ôn Hường Dương: “Ôn tiểu thư, cô.....”

“Cám ơn.” Đây là lần đầu tiên Diệp Ảnh cảm tạ người khác, “Tôi cam đoan về sau sẽ không phát sinh loại sự tình này.”

“Không cần cảm tạ.” Ôn Hường Dương cười nói, “Tôi cũng không nghĩ cho anh ta biết tôi tới quán bar. Anh biết người kia nhà anh mà, động một chút là nổi giận, quá khủng bố.”

Diệp Ảnh biết Ôn Hường Dương nói như vậy, là muốn giảm bớt gánh nặng tâm lý của anh, trong mắt anh ta có một chút cảm kích.

“Đúng rồi, Diệp Ảnh, anh có thể giúp tôi đem cái di động lấy lại được không? Mới vừa bị người bảo vệ đánh tôi cầm đi.”

Cái di động này là bảo bối của Ôn Hường Dương, trân trọng đến mức dám đi tìm Mộ Lăng Khiêm một mình đấu tranh.

Việc này, Diệp Ảnh cũng có biết một ít.

Cho nên, ngay sau khi Ôn Hường Dương vừa mở miệng, Diệp Ảnh liền đem một bộ di động từ túi anh ta đem ra, “Ôn tiểu thư, cô nhìn xem có phải hay không là cái di động này?”

“Là nó, chính là cái này, cám ơn anh.” Ôn Hường Dương kiểm tra rồi nói, may mắn di động không bị hư.

“Ôn tiểu thư, cô chờ một lát, tôi đi vào xử lý tốt bọn họ, liền đưa cô trở về.”

“Được.”

Ôn Hường Dương nhìn Diệp Ảnh đi vào, lần này cô không có đi xa, mà là dựa vào tường bên ngoài chờ Diệp Ảnh.

Xuyên thấu qua cánh cửa khép hờ, cô rõ ràng nghe được thanh âm thảm thiết của người bị đánh bên trong, cô hướng bên trong liếc mắt một cái, không xem còn tốt, vừa nhìn liền thấy cái người bảo vệ vừa đánh cô kia bây giờ trên mặt không còn đến một khối thịt lành lặn, mười ngón tay như là bị người ta bẻ gãy tận gốc, vụn vụn buông thõng xuống.....

Ôn Hường Dương “.....”

Nhìn đến thủ đoạn này của Diệp Ảnh, Ôn Hường Dương trong lòng kinh hoàng run sợ, đồng thời lại cũng nảy lên một cỗ cảm giác thống khoái.

Hay là tại cô đi theo tên hõn đàn Mộ Lăng Khiêm kia lâu rồi, cũng bị ảnh hưởng tâm lý biến thái của hắn?

Chết tiệt!!

Ôn Hường Dương dùng sức lắc lắc đầu, thu hồi tầm mắt, nghiêm trang đứng thẳng thân mình, cô chính là một mỹ nữ an tĩnh ôn nhu!

Diệp Ảnh khoa tay mười phút đem bên người bên trong xử lý, giám đốc quán bar này cũng không dám ngăn một người có quyền lợi, nhưng những người khác cũng chỉ khoanh tay đứng nhìn, chính là nhát gan sợ phiền phức, không có một người có thể kham nổi trọng trách.

Cái này quán bar là do Mộ Lăng Khiêm giao cho Diệp Ảnh toàn quyền phụ trách, nhân sự thay đổi, tự nhiên cũng là Diệp Ảnh làm chủ.

Diệp Ảnh còn đang lo lắng bây giờ nên từ nơi nào tuyển chọn người thích hợp, liền nghe được Ôn Hường Dương chần chờ mở miệng nói, “Diệp Ảnh, quán bar có phải còn cần người không? Có thể đem Triệu tỷ tìm trở về không?”

“Triệu tỷ?” Diệp Ảnh cảm thấy cái tên này có chút quen thuộc.

“Àn, trước kia là phó giám đốc nơi này.”

“Ôn tiểu thư, cô.....” Diệp Ảnh nghe được Ôn Hường Dương quen thuộc như thế, còn xuất hiện ở chỗ này, anh ta không thể không hoài nghi.

“Ách.” Ôn Hường Dương thấy chính mình bị hoài nghi, cô cười mĩa nói, “Tôi khi nào tâm tình không tốt, liền thích đến quán bar thả lỏng, cho nên.....”

Diệp Ảnh vẫn là có chút hoài nghi, nhưng là tưởng tượng đến ông chủ nhà mình là ở Mộ Sắc gặp được Ôn Hường Dương, nghi ngờ liền tiêu tan.

“Ôn tiểu thư, cô tâm tình không tốt, chính là bởi vì.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 141: Mặt Em Bị Làm Sao Thế?

Nghe được Diệp Ảnh nói lời này Ôn Hường Dương chính mình không hề nghĩ ngợi, theo bản năng liền phủ nhận nói, “Sao có thể?”

Diệp Ảnh nhìn đến bộ dạng phản bác này của Ôn Hường Dương, lại nghĩ đến hôm nay cậu chủ trong lúc làm việc đều tản ra khí lạnh, hần trăm mặc một lát nói, “Ôn tiểu thư, cho phép tôi nói thẳng, tôi đi theo cậu chủ đã mười năm, chưa bao giờ gặp qua cậu chủ có thể đối xử đặc biệt với bất cứ người con gái nào khác như đối với cô.”

Có đúng là vậy không? “Cô mơ hồ suy nghĩ”

Ôn Hường Dương không nói, Mộ Lăng Khiêm có lẽ đối với cô cũng đủ tốt, nhưng rõ ràng lại đối với người khác càng tốt hơn.

Diệp Ảnh thấy bộ dáng Ôn Hường Dương không tin lời mình nói, cũng không nói chuyện nữa, liền mở miệng nói, “Ôn tiểu thư, tôi đưa cô trở về trước. Đêm nay không tăng ca, có thể về sớm.”

“Được, cảm ơn.” Ôn Hường Dương càng không thể cùng Diệp Ảnh nói chuyện, cô đang nghĩ phải làm sao để Mộ Lăng Khiêm không thấy vết thương này của cô, sờ mặt mình còn có chút đau đớn sưng đỏ, Ôn Hường Dương mở miệng nói, “Trước tiên, anh chờ tôi ghé tiệm thuốc mua ít thuốc. Sau khi trở về biệt thự, anh hãy nói, trên đường đi tôi gặp bọn cướp, chính anh đã giúp đỡ tôi.” Nhớ nhé...

Thấy mình đã suy nghĩ thật sự chu đáo, Ôn Hường Dương liền thở phào nhẹ nhõm, Diệp Ảnh liếc mắt nhìn cô một cái “nghĩ” có Ôn tiểu thư ở đây chăm lo bữa ăn hằng ngày cho cậu chủ, cậu chắc chắn sẽ nhanh lành bệnh đi

Hai người lên xe, Diệp Ảnh đầu tiên là mang Ôn Hường Dương đi đến tiệm thuốc, nhanh chóng mua cho cô ít thuốc tiêu sưng để xóa đi dấu vết, sau đó lái xe đưa cô trở về.

Ngồi trong xe nhìn ra ngoài cửa chỉ thấy mỗi mảnh bóng đêm đen tối, điểm sáng nhất chính là ánh đèn ở trước đầu xe, ngồi ở bên trong Ôn Hường Dương bắt đầu suy nghĩ làm thế nào để mình nói dối mà khiến Mộ Lăng Khiêm tin tưởng

Nửa giờ sau, xe chạy vào biệt thự, Ôn Hường Dương từ trên xe bước xuống. Nhìn biệt thự sang rực ánh đèn cô đứng trên mặt đất thoáng chốc cảm thấy có chút lạnh....

Nhìn qua kính chiếu hậu, cảm thấy mọi sự đều ổn, liền gạt đầu với Diệp Ảnh và quay bước đi vào biệt thự.

Mới vừa mở cửa, Ôn Hường Dương đã bị ánh mát lạnh như hầm băng tia tới khiến cô không khỏi hít một ngụm khí lạnh.

“Mộ tổng.....” Ôn Hường Dương cúi đầu kêu lên một tiếng.

Khi không nhìn thấy mặt của Mộ Lăng Khiêm cô liền không kiên nhẫn, phóng túng bản thân muốn làm gì thì làm, nhưng một khi đối mặt cùng hắn, cho dù có trăm lá gan cô cũng không dám phản kháng.

“Đi đâu vậy? Vì cái gì không nghe điện thoại?”

Ôn Hường Dương vừa nghe xong, quả nhiên lại hỏi như vậy, dựa theo đã sớm có kế hoạch từ trước, mở miệng nói, “Tiểu Hân hôm nay xin nghỉ, tôi sáng

sớm liền đi ra ngoài cùng tiểu Hân, chơi đến buổi tối, di động bị mất sóng nên không có tín hiệu. Trở về trên đường chúng tôi còn gặp bọn cướp, may mắn gặp được Diệp Ảnh, chính anh ấy đã cứu chúng tôi.”

Đúng lúc Diệp Ảnh tiến vào.

Mộ Lăng Khiêm giống như chim ưng đang đi săn mồi ánh mắt sắc bén rơi xuống trên người Diệp Ảnh, “Diệp Ảnh, thật sự như thế?”

Thân thể Diệp Ảnh cứng đờ nửa giây, trả lời “Đúng vậy, thưa cậu”

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, cất bước hướng Ôn Hường Dương đi tới.

Mang theo hơi thở áp bức đến gần, Ôn Hường Dương không dám ngẩng mặt lên, chỉ dám cúi mặt xuống, trông mắt loạn chuyển, Mộ Lăng Khiêm vẫn là không tin đâu?

Nội tâm cô dự báo có điều không ổn, lòng cứ thấp thỏm bồn chồn, bị một bàn tay to lớn nắm lấy cằm đưa lên, nháy mắt giây phút ngừng đầu nhìn Mộ Lăng Khiêm, nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm nhú mày, khuôn mặt lạnh lùng, lạnh băng âm trầm đến dọa người, “Mặt em làm sao vậy?”

Ôn Hường Dương nhìn đến sắc mặt Mộ Lăng Khiêm như vậy, liền vội vàng nói, “Bị bọn cướp đánh. Bất quá không có việc gì, Diệp Ảnh đã đem mấy người kia đánh cho tàn phế rồi, ngón tay đều bị bẻ gãy.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương mở to đôi mắt, hấn liền tin tưởng, không ai biết vì sao Mộ Lăng Khiêm lại cau mày như vậy, không nói một lời cứ nhìn chăm chăm vào mặt của Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 142: Em Đang Có Việc Lừa Gạt Tôi Đúng Hay Không?

Bị Mộ Lăng Khiêm dùng sắc mặt âm trầm nhìn chăm chăm vào người khiến cho lòng tơ của Ôn Hường Dương dựng đứng lên, trong lòng bất ổn không thôi, không có tâm trạng đề ý, quét dọn nhà cửa nấu cơm giúp Mộ Lăng Khiêm nữa

Chính là, sau khi kết thúc phút tùy hứng của cô, chính mình vẫn phải trở về để cùng đối mặt với anh ta

Haizz, thật là ...!

Diệp Ảnh sau khi thấy quán bar không còn còn xảy ra vấn đề gì nữa, liền đem Triệu tiểu thư mời trở về, Ôn Hường Dương nghĩ có hay không sau này cô vẫn nên thường xuyên lui tới quán để kiểm cái chức quản lý đi...?

“Diệp Ảnh, cậu về trước đi.”

“Vâng.” Diệp Ảnh liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, xoay người rời khỏi biệt thự.

Ôn Hường Dương thấy Diệp Ảnh đi rồi, cô chỉ có thể khấn trương nhìn Mộ Lăng Khiêm, chờ đợi Mộ Lăng Khiêm ra lệnh, xem Mộ Lăng Khiêm muốn xử lý cô như thế nào?

Mộ Lăng Khiêm nhìn thấy bộ dáng đáng thương của Ôn Hường Dương, liền duỗi tay sờ lên khuôn mặt nhỏ còn chút sưng đỏ của cô

“Có còn đau hay không?”

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên hỏi.

Ôn Hường Dương sùng sốt một chút, lắc lắc đầu, nở một nụ cười trừ, cười nói, “Không đau. Mộ tổng, da thịt tôi rất dày, không sao..

Ôn Hường Dương vừa mới nói xong lời này, đã bị Mộ Lăng Khiêm trừng mắt nhìn liếc mắt một cái. Điểm chết người chính là, đáng giận nhất là anh ta cư nhiên đột ngột tăng một sức lực trên mặt cô, dùng sức ấn lên vết thương trên mặt cô, như hít phải một ngụm khí lạnh, cười đều cười không nổi.

“Cùng tôi lên lầu.” Mộ Lăng Khiêm buông lỏng tay ra, nhàn nhạt liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, trên tay còn cầm theo túi thuốc cô vừa mua.

Ôn Hường Dương đứng ở tại chỗ, nhìn bóng dáng Mộ Lăng Khiêm, mắt tròn ngược, nghĩ “anh ta chính là một tên thần kinh”.

Nghĩ là tên thần kinh nhưng cô vẫn phải đi theo.

Ôn Hường Dương đi theo Mộ Lăng Khiêm lên lầu, vào phòng hắn, mới vừa đi vào, Mộ Lăng Khiêm mở đèn lên, chỉ tay tới vị trí giường, nói “Ngồi lên

giường đi.”

Ôn Hường Dương liếc mắt khiếp sợ nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Thấy bộ dáng đó của cô Mộ Lăng Khiêm liền hạ ánh mắt xuống, vỗ vào đầu Ôn Hường Dương, âm thanh lạnh lùng nói, “Trong đầu em lại đang tưởng tượng cái gì thế? Ngồi qua đây, tôi giúp em bôi thuốc!”

“Vâng, được.” Ôn Hường Dương liền đi qua, ngoan ngoãn ngồi trên giường, nở một nụ cười đẹp nhất nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Cô còn tưởng rằng anh ta là loại người ko màng đến sự sống của người khác, không màng trên người cô còn có thương tích, lại vẫn muốn trừng phạt cô.

Mộ Lăng Khiêm lạnh lùng liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, cầm lấy thuốc, đi đến trước mặt, thân hình ngồi xổm xuống, bôi nhẹ thuốc lên vết thương của cô.

Lúc Ôn Hường Dương trên đường trở về nhà, trước đó chính mình đã có bôi thuốc qua, trời lại tối, đứng bên ngoài liền không thấy rõ nhưng chỉ cần tiếp giáp với anh đèn thì sẽ lộ ra rất rõ.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương bị đánh sưng đỏ mặt như thế, cơ thể khó chịu như có người đang gặm nhấm từng lớp da của hắn vậy, trên người hắn hân khí càng ngày càng lạnh, nói “Người đánh em đang ở đâu?”

Ôn Hường Dương nhìn chằm chằm Mộ Lăng Khiêm ngây ngẩn cả người, người đàn ông này mặc dù là đang ngồi xổm trước mặt, thân ảnh không đẹp chút nào nhưng đều có thể làm người ta không thể không đề mắt tới.

Lúc này, nghe được Mộ Lăng Khiêm đột nhiên lên tiếng, âm thanh rõ ràng là đang mang theo sự tức giận tột độ, Ôn Hường Dương sợ tới mức cả người run lên, “Tôi.....”

Cô lời nói còn chưa nói xong, Mộ Lăng Khiêm liền đứng lên, đi đến bên cạnh cầm đi động lên.

Ôn Hường Dương liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói, “Diệp Ảnh, ngày mai tìm tất cả những tên đánh Ôn Hường Dương đem đến trước mặt tôi!”

Ôn Hường Dương nghe nội dung của cuộc gọi vừa rồi, trong lòng cô rơi cái bộp, Mộ Lăng Khiêm muốn gặp những người đó sao, sẽ không phan phui ra sự việc chứ?

Mộ Lăng Khiêm lần nữa trở về, nhìn Ôn Hường Dương từ trên xuống dưới, mở miệng lạnh lùng nói, “Một tuần không được ra khỏi cửa! Lần sau muốn đi ra ngoài, bảo Diệp Ảnh đưa em đi!”

Cô đây là đang bị cấm cửa sao?

Ôn Hường Dương bắt đầu dĩ thử dài, thật đáng thương thân thể mình lại không được tự do đi lại rồi.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương bộ dáng không thật sự vui vẻ, một lần nữa ngồi xổm xuống trước mặt cô, vươn tay, nâng cằm cô lên, nhìn thẳng vào mắt cô nói, “Em có phải hay không có việc đag lừa dối tôi?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 143: Là Cái Gì Không Thể Để Tôi Xem?

Mộ Lăng Khiêm đột nhiên vừa hỏi, Ôn Hường Dương trong lúc nhất thời thật đúng là không phản ứng lại được.

Cô ngây ngốc nhìn Mộ Lăng Khiêm.

Nhìn bộ dạng ngốc ngếch này của Ôn Hường Dương Mộ Lăng Khiêm lại lần nữa đưa tay xoa nhẹ lên đầu cô, nói “Trở về ngủ sớm một chút, trong vòng hai ngày vết thương trên mặt đừng để bị dính nước, mỗi ngày đúng giờ đến phòng tôi bôi thuốc cho em.”

Đây chính là, chính là có thể trở về phòng sao?

Ôn Hường Dương lên nhìn Mộ Lăng Khiêm một cái, thấy anh đã đứng lên, liền đem thuốc cất vào hộp.

Cô vội vàng đứng dậy, cùng Mộ Lăng Khiêm nói to, “Mộ tổng, tôi đi về trước?” Nói xong, không đợi Mộ Lăng Khiêm đáp lại, xoay người liền rời khỏi phòng.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương trốn nhanh như tia chớp, trên tay cầm bao thuốc dừng lại một chút, lâu sau mới lại lần nữa đem thuốc cất đi.

xoay người đi vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương trốn về phòng, đóng cửa phòng lại, dựa vào cửa mới thở phào nhẹ nhõm.

Không thể tượng tượng nổi hành động vừa rồi của Mộ Lăng Khiêm, Cô vội vàng tìm di động, gọi cho Diệp Ảnh, “A lô, Diệp Ảnh sao? Mới vừa rồi Mộ thiếu điện thoại cho anh, tôi đều nghe được, các người có biện pháp sao?”

“Vâng, Ôn tiểu thư xin yên tâm. Chỉ cần không cho bọn họ nói ra, bọn họ tuyệt đối sẽ không mò miệng nói một chữ.”

Ôn Hường Dương nghe được Diệp Ảnh nói lời này, tảng đá đè trong lòng như rơi xuống, “Vâng cảm ơn anh

Di động kia đầu trăm mặc không biết bao lâu, Diệp Ảnh lại lần nữa liền mở miệng, “Ôn tiểu thư, tính tình cậu chủ chỉ là có chút kém, cậu cũng không phải ngang ngược vô lý người. trước kia cậu ấy bị.....”

Mộ Lăng Khiêm trước kia.....?

Ôn Hường Dương chính nghe, Diệp Ảnh nói đến nơi này lại ngừng lại, một lát sau mới nói, “Thật sự rất cô đơn”

Diệp Ảnh nói xong lời này, liền cúp máy. Ôn Hường Dương màn mình tối đen, nàng dựa vào cửa, nhìn xuống dưới sàn nhà.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương dậy thật sớm, đi xuống lầu nấu bữa sáng cho Mộ Lăng Khiêm

Chỉ là, nấu xong bữa sáng, ra cửa lấy báo, lại thấy được đầu đề tin tức trong giới giải trí.

Ba ngày báo chí, có hai ngày đầu đề là nói về Lý Lam Hi.

Trong đó một cái là Lý Lam Hi lại lần nữa cùng đại gia thần bí đi khách sạn hẹn hò, còn có một cái chính là vừa xảy ra vào tối hôm qua.

Ôn Hường Dương đứng ở cửa nhìn nội dung trên tờ báo, điều thứ nhất xuất hiện hình ảnh trong khách sạn chính là hình ảnh tối hôm trước cô theo dõi Mộ Lăng Khiêm

Hay là người ngồi ở ghế bên cạnh Mộ Lăng Khiêm, nhưng cô thấy không rõ mặt người con gái ấy, cũng là Lý Lam Hi?

Còn có, vì cái gì tối hôm qua lại có tình đăng báo? Mộ Lăng Khiêm không có hỗ trợ đem tin này áp xuống hay sao?

Ôn Hường Dương liền không hiểu rõ ý Mộ Lăng Khiêm, càng không hiểu được Mộ Lăng Khiêm và Lý Lam Hi quan hệ như thế nào.

Ôn Hường Dương vừa định đem báo giấu đi, bên tai đột nhiên truyền đến Mộ Lăng Khiêm nói, “Cô đang làm cái gì?”

Ôn Hường Dương bị lời nói bất thành linh sợ tới mức cả người đều run rẩy, vội vàng đem báo giấu đi.

Hành động chỉ theo bản năng, cô liền không rõ, Rốt cuộc cô đang sợ Mộ Lăng Khiêm phát hiện ra điều gì.

Sáng sớm Mộ Lăng Khiêm chỉ mặc một áo somi đơn giản, đôi chân thon dài được bao bọc bởi quần tây đen. Nhưng dù vậy, ngược lại càng không giảm đi khí áp bức mãnh liệt cao ngạo của người vốn có.

Mộ Lăng Khiêm bước tới, liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương có vẻ mờ ám, hắn liền đi tới trước mặt cô, nhìn lướt qua thứ cô giấu sau lưng, “Là thứ gì không thể để tôi xem?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 144: Trời ạ, Cô Đang Nói Bừa Gì Đây..

Ôn Hường Dương lùi lại một bước, liên tục lắc đầu, “Không có gì, Mộ tổng. cái kia liên..... Là, cổ phiếu, báo chí nói cổ phiếu công ty anh rút giá trầm trọng. tôi...tôi...”

Mộ Lăng Khiêm nhú mày, Ôn Hường Dương trong lòng lộp bộp một chút, che kín miệng mình nói, trời ạ, cô đang nói bừa gì đây.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn cô một cái, thẳng tay liền đoạt tờ báo tới, khí thế của hắn làm cho người ta sợ hãi, Ôn Hường Dương căn bản là không dám cùng Mộ Lăng Khiêm tranh đoạt.

Tờ báo bị lấy đi, Ôn Hường Dương cúi đầu, trong lòng không khỏi thấp thòm một trận.

Không biết qua bao lâu, bên tai truyền đến giọng nói thâm trầm âm lãnh của Mộ Lăng Khiêm, “Cùng tôi đi vào.”

Đi vào?

Đi vào làm cái gì?

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, chỉ còn thấy lại bóng dáng của Mộ Lăng Khiêm, cô bước chân theo đi lên lầu, hận không thể so rùa đen đi còn chậm hơn.

Vào biệt thự, Ôn Hường Dương ngắm đến Mộ Lăng Khiêm ngồi ở trên sofa, cô đứng tại chỗ, lại thấy Mộ Lăng Khiêm vỗ vỗ vào chỗ cạnh bên, mở miệng nói, “Ngồi lại đây.”

Ôn Hường Dương trong lòng không khỏi một trận buồn bực.

Rõ ràng là anh ta ở bên ngoài bao dưỡng một người con gái khác, bị cô phát hiện, nhưng vì cái gì khiến như là cô ở bên ngoài bao dưỡng đàn ông, bị anh ta phát hiện vậy?

Ôn Hường Dương đi qua, ngồi xuống.

Mộ Lăng Khiêm đem tờ báo đặt lên trên bàn trà, nhìn cô nói, “Muốn biết cái gì?”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, ngẩng đầu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, thấy anh ta chờ chính mình trả lời.

Ôn Hường Dương cắn cắn môi, cuối cùng mở miệng nói, “Mộ tổng, đây đều việc riêng tư của anh, tôi không muốn biết gì hết. Chỉ là, nếu như anh chán ghét tôi, không nghĩ lại phí tiền để bao dưỡng tôi nữa, thì trước tiên hãy cùng tôi nói một tiếng, có được không.....”

Ôn Hường Dương nói đến đây, cảm giác xung quanh mình bỗng nhiên có chút không khí không thích hợp.

Cô ngẩng đầu nhìn phía Mộ Lăng Khiêm, liền thấy Mộ Lăng Khiêm dường như sắc mặt đen như đất nòi

Ôn Hường Dương trầm nghĩ, “mình lại nói sai chỗ nào nữa hay sao?” Ôn Hường Dương vội vàng ngậm miệng, yên lặng ngồi.

“Đầu tôi có chút đau, lại đây ấn huyệt giúp tôi.” Ước chừng qua mười phút, truyền tới giọng nói mệt mỏi của Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hường Dương nghe âm thanh như thế, tâm cô nháy lên một chút, liền đứng dậy đi tới sau lưng dùng tay ấn nhẹ trên đầu Mộ Lăng Khiêm.

Trước khi vào đại học, Ôn Hường Dương cũng có thêm một giấy chứng nhận về y học, đối với cơ thể vị trí huyệt vẫn là có chút hiểu biết, hiện giờ nói cô không biết mới là lạ, mát xa là thủ pháp tương đối chuyên nghiệp nhất của cô

Mộ Lăng Khiêm nhắm hai mắt lại.

Ôn Hường Dương tiếp tục tạo lực độ tay vừa phải cho anh ta thả lỏng, bên tai dần dần truyền đến tiếng hít thở vững vàng của Mộ Lăng Khiêm

Ôn Hường Dương mát xa hơn liên tục hơn nửa giờ, thấy Mộ Lăng Khiêm đã ngủ say, cô dừng động tác, xoa xoa chính tay mình cho đỡ mỏi.

Nhìn người trước mắt mặc dù đang ngủ, nhưng mí mắt vẫn cứ nhú chặt lại không chịu giãn ra, Ôn Hường Dương yên lặng ngồi xuống bên cạnh Mộ Lăng Khiêm.

Có rất nhiều điều, cô đều muốn biết.

Nhưng, một khi đã biết, chắc chắn sẽ không hay.

Giống như Mộ Lăng Khiêm vậy đứng ở trên đỉnh kim tự tháp, là người không phải cô có thể xứng đôi, hàng phục được.

Ôn Hường Dương trở về phòng lấy một tấm chăn mỏng, khoác nhẹ lên người Mộ Lăng Khiêm

Cô ngồi ở bên cạnh nhìn, nhìn nhìn, liền như vậy dựa vào Mộ Lăng Khiêm, rồi ngủ.

Cô mới vừa ngủ không bao lâu, Mộ Lăng Khiêm mở mắt, nhìn cô dựa vào bên cạnh chính mình.

“Em liền như vậy muốn rời đi, cùng phân rõ giới hạn với tôi sao?”

Mộ Lăng Khiêm đứng dậy, đem Ôn Hường Dương ôm lên.

Đem cô ôm về phòng, cởi áo khoác ra, đắp lên người cô một tấm chăn mỏng, Mộ Lăng Khiêm liền đứng trước giường, nhìn Ôn Hường Dương.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 145: Tôi Là Loại Người Sẽ Ghét Bỏ Em Sao?

Không biết qua bao lâu, Mộ Lăng Khiêm thu hồi tầm mắt, xoay người rời đi khỏi phòng.

Đi tới cửa, Mộ Lăng Khiêm lấy di động ra cấp cho Diệp Ảnh một cuộc điện thoại, “Diệp Ảnh, trong vòng 30 phút đem tất cả những tin tức liên quan tới Tiểu Lam liền xóa bỏ triệt để đi, Còn có, cậu đi điều tra xem hành tung tối hôm qua của Tiểu Lam.”

“Vâng.”

“Làm xong việc này, đem những người tối hôm qua đánh Hường Dương tới trước mặt tôi.”

“Vâng.”

Ánh nắng đầu thu xuyên thấu qua cửa ô cửa sổ, Ôn Hường Dương bị một trận tiếng chuông đánh thức.

Cô mở mắt ra, liền phát hiện chính mình nằm ở trên giường. Di động tiếng chuông còn vang, cô tìm được di động, liền nhìn đến liền thấy Lý Lam Hi gọi điện.

Ôn Hường Dương nhìn đến là Lý Lam Hi, cô chần chờ một giây, xong mới dám tiếp nghe điện thoại.

“Alo?”

“Là Hường Dương sao? Tôi là Lý Lam Hi, tôi đem chữ ký đến, chúng ta hẹn gặp nhau ở địa phương nào đi, cô lại đây lấy nhé.”

Ôn Hường Dương nghe bên kia âm thanh giọng nói rất vui vẻ, cô thật không rõ vị đại minh tinh này làm gì có được thời gian, lại còn tự mình gọi điện thoại hẹn cô ra ngoài để lấy giấy ký tên.

“Hiện tại tôi đang có chút không tiện, có thể quá mấy ngày nữa được không?” Cô hiện tại là đang trong giai đoạn bị cấm túc, nếu chạy ra ngoài bị phát hiện, hậu quả khẳng định thực sự rất nghiêm trọng.

“A? Như vậy sao!” nghe giọng nói có chút luyến tiếc của Lý Lam Hi truyền tới, nhưng nhanh chóng liền nói ra một câu làm Ôn Hường Dương kém chút sặc nói, “Cô ở chỗ nào? Nếu không tôi tới nhà đưa cho cô?”

“Khụ khụ.” Ôn Hường Dương kịch liệt ho khan một tiếng, “Lý tiểu thư, cô không bận sao?”

“Bận? Tôi bận muốn chết, nhưng tôi không nghĩ là làm bởi vì hôm nay tôi liền đem cái tên đạo diễn chó má kia đá xa rồi! Ha ha. Còn có, cô đừng gọi tôi Lý tiểu thư, cứ kêu tôi là Tiểu Lam đi.”

Tiểu Lam.....

Ôn Hường Dương nghe thấy cái tên này, nháy mắt trong đầu cô nhảy ra lời nói hôm trước chị Tần Toa đã nói ở notebook. “Người mà Mộ Lăng Khiêm để ý nhất: Tiểu Lam”.

Toa Toa tỷ nói đến tại thời điểm chia tay, rất là vân đạm phong khinh, chính là, nếu thật sự không thêm để ý, vì cái gì sẽ đem Mộ Lăng Khiêm yêu thích nhớ rõ như vậy rõ ràng kỹ càng tỉ mỉ.

Càng quan trọng là, viết về Tiểu Lam một trang giấy, bút tích thực trọng, vẫn dùng màu mực đỏ

Là đang muốn nói đến cái gì đây?

“Hường Dương? Cô còn không có nói cho tôi, cô ở chỗ nào đâu?” Thời điểm Ôn Hường Dương đang ngây ngô, Lý Lam Hi lại lần nữa truyền tới âm thanh.

“Lý tiểu thư, tôi ở địa phương rất khó tìm, chờ có cơ hội đi, chờ chúng ta có cơ hội tái kiến!..,

“Cô nói lời này là có ý gì? Cô dám cự tuyệt đại thỉnh cầu của một đại minh tinh sao? Tôi là cái loại sẽ ghét bỏ khinh người sao? Cô đã không còn làm ở quán rượu nữa sao? Tiếp rượu thì đã làm sao? Tiếp rượu cũng là kẻ sinh nhai! Cô yên tâm, tôi sẽ không khinh thường cô!”

Ôn Hường Dương, “.....”

Trọng điểm không phải cái này, trọng điểm là Mộ Lăng Khiêm á!

Nhưng là, nhân gia đều nói như vậy, Ôn Hường Dương thật đúng là không thể cự tuyệt, nếu không về sau Lý Lam Hi đi quán bar tìm cô, sự tình càng nghiêm trọng hơn.

“Cô nói địa điểm đi, tôi sẽ tới.”

Mộ Lăng Khiêm hẳn là đi ra ngoài, đến buổi tối mới trở về, cô đi gặp Lý Lam Hi một chút, cảm ký tên liền trở về.

“Lúc này mới đồng ý sao, cô không cần lo lắng, tôi sẽ ghét bỏ công việc của cô. À, công viên trò chơi thế nào? Liền tới công viên vui chơi Phụng Dương nhé.”

“Được.”

Hai người lẫn nhau tắt điện thoại, Ôn Hường Dương thay đổi bộ quần áo thể thao, xác định Mộ Lăng Khiêm chưa về, nhanh chóng đi đến công viên trò chơi.

Từ chỗ cô đến công viên trò chơi ngồi xe điện ngầm chỉ cần nửa giờ, cô thực mau liền đến cửa công viên trò chơi, đứng ở cửa, chờ Lý Lam Hi đến.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 146: Hẳn Là Tôi Tìm Lý Lam Hi

Editor: Hyna Nguyễn

Lý Lam Hi là mở Maserati ra, chỉ là đeo kính râm, khăn quàng cổ che mặt Ôn Hường Dương căn bản không nhận ra. Lý Lam Hi nhìn thấy Ôn Hường Dương, trộm chạy đến sau lưng Ôn Hường Dương, chụp bả vai Ôn Hường Dương, rất là cao hứng nói, “Hải, Hường Dương, thế nào? Nhận không ra đi?”

Ôn Hường Dương bị Lý Lam Hi làm cho hoảng sợ.

Lý Lam Hi nhìn đến bộ dáng Ôn Hường Dương bị dọa đến sợ hãi, cô nhin không được cười to nói, “Cậu thực sự có ý sợ vậy ư.”

“Đi thôi, chúng ta vào chơi đi.” Lý Lam Hi lôi kéo Ôn Hường Dương đi mua vé, căn bản không cho Ôn Hường Dương đường để cự tuyệt, “Cậu cũng không biết là tớ đã bị đội paparazzi đuổi giết đến mức không có bằng hữu. Công viên trò chơi loại địa phương này, càng không có người nguyện ý đi tới với tớ.”

Ôn Hường Dương nhìn sùnn mặt của Lý Lam Hi, không khỏi hỏi, “Nếu không thích, vì cái gì còn muốn tiếp tục?”

“Không thích? Tớ không có không thích a. Tớ thực thích diễn kịch, hướng chi, tớ đã đáp ứng với một người, tớ sẽ dành lấy cúp nữ chính xuất sắc nhất tại lễ trao giải.” Lý Lam Hi bĩu bĩu môi nói, “Tớ chỉ là không thích sinh hoạt cá nhân của mình bị đội paparazzi cầm đi bán kiếm tiền.”

“Được rồi, không nói nữa. Hôm nay cậu phải hảo hảo chơi với tớ một ngày nha, tớ là mỹ nhân lớn lên đẹp như vậy đứng ở trước mặt cậu, cậu không thể không cho tớ ít mặt mũi đi?”

“Nhưng tớ chỉ có thể ở với cậu đến trước 4h chiều, có được không?” Ôn Hường Dương thương lượng dò hỏi. Cô không chán ghét Lý Lam Hi, mặc dù lần đầu tiên gặp mặt cũng không vui vẻ gì, nhưng mạc danh, cô chính là không chán ghét cô ấy.

“Àn, hảo.”

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương đáp ứng rồi, cao hứng liền lôi kéo cô đi mua vé, nhưng vấn đề là Lam Hi không mang tiền mặt, mà ở công viên trò chơi chỉ có thể thu tiền mặt.

Ôn Hường Dương thấy Lý Lam Hi nóng nảy, cô đi lên trước, thanh toán tiền, “Tớ đây thanh toán cho.” “Ai, như thế nào có thể lại làm cậu trả tiền chứ?” Lý Lam Hi duỗi tay phải ngăn trở, Ôn Hường Dương cười liền nói, “Cậu có thể ký tên nhiều một chút, tớ cầm đi bán, vẫn là tớ kiếm lời mà.”

Lý Lam Hi nghe nói như thế cao hứng nói, “Hảo.”

Hai người mua vé, vào công viên giải trí. Lý Lam Hi có lẽ là có áp lực lớn, cần giải tỏa, nên đều chọn tàu lượn siêu tốc chơi trò kích thích để chơi. Ôn Hường Dương gần đây đối với Mộ Lăng Khiêm, lại yêu cầu kiếm tiền, áp lực tâm lý của cô cũng thật lớn. Hai người nhưng thật ra ăn nhip với nhau, đem những trò khủng bố trong công viên trò chơi chơi hết mấy lượt.

“Ai u, má ơi, quá sung sướng.” Lý Lam Hi dựa trên vai Ôn Hường Dương, ha ha ha cười.

“Tiểu Lam, cậu khát không? Tớ đi mua cho cậu ít nước? Cậu muốn uống cái gì?” Hai người từ trên xe bay tận trời mới xuống dưới đất, Ôn Hường Dương cười dò hỏi.

“Nước khoáng là được rồi.”

“Àn, hảo, cậu chờ tớ tí nha.” Ôn Hường Dương hướng quầy bán quà vặt đi qua.

Chờ Ôn Hường Dương cầm hai bình nước khoáng đi trở về, thời điểm chuẩn bị tìm Lý Lam Hi, cô vừa nhấc mắt, cứ nhiên ở bên người Lý Lam Hi, thấy được..... Mộ Lăng Khiêm! Lý Lam Hi tựa hồ muốn nói. Mộ Lăng Khiêm khuôn mặt âm trầm, nhìn cô. Hai người không biết nói gì đó.

Mộ Lăng Khiêm duỗi tay giữ chặt cánh tay Lý Lam Hi, liền đem Lý Lam Hi mang theo đi ra ngoài. Ôn Hường Dương xoay người, đưa lưng về phía hai người, bình nước khoáng trong tay bị cô nắm có chút biến dạng. Cô thở dài một hơi, xoay người ngồi xe điện ngầm hồi biệt thự. Nhưng cô không nghĩ tới, trên đường trở về còn nhận được điện thoại của Lý Lam Hi.

Điện thoại tựa hồ như là trốn đi gọi, Lý Lam Hi đem thanh âm rất thấp nói, “Uy, Hường Dương sao? Vị hôn phu của tớ cứ nhiên tìm tới nơi này. Tớ bị hấn bắt được nên phải đi về trước. Chúng ta lần sau lại gặp nhau nhé, bái ~”

Ôn Hường Dương nhìn di động trong tay, hơn nửa ngày không thể phục hồi lại tinh thần.

Vị hôn phu...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 147: Hường Dương, Đừng Cùng Ta Cáo Kinh!

Ôn Hường Dương không biết chính mình là trở lại biệt thự như thế nào, chỉ là lúc trở về, cô liền đem đồ đạc của mình thu thập lại. Còn gọi điện thoại cho công ty chuyển nhà, cô tính toán đem đồ vật trong phòng những đồ bị Mộ Lăng Khiêm dọn đi, còn có đồ vật của mẹ cô, toàn bộ dọn đi. Thời điểm người của công ty chuyển nhà đến, trời đều đã đen, bọn họ mới vừa đem đồ vật trên lầu dọn lên xe, một chiếc Rolls-Royce đi vào biệt thự.

Mộ Lăng Khiêm ngồi trên xe, liền nhìn đến một đám người ở trên xe dọn đồ vật, ánh đèn tắt đi, Ôn Hường Dương đang đứng ở cửa chỉ huy. Mộ Lăng Khiêm hôm nay trở về sớm, nguyên nhân chủ yếu vẫn là từ Lý Lam Hi nghe được tên của Ôn Hường Dương. Hai cái vật nhỏ này khi nào lại ở bên nhau, anh cũng không biết. Ôn Hường Dương thấy được xe của Mộ Lăng Khiêm, chính là, cô thể nhưng không sợ, còn tiếp tục để người của công ty chuyển nhà đem đồ vật của cô dọn lên xe. Mộ Lăng Khiêm cái vương bát đản này, lần trước làm Trương trợ lý đem hành lý của cô đều dọn lại đây, khẳng định là cố ý. Làm hại cô hiện tại muốn chạy, còn phải lãng phí thời gian, trước đem đồ vật đều dọn về. Khuôn mặt nhỏ Ôn Hường Dương lạnh lẽo, bộ dáng tức giận dừng ở trong mắt Mộ Lăng Khiêm.

Hắn xuống xe, đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, nói với những người chuyển nhà, “Đem đồ vật đều dọn về đi.”

“Không cần dọn về!” Ôn Hường Dương vừa nghe, hét lớn, “Đều dọn hết lên xe đi!”

Người của công ty chuyển nhà bị một màn này khiến cho bọn hắn cũng không biết rốt cuộc là nên tiếp tục dọn hay là không.

“Hường Dương, đừng cùng tôi cáo kinh!”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, mắt trừng hướng về phía Mộ Lăng Khiêm, “Tôi không có cùng anh cáo kinh. Mộ thiếu, chúng ta kết.....”

Ôn Hường Dương “Thức” còn chưa kịp nói ra, Mộ Lăng Khiêm cũng đã trầm mặt xuống, duỗi tay bế cô lên, liền đem cô ôm vào biệt thự. Ôn Hường Dương ở trong lòng ngực Mộ Lăng Khiêm giãy giụa, cô kêu gào muốn mắng chửi người, còn không mắng được tiếng nào, đã bị Mộ Lăng Khiêm lấp kín miệng. Cô trừng mắt đôi mắt, há mồm liền cắn xuống. Môi của Mộ Lăng Khiêm bị cô giảo phá, nhưng anh vẫn như cũ không có buông cô ra. Còn ôm cô lên lầu, một chân đá văng cửa phòng, đem cô áp đảo ở trên giường.

“Cô nháo cái gì?” Ôn Hường Dương bị đè xuống có chút sợ, rốt cuộc thủ đoạn của Mộ Lăng Khiêm cô cũng đã từng thấy qua, chính là, cô thật sự không nghĩ lại cùng anh tiếp tục nữa.

“Mộ thiếu, tôi không có nháo, anh buông tôi ra đi?” Ôn Hường Dương thanh âm có chút khó chịu nói.

“Nếu không có nháo, cô hiện tại liền cùng tôi đi xuống, để cho bọn họ đem đồ đạc của cô đều dọn lại như cũ đi.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, tức giận đến nước mắt đều rơi xuống dưới, “Mộ thiếu, anh đều đã có vị hôn thê, anh vì cái gì còn muốn bao dưỡng tôi? Tiểu tình nhân cũng đã đủ lắm, anh còn muốn cho tôi làm tiểu tam. Tôi rốt cuộc đắc tội anh chỗ nào chứ?”

Nếu là sớm biết rằng anh có vị hôn thê, cô chính là hỡi Nghiễm Khắc vay tiền, dù bị vị hôn thê Nghiễm Khắc mắng chết, cô đều sẽ không cầu Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng. Cô hận tiểu tam, cô hận chết tiểu tam, cho nên, cô tuyệt đối sẽ không làm tiểu tam.

Huống chi, Lý Lam Hi vẫn là hảo nữ hài, Lý Lam Hi nếu là biết cô cùng Mộ Lăng Khiêm quan hệ, Lý Lam Hi khẳng định sẽ hận chết cô.

“Ai nói cô là tiểu tam?” Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương lại khóc, anh trầm mắt hôn lên đôi mắt cô, cũng không để bụng đó là nước mắt của cô, một đường hôn khuôn mặt cô, đem nước mắt hôn còn sót lại hôn sạch sẽ, hôn nhẹ lên khóe miệng cô nói, “Đừng khóc, thân thể vốn dĩ nhu nhược như búp bê, còn thích khóc như vậy.”

Ôn Hường Dương hai mắt đầm lệ mông lung nhìn Mộ Lăng Khiêm, anh càng là như vậy, cô trong lòng càng là khó chịu, càng là muốn khóc.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Mặt Đỏ Tim Đập

Ôn Hường Dương nhìn nam nhân gần trong gang tấc, thanh âm nức nở nói, “Mộ Lăng Khiêm, ở thời điểm tôi cầu anh bao dưỡng tôi, anh vì cái gì không nói cho tôi biết anh có vị hôn thê? Có phải hay không ở trong mắt nam nhân các người, dù là có bạn gái, có vị hôn thê, có lão bà, đều vẫn là có thể lấy tiền đi bao dưỡng người khác?”

“Tôi còn để anh giả mạo thành bạn trai đi gặp ba tôi, tôi như thế nào liền ngốc như vậy? Anh như vậy không sợ làm Lý Lam Hi thất vọng sao? Anh không phải để ý cô ấy nhất sao?”

Ôn Hường Dương vừa nói vừa rút nước mắt, cô cũng không biết cô khó chịu điều gì, nhưng chính là trong lòng hỗn loạn, nước mắt không chịu khống chế rơi xuống. Trong bóng đêm, Mộ Lăng Khiêm tựa hồ có chút bất đắc dĩ thờ dài, anh hôn lên môi cô gương mặt cô, trấn an cảm xúc của cô.

Thẳng đến khi Ôn Hường Dương bình tĩnh trở lại, anh mới ôm cô mở miệng nói, “Người cùng Tiểu Lam đính hôn từ nhỏ không phải tôi, mà là đại ca của tôi.”

Ôn Hường Dương “.....”

“Chuyện này thực phức tạp, một chốc một lát không có biện pháp cùng em giải thích rõ ràng, anh cũng không nghĩ muốn em tham dự trong đó.”

“Anh duy nhất có thể nói cho người chính là, hiện tại cô ấy xác thật là vị hôn thê trên danh nghĩa của anh. Nhưng là, anh cùng cô ấy quan hệ không phải như em tưởng tượng đâu.”

“Giải thích như vậy, em vừa lòng sao? Hiện tại còn muốn cùng anh nháo sao?” Con người của Mộ Lăng Khiêm đen nhánh dừng ở trên khuôn mặt nhỏ của Ôn Hường Dương, đuôi tay sờ ở trên cái mũi cô một chút.

Ôn Hường Dương bị quát có chút mặt đỏ, hôm nay cô nháo đến xác thật có chút lớn. “Nhưng cô ấy xác thật là vị hôn thê của anh. Mộ thiếu, cô ấy thực hảo, em không nghĩ.....”

Mộ Lăng Khiêm biết Ôn Hường Dương có chút cố chấp, anh hiện tại giải thích càng nhiều, cô đều vẫn là sẽ để tâm vào chuyện vụn vặt, anh vốn là không phải một người thích giải thích, hẳn trực tiếp lấy thân đè ép lên. Ôn Hường Dương không biết vì sao chính mình đang cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện đứng đắn, Mộ Lăng Khiêm như thế nào lại hảo hảo lấp kín miệng cô. Cô bị hôn đến xui xẻo ở trên giường, một chút sức lực đều không có, chỉ có thể tùy ý Mộ Lăng Khiêm muốn làm gì thì làm, quần trên người áo không biết khi nào cũng bị ném tới dưới giường rồi, trên người là một người to lớn làm người mặt đỏ tim đập đến cả thân người cũng nóng lên.

Tình cảm mãnh liệt qua đi, Ôn Hường Dương tránh ở trong chăn, mặt đỏ như là tôm luộc, cô không có mặt mũi nào mà gặp người nữa. Rõ ràng là tương cùng anh kết thúc đoạn quan hệ này, nhưng chính là bị anh làm cho quăng mũ cời giáp, quần lính tan rã.

“Tiểu Lam là cái cô nhí, từ nhỏ ở nhà anh lớn lên, cô ấy có chút bị sủng hư, nói chuyện có chút tự phụ, không thảo hi, nhưng bản tính cô ấy không xấu. Cô ấy ở chỗ này không có bằng hữu nào, em nếu thật thích cô ấy, có thể tiếp xúc nhiều cùng cô ấy.”

Bên ngoài chăn truyền tới thanh âm của Mộ Lăng Khiêm từ tính khàn khàn, chỉ là lời này, làm Ôn Hường Dương người không có mặt mũi gặp người nháy mắt liền vén lên chăn, trừng hướng về phía anh, “Cô ấy là vị hôn thê của anh, em là tình nhân anh bao dưỡng. Anh kêu em đi gặp cô ấy, còn cùng cô ấy làm bằng hữu? Anh.....”

Người là nào tàn hay là bệnh tâm thần a? Mộ Lăng Khiêm ánh mắt ám trầm dừng ở dưới ánh trăng, thân thể Ôn Hường Dương trắng nõn, Ôn Hường Dương bị anh cúi đầu xem, ngay sau đó kêu một tiếng, lại rụt đi vào, chỉ lộ ra một cái đầu.

Mộ Lăng Khiêm đuôi tay sờ lên mặt Ôn Hường Dương, cúi đầu lại lần nữa hôn lên môi cô, ở bên tai cô nói nhỏ nói, “Tóm lại, em nghe anh, tiếp xúc với

cô ấy nhiều một chút, tận lực tranh thủ hảo cảm của cô ấy đối với em.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, đầu óc cô lập tức liền nổ tung, cô một phen đẩy ra Mộ Lăng Khiêm, một chân liền đạp qua đi, “Mộ Lăng Khiêm, anh cái đồ vương bát đần! Anh làm em thành tiểu tam liền chưa tính, anh cư nhiên còn muốn cho em như cơ kỷ nữ, đi lừa gạt cảm tình người khác! Em nói cho anh, em không muốn chơi cùng anh nữa! Em hôm nay nhất định phải đi!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 149: Bởi Vì Nữ Nhân Thực Phiền Toái

“Hào hào cùng em nói chuyện, em không nghe.” Mộ Lăng Khiêm bị đạp một chân, không phòng bị ngã ở trên mặt đất. Anh trầm khuôn mặt, cứ như vậy trần như nhộng đứng lên, nhặt lên dây lưng, ngăn chặn Ôn Hường Dương muốn mặc quần áo đi ra ngoài.

Ký ức lần trước lại hiện lên, Ôn Hường Dương trừng đôi mắt, trong mắt có sợ hãi. Mộ Lăng Khiêm đè ép đi lên, động tác thuần thục trói chặt hai chân cô, một bàn tay to bắt lấy cổ tay nhỏ của cô, giờ lên cao tới đỉnh đầu cô.

“Em hiện tại ngoan ngoãn nằm xuống cho anh, nghe anh nói! Tiểu Lam chỉ là muội muội của anh. Nhưng bởi vì anh trước kia gặp chuyện, làm cho thân kinh cô ấy đến bây giờ trừ bỏ Tần Toa bên ngoài bất luận nữ nhân nào cũng không được xuất hiện ở bên người anh. Sau đó anh cùng Tần Toa chia tay, cô ấy dùng phương thức cùng anh đính hôn này, xua đuổi những nữ nhân muốn tới gần anh. Cho nên, việc em phải làm chính là lấy được hảo cảm của cô ấy, làm cô ấy chấp nhận em.”

Ôn Hường Dương: “.....”

“Anh nói đều là thật sự?” Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm cũng không có đối với cô làm cái gì, tuy rằng tron bóng như vậy nằm ở trong tầm mắt Mộ Lăng Khiêm, làm cả người cô đều không thích hợp, nhưng vẫn là hỏi ra.

“Àn.”

“Vì cái gì?”

Ôn Hường Dương nhìn Mộ Lăng Khiêm gằn trong gang tấc, cô trong lòng mặc danh có một tia chờ mong, vì cái gì anh muốn cho cô lấy được tán thành của Lý Lam Hi? Có phải hay không ở trong lòng anh.....

“Bởi vì nữ nhân thực phiền toái, anh không có nhiều thời gian như vậy lại đi tìm một người khác.”

Mộ Lăng Khiêm nói một câu, đem mọi chờ mong của Ôn Hường Dương đều rơi rớt tan tác. Anh xác thật rất bận, cô muốn là cùng Lý Lam Hi ở chung tốt, anh xác thật sẽ nhẹ nhàng rất nhiều.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, cô không có lại cùng Mộ Lăng Khiêm tranh luận, mà là hít sâu một hơi, bài trừ một cái tươi cười nói: “Em một tháng lấy nhiều tiền của anh như vậy, giúp anh bồi vị hôn thê của anh, xác thật là điều nên làm a.”

Mộ Lăng Khiêm nhìn đến biểu tình này của Ôn Hường Dương, lại nghe cô nói ra lời nói, anh nhú mày.

Nhưng người nam nhân trời sinh này sẽ không biết dỗ nữ nhân, cũng không biết tính tình nữ nhân, lúc này lửa đã cháy còn đổ thêm dầu nói: “Em biết liền tốt rồi, đừng cùng anh cáu kỉnh, anh không có nhiều kiên nhẫn như vậy. Còn có, ở trước mặt Tiểu Lam đáp ứng ta, đừng làm cho cô ấy biết quan hệ của chúng ta.”

Ôn Hường Dương nghe xong tâm đều trầm đi xuống. Cô tự nhiên sẽ không để Lý Lam Hi biết, cô thậm chí hy vọng Lý Lam Hi đời này cũng không biết. Đặt mình vào hoàn cảnh người khác, nếu cô là Lý Lam Hi, vị hôn phu của cô đối với cô như vậy, cô thật không tiếp thu được.

Khế ước của cô cùng Mộ Lăng Khiêm còn có hơn hai tháng nữa, cô cũng muốn có đủ tiền, nằng còn có thể trước thời gian kết thúc, cùng lắm thì bởi anh trước, kết thúc về sau, cô cùng anh xác định không có bất luận cái quan hệ gì nữa!

“Em đã biết.” Ôn Hường Dương mở miệng nói.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương nghe lời, anh buông lỏng tay cô ra, cũng cời trói ra.

“Xem ra thì Tiểu Lam đối với em ấn tượng không tồi, em nếu là ở biệt thự đợi nhàm chán, liền hẹn cô ấy đi ra ngoài chơi đi.”

Ôn Hường Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm còn muốn cô hẹn Lý Lam Hi đi ra ngoài chơi, cô là nhìn rồi lại nhìn, mới không đem Mộ Lăng Khiêm một chân đá ra đi. Mộ Lăng Khiêm nguyên bản là khom lưng giúp Ôn Hường Dương mở trói, bất kỳ nhiên, vừa nhắc đầu liền nhìn thấy Ôn Hường Dương còn trừng mắt nhìn mình, dưới ánh trắng, khuôn mặt nhỏ đỏ rực, da thịt trắng nõn cũng nhiễm một tầng đỏ ửng, mang theo dự hoặc.

Ánh mắt anh trầm trầm, thanh âm cực lạnh nói: “Đến phòng tắm tắm rửa đi, đêm nay ngủ trong phòng anh. Anh đi xuống giúp em thu dọn mấy thứ kia về.”

Mộ Lăng Khiêm nói xong xoay người mặc vào quần áo, đi xuống lầu. Ôn Hường Dương nhìn cửa bị đóng lại, ngồi dậy, cầm lấy gối đầu hung tợn cắn xé. Mộ Lăng Khiêm, anh chờ cho tôi!

Chờ tôi có tiền, việc thứ nhất tôi làm là quăng anh đi! Lại mang Tiểu Lam cùng anh hủy bỏ hôn ước, đi tìm nam nhân so với anh tốt hơn một trăm lần!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 150: Đi Vào Giúp Em Tắm Rửa

Ôn Hường Dương không biết Mộ Lăng Khiêm đã trở về được mấy tiếng, từ lúc Mộ Lăng Khiêm xuống lầu không được bao lâu, cô liền ghé vào trên giường ngủ rồi.

Ngày hôm sau, ngoài cửa sổ mặt trời còn chưa ló dạng, không trung vẫn là một màu xám xịt, cô đã bị một hồi tiếng chuông ồn ào đánh thức.

Lúc tỉnh dậy, lại phát hiện thân hình của mình đang đè trên người Mộ Lăng Khiêm, hai cái đùi còn quấn ở trên eo anh ta, điểm chết người chính là, tối hôm qua lúc đi ngủ, cô không có mặc quần áo.

Cô ảo não cho chính mình một cái tát, rón ra rón rén dời đi chân mình, té ngã lộn nhào đi tìm di động, sợ đem Mộ Lăng Khiêm đánh thức lại phải đối diện với bản mặt lạnh lẽo của anh ta, cô cũng không thấy là ai đang gọi tới, vội vàng ấn nút tiếp điện thoại.

“Uy, là Hường Dương sao? Tôi.....”

Di động kia đầu truyền đến thanh âm nhảy nhót của Lý Lam Hi, lại làm tim của Ôn Hường Dương khi nghe được giật mình đến mức muốn nhảy ra ngoài.

Coi luống cuống tay chân tắt điện thoại.

Nhưng là, bởi vì vừa rồi thanh âm Lý Lam Hi nói chuyện quá lớn, Mộ Lăng Khiêm vốn đang nằm ở bên cạnh Ôn Hường Dương bên cạnh đã mở mắt.

Bốn mắt nhìn nhau, Ôn Hường Dương không biết trên mặt mình bây giờ có cái loại biểu tình nhe thế nào.

Mộ Lăng Khiêm liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái, nhú nhú mày, trong mắt hình như có chút không vui, cũng không biết có nghe được thanh âm của Lý Lam Hi, liền đứng dậy, xuống giường, vào phòng tắm.

Ôn Hường Dương ngồi ở trên giường nhìn cửa phòng tắm, qua một lúc mới khôi phục thần trí, vội vàng mặc quần áo vào.

Lúc cô đang muốn đi ra ngoài, trong phòng tắm truyền đến tiếng của Mộ Lăng Khiêm, “Đem quần áo của tôi vào đây.”

Ôn Hường Dương, “.....”

Cô cầm quần áo lấy được ở ngoài, gõ gõ cửa, “Mộ thiếu, tôi đem quần áo để ở cửa, anh tự ra mà lấy đi.” Nói xong, cô liền xoay người chạy ra khỏi phòng.

“Mang vào đây!” Trong phòng tắm lại lần nữa truyền ra thanh âm của Mộ Lăng Khiêm, cũng không biết Mộ Lăng Khiêm là có ý gì, chính là không muốn cho cô đi.

Ôn Hường Dương lại cảm thấy bức, cô sợ Lý Lam Hi lại đến đây, rõ ràng người nên khẩn trương là Mộ Lăng Khiêm mới đúng, nhưng vì cái gì cô lại có cảm giác giống như tội phạm?! Ôn Hường Dương dứt khoát “hoặc là không làm, đã làm phải làm đến cùng”, lập tức đem điện thoại tắt máy, mang quần áo Mộ Lăng Khiêm tiến phòng tắm đưa cho anh ta.

Cửa phòng tắm không khoá, Ôn Hường Dương đi vào dễ như trở bàn tay: “Mộ thiếu, tôi đem quần áo của anh để ở đây nhé.”

Cách màn pha lê, cô có thể nhìn cơ bắp mạnh mẽ như hoa văn được chạm khắc của Mộ Lăng Khiêm, thân hình cùng cẳng chân thon dài, chỉ là, cô hiện tại căn bản không nghĩ tới việc thường thức, cô quả thật chỉ nghĩ đem quần áo vào xong liền đi ra ngoài.

Nhưng cô mới vừa nâng lên bước chân, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Trong phòng của cô là một mảnh hỗn loạn, đồ vật xem ra cũng chưa sửa sang lại cho tốt, tối hôm qua cô tắm đã ngủ rồi, bây giờ cô vào đây, tôi cho cô rửa sạch sẽ, miễn cho lại sinh bệnh.”

Ôn Hường Dương: “!!!”

Ôn Hường Dương hít sâu vài hơi, mới nhịn xuống được ý muốn đi vào đám cho anh vài cú.

“Không cần, cảm ơn!” Ôn Hường Dương nghiêng răng nghiêng lợi nói xong câu đó, xoay người liền rời khỏi phòng Mộ Lăng Khiêm.

Cô trở lại trong phòng chính mình, liền đem bản thân trong ngoài đều tắm giặt sạch sẽ vài lần, đem những dấu vết trên người tẩy đi hoàn toàn, xong mới mặc quần áo đi ra ngoài.

Lúc cô xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm đã ngồi ở phòng ăn. Cô nhìn anh một cái, đặt mông ngồi xuống đối diện anh. Cô vẫn là muốn cùng anh ta nói chuyện rõ ràng.

“Mộ thiếu.....”

“Đi nấu cơm trước.”

Ôn Hường Dương mới vừa mở miệng, Mộ Lăng Khiêm liền lên tiếng.

Ôn Hường Dương sừng sốt, vỗ bàn nói: “Không, tôi trước hết cần cùng anh nói rõ ràng!”

“Điện thoại cô vừa nghe là của Tiểu Lam gọi tới?” Mộ Lăng Khiêm không để ý tới tính tình nhỏ của Ôn Hường Dương, mà ngược mắt nhìn cô một cái.

Ôn Hường Dương: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Đào Hồ Cho Người Cha Vô Nhân Đạo

“Cô muốn cùng tôi nói cái gì?” Mộ Lăng Khiêm thông thả ung dung buông tờ tạp chí trong tay, nhìn Ôn Hường Dương.

“Tôi.....”

Ôn Hường Dương một câu còn chưa nói xong, đã bị đôi mắt đen nhánh như nước biển sâu không thấy đáy của Mộ Lăng Khiêm gắt gao nhìn chăm chăm đến mữ phải ngừng lại rồi hô hấp.

Anh ta nhìn đôi mắt cô, như không chút để ý mở miệng nói: “Cho cô hai lựa chọn: Một, dựa theo lời hôm qua tôi nói mà làm. Hai, tôi dùng em trai cô để uy hiếp cô, hoặc là bây giờ tôi liền mang cô đi gặp Tiểu Lam, nói cho cô ấy biết, chúng ta có quan hệ.”

Ôn Hường Dương nghe thế, nháy mắt từ trên chỗ ngồi đứng lên, vẻ mặt khó có thể tin tưởng nhìn Mộ Lăng Khiêm nói: “Mộ Lăng Khiêm, anh điên rồi sao?”

Mộ Lăng Khiêm nhàn nhạt liếc mắt nhìn Ôn Hường Dương một cái: “Là do có người quá không nghe lời.”

Thanh âm Mộ Lăng Khiêm không mang theo bất luận cảm xúc cùng độ ấm nào, làm cho Ôn Hường Dương sắc mặt trắng bệch ngã ngồi trở về.

Anh ta gần đây đối với cô quá mức dung túng, thế cho nên cô kém chút đã quên mất, anh là Mộ Lăng Khiêm, là đế vương của Nam Đức thị, là người mà không có người dám trêu chọc vào.

“Nói cho tôi biết, cô lựa chọn cái gì. Nếu là điều thứ nhất, vậy thì bây giờ đi làm bữa sáng cho tôi đi.”

Ôn Hường Dương rốt cuộc vẫn nhận thức được, cô không thể trêu vào tên hỗn đản này, nắm chặt bàn tay, xoay người hướng về phía phòng bếp đi qua.

Mộ Lăng Khiêm nhìn theo bóng dáng của Ôn Hường Dương, ánh mắt lóe lóe, lại lần nữa cầm lấy cuốn tạp chí đặt lên bàn.

Ôn Hường Dương nhận mệnh làm bữa sáng cho Mộ Lăng Khiêm, chiên một cái bánh trứng tiêu(?), làm một đĩa đậu phụ nhỏ, cùng một ly sữa bò, căn bản là không bỏ dính răng.

Nhưng mà, Mộ Lăng Khiêm cư nhiên không thèm để ý, chỉ là nhìn cô một cái, liền mang bản mặt vô cảm cúi xuống ăn.

Anh ta rời khỏi biệt thự, chuẩn bị đi công ty trước, nhìn cái con người đang đứng phía trước ủ rũ Ôn Hường Dương, chỉnh lại cà vạt rồi nói: “Tiểu Lam cần cô, cô muốn có thể đi ra ngoài. Buổi tối trước 9 giờ trước phải trở về.”

“Vâng, Mộ thiếu.” Ôn Hường Dương không dám dị nghị, chỉ là thái độ cùng Mộ Lăng Khiêm nói chuyện rõ ràng cùng luac trước rõ ràng có điểm khác biệt.

Mộ Lăng Khiêm đến công ty, Ôn Hường Dương trở về phòng.

Trở lại trong phòng, cô thở ra một hơi thật dài, cô không muốn náo loạn, náo loạn cũng vô dụng, chỉ bằng ngẫm lại nên làm như thế nào mới có thể trước lúc khế ước cùng Mộ Lăng Khiêm hết hiệu lực, không bị Tiểu Lam biết.

Ôn Hường Dương lấy ra di động, mở máy.

Điện thoại hiển thị có vài cuộc gọi nhỡ, đều là của Lý Lam Hi gọi tới.

Ôn Hường Dương đang nhìn di động đến phát ngốc, di động lại lần nữa vang lên.

Trên màn hình vẫn là Lý Lam Hi.

“Alo?” Ôn Hường Dương tiếp điện thoại.

“Alo, là Hường Dương sao? Cậu mới vừa có chuyện gì xảy ra sao? Như thế nào mà vừa gọi đã tắt máy? Tôi gọi lại còn không được! Tôi còn tưởng rằng cậu đã xảy ra chuyện đấy!”

“Tiểu Lam, mình không có việc gì, vừa rồi là di động đột nhiên hết pin, tự động tắt máy.”

“Vây là tốt rồi. Ài, Hường Dương, mình nói cho cậu việc này, ngày hôm qua mình không phải cố ý cho cậu leo cây đâu, là vị hôn phu của mình đột nhiên xuất hiện, mình không có biện pháp. Cậu cũng không biết anh ta hung dữ như thế nào đâu. Bất quá, ngày hôm qua anh ta rất kỳ quái, mình nói nói mình với cậu đang ở bên nhau chơi, anh ta vậy mà không giáo huấn mình, liền đi trở về.” Lý Lam Hi thật cao hứng nói: “Hường Dương, cậu thật đúng là phúc tinh của mình, đây chính là lần đầu tiên mình bị anh ta bắt, mà không bị anh ta giáo huấn!”

Ôn Hường Dương nghe Lý Lam Hi này vô tâm vô phể nói, bàn tay đang nắm di động siết chặt: “Tiểu Lam.....”

“Không nói đến anh ta nữa, cậu lại không phải paparazzi, cậu khẳng định không thích nghe mấy việc riêng tư nhỏ nhặt này của mình.”

“Ài, Hường Dương, chi phiếu của cậu còn chưa có cầm đi đâu. Mình quyết định, vì đền bù việc mình ngày hôm qua chơi đến một nửa đã bị bắt đi, mình muốn lại cho cậu thêm một trương! Thế nào? Mình tốt lắm phải không? Cậu không cần cảm tạ mình! Đúng rồi, chúng ta hôm nay tiếp tục ước đi, cậu nói đi chỗ nào chơi vui nhĩ?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 152: Cư Nhiên Bị 1 Tiểu Nha Đầu Lừa?

Ôn hướng dương không biết nên ước ở đâu nhĩ, cô thậm chí không biết làm thế nào để đối mặt Lý Lam Hi.

Chính là, cô không nói lời nào, Lý Lam Hi liền vẫn luôn ở trong điện thoại hưng phấn đề ý kiến: “Hường Dương, nếu không chúng ta đi leo núi đi? Bơi lội cũng được, cô sẽ chọn bơi lội sao?”

“Tiểu Lam.....”

“Cô không thích sao? Tôi vẫn là nên tới nhà gặp cô đi. Tôi cam đoan tôi sẽ không ghét bỏ cô!”

“Vân Kinh lộ Quán cà phê. Ta ở nơi đó làm thêm, cô tới đó sẽ thấy.”

Ôn Hường Dương bị buộc bắt buộc dĩ nói.

“Tốt, tốt quá rồi. Cô còn ở quán cà phê làm công a? Cô đợi tôi một chút, tôi lập tức thay quần áo đi tìm cô.” Lý Lam Hi nói liền cắt đứt điện thoại.

Ôn Hường Dương nhìn điện thoại, thật dài thờ dài, thay quần áo, đi tới quán cà phê.

Lúc Ôn Hường Dương đến quán cà phê, Lý Lam Hi còn chưa tới, mặt khác trong quán cà phê, công nhân thật ra đều ở đó.

“Hường Dương, cô đã đến rồi, thật tốt quá.” Ôn Hường Dương mới vừa đẩy cửa đi vào quán cà phê, đã bị một cô gái ăn mặc quần áo lao động cấp phác gục.

Cô ta về mặt khẩn cầu nhìn Ôn Hướng Dương nói: “Hướng Dương, tôi có thể cầu cô chuyện này không? Tôi hôm nay buổi sáng đi thi, chính là vẫn luôn tìm không thấy người thay ca cùng tôi. Cô hôm nay buổi sáng có thể giúp tôi một buổi sáng không? Làm ơn làm ơn.”

Thay ca chỉ là việc nhỏ, khảo thí chính là đại sự. Hôm nay cũng không có buổi trực của cô, giúp một cái buổi sáng vẫn là có thể.

Ôn Hướng Dương gật gật đầu nói: “Àn, có thể, khảo thí quan trọng, cô đi trước đi. đợi lát nữa tôi cùng Chân soái nói một tiếng.”

“Hướng Dương, tôi cảm ơn cô lắm. Tôi đây đi trước, tôi trở về sẽ mang đồ ăn cho cô.” cô gái nói, thay đổi quần áo liền rời đi.

Ôn Hướng Dương nhìn bóng dáng hấp tấp kia, không khỏi lộ ra nụ cười, cô lúc còn ở đọc đại học, vì làm thêm cùng bắt lấy song học vị giấy chứng nhận, tựa hồ cũng là như thế này tinh lực dư thừa. Ôn Hướng Dương đến phòng nghỉ công nhân thay quần áo, mới ra tới liền thấy Chân Khâm đẩy cửa đi đến.

Chân Khâm nhìn đến Ôn Hướng Dương, còn có chút ngoài ý muốn.

“Tiểu Ôn, cô hôm nay như thế nào lại ở đây?”

“Chân soái, buổi sáng tốt lành. Tiểu Tôn hôm nay buổi sáng muốn khảo thí, tôi vừa lúc hẹn bằng hữu gặp ở chỗ này, liền cùng cô ấy thay ca.”

“Khảo thí?” Chân Khâm nhìn Ôn Hướng Dương bộ dáng đơn thuần, nhìn không được cười lắc lắc đầu: “Cô ấy đã lấy có này cùng tôi rất nhiều lần giả vờ, còn cùng trong tiệm người đều đối ban qua. Cũng liền cô còn không có bị cô ta đã lừa gạt.”

Ôn Hướng Dương: “.....”

Chân Khâm nhìn Ôn Hướng Dương sưng sờ, khuôn mặt thanh tú lộ ra một tia không thể nể hà tươi cười: “Các người những người này a, chính là xem tôi tính tình tốt, một đám không đem tôi để vào mắt đâu.”

“Chân soái, nào có? trong mắt chúng tôi chỉ có anh!” Chân Khâm nói mới ra tới, trong tiệm mặt khác cô gái đều phản bác tính kêu lên, mắt mạo ngôi sao nói.

“Các người a.....” Chân Khâm sớm thành thói quen với việc các cô gái đối với anh ta phạm hoa si, “Đều đi làm việc đi.”

“Vâng, Chân soái.”

Chân Khâm gặp người đều chạy tới làm việc, hấn lại lần nữa nhìn phía Ôn Hướng Dương, mang theo mỉm cười, như là bất đắc dĩ nói: “Cô thật là, lần sau đừng để bị lừa.”

Chân Khâm nói xong, liền hướng phòng nghỉ công nhân đi tới.

Ôn Hướng Dương tầm mắt dừng đám nha đầu nhảy nhót tung tăng phiến từ trên người, trong lòng một trận buồn bực, cô cư nhiên bị tiểu nha đầu kia lừa? chỉ số thông minh của cô thật sự không đủ dùng sao?

Đang buồn bực, cửa quán cà phê lại lần nữa bị đẩy mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 153: Cao Diệu Đại Minh Tinh

Nghe được tiếng đẩy cửa, Ôn Hướng Dương ngẩng đầu, liền nhìn thấy dáng người cao gầy, quần áo gọi cảm Lý Lam Hi đi đến.

Ngày hôm qua Lý Lam Hi vẫn là một bộ dạng võ trang, mang kính mực, đại khăn quàng cổ mông mặt bộ dáng. Nhưng hôm nay, Lý Lam Hi cư nhiên chỉ đeo một bộ kính râm, cả khuôn mặt đều lộ ra, làm cho cô vừa xuất hiện, tầm mắt mọi người đều tập trung tới trên người cô.

“Lý..... Người là Lý.....” Quán cà phê vừa lúc có fan Lý Lam Hi, Lý Lam Hi vừa xuất hiện, cô liền liếc mắt một cái nhận ra.

Lý Lam Hi thấy nơi này có người nhận thức ra cô, những người khác đều các loại mắt mạo ngôi sao nhìn chăm chăm cô, cô tự hào đối hướng Ôn Hướng Dương nhướn mày, dầm giày cao gót đi đến trước mặt cô gái kia, vươn ra ngón tay dán vào môi cô gái kia nói: “Hur, tôi hôm nay là cái trang vi hành, bình tĩnh, bình tĩnh.”

“A a a, hảo soái!” Lý Lam Hi gần nhất mới vừa diễn một bộ nam xuyên nữ cổ trang phim truyền hình, đúng là nhân khí hỏa bạo thời điểm, này động tác vừa ra, lập tức kích nổ hiện trường.

“Bình tĩnh, bình tĩnh.” Lý Lam Hi đối với người ở đây làm cái thủ thế, mở miệng nói: “Đội lất nữa tôi ký tên cho mấy người. Hiện tại, bảo bối nhi nhóm, đều đi làm đi.”

“Được được.”

Ôn Hường Dương: “.....”

Lý Lam Hi nhìn Ôn Hường Dương sừng sốt, rất là soái khí xoay người ngồi vào ghế xoay quán cà phê trước sân khấu, chống một tay nhìn Ôn Hường Dương, chớp chớp mắt: “Thế nào, Hường Dương? Cô có phải hay không cũng cảm thấy tôi rất tuần tú? Bị tôi mê hoặc rồi?”

Ôn Hường Dương vội căn bản không có thời gian xem TV, tự nhiên là không biết Lý Lam Hi gần đây có bao nhiêu hỏa, cô duy nhất biết đến chính là Lý Lam Hi gần đây mỗi ngày đều lên đầu đề, đại bộ phận là cùng Mộ Lăng Khiêm cùng nhau.

“Đừng rồi, ký tên đi.” Lý Lam Hi đem thêm tốt bốn trương ảnh chụp đều cho Ôn Hường Dương, còn theo thứ tự ở mặt trên ấn cái dấu môi, dẫn tới các cô gái chung quanh lại là một trận thét chói tai.

Cùng Lý Lam Hi gặp qua ba lần, Ôn Hường Dương chỉ biết là cô gái này thực tự kỷ, còn không biết cô ấy ở trước mặt fan, một khi nhập diễn điên cuồng như vậy.

Ôn Hường Dương đem Lý Lam Hi đưa qua ký tên chiếu thu lên, đem cô kéo xuống dưới: “Tiểu Lam, cô đi trước bên kia ngồi một lát đi, tôi giúp một đồng sự trực ban, khả năng muốn buổi chiều mới có thể bồi cô đi chỗ khác chơi.”

“Được.” Lý Lam Hi nói lại đối những cái đó còn đang nhìn các cô gái kia nói: “Các bảo bối, muốn tôi ký tên, đều lại đây đi.”

“Được được.”

Lý Lam Hi một mở miệng, liền thông đồng đi rồi một đám nữ sinh.

Ngày hôm qua lúc đi công viên trò chơi, không ít người nhận ra Lý Lam Hi, Lý Lam Hi đều nói các cô nhận sai người, hôm nay là uống lộn thuốc sao? Thế nhưng hưng phấn như vậy.

Nhưng bị Lý Lam Hi như vậy sinh động, Ôn Hường Dương trong lòng về điểm này có chút xấu hổ nhưng lại bị Lý Lam Hi làm cho tan thành mây khói.

Khiến cho Tiểu Lam vẫn luôn như vậy vui vẻ đi xuống đi.

Cô cùng Mộ Lăng Khiêm rất nhanh liền sẽ kết thúc.

Ôn Hường Dương vội đến giữa trưa, bởi vì Lý Lam Hi xuất hiện, quán cà phê sinh ý quả thực chật ních, Lý Lam Hi không biết nguyên nhân cái gì, cao điệu suốt một buổi sáng, thật vất vả kết thúc, cô lôi kéo Lý Lam Hi chạy nhanh rời đi.

Maserati thượng, Lý Lam Hi nghiêng đầu, nhìn Ôn Hường Dương, rõ ràng là cầu khen ngợi, lại một hai phải nâng cằm nói: “Hường Dương, tôi hôm nay biểu hiện thế nào? Có hay không giúp đỡ cô nhiều? Cô không cần cảm ơn tôi, ai kêu cô là người tôi nhận định chuẩn bằng hữu.”

“Cô là vì tôi?” Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng lộ bộ một chút, dò hỏi.

”không có đâu.” Lý Lam Hi ngạo kiều phù nhận nói: “Tôi chỉ là đi xem cô a. Tôi mới không phải cố ý giúp các người mang về cho quán cà phê nhiều khách như vậy đi, tôi cũng không biết bên ngoài có paparazzi ở chụp ảnh, tôi mới không có cho các người quán cà phê làm tuyên truyền.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Cậu Có Phải Có Bạn Thân Mới Rồi Đúng Không?!

“Đúng đúng đúng, cậu không có.” Ôn Hường Dương bị Lý Lam Hi chọc cho vui vẻ, nha đầu này đặc biệt đơn thuần, cũng may có Mộ gia che chở đằng sau.

“Không nói nữa, chúng ta tiếp tục đi ra ngoài chơi đi.” Lý Lam Hi bị Ôn Hường Dương nhìn đến có chút xấu hổ, ai u một tiếng, đôi tay liền đặt ở trên bánh lái.

Ôn Hường Dương vừa định nói chuyện, tiếng chuông di động liền vang lên. Ôn Hường Dương bây giờ mỗi lần nghe được tiếng chuông đều run sợ trong lòng, phản ứng đầu tiên chính là muốn đem di động giấu đi, thật là mỗi ngày đều như tội phạm.

“Hường Dương, cô có điện thoại kia.” Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương không nhận, còn nhắc nhở một câu.

Cô đành phải dưới ánh nhìn chăm chú của Lý Lam Hi, lấy di động ra, mắt nhìn tên hiển thị, cũng may không phải Mộ Lăng Khiêm gọi tới.

“Alo, tiểu Hân?”

“Hương Dương, cậu mau nói đi, bên cạnh cậu có phải hay không có một try kỷ mới? Từ khi tốt nghiệp, mỗi lần đều là mình gọi điện thoại cho cậu, cậu còn rất lâu không tiếp điện thoại.” Thanh âm bất mãn của Nghiêm Hân từ đầu kia của di động truyền tới.

Tiếng Nghiêm Hân nói chuyện không lớn, nhưng Lý Lam Hi vẫn mang vẻ mặt tò mò nhìn Ôn Hương Dương, giống như rất hiếu kì là ai đang gọi tới.

“Tiểu Hân, là tại gần đây mình tương đối bận.”

“Vậy người đang ngồi bên cạnh cậu là ai?”

Nghiêm Hân vừa nói xong câu này, Ôn Hương Dương không khỏi sững sốt một chút, liền nghe Nghiêm Hân nói: “Mình với anh trai đang ở đối diện cậu.”

Ôn Hương Dương nghe nói như thế, quay đầu nhìn lại, liền thấy Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đang đứng ở phố đối diện, Nghiêm Hân còn vẫy tay chào cô.

Nghiêm Hân cúp điện thoại, bước chân đi tới. Lý Lam Hi nhìn hai anh em đang tiến lại gần, đặc biệt là người mang về hạc giữa bầy gà, có vẻ thực xuất chúng, Nghiêm Khắc, tặc tặc cười nói: “Hương Dương, anh đẹp trai kia là bạn trai cậu sao?”

“Anh ta không.....”

“Ai nha, không cần phủ nhận.” Lý Lam Hi vỗ vỗ bả vai Ôn Hương Dương, dùng ánh mắt cùng bộ dạng “Mình hiểu mà” nhìn Ôn Hương Dương nói: “Cậu yên tâm, mình sẽ không đem chuyện cậu làm việc ở quán bar nói cho anh ta. Đây là bí mật nhỏ của chúng ta.”

Lúc Lý Lam Hi đang nói, Nghiêm Hân cùng Nghiêm Khắc đã đi tới trước mặt các cô, Lý Lam Hi nhìn Nghiêm Hân một thân váy trắng, khuôn mặt thân thiết đáng yêu, vươn tay, cười nói: “Xin chào, tôi là Lý Lam Hi. Tri kỷ mới của Hương Dương.”

“Cô..... Cô.....” Nghiêm Hân nhìn người vừa gỡ xuống kính râm, Lý Lam Hi lộ ra cả khuôn mặt, có chút ngây ngốc.

“Hương Dương, cậu..... Các cậu.....”

Nghiêm Hân còn nhớ rõ lần trước cô đi mua tạp chí, phản ứng của Ôn Hương Dương lúc nhìn đến tin trên trang nhất Lý Lam Hi, cô ấy còn nói Lý Lam Hi nói láo, nói muốn cho anh trai mình (NH) hủy bỏ hiệp ước hợp tác cùng Lý Lam Hi, lại không nghĩ rằng, Hương Dương cùng Lý Lam Hi là bạn bè.

“Đây là Tiểu Hân, bạn khuê mật của mình. Đây là anh trai của tiểu Hân.” Ôn Hương Dương không giải thích cùng Nghiêm Hân, rốt cuộc hiện tại không tiện, cô chỉ là giới thiệu đơn giản hai bên với nhau.

“Hương Dương, các cậu như thế nào.....” Nghiêm Hân nhin không được đem Ôn Hương Dương kéo qua một bên.

Ôn Hương Dương liếc mắt qua chỗ Lý Lam Hi nhìn một cái, bất đắc dĩ thở dài nói: “Tiểu Hân, chuyện nói ra thì dài lắm.”

Lý Lam Hi bên kia nhìn Nghiêm Khắc từ trên xuống dưới, lúc Ôn Hương Dương cùng Nghiêm Hân trò chuyện riêng, cô đột nhiên mở miệng nói: “Người anh em, anh một tháng tiền lương nhiều hay ít?”

Lý Lam Hi đối với việc không thể hỏi người khác tiền lương nhiều hay ít cũng không chút ý thức nào, cô thấy Nghiêm Khắc không trả lời, nhú nhú mày, trong mắt có chút ghét bỏ nói: “Anh không biết người khác hỏi, anh không trả lời là không lễ phép sao? Làm một người đàn ông, nếu tiền lương thấp thì đến bạn gái cũng nuôi không nổi, anh còn sống làm cái gì?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Anh Thật Không Đáng Mặt Đàn Ông

“Tiểu Lam, Tiểu Lam.....” Ôn Hương Dương nghe thấy Lý Lam Hi chỉ trích Nghiêm Khắc, cô vội vàng xoay người, kéo lại Lý Lam Hi.

“Thật không đáng mặt đàn ông!”

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Khắc không nói lời nào, còn để cho Ôn Hương Dương tới kéo mình, lại lần nữa ghét bỏ nói.

Nghiêm Khắc: “.....”

“Tiểu Lam, anh ấy thật không phải bạn trai mình, anh ấy chỉ là anh trai cùng mình lớn lên, anh ấy còn có vị hôn thê!” Ôn Hường Dương sợ Lý Lam Hi lại nói chuyện gì khiến người ta kinh hãi, kéo Lý Lam Hi qua giải thích.

“A? Vậy ư?.” Lý Lam Hi nghe Ôn Hường Dương nói xong, cô có chút ngượng ngùng, lại không muốn mất mặt nên trừng mắt nhìn Nghiêm Khắc một cái nói: “Anh như thế nào mà không nói sớm?”

“Lý tiểu thư, cô nói vậy thật là có ý tứ nha. Cô có hỏi qua tôi là ai sao? Huống chi, tôi cùng Hường Dương có quan hệ như thế nào liên quan đến cô sao?”

Nghiêm Khắc vốn từ trước đến nay đối với mọi người đều ôn tồn lễ độ, lúc này lại quét mắt nhìn Lý Lam Hi, khóe miệng gợi lên một nụ cười lạnh, ngữ khí không tốt nói.

Lý Lam Hi hừ lạnh một tiếng, nhìn Ôn Hường Dương nói: “Hường Dương, mình cùng loại người này không cách nào noid chuyện được, nếu bọn họ là bạn của cậu, vậy mình đi về trước, nếu không mình sẽ nhịn không được muốn chém anh ta!”

Ôn Hường Dương: “.....”

Lý Lam Hi nói xong liền đi.

Ôn Hường Dương thấy thế, cô đành hướnh Nghiêm Hân, Nghiêm Khắc hô lên: “Tiểu Hân, anh trai, đợi lát nữa mình gọi điện thoại cho mọi người.” Nói xong, cô liền đuổi theo.

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương đuổi kịp mình, đại minh tinh trong ánh mắt đều là nét tươi cười, lại còn cãi bướng nói: “Cậu không cần đi cùng mình, đi với bọn họ đi! Mình chính là có hẹn với rất nhiều người!” Ôn Hường Dương nhìn không được cười khúc khích nói: “Đừng đúng đúng, Tiểu Lam nhà chúng ta là vạn người mê, rất nhiều người hẹn. Như vậy, có thể hay không cho mình được vinh dự, cùng mình hẹn đi?”

“Vậy miễn cưỡng cho cậu mặt mũi đi.”

Lý Lam Hi cùng Ôn Hường Dương lên xe, hai người tìm được một chỗ liền chơi cả một buổi chiều.

Đến lúc trời chạng vạng, hai người cùng nhau ăn cơm, Lý Lam Hi mới bị Ôn Hường Dương đuổi trở về.

Lý Lam Hi vừa đi, Ôn Hường Dương lập tức gọi điện thoại cho Nghiêm Hân, điện thoại mới vừa mới kết nối, bên kia liền truyền đến thanh âm dè dặt dò hỏi của Nghiêm Hân: “Hường Dương, cậu cùng Lý Lam Hi rốt cuộc là quen biết như thế nào? Mình cảm thấy anh trai hôm nay thật sự có chút không bình thường, anh ấy bị Lý Lam Hi nể, vậy mà còn gọi điện thoại cho người của bộ phận tuyên truyền quảng cáo sắp xếp để bàn chuyện hợp tác với Lý Lam Hy.”

“Còn có, Thiệu Kiệt hiện tại ở đâu vậy nhỉ?” Thanh âm có chút rầu rĩ không vui của Nghiêm Hân truyền tới: “Mình hiện tại có cảm giác cậu gần đây cùng mình có chút xa cách, rất nhiều việc cũng không chịu cùng mình nói.”

“Tiểu Hân, mình không phải cố ý. Là gần đây mình vội vàng chuyện của Thiệu Kiệt. Thiệu Kiệt ở bệnh viện, hiện tại có bác sĩ giỏi chiếu cố, cậu không cần lo lắng.”

“Mình cùng Tiểu Lam sao? Chúng mình là ở quán bà quen nhau. Ngày đó mình bị người khác khi dễ, là cô ấy ra mặt đã cứu mình. Tiểu Lam người tốt, anh trai cậu khẳng định là cảm thấy cô ấy thích hợp làm người đại diện phát ngôn sản phẩm của công ty nhà cậu, mới an bài như vậy.”

“Cậu bị người khi dễ?” Những cái khác Nghiêm Hân cũng chưa nghe được, chỉ nghe thấy điểm này, cô nghe được Ôn Hường Dương bị người ta khi dễ, nôn nóng mở miệng nói: “Cậu xảy ra việc như thế, sao không nói cho mình biết?!”

“Mình không có việc gì, đã qua rồi.” Ôn Hường Dương nghĩ đến việc làm đại diện phát ngôn của tập đoàn Nghiêm thị, cô liền uyển chuyển nói: “Lần sau mình hẹn Tiểu Lam, chúng ta cùng nhau đi ra ngoài chơi đi. Vừa lúc, cậu cũng có thể thuận tiện làm khảo sát, xem cô ấy có thích không thích hợp làm đại diện phát ngôn cho sản phẩm công ty nhà cậu không.”

Tập đoàn Nghiêm thị tài lực hùng hậu, công ty con trải rộng khắp các thành phố lớn trên cả nước, nếu là Tiểu Lam có thể bắt lấy cơ hội này, đối cô ấy mà nói là chuyện tốt.

Có Mộ Lăng Khiêm ở bên uy hiếp, việc cô có thể làm cho cô ấy không còn lại bao nhiêu, cô chỉ có thể tận lực đối xử tốt càng thêm tốt với Tiểu Lam.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 156: Như Vậy Mới Ngoan

Ôn Hường Dương nghĩ như vậy, trầm mặc một lát, thủ đất kiêu đáp tuyền mở miệng nói: “Lần sau hẹn trước với Tiểu Lam, chúng ta cùng nhau đi ra ngoài chơi đi? Vừa lúc, anh cũng có thể khảo sát, xem cô ấy có thích hợp hay không làm người phát ngôn cho sản phẩm công ty các anh “.

Tập đoàn Nghiêm thị tài lực hùng hậu, công ty con trải rộng các thành phố lớn trên cả nước, nếu là Tiểu Lam có thể bắt lấy cái vị trí này, đối Tiểu Lam nói không chừng là chuyện tốt.

Có Mộ Lăng Khiêm uy hiếp, việc cô có thể làm còn thừa không có mấy, cô chỉ có thể tận lực đối Tiểu Lam hảo điểm, lại hảo điểm.

Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói lời này, ngạc nhiên rồi lại kinh ngạc, lời này đã lộ ra ở trong tiền thức Hường Dương, cô trước kia muốn giúp Hường Dương, Hường Dương đều không cần, cô chưa bao giờ gặp qua Hường Dương vì bất luận kẻ nào thỉnh cầu cô làm bất luận chuyện gì.

Nghiêm Hân không biết Ôn Hường Dương vì cái gì mà giúp Lý Lam Hi làm như vậy, nhưng là chỉ cần là Ôn Hường Dương thỉnh cầu, cô đều đáp ứng vô điều kiện.

“Được, lần sau chúng ta cùng nhau đi ra ngoài”.

Nghiêm Hân đáp ứng rồi xuống dưới, Ôn Hường Dương còn không có kịp nói lời cảm tạ, di động kia đầu liền truyền đến thanh âm của Nghiêm Khắc: “Hường Dương,.....”

Ôn Hường Dương nghe được giọng Nghiêm Khắc, cô vội tìm lấy cái cơ liền nói: “A, Cách Cách a? Anh có việc sao? di động của tôi không tốt, chúng ta lần sau nói chuyện nhé, tôi cúp máy trước a.”

Nghiêm Khắc: “...”

Đứng ở bên người Nghiêm Khắc Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói, nhin không được cười khúc khích: “Ca, anh xem anh đem Hường Dương dọa sợ rồi.”

Nghiêm Khắc tầm mắt dừng ở trên màn hình di động bị cắt đứt: “Tiểu Hân, em đi điều tra Lý Lam Hi kia, nếu là không có vấn đề, việc hợp tác giao cho em.”

“Ca,.....?” Nghiêm Hân đáy mắt có kinh ngạc, người cũng như tên, anh trai cô chính là người đối với công việc thực Nghiêm Khắc nghiêm túc, quyết định làm như vậy, là bởi vì..... Hường Dương sao?

“Em biết rồi anh”

Ôn Hường Dương cầm điện thoại, nhìn thời gian, đã 7 giờ tối rồi, lúc này cô không có khả năng đi làm chuyện khác, cô dứt khoát ngồi phương tiện giao thông công cộng trở về biệt thự.

Cô vừa mới chân trước trở về biệt thự, sau lưng liền truyền đến âm thanh động cơ xe, Ôn Hường Dương quay đầu lại, liền thấy Mộ Lăng Khiêm từ trên xe bước xuống dưới.

Hắn hôm nay đặc biệt trở về sớm, chính là bởi vì hắn không tin cô, cảm thấy cô sẽ trốn, cho nên trở về trước thời gian nghe cô hội báo tình huống ngày hôm nay?

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương đứng ở cửa, quay đầu lại nhìn hắn, một đôi mắt to không ngừng chuyển động, không biết đang nghĩ cái gì.

ánh mắt hắn trầm trầm, cất bước đi đến trước mặt cô.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm đã đi tới, cô chạy nhanh vào cửa, đi lấy dép cho hắn đổi giày.

Mộ Lăng Khiêm thân hình vĩ ngạn đứng ở cửa, tầm mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương cầm dép hướng hắn đi tới, không chút để ý mở miệng nói: “Hôm nay cùng Tiểu Lam đi đâu vậy?”

Quả nhiên hỏi tới.

Nếu không yên tâm, vì cái gì còn muốn cho cô đi tiếp cận Tiểu Lam, cùng Tiểu Lam làm bằng hữu đâu?

“Đi quán cà phê cùng thủy tộc quán.” Ôn Hường Dương đem dép buông xuống, nâng đầu, nhìn Mộ Lăng Khiêm nói.

Mộ Lăng Khiêm nhìn Ôn Hường Dương kia phó “Tôi thực ngoan, tôi chưa nói dối, bộ dáng tôi xuất sắc hoàn thành nhiệm vụ”, hắn đuổi tay chế trụ cái ót cô, cúi đầu ở khóe miệng cô hôn hôn, thanh âm mang theo khác khăn khăn trầm thấp nói: “Như vậy mới ngoan, đi vào nấu cơm, tôi đói bụng.”

Ôn Hường Dương bị thanh âm tràn ngập hơi thở nam tính này của Mộ Lăng Khiêm kích thích cả người đều nổi da gà.

Mặc dù người nam nhân này thực đáng giận, thực hỗn đản, nhưng cô không thể không thừa nhận mới lực trên người hắn có chút làm tim cô nhin không được đập liên tục.

Mộ Lăng Khiêm một tay buông cô ra, dường như cô cũng muốn bỏ chạy, chạy vào phòng bếp.

Mộ Lăng Khiêm nhìn bóng dáng cô chạy trời chết, đáy mắt hiện lên một mạt nói không rõ ý vị.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 157: Chờ Tôi Trở Lại

Ôn Hường Dương làm xong cơm chiều, đem đồ ăn đều bày lên trên bàn, liền thấy Mộ Lăng Khiêm đang ngồi ở trên bàn cơm nhìn cô.

Cô không biết Mộ Lăng Khiêm nhìn cái gì, còn duỗi tay sờ sờ mặt chính mình, nhưng mà, trên mặt cô cũng không có cái gì.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương làm xong cơm, liền đứng ở một bên, dường như giống một tiểu tức phụ, trộm ngắm hán. Hán nhân nhật nhìn cô liếc mắt một cái nói: “Ngồi.”

Ôn Hường Dương ngồi xuống.

“Tôi có việc phải rời đi mấy ngày. Trong lúc tôi không ở nhà, cô hảo hảo chiều cô Tiểu Lam, địa phương không nên đi đừng đi.”

Rời đi mấy ngày?

Ôn Hường Dương gật gật đầu.

Mộ Lăng Khiêm thấy Ôn Hường Dương gật đầu nhanh như vậy, một đôi mắt rất là thành khẩn nhìn hán, hán cảm lấy chiếc đũa, thông thả ung dung ăn một ngụm đồ ăn nói: “Tôi sẽ để Diệp Ảnh lưu lại.”

Này tính giám thị cô sao?

Ôn Hường Dương lại tiếp tục gật đầu.

Cô đang nhìn Mộ Lăng Khiêm, thời điểm chờ xem Mộ Lăng Khiêm còn có phản phó chuyện gì khác không, Mộ Lăng Khiêm lại đột nhiên đưa buồng xuống nói: “Hôm nay đồ ăn có chút không ngon.”

Ôn Hường Dương “...”

“Mộ thiếu, tôi đây đi một lần nữa làm lại.” Ôn Hường Dương đứng lên, liền cảm mậm đến, chính là mới vừa đụng tới mậm, tay nàng đã bị Mộ Lăng Khiêm kéo lại.

Ôn Hường Dương ngẩng đầu, liền thấy chính là ánh mắt Mộ Lăng Khiêm thâm thúy nhìn cô.

Ôn Hường Dương bị ánh mắt này của Mộ Lăng Khiêm nhìn, trong lòng mặc danh liền lộp bộp một tiếng: “Mộ thiếu.”

“Không có việc gì.” Mộ Lăng Khiêm lại buông tay ra.

Ôn Hường Dương mặc danh nhìn Mộ Lăng Khiêm, hán là muốn nói cái gì, lại không tính toán nói sao?

Ôn Hường Dương đi làm đồ ăn một lần nữa, nhưng thời điểm chờ cô làm xong mang tới, Mộ Lăng Khiêm đã không ở nhà ăn.

Tình huống như thế nào?

Ôn Hường Dương nhớ tới Mộ Lăng Khiêm nói qua, hán không ở trong phòng ăn cơm, cô liền không có đem đồ ăn bưng lên, chỉ là lên lầu gõ cửa phòng Mộ Lăng Khiêm: “Mộ thiếu, tôi làm xong một lần nữa rồi, anh đi xuống ăn chút đi? Tuy nói buổi tối muốn ăn ít, nhưng là một ngày vẫn là yêu cầu ăn cơm ba bữa.”

Mộ Lăng Khiêm cũng không có mở cửa, Ôn Hường Dương gõ hơn nửa ngày, bên trong vẫn không có động tĩnh.

Cô nghi hoặc đứng ở cửa một lát, lại gõ cửa một lần, kết quả vẫn là không ai đáp lại.

Thật kì quái.

Một trận gió lạnh từ cửa sổ hành lang chỗ đó thổi lại đây, cái này thời tiết lạnh làm Ôn Hường Dương đông lạnh run run.

“Mộ thiếu, anh muốn ăn, nhớ xuống lầu ăn nhé.” Ôn Hường Dương cuối cùng lựa chọn trở về phòng.

Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương rời giường xuống lầu, Mộ Lăng Khiêm đã ở dưới lầu ăn bữa sáng, còn chuẩn bị cho cô một phần kia.

Ôn Hường Dương thấy Mộ Lăng Khiêm không nói lời nào, đoán không ra tâm tư của hắn, dứt khoát ngồi xuống bồi hắn cùng nhau ăn bữa sáng.

Ăn qua bữa sáng, cô chính đưa hắn ra cửa, hắn đứng ở cửa, nhìn Ôn Hường Dương, đột nhiên mở miệng nói: “Chờ tôi trở lại.”

Ôn Hường Dương đi đằng sau gật gật đầu.

Sau khi Mộ Lăng Khiêm rời đi, Ôn Hường Dương thu hồi tâm mắt.

Thời điểm Mỗi lần Mộ Lăng Khiêm có điểm không thích hợp, Ôn Hường Dương luôn sẽ suy đoán có phải hay không người nhà Mộ Lăng Khiêm đã lại xảy ra chuyện.

Cô đang nghĩ ngợi đi động Vang lên.

Cô lấy đi động trong túi ra, mở ra vừa thấy, cư nhiên là Tần Toa gọi tới

“Vâng, Toa Toa tỷ”.

“Tiểu đáng thương, em không sao chứ? Chị mới vừa về nước, nhìn đến báo chí, chị nghĩ không phải mình đã về trễ đi?”

“Toa Toa tỷ, chị nói chính là sự tình của Mộ thiếu cùng Tiểu Lam sao?”

“Em quả nhiên đã biết! Tiểu đáng thương, em hiện tại ở đâu vậy? Chị phải chạy nhanh đi gặp em, cùng em nói rõ ràng!”

Ôn Hường Dương nghe Tần Toa nôn nóng nói, chần chờ một giây, mở miệng nói: “Em ở biệt thự của Mộ thiếu gia.”

“Hào, em chờ chị a, chị lập tức liên tới.” Tần Toa nói xong liền cắt đứt điện thoại.

Ôn Hường Dương: “.....”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 158: Nguyên Nhân Hắc Bảo Cô Tiếp Cận Tiểu Lâm

Ôn Hường Dương nhận được điện thoại của Tần Toa không đến nửa giờ, ngoài biệt thự liền truyền đến một trận tiếng vang kịch liệt lốp xe ma xát mặt đất.

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm, ra cửa, liền thấy Tần Toa mở cửa xe một thaan váy dài đỏ sẫm, chạy băng băng xuống, hướng cô chạy tới.

“Tiểu đáng thương, em không sao chứ?” Tần Toa đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, xoa mặt Ôn Hường Dương liền về mặt thương tiếc hỏi.

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, lộ ra một cái tươi cười: “Toa Toa tỷ, em không có việc gì.”

“Còn nói không có việc gì, em nhìn em xem, khuôn mặt nhỏ đều gầy ốm đến không có thịt. Đều do chị, trước tiên không cùng em nói rõ ràng.” Tần Toa có chút tự trách nói: “Còn không biết em cùng Mộ thiếu nháo xảy ra chuyện.”

“Toa Toa tỷ...”

“Em nghe chị nói, sự việc trên báo chí có thể là sự thật. Nhưng là đâu, Tiểu Lam cùng Mộ thiếu tuyệt đối không phải là loại quan hệ như em nghĩ đâu! Tiểu Lam là chúng ta nhìn lớn lên, cô ấy chính là em gái của chúng ta.”

Ôn Hường Dương nghe vậy, cười nói: “Toa Toa tỷ, cái này, Mộ thiếu đã cùng em nói rồi.”

Tần Toa nghe nói như thế, đầu tiên là sững sốt, theo sau cười ha ha nói: “Ai u, hắc người nọ cư nhiên sẽ mở miệng giải thích? Thật là mặt trời mọc từ hướng tây.”

Nói, Tần Toa hướng về phía Ôn Hường Dương nhướn mày: “Xem ra, em ở trong lòng hắn thật sự thực không bình thường nga ~”

Chỗ nào không bình thường?

Hắn chỉ là ghét bỏ nữ nhân phiền toái, mà cô vừa lúc cần tiền của hắn, còn không dám phản kháng ngỗ nghịch hắn.

“Nếu nói qua, hắn có hay không nói cho em chuyện kia, bởi vì Tiểu Lam tin nhầm một nữ nhân, làm cho hắn trước kia thiếu chút nữa bị nữ nhân kia hại chết. về sau Tiểu Lam liền bắt đầu thần kinh quá nhạy cảm lo lắng hắn lại bị nữ nhân lừa, còn không chuẩn hắn bên người trừ bỏ chị bên ngoài không có nữ nhân khác, thậm chí bức ta cùng hắn kết giao. Điểm chết người chính là, ở ta cùng hắn chia tay sau, sau khi Mộ đại ca qua, Tiểu Lam còn cùng hắn đính hôn sự?”

“Thiếu chút nữa bị nữ nhân hại chết?”

“Đi, em còn không biết sao? Kia vẫn là chờ hắn về sau chính mình nói cho em đi.” Tần Toa nói sang chuyện khác nói: “Em nhớ kỹ Mộ thiếu cùng Tiểu Lam là huynh muội. Còn có, em ngàn vạn đừng làm cho Tiểu Lam biết, em cùng Mộ thiếu có quan hệ, nếu không, nhà của chúng ta tiểu đáng thương, em sẽ chết thực thảm”

Ôn Hường Dương gật đầu, cũng không dám nói cho Tần Toa, cô cùng Tiểu Lam đã gặp nhau, còn thật sự thành bằng hữu.

Không hề nghi ngờ, Mộ Lăng Khiêm muốn cho cô lấy được sự tán thành của Tiểu Lam, là bởi vì Tiểu Lam vẫn luôn tự trách sự việc thiếu chút nữa hại hắn bị nữ nhân hại chết.

Mà hắn sau khi biết được Tiểu Lam đối với cô có hảo cảm, muốn lợi dụng cô, tiếp cận Tiểu Lam, tiêu trừ tâm lý bóng ma không tin nhiệm phụ nữ của Tiểu Lam. Thời điểm kia ở cô không có lấy được tán thành của Tiểu Lam, hắn hẳn là so với cô còn muốn lo lắng Tiểu Lam biết bọn họ có quan hệ mới đúng.

Người nam nhân này, cư nhiên dùng cái này uy hiếp hắn, hắn còn có thể lại hắc một chút sao?

Hơn nữa Tiểu Lam thật sự có vấn đề sao?

Cô nhận thấy Tiểu Lam mặc dù có chút tự kỷ, nhưng là người thực hoạt bát rộng rãi, thẳng thắn a.

“Toa Toa tỷ, cảm ơn chị. Em hiểu được.”

“Thật đáng yêu.” Tần Toa cười lại xoa xoa mặt Ôn Hường Dương: “Đúng rồi, tiểu đáng thương, Mộ thiếu đâu? Các người gần nhất thế nào? Hắn không thế nào với em chứ?”

“Mộ có việc đi công tác, gần nhất không trở lại. Toa Toa tỷ, chị có việc tìm hắn sao?”

“Chị không có việc gì muốn tìm hắn. Chị và em nói, nếu không phải vì Tiểu Lam, chị cùng hắn căn bản là không có khả năng nói chuyện cùng nhau, em cũng không biết, thời điểm chị cùng hắn nói chuyện cùng nhau chịu nhiều dây vô vô cùng.”

Ôn Hường Dương tán đồng gật gật đầu.

Nhưng không thể không nói, cô nghe Tần Toa nói xong lời này, trong lòng cô không có khó chịu như vậy.

Nếu là vì trị liệu vấn đề tâm lý của Tiểu Lam, cô tất muốn giấu thật tốt quan hệ cùng Mộ Lăng Khiêm. Làm Tiểu Lam tin tưởng, trên đời này không phải nữ nhân nào đều có ý đồ hại Mộ Lăng Khiêm.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Kẹp Ở Giữa Hai Nữ Nhân

Tần Toa chỉ là hướng Ôn Hường Dương giải thích, giải thích qua đi lúc sau cô đến biệt thự cùng Ôn Hường Dương làm nghiên cứu chế tạo bánh kem mới nhất, liền lái xe trở lại quán cà phê của cô.

Ôn Hường Dương nhìn Tần Toa làm bánh kem ăn ngon miệng Hương vị thuần khiết, cô nghĩ nghĩ, đem bánh kem đóng gói tốt, phân biệt tặng Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi gọi điện thoại cho từng người, hẹn các cô đến làng du lịch gần bờ biển gặp mặt.

Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi nhận được điện thoại của Ôn Hường Dương liền đem mọi chuyện trong tay bỏ, trước tiên hẹn đi.

Hai người đều có xe, thế cho nên người tới trễ nhất, đảo thành Ôn Hường Dương.

“Hường Dương.” Lý Lam Hi cùng Nghiêm Hân hai người đối với đối phương còn không phải rất quen thuộc, hai người gặp mặt, cũng chỉ là gật gật đầu, lúc này, thấy Ôn Hường Dương tới, hai người đều trầm miệng một lời kêu ca.

Lý Lam Hi nghe được Nghiêm Hân cùng cô cùng nhau kêu, cô nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, có chút không cao hứng.

Mấy năm nay, cô đối với ai đều nói năng lỗ mãng, người khác nói cô cao lãnh, khó ở chung, độc miệng, cô hoàn toàn không ngại. Cô không tin bất luận kẻ nào, cô cũng không có bất luận bằng hữu nào, nhưng mặc danh liên ở chung hướng Ôn Hường Dương có cảm giác an toàn, thời điểm bảo hộ cô, còn lôi kéo cô cùng nhau chạy trốn, cô liền đối Ôn Hường Dương có hảo cảm.

Lại sau, Ôn Hường Dương chẳng những không tham tiền của cô, không giống những người khác bởi vì thân phận của cô nịnh nọt cô, còn đương cô là bằng hữu giống nhau, giúp cô trả tiền mua giày, mua vé vào cửa, mua nước.

Cô liền đối chính mình nói, phải tin tưởng một lần. Cô ấy cũng nghĩ không ham bất cứ thứ gì của cô, chỉ là bởi vì thích cô, mới thiết tình chân ý đối với cô làm bằng hữu.

Chính là, cô chỉ có một mình Ôn Hường Dương là bằng hữu, Ôn Hường Dương lại còn có bằng hữu khác.

Cô không cao hứng.

Ôn Hường Dương nhìn ra Lý Lam Hi hơi hơi cong cái miệng cùng ngạo kiều đừng quá khứ đầu.

Cô cũng coi như có chút hiểu biết tâm lý Lý Lam Hi.

Cô đi tới chỗ Lý Lam Hi trước tiên. Lý Lam Hi nhìn đến, trên mặt lại có vẻ tươi cười.

Ôn Hường Dương nhìn Lý Lam Hi tính trẻ con như vậy vừa buồn cười vừa tức giận, cũng may Nghiêm Hân tuy rằng ngoài miệng cũng sẽ nói nói, nhưng trong xương cốt từ trước đến nay là người biết săn sóc, chưa bao giờ sẽ cùng cô so đo này nọ.

Ba người tìm nghỉ ngơi không có ai an vị ngồi xuống, Ôn Hường Dương đem bánh kem mở ra, đưa Lý Lam Hi cùng Nghiêm Hân mỗi người một khối.

Tự nhiên là đưa cho Lý Lam Hi trước, Lý Lam Hi nhìn đến, cười càng vui vẻ, còn có ý khiêu khích nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái.

Nghiêm Hân: "..."

Nghiêm Hân cũng là lần đầu tiên nhìn người tính trẻ con đến như vậy, cô nhìn thấy bộ dáng Lý Lam Hi khiêu khích mồm to ăn bánh kem, cô đều nhịn không được nở nụ cười.

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Hân chê cười chính mình, cô hung tợn liếc mắt nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, chỉ là ăn một miếng, cô ngừng lại, nhìn phía Ôn Hường Dương nói: "Hường Dương, bánh kem này là chính cậu tự làm sao? khiến tớ nhận thấy hương vị bánh kem giống như một người tỷ tỷ đã làm."

"Ách....." Ôn Hường Dương nghe nói như thế, vội vàng nói: "Tôi là đi ngang qua một tiệm cà phê, nghe nói chỗ đó bọn họ bánh kem ăn ngon, nên mua riêng."

"Quán cà phê? Chẳng lẽ là quán mà người tỷ tỷ kia của tớ mở ra?" Lý Lam Hi hiển vật quý dường như nói: "Chúng ta lần sau cùng đi a, có tớ ra mặt, cam đoan không cần tiền, đến lúc đó cậu có thể tận tình ăn uống, không cần cảm tạ tớ."

Lý Lam Hi nói, nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, nâng cằm nói: "Àn, tôi, xem cô là bạn Khuê mật của Hường Dương, cô cũng cùng nhau đến đây đi. Không cần cảm tạ tôi."m

Nghiêm Hân l mục đích tới là khảo sát, Nghiêm Khắc yêu cầu cô điều tra Lý Lam Hi, nhưng có thể tra ra tư liệu thế nhưng thiếu sót đến đáng thương.

Nếu là người phát ngôn của nhãn hiệu, như vậy tính cách cùng hình tượng người phát ngôn cũng là phạm vi khảo sát phạm cao nhất.

Nghe nói như thế, Nghiêm Hân lần đầu cố ý dùng ngữ khí không có thiện ý mở miệng nói: "Tôi không tính toán cảm tạ cô."

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Mộ Vương 8 Trúng

Lý Lam Hi nghe nói như thế, chân mày nhíu lại. Ôn Hường Dương thấy hai người đáng vẻ này, cô mở miệng muốn điều hòa hai người quan hệ, tiểu Hân tính tình từ trước đến nay là cực tốt, sao hôm nay như thế nào đột nhiên lại nói năng lỗ mãng như vậy.

Nhưng mà, ở thời điểm Ôn Hường Dương muốn mở miệng, Lý Lam Hi lại trước Ôn Hường Dương một bước đã mở miệng: "Tôi vốn dĩ liền không tính toán muốn cô cảm ơn." Nói xong còn hừ một tiếng: "Tôi lại không thích cô, nếu không phải xem xét cô là khuê mật của Hường Dương, cô thử xem xem

là tôi muốn cùng cô nói chuyện hay không?”

Lý Lam Hi là tùy hứng, nhưng cô cũng không muốn cho Ôn Hường Dương khó xử. Nếu là khuê mật của cô đột nhiên lại có nhiều hơn một người bạn tốt, cô khẳng định sẽ không cao hứng. Lý Lam Hi hi vọng ai nhắc đến đều thể hiện ở trên mặt, như là hài tử vậy, diễn khởi diễn tới thể nhưng có thể diễn cái gì giống cái gì, Nghiêm Hân ngày hôm qua không tìm được tư liệu của Lý Lam Hi, nhưng lại đem phim truyền hình mà Lý Lam Hi sắp tới diễn thức đêm xem xong. Nghiêm Hân bắt đầu còn lo lắng tra không đến bất kì cái bối cảnh tư liệu nào, nhưng Lý Lam Hi lại có thể ở giới giải trí hỗn hờ mưa gọi gió, cô ấy có phải hay không có ý lừa Ôn Hường Dương, nghĩ thông suốt được chỗ tốt của Ôn Hường Dương, hiện giờ xem ra, đây là hài tử mãi không lớn lên. Một mình tình quá mức cảm xúc hóa, không phải chuyện tốt. Nhưng là, Nghiêm Hân cực độ chán ghét bộ dạng nghĩ một đằng làm một nẻo của mình, lại cảm thấy Lý Lam Hi rất đáng quý, chỉ cần đáp nện tốt, đóng gói hảo, đối bọn họ tuyên truyền cho công ty rất có chỗ tốt.

Nghiêm Hân vươn tay, “Người hảo, tôi là Nghiêm Hân.”

Nghiêm Hân đột nhiên thay đổi thái độ, còn chủ động mỉm cười vươn tay, làm Lý Lam Hi nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, lại nhìn phía Ôn Hường Dương. Ôn Hường Dương nhìn đến hành động này của Nghiêm Hân, đầu tiên là kinh ngạc, theo sau lộ ra tươi cười, cô duỗi tay kéo tay Lý Lam Hi, đặt ở trên tay Nghiêm Hân. Lý Lam Hi tuy rằng không phải đặc biệt cao hứng, nhưng là cô cũng không có cự tuyệt.

Ôn Hường Dương thấy hai người bắt tay thân thiện, cô tự đáy lòng nở rộ ra một cái tươi cười sáng lạn: “Tiểu Lam, tiểu Hân, cảm ơn các cậu.”

Lý Lam Hi nghe được Ôn Hường Dương cảm ơn cô, cô trong lòng cao hứng, ngoài miệng lại còn hừ hừ một tiếng nói: “Không cần cảm tạ tở, tở không có thích cô ấy, tở chỉ là nể mặt mũi cậu thôi nên tở mới cùng cô ấy bắt tay giãng hòa.”

“Hảo hảo.” Ôn Hường Dương nhân cơ hội nói: “Tiểu Hân, Tiểu Lam, các cậu trao đổi với nhau số điện thoại di động đi, đến lúc đó muốn liên hệ cũng có phương tiện.” Đặc biệt là thời điểm bàn về chuyện hợp tác làm người phát ngôn.

“Hảo.” Nghiêm Hân thoải mái hào phóng đưa ra số di động của mình.

Lý Lam Hi tuy rằng vẫn là kiêu ngạo, nhưng thực tế lại đem số di động Nghiêm Hân tới lưu lại trên di động của mình, về mặt như “Ban ân” đem số di động của mình cho Nghiêm Hân.

“Hảo, chúng ta đây tiếp tục ăn bánh kem đi?” Ôn Hường Dương thực may mắn hai người không có nháo gì nhiều, Tiểu Lam tùy hứng ngạo kiêu không có ý xấu, tiểu Hân là đại tiểu thư ôn nhu sẵn sốc, cô có hai người bằng hữu thực tốt.

Ba người ở bờ biển chơi suốt một ngày, trải qua chuyện vừa rồi, Lý Lam Hi ngoài miệng không nói, nhưng không còn có bài xích Nghiêm Hân nữa, huống chi, là cô với Nghiêm Hân đã tạo hiệp ước trở thành bạn với nhau như Hường Dương nên cô đối xử với Nghiêm Hân cũng có chút tốt hơn.

Tối chạng vạng tối, ba người đi ăn cơm. Lý Lam Hi từ trước đến nay là mang theo thẻ tín dụng, trên người Nghiêm Hân cũng không mang theo tiền mặt, thế cho nên cuối cùng đều là Ôn Hường Dương trả tiền. Ôn Hường Dương tuy rằng thực thiếu tiền, nhưng đôi bằng hữu từ trước đến nay đều luôn hào phóng. Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi không nói gì, nhưng đều ghi tạc trong lòng, hai người tranh nhau muốn đưa Ôn Hường Dương về nhà.

Ôn Hường Dương mới không dám để hai người đưa về, cô tìm lấy cái cớ, chính mình chuẩn êm. Ngồi trên xe buýt quay về biệt thự, cô thở dài nhẹ nhõm một hơi, vì thu hoạch hôm nay cảm thấy cao hứng, di động của cô liên vang lên, cô lấy điện thoại cầm tay ra thì thấy người gọi là: Mộ vương bát đản.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 161: Gặp Gỡ Mộ Lăng Khiêm, Cô, Quả Thực Vô Lực Phản Kháng

Ôn Hường Dương chân chờ một giây, ấn hạ tiếp nhận cuộc gọi.

“Ở đâu vậy?” Điện thoại kia đầu truyền đến thanh âm Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương bĩu môi, đây là ở muốn điều tra tung tích của cô sao?

Ôn Hường Dương rất là ngoan ngoãn trả lời vấn đề được hỏi: “Hôm nay hẹn Tiểu Lam cùng tiểu Hân đi làng du lịch bên bờ biển, hiện tại đang trên đường trở về.” Nói xong, cô dò hỏi: “Mộ thiếu, ngài có gì phân phó sao?”

Ôn Hường Dương nói nói xong, di động đầu kia không có đáp lại điều gì.

Thời điểm cô đang chờ Mộ Lăng Khiêm phân phó, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Sớm một chút trở về, chờ tôi trở lại.”

“Ân, hảo.” Ôn Hường Dương ngoan ngoãn đáp lại lần nữa.

Chính là, cô đều trả lời xong rồi, Mộ Lăng Khiêm cũng không có cắt đứt điện thoại. Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm còn có cái gì muốn cô chú ý nên cô vẫn cầm di động đợi một chút. Kết quả thì sao? Mộ Lăng Khiêm không có cúp điện thoại, cũng không nói gì. Cô cầm di động có chút không biết nên tiếp tục tiếp nghe, hay là đem điện thoại cắt đứt. Đây chính là điện thoại đường dài quốc tế a, một phút đồng hồ tốn rất nhiều tiền, anh lại không tắt máy, lại không nói lời nào, đây là loại ý tứ gì? Tiền nhiều nên muốn làm gì thì làm sao?

“Mộ thiếu, nếu là không có việc gì, tôi đây trước.....” Ôn Hường Dương thử mở miệng tính nói, chính là cô chưa kịp nói cúp máy, liền nghe Mộ Lăng Khiêm nói: “Câm miệng.”

Hào đi, câm miệng. Di động Ôn Hường Dương cứ như vậy một đường hiện ra trạng thái tiếp tục trò chuyện, bởi vì Mộ Lăng Khiêm ở đầu kia di động có thể nghe ra động tĩnh của cô, thế cho nên Ôn Hường Dương thử mạnh cũng không dám. Cô còn tưởng rằng anh đi công tác, cô lại có thể tự do đi lại. Kết quả, hiện tại khen ngược, đem Điện Ảnh lưu lại thì không tính, để cô mở di động còn muốn cùng cô bảo trì trạng thái trò chuyện. Cô, quả thực là lực bất tòng tâm.

Thật vất vả đã tới biệt thự, Ôn Hường Dương cầm di động bắt đầu nóng lên, đề thấp thanh âm dò hỏi: “Mộ thiếu, ngài còn ở sao? Tôi đã đến biệt thự rồi.”

Ôn Hường Dương cho rằng Mộ Lăng Khiêm tốt xấu gặp gì cũng nói chuyện với cô một chút, hoặc là căn bản không ở, lại không nghĩ rằng, cô mới vừa mở miệng, thanh âm Mộ Lăng Khiêm liền truyền tới: “Trở về đi ngủ sớm một chút.” Ôn Hường Dương vừa định nói: “Hào”, kết quả, cô còn chưa nói, điện thoại đã bị cắt đứt.

Cô: #%*%* ㄝ #

Ôn Hường Dương thu di động, vào biệt thự, pin của di động liền dư lại 1%, cô chạy nhanh tìm đồ sạc pin cho điện thoại. Một mình một người ở biệt thự thực nhàm chán, Ôn Hường Dương chạy về phòng, liền bắt đầu viết tiếp tiểu thuyết của cô, không có chuyện gì làm liền gửi công văn đi trước, điên cuồng phát tiết, đem tất cả bất mãn đối với Mộ Lăng Khiêm đều thông qua nhân vật phát tiết ra. Chờ cô viết xong, nhìn thời gian, đã buổi tối hơn mười một giờ, cô đóng máy tính, lên giường ngủ. Ngày hôm sau, Ôn Hường Dương còn ở trên giường nằm bò, tiếng chuông di động lại lần nữa vang lên.

Cô còn buồn ngủ mở to mắt, bên ngoài trời còn chưa sáng, ai a, cô bực bội ở trên giường sờ soạng một trận, mới sờ được đến điện thoại của cô được đặt ở phía dưới chân, thanh âm mơ mơ màng màng mở miệng nói: “Uy? Ai ở đầu dây vậy?”

“Hường Dương, là ta.”

Di động kia đầu truyền đến thanh âm làm Ôn Hường Dương lập tức từ trên giường ngồi dậy, ánh mắt cũng tùy theo lạnh xuống.

“Có việc sao?” Ôn Hường Dương ngữ khí bất thiện hỏi.

“Tại sao em có ý thay đổi số di động, là có ý tứ gì?” Di động đầu kia thế nhưng truyền đến thanh âm chất vấn của đối phương.

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, nhưng thật ra cảm thấy buồn cười, cô ngồi dậy, mở đèn đầu giường: “Tôi là có ý tứ gì, anh còn không rõ sao? Tôi thay đổi số di động, cùng anh có cái quan hệ gì sao?”

Từ lần trước Trần Văn Hi hẹn cô đi ra ngoài, muốn lợi dụng cái Cầu ca đối phó cô. Cô giáo huấn Trần Văn Hi xong, trở về liền đem điện thoại thay đổi số, miễn cho lại nhận được điện thoại của tên cặn bã đó, ảnh hưởng tâm tình của cô.

Nhưng không nghĩ tới, tên này cư nhiên còn có thể tra được số di động của cô?!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 162: Anh Có Thể Đi Hỏi Lão Bà Của Anh

“Ôn Hường Dương!” Di động kia đầu truyền đến thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm như thế, dạ dày lại bắt đầu ghê tởm “Lâm Hạo, có việc anh liền nói thẳng, tôi không có thời gian cùng anh nói lời vô nghĩa, chúng ta hiện tại không có bất luận cái quan hệ nào, anh tốt xấu gì cũng là người có vợ, tốt nhất là đừng nên quấy rầy tôi! Không biết Trần Văn Hi có đã nói với anh hay chưa chuyện tôi lần trước giáo huấn cô ấy. Tôi nói cho anh biết nếu anh lại đến quấy rầy tôi, tôi lần sau sẽ làm anh ném thư tư vị mà lão bà anh đã hưởng qua!”

“Văn Hi đi tìm cô? Cô đã làm cái gì với cô ấy?” Thanh âm chất vấn lại lần nữa truyền đến.

Ôn Hường Dương thật không nghĩ lại tiếp tục cùng người này nói chuyện vô nghĩa, cô cuối cùng nói một câu nói: “Anh có thể đi hỏi lão bà của anh, nói vậy cô ấy sẽ thật cao hứng nói cho anh biết đã phát sinh gì.”

Ôn Hường Dương nói xong lời này, “Bang” liền treo điện thoại, thuận đường đem sổ của Lâm Hạo đưa vào danh sách sổ đen.

Sáng sớm tâm tình đã bị phá hủy, Ôn Hường Dương bực bội xoa xoa chính mình đầu tóc, trở về trên giường, cái tên hỗn đản nào lại đem sổ di động cô mới đổi nói cho Lâm Hạo?

Ôn Hường Dương tâm tình kém cả ngày, nếu là hôm nay Mộ Lăng Khiêm gọi điện thoại cho cô, cô thực hoài nghi cô đều có thể đối với Mộ Lăng Khiêm phát giận, cũng may Mộ Lăng Khiêm cũng không có tới điện thoại.

Không có người hẹn gặp, Ôn Hường Dương cũng không nghĩ ra cửa, cô cứ mang tâm tình như vậy ở biệt thự buồn cả ngày. May mà ngày hôm sau buổi sáng không đến 8 giờ, Nghiêm Hân liền gọi điện thoại tới cho cô.

“Uy, Hường Dương sao? Cậu hẹn với Tiểu Lam, chúng ta cùng đi tới trung tâm bách hóa đi dạo đi? Công ty chúng tớ ngày hôm qua mở cuộc họp thảo luận, lần này người phát ngôn nhân hiệu đồ trang điểm mới nhất mười có tám chín phần chính là Tiểu Lam. Hiện tại liền muốn xem thử Tiểu Lam có thích sản phẩm của công ty tớ hay không.”

“Thật sự sao? Hào, tớ lập tức gọi điện thoại cho Tiểu Lam.” Tin tức này làm cho tâm tình của Ôn Hường Dương tốt lên một chút. Cô rời khỏi giường, thay một bộ quần áo, vội vàng gọi điện cho Tiểu Lam “Uy.....” Nghe thanh âm, Lý đại minh tinh giống như còn đang ngủ.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm mềm oặt dính dính, cô cười nói: “Tiểu Lam, là tớ Hường Dương. Cậu hôm nay có rảnh không? Chúng ta cùng đi dạo mua sắm được không?”

“Hào a, hảo a.” Lý Lam Hi nhảy nhót vui vẻ, thanh âm truyền đến: “Hường Dương, chúng ta hẹn ở đâu đây? Tớ hiện tại liền đến. Cậu cũng không biết, tớ thực chán ghét chết cái đạo diễn đoàn phim hiện tại của chúng tớ, cái lão nhân bụng bự già sắp chết kia cứ nhiên muốn sử dụng quy tắc ngầm với tớ, nếu không phải ký ước, tớ không nghĩ muốn vị hôn phu mắng, không nghĩ muốn làm người quản lý của tớ khó xử, tớ thật muốn đem gã ghê tởm đó đánh thành đầu heo!”

Gần đây trong khoảng thời gian này, Lý Lam Hi vẫn luôn cùng Ôn Hường Dương đi ra ngoài chơi, Ôn Hường Dương còn tưởng rằng Lý Lam Hi là không có tiếp tục làm diễn viên, hiện giờ nghe được Lý Lam Hi nói đạo diễn tưởng muốn dùng quy tắc với Lý Lam Hi, phản ứng đầu tiên của cô chính là đem cái đạo diễn kia ngược thành câu, dám khi dễ Tiểu Lam nhà cô sao!

Ôn Hường Dương trong lòng có chủ ý, cô mở miệng nói: “Tiểu Lam, không sao đâu, tớ cam đoan cái đạo diễn đầu heo kia sẽ chết thảm.”

“Hường Dương, vì cái gì tớ nghe xong lời này của cậu, tớ cảm thấy thực vui vẻ? Nghe xong cậu nói, tâm tình tớ thật tốt, chúng ta lát nữa gặp nhau ở đâu đây?” Lý Lam Hi truyền tới thanh âm cảm động.

“Đồ ngốc.” Ôn Hường Dương suy nghĩ nói: “Vậy gặp tớ ở cửa Mộ bách hóa đi.”

“Hào, tớ lập tức rời giường ra cửa.”

Lý Lam Hi treo điện thoại, Ôn Hường Dương không có đưa điện thoại di động cất đi, mà là tìm số điện thoại ghi “Mộ vương bát đản”, ấn nút gọi.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 163: Ách, mộ Thiếu Anh Đang Ngủ Sao?

“Chuyện gì vậy?” Di động mới vừa bị được kết nối, liền truyền tới tiếng nói từ tính mang theo một tia lười biếng chưa tỉnh ngủ của Mộ Lăng Khiêm.

Ôn Hường Dương nghe thanh âm đó, mới nhớ tới, nếu Mộ Lăng Khiêm ở nước Mỹ, thời gian bên kia của hắn hẳn là nửa đêm, thời điểm hắn đang ngủ, đã bị cô đánh thức đi?

“Ách, Mộ thiếu, anh đang ngủ sao?” Ôn Hường Dương chỉ là đã quên vấn đề sai giờ

“Àn, chuyện gì, nói đi.” Có lẽ là bởi vì đây là lần đầu tiên Ôn Hường Dương chủ động gọi điện thoại cho hắn, Mộ Lăng Khiêm nửa đêm bị đánh thức, nhưng cũng không có phát giận, còn mang theo thanh âm theo dọc theo lười biếng mở miệng nói.

Nếu đều đã đánh thức rồi, Ôn Hường Dương dứt khoát liền nói.

“Mộ thiếu, là sự việc của Tiểu Lam. Tôi có thể nói, nhưng anh có thể hay không cam đoan, anh sẽ không đối Tiểu Lam phát giận, sẽ không đem chuyện này nói cho Tiểu Lam.”

Mộ Lăng Khiêm nghe được Ôn Hường Dương mở miệng, nói chính là việc của Tiểu Lam, hần hơi hơi nhú mày, sắc mặt cũng có chút lạnh xuống, cô nửa đêm gọi điện thoại cho hần, hần cho rằng cô nghĩ tới hần, lại không nghĩ rằng, mở miệng chính là vì chuyện của Tiểu Lam mà tìm hần.

tiểu nữ nhân này, thật là như thế nào thân mình không nuôi nổi còn lo chuyện bao đồng, nhưng hần thật đáng chết, vẫn là nghĩ tới bao dưỡng cô.

“Nói”.

Ôn Hường Dương nghe được thanh âm Mộ Lăng Khiêm bỗng nhiên rơi chậm lại vài độ, cả người cô đều run run một chút, chần chờ suốt một phút đồng hồ, mới mang ngữ điệu thỉnh cầu mở miệng nói: “Tiểu Lam nhận một vai diễn diễn, đạo diễn kia thực ghê tởm tưởng chiếm tiện nghi của cô ấy, cô ấy sợ anh lo lắng, không dám nói cho anh. Anh có thể hay không hỗ trợ xử lý?”

“Ân”.

Mộ Lăng Khiêm đáp ứng xong, nhưng là giống như không có ý tứ muốn nói điện thoại.

Ôn Hường Dương cũng không dám nói nhiều, cô bắt đầu đi nhìn di động, cô giống như lại tự đào cái hố cho chính mình.

“Mộ thiếu, chuyện kia, tôi hẹn Tiểu Lam cùng tiểu Hân. Nếu không, anh ngủ trước, tôi”

“Bang!” Ôn Hường Dương nói còn chưa nói xong, đầu kia di động liền truyền đến một đạo thanh âm như thứ gì vỡ vụn, trong lòng cô lộp bộp một chút, đang muốn dò hỏi phát sinh chuyện gì, liền phát hiện, điện thoại đã bị cúp.

Ôn Hường Dương: “...” “Cái bệnh nhân tâm thần này, chẳng lẽ lại phát bệnh?”

Ôn Hường Dương lắc lắc đầu, gọi cho tiểu Hân một cuộc điện thoại, nói cho tiểu Hân, địa điểm gặp mặt, liền ra cửa.

Thời điểm Ôn Hường Dương đến Trung tâm bách hoá thương mại Mộ thị, Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi đã tới rồi, hai người đang ngồi ở trong một quán trà sữa của trung tâm bách hoá, khăn quàng cổ của Lý Lam Hi che hơn phân nửa khuôn mặt, mặc dù có người hướng chỗ đó xem cô, nhưng tạm thời là không có người nhận ra cô đã tới.

Ôn Hường Dương hướng hai người đi tới.

Ba người một đội, Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân liền ăn ý đem Lý Lam Hi đưa tới cửa hàng chuyên bán đồ trang điểm lấy danh nghĩa của tập đoàn Nghiêm thị đi mua đồ trang điểm, ý tứ Nghiêm Hân là, trước khi xác định Lý Lam Hi có thích hợp là người đại diện cho sản phẩm công ty của các cô hay không, vẫn phải bàn lại việc hợp tác.

Đương nhiên, đây cũng là có thể quang minh chính đại tới, nhưng liền sợ đến lúc đó Lý Lam Hi không thích hợp, các cô lại nói chuyện này trước tiên, làm Lý Lam Hi thất vọng.

Bách hoá Mộ thị, lần trước Ôn Hường Dương đã tới, Mộ Lăng Khiêm còn đưa cho chủ của tất cả các cửa hàng trong trung tâm bách hoá này ảnh chụp của Ôn Hường Dương, làm cho ông chủ của các cửa hàng này khi nhìn thấy Ôn Hường Dương, toàn bộ đều cho chiết khấu thấp nhất.

Mà chủ các cửa hàng nhà Nghiêm Hân cũng nhận thức Nghiêm Hân.

Chủ tiệm lúc này vừa thấy hai vị đại tiểu thư đều tới, còn có một người che mặt, thấy không rõ diện mạo, nhưng đáng người cao gầy nóng bỏng tĩnh穆, hần vội vàng tiến lên nói: “Tiểu.”

Nghiêm Hân thấy chủ tiệm muốn tới tiếp đón, cô vội vàng ngăn lại. Có thể ở chỗ này ông chủ

cửa hàng, không ai là không có một chút nhân lực? Chủ tiệm xem đã hiểu ý tứ Nghiêm Hân, hần cũng là người tâm cơ linh động, cười lại hỏi: “Không biết ba vị tiểu thư muốn xem cái gì?”

“Tiểu Lam, cô có cái gì nghĩ muốn mua không?” Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đều nhìn phía Lý Lam Hi.

Lý Lam Hi thấy hai người ân cần như vậy, cô đều có chút ngượng ngùng. Nghiêm Hân nhân cơ hội liền giúp Lý Lam Hi giới thiệu các sản phẩm mới nhất, còn nhanh tay lẹ mắt đưa cho Lý Lam Hi một món đồ rất thời thượng.

Lý Lam Hi thấy Nghiêm Hân đối với cô tốt như vậy, cô mang đồ trong tay theo, ánh mắt nhìn Nghiêm Hân không có xa cách như trước kia, nhưng ngoài miệng vẫn là muốn nói: “Cô đừng tưởng rằng người nịnh bợ tôi, tôi liền sẽ thích cô giống như thích Hường Dương.”

Ba người đang nói, hai người người đại diện liền đi tới, hai người này vừa xuất hiện ở trước mặt các cô, nguyên bản trên mặt mang theo tươi cười Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân, ánh mắt đều lạnh xuống dưới.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 164: Có Tiền Mua Sắm Xa Hoa

Lý Lam Hi thấy Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân biểu tình không quá thích hợp, cô theo tầm mắt bọn họ liền nhìn phía mới hai người mới vừa vào cửa.

Này không xem còn hảo, vừa liền nhìn thấy trong đó một nữ nhân ăn mặc trên người cùng Ôn Hường Dương cùng kiểu dáng váy đồng hào bằng bạc cùng tiểu tây trang, nhưng rõ ràng nữ nhân kia đáng người so Hường Dương kém rất nhiều, thuộc người đáng cao lại trắng buri hân hân, căn bản không thích hợp phối đồ đáng yêu như vậy.

“Tiểu Lam, tiểu Hân, chúng ta đi thôi.” hai nữ nhân đứng ở kệ để hàng bên kia, đi tới liền trực tiếp đến chỗ làm nhân viên cửa hàng lấy hoá đơn, cũng không có nhìn đến Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân cũng ở trong tiệm.

Nghiêm Hân cũng tán đồng ý tưởng của Ôn Hường Dương, hai nữ nhân này cùng các cô là cùng học đại học, bốn người từ trước đến nay chưa bao giờ đối phó nhau.

Nguyên nhân Không đối phó, chính là —— đựng hàng!

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân ở cùng hai nữ nhân kia chạm mặt trước, mang theo Lý Lam Hi rời khỏi tiệm.

Nghiêm Hân thấy Lý Lam Hi vẫn luôn nghi hoặc nhìn hai người, cô cũng là có ý đem Lý Lam Hi trở thành bằng hữu, liền giải thích nói: “Bên trong nữ nhân vừa cao lại to lớn kia kêu Sam Ngữ Yên, là bạn học cùng đại học của chúng tôi, cô ta thực thích tìm Hường Dương gây phiền toái.”

“Vì cái gì?” Lý Lam Hi thích Ôn Hường Dương, cảm thấy Ôn Hường Dương thực tốt, thật sự không rõ, vì cái gì sẽ có người muốn tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái.

Nghiêm Hân bắt đầu cười: “Tiểu Lam, cô cũng nhìn đến cách ăn mặc trên người cô ta. Nói đến cũng khéo, mười lần thì có năm lần đều sẽ đựng phải.”

“Nguyên nhân xảy ra Sự việc vẫn là năm nhất đón người mới đến dự tiệc tối, cô ta cũng là lần đầu tiên cùng Hường Dương đựng hàng. Về sau đựng phải, cô ta liền cảm thấy Hường Dương là cố ý. Lại lúc sau, chính cô ta ở trước mặt toàn giáo hướng nam sinh cô ta thích tỏ tình, kết quả người nam sinh kia nói hẳn không thích người trang điểm như vậy, mà là thích kiểu trang điểm giống như vậy của Hường Dương. Sau đó, cô ta liền hoàn toàn hận chết Hường Dương.”

“sau ba năm, mãi cho đến tốt nghiệp đại học, cô ta đều vẫn là học phong cách ăn mặc của Hường Dương, mua còn đều là kiểu dáng mới nhất. Nhưng là.....” Nghiêm Hân bắt đầu dĩ vãng dài: “Cô cũng thấy rồi.”

“Cái người nam sinh mà cô ta thích kia thực ra là một hoa tâm công tử, một tháng có thể đổi bốn trường đại học, thay năm người bạn gái. Nói thích Hường Dương bắt quả là lấy cớ, tôi cùng Hường Dương bắt đầu còn cảm thấy cô ta đáng thương, ý đồ cùng cô ta câu thông. Kết quả, cô ta cho rằng chúng tôi ở ngoài cười nhạo cô ta, tìm các loại phiền toái cho chúng tôi. Cái tên tra nam bạn trai cũ của Hường Dương ngoại tình, cũng có một phần công lao của cô ta.”

“Còn có, bên người cô ta cái nữ nhân có vóc dáng nhỏ nhắn kia là tùy tùng của cô ta, thời điểm đại học, liền vẫn luôn dùng tiền của cô ta đi mua quần áo cùng túi xách hàng hiệu, thích ở trước mặt cô ta châm ngòi ly gián, sau lưng lại kêu cô ta có tiền tiêu hoang phí.”

Lý Lam Hi: “.....”

Sam Ngữ Yên gia thế ở Nam Đức thị cùng các cô thì lực lượng ngang nhau, đại gia khi còn nhỏ đã gặp qua, Sam Ngữ Yên có lẽ không nhớ rõ, nhưng mà Nghiêm Hân cùng Ôn Hường Dương đều nhớ rõ, cái nữ sinh cao lớn lại khỏe kia, khi còn nhỏ giúp các cô đánh bọn tiểu nam sinh, nếu là có thể, các cô đều không hy vọng biến thành như vậy.

“Về sau Tốt nghiệp, chúng tôi liền không gặp lại, không nghĩ tới lại ở chỗ này gặp gỡ.”

Lúc đó trong cửa hàng.

“Ngữ Yên, Ngữ Yên, tôi mới ra đi khỏi WC, cư nhiên nhìn đến thấy Ôn Hường Dương kia cũng ở chỗ này. Cô có thấy được không? Cô ta cư nhiên lại học cách ăn mặc của cậu. Cậu nói xem người này.....”

Mai Thiển tùy tùng của Sam Ngữ Yên mới vừa nói xong lời này, Sam Ngữ Yên sắc mặt liền thay đổi: “Cô ta ở đâu nhi?”

“Ồ bên ngoài cửa cầu thang đó”.

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi nói xong những lời này, thời điểm đang chuẩn bị rời đi, liền nghe được phía sau truyền đến một trận tiếng bước chân.

Hai người quay đầu lại, liền nhìn đến Sam Ngữ Yên mặt lạnh hung thần ác sát cùng Mai Thiên mặt đầy phụ họa hướng các cô đi tới, tư thế vừa thấy kia chính là tới tìm phiền toái.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Trên Người Là Đồ Giả

“Ôn Hường Dương, đã lâu không thấy a. Đây không phải là váy của Dior số lượng giới hạn sao? Chiếc váy bằng bạc đồng hào này, nhà thiết kế của Dior chính là chỉ thiết kế hai cái, vừa lúc tôi biết hai chiếc váy này được ai sở hữu và hiện đang ở đâu a. Ha ha a, cô thật có bản lĩnh đồ giả như thật, thật đúng là so với một năm trước thuần thực hơn nhiều a.”

Hai người ngăn cản đường đi của ba người các cô, Sam Ngữ Yên còn chưa nói lời nói, Mai Thiên trước đã mở miệng, nói đến chỗ này, còn cố tự nở nụ cười, “Ngữ Yên, câu không phải nói cô ta bị ba cô ta đuổi ra khỏi nhà rồi sao? Thật là đáng thương a.”

Mai Thiên nhìn Ôn Hường Dương một trận cười: “Xem ra hiện tại cô cũng cũng chỉ mua nổi đồ son trại như thế này thôi. Ai, đúng rồi, Ngữ Yên mấy ngày hôm trước còn mang tớ đi tham gia tiệc tối, tớ còn nhìn thấy ba cùng mẹ cô ta còn có muội muội nữa cùng nhau tham gia tiệc tối, thoát nhìn thật đúng là người một nhà hạnh phúc.”

Ôn Hường Dương ngó Mai Thiên liếc mắt một cái, Sam Ngữ Yên tìm cô gây phiền toái không phải lần đầu tiên, nhưng mỗi lần đều có nữ nhân Mai Thiên này ở bên cạnh châm ngòi thổi gió. Mai Thiên người cũng như tên, không có tiền. Tiền cô ta dùng đều là tiền của Sam Ngữ Yên, còn muốn lợi dụng quan hệ với Sam Ngữ Yên đi tham gia một vài bữa tiệc tối, thông đồng với một ít nam nhân. Mỗi lần đều phải ở trước mặt Sam Ngữ Yên hạ nhục cô một phen, cùng cô xem xét quần áo trên người.

Nghiêm Hân muốn phản bác lại, chính là lúc cô nhìn lại về phía quần áo trên người Ôn Hường Dương, bộ quần áo này là lần trước Hường Dương tham gia hôn lễ của Lâm Hạo mua, chính là mua ở chỗ này, giá cả quần áo giống như Hường Dương thực sự được mua với giá hấp dẫn, Hường Dương không phải nói chỉ 3 vạn thôi sao? Nhưng là, theo như hiểu biết của cô đối với loại nhãn hiệu này, cái váy đồng hào bằng bạc này nói ít thì cũng đến vài trăm vạn đi.

Ôn Hường Dương nhìn Mai Thiên, cũng có chút phiền, nếu không phải do Mai Thiên này thì các cô cùng Sam Ngữ Yên có lẽ sẽ không phát triển cục diện như nước với lửa như ngày hôm nay: “Mai Thiên, có phải đồ giả hay không, không phải cô là có thể định đoạt được. Dù tôi có ăn mặc quần áo mấy trăm khối thì cũng có thể so sánh với cô mặc đồ mấy trăm vạn. Huống chi, không có tiền, cô mua nổi quần áo mấy trăm vạn sao?” Câu nói sau, Ôn Hường Dương là cố ý nói sai ý.

Mai Thiên thấy Ôn Hường Dương cư nhiên trào phúng cô ta, cô ta tức giận đến cắn răng, ủy khuất nhìn Sam Ngữ Yên muốn tiếp tục châm ngòi. Nhưng cô ta còn không có cơ hội mở miệng, Ôn Hường Dương liền cười tiểu tây trang trên người mình xuống, mỉm cười: “Cô nếu chú ý tới quần áo của tôi như vậy, nói vậy đối tôi mà nói cái tiểu tây trang sắc xanh nhạt này cũng là thực cảm thấy hứng thú chứ. Tôi là bị người bỏ chân, tôi mới đi mua, hay là cô cũng muốn bị cả người màu xanh?”

“Ôn Hường Dương!” Mai Thiên giận dữ sắc mặt trắng bệch.

Ôn Hường Dương đột nhiên đáp trả, Sam Ngữ Yên thật ra là muốn đến tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, muốn động thủ giúp Mai Thiên nhưng giờ một câu nói đều không thốt nên lời. Giúp Trần Văn Hi thông đồng với Lâm Hạo, Sam Ngữ Yên trong lòng kỳ thật là không thoải mái, nhưng là Mai Thiên vẫn luôn nói, nếu không phải vì Ôn Hường Dương, cô sớm đã cùng nam sinh cô thích ở bên nhau. Là bởi vì Ôn Hường Dương, nhân tài cô thích mới biến thành như vậy. Cho nên, cô mới giúp. Nhưng chuyện này, ở trong lòng cô chính là cái điều khó nói, thế cho nên hôn lễ Trần Văn Hi muốn mời cô đến, cho cô một cái cơ hội có sẵn cười nhạo Ôn Hường Dương, cô cũng chưa từng muốn đi.

“Đã sớm bị ba vứt bỏ, còn tưởng chính mình là đại tiểu thư! Một thân đồ giả!” Mai Thiên thấy Sam Ngữ Yên không giúp cô ta nói chuyện, cô ta chỉ có thể lại bắt lấy uy hiếp của Ôn Hường Dương tiếp tục khai đao.

“Uy, tiểu chủ lùn.” Đúng lúc này, Lý Lam Hi bắt lấy kính râm, nhìn Mai Thiên khóe miệng vì câu đã mở miệng: “Cô không phải nói, váy đồng hào bằng bạc trên người Hường Dương là đồ giả, cô còn biết kia hai cái kia nơi nào của ai sao? Kia hảo, gọi điện thoại đi, làm người đó lấy ra tới cho tôi nhìn một cái.”

“Thật không khéo, tôi cũng biết trong đó một cái ở chỗ nào.” Lý Lam Hi cười vô cùng khiêu khích cao ngạo nói: “Nếu không, tiểu chủ lùn, chúng ta liền đều lấy tới nhìn xem, nhìn xem rốt cuộc trong tay ai mới là đồ giả?”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 166: Chuyện Của Chúng Ta, Hôm Nay Tính Hết Luôn Đi

Lý Lam Hi một ngum một cái tiểu chú lùn làm Mai Thiên hận đến gân xanh nổi lên, thân cao không đến một thước năm là sĩ nhục lớn nhất đời này của Mai Thiên. Nhưng là, nghe được Lý Lam Hi nói lời này, Mai Thiên lại không dám gọi điện thoại, bởi vì cô ta căn bản không biết hai chiếc váy số lượng giới hạn kia ở trong tay ai, cô ta mới vừa rồi chỉ vì muốn trào phúng Ôn Hường Dương mới nói như vậy thôi.

“Thế nào? Muốn hay không gọi tới xem?” Lý Lam Hi nhướn mày, lại lần nữa mở miệng nói.

Nghiêm Hân nhìn thấy phản ứng của Mai Thiên, liền minh bạch Mai Thiên rõ là hù người. Nếu Mai Thiên thật đã biết, đã sớm tìm mọi cách đem đồ vật bày ở trên mặt bàn, mượn cơ hội trào phúng các cô.

“Chính là a, gọi tới nhìn xem sao. Hay là cô căn bản không biết? Lại hoặc là cô nhận thức người khác, người khác lại không quen biết cô?” Đối mặt với người khi dễ Ôn Hường Dương, Nghiêm Hân từ trước đến nay đều không khách khí.

Mai Thiên không dự đoán được một người giúp đỡ Ôn Hường Dương không đủ, còn tới hai người vây lấy cô, mà Sam Ngữ Yên cứ nhiên hiện tại ở nơi đó không nói gì.

Cô ta nắm chặt nắm tay, nhìn chằm chằm hai người nói: “Nếu tôi không quen biết các cô ấy thì như thế nào? Dù tôi không quen biết người có được hai chiếc váy số lượng giới hạn đó thì đồ trên người Ôn Hường Dương mặc cũng là đồ giả mà thôi! Cô không phải gọi sao tôi phải gọi? Có bản lĩnh, cô liền đem mấy người kia kêu lên tới a!”

Mai Thiên nói đến nơi này, còn muốn kéo Sam Ngữ Yên cấp cho mình một tấm lá chắn: “Ngữ Yên, cậu nói đúng không? Tiểu tây trang xứng váy đồng hào bằng bạc, Ôn Hường Dương mặc vào như quý sao có thể so sánh được với cậu đáng yêu như vậy.”

Sam Ngữ Yên nghe nói như thế, cuối cùng cũng có điểm phản ứng, cô là tới tìm Ôn Hường Dương gây phiền toái, mỗi lần nghe được tên của Ôn Hường Dương, mặc dù không có chuyện gì, cô đều nhịn không được muốn tìm Ôn Hường Dương gây chuyện cô như thế nào có thể bởi vì áy náy liền từ bỏ chứ?

“Ai, từ từ.” Lý Lam Hi thấy Sam Ngữ Yên muốn động thủ liền duỗi tay ngăn trở cô, còn lấy ra di động, gọi đến một số di động khác: “Uy, Văn Tam, kiện quần áo người lần trước mua kia còn sao? Ắn, tốt. Người hiện tại liền mang theo quần áo đến Mộ mậu bách hóa một chuyến. Đừng vô nghĩa, trong vòng hai mươi phút liền xuất hiện nha!”

“Ngữ Yên, cậu xem các cô ấy, quả nhiên nữ biểu từ, kẻ lừa đảo một nhà, nói như thật vậy.” Nếu là sự thật, mặt mũi của Mai Thiên đã có thể thật ném hết, nhưng Mai Thiên rõ ràng không tin có sự tình trùng hợp như vậy.

Ôn Hường Dương nghe được Mai Thiên nói lời này, sắc mặt hoàn toàn trầm xuống, cô bước tới gần Mai Thiên một bước. Mai Thiên thể nhưng bị ánh mắt của Ôn Hường Dương dọa sợ tới mức lùi lại một bước. Ôn Hường Dương hít sâu một hơi, cong cong khóe miệng, duỗi tay ra liền đặt ở trên vai Mai Thiên. Mai Thiên bị dọa đến cả người run run lên, Ôn Hường Dương đã từng bởi vì cô ta mà mắng Nghiêm Hân, một cái ngã quăng qua vai đem cô ba ngày đều nằm ở bệnh viện.

“Ngữ Yên.....” Mai Thiên cầu cứu hô một tiếng.

Sam Ngữ Yên duỗi tay liền ấn ở trên vai Ôn Hường Dương. Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi vừa thấy, mặt trên liền một tả một hữu đặt ở trên vai Sam Ngữ Yên.

“Tiểu Hân, Tiểu Lam, các cậu đừng động thủ.” Ôn Hường Dương nhìn hai người phía sau, đặc biệt là Lý Lam Hi: “Tiểu Lam, cậu đem kính râm mang lên đi. Tiểu Hân, cậu mang Tiểu Lam đến bên cạnh đi.”

“Hường Dương!” Hai người cũng không biết Ôn Hường Dương muốn làm cái gì, tất cả đều nôn nóng kêu lên, Sam Ngữ Yên khổ người như nam nhân nhưng căn bản không phải đối thủ của cô.

“Nếu là sợ tố xảy ra chuyện, liền đi tìm bảo an đi.” Ôn Hường Dương nhìn về phía Sam Ngữ Yên: “Chuyện của chúng ta, hôm nay tính hết luôn đi.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 167: Vì Cái Gì?

“Hảo!” Sam Ngữ Yên cũng không phải là người tốt, cô cùng Ôn Hường Dương là nên tính rõ ràng.

Lần đầu tiên thấy Ôn Hường Dương, cô là thích Ôn Hường Dương, đó là lần đầu tiên cô minh bạch, vì sao nam nhân cô thích mười mấy năm sẽ thích kiểu trang điểm nữ sinh như vậy, bởi vì trang điểm nữ sinh làm trên người mang vẻ đáng yêu, hấp dẫn sự chú ý của người nhìn. Nhưng sau đó thì sao? Chuyện của cô, Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân là phát triển đến bây giờ loại tình trạng này như thế nào, chính cô đều không thể nói rõ.

“Vậy thì đến thương trường câu lạc bộ quyền anh.” Ôn Hường Dương đề nghị nói: “Dùng phương thức của cô giải quyết.”

Sam Ngữ Yên không nghĩ tới Ôn Hường Dương sẽ nói như vậy, Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi cũng không nghĩ tới Ôn Hường Dương sẽ nói như vậy, Mai Thiên nghe được đầy mắt có nùng liệt vui sướng khi người gặp họa.

“Hường Dương, không được, không thể, cậu căn bản sẽ không.” Nghiêm Hân vừa định nói chuyện, đã bị Ôn Hường Dương ngăn trở lại: “Tiểu Hân, cậu không tin tớ sao?”

“Hường Dương, không được!”

“Không có gì không được.” Ôn Hường Dương đi đến trước mặt Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi, duỗi tay liền ôm hai người một chút, sau đó, cô xoay người hướng Sam Ngữ Yên nói: “Đi thôi, chúng ta lên lầu.”

Sam Ngữ Yên cũng trầm mặc. Nhưng là, nghĩ đến nam nhân cô thích kia, nghĩ đến việc phát sinh năm đó, cô thật sự hận, nếu là không phát tiết ra cô sẽ vừa thấy đến Ôn Hường Dương, liền khó chịu như là hít thở không thông. Năm người lên lầu, cùng nhau vào câu lạc bộ quyền anh, Sam Ngữ Yên từ nhỏ đã luyện tập quyền anh, toàn bộ Nam Đức thị là nữ tuyển thủ quyền anh duy nhất, mà Ôn Hường Dương lại chưa bao giờ tiếp xúc qua.

Nghiêm Hân lo lắng an toàn của Ôn Hường Dương, chẳng những tìm vài người bảo an đến còn đem huấn luyện câu lạc bộ quyền anh lại đây, tùy thời chuẩn bị cứu người. Lý Lam Hi nhìn đến Nghiêm Hân quan tâm tới Ôn Hường Dương, cô vừa hâm mộ lại vừa ghen ghét, nhưng đối Nghiêm Hân đã không còn có xa cách như mấy ngày trước đây, còn đi theo Nghiêm Hân cùng nhau bận lên bận xuống. Sam Ngữ Yên nhìn hau bằng hữu của Ôn Hường Dương, lại xem Mai Thiên một bên chỉ biết kêu cô giáo huấn Ôn Hường Dương, ánh mắt của cô âm thầm vài phần.

“Tiểu Hân, Tiểu Lam, đợi chút mặc kệ phát sinh chuyện gì, không có tớ đồng ý, các cậu không thể đi lên!” Ôn Hường Dương nói, tầm mắt dừng lại ở trên người Lý Lam Hi: “Tiểu Lam, đợi chút giúp tớ nhìn tiểu Hân.”

“Bắt đầu đi!”

Trọng tài, tuyển thủ theo thứ tự thay trang phục, bước lên lôi đài, theo tiếng còi vang lên, trận đấu quyền anh bắt đầu. Đây là quyền anh không có tri hoãn. Không đến năm phút đồng hồ Ôn Hường Dương đã bị đánh bò ba lần, cũng bò dậy ba lần. Sam Ngữ Yên ra tay, từng quyền đánh trúng điểm yếu hại, Ôn Hường Dương tránh cũng không thể tránh, bị đánh ngã một lần lại một lần. Thời gian vẫn luôn ở liên tục, hết lần này đến hết lần khác. Sam Ngữ Yên đem Ôn Hường Dương đánh tới mặt mũi bầm dập, khóe miệng đều chảy máu.

Đánh tới mức đứng ở dưới đài Nghiêm Hân khóc lóc kêu to: “Không cần đánh nữa, Hường Dương, đủ rồi!”

Đánh tới lúc Sam Ngữ Yên nhìn lại Ôn Hường Dương lần nữa giãy giữa bò dậy, rốt cuộc không hạ thủ được nữa. Sam Ngữ Yên đứng ở trên đài, nhìn lại không đánh, mới vừa đứng lên lại tự động ngã xuống bên cạnh Ôn Hường Dương.

Chỉ hỏi một câu: “Vì cái gì?”

Ôn Hường Dương ngã vào trên lôi đài, ánh mắt phóng lên trời, phun ra một ngụm máu, có chút gian nan mở miệng nói: “Lúc sáu tuổi, người chính là như vậy giúp tôi cùng tiểu Hân đem nam sinh khi dễ chúng ta đánh chạy, người nói người lớn lên về sau, muốn trở thành tay quyền anh, giúp chúng ta đem nam sinh khi dễ chúng ta đều đánh chạy.”

“Hường Dương!” Nghiêm Hân nghe nói như thế, rốt cuộc nhịn không được, cô xông lên đài ôm Ôn Hường Dương khóc khàn cả giọng rống lên.

Lý Lam Hi cau mày nhìn Sam Ngữ Yên liếc mắt một cái, cũng chạy đi lên. Sam Ngữ Yên đứng ở tại chỗ, lùi lại vài bước, có chút không xong đỡ lôi đài bên cạnh.

Ôn Hường Dương được Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi nâng lên, lại lần nữa bò lên, cô nhìn Sam Ngữ Yên, kéo kéo khóe miệng: “Khi đó, tôi cùng tiểu Hân đều cho rằng chúng ta lại tương ngộ sẽ mãi là bằng hữu.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168: Bằng Người Đắc Tội Không Nên Đắc Tội Người

“Tớ biết trong lòng cậu có khí, mặc dù sai không ở tớ, nhưng nếu người kia là cậu, tớ nguyện ý làm thánh mẫu một lần.” Ôn Hường Dương nhìn Mai Thiên đứng ở một bên nói: “Cô ta không phải người tốt, nam nhân cậu thích kia cũng không phải thứ tốt. Cậu hỏi chính mình một chút đi, cậu có phải hay không thật sự thích bộ dạng cậu hiện tại? Có phải hay không thật sự thích chính mình ở hiện tại?”

Sam Ngừ Yên cúi đầu nhìn bộ dạng của mình đáng người giống nam nhân cao trắng rắn chắc, cô đột nhiên bưng kín lỗ tai, không muốn lại nghe kêu lớn lên: “Câm miệng! Cô câm miệng cho tôi!”

Cô không thích chính mình ở hiện tại, chính là, cô thật thích nam nhân kia! Cô biết nam nhân kia không thích cô, chính là, cô chính là không bỏ xuống được! Sam Ngừ Yên đứng thẳng thân thể, nhìn phía Ôn Hướng Dương: “Ôn Hướng Dương, ta bội phục cô! Từ nay về sau, chúng ta cầu về cầu, lộ về lộ, ta sẽ không lại tìm cô gây phiền toái. Nhưng chúng ta không phải là bằng hữu!”

Cô không có biện pháp cùng một nam nhân cô thích mười năm thích nữ nhân khác làm bằng hữu! Sam Ngừ Yên cởi quần áo trên người ra, đi ra ngoài. Mai Thiển thấy Sam Ngừ Yên một mình đi vào, còn đem cô ta lưu tại nơi này, cô ta cất bước liền muốn đuổi theo.

Chính là, cô ta còn chưa đi ra ngoài, đã bị Lý Lam Hi ngăn cản lại: “Ài, từ từ a, cô không phải muốn xem vấy phiên bản số lượng giới hạn sao? Đồ đang trên đường tới rồi.”

Mai Thiển chính là ý vào Sam Ngừ Yên cáo mượn oai hùm, Sam Ngừ Yên đều đã đi rồi, cô ta dù muốn lại tung hoành cũng phải tự mình ước lượng nặng nhẹ a.

“Tôi không muốn nhìn, muốn xem chính các người tự xem đi.”

Mai Thiển hiện tại chỉ nghĩ muốn nhanh chóng rời đi thôi, bất quá Lý Lam Hi cao gầy cất bước một cái liền lại lần nữa chặn đường đi của cô ta: “Muốn chạy? Có thể a! Lại chỗ Hướng Dương nói lời xin lỗi hoặc là để ta đánh nguoi một trận rồi đi nha.”

“Cô đừng quá quá phận!”

“Tôi quá phận sao? Hảo, liền tức cho là tôi quá phận đi. Nhưng là, tiểu chủ lùn, tôi muốn quá phận thì cô có thể thế nào?” Lý Lam Hi cười giầy cao gót, một gót giầy nện ở trên đầu Mai Thiển, máu tươi theo cái trán Mai Thiển liền chảy xuống dưới. Mai Thiển bị đánh, “A” đã kêu lên.

Bên cạnh dù nhiều bảo an cùng huấn luyện viên như vậy, lại chính là không ai tiến lên ngăn lại. Lý Lam Hi thấy Mai Thiển còn quý rống như quý kêu, cô cầm giầy lại gõ cửa đi xuống, nếu không phải tại loại nữ nhân cả ngày chằm ngồi ly gián này, Hướng Dương sẽ không tự nguyện bị đánh, cô hiện tại phát hỏa thật lớn!

“Tiểu Lam.” Lý Lam Hi còn muốn tiếp tục đánh phía sau truyền đến thanh âm của Ôn Hướng Dương, cô quay đầu lại, liền nghe Ôn Hướng Dương nói: “Đừng ô uế giầy của cậu.”

“Nhưng mà.” Lý Lam Hi đem giầy mặc lại, quét Mai Thiển liếc mắt một cái, ghét bỏ nói: “Đôi giầy này của tôi trị giá một trăm năm mươi vạn, đánh cô quả thực chính là lãng phí tài nguyên!”

Mai Thiển đứng ở tại chỗ, cúi đầu, tóc mái dày đặc che khuất hai mắt âm độc của cô ta. Chính là, cô ta chỉ có thể xuyên qua khe hở chỗ tóc mái, trơ mắt nhìn Ôn Hướng Dương cùng Nghiêm Hân, Lý Lam Hi rời đi. Cô ta sẽ làm các nàng toàn bộ đều trả giá lớn! Chờ ba người rời đi, cô ta nắm chặt nắm tay lại đang muốn rời đi tìm người đối phó Ôn Hướng Dương, một nam nhân mang kính râm xuất hiện ở trước mặt cô ta. Cô ngẩng đầu, liền nghe nam nhân lớn lên khốc nói với bảo an bên người: “Nữ nhân này trộm châu báu ở thương trường, đem cô ta đến ngục giam đi.”

Mai Thiển từng ở tại chỗ, nhưng cô ta càng không nghĩ tới chính là bảo an cư nhiên thật sự sẽ đến đụng đến cô ta.

Cô ta kịch liệt giãy giụa lên, hét lớn: “Nguoi, các nguoi dựa vào cái gì? Buông ra, buông ta ra!”

Diệp Ảnh đem một chuỗi vòng cổ vàng ròng đeo ở trên cổ Mai Thiển: “Bằng nguoi đắc tội không nên đắc tội nguoi.”

“Đem miệng cô ta lắp kín lại, mang đi!”

Mai Thiển bị áp ra khỏi câu lạc bộ quyền anh, dọc theo đường đi không biết có bao nhiêu người đều nhìn chằm chằm xem cô ta, thương trường quảng bá càng là bốn phía nói chuyện cô ta trộm châu báu. Trước nay đều là Mai Thiển vu oan hãm hại người khác, đây vẫn là lần đầu tiên cô ta bị người hãm hại, cô ta tức giận đến cả người đều phát run. Ôn Hướng Dương, khẳng định là do Ôn Hướng Dương đáng chết!

Cô ta ở đại học lần đầu tiên trộm đồ vật, chính là bị Ôn Hướng Dương phá hoại, thiếu chút nữa làm hại cô ta thân bại danh liệt, bị thôi học! Cô ta không thể cứ như vậy bị giải đến đồn cảnh sát, cô ta không nghĩ muốn ngồi tù đâu!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 169: Anh Em Của Mộ Lăng Khiêm

Trên đường bị áp giải tới nhà giam, Mai Thiển vắt hết óc, nhìn đến bên người ỳnh chỉ có một bảo an, cô ta có ý hướng tới chỗ ngồi bên cạnh bảo an ằ

xuống, dùng thân thể của mình đi cọ cái phía dưới của bảo an. Cô ta vận khí thật tốt, vừa lúc gặp phải một người hảo sắc. Cô ta chỉ cần chủ động thông đồng một chút, hai người thực mau liền có phản ứng. Bảo an kia gấp gấp đem xe chạy đến một chỗ không người, hai người liền làm ngay ở trên xe.

“Nga..... Hảo..... Bồng..... Nga.....”

Mai Thiên mấy năm nay đã từng trải qua biết bao nhiêu loại nam nhân cho nên việc hầu hạ nam nhân rất có tay, thực mau liền dùng các loại thủ đoạn đem bảo an hầu hạ thoải mái dễ chịu.

Xong việc, Mai Thiên dựa vào người bảo an, vẽ xoắn ốc, thanh khí nói: “Đừng đưa em đi chỗ nhà giam, em lưu lại bồi anh, có được không?”

“Người này tiểu hóa này!” Bảo an lại muốn thêm lần nữa, Mai Thiên như ý nguyện giữ lại di động của cô ta.

“Thân ái, em mới vừa nãy ăn hơi nhiều, em có thể đi WC một tí hay không?” Mai Thiên mị nhãn như tơ nói.

Bảo an nhìn Mai Thiên như vậy dục hỏa đốt người, lôi kéo cô đến một cái WC.

Lại là một phen nữ xướng nam đạo, Mai Thiên rời khỏi bảo an gọi điện thoại di động cho một vài người, thanh âm cực độ âm lãnh nói: “Uy, Lâm Hạo, anh không phải muốn biết Ôn Hường Dương hiện tại ở nơi nào sao? Tôi có thể nói cho anh biết, nhưng anh cần thiết đáp ứng yêu cầu của tôi, sau khi anh đạt tới mục đích của mình sau đó phải giúp tôi giết chết nữ nhân kia!”

Mộ mặt bách hóa.

Rời khỏi câu lạc bộ quyền anh, Nghiêm Hân liền muốn lái xe đem Ôn Hường Dương đưa đến bệnh viện nhưng Ôn Hường Dương lại nói cái gì đều không đi, thậm chí còn không muốn đi đến nhà của Nghiêm Hân.

Lý Lam Hi đề nghị đi đến nhà cô, Ôn Hường Dương lại cũng chỉ là lắc đầu: “Tiểu Lam, tiểu Hân, cậu ấy xuống tay không phải dung hết sức, tớ lúc này chỉ là thoát nhìn nghiêm trọng thôi, kỳ thật tớ một chút đều không có việc gì.”

“Hường Dương, còn không nghiêm trọng, cậu xem cậu đi.....” Nghiêm Hân nhìn đến Ôn Hường Dương mặt mũi bầm dập bộ dáng, hốc mắt lại đỏ. “Tiểu Hân, cậu lại không phải không biết người tớ là làm bằng sắt. Thật không đáng ngại đâu.” Ôn Hường Dương cười, còn đánh chính mình hai cái. Hành động đó của Ôn Hường Dương làm Nghiêm Hân cùng Lý Lam Hi sợ tới mức vội vàng ngăn trở cô lại.

Đúng lúc này, di động Lý Lam Hi vang lên, Lý Lam Hi bắt điện thoại, nghe được thanh âm của đối phương, cô mở miệng liền nói: “Cậu đợi lát nữa đi trước tớ mang theo bác sĩ lại đây.”

“Tiểu Lam, cậu ở chỗ này chiếu cố cho Hường Dương, tớ đi mua chút thuốc.” Nghiêm Hân biết tính tình của Ôn Hường Dương, lấy lui làm tiến nói.

“Àn, hảo.”

Chờ Nghiêm Hân mua thuốc trở về liền nhìn thấy Ôn Hường Dương cùng Lý Lam Hi bên người có nhiều hơn hai người, chuẩn xác mà nói là hai người một nam một nữ.

Chỉ là nữ nhân tóc dài kia, so với Lý Lam Hi cao một mét bảy còn cao hơn, ít nhất đến có 1 mét 8, chẳng lẽ đó là bằng hữu của Lý Lam Hi? Nghiêm Hân cầm thuốc đi qua liền thấy vết thương trên mặt Ôn Hường Dương đã được xử lý qua.

Ôn Hường Dương nhìn Nghiêm Hân cười cười, vẫy tay nói: “Hai vị này là bằng hữu của Tiểu Lam.”

Nghiêm Hân vừa định chào hỏi, liền thấy nữ nhân kia xoay người, nhàn nhạt nhìn Nghiêm Hân liếc mắt một cái, đó là một gương mặt tinh xảo mái tóc mặc biện lại, nhưng có bộ ngực bằng phẳng, không tiếng động nhìn lại: Đây là cái nam nhân!

Lý Lam Hi nhìn biểu tình chán kinh của Nghiêm Hân, cười ha ha nói: “Hường Dương, cậu xem, tiểu Hân cũng bị dọa sợ không nhò đầu nha.”

“Hường Dương, tiểu Hân, quên giới thiệu, đây là Vân Tam, là anh em với vị hôn phu của tớ.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, trong lòng lộ bộ một chút, khần trương theo bản năng ngẩng đầu nhìn người nam nhân đang đứng ở một bên, anh em của Mộ Lăng Khiêm..

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Năm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 170: Tai Tiếng Quán Thân

May mắn ngoại trừ Hoa Úc cùng Tần Toa, cô không quen biết bằng hữu khác của Mộ Lăng Khiêm, nếu không, liền bị phát hiện ra lời nói dối của cô. Ở

thời điểm Ôn Hường Dương hơi hơi nhẹ nhàng thở ra, Vân Dịch nhai kẹo cao su, ánh mắt lười nhác dừng ở trên người Ôn Hường Dương bắn khoăn một lát, rồi sau đó thu hồi.

Lý Lam Hi cũng không có giới thiệu quá nhiều, chỉ là nói Vân Dịch lấy quần áo mang đến đem ra, đưa cho Ôn Hường Dương: “Hường Dương, quần áo này chính là thiết kế của hần, cô nếu là muốn, tôi nói hần thiết kế mấy bộ cho cô.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, đáy mắt có chút kinh ngạc.

Vân Dịch lại chỉ là nhìn về phía Lý Lam Hi, tiếp tục nhai kẹo cao su nói: “Ta không nhầm chán như vậy, không có việc gì, ta đi trước.”

“Ài, người người này như thế nào lại cư xử như vậy a? Ta cho người hỗ trợ thiết kế là cho người mặt mũi!”

Vân Dịch cũng không nói chuyện, chỉ là đầu cũng không quay lại, vron một bàn tay vẩy vẩy với Lý Lam Hi: “Lần sau lại có loại sự tình này đừng gọi ta, ta không như vậy rảnh rỗi như vậy đâu.”

Trên người Ôn Hường Dương là bộ quần áo hần thiết kế, mà hần nhớ rõ kiện quần áo đó theo như trong miệng Hoa Úc là mua cho tiểu tình nhân của Mộ Lăng Khiêm. Tiểu tình nhân mà Mộ Lăng Khiêm bao dưỡng tốt nhất là không có mục đích gì, nếu không,.....

Vân Dịch cong cong khoe miệng, thổi kẹo cao su trong miệng, “Bang” một tiếng, kẹo cao su bị thổi ro trong nháy mắt tan vỡ, sóng mái mặc biện mặt dưới ánh mặt trời đầu hạ một đạo đêm ngày không chừng bóng ma.

“Hường Dương, tiểu Hân, các người đừng để ý đến hần. Từ nhỏ hần liền âm dương quái khí, lớn lên về sau dám so với ta còn xinh đẹp hơn, quả thực buồn cười a!”

Lý Lam Hi có chút phẫn uất. Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân nghe nói như thế đều nở nụ cười, đúng lúc này, di động Lý Lam Hi lại vang lên.

“Uy?”

“Bảo bối a, người đang ở đâu vậy? Xảy ra chuyện lớn rồi, việc đạo diễn đoàn phim cô vừa mới gia nhập cùng nữ diễn viên làm loạn bị cho ra ánh sáng tin tức đây trên mạng, hiện tại người đầu tư đều yêu cầu đòi đạo diễn! Có tình là cái người đạo diễn kia tự mình nói bị oan, hiện tại trên mạng đều nói người bị bao nuôi, tôi đã tìm biện pháp để áp tin tức xuống nhưng không được.”

“Thật vậy chẳng? Thật tốt quá, cái tên đạo diễn kia sớm nên bị sét đánh, hần xứng đáng bị cho ra ngoài ánh sáng!” Lý Lam Hi hưng phấn nói. “Bảo bối a, cô có nghe được trọng điểm tôi nói không a? Hiện tại là cô a, bên ngoài nói cô bị đạo diễn thực hiện quy tắc ngầm a!”

Lý Lam Hi không chút nào để ý phát phát tay: “Không có việc gì, trên báo chí mỗi ngày đâu có tiểu tin nói tôi bị người bao dưỡng đâu. Tôi còn có việc, tôi tắt máy trước a.”

Lý Lam Hi treo điện thoại, liền thấy Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân đều đang nhìn cô.

Cô cười cười, đang muốn nói chuyện, liền nghe Ôn Hường Dương nói: “Tiểu Lam, xảy ra chuyện gì vậy?”

“Không có việc gì, là mẹ Ngô nhà tớ có việc, hần một phát bệnh liền ái nói ngoa.”

Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân trong mắt đều có chút lo lắng, lời nói mới rồi trong điện thoại các cô mơ hồ đều nghe được đại khái.

“Tiểu Lam, có muốn tớ tìm anh trai tớ giúp một chút không?” Nghiêm Hân nghĩ Lý Lam Hi xảy ra chuyện, đặc biệt là cô ấy hiện tại là thật sự muốn đem người đại diện lần này gia cho Lý Lam Hi.

“Không cần phải, tớ sau lưng chính là có người hỗ trợ rồi! Hường Dương, tiểu Hân, mẹ Ngô nhà tớ kêu tớ trở về, tớ đây đi về trước. Tiểu Hân, Hường Dương trở về nhà đi.” Lý Lam Hi sợ hai người hỏi lại, cô không nghĩ muốn phiền toái hai người, tìm cái lý có lưu lại.

“Hường Dương,.....” Nghiêm Hân có chút lo lắng.

Ôn Hường Dương lấy di động ra, lướt Weibo, đầu đề đều là “Lý Lam Hi bị quy tắc ngầm”.

Sự tình hoàn toàn vượt qua dự đoán lúc ban đầu của Ôn Hường Dương, cô chỉ là gọi điện thoại nói cho Mộ Lăng Khiêm, có người muốn sử dụng quy tắc với Tiểu Lam. Mộ Lăng Khiêm sao lại đem sự tình xử lý thành như vậy chứ? Cái đạo diễn kia bị vậy là đúng, chính là tại sao Tiểu Lam không liên quan cũng bị liên lụy đến là sao?

Mộ Lăng Khiêm rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 171: Hắc Tâm Tràng Hắc

“Tiểu Hân, chuyện này cậu trước đừng động. Hiện tại quan trọng nhất chính là quay về công ty ổn định công ty cùng những người khác, chuyện còn lại, để tớ xử lý.”

“Hương Dương, cậu.?” Nghiêm Hân rõ ràng không tin Ôn Hương Dương có thể lực áp xuống được tai tiếng lần này.

“Tiểu Hân, nghe tớ, cậu hiện tại lập tức về công ty đi.”

Nghiêm Hân chần chờ một giây, đáp ứng rồi xuống dưới: “Hào, tớ đây liền trở về. Hương Dương, chính cậu lái xe trở về, có thể chứ?”

“Àn.” Nhìn Nghiêm Hân bước nhanh rời khỏi chỗ này, Ôn Hương Dương lúc này mới cau mày, nhẹ răng nhếch miệng lên, sam ngữ yên hạ khỏi tay tới, thật đúng là trọng.

Cô hít sâu một hơi, còn “A a” hai tiếng, thanh thanh yết hầu, chuẩn bị gọi điện thoại cho Mộ Lăng Khiêm, việc này trừ bỏ Mộ Lăng Khiêm, cô không biết còn có ai có thể xử lý. Điện thoại gọi đi, chính là cũng không có người tiếp, tiếng trả lời máy móc vang lên “Số máy quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được, xin quý khách gọi lại sau.”

Đang ở chế độ trò chuyện? Hay là đã có người đem chuyện này nói cho Mộ Lăng Khiêm, Mộ Lăng Khiêm đang ở xử lý? Ôn Hương Dương cắt đứt điện thoại, hy vọng như thế. Động tác của cô có chút thông thả từ chỗ mình mới ngồi đứng lên, kết quả chân có chút chịu không nổi lực, chút nữa liền quỵ xuống mặt đất, may mắn lúc này có người đuổi tay đỡ cô một phen.

Cô ngẩng đầu lên, nhìn người nam nhân trước mắt mang kính râm, chỉ có thể nhìn đến nửa khuôn mặt, có chút kinh ngạc: “Diệp Ảnh?”

“Ôn tiểu thư.” Diệp Ảnh đem Ôn Hương Dương đỡ lên, liền lui ra phía sau một bước, bảo trì khoảng cách.

“Anh như thế nào lại ở chỗ này? Anh tới từ lúc nào? Chuyện vừa rồi, anh đều.”

“Để tôi đưa cô trở về.”

“Mộ thiếu anh ấy.” Ôn Hương Dương nhìn Diệp Ảnh, trong lòng có một loại bất an mãnh liệt: “Anh.” Diệp Ảnh không phải từ lúc bắt đầu liền đi theo tôi chứ, còn tùy thời đem sự tình của tôi báo cho Mộ Lăng Khiêm đi?

Diệp Ảnh dường như là biết Ôn Hương Dương nghi hoặc, mở miệng nói: “Đúng vậy. Ông chủ nói, nếu cô muốn bị đánh, khiến cho cô hảo hảo đau.”

Ôn Hương Dương: “.....” “Kia Tiểu Lam.”

“Người xử lý việc của Lý tiểu thư đã đi xuống lãnh phạt. Cho nên, cô nếu muốn quản, liền tự mình gọi điện thoại cho ông chủ.” Diệp Ảnh nói đến nơi này, tạm dừng một chút nói: “Ôn tiểu thư, cô tốt nhất nghĩ kỹ lại chút, tâm tình của ông chủ giống như không tốt lắm.”

Nghĩ kỹ?

Ôn Hương Dương không biết chính mình nên làm cái gì, có thể giúp Tiểu Lam đè ép tai tiếng chỉ có Mộ Lăng Khiêm, đây là việc giữa cô cùng Mộ Lăng Khiêm, liền tính muốn nể ai, cô cũng nhận! Ôn Hương Dương lại lần nữa lấy đi động ra, ấn hạ số điện thoại của Mộ Lăng Khiêm. Lần này điện thoại thực mau liền chuyển được, chỉ là Mộ Lăng Khiêm không nói lời nào, Ôn Hương Dương có chút không dám nói lời nào.

“Mộ thiếu.” Ôn Hương Dương mới vừa hô một tiếng, đi động kia đầu liền truyền đến âm thanh của Mộ Lăng Khiêm không có một tia độ ấm: “Bị đánh tư vị như thế nào?”

Không biết vì cái gì, nghe được thanh âm của Mộ Lăng Khiêm, Ôn Hương Dương mặc danh có chút ủy khuất, tên hỗn đản này! Biết cô bị đánh, không quan tâm cô cũng không tính đi, còn dùng loại miệng lưỡi này cùng cô nói chuyện, tên hỗn đản! Chính là, hiện tại không phải thời điểm cho cô ủy khuất, hiện tại quan trọng nhất chính là việc của Tiểu Lam.

“Mộ thiếu, việc của Tiểu Lam.”

Ôn Hương Dương nói còn chưa nói xong, thanh âm Mộ Lăng Khiêm liền truyền tới: “Cô muốn tôi làm cái gì?”

“Tôi.”

“Muốn để tôi công bố Tiểu Lam là vị hôn thê của tôi? Muốn mượn việc này làm lời đồn tự sụp đổ?”

Ôn Hương Dương nghe được Mộ Lăng Khiêm nói, có chút ngạc nhiên, trong lòng cô xác thật là tưởng như vậy, anh cùng tiểu Lam chính là vị hôn phu thê, anh công bố tin tức này sẽ giúp Tiểu Lam giải trừ nguy cơ lần này.

Tuy rằng trong lòng có điểm không muốn, nhưng là Ôn Hương Dương vẫn là mở miệng nói: “Đúng vậy.”

Nói xong lời này, Ôn Hương Dương như là đang đợi thẩm phán phán lời cuối cùng, cắn môi, nhắm hai mắt lại.

Chương 172: Tôi Thành Toàn Cho Cô

“Hào, nếu cô muốn như vậy, tôi thành toàn cho cô.” Một lời nói xong, Ôn Hường Dương nghe Mộ Lăng Khiêm cắt đứt điện thoại, cô đứng ở tại chỗ nửa ngày không hoàn hồn.

Diệp Ảnh nhìn Ôn Hường Dương ngốc ngốc nhìn di động, sắc mặt tái nhợt, rất muốn hỏi Ôn Hường Dương hà tất gì phải làm vậy, không hề nghi ngờ lời Ôn tiểu thư nói đã chọc ông chủ sinh khí, thế cho nên hấn mới vừa rồi đều có thể nghe được trong di động thanh âm tức giận.

“Ôn tiểu thư, cô có khỏe không?” Diệp Ảnh trong mắt có một tia lo lắng.

Ôn Hường Dương thu hồi thần trí, lắc lắc đầu: “Tôi không có việc gì, có thể đưa tôi trở về không?”

Diệp Ảnh mang theo Ôn Hường Dương đi xuống lầu, lúc này, di động của Diệp Ảnh vang lên.

Ôn Hường Dương đứng ở bên cạnh người Diệp Ảnh, có thể rõ ràng nghe được thanh âm Diệp Ảnh trả lời, cô nhìn phía Diệp Ảnh, Diệp Ảnh tắt điện thoại, mới mở miệng nói: “Điện thoại tôi nói muốn tôi mang cô đi bệnh viện nhìn qua một chút.”

Ôn Hường Dương nghe nói như thế, tâm hơi hơi động, cái nam nhân đáng giận kia, anh không phải đang sinh khí sao? Vì cái gì còn muốn gọi điện thoại tôi muốn Diệp Ảnh đưa cô đi tới bệnh viện?

Tới dưới lầu, Diệp Ảnh đem xe lại đây, để Ôn Hường Dương lên xe. Mà ở thời điểm Ôn Hường Dương lên xe, một chiếc bảo mã vừa lúc chạy đến dưới lầu Mộ mậ bách hóa, Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi từ trên xe đi rồi xuống dưới, vừa định đi lên trên lầu tìm Ôn Hường Dương, liền thấy Ôn Hường Dương cùng Diệp Ảnh ở bên nhau. Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đều đã gặp qua Diệp Ảnh, biết Diệp Ảnh là bảo tiêu của Mộ Lăng Khiêm.

Lúc này, nhìn thấy Diệp Ảnh cùng Ôn Hường Dương ở bên nhau, bọn họ cũng không dám có hành động thiếu suy nghĩ, thậm chí không dám lái xe đi theo Diệp Ảnh, chỉ có thể trở mặt nhìn Ôn Hường Dương rồi đi.

Trần Văn Hi nhìn chằm chằm Ôn Hường Dương ngồi xe rồi đi, oán hận nói: “Không thể như vậy, như vậy chúng ta căn bản không có biện pháp bắt được Ôn Hường Dương, càng không có biện pháp bức Ôn Hường Dương mở miệng làm người Mộ gia đừng tìm chúng ta gây phiền toái nữa.” Lần trước tại quán bar, Diệp Ảnh quay lại cảnh tượng không mấy đẹp để giữa Trần Văn Hi cùng cái cầu ca kia, Trần Văn Hi lo lắng hãi hùng vài ngày, may mắn Diệp Ảnh không có đem video kia truyền bá đi ra ngoài, ngày hôm qua Lâm Hạo đột nhiên hỏi cô ta, có phải nên đi tìm Ôn Hường Dương không, cô ta đã tốn một lượng phí thật lớn mới đã lừa gạt Lâm Hạo, còn xúi giục Lâm Hạo cùng cô ta cùng nhau tìm cơ hội bắt cóc Ôn Hường Dương. Cho nên, lúc Lâm Hạo nói cho cô ta lời này, nhận được điện thoại của Mai Thiên, bọn họ lập tức liền đuổi lại đây. Đáng tiếc chính là, bọn họ căn bản là không có cơ hội xuống tay.

“Vậy cô có biện pháp nào?” Lâm Hạo hiện tại đã bị buộc đến cùng đường, cố tình Thái tử Triệu gia chính là muốn vui đùa với hắn, muốn hắn sông không bằng chết, không cho hắn tới một cái chết thoải mái.

Trần Văn Hi nghe được Lâm Hạo hỏi chuyện này, đột nhiên giọng lên khốc liệt, nói ra hai chữ: “Nghiêm Hân.”

Diệp Ảnh đem Ôn Hường Dương đưa đến phân viện bệnh viện của Hoa Úc, tìm bác sĩ khám cho vết thương trên người Ôn Hường Dương, hỏi rõ ràng bác sĩ tình huống Ôn Hường Dương xong, liền gọi điện thoại cung cấp hồng tin cho Mộ Lăng Khiêm.

“Thuộc hạ đã mang Ôn tiểu thư tới bệnh viện rồi, bác sĩ nói cô ấy chỉ bị thương ngoài da, chỉ cần chú ý nghỉ ngơi, một tuần là có thể khôi phục.”

“Đã biết.” Thanh âm Mộ Lăng Khiêm trầm thấp hơi khàn khàn mỗi một truyền đến: “Người tự mình đi xử lý việc của Tiểu Lam.” Nói đến chỗ này, Mộ Lăng Khiêm tạm dừng một lát, lại lần nữa mở miệng nói: “Liên như ý cô ấy muốn, sử dụng cái loại phương thức đó xử lý.”

“Thân thể ông chủ.”

“Tôi không có việc gì, tôi đêm nay trở về. Cậu thay tôi chiếu cố tốt cô ấy, tôi trở về lại tìm cô ấy tính sổ!” Nói đến “Tính sổ”, thanh âm Mộ Lăng Khiêm lạnh băng giáng đến đáy cốc.

“Vâng, thuộc hạ liền đi an bài.”

Chương 173: Chồng À, Đem Miệng Cô Ta Bịt Lại Cho Em

Tốc độ Diệt Ảnh xử lý công việc thực nhanh chóng, trưa hôm đó, cả tòa Nam Đức thị các nhà truyền thông lớn cùng internet liên đều tranh nhau đưa tin Mộ Lăng Khiêm cùng Lý Lam Hi là vợ hôn phu thê. Tin tức này vừa ra, việc Lý Lam Hi bị đạo diễn sử dụng quy tắc ngầm, giống như Ôn Hường Dương dự đoán, tự sụp đổ.

Ôn Hường Dương cũng không thích bệnh viện, trưa hôm đó cô liền trở về biệt thự. Thời điểm tin tức bùng nổ, cô đang nằm ở trên giường lướt Weibo, xem có tin tức có liên quan đến Lý Lam Hi, phía dưới tất cả các bình luận đều là: thiếu nãi nãi Mộ gia tương lai, nơi nào còn cần dựa vào quy tắc thượng vị? Ai dám dùng quy tắc với thiếu nãi nãi Mộ gia tương lai?

Mà nam chính trong chuyện này, người cảm quyền Mộ gia đương nhiệm cũng bước lên hot search của Weibo, chỉ là không ai tìm được bất cứ thông tin nào liên quan đến Mộ Lăng Khiêm dù là chính diện ảnh chụp, kết quả là, trên mạng nói cái gì cũng đều có.

Ôn Hường Dương đem bình luận xem qua một lần, thấy không còn có người thảo luận chuyện Lý Lam Hi bị sử dụng quy tắc, cô mới đem tắt máy tính, nhắm mắt lại, thờ dài.

Cô không biết chính mình làm đúng hay không, chỉ là Mộ Lăng Khiêm đối với cô mà nói, quá mức sâu không lường được, cô không rõ ý tưởng của anh, xem không hiểu tâm tư của anh, điều duy nhất cô biết chính là: Anh không phải muốn cô trào cao, phương thức cực tuyệt tốt nhất chính là đem anh đây cho những người khác, cùng anh bảo trì khoảng cách. Có lẽ là thân thể không thoải mái, Ôn Hường Dương nằm ở trên giường, liền như vậy ngủ đi.

Lúc cô tỉnh lại lần nữa, là bị một trận chuông điện thoại đánh thức, cô mở to mắt, liền phát hiện trời đã tối, thật vất vả sờ đến di động, nhìn đến là Nghiêm Hân gọi tới, cô chuyển được liền “Uy” một tiếng.

Chính là, đầu bên kia di động truyền đến lại không phải là thanh âm của Nghiêm Hân.

“Ôn Hường Dương.”

“Trần Văn Hi! Như thế nào là cô? Di động Tiểu Hân như thế nào sẽ ở chỗ cô?” Ôn Hường Dương xác định chính mình không nghe lầm, nghe được biểu hiện là dây số của Nghiêm Hân nhưng truyền đến chính là thanh âm của Trần Văn Hi, Ôn Hường Dương đều đã quên đau đớn trên người, trực tiếp từ trên giường đứng lên.

“Nga, tôi chỉ là gọi điện thoại nói cho cô ta nói người ở trong tay tôi, sau đó, cô ta liền chui đầu vô lưới.” Trần Văn Hi nói đến nơi này, ngữ khí mang vẻ trào phúng cười nhạo nói: “Các người cảm tình thật đúng là tốt, tốt đến mức làm tôi ghen ghét.” “Tiểu Hân đâu? Cô đưa tiểu Hân tiếp điện thoại đi!” Ôn Hường Dương bình tĩnh lại.

“Hào a, vừa lúc, tôi cũng muốn cho cô ta cùng cô nói vài câu.” Trần Văn Hi đưa cho người bên cạnh Lâm Hạo một cái ánh mắt, Lâm Hạo duỗi tay liền cho Nghiêm Hân đang bị trói một cái tát, đem Nghiêm Hân đang hôn mê đánh tỉnh lại.

Nghiêm Hân bị một cái tát này đánh mặt đều sưng lên, bị đau mờ mắt.

Nghiêm Hân vừa mở mắt ra, liền nhìn đến Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đứng ở trước mặt cô, cô đột nhiên liền nhớ tới, cô là nhận được điện thoại của Trần Văn Hi, nói Hường Dương ở trong tay cô ta, cô mới vội vội vàng vàng chạy đến tìm Trần Văn Hi, lại bị đánh lên.

“Hường Dương đâu? Các người đem Hường Dương giam ở chỗ nào?” Nghiêm Hân không nghĩ tới Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi dám bắt cóc người, còn lợi dụng cô dẫn Ôn Hường Dương tới, bởi vậy cô căn bản là không có bố trí phòng vệ.

Ôn Hường Dương đang nghe tiếng Nghiêm Hân kêu lên, tự nhiên lại bức mình, cái tiểu Hân ngu ngốc này, thời điểm làm việc đều thực thông minh, nhưng là mỗi lần gặp việc có quan hệ đến cô, liền sẽ ngu ngốc luôn tin là thật, cư nhiên thật sự bị Trần Văn Hi lừa gạt.

“Chồng à, đem miệng cô ta bịt lại cho em.”

Ôn Hường Dương nghe được Trần Văn Hi nói, trong lòng lộ bộ một chút, Lâm Hạo cư nhiên cũng ở nơi đó, cô vốn tưởng rằng trải qua sự tình lần trước, Trần Văn Hi không dám lại tìm đến đường chết, Lâm Hạo ngày hôm qua khẳng định sẽ cùng Trần Văn Hi nháo một phen, lại không nghĩ rằng bọn họ cư nhiên là cùng nhau bắt cóc tiểu Hân.

“Ôn Hường Dương, tôi cho cô thời gian nửa giờ. Hiện tại là 8 giờ tối, nửa giờ sau, tôi ở trong nhà xưởng đường thành nam Phụng Hiền đợi cô, nếu không thấy được cô, hoặc là tôi phát hiện cô dám báo hoặc nói cho người khác, tôi lập tức giết Nghiêm Hân! Nhớ kỹ, chỉ cho cô một mình một người đi tới!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 174: Không Có Người Nghe Điện Thoại

Trần Văn Hi uy hiếp Ôn Hường Dương xong liền cúp điện thoại, Ôn Hường Dương không chần chờ chút nào, phản ứng đầu tiên của cô chính là gọi điện thoại cho Nghiêm Khắc, Trần Văn Hi tưởng cô là đứa ngốc sao? Cô một mình đến, không phải là đi tìm chết sao?

Nhưng mà, Ôn Hường Dương gọi cho Nghiêm Khắc, nhưng người đang cầm điện thoại

lại không phải Nghiêm Khắc, mà là vụ hôn thê của anh ta-Trương Tử Nguyệt.

Trương Tử Nguyệt vừa nhìn thấy hiện người gọi đến chính là “Hường Dương”, cô ta không hề nghĩ ngợi liền nhấn tắt điện thoại, còn xóa luôn nhật ký cuộc gọi nhờ.

Điện thoại của Ôn Hường Dương đột nhiên bị cắt đứt, cô liền hiểu là việc gì.

Chỉ là, hiện tại là việc cấp bách của Nghiêm Hân, không cho phép cô có bất cứ sự chần chờ nào.

Nàng lại lần nữa nhấn số di động của Nghiêm Khắc, nhưng là, vẫn là giọng tình huống vừa rồi, cô mới vừa gọi qua đã bị tắt đi.

Roi vào đường cùng, cô chỉ có thể nhanh chóng soạn một cái tin nhắn, gửi đi: “Trương tiểu thư, Tiểu Hân bị người ta bắt cóc, xin cô đem việc này cùng Nghiêm Khắc nói một tiếng, để anh ấy đi tìm người cứu tiểu Hân. Địa điểm là nhà xưởng bỏ hoang Phụng Hiền ở thành Nam.”

Trương Tử Nguyệt đọc được tin nhắn của Ôn Hường Dương, cô ta nhú nhú mày, chẳng những không có nói cho Nghiêm Khắc, còn tắt máy, cũng đem tin nhắn của Ôn Hường Dương xóa đi.

Tưởng rằng lấy cái loại lý do này mà có thể câu dẫn vị hôn phu của cô ta sao? Quả thực chính là nằm mơ!

Ôn Hường Dương nhấn cho Nghiêm Khắc xong, chần chờ một giây, rồi cuộc vẫn tìm số di động của Mộ Lăng Khiêm, gọi cho anh, nhưng mà, một giây, hai giây, ba giây sau, đầu bên kia di động truyền đến giọng nữ máy móc: “Thêu bao quý khách vừa gọi đang ngoài vùng phủ sóng, xin vui lòng gọi lại sau.”

Ôn Hường Dương: “.....” Ôn Hường Dương có một loại xúc động muốn mắng người, cô không có thời gian để chậm trễ, chỉ có thể đổi thành gọi điện cho Diệp Ảnh, chạy về hướng gara ở lầu một, Mộ Lăng Khiêm có cho cô một chiếc xe thể thao, chìa khoá để ở trong phòng cô, cô vẫn không đụng tới, hôm nay lại bất chấp hết, không thể nghĩ nhiều như vậy.

Nhưng mà, chờ Ôn Hường Dương lên xe, Diệp Ảnh bên kia vẫn không tiếp điện thoại.

Không có thời gian.....

Ôn Hường Dương khởi động động cơ, hướng tới nhà xưởng bỏ hoang Phụng Hiền ở thành Nam đạp ga như bay, dọc đường đi cô vẫn không buông tay liên tục gọi cho Mộ Lăng Khiêm và Diệp Ảnh, nhưng là, không ai nghe, vẫn luôn không có ai nghe.

Mộ Lăng Khiêm, cái tên vương bát đản này!

Ôn Hường Dương cũng không biết vì cái gì, giờ khắc này, cô thế nhưng đem tất cả hy vọng đều ký thác ở trên người Mộ Lăng Khiêm, cô không có khả năng báo nguy, cảnh sát chỉ biết chuyện xấu, người duy nhất cô có thể nhờ vả chỉ có Mộ Lăng Khiêm.

Thế nhưng mà, cái tên vương bát đản kia, vậy mà vẫn luôn không tiếp điện thoại!

Ôn Hường Dương mất thấy cách thời gian hẹn càng ngày càng gần, lấy hiểu biết của cô về Trần Văn Hi mà nói, nếu cô không đến đúng giờ, người phụ nữ điên Trần Văn Hi kia, khẳng định sẽ gây bất lợi cho Tiểu Hân!

Ôn Hường Dương từ bỏ việc gọi điện thoại, cô một chân đạp mạnh lên chân ga, đồng hồ hiển thị tới 200km/h, một đường chạy như bay như sấm, vượt đèn đỏ, cố ý lấn đường thượng khiến cameras chụp lại biển số xe cô.

Ôn Hường Dương không biết là, lúc này trên phi cơ riêng của Nam Đức thị xuất phát từ nước Mỹ, Mộ Lăng Khiêm đang nằm ở khoang hạng nhất hôn mê bất tỉnh, mà Hoa Úc mang về mặt nôn nóng chỉ huy một đám bác sĩ cầm máu cho Mộ Lăng Khiêm.

“Tôi nói này, Mộ đại thiếu gia, anh rốt cuộc có nhầm không vậy? Tôi nói anh không cần trở lại, anh vậy mà thế nào cũng đòi phải trở về. Tôi nói bao nhiêu lần, thân thể của người anh bây giờ căn bản không thể chịu đựng được thời gian dài ngồi máy bay. Hiện tại thì tốt rồi, anh xuất huyết nhiều rồi! Nếu anh có bất trắc gì, thì tôi biết làm sao đây? Rốt cuộc Nam Đức thị xảy ra chuyện gì, làm cho anh có thể mặc kệ sống chết của chính mình, không thể không trở về!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 175: Quỷ Trên Mặt Đất Bò Lại Đây

Vào lúc chỉ còn ba phút là đến thời hạn nửa tiếng, Ôn Hường Dương chạy tới nhà xưởng bỏ hoang, âm thanh ma xát kịch liệt trên mặt đất, để lại một đoạn dấu vết thật dài, Ôn Hường Dương cảm di động, nhảy xuống xe, hướng về nhà xưởng bỏ hoang chạy đến.

“A, thật ngại quá, cô đến muộn một giây đồng hồ.” Ôn Hường Dương mới vừa mới tiến vào nhà xưởng, thanh âm của Trần Văn Hi liền vang lên trong không gian trống trải, cùng với thanh âm của Trần Văn Hi còn kèm theo một thanh âm vang dội.

Ôn Hường Dương nghe tiếng như vậy, trong lòng nhảy dựng, theo tiếng động nhìn lại, liền thấy trong không gian nhà xưởng tối tăm, chỗ đèn sáng duy nhất chiếu vào một băng ghế hình vuông, lúc này Nghiêm Hân đang bị trói gó vào trên băng ghế.

Vừa rồi là tiếng của bàn tay, đến từ chính cái tát Trần Văn Hi đánh Nghiêm Hân.

Đáng chết! Dám đánh Tiểu Hân?!

Ôn Hường Dương nắm chặt đôi tay, đứng tại chỗ, thân thể phần nộ đến phát run.

Ánh mắt lạnh lẽo của cô nhìn chằm chằm Trần Văn Hi, gần từng chữ: “Mục tiêu của các người là tôi, mau thả Tiểu Hân ra!”

“Thả ra?” Trần Văn Hi cười lạnh một tiếng, từ bên cạnh cầm một cây đao, từng chút một động dao dọc theo khuôn mặt Nghiêm Hân, còn rất thú vị nói: “Muốn tôi thả cô ta cũng được, cô quỷ trên mặt đất bò lại đây đi.”

Nghiêm Hân bị trói ở trên ghế nghe được lời này của Trần Văn Hi, vốn là lúc cô bị đánh cũng không khóc, lúc này lại không ngăn được từng giọt nước mắt rơi xuống. Đầu là tại cô không tốt, cô như thế nào lại ngốc đến nỗi tin tưởng Hường Dương bị bọn họ bắt cóc? Đầu là cô sai, bằng không Hường Dương căn bản là sẽ không tới đây.

Trên người Hường Dương còn có thương tích, đều là bởi vì cô, sự tình mới có thể biến thành như vậy.

Ôn Hường Dương nhìn chằm chằm con dao kia của Trần Văn Hi đang ở trên mặt Nghiêm Hân chậm rãi di chuyển, từ từ quỷ xuống.

Cô co được dân được, vì để giảm bớt sự cảnh giác của Trần Văn Hi, bảo vệ Tiểu Hân an toàn, quỷ xuống thì có làm sao? Cô biết Trần Văn Hi sẽ không thả người, việc duy nhất bây giờ cô có thể làm chính là tự cứu lấy mình.

Lây hiểu biết của cô đối với Trần Văn Hi, người phụ nữ này nhìn thì có vẻ có đầu óc, nhưng nhược điểm trí mạng của Trần Văn Hi, đó chính là cô ta rất keo kiệt, cô ta luôn luyến tiếc tiền, cô ta căn bản tiếc tiền thuê người, cũng tiếc tiền hạ vốn gốc, cho nên, chuyện này hẳn là Trần Văn Hi nhất thời nảy lòng tham, từ cuộc gọi vừa rồi suy đoán, Lâm Hạo hẳn là cũng ở chỗ này.

Cho nên, nơi này chỉ có hai người Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo.

Cho nên, chỉ cần bắt Trần Văn Hi, cô liền có khả năng lợi dụng Trần Văn Hi uy hiếp Lâm Hạo thả các cô đi.

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương quỷ xuống, trên mặt cô ta lộ ra vẻ tươi cười đắc ý mà kiêu ngạo.

“Ôn Hường Dương, cô ở trường học không phải rất kiêu ngạo, rất thanh cao, rất khinh thường tôi sao? Hiện tại chẳng phải còn phải quỷ ở dưới chân tôi đập đầu nhận sai sao, ha ha ha ha ha.”

Những năm đại học kia, mặc dù bắt đầu là Trần Văn Hi bám theo cô cùng Nghiêm Hân, nhưng cô với Nghiêm Hân cũng không có cảm thấy Trần Văn Hi đẳng cấp thấp hơn mình, thậm chí lúc đầu, các cô với Trần Văn Hi thực sự khá hoà hợp.

Đáng tiếc chính là, Trần Văn Hi từ lúc bắt đầu vốn không nghĩ tới muốn cùng các cô làm bạn. Trong đầu đều là thành kiến cùng ghen ghét đối với các cô, căn bản không có khả năng cùng các cô trở thành bạn bè.

Ôn Hường Dương nhìn sắc mặt tùy ý cười nhạo của Trần Văn Hi, cô đi từng bước một tới gần Trần Văn Hi.

Tới gần một chút, gần chút nữa một chút nữa, chỉ cần cô có cơ hội đoạt được con dao trên tay Trần Văn Hi, cô liền có thể đem quyền chủ động nắm giữ ở trong tay mình.

Nhưng mà, lúc khoảng cách của Ôn Hường Dương với Trần Văn Hi chỉ còn lại không đến năm mét, Trần Văn Hi hướng về góc tối kêu một tiếng, dùng một loại thanh âm cực độ vận vận điên cuồng nói: “Ông xã, anh không phải luôn nói, anh vô cùng chán ghét người phụ nữ này ở trước mặt anh làm ra bộ dáng thanh cao lãnh ngạo? Hôm nay, em đem cô ta giao cho anh, anh muốn đối xử với cô ta như thế nào, em đều không có ý kiến.”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 176: Lâm Hạo, Nổ Súng! Anh Nổ Súng Bắt Chết Bọn Nó!

Theo thanh âm của Trần Văn Hi, Lâm Hạo vốn đang âm thầm giấu mình cất bước từ trong bóng đêm đi ra, gương mặt đẹp trai hai năm trước đã sớm bị khí sắc âm u thay thế, cả người giống cái hút độc xì ke, đáng khinh, âm lãnh, dị dạng.

Ôn Hường Dương quỳ trên mặt đất, nhìn Lâm Hạo âm tà đến như thế này, cô hơi nhũn mảy, biết rõ mình không còn khả năng ra tay, chờ Lâm Hạo đi tới không chê cô, cô càng không thể đem quyền chủ động đoạt về từ trong tay Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi.

Tầm mắt Trần Văn Hi dừng ở trên người Ôn Hường Dương, lạnh băng, trong ánh mắt tràn đầy đắc ý cùng tính kế.

Ha ha, Ôn Hường Dương, mày cũng có hôm nay?!

Cô dám làm hại tao cùng cái loại đàn ông chó má đáng kinh này tăng tị với nhau, tao hôm nay khiến cho Lâm Hạo huỷ hoại mày, như vậy Lâm Hạo chẳng những sẽ không cùng tao so đo sự việc trước kia, còn sẽ bởi vì chuyện ngày hôm nay mà sinh ra cảm giác căm kích cùng áy náy đối với tao.

Trong mắt Trần Văn Hi tính kế cùng đắc ý, chính là thị uy cùng Ôn Hường Dương.

Cho nên, chính là hiện tại....

Ôn Hường Dương thấy trong mắt Trần Văn Hi chỉ toàn đắc ý nồng đậm đến cực hạn, cũng là lúc tính cảnh giác thấp nhất, nhận thấy là thời điểm nắm chắc thắng lợi, nhảy dựng lên, hướng tới Trần Văn Hi hung hăng nhào tới, mục tiêu nhắm thẳng chủy thủ (dao găm) trong tay Trần Văn Hi!

Ôn Hường Dương!

Đột nhiên có bóng người xông tới, làm Trần Văn Hi mở to hai mắt nhìn, cô ta ngàn tính vạn tính cũng không nghĩ đến, Ôn Hường Dương dám ra tay với cô ta vào lúc này, thế cho nên thanh âm kinh ngạc của cô ta đều nghẹn lại ở trong cổ họng, cả người đều ngu ngốc tại chỗ.

Ôn Hường Dương thừa dịp có cơ hội này, bỏ nhào vào trên người Trần Văn Hi, nhanh chóng cướp đi chủy thủ trong tay Trần Văn Hi.

Chính là.....

“Đừng nhúc nhích! Nếu còn cử động, tao liền giết Nghiêm Hân!”

Ôn Hường Dương mới vừa đoạt được chủy thủ trong tay Trần Văn Hi, đặt trên cổ cô ta, phía sau liền vang lên thanh âm lạnh lẽo của Lâm Hạo, cùng tiếng súng “Phanh” một cái vỡ bóng đêm yên tĩnh. Nghe được tiếng súng phía sau, trong lòng Ôn Hường Dương nhanh chóng trầm xuống, đồng thời cũng nắm chặt bàn tay cầm chủy thủ đặt trên cổ Trần Văn Hi.

Cô kiểm chế Trần Văn Hi, chậm rãi quay đầu, nhìn về phía Lâm Hạo.

Cô không nghĩ tới trong tay Lâm Hạo cứ nhiên còn có súng.

“Hường Dương, cô tốt nhất là bỏ dao xuống, nếu không nói không chừng, tiếp theo súng của tôi sẽ đánh vào chỗ nào trên người Nghiêm Hân. Cô phải biết rằng, phương pháp của tôi không phải rất chuẩn, một khi không cẩn thận muốn mạng của Nghiêm Hân, vậy thì không tốt rồi.” Lâm Hạo mang theo tiếng cười lạnh uy hiếp từ trong miệng truyền ra, tầm mắt dừng ở trên người Ôn Hường Dương, là một loại âm lãnh mang theo ý chiếm đoạt nhất định phải được.

Ôn Hường Dương nắm chặt chủy thủ trong tay, lấy này tới bản thân tự ổn định cảm xúc khẩn trương bất an của chính mình.

Đáng giận, Lâm Hạo cứ nhiên tàng trữ súng ống.

Tình huống bây giờ, thỏa hiệp dường như là biện pháp duy nhất.

Nhưng mà, thỏa hiệp hữu dụng sao?

“Ha ha ha, Ôn Hường Dương, mày không thể ngờ được đi? Mày không phải rất lợi hại sao? Tao không quen nhìn nhất chính là sắc mặt này của mày cùng Nghiêm Hân, mày có bản lĩnh thì tiếp tục cầm dao kẻ cổ tao đi, đến lúc đó Nghiêm Hân.....”

“Cô câm miệng cho tôi!” Ôn Hường Dương hận nhất chính là người khác lấy bạn bè của cô uy hiếp cô, cô không ngại người khác đối với cô như thế nào, nhưng là dám đối với bạn của cô động thủ, đó chính là không thể tha thứ!

Giơ tay chém xuống, chủy thủ trong tay cô như là một thanh kiếm, một đao liền cắt qua khuôn mặt Trần Văn Hi dễ ý nhất, máu tươi trong nháy mắt chảy ra.

Thình lình xuất hiện cảm giác đau đớn, làm Trần Văn Hi sững sờ ở tại chỗ.

Trần Văn Hi máy móc sờ lên khuôn mặt đau đớn của chính mình, chờ cô ta ý thức được mặt của mình bị Ôn Hường Dương cắt bị thương, cô ta đầu tiên là thất thanh hét to một tiếng. Tiếp đó, giống người điên, cuồng loạn rít gào nói: “Ôn Hường Dương, mày dám làm mặt tao bị thương! Lâm Hạo, nổ súng! Anh nổ súng bắn chết bọn nó! Nổ súng đánh chết bọn nó!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 177: Hấn Ở Trong Lòng Cô Còn Không Bằng Một Con Chó!

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương làm mặt Trần Văn Hi bị thương, ánh mắt hấn hung ác nham hiểm trầm xuống, nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương, tâm mất niềm một tầng hận ý mãnh liệt, nhưng là, hấn vẫn còn có một tia lý trí, không nghe Trần Văn Hi ăn nói khủng điên nổ súng với Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân.

Mục đích cuối cùng của Lâm Hạo là bắt cóc Ôn Hường Dương, làm Ôn Hường Dương ngoan ngoãn nghe lời hấn.

Huống chi, hấn cũng không nghĩ giết chết Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hân nhanh như vậy.

“Lâm Hạo, anh còn đang đợi cái gì? Anh quên rằng là ai đã bức anh tới tình trạng ngày hôm nay rồi sao? Anh đã quên là ai ở thời điểm anh khó khăn nhất luôn ở bên cạnh anh sao? Anh đã quên anh lúc trước khổ sở theo đuổi người phụ nữ này hai năm, cô ta đều phớt lờ anh sao? Giết cô ta, nổ súng giết cô ta đi a!” Lâm Hạo không nổ súng, làm Trần Văn Hi càng thêm điên cuồng gào rống lên.

Trần Văn Hi đề ý nhất chính là mặt của cô ta, nếu không phải cô ta có một gương mặt xinh đẹp, Lâm Hạo căn bản là sẽ không dễ dàng thông đồng với cô ta như vậy, một khi khuôn mặt này bị hủy hoại, thì chính là cô ta cũng xong rồi!

Nhưng mà, Ôn Hường Dương, Ôn Hường Dương nó dám...?!

Ôn Hường Dương dám, bằng chính việc sau lưng cô là Mộ Lăng Khiêm. Coi như Mộ Lăng Khiêm không tiếp điện thoại của cô, nhưng chỉ cần Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi biết người đứng sau lưng cô là Mộ Lăng Khiêm, bọn họ cũng không dám làm hại đến cô.

Huống chi, giết người, há là chuyện đơn giản như vậy...

Cô chắc chắn, Lâm Hạo không có cái can đảm đó!

“Ha ha ha ha.” Lời Trần Văn Hi nói giống như từng cây dao, đâm đả lòng Lâm Hạo, khiến cho hấn cất tiếng cười to lên.

Lâm Hạo xác thật không có cái can đảm để giết người kia, nhưng mà, hấn đối với Ôn Hường Dương sớm đã vì yêu mà sinh hận, hấn đem tất cả những bất hạnh của chính mình đều đổ lên đầu Ôn Hường Dương!

Hấn bị ép buộc cho tới loại tình trạng ngày hôm nay, kêu trời không đáp kêu đất không thừa, đều là ai sai?

Đều là Ôn Hường Dương!

Người phụ nữ này, lúc hấn hao tổn tâm cơ theo đuổi cô, trừ bỏ nhìn trúng gia thế của cô, hấn là thật sự thích cô ta.

Chính là, suốt thời gian hai năm, hấn đuổi theo cô suốt thời gian hai năm, cô ta thể nhưng vẫn đối xử với hấn không nóng không lạnh!

Địa vị của hấn ở trong lòng cô thậm chí còn không bằng Nghiêm Hân, không bằng con chó trước kia Ôn Hường Dương nuôi dưỡng.

Hơn một năm trước, lúc bọn họ vừa mới bắt đầu kết giao, Ôn Hường Dương nhận nuôi một con chó đi lạc. Kết quả là gì? Thời gian Ôn Hường Dương ở cùng con chó kia, so với thời gian ở bên hấn còn nhiều hơn!

Buồn cười chính là, hấn cư nhiên còn ghen ghét với một con chó, hấn ghen ghét đến mức giết chết con chó kia, còn hầm thành canh thịt đưa đến phòng ngủ của Ôn Hường Dương, mời các cô ăn!

Chính là buổi tối hôm đó, hấn thừa nhận hấn có thông đồng trên giường cùng với Trần Văn Hi.

Hấn muốn trả thù, hung hăng trả thù Ôn Hường Dương!

“Ôn Hường Dương, cô dám ở trước mặt tôi là mặt Trần Văn Hi bị thương. Cô dám chắc tôi không dám nổ súng sao? Ha ha.” Lâm Hạo nói đến đây, hấn giờ súng lên, nhắm ngay bấp đùi Nghiêm Hân, tay chậm rãi dụng tới cò súng, một chút một chút ấn xuống.

Hắn giống như đám xì ke nhìn chăm chăm mặt Ôn Hường Dương, nhìn biểu tình trên mặt Ôn Hường Dương một chút lại một chút biến hóa, đáy lòng bắt đầu sinh ra khoái cảm trà thù biến thái.

Nghiêm Hân trong miệng còn phải ngậm mảnh vải, cô nói không ra lời, nếu cô có thể nói ra lời, câu đầu tiên khẳng định là nói Ôn Hường Dương chạy nhanh rời đi, không cần lo cho cô.

Vào lúc cây súng trong tay Lâm Hạo sắp bị bắn ra, Ôn Hường Dương hô một tiếng: “Dừng tay!”

Nghiêm Hân nghe được Ôn Hường Dương nói, nỗ lực nhìn về phía Ôn Hường Dương, không ngừng lắc đầu, nước mắt sớm đặc làm mờ hồ tầm mắt. Hường Dương, không thể, cậu không thể thả con dao xuống, không thể!

Chính là, Ôn Hường Dương vẫn buông con dao ra.

Cô không dám lấy sinh mệnh của Nghiêm Hân ra nói giỡn, mục đích cuối cùng của cô là kéo dài thời gian, không chế cục diện.

Cô hiện tại chỉ hy vọng Nghiêm Khắc đã biết được tin Nghiêm Hân bị bắt cóc, đang trên đường tới rồi.

Hy vọng di động Mộ Lăng Khiêm đã khởi động máy, thấy được những cuộc điện thoại đó cô gọi cho anh.

Lâm Hạo thấy Ôn Hường Dương thỏa hiệp, hắn liền cầm súng hướng Ôn Hường Dương đi qua. Hắn đi rất chậm, bộ dạng phòng bị thật cẩn thận kia tựa hồ là để phòng Ôn Hường Dương sẽ lại lần nữa ra tay, cướp đi súng trong tay hắn.

Nhìn bộ dạng nhát gan này của hắn, làm Ôn Hường Dương nhìn không được cong lên khóe miệng.

Mà Trần Văn Hi, lúc cô ta đạt được tự do, chuyện đầu tiên làm chính là nhặt lên chủy thủ Ôn Hường Dương vứt trên mặt đất, mang theo điên cuồng hận ý hướng về mặt Ôn Hường Dương vạch tới!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 178: Lâm Hạo Âm U

“Văn Hi, dừng tay!” Lâm Hạo thấy Trần Văn Hi định xuống tay với Ôn Hường Dương, hắn bước nhanh tới, xông lên trước ngăn cản Trần Văn Hi, duỗi tay đoạt được chủy thủ trong tay cô ta.

Lâm Hạo, anh thế mà kêu tôi dừng tay?!

Chẳng lẽ anh còn thích cái nữ tiện nhân này sao?

Trần Văn Hi khó có thể tin quay đầu lại, trong mắt tràn đầy chất vấn cùng cừ hận.

Ánh mắt Trần Văn Hi ánh mắt làm trong lòng Lâm Hạo sinh ra một tia bất mãn, nhưng vì đại cục suy xét, hắn vẫn kiên nhẫn giải thích nói: “Văn Hi, đừng quên chuyện chính của chúng ta.

Nếu mặt cô ta bị thương, chúng ta làm sao có thể đem cô ta đi gặp người của Mộ gia, làm cho bọn họ giải trừ trạng thái dả kích cùng phong tỏa đối với hai nhà chúng ta?”

Lâm Hạo không có ý muốn cứu Ôn Hường Dương, mà là xuất phát từ mục đích của chính hắn mà suy xét: “Hủy dung cô ta, em nghĩ sẽ có thể đối phó với cô ta dễ dàng hơn sao?!”

Ôn Hường Dương trầm mặc đứng ở tại chỗ, một bộ dạng cam chịu thỏa hiệp, nhưng lại âm thầm thừa dịp Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi cãi nhau, nhìn chuẩn thời cơ, bước chân khê dôi, thông thả tới gần Nghiêm Hân, đôi tay giấu ở phía sau vừa hơi hơi nhấc lên, thần không biết quỷ không hay hướng về phía Nghiêm Hân, ném một thứ qua.

Nghiêm Hân đã nhận ra động tác của Ôn Hường Dương, tầm mắt nương theo, roi xuống trên mặt đất.

Lưỡi dao!

Cái thứ Hường Dương ném cho cô lại đây chính là một lưỡi dao cực mỏng nhẹ đến mức có thể dễ dàng bị bỏ qua.

Nghiêm Hân hiểu rõ ý đồ của Ôn Hường Dương, cô cần phải tự cứu lấy mình, cô không thể làm Hường Dương bởi vì mình mà xảy ra chuyện.

Lúc trên đường tới đây, Ôn Hường Dương liền phán đoán ra mục đích của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi chính là Mộ Lăng Khiêm, cô dám không kiêng nể gì xuống tay đối với Trần Văn Hi như vậy, cũng là đánh cuộc, đánh cuộc mục đích của Lâm Hạo và Trần Văn Hi cùng với suy đoán của cô là giống nhau.

Hiện giờ, hành động của Lâm Hạo, quả nhiên chứng thực suy đoán của cô.

“Không thể và mặt?” Trần Văn Hi hoàn toàn không biết sự việc diễn ra nãy giờ, còn đứng tại chỗ lăm băm tự nói.

Đột nhiên, mắt Trần Văn Hi sáng rực lên, mang theo một tia biến thái điên cuồng!

Tốt!

Không thể và mặt!

Cô còn muốn nhìn thấy bộ dáng vẻ mặt khi bị bạc đãi của Ôn Hường Dương xuất hiện trên video, như vậy khẳng định rất thú vị!

Nói là, không thể và mặt, không có nghĩa là, cô ta không thể làm chuyện khác với Ôn Hường Dương.

Ánh mắt tràn đầy hận ý cùng âm độc của cô ta dừng ở trên người Ôn Hường Dương, đột nhiên khắc khắc mà cười.

Nơi này là một nhà xưởng bỏ hoang, trừ bỏ nơi nơi có thể thấy được những thùng xăng hình tròn, nhiều nhất chính là những khối gạch hình dạng khác nhau.

Trần Văn Hi âm hiểm cười nhặt lên một khối gạch, giấu ở phía sau thân mình, cất bước hướng Ôn Hường Dương đi qua.

“Ôn Hường Dương, đây là vì mày dám làm mặt tao bị thương!”

Trần Văn Hi đột nhiên kêu to một tiếng tràn đầy hận ý, một tay nắm chặt khối gạch trong tay, một tay bắt lấy bả vai Ôn Hường Dương, điên cuồng nhắm ngay vào đầu Ôn Hường Dương tàn nhẫn nện xuống.

Ôn Hường Dương vào thời điểm Trần Văn Hi tới gần, trong lòng đã có phòng bị, lúc này, khi cô mới vừa mới bị nắm lấy bả vai, cô trở tay liền bắt ngược lại bả vai Trần Văn Hi, lúc viên gạch nện xuống, chân trái của cô lui về phía sau, phần eo cong cong, lắc mình tránh né, lắc mình trốn đi, còn đem viên gạch trong tay Trần Văn Hi ném ra ngoài.

“Đáng chết! Con tiện nhân này, mày còn dám trốn?!” Trần Văn Hi chẳng những không thể đụng đến Ôn Hường Dương, ngược lại còn bị Ôn Hường Dương lôi kéo, ngã xuống trên mặt đất, ả tức giận kêu lớn lên.

Ở thời điểm quyền chủ động hoàn toàn nằm ở trong tay cô, Ôn Hường Dương đương nhiên chiếm thế thượng phong, ả như kẻ điên rồ giận chỉ về phía Nghiêm Hân, uy hiếp nói: “Ôn Hường Dương, mày còn dám trốn? Mày dám trốn một chút thử xem, mày trốn một chút, tao liền bấm một ngón tay của Nghiêm Hân!”

Nghiêm Hân lúc này còn đang suy nghĩ biện pháp để lấy được lưỡi dao trên mặt đất, mắt thấy Ôn Hường Dương bị Trần Văn Hi đè ở trên mặt đất, Trần Văn Hi còn nói ra chuyện điên cuồng như vậy, động tác của cô tất cả đều ngừng lại.

Lâm Hạo nhìn đến hành động của Trần Văn Hi, hơi hơi nhíu mày, nhưng hấn rất rõ ràng, nếu hấn lại ngăn cản, Trần Văn Hi chỉ có thể càng trầm trọng thêm, trực tiếp muốn mạng của Ôn Hường Dương.

Hướng chi, hấn đối với Ôn Hường Dương giờ đây chỉ có hận, cũng khẳng định hấn sẽ không đi giúp Ôn Hường Dương.

Nghe Trần Văn Hi nói, làm Ôn Hường Dương từ bỏ việc chống cự.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Anh Vẫn Còn Tình Cảm Đối Với Con Tiện Nhân Này?!

Ôn Hường Dương buông đôi tay đang áp chế ra Trần Văn Hi, lạnh lùng liếc mắt một cái quét qua Trần Văn Hi, vỗ vỗ tro bụi trên người, đứng lên.

Trần Văn Hi nhìn Ôn Hường Dương lúc này, còn dám dùng loại ánh mắt này nhìn cô ta, còn có thể trước sau như một vẫn ưu nhã.

Cô ta tức giận, ghen ghét, cả người đều thiêu đốt như muốn thiêu đốt.

“Ôn Hường Dương!” Ánh nhặt lên khối gạch mới vừa rơi trên mặt đất, hướng tới Ôn Hường Dương đập khối gạch tới.

Trần Văn Hi lần này hành động quá đột ngột, đập quá nhanh, thế cho nên Lâm Hạo chỉ có thể trừng lên đôi mắt.

Máu tươi theo đầu Ôn Hường Dương chảy xuống, vết máu uốn lượn mà chảy xuống, như nở rộ trên mặt Ôn Hường Dương, quyến rũ, kinh tâm động phách.

“Hường Dương, ô ô ô.....” Nghiêm Hân bị bịt miệng thế nhưng lại bị một màn này kích thích, nhổ ra mảnh vải trong miệng, kêu lớn lên.

Ôn Hường Dương bị đập vào khiến cho trước mắt có chút mờ hồ, cái loại đau đớn cực hạn này, làm cô chống đỡ không được suýt nữa ngất đi.

Chính là, không thể!

Cô không thể ngã xuống được!

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương đứng đó bị ả đánh, còn bị ả đánh đến mức đứng thẳng không được, liền tiếp lùi lại vài bước, nhìn cảnh Ôn Hường Dương bị mình ngược đãi này, cảm giác tuyệt vời đến mức làm cho máu trong người ả đều sôi lên.

Trần Văn Hi ném tó loại tự vệ trả thù này rồi, ả lại lần nữa nâng lên khối gạch trong tay.

Nhưng chính lúc này.....

“Đủ rồi!”

Thanh âm của Lâm Hạo vang lên ở sau lưng Trần Văn Hi.

Hắn một lần nữa đem mảnh vải nhét vào trong miệng Nghiêm Hân, ánh mắt trách cứ quét về phía Trần Văn Hi, âm lãnh bất mãn nói: “Văn Hi, em muốn đánh chết cô ta sao? Nếu cô ta chết, kế hoạch lần này của liên uổng phí. Chúng ta rút cuộc sẽ không cứu được bản thân mình!”

“Lâm Hạo, anh ngăn cản tôi? Anh cứ nhiên lại ngăn cản tôi?” Trần Văn Hi trừng mắt nhìn Lâm Hạo, duỗi tay chỉ Ôn Hường Dương: “Chẳng lẽ anh vẫn còn tình cảm với con tiện nhân này?!”

Lâm Hạo nghe nói như thế cũng bức lên, nổi tính khí, Trần Văn Hi từ khi nào đã trở nên không hiểu chuyện như vậy?

“Anh còn trừng tôi? Anh thế nhưng lại vì con đàn bà này mà trừng tôi?!” Trần Văn Hi trong cơn giận dữ, lớn tiếng rít gào.

Lâm Hạo nghiêng răng nghiêng lợi trừng mắt với Trần Văn Hi, thấy Trần Văn Hi còn muốn làm loạn, hắn nâng tay lên, một cái tát hạ xuống trên mặt Trần Văn Hi, hắn không thể không đánh cho cô ta tỉnh lại: “Em nói bậy gì đó?! Chờ cô giải quyết chuyện của chúng ta xong, em sẽ chính là người giết chết nó, anh đều sẽ không nhiều lời một câu!”

“Anh đánh tôi?” Trần Văn Hi che lại mặt chính mình, khó có thể tin rằng lớn lên: “Anh thế nhưng chỉ vì cái con đàn bà điên này mà đánh tôi?!”

“Lâm Hạo, lương tâm của anh đều bị chó ăn rồi sao?” Trần Văn Hi rống giận nhào tới Lâm Hạo.

Ôn Hường Dương mắt thấy hai người đang xích mích, nàng nhìn xuống ý muốn cười lên, lửa cháy còn đổ thêm dầu nói: “Lâm Hạo, tôi biết là anh yêu tôi, anh cùng Trần Văn Hi ở bên nhau bất quá là nhất thời lạc lối. Tôi đối với anh cũng là.....”

“Câm miệng! Ôn Hường Dương, mày câm miệng cho tao! Lâm Hạo là chồng của tao! Con tiện nhân này, mày câm miệng cho tao!”

Trần Văn Hi có thể thông đồng cùng với Lâm Hạo, chính là bởi vì Ôn Hường Dương đối xử với Lâm Hạo không nóng không lạnh, ả mới có thể thừa cơ mà tiến tới, đối với Lâm Hạo, ả không có tự tin.

Lúc này, ả nghe được Ôn Hường Dương cứ nhiên lại thổ lộ với Lâm Hạo, ả hướng về phía Ôn Hường Dương liền rít gào lên.

Lâm Hạo nghe Ôn Hường Dương nói lại cảm thấy có một tia cảm xúc kích động, cái người phụ nữ hần hao tổn tâm cơ theo đuổi này, kỳ thật cũng thích hắn, đúng hay không? Hắn biết không có một người phụ nữ nào sẽ không quan tâm tới hắn như vậy mà!

“Em đối với tôi cũng như thế nào?” Lâm Hạo tràn đầy mong đợi nhìn Ôn Hường Dương, chờ câu kế tiếp của Ôn Hường Dương.

“Lâm Hạo!”

Phản ứng của Lâm Hạo làm cả người Trần Văn Hi cả người đều cứng lại, ả có thể cho phép Lâm Hạo mạnh mẽ chiếm đoạt Ôn Hường Dương, nhưng ả tuyệt đối không cho phép trong lòng Lâm Hạo vẫn có Ôn Hường Dương!

Trần Văn Hi như kẻ điên đánh về phía Lâm Hạo, duỗi tay đánh Lâm Hạo, Lâm Hạo đột nhiên bị đánh không kịp phòng ngừa, bị móng tay sắc nhọn của Trần Văn Hi cắt qua mặt, máu từ trên mặt chảy ra.

Lâm Hạo đau đến hít sâu một hơi khí lạnh, một tay sờ mặt chính mình, thấy thế nhưng mà lại chảy máu, ánh mắt hấn hung ác nham hiểm nhìn chăm chăm Trần Vân Hi, giờ tay, lại cho Trần Vân Hi thêm một cái tát: “Con đàn bà này, mày điên rồi sao? Mày dám đánh tao?!”

“Lâm Hạo, anh sao lại đánh tôi?! Ta liều mạng với anh!”

Hai người bị Ôn Hường Dương châm ngòi đến mức cắn xé lẫn nhau, còn ngu xuẩn đem khẩu súng cùng chủy thủ đều đánh mất, rơi hết trên mặt đất.

Ôn Hường Dương nhìn hai người chó cắn chó, cô biết đây là cơ hội của cô, liều mạng lắc lắc đầu chính mình, che lại đầu, đi từng bước một di động tới vị trí của khẩu súng kia.

Nghiêm Hân thấy một màn như vậy, thu hồi tầm mắt, dùng chân với tới lưỡi dao, Hường Dương đang nỗ lực, cô cũng không thể trừ bỏ khó chịu cùng tự trách trong lòng, cái gì cũng không làm được.

Nhưng mà....

“Lâm Hạo, cô ta muốn lấy súng!” Lúc Ôn Hường Dương sắp bắt được khẩu súng, Trần Vân Hi đột nhiên hét to một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 180: Chuông Điện Thoại Khẩn Cấp

Lâm Hạo nghe vậy, nháy mắt mình bạch lại đây, Ôn Hường Dương vừa rồi là đùa hấn.

Hấn tức giận hướng tới Ôn Hường Dương liền vọt qua đi, nhắm ngay cẳng chân Ôn Hường Dương một chân liền đạp, nganh sinh sinh đem Ôn Hường Dương gạt ngã ở trên mặt đất.

Nữ nhân đáng chết này!

Cô cư nhiên lừa hấn!?

Cô cư nhiên dám lừa hấn?!

Lâm Hạo mắt đỏ ngầu nhìn chăm chăm Ôn Hường Dương ngã trên mặt đất, thậm chí muốn giết cô.

Nhưng hấn không nghĩ tới, Ôn Hường Dương cư nhiên còn bò lên, còn sừng sững bất động đứng ở tại chỗ, cùng bọn họ nói điều kiện nói: “Tôi đáp ứng yêu cầu của các người, tự mình khiến Mộ thiếu buông tha các người, nhưng các người phải thả tiểu Hân đi.”

Nhìn đến phản ứng của Lâm Hạo cùng Trần Vân Hi, Ôn Hường Dương biết, cơ hội duy nhất cái cô đã không có, hiện tại chỉ có thể kéo dài, tận lực kéo dài thời gian.

Trần Vân Hi nhìn đến Lâm Hạo đánh Ôn Hường Dương, bộ dáng chật vật của Ôn Hường Dương chỉ có thể đối với các cô thỏa hiệp, đáy mắt cô ta lộ ra trả thù khoái cảm.

Cô ta hiện giờ cũng không vội mà giết chết Ôn Hường Dương, cô ta còn chậm rì rì đi qua đi tìm được túi của mình, từ trong túi tìm ra một chi thuốc mỡ, đứng trước gương, trước bôi thuốc cho khuôn mặt cô ta.

nhìn đến trên vết thương trên mặt cô ta, nhìn đến nữ nhân trong gương trên mặt nhiều hơn một vết sẹo.

Cô ta “A” kêu một tiếng, đem gương trong tay ném đi, tức giận đi đến trước mặt Ôn Hường Dương, bóp lấy cổ Ôn Hường Dương, cười nói: “Đi cái gì? cảm tình của Các người không phải rất sâu sao? Vừa lúc lưu lại làm bạn a!”

Cô ta nói đến chỗ này, tạm dừng một lát, dường như kẻ điên phát rồ, khoa trương cười to nói: “Ôn Hường Dương, người nói, nếu khiến Nghiêm Hân tận mắt nhìn thấy người bị người khác thượng, còn quay video. cảm giác kia, có thể hay không quá đặc biệt?”

Nghiêm Hân nghe được lời này của Trần Vân Hi, cô mở to hai mắt nhìn, liều mạng giãy giụa, ý đồ từ trên người tránh thoát khỏi trói buộc.

Ôn Hường Dương nhìn thấy Nghiêm Hân tràn đầy kinh sợ cùng ánh mắt phẫn nộ, ánh mắt cô mang theo trấn an, ôn nhu trấn an nói: “Tiểu Hân, không sợ, tôi sẽ không có việc gì.”

“Các người là tưởng bức tôi chụp được video, hảo tới uy hiếp ta rồi Mộ thiếu nơi đó giúp các người nói chuyện?” Mới vừa bị Trần Vân Hi tạt trung, lại bị Lâm Hạo đập một chân, Ôn Hường Dương cũng không phải không có cảm giác, cô hiện tại chân đều có chút đứng không vững, trước mắt cảnh vật cũng có chút mờ lung, cô duỗi tay bấu vào tay mình một cái, làm chính mình có điểm thanh tỉnh, dùng thanh âm bình tĩnh nhất mở miệng nói.

“Hương Dương,có đôi khi nữ nhân quá thông minh, cũng không phải một chuyện tốt.” Thời điểm Cái chủ ý này là chuẩn bị bắt cóc Ôn Hương Dương, Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo đề nghị, Trần Văn Hi vì trả thù Ôn Hương Dương, lấy lòng Lâm Hạo, thậm chí đề nghị khiến Lâm Hạo tự mình ra tay.

Thời gian Lâm Hạo cùng Ôn Hương Dương kết giao một năm, hẳn chính là cùng Ôn Hương Dương tay cũng chưa chạm qua. Cái này làm cho lòng tự trọng nam nhân của hắn đã chịu đả kích thật lớn, vừa rồi Ôn Hương Dương đối với hắn lừa gạt, càng là làm hận ý của hắn đối Ôn Hương Dương thiêu đốt tới rồi cực hạn!

Chỉ có thượng Ôn Hương Dương!.

Chỉ có nhìn Ôn Hương Dương ở dưới thân hắn khóc ròng cầu xin tha thứ, hắn mới có thể ra ác khí trong lòng kia.

“Văn Hi, em đi đem camera dọn đi. Tôi về sau sẽ đền bù cho em, đối với em thật tốt.” Một bộ dáng vừa rồi đánh Trần Văn Hi hung ác, Lâm Hạo đi đến trước mặt Trần Văn Hi, còn hôn hôn mặt Trần Văn Hi, rất là ôn nhu mở miệng nói.

So với Lâm Hạo, Trần Văn Hi càng muốn nhìn đến bộ dáng Ôn Hương Dương sống không bằng chết, cô ta rất là cao hứng ôm Lâm Hạo hôn một cái, đem camera đã sớm chuẩn bị tốt nâng ra tới, giả hảo, nhắm ngay Ôn Hương Dương.A

Lâm Hạo đem súng cùng chủy thủ đều giao cho Trần Văn Hi, vừa đi vừa cời quần áo hướng Ôn Hương Dương đi đến.

Đúng lúc này—————

“điện thoại tới! điện thoại tới! Có người gọi điện thoại cho em kia!” Đột ngột tiếng chuông ở trong nhà xưởng trống trải vang lên, đó là tiếng chuông di động của Ôn Hương Dương.

Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi nghe thanh âm như thế, trong lòng đều lộ bộ một chút.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 181: Bị Tiếng Chuông Di Động Phá Vỡ

Âm thanh điện thoại di động Thanh linh vang lên,đánh vỡ sự im lặng trong nhà xưởng.

Trong lúc nhất thời,ai cũng không có động đậy.

Ôn Hương Dương đứng ở tại chỗ,hai tròng mắt đen như mực dừng ở trên người Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi đang nhìn chăm chăm cô.

So với Ôn Hương Dương thì Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo càng khản trương hơn.

Tiếng chuông di động vẫn còn rung liên tục,Ôn Hương Dương trộm luồn tay vào trong túi tiền,thời điểm cô sắp sờ đến di động,Trần Văn Hi giờ súng trong tay lên,nắm ngay cô,lạnh giọng quát lớn: “mau nghe điện thoại”.

Trần Văn Hi sợ hãi,sợ hãi đến nỗi súng trong tay đều phát run.

Ôn Hương Dương trời sinh tính giao hoạt,sau khi tiếp điện thoại,vô cùng có khả năng nói đôi câu truyền ra tín hiệu cao quý.

Cư nhiên bọn họ vừa mới quên,tịch thu điện thoại của Ôn Hương Dương.

Cái sai lầm này,khiến tinh thần của Trần Văn Hi cùng Lâm Hạo phục hồi,cả hai sắc mặt đều khó coi đến cực điểm.

Trần Văn Hi sợ hãi Ôn Hương Dương sẽ tìm viện trợ,không cho Ôn Hương Dương nghe điện thoại,lại không suy xét Ôn Hương Dương không nghe điện thoại lúc này sẽ khiến người khác hoài nghi.

Thời điểm trước kia Lâm Hạo chân đạp hai thuyền,không thiếu dùng thủ đoạn,hắn suy xét chu đáo hơn Trần Văn Hi,tầm mắt hắn gắt gao dung ở trên người Ôn Hương Dương,vươn tay nói “Đưa điện thoại cho tôi”.

Ôn Hương Dương đứng tại chỗ,không động đậy.

Lâm Hạo nhìn bộ dáng Ôn Hương Dương đứng có chút không xong,cười lạnh nói: “Hương Dương cô nên biết hậu quả cho tôi”.

Lâm Hạo nói một hồi,đầu cũng quay lại “Văn Hi tôi đếm ba tiếng,cô ta không muốn đưa điện thoại cho tôi, em liền rạch một nhát dao trên mặt Nghiêm Hân”.

“Hào,hào”.Trần Văn Hi phát rồ,nhảy nhót không thôi.

Cô ta thích nhất xem bộ dáng Ôn Hường Dương cùng Nghiêm Hâm đầu đón,sống không bằng chết.

Kẻ điên!

Ôn Hường Dương hung hăng cắn môi mình một cái,máu tươi chảy ra,Làm thần trí cô có điểm thanh tỉnh.

Cái di động này thực là bảo bối của cô,dám liều mạng vì bảo bối này để Mộ Lăng Khiêm đến cứu cô,bởi vì đây là món quà sinh nhật Thiệu Tuấn cùng Thiệu Kiệt mua tới tặng cô,nhưng hôm nay,với không bảo vệ được bảo bối này.

Sự việc hôm nay,cô nhớ kĩ!

“Ba..!”

Lâm Hạo đã đếm ngược.

“Hai..!”

Tiếng chuông di động vẫn còn reo.

“Tôi cho cô”.Ôn Hường Dương lần tay vào túi quần,dùng tốc độ nhanh nhất,tháo pin điện thoại ra,đem di động hướng xuống đất ném xuống.

“Bang——”một tiếng,di động rơi trên mặt đất,vỡ thành nhiều mảnh.

Lâm Hạo bị hành động của Ôn Hường Dương làm hoảng sợ,Trần Văn Hi cũng sững sờ tại chỗ.

Lâm Hạo lấy lại tinh thần,phản ứng đầu tiên không phải là tìm Ôn Hường Dương tính sổ,mà là đi tìm điện thoại di động.Lâm Hạo bảo mục đích Ôn Hường Dương cầm di động là muốn ngắt cuộc gọi đến,lại gửi cho đối phương một tin nhắn,nhưng hắn không nghĩ tới,Ôn Hường Dương thế nhưng xem thấu tâm tư của hắn,còn đem điện thoại kia ném vỡ toang.

Lâm Hạo giống như tên ngốc từ ngời xồm trên mặt đất,tìm một vòng,đều không có tìm được pin của di động.

Hắn sinh khí nổi điên,hắn đứng lên,vọt tới trước mặt Ôn Hường Dương,bóp chặt cổ cô,cuồng loạn chất vấn nói: “Pin di động đâu?Cô đem pin di động giấu ở đâu?”

Ôn Hường Dương bị véo sắc mặt vốn tái nhợt nay càng trở nên càng thêm thâm hại,đồng tử mất đi tiêu cự,hô hấp cũng chậm rãi biến mất không thấy.

Trong biệt thự,Mộ Lăng Khiêm nhìn di động bị cắt đứt,nhiều mây.

Trước tiên hắn phải tỉnh táo,phải biết Ôn Hường Dương gửi vài tin nhắn thông báo,hắn cũng không vội vã vì quá khứ,bởi vì hắn không nghĩ lại lời nói từ trong miệng Ôn Hường Dương lại khiến hắn tức giận.

Hắn có nói qua cho nữ nhân kia hãy chờ hắn trở về.

Nhưng ai biết,khi hắn trở lại biệt thự,nhìn đến lại là biệt thự bao phủ trong bóng đêm không một bóng người.

Hắn còn chưa có thu thập cô,cô lại muốn tạo phản không thành?

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 182: Người Nói Ai Bị Bắt Cóc?

“Ta phi,lão đại,Mộ đại thiếu gia,cậu thật là không muốn sống nữa sao?”Hoa Úc kéo túi lớn túi nhỏ đựng cụ chữa bệnh,cùng thuốc vào biệt thự.nhìn thấy Mộ Lăng Khiêm mặt lạnh ngồi trên sofa nhìn chằm chằm di động.

“Anh như thế nào đến lúc này,còn ngồi nhìn di động?Anh mau lên giường nằm đi,tôi nói anh không cần phải trở về,anh vẫn về.Anh đương nhiên bị ra máu nhiều đến nỗi hôn mê là nói đùa dao? Tôi biết anh trước kia..”.

Hoa Úc còn nghĩ muốn tiếp tục nói,nhưng lại bị Mộ Lăng Khiêm quét mắt một cái làm cho câm miệng.

Cùng lúc đó, trong một căn biệt thự tư nhân, Lý Lam Hi đang định gọi cho Ôn Hường Dương, nhưng mà cô gọi liên tục vài cuộc bên kia đều trả lời “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Chẳng nhẽ di động của Hường Dương không gọi được!?

Lý Lam Hi bắt đầu đi bừa bộn, tìm số di động Nghiêm Hân.

Nhưng mà cô cảm thấy ngoài ý muốn chính là cô gọi cho Nghiêm Hân bên kia cũng truyền đến tiếng: “Thuê bao quý khách vừa gọi hiện không liên lạc được xin quý khách vui lòng gọi lại sau”.

Đây là đang có chuyện gì nhỉ?

Đêm nay như thế nào điện thoại Hường Dương cùng Nghiêm Hân đều không liên lạc được?

Lý Lam Hi tìm không thấy người, nhả mồm đẹp lại, chuyện của cô như thế nào lại giải quyết hoàn mỹ như thế,

tin tức tốt như vậy muốn chia sẻ cùng bằng hữu, nhưng như thế nào điện thoại của cả hai người đều không gọi được?

Hường Dương, tiểu Hân hai người các cậu rốt cuộc đi đâu?

Lý Lam Hi buồn bực nhìn chằm chằm di động, ngón tay lướt lên xuống màn hình di động, nhìn thấy bên trong điện thoại, không hiểu thế nào Nghiêm Hân lại cho cô số điện thoại của Nghiêm Khắc.

Cô nghĩ nghĩ, bấm số gọi đi.

Không biết vì cái gì, trong lòng cô thật bất an, rốt cuộc Hường Dương cùng tiểu Hân không có khả năng cùng nhau không nhận điện thoại.

“Uy?” Tiếng chuông di động vang lên đại khái ba giây, được người nhận bắt quá truyền đến là thanh âm của nữ nhân. Lý Lam Hi nghe được thanh âm của nữ nhân, cô thử tính hỏi: “Chào cô, xin hỏi đây là số di động của Nghiêm Khắc phải không?”

“Tôi là vợ hôn thê của Nghiêm Khắc. Cô là ai? Cô tìm vị hôn phu của tôi có chuyện gì?” Trương Tử Nguyệt đột nhiên thấy nửa đêm có nữ nhân xa lạ gọi cho Nghiêm Khắc, ngữ khí cô dị thường chất vấn hỏi.

Lý Lam Hi nghe ngữ điệu như thế, không cao hứng.

Cô nhíu mày, lạnh mặt, hung hăng nói: “Tôi tìm Nghiêm Khắc, cô muốn quản chuyện gì? Cô quản tôi là ai? Cô hiện tại tìm Nghiêm Khắc nghe điện thoại cho tôi, nói cho hắn, em gái hắn cùng Hường Dương đều không thấy! Tôi liên lạc thế nào cũng không được!”

Trương Tử Nguyệt vừa nghe lại cùng Ôn Hường Dương có quan hệ, còn lại cố ý lờ lý Nghiêm Hân liên lụy vào, nữ nhân. muốn mượn có câu dẫn Nghiêm Khắc, cô ta cười lạnh, vô cùng trào phúng nói: “Có phải hay không cô nghĩ lại muốn nói tiểu Hân bị người khác bắt cóc, địa điểm còn là nhà xưởng bị bỏ không ở thành Nam Phụng Hiền? Các người muốn coi tôi là con ngốc à?”

Trương Tử Nguyệt nói xong lời này, “Bang” liền cắt đứt điện thoại.

“Chỉ là một nữ nhân, thủ đoạn thật ra so với...” Trương Tử Nguyệt trào phúng nói khinh thường cuộc gọi vừa nãy, phía sau đột nhiên truyền đến một giọng nam lãnh lẹ: “Em nói cái gì? Em nói ai bị bắt cóc?”

“Cách... cách cách”.

Trương Tử Nguyệt bị Nghiêm Khắc dùng ánh mắt lãnh khốc chưa bao giờ từng có nhìn mình sợ tới mức liên tục lùi vài bước.

Trong biệt thự kiểu tây, Lý Lam Hi treo điện thoại, đang nghe được Trương Tử Nguyệt nói lúc sau, tâm coi hung hăng trầm đi xuống, tâm như là bị kim đâm, bất an càng thêm mãnh liệt.

Tiểu Hân bị bắt cóc?

Như thế nào lại bị bắt cóc?

Như vậy, Hường Dương đâu?

Như thế nào vị hôn thê của Nghiêm Khắc lại biết chuyện này? Chẳng lẽ Hường Dương biết được tiểu Hân bị bắt Cóc, đuổi theo cứu người?

Lý Lam Hi nghĩ tới loại khả năng này, cô ngồi không yên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 183: Lão Đại! Anh Trở Về A!

Hoa Úc bị Mộ Lăng Khiêm quét ánh mắt không dám nói lời nào, hấn híp con ngươi, ở biệt thự trái phải liếc mắt nhìn một cái, thế nhưng không có nhìn thấy Ôn Hường Dương. Tiểu tình nhân mà Lão đại dường lại chạy đi đâu? Đã trẻ thế này, còn không trở lại, sẽ không sợ lão đại sinh khí? Hoa Úc nghĩ vậy, trộm ngắm Mộ Lăng Khiêm nhìn một cái. Hay là lão đại không màng chính mình chết sống, vội vàng trở về, là trở về gặp Ôn Hường Dương? Như vậy, lão đại hiện tại toàn thân đều phát ra khí lạnh làm cho người ta sợ hãi, cũng là vì Ôn Hường Dương không ở nhà? A, thật là có ý tứ nha. Hoa Úc vừa lộ ra phát hiện một việc lớn liền giả hoạt tươi cười, liền nghe được tiếng di động của Mộ Lăng Khiêm vang lên. Mộ Lăng Khiêm cầm lấy di động, nhìn hiển thị trên màn hình, hơi hơi nhíu mày, trầm mặc một giây, mới nhấn nút nghe điện thoại. Hoa Úc không nghe được thanh âm trong điện thoại, nhưng hấn chỉ nhìn đến, Mộ Lăng Khiêm sau khi nghe xong điện thoại, sắc mặt hấn vốn là tái nhợt rồi khó coi tới cực điểm. Hoa Úc còn không biết đã xảy ra chuyện gì, liền thấy nguyên bản Mộ Lăng Khiêm dựa ở trên sofa tĩnh dưỡng, đột nhiên đứng lên, áo khoác cũng chưa lấy, đi nhanh rời đi. Hoa Úc sững sờ một chút, vội vàng đuổi theo: “Mộ đại thiếu gia, anh đi đâu vậy? Trên người của anh còn có thương tích a. Uy, anh không thể chạy a! Miếng vết thương của anh sẽ lại vỡ ra! Anh sẽ chết a!”

“Oanh——”

đáp lại Hoa Úc chỉ có tiếng động cơ gầm rú trong trời đêm cùng một màn tro bụi cuốn lên. “A, phi phi phi.”

Hoa Úc phẩy phẩy tro bụi trước mắt bay lên, phi vài tiếng, đem tro bụi nuốt phải tất cả đều phun ra, nhìn chiếc Rolls-Royce đã đi xa tuyệt vọng hét lớn: “Lão đại, anh trở về đi, anh làm gì vậy, trên người của anh còn có thương tích a!”

“Lão đại, anh trở về đi!”

Trong nhà xưởng bỏ hoang ở đường Phụng Hiền, Lâm Hạo tìm không thấy pin di động của Ôn Hường Dương, hấn tức giận đến nổi điên, bóp cổ Ôn Hường Dương, véo đến Ôn Hường Dương hai mắt dần dần không có thần thái, đôi tay cũng gục xuống xuống dưới. Nghiêm Hân mất thấy Lâm Hạo muốn mạng của Ôn Hường Dương, cô “Ngô ngô ngô” liều mạng giãy giụa. Trần Văn Hi thấy Lâm Hạo thật sự nghĩ muốn đem Ôn Hường Dương bóp chết, cô ta thấy vậy vui mừng, nhưng là Ôn Hường Dương hiện tại còn không thể chết được. Cô ta đi lên trước, kéo tay Lâm Hạo lại: “Lão công, bình tĩnh một chút. Chúng ta còn kịp, chỉ cần chúng ta còn video đã chụp lúc trước. Đến lúc đó, lại làm Ôn Hường Dương đối với người gọi điện thoại tạo lời nói dối, này hết thảy sẽ không có bất luận cái gì thay đổi.”

Trần Văn Hi nói làm Lâm Hạo bình tĩnh xuống, đúng vậy, chỉ cần bọn họ trong tay có video, bọn họ cũng không tin Ôn Hường Dương còn dám không nghe bọn hấn nói. Lâm Hạo buông tay ra, Ôn Hường Dương cả người mềm yếu vô lực ngã xuống trên mặt đất, trước mắt cô một mảnh mơ hồ, thậm chí thấy không rõ lấm bộ dáng trước mắt của Lâm Hạo cùng Trần Văn Hi. “Lão công, giao cho a”

. Trần Văn Hi đi trở về bên cạnh Nghiêm Hân, đem nơi sân để lại cho Lâm Hạo. Lâm Hạo đem cởi một nửa áo trên hoàn toàn cởi xuống dưới, còn đem quần cũng cởi, đem Ôn Hường Dương thoát tới cameras phía dưới. Bị trói ở trên ghế Nghiêm Hân thấy Ôn Hường Dương đã không có tri giác, cô điên cuồng lắc đầu kêu to, tưởng bắt được lưỡi dao trên mặt đất, muốn cởi bỏ trói buộc trên người, đem hai cái đũa đáng chết hỗn đản này đều giết chết! Nghiêm Hân bộ dáng này điên cuồng, hoảng loạn, tuyệt vọng dùng ở trong mắt Trần Văn Hi, cô ta cảm sung cùng chửi thề đi trở về đến trước mặt Nghiêm Hân, cúi người ở bên tai cô khẽ cười nói: “Nghiêm Hân, có phải hay không thực kích thích đâu? Hào hảo xem xem đi, nhìn xem các người hữu nghị là cỡ nào trân quý.”

“Ngô ngô ngô.”

Nghiêm Hân nước mắt không ngừng rơi xuống, cô vịn vịn thân hình điên cuồng giãy giụa, thế nhưng đem ngồi ghế lỏng phiên đi xuống, cả người chặt vạt ngã xuống trên mặt đất. Hường Dương, cậu đi đi, cậu đi mau a, cậu không cần lo cho tôi đâu!

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đùng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 184: Cô Biết, Hấn Chắc Chắn Sẽ Tới

Trần Văn Hi thấy Nghiêm Hân ngã xuống trên mặt đất, cô ta ngồi xổm xuống, trước mặt Nghiêm Hân, cười đến dị thường làm cần nói: “Cô nói, đợi chút muốn hay không cho cô chụp một đoạn đâu? Tôi nhớ rõ dáng người cô cũng không tồi, đánh xong tính cũng vô dụng, chỉ bằng đem đi bán cho những lão quái nhân kia, có thể hay không rất có ý tứ đâu?” Lâm Hạo đã đem Ôn Hường Dương kéo dài tới cameras phía dưới, hấn đem chính mình trên người thoát chỉ còn lại có một cái quần lót, nhìn Ôn Hường Dương nằm trên mặt đất, hấn thế nhưng mặc danh kích động hưng phấn.

Hấn đuổi tay sờ lên mặt Ôn Hường Dương.

Chính là, hấn không đoán trước được, hấn còn chưa có sờ đến, Ôn Hường Dương cư nhiên còn có sức lực, giờ tay quăng cho hấn một cái tát.

Lâm Hạo sững sờ ở tại chỗ sững sốt ước chừng mười giây đồng hồ, hần không nghĩ tới thời điểm này Ôn Hường Dương, thế nhưng còn dám đánh hần.

Hần thậm chí đã quên chính mình mới vừa đối với lời nói của Trần Văn Hi, bộ mặt hần trở nên cực kỳ vận vẹo, giờ tay liền nắm lên bả vai Ôn Hường Dương, hung hăng trườ Ôn Hường Dương một bạt tai, lại lần nữa đem Ôn Hường Dương đánh ngã xuống trên mặt đất.

Ôn Hường Dương khuôn mặt nhỏ nháy mắt sung lên, hần lên Vết năm ngón tay, nhìn thấy ghê người.

Lâm Hạo bức tiến lên, lời kéo cổ áo Ôn Hường Dương, âm ngoan ép hỏi nói: “Đánh tôi? Cô thế nhưng còn dám đánh tôi? Cô cho rằng tôi thật không dám giết cô sao?”

Trần Văn Hi thấy Ôn Hường Dương bị Lâm Hạo đánh, có ta liền thiếu

Mỗi vỗ tay trăm tro khen ngợi.

Nghiêm Hân vẫn tiếp tục liều mạng giãy giụa, giãy giụa đến nỗi chỗ bị trói tay đều bị trầy chảy máu, còn vẫn cứ không biết tiếp tục hoạt động thân hình, cô còn cách lưỡi dao chỉ có một chút nữa thôi, sờ đến, cô lập tức liền có thể sờ đến lưỡi dao, cô có thể thoát đi trói buộc trên người.

Hường Dương, Hường Dương...

Ôn Hường Dương bị một cái tát này đánh đến nỗi lỗ tai đều xuất hiện ù tai, trước mắt lâm vào hoàn toàn trong bóng tối.

Trong bóng đêm, cô mơ hồ nghe thấy thanh âm băng lãnh Lâm Hạo truyền đến: “Ôn Hường Dương, nếu cô rượu mời không uống, muốn uống rượu phạt, vậy đừng trách tôi không khách khí! ba cái tên gốc từ kia, đến bây giờ còn tin tưởng người Mộ gia sẽ đem hạng mục hợp tác cho hần, còn ở nhà chờ. Muốn tôi nói, chỉ bằng trực tiếp thượng cô, tôi muốn nhìn, có đoạn video này ở tay của tôi, cô còn dám không dám lại đối ta nói một từ ‘ không ’. cô nói, có phải hay không đâu?”

Lúc này, bóng tối kéo xuống, không có một bóng người trên đường, một tốp xe thể thao cao cấp chính giống như ba đạo tia chớp, một trước một sau bay nhanh hướng bên này như bão táp mà đến.

Mãnh liệt cơ bắp gấp gấp khiến cho miệng vết thương ở phần eo Mộ Lăng Khiêm lại chảy ra máu tươi, hần nôn nóng đến thế nhưng đã quên bình thường tự hỏi phương thức, đồng thời cau mày đem tốc độ xe đạt đến tối cao, còn không ngừng gọi tới số di động của Ôn Hường Dương.

Chính là——Không có người nghe!

Vẫn không có người nghe!

Thời điểm Mộ Lăng Khiêm tới rồi, Nghiêm Khắc cùng Lý Lam Hi cũng ở từ hai hướng ngược lại như bão táp mà đến.

Chính là, lúc này Ôn Hường Dương đã ngã xuống trên mặt đất.

Cô giãy giụa suy nghĩ bò dậy, suy nghĩ làm chính mình có điểm thanh tỉnh, giãy giụa suy nghĩ làm chính mình thấy rõ ràng đồ vật trước mắt.

Cô đã phân biệt không rõ đông nam tây bắc, chỉ là lao碌 đem đầu chuyển hướng cửa lớn của nhà xưởng.

Ý thức một chút một chút mơ hồ, cô có thể cảm giác được, có người đang ở trên người cô cời nút thắt, kéo khoá kéo quần áo của cô lên.

Nghiêm Khắc....

Mộ Lăng Khiêm...

Vì cái gì Nghiêm Khắc còn chưa tới? Là bởi vì Trương Tử Nguyệt không có nói cho Nghiêm Khắc chuyện này sao?

Vì cái gì Mộ Lăng Khiêm còn không trở về gọi điện thoại cho cô? Hần là đang giận cô sao?

Mộ Lăng Khiêm...

Giờ khắc này, Ôn Hường Dương trong đầu thế nhưng rõ ràng hiện lên khuôn mặt Mộ Lăng Khiêm.

đầu óc cô đã không rõ ràng lắm, quên mất, di động của cô vừa mới bị cô tháo pin ra.

Ôn Hường Dương chậm rãi nhắm hai mắt lại...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 185: Lâm Hạo !ngươi Đáng Chết ——!

Lâm Hạo thấy Ôn Hưởng Dương hoàn toàn từ bỏ chống cự, nằm ở trên mặt đất, hân hạnh nở nụ cười, ánh mắt âm tà, vô cùng đáng khinh dưới tay sờ lên khuôn mặt trắng nõn bóng loáng kia làm hắn thêm nhỏ dãi đã lâu, hắn tiến lên liền muốn chiếm lấy thân thể mà hắn luôn tưởng niệm trong mơ. Thế nhưng.....

Lâm Hạo dán người lên trước, thời điểm sắp chạm tới thân thể Ôn Hưởng Dương, Ôn Hưởng Dương nằm trên mặt đất lại đột nhiên ngồi dậy.

Không——!

Không thể ngã xuống——!

Cô cần thiết tiếp tục kéo dài thời gian, cô có thể làm được chờ tới lúc bọn họ đến!

Bọn họ sẽ đến, bọn họ khẳng định sẽ đến!

Bị Lâm Hạo chạm đến cảm thấy mãnh liệt ghê tởm, làm ý thức dần dần đánh mất Ôn Hưởng Dương, cư nhiên bằng vào một chút ý chí cuối cùng, đột nhiên chống đỡ thân thể đứng lên, ngồi dậy.

Ôn Hưởng Dương đột nhiên ngồi dậy, làm Lâm Hạo cùng Trần Vân Hi đều hoảng sợ.

Lâm Hạo là bị dọa đến té ngã trên mặt đất, nguyên bản đã bưng bưng phần chấn hứng thú liền như vậy héo xuống, làm hại hắn nửa người dưới có vấn đề hơi kém ra, hắn phần nộ giống như một con dã thú, không hề nghĩ ngợi, xông lên trước, giơ tay liền cho Ôn Hưởng Dương một cái tát, đem cô hung hăng đẩy ngã trên mặt đất, nổi giận mắng: “Con tiện nhân này, mày ly còn dám làm tao sợ?”

“Bang” Một tiếng Vang lớn.

Dựa vào một chút ý chí cuối cùng Ôn Hưởng Dương, cuối cùng bị một cái tát này đánh đến ngã trên mặt đất, hoàn toàn mất đi tri giác, máu tươi theo khóe miệng cô chảy xuống, yếu ớt giống con búp bê phương Tây bị người ta chà đạp.

Ôn Hưởng Dương ——!

Lâm Hạo, mày thật đáng chết ——!

Ngã vào một bên Nghiêm Hân, rốt cuộc dựa vào trong cơ thể đối Ôn Hưởng Dương đột nhiên bộc phát sức lực, kiên cường đến gần lưỡi dao.

Thời điểm Trần Vân Hi cùng Lâm Hạo tất cả lực chú ý đều ở trên người Ôn Hưởng Dương, cô đã đem lưỡi dao cầm trong chính lòng bàn tay mình, lúc cô đang cố gắng cắt dây thừng, lại nhìn đến Ôn Hưởng Dương ngồi dậy, lại lần nữa bị đánh.

Lâm Hạo, mày đáng chết!

Mày đáng chết!

Mày đáng chết!

tất cả hành động của Trần Vân Hi đều bị Lâm Hạo cùng Ôn Hưởng Dương hấp dẫn qua đi, căn bản không có để ý ngã vào một bên Nghiêm Hân, cô ta nhìn Lâm Hạo không để Ôn Hưởng Dương thoát ngược lại đánh Ôn Hưởng Dương, ánh mắt cô ta lộ ra ác độc kích thích mà hưng phấn.

Đánh.

Hung hăng mà đánh!

Ôn Hưởng Dương, mày không thể tưởng được mày cũng có hôm nay đi?

Ha ha ha ha!

Đánh nữa đi!

Lúc này Lâm Hạo giống như bị tẩu hỏa nhập ma, khinh thân đè ở trên người Ôn Hưởng Dương.

“Bang”.

“Bang”.

“Bang”.

Một chút rồi lại một chút, tay dừng ở trên mặt phát ra âm thanh, ở trong nhà xưởng yên tĩnh vang lên.

Hắn phảng phất như phải dùng sức lực toàn thân đem Ôn Hường Dương đánh tới tấp vô pháp phản kháng hắn, hắn mới có thể trút hết ác khí trong lòng kia.

Hắn không chút khách khí tặng cho Ôn Hường Dương cái tát.

Hắn cuồng tiếu nhìn Ôn Hường Dương không còn chút phản ứng, căn bản không thèm để ý Ôn Hường Dương hay không đã ngất, hay không còn thừa nhận được sự bạo lực của hắn bị ngược đánh.

Hắn xé rách quần áo trên người Ôn Hường Dương, bộ mặt biểu tình vận vẹo cực độ rít gào nói: “Lên a, mày bắt đầu lại đi! Ôn Hường Dương, tao hận nhất chính là mày một bộ dáng luôn tỏ vẻ thanh cao! Mày nghĩ mày làm như vậy tao không chạm vào mày sao? hôm nay tao sẽ thượng mày! Ngay tại đây thượng mày trước camera! Tao chẳng những muốn thượng mày, tao còn muốn làm mày biến thành nô lệ của tao, vĩnh viễn chỉ có thể quỳ gối trước mặt tao, khóc lóc thảm thiết cầu xin tao! Ha ha ha ha!”

Theo động tác điên cuồng của Lâm Hạo, quần áo trên người Ôn Hường Dương biến thành từng mảnh vãi, từ trên xuống dưới, toàn bộ bị xé rách vụn, vứt bỏ. Một mảng lớn da thịt từ cổ đến trước ngực tất cả đều bại lộ ở trong không khí, da thịt trắng nõn mang theo mê hương thơm mê người, Lâm Hạo xem đến đề trên người Ôn Hường Dương, cơ khát khó nhịn nuốt nuốt nước miếng, đôi mắt đều đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Người Mang Cả Xe Chạy Vào Nhà Xưởng

Editor: Hi! Mình là Rin đẹp trai~

Bên trong nhà xưởng cũ nát bị bỏ hoang, yên tĩnh đến mức có thể nghe thấy tiếng côn trùng kêu bên ngoài, trong bóng tối chỉ có một tia sáng duy nhất lập lòe loé sáng.

Bóng đêm yên tĩnh, ánh đèn không ngừng loé sáng, đem khuôn mặt kì lạ của Lâm Hạo chiếu sáng.

Hai mắt Lâm Hạo lạnh lẽo nhìn Ôn Hường không còn chút ý thức nằm dưới chân mình.

Anh ta đột nhiên dừng tay, nghiêng đầu, sờ vào khuôn mặt bị đánh đến sưng đỏ của Ôn Hường Dương.

Hường Dương, nếu cô ngoan ngoãn nghe lời tôi thì đã không ra nông nỗi này.

Cô vẫn như trước, tại sao cái gì cô cũng không nghe theo lời tôi?

Bây giờ, cô không phải là sắp trở thành người phụ nữ của tôi sao?

Trong mắt Lâm Hạo mang theo nỗi tức, giống như đau lòng sờ vào khuôn mặt Ôn Hường Dương, tiến lại gần khuôn mặt bị anh ta đánh đến sưng cả lên.

Đôi môi mà anh ta mong muốn đã lâu khuôn mặt ngày càng tiến gần, càng lúc càng gần...

Không ngờ vào lúc này —

“Phanh!”

Phía sau Lâm Hạo đột nhiên truyền đến một tiếng súng!

Bất tỉnh lịng lại có tiếng súng vang lên khiến Lâm Hạo giật mình nhanh chóng quay đầu lại, liếc mắt một cái liền nhìn thấy Nghiêm Hân đã được còi trời, chặt vật đứng trước ghế, đang cướp lấy súng trong tay Trần Văn Hi.

Nghiêm Hân lại có thể tự mình còi trời?

Một lần nữa bị ngăn cản chuyện tốt, hai mắt Lâm Hạo đỏ rực càng thêm lạnh lẽo.

Thời điểm Trần Văn Hi và Nghiêm Hân đang tranh đoạt súng, Lâm Hạo nhặt viên gạch dưới đất lên, nhìn về phía Nghiêm Hân và Trần Văn Hi đi qua.

Trần Văn Hi thấy Lâm Hạo đang đi đến chỗ cô, cô ta liền nhìn chăm chăm Nghiêm Hân, ánh mắt tràn đầy vui sướng khinh thường khi cảm thấy có người sắp gặp họa.

Ha ha, Nghiêm Hân, cô cho rằng mình là Ôn Hường Dương sao? Còn muốn cướp súng trong tay tôi?

Quả thực không biết tự lượng sức mình!

Nghiêm Hân biết Lâm Hạo đang tới gần, nhưng mà do cô bị trói quá lâu, mới vừa dùng hết sức lực để cởi trói, vì để cắt đứt dây thừng, lòng bàn tay cũng bị dao cắt qua, hiện giờ tay cô đều là máu, căn bản không phải là đối thủ của Trần Văn Hi.

Chết tiệt! Chết tiệt!

Hốc mắt Nghiêm Hân ửng đỏ không ngừng mắng chửi.

Cô muốn cứu Hường Dương, cô muốn cứu Hường Dương!

Sau khi nhìn thấy Ôn Hường Dương đang bất tỉnh ngã dưới đất, con tức giận hoàn toàn bộc phát, cô hét lớn một tiếng, đột nhiên hồi sức hướng về phía Trần Văn Hi, đập thật mạnh vào đầu gối chân Trần Văn Hi.

Trần Văn Hi vẫn luôn coi thường Nghiêm Hân, thế cho nên đầu gối tê dần, không kịp phản ứng cả người liền bị Nghiêm Hân gạt ngã trên mặt đất.

Nhìn thấy Trần Văn Hi ngã xuống đất, ánh mắt Nghiêm Hân mừng như điên.

Thật tốt quá!

Một chân đạp lên ngực Trần Văn Hi, đạp lên mặt, hung hãn dẫm, dẫm một cách tàn bạo.

“A!” Ngực Trần Văn Hi bị dẫm, đau quá cô ta liền la lớn, duỗi tay ngăn cản, nhưng không có thời gian cướp lấy súng.

Nghiêm Hân nhân cơ hội đem súng cướp lấy.

Thật tốt quá, thật tốt quá, cô đã cướp được súng.

Hường Dương, Hường Dương, chúng ta sẽ không sao.

Nghiêm Hân đang dẫm đạp Trần Văn Hi, đem súng cướp lấy, nhưng mà, thời điểm đang vui mừng muốn khóc, ”phốc” một âm thanh lãnh khốc vang lên trong nhà xưởng yên tĩnh.

Nghiêm Hân chỉ cảm thấy đầu mình truyền đến một cơn đau nhói, cô thậm chí chưa kịp sử dụng súng, liền cứ như vậy cầm súng trong tay cùng ngã xuống.

Lâm Hạo hung hăng đạp Nghiêm Hân, có chút bất mãn trừng mắt liếc nhìn Trần Văn Hi một cái.

Cô vừa mới bị Nghiêm Hân gạt ngã, bị cướp lấy súng, Lâm Hạo còn đối xử với cô như vậy, Trần Văn Hi nhìn con tức giận đối với Nghiêm Hân xuống, từ trên mặt đất bò dậy, đi đến trước mặt Lâm Hạo cười lạnh, trấn an Lâm Hạo nói:

”Ôn xã, chúng ta không nên vì con tiện nhân này làm mất thời gian. Chúng ta còn có chuyện phải làm.”

Trần Văn Hi nói, còn dùng thân thể cọ sát vào người Lâm Hạo, khiến Lâm Hạo nhìn về hướng Ôn Hường Dương bên kia.

Ở trong thế giới của Trần Văn Hi, đàn ông là một loài sinh vật hà tiện.

Trải qua chuyện vừa rồi, cô biết rất rõ ràng, trong lòng Lâm Hạo ít nhiều vẫn còn hình bóng của Ôn Hường Dương.

Mà theo cô biết về đàn ông, Lâm Hạo vốn dĩ còn vương vấn Ôn Hường Dương, là bởi vì anh ta không có được thân thể của Ôn Hường Dương, chính vì vậy chỉ cần cô giúp Lâm Hạo thực hiện nguyện vọng này, nhất định Lâm Hạo sẽ không còn nhớ đến cô ta nữa.

Lâm Hạo thấy Trần Văn Hi hiểu chuyện như vậy, đối với chuyện vừa rồi Trần Văn Hi phạm sai lầm cũng không còn so đo nữa.

Lâm Hạo sờ vào nửa khuôn mặt bị thương của Trần Văn Hi, trầm giọng nói:”Coi chừng Nghiêm Hân.”

”Ông xã, anh yên tâm. Em tuyệt đối sẽ không cho cô ta có cơ hội quấy rầy anh.” Trần Văn Hi nhất quyết nói.

Lâm Hạo cười một cái, hôn Trần Văn Hi một lúc, rồi lại đi về hướng Ôn Hường Dương.

Lần này, vì tránh để chuyện tốt của anh ta bị phá vỡ, Lâm Hạo còn cố ý canh thời gian, cầm dây thừng đem Ôn Hường Dương trói lại, còn đem quần áo của mình cởi ra sạch sẽ, để lộ cơ thể trần truồng đi đến trước mặt Ôn Hường Dương.

Hường Dương, lần này sẽ không còn có người có thể quấy rầy đến chúng ta...

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 187: Bị Dọa Đến Tiễn Ngay Tại Chỗ

Editor: Hi! Mình là cu Rin ^.^~

Lâm Hạo bị dọa đến mộng ngã trên mặt đất, hoảng sợ nhìn chiếc xe hướng về anh ta mà chạy như bay đến, giống như là muốn cảnh báo, sẽ đem anh ta đâm thành đồng bunn lầy dưới xe thể thao.

Không!

Không được lại đây!

Lần này Lâm Hạo bị dọa đến hoàn toàn bất động, sợ tới mức quên cả muốn chạy trốn.

“Xuy—” Một tiếng ma xát vang lên chói tai, Rolls-Royce cách chỗ Lâm Hạo và Ôn Hường không đến ba mươi centimet, đột ngột phanh lại, trên mặt đất tạo ra một vòng tròn khói.

Con người của Lâm Hạo run rẩy kịch liệt, bị dọa đến không thể không chế được mà tiễn ngay tại chỗ, mùi khai trong nháy mắt lan tỏa. (-_-“)

Lâm Hạo ngã ngồi trên mặt đất, chỉ thấy được đầu xe Rolls-Royce, giống như một con thú hoang dã tò ra sát khí lạnh khốc, chỉ cần giờ tay là có thể đem anh ta nghiền thành từng mảnh vụn.

“Phanh!” Một tiếng vang lớn, âm thanh của xe bị đá văng một cách thô bạo.

Một bóng người cao lớn từ trên xe Rolls-Royce đi xuống, người đó mặc chiếc áo somi đen, một cái quần tây đen, ăn mặc đơn giản lại tỏa ra một loại khí thế bức người làm người khác không dám nhìn thẳng, tốc độ của anh ta quá nhanh, Lâm Hạo lại bị dọa đến tiễn ra quần căn bản không nhìn rõ được mặt của người đó.

Thời khắc quyết định, Mộ Lăng Khiêm cuối cùng cũng tới.

Nhưng Mộ Lăng Khiêm không thèm để ý đến Lâm Hạo, mà anh nhìn người đang nằm ở phía sau anh ta, bị trói ở trên ghế, Ôn Hường Dương bị còi hết đồ còn chỉ còn lại nội y bên trong.

Khuôn mặt nhỏ của cô bị đánh sưng đến nỗi căn bản không thể nhìn ra được hình dáng như thế nào, máu chảy ở trán và khoé miệng của cô đã khô cạn, cô yếu ớt nằm ở trên ghế, đôi tay gục xuống giống như một tấm vải rách nát.

Mộ Lăng Khiêm không thể tưởng tượng nổi, rốt cuộc cô đã phải chịu đựng bao nhiêu nỗi đau, bao nhiêu tổn thương, bao nhiêu uất ức.

Máu ở bụng Mộ Lăng Khiêm trào ra, đem áo somi đen của anh nhuộm thành màu đỏ, ở bụng truyền đến cơn đau đớn cực độ, nhưng mà lúc này, lại không có bất cứ cảm giác đau đớn gì.

Cùng lắm anh xa cô có mấy ngày, làm sao cô lại khiến mình trở thành cái bộ dạng này?

Diệp Ảnh đâu? Không phải anh đã để Diệp Ảnh ở lại bảo vệ cô sao?

Cô gái này.....

Cô gái đáng chết này....

Mộ Lăng Khiêm đi một bước đau một bước, không biết là miệng vết thương rất đau, vẫn cứ như vậy hít thở khó khăn khiến ở bụng càng đau hơn.

Mộ Lăng Khiêm bước tới trước mặt Ôn Hường Dương, nhìn Ôn Hường Dương đang bất tỉnh, sâu thẳm ánh mắt lạnh khốc đó là sự tự trách và nuối tiếc, cả người tỏa ra khí thế giống như vị thần chết đến từ địa ngục, muốn đem nơi này hủy diệt hết tất cả mọi thứ! Người đàn ông này...

Người đàn ông này là ai?

Từ đâu lại đến đây?

Lâm Hạo sợ hãi.

Trần Vân Hi cũng sợ hãi.

Mộ Lăng Khiêm quay lưng về phía bọn họ, bọn họ không thể nhìn thấy mặt Mộ Lăng Khiêm, cũng không nhận ra người đang đứng trước mặt là Mộ

Lăng Khiêm

Mặc dù vậy, chuyện Mộ Lăng Khiêm xuất hiện ở đây, cũng đủ khiến cho bọn họ bị dọa đến bất động.

Bọn họ trơ mắt nhìn Mộ Lăng Khiêm ôm Ôn Hướng Dương đi qua, quên cả ngăn cản.

Mộ Lăng Khiêm đi đến trước mặt Ôn Hướng Dương, anh duỗi tay, muốn ve khuôn mặt bị đánh đến không thể nhìn ra mặt người này của cô, nhưng mà dường như sợ làm đau cô, bàn tay ngưng lại giữa không trung, lần đầu tiên, anh không biết làm sao để giảm bớt nỗi đau của cô.

Mộ Lăng Khiêm ngồi xổm người xuống, động tác anh ôn nhu từ từ tháo sợi dây thừng trên người cô xuống, anh nhặt bộ quần áo trên mặt đất bị xé thành hai mảnh của Ôn Hướng Dương, mặc lại cho cô.

Không sao nữa rồi, tôi đã ở đây, tôi mang em trở về.

Dám làm tổn thương người của tôi, các người đều — nên — chết!

Mộ Lăng Khiêm đứng lên, quay đầu lại, Lâm Hạo và Trần Vân Hi cuối cùng cũng thấy rõ mặt của Mộ Lăng Khiêm.

Hai mắt bọn họ trừng lớn.

Mộ.....

Mộ Lăng Khiêm.....

Lâm Hạo hoàn hồn, tự nhiên Mộ Lăng Khiêm lại đến, xong rồi, mọi chuyện đều xong rồi.

Không đúng, còn chưa xong đâu!

Chỉ cần Mộ Lăng Khiêm chết đi, chỉ cần Mộ Lăng Khiêm và Ôn Hướng Dương đều chết ở đây sẽ không có chuyện gì xảy ra.

Lâm Hạo nghĩ vậy, anh ta liền nhìn về hướng Trần Vân Hi la lớn:” Vân Hi, nổ súng, nổ súng giết anh ta đi! Ở đây chỉ có chúng ta, giết anh ta chết, sẽ không ai biết là do chúng ta làm. Nổ súng! Mau nổ súng! Nếu anh ta còn sống, chúng ta sẽ xong đời!”

Bạn đang đọc truyện *Boss Đột Kích: Vợ Yêu Nằm Xuống, Đừng Nháo!!!!* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.